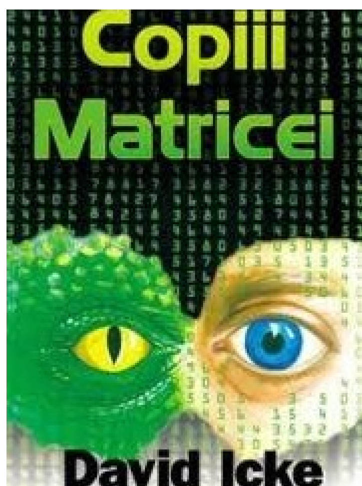


David Icke – Copii Matricei

“Ridicolul este tributul plătit geniului de către mediocritate.”

Anonim

“Orice adevăr trece prin trei stadii. Mai întâi este ridiculizat. Apoi este întâmpinat cu violenţă. În cele din urmă este acceptat ca evident.”

Schopenhauer

“Din când în când omul se împiedică de adevăr, dar, de cele mai multe ori, se ridică şi îşi continuă drumul”

Winston Churchill

“Când cred că ştiu răspunsul la toate, oamenii sunt dificil de îndrumat. Când ştiu că nu îl cunosc, ei îşi găsesc rostul.”

Tao Te Ching

“Viaţa poate lua multe forme. Priviţi-le pe cele de pe această planetă. În tufişuri sunt insecte care pot fi uşor confundate cu pietre sau bucăţi de coajă de copaci - până când te înţeapă. Viaţa nu înseamnă numai fiinţe bipede care se mişcă şi respiră şi fumează trabucuri ca noi. Am spus-o înainte şi o repet: universul este o încăpere gigantică plină de posibilităţi, în care totul are şansa şi dreptul să se petreacă, iar noi nu trebuie să avem teorii bătute în cuie despre cum trebuie să arate viaţa. Viaţa ne poate surprinde!”

Credo Mutwa

Istoria oficială a poporului zulu, în cartea sa, Cântecul Stelelor

Cuprins

Viaţa în afara bulei de aer

Două sunt condiţiile indispensabile pentru a putea înţelege adevărul cutremurător pe care îl voi dezvălui în această carte despre lumea în care trăim. Prima este să fii în afara oricărui sistem dogmatic de credinţe. A doua este să nu-ţi pese câtuşi de puţin de ceea ce cred sau spun oamenii despre tine şi să nu-i laşi să-ţi influenţeze în niciun fel deciziile.

Dacă mai ales prima din aceste două condiţii nu este îndeplinită, nu vei putea înţelege niciodată forţele care controlează această planetă. De îndată ce intri în contact cu informaţii care demolează întregul tău sistem de credinţe, vei începe să procesezi ceea ce ai descoperit şi vei refuza să te laşi dus de val. Fără cea de-a doua condiţie, nu vei putea comunica mai departe ceea ce ai

descoperit, deoarece te vei teme de reacţiile prietenilor, familiei, ale tuturor celor din jur.

Vei citi o carte al cărei autor va face absolut totul pentru a ajunge acolo unde îl poartă informaţiile şi care, datorită experienţelor sale extreme şi în acelaşi timp dure din anii '90, nu ţine cont de ceea ce oamenii pot crede despre el. Vei pătrunde astfel în zone hecu-noscute de mintea umană obişnuită, aparent bizare şi scandaloase, dar întărite de dovezi bine documentate. Dacă ai de apărat vreun anumit sistem de credinţe, te rog să nu-ţi iroseşti timpul şi banii. Nu e cazul. Ceea ce urmează să citeşti nu e însă deloc scandalos, ci doar pare astfel, deoarece este foarte diferit de ceea ce numim “normal”. “Nebun” şi “sărit” sunt cuvinte ce au fost folosite adesea în decursul istoriei pentru a descrie oameni şi idei care sunt doar diferite. Iar diferit nu înseamnă greşit. Multe idei ridiculizate şi condamnate în trecut au fost acceptate mai târziu ca vorbe pline de înţelepciune sau ca adevăruri ce nu pot fi contestate. Mai întâi te ridiculizează, apoi te condamnă; iar în final îţi spun că aveai dreptate de la bun început.

Această carte este menită să adune laolaltă dovezile care prezintă forţele terestre şi interdi-mensionale ce deţin controlul asupra planetei Pământ de mii de ani. În acelaşi scop în Secretul suprem am pus la dispoziţie numeroase relatări care oferă o imagine cât mai clară a celor care manipulează în mod direct viaţa speciei umane. Şi totuşi ele nu demască decât o parte din această uriaşă pânză de păianjen. Mai sunt multe de aflat. Dacă ai citit cărţile mele precedente, vei afla informaţii pe care le cunoşti deja, combinate cu ultimele descoperiri, deoarece este important ca aceste cărţi să prezinte o intrigă uşor de urmărit. M-am străduit să menţin un stil simplu, astfel încât miliarde de oameni să poată accesa cu uşurinţă informaţii pe care nu le ştiau înainte. Pentru alte detalii despre subiecte conexe,

consultă...Şi adevărul vă va elibera (n.n. carte în curs de apariţie la Editura Daksha) şi Secretul suprem.

Ţine minte că ceea ce vei citi nu sunt decât informaţii. Nu eşti obligat să le accepţi, iar ultimul lucru pe care încerc să-l fac este să te conving să crezi ceva anume. Ceea ce crezi este problema ta, nu a mea. Vrei să ştii dacă am toate răspunsurile? Desigur că nu. Dacă am doar unele răspunsuri? Vei afla în curând.

David Icke - Ryde Isle of Wight 1 ianuarie 2001

Matricea

“- Să-ţi spun de ce eşti aici. Pentru că ştii ceva. Ceva ce nu-ţi poţi explica, dar poţi simţi. Ai simţit-o toată viaţa. Că ceva nu e-n regulă cu lumea în care trăim. Nu ştii ce anume - dar este ca o aşchie în minte, te înnebuneşte. Acest sentiment te-a adus la mine. Ştii la ce mă refer?

– Matricea?

– Vrei să ştii ce este? Matricea este pretutindeni. Este în jurul nostru. Chiar acum şi aici. O vezi când priveşti pe fereastră sau când porneşti televizorul. O simţi când mergi la serviciu, la biserică sau când îţi plăteşti taxele. Lumea ţi-a închis ochii pentru a nu vedea adevărul.

– Care adevăr?

– Că eşti un sclav, Neo. Ca oricare altul eşti născut în sclavie. Născut într-o temniţă pe care nu o poţi mirosi sau atinge - o temniţă a minţii tale. Din nefericire, nimeni nu poate afla ce este Matricea - trebuie să vezi cu ochii tăi...

Încerc să-ţi eliberez mintea, Neo. Dar pot numai să-ţi arăt drumul. Tu eşti cel care trebuie să meargă pe el.”

Scenă din filmul The Matrix (Warner Brothers, 1999). Ţi-l recomand cu căldură împreună cu They Live (Alive Films, 1988), filmul lui John Carpenter, The Arrival 1

(Steelworks Films, 1988) şi V: The Final Battle (Warner Brothers Television, 1984 şi Warner Home Video, 1995).

Provocarea

Don Juan, şamanul mexican Yaqui, îi spune următoarele cuvinte lui Carlos Castaneda:

“- Avem un duşman care a venit din adâncurile cosmosului şi a preluat controlul vieţilor noastre. Fiinţele umane sunt prizonierii săi. Acest duşman este domnul şi stăpânul nostru. Ne-a făcut docili, neajutoraţi. Dacă protestăm, el ne suprimă protestul. Dacă vrem să acţionăm independent, ne cere să nu facem asta... M-am învârtit în jurul cozii tot timpul, insinuând că ceva ne ţine prizonieri. Într-adevăr suntem prizonieri!

Acesta este un fapt energic pentru vrăjitorii din vechiul Mexic... Ei ne domină, deoarece suntem hrana lor şi ne storc fără milă. Aşa cum creştem pui în coteţe, aceşti prădători ne cresc în coteţe umane. De aceea, hrana lor le este mereu disponibilă.

– Nu, nu, nu, nu, răspunse Carlos. Este absurd, don Juan. Ceea ce spui este monstruos. Pur şi simplu nu poate fi adevărat, nici pentru vrăjitori, nici pentru oamenii obişnuiţi sau pentru altcineva.

– De ce nu? Întrebă calm don Juan. De ce nu? Deoarece te scoate din minţi? Încă nu ai auzit tot. Vreau să fac apel la mintea ta analitică. Gândeşte-te puţin şi spune-mi cum ai explica tu contradicţiile dintre inteligenţa unui inginer şi prostia sistemelor sale de credinţă sau prostia comportamentului său contradictoriu. Vrăjitorii cred că aceste fiinţe care ne-au acaparat planeta ne-au dat sistemele de credinţă, ideea noastră despre bine şi rău, morala noastră socială. Ei sunt cei care regizează speranţele, aşteptările şi visele noastre de succes sau eşec. Ei ne-au dat invidia, lăcomia

şi laşitatea. Tot ei ne-au dat complacerea, rutina şi mania ego-ului.

– Dar cum pot face asta, don Juan? Întrebă Carlos, oarecum înfuriat de ceea ce auzea. Ne şoptesc toate astea în timp ce dormim?

– Nu, nu aşa. Asta e o tâmpenie! spuse zâmbind don Juan. Ei sunt infinit mai eficienţi şi mai organizaţi. Pentru a ne menţine supuşi şi slabi, s-au angajat într-o manevră surprinzătoare, ca un bun strateg. O manevră teribilă din punctul de vedere al celor care o suportă. Ne-au dat mintea lor! Mă auzi?

Aceşti prădători ne-au dat mintea lor, care devine mintea noastră. Mintea lor este barocă, este contra-dictorie, ursuză, plină de teama de a fi descoperit din moment în moment. Ştiu că, deşi nu ai suferit vreodată de foame, există în tine teama de foame, care nu este altceva decât spaima acestor fiinţe că în orice moment manevra lor poate fi descoperită şi li se va refuza hrana. Prin minte, care, în fond, este mintea lor, ei injectează în vieţile fiinţelor umane ceea ce este convenabil pentru ei. Şi astfel îşi creează un grad de siguranţă ca tampon împotriva temerii lor.

[...] Vrăjitorii din vechiul Mexic nu prea se împăcau cu ideea momentului în care (aceşti prădători) îşi făceau apariţia pe Pământ. Ei credeau că omul trebuie să fi fost, la un moment dat, o fiinţă completă cu capacităţi intuitive extraordinare şi conştientă deosebită, care astăzi nu sunt decât însuşiri legendare. În timp toate aceste calităţi au dispărut, iar acum avem de-a face cu o fiinţă sedată. Ceea ce vreau să spun este că împotriva noastră nu avem un simplu duşman. Este foarte inteligent şi organizat, urmând un sistem metodic cu scopul de a ne face neputincioşi. Omul, al cărui destin este să fie o fiinţă magică, nu mai este aşa. Este doar o bucată oarecare de carne.

[...] Nu mai sunt vise ale omului, ci vise ale unui animal care este crescut să devină o bucată de carne: banală, convenţională, imbecilă”

Carlos Castaneda, 1998

Intriga

Cu mii de ani în urmă, la începuturile “preistoriei”, a existat o civilizaţie extrem de avansată în Oceanul Pacific, cunoscută ca Lemuria sau Mu. Împreună cu alte popoare, lemurienii au întemeiat o altă mare cultură pe un ţinut aflat în Oceanul Atlantic, şi anume Atlantida.

Cunoaşterea care a stat la baza acestor societăţi avansate, cunoaşterea cu ajutorul căreia au fost construite fantasticele şi inexplicabilele structuri antice precum Marea Piramidă, a provenit de la civilizaţii care nu aparţineau acestei planete. Unele din aceste fiinţe erau înalte, cu păr blond şi ochi albaştri, altele aveau o formă reptiliană (vezi secţiunea de imagini). Aceşti extraterestri, dar şi alţii, au venit pe Pământ din constelaţii precum Orion, Draco, Andromeda, Lyra sau Pleiade, Sirius, Vega, Zeta Reticuli, Arcturus, Aldebaran. Abprigenii australieni, triburile africane, indienii sud-americani sau vechii babilonieni sunt numai câteva din diferitele popoare care au, ori de la caz la caz, au avut legături ancestrale cu aceste locuri. Reptilienii sunt înalţi, cu ochi şi piele de şarpe, fiind îndeaproape înrudiţi cu clasicii “mici cenuşii” cu ochi mari şi negri, foarte asemănători cu binecunoscutul personaj de cinema ET. Deseori, aceste grupuri extraterestre s-au luptat pentru supremaţie în legendarele “războaie ale zeilor”. Aceste fiinţe foarte avansate din punct de vedere tehnologic au fost identificate cu zeii raselor umane prin prisma faptelor aparent iniraculoase pe care le-au realizat cu ajutorul tehnologiei şi al aparatelor lor zburătoare. Dacă ţi se pare imposibil de conceput existenţa unor umanoizi

care iau formă reptiliană sau a unor forme “inteligente” de viaţă a căror origine nu este pe această planetă şi nici măcar în dimensiunea noastră, ia aminte la cuvintele astrobiologului Cari Sagan: “Există mai multe combinaţii de ADN (forme fizice) decât atomii din univers.”

Plecând de la această afirmaţie, e absurd să ne îndoim de existenţa unei întregi varietăţi de specii extraterestre reptiliene care au venit pe Pământ. Aceşti “zei” s-au împreunat cu femeile de pe planeta noastră, fapt menţionat în nenumărate relatări antice, dând astfel naştere rasei hibride, Nefilim, descrisă în Vechiul Testament, cartea Genezei. Cea mai importantă com-binaţie între specii a fost cea dintre reptilieni şi popoarele nordice cu păr blond şi ochi albaştri, ambele de origine extraterestră, deoarece se formase o alianţă între facţiuni ale acestor rase. Uniunea lor a avut ca rezultat rasa ariană sau “nobilă” - “rasa superioară” a naziştilor. Aceasta este fuziunea dintre ADN-ul nordic şi cel reptilian (codul genetic care decide caracteristicile fizice) şi, aşa cum confirmă vechile consemnări, aceste descendenţe “regale”, hibrizii repti-lieni-nordici, au fost plasaţi în poziţii de conducere cu mii de ani înaintea “istoriei” cunoscute.

Aceştia erau regii şi reginele care reclamau “dreptul divin” de a domni datorită descendenţei lor -cea a “zeilor”. Reprezentanţii acestor linii regale vechi, din Egipt, Sumer şi Valea Indusului, aveau pielea albă şi ochi albaştri, fiind cunoscuţi drept Regii-Dragon sau Regii-Şarpe de către cei care cunoşteau natura lor hibridă.

Lemuria a fost distrusă de un cataclism cumplit în urmă cu 11.500-12.000 de ani. Atlantida a avut şi ea un sfârşit tragic asemănător, câteva mii de ani mai târziu.

Toate miturile şi legendele ce se întâlnesc la popoarele de pe întregul glob despre Marele Potop sunt corelate cu distrugerea acestor două continente. Supravieţuitorii Atlantidei au călătorit înspre Orientul Apropiat şi cel

Mijlociu în jurul anului 4.000 î.Ch., unde au format Imperiul Sumerian, în zona Irakului de astăzi, între râurile Tigru şi Eufrat. Sumer, conform istoriei “oficiale”, era leagănul civilizaţiei umane, dar, de fapt, el n-a reprezentat decât un nou început după cataclismul care a distrus Atlantida. Însămânţarea descendenţelor extraterestro-umane a continuat, ca şi politica de a-i aşeza pe cei mai puri dintre hibrizi, reptilienii-nordici, în poziţii de conducere şi administrative asupra popoarelor din Sumer, Egipt, Babilon şi Valea Indusului, pe măsură ce Imperiul Sumerian se extindea din ce în ce mai mult.

Acelaşi lucru a avut loc şi în alte părţi ale lumii, precum cele două Americi şi China, dar zona Orientului Mijlociu era cea mai importantă (cel puţin atunci) pentru aceste facţiuni extraterestre, dominate de reptilieni sau “rasa şarpelui”.

De-a lungul a mii de ani aceste popoare s-au extins dincolo de Orientul Apropiat şi Mijlociu în Europa, iar descendenţele “regale” din Sumer, Egipt etc. au devenit familiile aristocrate ale Marii Britanii, ale Irlandei şi ale ţărilor de pe continent, mai ales Franţa şi Germania. Oriunde au ajuns, aceste linii “regale” s-au îmbinat obsesiv prin căsătorii aranjate şi programe secrete de reproducere. Acelaşi lucru se petrece şi astăzi în cadrul familiilor regale, deoarece ei caută să perpetueze un anumit cod genetic, care se poate dilua repede prin reproducere în afara cercului lor hibrid. În lumea antică, unul din centrele reţelelor de societăţi secrete, cum ar fi Iluminaţii, prin care aceste descendenţe manipulează omenirea, a fost Babilon, situat în ţinutul Sumerului. Această reţea a

Iluminaţilor şi-a mutat apoi centrul la Roma, timp în care s-a creat Imperiul Roman, apoi Biserica Romană, unde s-a realizat instituţionalizarea creştinismului.

După căderea Imperiului Roman această rasă hibridă a avut ca bază capitala Olandei, Amsterdam, în momentul

în care olandezii au început să-şi construiască imperiul prin Compania Indiilor Orientale (Dutch East India Company) şi s-au stabilit apoi în Africa de Sud. În 1688, un astfel de descendent hibrid, Wilhelm de Orania, a invadat Anglia din Olanda şi a preluat tronul britanic, devenind astfel în 1689 regele William al IH-lea al Angliei. Wilhelm a domnit împreună cu regina Maria, dar şi singur după moartea ei în 1694. Începând cu acea perioadă, Iluminaţii şi-au mutat centrul operaţiunilor lor în Londra. Ceea ce a urmat, desigur, a fost "Marele" Imperiu Britanic.

Expansiunea acestuia, dar şi creşterea influenţei ţărilor europene în restul lumii au exportat aceste descendenţe-hibrid pe fiecare continent, inclusiv în America de Nord, a cărui importanţă în zilele noastre o ştim cu toţii. În momentul declinului şi al colapsului imperiilor europene, mai ales în secolul XX, se părea că aceste ţinuturi, Americile, Africa şi Australia, îşi câştigaseră "independenţa". De fapt, descendenţele Nefilim şi Iluminaţii doar au schimbat controlul deschis cu un altul insidios şi mult mai eficient. La retragerea aparentă a imperiilor, ei au lăsat în aceste ţări, inclusiv în Statele Unite, descendenţii lor hibrizi şi reţeaua de societăţi secrete prin care operează şi în prezent. De atunci, ei au continuat să manipuleze aceste foste colonii ca parte a planului lor pe termen lung de a controla complet centralizat planeta printr-un guvern mondial, bancă centrală, monedă unică, armată, precum şi prin implantarea de cipuri conectate la un computer global, unui procent cât mai ridicat al populaţiei. Aceasta este structura guvernamentală care ne râde în faţă.

Descendenţele care controlează lumea şi vieţile noastre de astăzi sunt aceleaşi descendenţe care au domnit în Lemuria, Atlantida, Sumer, Egipt, Babilon, Imperiul Roman şi imperiile britanic şi europene. Ei sunt preşedinţii Statelor Unite, prim-miniştrii, familiile

afaceriştilor şi bancherilor de vârf, patronii trusturilor mass-media şi cei care controlează armatele. Am fost conduşi de acelaşi “trib” de hibrizi extraterestri sau tereştri, Nefilimii, timp de mii de ani, şi astăzi trăim chiar în timpul desfăşurării din plin a planurilor lor.

A sosit vremea când noi, oamenii, fie punem capăt acestei dictaturi ascunse, fie ne vom confrunta în curând cu un stat fascist global.

Acesta a fost rezumatul a ceea ce se întâmplă de mii de ani pe planeta noastră. Acum să vedem dovezile în detaliu.

CAPITOLUL 1

Născut în temniţă

Nimeni nu este mai sclav decât acela care crede că este liber. Goethe

Atunci când doar o mână de oameni vor să obţină controlul asupra tuturor celorlalţi, există anumite reguli care trebuie urmate şi anumite condiţii care este necesar să fie îndeplinite. Ele sunt aceleaşi, fie că este vorba de un singur individ sau o familie, fie de un oraş, o ţară, un continent ori chiar dacă se urmăreşte manipularea întregii planete.

Mai întâi trebuie stabilite "normele", ceea ce este considerat bine şi rău, posibil sau imposibil, normal sau anormal. Cei mai mulţi oameni le vor urma fără să le conteste, deoarece prin ei acţionează "spiritul de turmă" care a copleşit mintea umană colectivă din ultimele mii de ani.

În etapa următoare, viaţa trebuie făcută cât mai neplăcută pentru cei puţini care pun la îndoială normele impuse. Pentru aceasta, cea mai eficientă metodă este de a transforma această diferenţă într-un fel de delict. Prin urmare, cei care dau glas unei alte păreri despre "adevăr" sau unui alt stil de viaţă devin oile negre ale turmei umane. Acea turmă este deja condiţionată să accepte că normele impuse au devenit parte din viaţa lor şi deci sunt cât se poate de reale şi astfel, prin aroganţă şi ignoranţă, îi ridiculizează sau condamnă pe cei care aleg să trăiască altfel. Ei îi presează şi pe ceilalţi să se conformeze şi servesc drept avertisment pentru cei care au de gând să se rupă de această turmă. Există un proverb japonez care spune: "să nu fi un cui care stă deasupra tuturor, deoarece eşti primul care este lovit". Astfel, cei puţini care îi controlează pe cei mulţi se folosesc de acest principiu pentru a convinge masele să se menţină pe aceeaşi linie. Oaia devine aşadar câine

pentru restul turmei. Un exemplu asemănător este cel al prizonierului care încearcă să evadeze în timp ce colegii de celulă se reped să-l oprească. Fireşte, ne grăbim să spunem că prizonierii sunt nebuni. De ce nu-l lasă măcar să încerce să-şi găsească libertatea? Este exact ceea ce oamenii îşi fac unul altuia zilnic, cerându-le celorlalţi să se conformeze normelor pe ei care le respectă orbeşte. Nu este nimic altceva decât fascism psihologic - poliţia gândirii cu agenţi în fiecare cămin, pretutindeni în jurul nostru. Agenţii sunt atât de condiţionaţi, încât cei mai mulţi dintre ei nici n-au idee că sunt poliţişti fără simbrie. “Fac ceea ce e bine pentru copiii mei”, îi auzim justificându-se. Nu, ceea ce aţi fost programaţi să credeţi că este bine pentru ei şi ştiu că nu există practic niciun alt cuvânt pentru astfel de oameni în afară de turmă.

Este la fel şi în cazul în care ai convingerea că numai tu ştii cel mai bine. Îmi amintesc discuţia pe care am avut-o la un moment dat cu fostul rabin şef al Marii Britanii la Oxford Union, cu privire la societate, în care el nu vedea diferenţa dintre educaţie şi îndoctrinare. A fost un exemplu grăitor.

Toate acestea nu sunt decât câteva exemple din strategia divide et impera, atât de esenţială pentru succesul operaţiunii de autocontrol al turmei.

Fiecare are rolul său în procesul de întemniţare mentală, emoţională şi fizică. Toţi agenţii de control nu au altceva de făcut decât să tragă sforile potrivite la momentul potrivit pentru a pune păpuşile umane să danseze după cum le cântă ei. Cum pot face asta? Simplu! Ei dictează omenirii ce trebuie să înveţe, prin ceea ce numim cu mândrie “educaţie”, sau ceea ce ei consideră că trebuie să ştim, prin “ştirile” fabricate de ei în propria lor mass-media. Astfel, ei dictează turmei, care nu gândeşte şi nu contestă în niciun fel ce anume să creadă despre sine, despre alţi oameni, viaţă, istorie şi evenimente curente. De îndată ce sunt stabilite normele

societăţii, nu mai trebuie controlaţi ziariştii, reporterii sau oficialii guvernamentali. Fiecare îşi ia “adevărul” chiar din acele norme şi astfel ridiculizează şi condamnă automat pe oricine oferă o altă viziune asupra realităţii. Odată ce se deţine controlul asupra a ceea ce este considerat “normal”, întregul sistem rulează practic automat.

Iluminaţii

Familiile elitei, nu mai mult de 13 în vârful piramidei, au creat şi manipulat acest sistem de control printr-o reţea de societăţi secrete. Această reţea şi descendenţele pe care le servesc au devenit cunoscute ca Iluminaţi, “Cei Iluminaţi”. Altfel spus, ei sunt iluminaţi prin cunoaşterea refuzată celorlalţi. Iluminaţii sunt o organizaţie infiltrată în toate palierele sociale importante. Este asemănător unui cancer. Toate societăţile secrete se alimentează cu recruţi atent aleşi din rândurile Iluminaţilor; ei se află în poziţiile de conducere din întreaga lume şi infestează toate rasele, credinţele şi ţările. Cei mai mulţi francmasoni nu trec niciodată de primele grade, aşa-numitele Grade Albastre. Ei nu au nici cea mai mică idee cui servesc. Chiar şi cei mai mulţi dintre cei care ajung în aparentul vârf, gradul 33 al Ritului Scoţian, ştiu relativ puţin. Doar un număr restrâns, toţi cu descendenţă bine ştiută şi anume aleşi, ajung în vârful societăţii lor “individuale” secrete, la gradele superioare. Acestea sunt niveluri de unde se “aprovizionează” marile societăţi secrete. Totuşi, cel puţin 95% din membrii lor nu au nici cea mai mică idee că aceste grade există, indiferent cine face parte din ele.

Descendenţele

Liniile genealogice ale Iluminaţilor sunt toate conectate genetic printr-un ADN hibrid, o fuziune genetică ce este obţinută prin combinarea unei rase reptiliene cu rasa extraterestră nordică. Această combinare a început în urmă cu mii de ani şi continuă şi astăzi. Dacă auzi asta pentru prima oară, ştiu că sună bizar şi absurd pentru viziunea condiţionată a realităţii. Dar vei găsi în paginile următoare o multitudine de dovezi care sprijină aceste afirmaţii aparent ridicole şi vei vedea cum sunt explicate o serie de “mistere” antice şi moderne.

Foarte multe fapte şi concepte care până nu cu mult timp în urmă păreau imposibile sau chiar nebuneşti, ajung să fie considerate reale, autentice, credibile. Primii care au afirmat că Pământul este rotund au fost consideraţi nebuni, deoarece se credea că cei care trăiesc în partea de jos a planetei ar fi căzut. Criticii au respins din start ideea, convinşi că Pământul nu poate fi decât plat. Totuşi, odată cu descoperirea legii gravitaţiei, ceea ce părea nebunesc şi de neconceput a devenit credibil. La fel se va întâmpla şi cu adevărul că o rasă neumană controlează şi manipulează omenirea prin linii genealogice hibride -aceleaşi care se află la putere din timpuri imemoriale. Dovezi există peste tot, deşi sunt doar puţini cei pregătiţi să-şi deschidă mintea, după cum vei putea vedea în această carte.

Reptilienii-Iluminaţi, din poziţiile lor de lideri politici şi oficiali guvernamentali, introduc “legile” care servesc cel mai bine planului lor de a menţine omenirea în servitute nesfârşită. Aceste legi, la care masele nu contribuie în niciun fel, sunt apoi aplicate şi impuse de către membrii aceloraşi mase - soldaţi, poliţişti, agenţi de pază etc. Aceşti oameni, şi în ultimul timp din ce în ce mai multe femei, sunt carnea de tun a sistemului. Ei nu sunt încurajaţi să gândească, iar dacă ar face-o, asta nu i-ar ajuta să promoveze. Ei sunt plătiţi să facă ce li se spune,

să îndeplinească ordine şi să aplice litera “legii”: legea familiilor de elită. Tatăl meu obişnuia să spună că regulile sunt pentru îndrumarea celui inteligent şi supunerea orbească a celui idiot.

Dar câţi dintre cei din vârful puterii aplică legea într-un mod sensibil, după merit? Foarte puţini. Soldaţii nu cer justificări pentru ordinul de a împuşca bărbaţi, femei şi copii pe care nu i-au întâlnit niciodată şi despre care nu ştiu nimic. Ei fac astfel pentru că aşa li se ordonă, iar cei care comandă îndeplinesc ordinele primite de la superiorii lor. În final, toată ierarhia duce la cele 13 familii şi ramificaţiile lor care orchestrează planurile de preluare a controlului planetei. Aceste planuri necesită un guvern mondial, o bancă centrală, monedă unică şi armată comună, oameni cu cipuri implantate, conectate la o reţea de computere. O teorie ridicolă a conspiraţiei? Da? Atunci priveşte mai atent îh jurul tău şi vei vedea ce se petrece astăzi, ACUM.

Turma

Autosupravegherea turmei umane merge dincolo de oamenii în uniforme sau oficialii guvernamentali, începe cu părinţii condiţionaţi care îşi impun regulile copiilor şi exercită presiuni asupra lor pentru a urma normele lor religioase, politice, economice şi culturale. Nu există exemple mai elocvente decât acelea în care părinţii insistă să ia decizii cu privire la căsătoriile copiilor lor, aranjate prin prisma religiei lor hilare; sau copiii Martorilor lui Iehova cărora li s-au refuzat transfuzii de sânge care le-ar fi putut salva viaţa, deoarece părinţii lor au insistat să trăiască fiecare aspect al vieţii conform unor dictate contradictorii dintr-o carte răstălmăcită. Crearea de norme mentale şi emoţionale, care înrobesc 99% din omenire, continuă fără încetare în modalităţi din ce în ce mai subtile. Ele se exercită în aceeaşi măsură

asupra copiilor creştinilor, evreilor, musulmanilor sau hinduşilor. Mulţi copii nu acceptă religia, dar o urmează deoarece nu doresc să-şi supere familiile. Există, de asemenea, teama aproape universală de ceea ce ar spune oamenii despre o anumită versiune a realităţii sau despre un alt stil de viaţă.

De remarcat că teama celor care doresc să se rupă de turmă nu este teama de ceea ce cred familiile elitei, cei Iluminaţi, despre ei. Cei mai mulţi nici măcar nu ştiu că există o astfel de reţea. Nu, ei se tem de ceea ce pot spune părinţii, prietenii şi colegii de muncă - exact oamenii care sunt condiţionaţi de sistem. Oile îi păstrează pe ceilalţi în rânduri şi fac zile grele celor care încearcă să evadeze. Este atât de uşor pentru acest mic grup de descendenţi hibrizi să dirijeze vieţile -altfel spus minţile - miliardelor de oameni, de îndată ce instituţiile-cheie ale “informaţiei” sunt înfiinţate. Pentru că numărul celor care controlează efectiv omenirea nu este suficient de mare pentru a supraveghea întreaga planetă, a trebuit creată o structură în care oamenii să se controleze pe ei înşişi prin impunere mentală şi emoţională.

De îndată ce turma îşi aplică sieşi mentalitatea proprie, se trece la o a treia fază în această încătuşare a conştiinţei umane. Sunt create facţiuni în interiorul turmei şi sunt provocate apoi dispute între ele. Şi asta prin crearea de sisteme de credinţă “diferite” (care de fapt nu sunt deloc diferite) şi provocarea stărilor conflictuale între ele. Aceste sisteme de credinţă sunt cunoscute ca religii, partide politice, teorii economice, ţări, culturi etc. Ele sunt percepute ca “opuse” când, de fapt, sunt aceleaşi, aşa cum am subliniat în cartea mea, Sunt eu îitsumi, sunt liber. Viziunea realităţii şi a posibilităţii din interiorul bulei sociale este atât de limitată, încât nu conţine elemente opuse. Elita trebuia aşadar să creeze viziunea proprie şi să fabrice disensiuni

care să-i permită să dezbine şi să conducă. De exemplu, în ce constă diferenţa dintre un episcop creştin şi un rabin evreu sau preot musulman, hindus ori vreun discipol al lui Buddha, care îşi impun credinţa asupra copiilor lor şi ai altora? Niciuna, deoarece credinţa pe care ei urmăresc să o înrădăcineze poate fi uşor diferită, această diferenţă fiind deseori chiar imperceptibilă; dar tema generală este mereu aceeaşi - impunerea credinţei sau a convingerilor unuia asupra altuia. Să vedem cum arată această strategie în politică. Extrema stângă, cum a fost cea a lui Iosif Stalin în Rusia, presupunea control centralizat, dictatură militară şi lagăre de concentrare. "Opusul" era extrema dreaptă a lui Adolf Hitler. În ce consta? Control centralizat, dictatură militară şi lagăre de concentrare. Şi totuşi acestea se aflau în conflict, conform propagandei care susţinea acest lucru. Singura diferenţă dintre Uniunea Sovietică şi aşa-numitul "Occident" pe durata Războiului Rece era că Uniunea Sovietică era la vedere controlată de cei puţini. Ajungând în vârf, întâlnim aceeaşi imagine a Piramidei Manipulării.

La cel mai înalt nivel, toate instituţiile politice, financiare şi ale mass-mediei sunt guvernate de Duminaţii care controlează ambele "tabere". Aceeaşi forţă, care operează prin Wall Street şi City of London,

Piramida manipulării

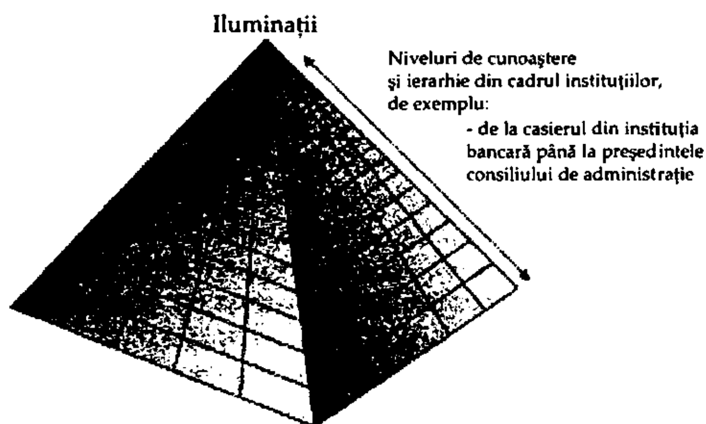


Figura 1: Piramidele întrepătrunse care permit celor puţini să manipuleze vieţile celor mulţi. La cel mai înalt nivel, toate instituţiile politice, financiare şi ale mass-mediei sunt guvernate de Iluminaţi.

a finanţat toate “taberele” din cele două războaie mondiale, fapt deja dovedit (vezi...Şi adevărul vă va elibera).

Haide să facem un rezumat:

(a) Mai întâi trebuie să întemniţezi mintea umană într-o credinţă rigidă şi un simţ limitat al realităţii, şi obţii astfel turma. Nu are prea mare importanţă care sunt credinţele, atât timp cât ele sunt rigide şi descurajează gândirea liberă şi întrebările de bun-simţ. Creştinismul, iudaismul, islamul, hinduismul şi celelalte religii contribuie şi ele la înrobirea umană în timp ce proclamă “adevăruri” diferite.

(b) îi încurajezi pe cei care urmează aceste credinţe rigide să le impună celorlalţi şi să le facă viaţa foarte dificilă şi neplăcută celor care nu se conformează.

(c) Aduci aceste credinţe în conflict, asigurându-te astfel de existenţa disensiunilor şi de uşurinţa în controlul lor. În timp ce oamenii sunt preocupaţi să lupte pentru a-şi impune credinţele şi opiniile lor asupra

celorlalţi, ei nu sesizează că Iluminaţii îi manipulează precum păpuşarii. Oamenii sunt ca moliile care bâzâie în jurul luminii, fermecaţi de credinţa lor religioasă, de scoi*ile la fotbal, de ultimele episoade ale unei telenovele sau de preţul unei beri, încât nu observă adevăratele schimbări din jur care îi surprind ca o lovitură de bici.

Piramide în piramide sau păpuşa rusească Iluminaţii au creat o structură piramidală pentru întreaga societate, structură ce le permite să pună în aplicare un plan mondial despre a cărui existenţă ştiu foarte puţini. Ea se aseamănă cu păpuşile ruseşti aşezate una într-alta, din care cea mai mare le cuprinde pe toate. Iluminaţii înlocuiesc "păpuşile" cu piramide (Figura 1). Fiecare organizaţie de azi este o piramidă. Cei puţini din vârf ştiu ce reprezintă de fapt organizaţia şi care sunt scopurile ei. Cu cât se coboară spre baza piramidei, şi cu cât numărul celor care lucrează în acea organizaţie este mai mare, cu atât mai puţini sunt cei care cunosc planurile reale ale acesteia. Ei ştiu numai sarcinile zilnice pe care le au de îndeplinit, fără a avea habar de contribuţia lor sau a celorlalţi angajaţi din cadrul firmei. Cunoaşterea este compartimentată astfel încât fiecare nu poate şti mai mult decât un singur lucru. Aceste piramide mai mici, asemănătoare sucursalelor locale de bancă, intră în piramide din ce în ce mai mari, până când se ajunge la cea care le cuprinde pe toate. Acelaşi principiu se aplică în egală măsură corporaţiilor transnaţionale (cum ar fi cartelul petrolier), partidelor politice, societăţilor secrete. La nivel înalt, toate acestea, la care se adaugă imperiile niass-mediei şi armata (NATO, de exemplu), sunt controlate de aceleaşi piramide şi aceiaşi oameni aflaţi în vârful piramidei.

În cele din urmă, avem de-a face cu o piramidă globală care le cuprinde pe celelalte, "păpuşa" cea mare, dacă vrei. În vârful acestei ierarhii se regăseşte elita

Iluminaţilor, mai precis “cele mai pure” linii genealogice. Astfel, ei coordonează aceleaşi politici prin fire aparent separate, chiar “opuse”. Aşa au obţinut centralizarea globală în fiecare aspect al vieţii: guvern, finanţe, afaceri, mass-media, armată. Nicidecum accidental, ci prin planuri calculate la rece.

Jim Shaw, fost mason de gradul 33, dezvăluie “meşteşugul” în cartea sa, The Deadly Deception (n.tr. Înşelăciunea mortală) (Huntington House Inc., Lafayette, Louisiana, 1988). El descrie cum masoneria se bazează pe aceleaşi piramide compartimentate. La bază sunt cele 3 grade cunoscute drept Gradele Albastre de care cei mai mulţi masoni nu trec niciodată, ca şi de cele 33 de grade ale Ritului Scoţian sau cele 10 grade ale Ritului de York.* Chiar cei care deţin cele mai înalte astfel de grade nu ştiu care sunt adevăratele secrete, decât dacă fac parte din puţinii aleşi (liniile genealogice hibride). Shaw afirmă că a fost surprins când un mason de gradul 33 i-a spus că “promova”, după care a părăsit templul pe o “altă uşă”.1

Oficial nu există un grad superior celui 33. Doar oficial. Nivelurile superioare ale societăţilor secrete sunt reprezentate şi deci cunoscute numai de către cei aflaţi în vârful piramidei. Aceste grade ascunse sunt cuprinse de o piramidă şi mai mare care include toate societăţile secrete şi sunt oferite doar iniţiaţilor de cea mai “pură” descendenţă hibridă. Dar, chiar şi la acest nivel, cunoaşterea este compartimentată. Această reţea de societăţi secrete cuprinde milioane de membri în toată lumea care cred că ştiu în ce sunt implicaţi, dar de fapt numai puţini au idee de ceea ce se petrece, şi mai puţini sunt cei care, de fapt, iau deciziile.

Albert Pike, decedat în 1891, a fost una dintre cele mai de seamă personaje ale masoneriei mondiale. Cele mai celebre tituluri ale sale erau acelea de Suveran Mare Comandor al Consiliului Suprem al gradului 33 şi Suprem

Pontif al Masoneriei Universale. În cartea sa Morală şi Dogmă, scrisă pentru masonii cu grade superioare, el arată cum sunt induse în eroare nivelurile inferioare:

“Gradele Albastre nu sunt decât curtea exterioară sau porticul Templului. Iniţiatului îi sunt înfăţişate o parte din simboluri, dar el este intenţionat indus în eroare de false interpretări. Nu este cazul ca el să le înţeleagă, ci doar să creadă că le înţelege... Adevărata lor semnificaţie este rezervată doar Adepţilor, Prinţii Francmasoneriei.”2

Jim Shaw spune că există două categorii de francmasoni. Unii doar participă la întruniri şi nu se obosesc să înţeleagă ritualul, iar ceilalţi fac toată munca, dar se mulţumesc să citească fără să înţeleagă exact sensul cuvintelor; dar mai există totuşi un al treilea gen: cei puţini care ştiu adevărul şi care controlează de fapt masoneria şi cunosc ce ritualuri şi iniţieri trebuie într-adevăr realizate. Shaw mai confirmă din experienţa sa cum francmasonii îşi manipulează confraţii indiferent de poziţiile pe care le aleg. La serviciu, directorul său de departament, un confrate mason, l-a sfătuit să candideze pentru un anume post. Shaw nu se simţea calificat pentru slujba respectivă şi credea că nu va trece de testul scris.3 Numai insistenţele şefului său mason l-au convins. La examen, a văzut cu uimire că mai erau doar doi alţi candidaţi pentru postul dorit. Subiectele de pe foaia lui erau foarte uşoare şi le-a terminat repede, dar a observat că celorlalţi doi li se păreau mult mai dificile şi prin urmare nu au terminat testul la timp. Shaw a primit postul. De ce? Pentru că nu a dat acelaşi test ca şi ceilalţi. Când a părăsit masoneria, lucrurile au luat o altă întorsătură. Şefii nu îl mai sprijineau, şi asta în cel mai fericit caz.

Acesta este doar un exemplu semnificativ al modului în care Iluminaţii şi societatea lor secretă îşi aşază oamenii în poziţii-cheie. Este uimitor cât de uşor este să-ţi duci la îndeplinire planurile atunci când oamenii tăi:

(a) sunt în poziţii-cheie de decizie şi

(b) au puterea de a-i alege pe cei din poziţii importante, aflaţi sub conducerea lor.

De exemplu: Îl controlezi pe şeful poliţiei care, la rândul lui, poate numi şefii subordonaţi de departament. El introduce politica Iluminaţilor şi îşi alege subordonaţii importaţi din rândul iniţiaţilor din societatea secretă. Aceştia pot numi oameni în departamentele lor şi aleg evident iniţiaţi din societatea secretă. Şi aşa mai departe. De îndată ce controlezi omul din vârful organizaţiei, se construieşte piramida. Guvernele sunt structurate şi ele după acelaşi principiu.

Controlul maselor

Există două tehnici de manipulare în masă pe care oamenii trebuie să le înţeleagă dacă încep să vadă jocul pe care-l jucăm cu toţii fără voia noastră. Pe una o numesc problemă-reacţie-soluţie, iar pe cealaltă abordarea în paşi. Aceste tehnici sunt folosite de mii de ani pentru urgentarea planurilor şi, împreună cu frica, rămân cele mai eficiente arme ale Iluminaţilor.

Prima tehnică funcţionează astfel: ştii că dacă propui deschis anularea libertăţilor de bază, începerea unui război sau centralizarea puterii, va avea loc o rea'cţie publică împotriva acestora. Poţi folosi deci programul problemă-reacţie-soluţie astfel: Într-o primă etapă creezi o problemă, cum ar fi atacarea unei ţări de către alta, un colaps politic sau economic ori o bombă teroristă, mai exact orice publicul ar crede că necesită o “soluţie”. Apoi raportezi “problemele” create în secret aşa cum doreşti ca oamenii să le perceapă. Găseşti nişte vinovaţi, ţapi ispăşitori, ca de exemplu Timothy McVeigh din Oklahoma, şi teşi cadrul general al acestor evenimente astfel încât să încurajezi oamenii să ceară “să se facă ceva”. Acestea sunt cuvintele pe care îţi doreşti să le auzi, deoarece îţi permit să treci la etapa a treia, “înţepătura”.

În sfârşit, oferi în mod deschis soluţii la problemele create chiar de tine. Desigur că aceste soluţii implică centralizarea puterii, eliminarea libertăţilor fundamentale şi a oficialilor sau politicienilor care-ţi stau în cale. Prin această tehnică oamenii pot fi manipulaţi pentru a cere ceea ce în mod firesc ar fi imposibil.

Bomba de la Oklahoma din clădirea James P. Murrah din 19 aprilie 1995 a fost o problemă-reacţie-soluţie clasică. În cartea...Şi adevărul vă va elibera am arătat cum McVeigh a fost victima unei înscenări puse la cale de forţe pe care nu le-a înţeles şi cum un simplu dispozitiv de îngrăşământ dintr-o camionetă nu avea cum să producă asemenea pagube.4 Care au fost urmările acestui eveniment? Legi “antiterorism” care au trecut prin Congres fără contestare şi au eliminat libertăţile fundamentale ale americanilor. Nu împărtăşesc opiniile politice ale lui McVeigh şi ale patrioţilor creştini în general, mai puţin în măsura în care ei dezvăluie câte ceva din planul de control global. Dar nu asta este ideea, ci stabilirea adevărului despre ceea ce s-a petrecut, indiferent de părerea şi atitudinea celor implicaţi. Cred că aceasta se numeşte dreptate.

Dacă te întrebi de ce McVeigh nu s-a apărat şi mai apoi a cerut să fie executat, vezi subcapitolul intitulat Controlul minţii.

Cele mai eficiente scheme problemă-reacţie-soluţie din secolul XX au fost cele două războaie mondiale. Acestea au schimbat faţa pământului, ca orice război, şi au dus la centralizarea masivă a puterii. Organizaţia Naţiunilor Unite, precum şi predecesoarea sa Ligă a Naţiunilor, au fost o creaţie a Iluminaţilor pe post de cal troian pentru guvernul mondial.

Mass-media îşi joacă rolul cu măiestrie în aceste scenarii de tip problemă-reacţie-soluţie. Ca proprietari ai marilor trusturi de presă, oameni precum Conrad Black din Hollinger Group, ştiu ce se petrece şi folosesc ziarele

lor pentru îndeplinirea planurilor Iluminaţilor. Redactorii-cheie numiţi de ei ca şi unii ziarişti faimoşi pot şti câte ceva. Dar cei mai mulţi gazetari nu au nici-o idee. Redactorii lor marionetă opresc de la publicare orice articol care ar contraveni intereselor Iluminaţilor, iar dacă vreun ziarist insistă să urmărească o poveste indezirabilă, se pomeneşte în scurt timp în căutarea unui alt loc de muncă. Apropo, cei mai mulţi dintre ei scriu din sursele oficiale (ale Iluminaţilor). Ni se spune că surse de la Casa Albă sau din FBI afirmă cutare sau cutare lucru. Acesta este modul de transmitere, prin mass-media, a versiunii acelor evenimente pe care ei vor ca publicul să o ştie.

Aceste reportaje ţin prima pagină a ziarelor şi topul ştirilor radio şi TV din întreaga lume, iar ceea ce ei spun devine “normă”. În săptămânile şi lunile următoare, cercetătorii interesaţi de adevărul adevărat încep să sape. Ei găsesc astfel dovezile care atestă că versiunea oficială a fost o minciună de la început până la sfârşit. Întrebarea este: rapoartele lor sunt vreodată făcute^ publice? Da, în broşuri şi la posturi radio cu buget infim şi audienţă pe măsură, faţă de banii şi audienţa imperiilor mass-media ale Iluminaţilor. Chiar şi după ani de zile de când versiunea oficială a fost clar demontată, ea persistă în mintea publicului. Opreşte pe oricine în Londra, New York, Cape Town, Sydney, oriunde în lume şi întreabă-l ce s-a petrecut în Oklahoma, al Doilea Război Mondial sau Kosovo. De fiecare dată vei primi versiunea oficială, deoarece este singurul lucru pe care l-au auzit.

Ruda apropiată a schemei problemă-reacţie-soluţie este abordarea în paşi. Ştii încotro vrei să-i îndrepţi pe oameni, dar mai ştii că, dacă le dai imaginea reală, vei întâmpina iarăşi opoziţie din partea lor. Deci, te îndrepţi într-acolo cu paşi mărunţi şi fiecare aspect este prezentat izolat şi lipsit de legătură cu celelalte. Este ca o centralizare făcută picătură cu picătură. Această

tehnică este folosită în mod mai evident la super-statul fascist cunoscut ca Uniunea Europeană. Dacă politicienii ar fi propus de la bun început o Europă centralizată cu legi şi monede comune, ar fi produs o adevărată revoltă. Oamenii şi-ar fi amintit de lupta împotriva lui Hitler pentru a opri o dictatură europeană fără nici-o şansă de a o accepta. În schimb, Iluminaţii au oferit o zonă liberă de comerţ şi chiar s-au folosit de problemele create de războaiele mondiale pentru a încuraja cooperarea între ţările europene. De îndată ce au oferit zona liberă de comerţ, au început expansiunea puterii până când a devenit dictatura politică şi economică de astăzi. La fel se petrece cu NAFTA, North American Free Trade Agreement (Acordul de Comerţ Liber Nord American) Şi APEC, Asia Pacific Economie Cooperation (Cooperarea Economică din Asia şi Pacific), “zona liberă” din Asia şi Australia.

Privind astăzi ştirile din ziare şi de la televizor, vedem că schemele problemă-reacţie-soluţie şi abordarea în paşi sunt aplicate zilnic. O modalitate foarte eficientă în sesizarea acestei scamatorii este întrebarea: “Cine câştigă din faptul că eu cred această versiune a evenimentelor sau acceptarea soluţiilor şi schimbărilor care sunt oferite?” Răspunsul va fi aproape mereu acelaşi: cei care doresc centralizarea puterii şi eliminarea libertăţilor fundamentale.

Credinţa oarbă

De mii de ani, religia a servit cel mai bine acestei structuri de control uman. Pe scurt, au fost create sisteme rigide de credinţă care nu sunt contestate şi au fost impuse prin teamă, îndoctrinare, izolare şi genocid al necredincioşilor; au luptat unii împotriva celorlalţi pentru dominaţia asupra minţii umane, producând astfel

plăcerea supremă a Iluminaţilor şi ocazia acestora de a separa şi domni timp de milenii.

Altă întrebare. Este posibil ca Iluminaţii care îşi au originea în trecutul îndepărtat, cu mult înainte de crearea acestor religii, să aibă “noroc chior” când apare un vehicul atât de potrivit pentru controlul uman? Sau este mai probabil ca aceste instituţii de înrobire umană să fie create special chiar de către Iluminaţi pentru a le continua planurile? Dar nici religia, nici economia sau politica nu reprezintă ele însele adevărata conspiraţie. Toate acestea fac parte dintr-o vastă reţea de manipulare menită să convingă masele să se încătuşeze singure şi să arunce cheia. Iluminaţii lucrează prin fiecare sistem de credinţă -religios, politic, economic, rasial şi cultural. Motivul este simplu: dacă vrei să obţii rezultatul unui joc înainte de începerea lui, trebuie să controlezi toate părţile implicate în acel joc. Managerul unei echipe de fotbal nu poate dicta rezultatul dacă el controlează doar o echipă. Dar dacă le controlează pe amândouă, poate decide rezultatul chiar înainte de începerea meciului. La fel este şi cu Iluminaţii, mâna ascunsă din spatele evenimentelor care ne afectează lumea şi viaţa de zi cu zi.

Dar până la sfârşitul acestei cărţi, cei cu mintea deschisă vor sesiza această mână ascunsă.

CAPITOLUL 2 - Remodelarea istoriei

Cel care controlează trecutul, controlează viitorul. Cel care controlează prezentul controlează trecutul.

George Orwell, 1984

Istoria este o minciună acceptată de comun acord. Voltaire

Faptul că ştii unde te afli şi încotro te îndrepţi te ajută enorm să ştii de unde vii. Este într-adevăr esenţial. Tot

ceea ce astăzi credem că suntem şi modul în care privim “realitatea” se bazează în mare parte pe credinţa noastră în ceea ce s-a petrecut în trecut. Prin urmare, dacă vrei să manipulezi simţul realităţii la oamenii de astăzi, tot ce trebuie să faci e să rescrii ceea ce în mod hilar numim “istorie”. De exemplu, dacă istoria oficială îţi spune de la un capăt la altul că al Doilea Război Mondial s-a dus între cei buni şi cei răi, Aliaţii care luptau pentru libertate şi fasciştii care urmăreau instaurarea unei dictaturi mondiale, nu există nici-o şansă pentru a vedea nenumăratele dovezi ale finanţării şi controlului ambelor tabere de către aceiaşi oameni de pe Wall Street şi din City of London.

Pentru a înţelege cum repetarea obsesivă a unei anumite versiuni a faptelor serveşte celor care urmăresc cu obstinaţie să obţină controlul global al acestei planete, dar şi pentru a afla care sunt originile acestora, este necesar să cercetăm vechile noastre origini. Dacă vom face aceasta cu mintea deschisă, fără prejudecăţi şi idei preconcepute, vom descoperi lucruri cu mult diferite faţă de tot ceea ce ştiam până acum. Informaţii care nu se învaţă în şcoli sau în universităţi şi nici nu sunt făcute publice pe canalele mediatice oficiale. Nu numai că ceea ce vom afla este plin de sens, dar ne va arăta adevărata faţă a celor care ne manipulează astăzi, deschis sau pe ascuns, şi cât de departe sunt în stare să meargă pentru a-şi atinge ţelurile diabolice. Contrar a ceea ce ştim cu toţii, viaţa pe Pământ nu a evoluat de la primitivism la universul tehnologic de astăzi. În urmă cu multe mii de ani, aşa cum stă scris amănunţit în manuscrise foarte vechi, Terra se bucura de vaste cunoştinţe tehnologice şi nu numai, iar civilizaţia care o popula atunci era condusă de fiinţe pe care oamenii îi numeau “zei”. Este dificil să ne dăm seama care dintre aceşti zei erau reali şi care simbolici, precum Soarele, Luna, planetele, ciclurile naturii şi aşa mai departe. Cei mai mulţi dintre ei sunt

într-adevăr simbolici, dar există destule dovezi care atestă existenţa unor fiinţe asemănătoare celor umane, care deţineau cunoştinţe uimitoare despre Pământ şi locuitorii săi. Cunoaşterea şi dotările lor tehnologice erau atât de avansate, încât puteau construi piramide şi alte structuri incredibile oriunde pe glob, ceea ce în prezent este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil de realizat cu mijloacele de care dispunem.

Un astfel de exemplu sunt piramidele de pe platoul Gizeh, din Egipt. Cea mai mare dintre ele, care are aproape 150 de metri înălţime, este formată din 6,5 tone de piatră şi 1,5 milioane de blocuri individuale. Unele cântăresc 70 de tone, sunt perfect, tăiate şi îmbinate şi nu lasă loc nici măcar pentru o foaie de hârtie între ele. Cu aceeaşi cantitate de piatră din care este alcătuită Marea Piramidă s-ar putea construi 30 de clădiri Empire State, iar din toate blocurile de piatră existente pe acest platou s-ar putea ridica un zid în jurul Franţei înalt de trei metri şi gros de un metru.1 Unele dintre aceste monolituri gigantice provin din cariere care se află la sute de kilometri depărtare. Şi nouă ni se spune că sunt construite de popoare “primitive”?

În Liban, la Baalbeck, există structuri vechi de mii de ani, care includ 3 lespezi enorme de piatră, fiecare cântărind peste 800 de tone. Au fost deplasate cel puţin un kilometru, iar una dintre ele a fost aşezată pe perete la o înălţime de câţiva metri.2 în apropierea acestora se află o altă asemenea lespede care cântăreşte nu mai puţin de 1000 de tone, ceea ce echivalează cu greutatea a 3 avioane cu reacţie.3 Şi de această dată ni se cere să credem că nu este decât opera unui popor “primitiv”, în Peru există vechi temple construite din lespezi care cântăresc 440 de tone fiecare, iar la Tiahuanaco sunt blocuri de piatră de 100 de tone, legate între ele prin cleme metalice.4 Vechimea acestui sit este apreciată la 11.000 de ani.5 în câmpia Nazca din Peru există

faimoasele linii care descriu păsări, insecte şi animale create prin zgârierea suprafeţei, pentru a lăsa să se vadă roca albă de dedesubt. Imaginile sunt conturate din linii continue, iar unele dintre ele sunt atât de mari, încât au fost observate în întregime doar de la peste 650 de metri înălţime, după anul 1939, când zona a fost survolată.

Într-o expediţie realizată în podişul Marca Huasi, la nord-est de Lima, în Peru, au fost descoperite sculpturi în rocă cu o vechime de circa 10.000 de ani, ce reprezintă oameni şi animale, cele mai multe dintre ele nefiind însă specifice zonei în care au fost găsite. Câteva astfel de sculpturi reprezentau un urs polar, o focă, un leu african şi un dinozaur stegosaurus. Totuşi, despre existenţa preistorică a dinozaurilor nu se ştia înainte de anul 1880.

Aşa cum au arătat numeroase cărţi şi documentare

TV în ultimii ani, aceste structuri uimitoare, temple, cercuri de piatră şi monoliţi, nu numai că erau precis aliniate cu anumite sisteme stelare, dar se aflau chiar în legătură unele cu altele pretutindeni pe planetă, iar tehnicile şi planul de construcţie erau peste tot aceleaşi. De ce? Deoarece versiunea oficială a istoriei e o mare minciună. Nu au existat societăţi izolate, care s-au dezvoltat independent. Ci o singură societate globală controlată de aşa-numiţii “zei” şi reprezentanţii a-cestora - fiinţe care deţineau o cunoaştere tehnologică foarte avansată, comparativ cu populaţia de atunci şi, în multe privinţe, chiar cu societatea noastră de astăzi. Sau, cel puţin, comparativ cu atât cât ne este nouă permis să ştim din adevăratul progres ştiinţific şi tehnologic de astăzi.

În Austria anului 1885 s-a găsit în mijlocul unui bloc de cărbune un cub de metal perfect prelucrat şi finisat. Analiza unei mostre de cărbune a estimat vechimea acestuia la 300.000 de ani!6 în Rutherford Mills, Anglia, în 1844, s-a descoperit într-un strat de rocă cu grosimea de 2,5 metri un fir de aur, rocă a cărei vechime a fost

apreciată la 60 de milioane de ani!7 în mormintele egiptene au fost găsite baterii electrice, iar în Israel o lespede de sticlă verde care cântărea câteva tone.8 S-au găsit până şi oase de animale preistorice cu gloanţe în ele.* Aşa cum scria cercetătorul James Churchward:

"Mereu şi mereu civilizaţii s-au născut şi s-au sfârşit pentru a fi uitate. Nu este nimic nou sub soare. Ceea ce este, a mai fost cândva. Ceea ce învăţăm şi descoperim acum a existat şi înainte; invenţiile şi descoperirile noastre nu sunt decât réinventa, redescoperiri."10

Manuscrise străvechi din întreaga lume descriu o «Epocă de aur" tehnologică a societăţii umane, deşi, spre sfârşitul ei, numai de "aur" nu era. Tot din aceleaşi surse aflăm că această perioadă de înflorire a luat sfârşit în urma unor războaie tehnologice şi a unor cataclisme geologice, cum ar fi cutremure, erupţii vulcanice, schimbări ale polilor magnetici şi unde ale mareelor la o scară greu de imaginat astăzi, care au generat schimbări majore la nivelul întregii planete. Marele Potop biblic este un exemplu foarte asemănător celor descrise mai sus. Multe consemnări biologice şi geologice atestă că aceste modificări au avut loc între anii 12.000-5.000 î.Ch. După cum se poate vedea în cartea mea anterioară, Secretul Suprem, dar şi în The Day The Earth Nearly Died (n.tr. Ziua în care Pământul aproape că a murit) scrisă de D.S. Allen şi J.B. Delair (Gateway Books, Bath, 1995), dovezile geologice şi biologice sunt susţinute de o mulţime de consemnări ce au fost descoperite de-a lungul timpului.

Prof. James DeMeo scrie în cartea sa Saharasia (Hidden Mysteries, Texas, 2000) despre vastele schimbări din Orientul Mijlociu chiar în această "fereastră" temporală:

"întreaga lume a fost zguduită de o schimbare climaterică masivă în urmă cu aproximativ 6.000 de ani, când mari suprafeţe de păduri din Lumea Veche, pline de vegetaţie luxuriantă, au început să se usuce rapid şi să se transforme în deşert. Înainte de anul 4.000 î.Ch,

marele deşert al Saharei, deşertul arab şi cele din Orientul Mijlociu şi Asia Centrală pur şi simplu nu existau.”11

Toate aceste modificări geologice radicale au distrus societatea avansată sau “Epoca de aur” care domnea în acele vremuri în Atlantida şi Lemuria. Omenirea a fost astfel nevoită să o ia de la început. Dacă ţi se pare deplasat ceea ce-ţi spun, gândeşte-te la avansul tehnologic şi informatic la care a ajuns societatea umană în prezent. O asemenea tehnologie poate face multe minuni, una din cele mai simple dintre ele fiind redactarea unei scrisori pe un computer, pentru ca altcineva să o citească la celălalt capăt al lumii doar câteva secunde mai târziu. Dar ce s-ar petrece dacă un nou cataclism ar devasta planeta, distrugând odată cu ea progresul tehnologic dobândit cu atâta efort? În numai câteva minute am ajunge din nou în epoca de piatră. Am fi o specie primitivă şi fiecare supravieţuitor s-ar lupta să-şi procure hrana zilnică şi atât de necesarul adăpost. După multe generaţii, tot ceea ce a existat înainte de acest cataclism va deveni doar o amintire din ce în ce mai îndepărtată, până când tot ceea ce ar rămâne ar fi doar fragmente de idei, simboluri, câteva nume sau obiceiuri întâlnite doar în legende şi poveşti despre o lume dispărută, ce vor semăna din ce în ce mai mult cu simple născociri ale imaginaţiei. Cei mai mulţi oameni ar nega existenţa unei astfel de lumi, deoarece această concluzie ar fi conformă experienţei lor zilnice de viaţă. Am ajunge la aceeaşi mentalitate nu-pot sau nu-se-poate care batjocorea chiar şi ideea călătoriei pe Lună. Istoria acelei societăţi post-cataclismice ar începe cu consemnările lăsate de omenire de îndată ce a reajuns pe un anumit nivel. Atunci istoria ar fi scrisă numai în baza legendelor transmise oral de generaţiile anterioare.

Un astfei de demers ar lua sute, dacă nu chiar mii de ani după distrugerea geologică globală. “Istoria”

convenţională spune că “leagănul” civilizaţiilor a fost Sumer, zonă situată între râurile Tigru şi Eufrat, în locul numit acum Irak şi cunoscut odată ca Mesopotamia (“între două râuri”). Perioada sumeriană este estimată ca desfăşurându-se între anii 4000 Şi 2000 î.Ch. Istoricii afirmă că în aceeaşi perioadă au apărut şi alte civilizaţii independente şi avansate în Egipt şi în Inida, pe Valea Indusului.

Dar ipoteza mea este alta. Sumerul nu a fost începutul a ceea ce numim societate civilizată pe această planetă. Dar a fost cea mai semnificativă după catastrofa care a distrus societatea globală a “Epocii de aur” - Atlantida şi Lemuria sau Mu. Sumerul nu a fost începutul, a fost doar un alt început a ceea ce urma să devină centrul unui alt imperiu global. În realitate, civilizaţiile din Sumer, Babilon, Egipt şi Valea Indusului începuseră cu mii de ani înainte de a fi consemnate de istorie. După cataclisme, aceste culturi avansate din Egipt şi Valea Indusului care au manifestat “deodată” şi inexplicabil un mare nivel de dezvoltare, nu erau independente de Sumer, după cum pretind istoricii. Ele făceau parte din acelaşi Imperiu Sumerian şi conduceau prin acelaşi lider. Structura administrativă, fundamentul legilor, tehnicile de construcţie şi multe alte aspecte care stau la baza a ceea ce noi numim societate modernă, pot fi urmărite până la această veche rasă care a înfiinţat Sumerul. Mai precis, liniile genealogice şi aşa-zişii “zei” care deţineau cunoaşterea încă din perioada preistorică.

Aceste societăţi postdiluviene au apărut cu mare rapiditate. Prof. W.B. Emery scrie în Egiptul arhaic (Penguin Books, Anglia, 1961):

“în jurul anului 3400 î.Ch. a avut loc o mare schimbare în Egipt, iar ţara a trecut rapid de la un stat cu cultură avansată neolitică, cu caracter tribal complex, la două monarhii bine organizate, una în zona Deltei şi cealaltă pe Valea Nilului. În acelaşi timp a apărut şi arta scrierii.

Arhitectura monumentală şi artele, precum şi meşteşugurile s-au dezvoltat într-un grad uimitor, existând dovezi ale existenţei unei civilizaţii dezvoltate şi bine organizate. Toate acestea s-au realizat într-o perioadă de timp relativ scurtă, neexistând un cadru general pentru această dezvoltare fundamentală, pentru scriere şi arhitectură/'12

Întrebarea care încă mai aşteaptă răspuns este dacă incredibilele construcţii ale piramidelor îşi au originea înainte de marile cataclisme care au distrus legendara "Epocă de Aur" (altfel spus, până acum 10.000 de ani sau mai devreme) sau acestea au fost construite de către Imperiul Sumerian care a apărut când omenirea a atins din nou un nivel tehnologic avansat. Fără îndoială că a fost un amestec din amândouă. Prin reevaluarea celor două perioade în lumina acestor dovezi, putem spune că cel puţin unele dintre cele mai mari minuni ale lumii datează din societatea precataclismică pe care o cunoaştem ca "Epoca de Aur". Vechimea lor este cu mult mai mare decât ne-am imaginat. Consemnările incaşe, compilate de Fernando Montesinos, unul dintre primii cronicari spanioli din America de Sud, afirmă că existau două imperii incaşe. Primul îşi avea sediul general la Cuzco în Munţii Anzi şi, după ce locuitorii săi s-au refugiat într-o zonă sacră aflată la mari înălţimi pentru a se proteja de mişcările tectonice care au distrus planeta, s-au întors la Cuzco pentru a pune bazele unei noi societăţi.

Acest fapt ar antedata Imperiul Incaş original până în vremea cataclismelor atlantico-lemuriene şi mai departe, ducându-ne la adevăraţii constructori ai fantasticelor structuri pe care istoria convenţională nu le poate explica. Pretutindeni în lume, în fiecare cultură băştinaşă, se regăsesc povestiri despre un mare potop şi incredibile mişcări ale scoarţei terestre, cu efecte devastatoare. Fără îndoială că pe pământ au avut loc catastrofe

inimaginabile în perioada 11.000-5000 î.Ch. Dovezile geologice şi biologice vin în sprijinul nenumăratelor legende şi tradiţii care descriu astfel de evenimente şi care pot fi întâlnite pe întreg cuprinsul globului: În Scandinavia, Rusia, Africa, cele două Americi, Australia, Noua Zeelandă, China, Japonia, Orientul Mijlociu. Pretutindeni. Unele povestesc despre o mare căldură care a fiert marea, despre munţi care scuipau foc, despre dispariţia soarelui şi a lunii în întunericul care a urmat, despre ploaia de sânge, gheaţă şi pietre, răsturnarea pământului, căderea cerului, ridicarea şi cufundarea pământului, despre pierderea marilor continente, venirea gheţii; practic toate descriu un potop teribil, un zid de apă care a măturat pământul.

Mareea care a fost produsă de o cometă în filmul Deep Impact poate da o idee destul de precisă despre cum a fost atunci. Vechi texte chinezeşti descriu cum stâlpii cerului s-au prăvălit, soarele, luna şi stelele au căzut în nord-vest, unde cerul s-a prăbuşit, râurile, mările şi oceanele s-au năpustit spre sud-est, unde pământul s-a coborât şi a fost inundat. În America, indienii Pawnee relatează aceeaşi poveste din timpul când stelele polare de nord şi de sud şi-au schimbat poziţia şi “s-au vizitat reciproc”. Tradiţiile nord-americane fac referiri la nori uriaşi care au apărut împreună cu o căldură atât de mare, încât au fiert apele. Eschimoşii groenlandezi povesteau primilor misionari cum, cu mult timp în urmă, pământul s-a răsturnat, legende peruane relatează că Anzii au fost despicaţi când cerul a pornit războiul cu pământul. Un mit brazilian descrie cum cerul a făcut explozie şi fragmente din el au căzut omorându-i pe toţi, iar cerul şi pământul şi-au schimbat locurile. Indienii Hopi din America de Nord consemnează că: “Pământul s-a crăpat, iar apa a acoperit totul, mai puţin o creastă îngustă de noroi.”13

Atlantida şi Lemuria

Toate aceste informaţii se corelează îndeaproape cu legendele Atlantidei şi ale Lemuriei. Acestea erau două continente mari, unul în Atlantic şi celălalt în Pacific, despre care mulţi cred că erau conduse de rase foarte avansate care îşi aveau originea în alte lumi. Despre aceste continente se spune că au dispărut sub ape în circumstanţele descrise mai sus, lăsând în urma lor numai câteva insule, precum Azore şi Polinezia, ca reminiscenţe ale fostei glorii. Despre Atlantida se spune că a apărut după scufundarea Lemuriei. Alţii susţin că au existat în acelaşi timp, ipoteză la care subscriu. Cel mai avizat cercetător al Lemuriei/Mu a fost colonelul James Churchward, care a scris o serie de cărţi în prima jumătate a secolului XX. Churchward a vizitat mănăstiri îndepărtate din Asia studiind consemnări ale "Patriei" Mu sau Lemuria, vechi de peste 12.000-70.000 de ani. El afirmă că acest continent era centrul unui imperiu global care includea Atlantida. În cartea sa Children Of Mu (n.tr. Copiii din Mu) (BE Books, Albuquerque, New Mexico), publicată pentru prima dată în 1931, el arată că planeta era populată de diferite rase, inclusiv marii blonzi cu ochi albaştri.14

Lemurienii s-au deplasat înspre răsărit unde au devenit mayaşii din America Centrală şi constructorii incredibilelor structuri de pe continentul american. Ei au migrat şi spre apus pentru a popula Asia, în special China şi India, creând coloniile numite mai târziu Egipt şi Sumer. Toate căile genetice şi culturale, spune el, duc înapoi spre Lemuria/Mu şi civilizaţia care a existat cu mii, posibil sute de mii de ani înainte de societatea "modernă" de astăzi. Churchward susţine că Lemuria a fost distrusă în urmă cu aproximativ 12.000 de ani. În studiul său asupra acestor vechi societăţi, The Atlantida Connection (n.tr. Conexiunea

Atlanta) (Starfire Publishing, Sedona, Arizona, 1998), W.T. Samsel datează sfârşitul Lemuriei mult mai

devreme, dar celelalte concluzii şi descoperiri principale sunt similare.

Cartea lui Samsel se bazează pe o informaţie provenită prin channelling. Creaţia constă într-un număr infinit de lungimi de undă sau frecvenţe, iar lumea percepută de noi prin simţurile noastre fizice reprezintă numai o parte din frecvenţele existente. Exact cum nu putem percepe frecvenţele radio sau TV care există în acelaşi spaţiu şi în acelaşi timp în care ne aflăm noi, nu putem percepe cu simţurile noastre fizice celelalte frecvenţe şi lungimi de undă ale Creaţiei care ocupă acelaşi spaţiu cu noi. Voi reveni mai târziu asupra acestui aspect, deoarece este esenţială înţelegerea felului în care suntem controlaţi şi a modalităţii prin care ne putem elibera de acest control.

“Afluxul” este “acordarea” conştiinţei noastre cu celelalte lungimi de undă şi accesarea cunoaşterii şi a informaţiilor care există aici. Samsel susţine că se află în contact cu o entitate care a fost încarnată în Atlantida şi care comunică acum de pe una din acele frecvenţe diferite. Cele mai multe afluxuri de informaţii, din experienţa mea, sunt fie invenţii, fie foarte limitate, dar multe din temele lui Samsel sunt dovedite de consemnările geologice şi biologice. El afirmă că, în urmă cu aproximativ 100.000 de ani, au apărut primele exemplare de formă umană modernă pe insula Lemuria, în Oceanul Pacific.15 Acestea ar fi trebuit să fie “vehicule perfecte”, spune el. Atlantida a existat în Oceanul Atlantic, într-o. zonă instabilă din punct de vedere geologic. Samsel crede că primii atlanţi erau oameni cu pielea închisă la culoare, diferiţi de băştinaşii americani. El mai spune că băştinaşii nord-americani sunt descendenţii direcţi ai lemuri-enilor şi ai atlanţilor care s-au stabilit în Americi înainte de primul mare cataclism care a avut loc în urmă cu 48.000 de ani, iar legendele lor sprijină această ipoteză.16

Părerea lui este că în acele prime zile ale Atlantidei şi Lemuriei oamenii trăiau sub Legea lui Unu, conform căreia tot ceea ce există este aceeaşi energie sau acelaşi întreg care se manifestă sub forme diferite, totul fiind deci interconectat. Oamenii de ştiinţă numesc aceasta teoria câmpurilor unificate, ce poate fi des întâlnită în miturile şi legendele atlante - o civilizaţie plină de intenţii pozitive care trăia în armonie cu legile naturii, dar care a sfârşit într-un tărâm al întunericului. Samsel sugerează că “războiul dintre zei” din mitologie a fost de fapt un război între rase extraterestre asupra intervenţiei sau neintervenţiei în viaţa de pe planeta noastră. El spune că la jumătatea epocii atlante timpurii, extraterestrii umanoizi - “foarte înalţi, blonzi, cu pielea albă, asemănători cu albinoşii” - au ajuns în Atlantida,17 începând să manipuleze societatea atlanta şi combinându-se cu locuitorii acelui continent, pentru a le schimba ADN-ul uman şi pentru a crea descendenţi hibrizi care au devenit liniile genealogice regale de mai târziu. Eu aş spune că şi Lemuria a avut parte de aceeaşi soartă. Tehnologia şi înfăţişarea acestor extraterestri i-au făcut pe atlanţi/lemurieni să-i considere zei.

Combinarea cu aceste fiinţe pentru a produce copii cu “trăsături zeieşti” era scopul multor atlanţi, scrie Samsel, iar aceste rase au devenit forţa dominantă. Ei au preluat controlul asupra guvernului, economiei, al sistemului educaţional, religiei şi comunicaţiilor. Sună cunoscut? Samsel afirmă că regii descendenţei albe regale au domnit în Atlantida, iar cei pe care el îi numeşte “Fiii Diavolului” controlau Templul Soarelui, ierarhia lor religioasă şi reţeaua de ritualuri. Astăzi acest Templu Atlant al Soarelui este cunoscut ca marea reţea a Iluminaţilor. În această perioadă, mulţi atlanţi din rasa roşie au migrat la apus de Americi, care, din punct de vedere al aşezării geografice, erau diferite de cele de astăzi. Samsel fcontinuă:

“Epoca imperiului atlant s-a dovedit propice pentru “Fiii Diavolului” şi pentru discipolii lor din Templul Soarelui. Tribul alb dominant a ajuns să conducă toate aspectele societăţii atlante. Ei au nesocotit Legea lui Unu, şi-au pus credinţa în tehnologie şi au fost mânaţi de lăcomie şi plăcere pentru putere. Braţele imperiului atlant au cuprins aproape toată lumea. Americile şi Africa, ţările europene, Orientul Mijlociu, India şi Tibetul au ajuns sub controlul imperiului. Unicul Templu s-a divizat şi a devenit ineficient, iar Templul Soarelui şi “Fiii Diavolului” au prosperat. În acea perioadă preoţii Legii lui Unu conduceau migraţii ale rasei roşii spre Americi şi Africa. Ei căutau să păstreze Legea lui Unu şi astfel au construit noi cercuri în ţinuturile îndepărtate.”18

Samsel este de părere că sfârşitul Atlantidei a fost produs de un al doilea mare cataclism. El crede că locuitorii ei şi-au îndreptat “super-armele” împotriva ţinutului pe care astăzi îl numim China şi au încercat să “folosească Pământul drept conductor prin care să-şi înfrângă adversarii”, cu ajutorul unui cristal uriaş. Această temă este des întâlnită în legendele care povestesc viaţa Atlantidei. Dar, spune el, “Pământul a returnat forţa împotriva lor”, declanşându-se în final un cataclism dezastruos.19 Samsel afirmă că forţa din spatele controlului global este rasa albă:

“în decursul istoriei Pământului şi a omenirii, rasa albă a manifestat constant caracteristicile moştenirii sale ancestrale. Ei deţin multe din trăsăturile celorlalte fiinţe,neumane'. Aceştia au pus tehnologia mai presus de spiritualitate şi au manipulat spiritualitatea pentru a-şi atinge scopurile. Ei manifestă puţin interes pentru planeta noastră, pentru natură sau alte specii ori fiinţe vii. De-a lungul timpului au căutat să obţină controlul asupra celorlalţi şi asupra întregii Terre. Au fost programaţi şi condiţionaţi să fie exclusivişti, agresivi şi dominanţi. În prezent rasa albă conduce omenirea spre

Noua Ordine Mondială, îndeplinind conştient sau nu planurile Iluminaţilor şi deci pe cele ale manipulatorilor extraterestri.”20

Temele abordate de Samsel sunt susţinute de rezultatele cercetărilor mele, deşi diferite în detalii. Părerea mea este că ceea ce el numeşte “Fiii Diavolului” sunt pentru mine descendenţi reptilieni, rezultatul combinaţiei dintre rasa albă sau “nordică” şi o rasă reptiliană. În final totuşi există o temă comună determinantă în înţelegerea cadrului general al lumii în care trăim.

Lupta dintre susţinătorii atlanţi ai Legii lui Unu şi adversarii din Templul Soarelui este semnificativă. Templul Soarelui este religia Iluminaţilor din Atlantida/Lemuria până astăzi. De fapt, lumea de astăzi este Noua Atlantida, o oglindă a obsesiei pentru dominaţie tehnologică, ce a dus la distrugerea primei civilizaţii atlante. Simplu spus, Legea lui Unu vede totul ca interconectat, parte a aceluiaşi întreg unificat, iar Templul Soarelui reprezintă dorinţa de a prezenta totul ca independent şi izolat de restul. Unul caută să unească, celălalt să divizeze şi, de aceea, să domine. Vei vedea această temă în întreaga carte pe măsură ce vei afla povestea Iluminaţilor. “Fiii Diavolului” au căutat să construiască Noua Atlantida chiar imediat după cataclismele care au distrus versiunea originală.

Atlantida a fost descrisă de Platon (427-347 î.Ch.), filosoful antic grec. El a fost şi un mare iniţiat al societăţii secrete Şcoala Misterelor. Până astăzi, această societate a transmis cunoaşterea avansată doar celor puţini aleşi, în timp ce maselor le-a fost refuzat acest privilegiu. Istoria oficială elimină ipoteza lui Platon conform căreia a existat un asemenea continent, dar afirmaţia sa este susţinută de multe dovezi geologice. Insulele Azore, despre care unii cred că făceau parte din Atlantida, se află pe creasta Atlanticului de mijloc, o linie care

înconjoară planeta pe o distanţă de aproximativ 64.000 de kilometri.21 Creasta Atlanticului de mijloc este una dintre cele mai predispuse zone la cutremure şi erupţii vulcanice. Patru plăci tectonice mari, eurasiatică, africană, nord-americană şi carai-biană, se întâlnesc şi se ciocnesc în această regiune, făcând-o astfel instabilă din punct de vedere geologic. Şi Insulele Azore şi cele Canare erau supuse activităţii vulcanice intense în perioada sugerată de Platon ca fiind sfârşitul Atlantidei. Lava se dezintegrează în apă în 15.000 de ani şi totuşi aceasta se regăseşte pe fundul oceanului din jurul Insulelor Azore, confirmând mişcări geologice aproximativ recente.22 Alte dovezi, inclusiv nisip de plajă recoltat de la adâncimi de 3.500-6.000 de metri, arată că fundul oceanului s-a aflat probabil deasupra nivelului actual al acestuia.23

Oceanograful Maurice Ewing scria în revista National Geographie că “ori pământul s-a scufundat 4-5 kilometri, ori oceanul trebuie să fi fost cu 4-5 kilometri mai scăzut decât acum. Oricare dintre aceste două ipoteze este cel puţin uimitoare/'24 La sosirea primilor exploratori europeni în Insulele Canare, băştinaşii spuneau că ei sunt descendenţii atlanţilor şi au fost şocaţi că şi alţi oameni supravieţuiseră cataclismului care le-a distrus ţara.

Dovezile geologice şi biologice mai sugerează că activitatea vulcanică ce a dus la scufundarea pământului în regiunea Insulelor Azore a avut loc în acelaşi timp cu crăparea şi scufundarea masei de pământ cunoscută ca Appalachia, care făcea legătura dintre Europa, America de Nord, Islanda şi Groenlanda.25 Chiar gradul lor de scufundare pare să fie strâns legat. Aşa-numitul Triunghi al Bermudelor, dintre Bermude, Florida de Sud şi un punct de lângă Antile, a fost mult timp asociat cu Atlantida. Legat de această zonă, există nenumărate legende despre dispariţia unor vase şi avioane. Clădiri, ziduri, drumuri scufundate şi pietre circulare precum

Stonehenge, chiar câteva construcţii foarte asemănătoare unor piramide, au fost localizate lângă Bimini sub apele din Bahama Banks.26

Un alt lucru puţin cunoscut este că Munţii Himalaya, Alpii, Anzii şi alte câteva lanţuri muntoase s-au format în urmă cu aproximativ 12.000 de ani.27 Lacul Titicaca de la graniţa Peru-Bolivia este astăzi cel mai înalt lac navigabil din lume, aflat la o altitudine de peste 4.000 de metri. Acum aproximativ 11.000 de ani, o mare parte din acea regiune se afla la nivelul mării.28 De ce atâtea fosile de peşti şi vietăţi marine au fost găsite la mari înălţimi muntoase? Deoarece aceste roci se aflau cândva la nivelul mării, oarecum recent din punct de vedere geologic. Este deci interesant că Platon data cataclismul care a distrus continentul Atlantida în jurul anului 9000 î.Ch., ca şi Allan şi Delair în lucrarea lor de excepţie, When The Earth Nearly Died. Ei plasează acest eveniment în jurul anului 9500 î.Ch.

Cercetătorul american Charles Hapgood afirmă că suprafaţa Pământului s-a mişcat cu aproximativ 5.000 de kilometri în jurul anului 10.000 î.Ch.29 Rocile care conţin fier acţionează ca o busolă. Odată cu răcirea rocii topite, moleculele se aliniază cu Polul Nord şi, chiar dacă acele roci sunt mutate, ele continuă să menţină acea conexiune, ceea ce i-a permis lui Hapgood să stabilească faptul că în jurul anului 10.000 î.Ch. Polul Nord fizic era situat în zona ocupată astăzi de golful Hudson din Canada.30 Dar ceva s-a petrecut în acea perioadă de a determinat ca suprafaţa pământului să se mişte cu aproximativ 5000 de kilometri spre sud, schimbând locaţia Polului Nord al Pământului. Nu este atât de fantastic pe cât pare. Suprafaţa pământului sau crusta planetei are o grosime de doar 64 de kilometri. Aceasta a fost asemănată cu coaja unei portocale aşezate pe o mare de lavă topită. Dacă un meteorit sau un alt corp de mari dimensiuni ar fi lovit Pământul, ar fi putut provoca

alunecarea crustei şi, conform scriitorului şi cercetătorului Colin Wilson, există dovezi geologice că aceasta a avut deja loc de 3 ori în ultimii 100.000 de ani.31 Măsurătorile câmpului magnetic terestru arată că polii magnetici nord şi sud şi-au schimbat locul de cel puţin 171 de ori în ultimii 76.000.000 de ani; îţi imaginezi ce efect ar putea avea schimbarea polilor magnetici asupra climei, de exemplu.32 Scriitorul canadian Rand Flem-Ath, care a cercetat aceste subiecte peste 20 de ani, este convins că cel puţin o mare parte din Atlantida este Antarctica de astăzi, din cauza acestei deplasări de 5.000 de kilometri înspre sud.33

Hapgood, continuând activitatea cpt. Arlington H. Mallery, a studiat sute de hărţi aflate în Biblioteca Congresului din Washington DC, care dovedesc că planeta este cartografiată de mii de ani cu mare precizie. O astfel de hartă, realizată de Oronteus Finnaeus în 1531, arată Antarctica cu râuri curgătoare şi munţi fără gheaţă.34 Faimoasa hartă a marinarului turc Piri Reis, din 1513, găsită la palatul sultanului din Constantinopol în 1929, cartografiază coasta sudamericană cu mare precizie şi o parte a coastei antarctice, înainte ca aceasta să fi fost acoperită de gheaţa de 3,5 kilometri grosime acum 7.000 de ani! Totuşi Antarctica a fost "descoperită" oficial de către căpitanul Cook în 1773 şi nu a fost explorată până în anii 1950. Unele lanţuri muntoase de pe harta lui Piri Reis nu au fost identificate decât în 1952. Reis spunea că pentru a obţine această hartă a compilat alte 20 mai vechi. Flem-Ath a găsit dovezi uimitoare care susţin existenţa unei societăţi foarte avansate, vechi de mii de ani. El a descoperit că meridianul care trece prin marea piramidă de la Gizeh se intersectează cu cele mai mari suprafeţe de uscat de pe planetă, fapt care susţine vechea credinţă egipteană că piramida era centrul Pământului.35 Atunci Flem-Ath a realizat că, dacă Marea Piramidă este luată ca centru al meridianului O,

longitudinea şi latitudinea locurilor sacre ale planetei formează figuri geometrice perfecte. Acestea apar ca o reţea uriaşă, foarte asemănătoare blocurilor din planurile stradale ale marilor oraşe americane.36

Flem-Ath a descoperit că poate prezice amplasarea unui loc sacru care face parte din acest sistem.37 Această perfecţiune geometrică nu îşi are locul dacă se ia Obervatorul Greenwich din Londra ca punct central de O grade. Întregul sistem este dat peste cap. Greenwich a fost ales de un comitet abia în 1884, în ciuda protestelor unui membru de seamă, astronomul regal al Scoţiei, Charles Piazzi Smyth, care susţinea ca meridianul O trebuie să treacă prin Marea Piramidă. Flem-Ath a mai stabilit că aproximativ 50 de locuri sfinte sunt aliniate cu Polul Nord, fiind situate în zona golfului Hudson, aşa cum era înainte de cataclism 38 Chiar cele construite după marile mişcări tectonice se aflau pe puncte aliniate cu Polul Nord. Un astfel de exemplu este Rosslyn Chapel de lângă Edinburgh, Scoţia.39 Acesta este un fel de “Sfânt Graal” al

Iluminaţilor plin de vechiul lor simbolism şi construit de familia St. Clair/Sinclair, unii dintre cei mai de seamă descendenţi ai Iluminaţilor şi una din forţele care se află în spatele societăţii secrete a Cavalerilor Templieri. Charles Hapgood urma să se întâlnească cu preşedinele Kennedy pentru a discuta despre un proiect de descoperire a Atlantidei, dar Kennedy a fost asasinat la Dallas cu doar câteva zile înainte de întâlnirea lor.40 Hapgood i-a mai spus lui Rand Flem-Ath că urma să aducă dovezi în următoarea sa carte despre o civilizaţie avansată ce a trăit pe Pământ în urmă cu circa 100.000 de ani. Dar Hapgood a murit la scurt timp timp după aceasta, fără a mai apuca să scrie cartea promisă. Totuşi James Churchward aduce dovezi asemănătoare în cărţile sale, menţionând că a văzut în acele mănăstiri asiatice

îndepărtate hărţi ale Americii de Sud şi nu numai, aşa cum arăta ea cu mii de ani în urmă.

Dovezile susţin că acel continent cunoscut ca Mu sau Lemuria zace acum pe fundul Pacificului. Triburile polineziene şi alte popoare înrudite deţin multe legende despre pământul lor de origine care însă a fost scufundat, iar băştinaşii din Insula Paştelui, aflată în Oceanul Pacific, pretind că ţara lor făcea odinioară parte dintr-un continent distrus de un cataclism.41 Un text chinezesc găsit în anul 1900 într-o peşteră budistă, numită Dunhuang (în China de Vest), include fragmente dintr-o hartă care înfăţişează un continent-insulă în Pacific.42 O legendă sud-americană relatează aceeaşi poveste a strămoşilor lor care au venit de pe un continent pierdut, împreună cu o persoană numită Aramu Muru, care ducea cu ea cunoaşterea Frăţiei Lemuriene.43 Tribul Hopi din Arizona îşi aminteşte de Lemuria ca fiind o suită de insule care i-au purtat spre continentul american.44

De ce povestea Atlantidei şi a Lemuriei nu este menţionată în istoria noastră oficială? Deoarece cunoaşterea a fost sistematic suprimată şi distrusă. Astronomul Cari Sagan afirma că un text despre Atlantida, numit The True History of Mankind Over the Last 100,000 Years (n.tr. Adevărata istorie a omenirii din ultimii 100.000 de ani), a fost distrus împreună cu multe altele în timpul incendiului care a devastat marea bibliotecă din Alexandria, în anul 391 d.Ch.45 De îndată ce aflăm despre aceste civilizaţii avansate ce au dăinuit sute de mii de ani, precum şi despre implicarea extraterestră în crearea dar şi dispariţia lor, întreaga perspectivă asupra noastră şi a lumii în care trăim se va schimba.

Ce s-a petrecut cu Marte?

Oamenii acceptă din ce în ce mai mult ideea că în trecut Pământul a suferit mişcări geologice de mari

proporţii. Polemica (şi deseori ostilitatea) provine din întrebările când şi de ce. Aceste mişcări au implicat evident sistemul solar ca întreg, deoarece fiecare planetă manifestă semne ale unor evenimente cataclismice care i-au afectat suprafaţa, atmosfera, viteza de rotaţie şi orbita. Distrugerea lui Marte şi legătura dintre această planetă şi devastarea Pământului este un subiect care preocupă mintea multor cercetători. Marte a primit o atenţie deosebită, din cauza recordului nefericit de pierderi şi "probleme tehnice" care ne împiedică să primim imagini de pe această planetă. NASA, creată şi controlată de Iluminaţi, este răspunzătoare de aceste "eşecuri". Acestea au început să se producă după ce au fost realizate fotografii în zona de pe Marte numită Cydonia, în care păreau să se observe formaţiuni de roci nenaturale. Dintre acestea fac parte faimosul //Chip" de pe Marte, dar şi numeroase piramide. Cel mai avizat cercetător în domeniu este americanul

Richard Hoagland, jurnalist de ştiinţă şi fost consilier la NASA Goddard Space Flight Center.46 Un membru al echipei sale afirmă că a comparat relaţia dintre fenomenele nenaturale din Cydonia, de pe Marte, cum ar fi chipul şi piramidele, cu câteva zone terestre vestite pentru modalităţile lor misterioase de construcţie, precum Avebury în Wiltshire, Anglia, sau Silbury Hill. Acestea acţionează precum nişte oglinzi virtuale, susţine el. Platoul Gizeh din Egipt, căminul Marii Piramide, era cunoscut înainte ca El-Kahira,47 fiind derivat din substantivul arab El-Kahir, numele egiptean pentru... Marte.48 Texte străvechi relatează că măsurarea timpului se calcula pe atunci în mare parte în funcţie de mişcarea planetei Marte, iar 15 martie, Idele lui martie (Marte), era o dată-cheie în calendarul lor, ca şi data de 26 octombrie. Prima din aceste zile marca începutul primăverii, iar cealaltă era sfârşitul anului în calendarul

celtic. Numele Camelot din legenda regelui Arthur pare să însemne Oraşul Marţian sau Oraşul lui Marte.49

După cum ştim, este imposibil să fi existat vreo legătură între civilizaţia de pe Marte şi societatea umană, dat fiind că civilizaţia de pe acea planetă a fost distrusă cu milioane de ani în urmă. Dar oare chiar aşa a fost? Aşa credem cei mai mulţi dintre noi, pentru că asta este versiunea oficială, dar la baza "faptelor " ştiinţifice se află adesea mai mult o presupunere sau o părere, decât ceva ce poate fi dovedit. Un astfel de exemplu este cel prezentat de dr. Frank Drake, fostul preşedinte al Departamentului de astronomie de la Universitatea Corneli, care a afirmat că "obişnuiam să credem că universul reprezintă numai o mulţime de câmpuri abundente de stele aranjate în galaxii, dar am subestimat varietatea şi cantitatea de materie din spaţiu printr-un factor de aproape un trilion. Ceea ce înseamnă că ne-am înşelat cât se poate de mult."50

Abia când au acceptat greşeala în faţa dovezilor, au prezentat-o ca fapt ştiinţific. Acest lucru se petrece zilnic, iar mass-media repetă la nesfârşit asemenea absurdităţi, deoarece ele sunt cât se poate de adevărate în opinia savanţilor. Există însă un alt scenariu care susţine în mare parte povestea oficială, cu excepţia câtorva aspecte fundamentale. Ambele afirmă că pe Marte au existat cândva apă, vegetaţie şi atmosferă, care ar fi susţinut viaţa aşa cum o ştim. Ambele susţin că acest mediu potenţial propice omului a fost distrus de evenimente geologice catastrofice. Singurul aspect disputat este perioada când dezastrul s-a produs. Chiar a avut loc acum milioane de ani, aşa cum susţine "ştiinţa" oficială, sau este vorba de numai câteva mii de ani, aşa cum afirmă cercetătorii alternativi, ceea ce se suprapune devastării Atlantidei şi a Lemuriei?

Dovezile arată că Marte a fost distrus de acelaşi cataclism care, pe Pământ, a adus sfârşitul "Epocii de

Aur”. În anii '50, scriitorul şi cercetătorul rus Immanuel Velikovsky a sugerat într-o serie de cărţi că planeta cunoscută de noi ca Venus (atunci un mare corp-cometă) a fost cauza sfârşitului lui Marte şi aproape că a distrus Pământul.51 Velikovsky a fost ridiculizat şi atacat fără milă de “ştiinţa” oficială, deci spusese ceva demn de auzit. Dar teoria sa se bucură acum de mai mulţi susţinători, deoarece în misiunea Mariner 9 s-au făcut fotografii ale lui Venus, iar multe din descrierile lui Velikovsky s-au dovedit corecte, inclusiv ceea ce părea o coadă de cometă. La fel, imaginile de pe Marte susţin unele din teoriile sale. El a subliniat că vechile popoare au descris Venus ca un obiect foarte strălucitor care urma o orbită şi o traiectorie foarte diferite de cele de astăzi. Chinezii, toltecii şi mayaşii au consemnat şi ei aceste lucruri. Primele relatări sumeriene nu au inclus planeta Venus, dar mai târziu caldeenii au făcut aceasta chiar în aceeaşi regiune. Ei au descris-o ca pe “o torţă strălucitoare pe cer” care “luminează ca soarele” şi “umple tot cerul”. Unul dintre cele mai mari obstacole legate de înţelegerea trecutului planetei este că oamenii judecă orice posibilitate prin prisma experienţei lor prezente, ceea ce nu este decât o foarte mică parte din istoria planetei. După cum scrie Velikovsky:

“Legendele care povestesc despre mari mişcări geologice şi catastrofe de neimaginat, ce se regăsesc la mai toate popoarele lumii, sunt discreditate în general din cauza credinţei false că nici-o forţă nu ar fi putut modela lumea în trecut fără să o facă şi în prezent, credinţă care este chiar fundamentul geologiei moderne şi al teoriei evoluţiei.”52

Brian Desborough, un prieten de-al meu din California, are o experienţă de viaţă care face ca părerea sa să fie semnificativă pentru cel care examinează informaţiile din această carte. Este om de ştiinţă, inventator de tehnologie pe bază de energie liberă care poate

îmbunătăţi radical viaţa pe Pământ şi a cercetat istoria, originea şi planul Iluminaţilor timp de peste 30 de ani.

În anii '60, el a lucrat la gigantul aeronautic Boeing. Împreună cu un grup de fizicieni implicaţi în acest proiect au lansat un studiu independent care avea să explice numeroasele anomalii de pe Pământ şi alte planete din sistemul solar care nu puteau fi explicate de fizica ştiută. Concluzia lor constă în dovezi uimitoare ce vin în sprijinul lui Velikovsky, deşi diferenţa de timp este de aproximativ 3.000 de ani.

Ei afirmă că în jurul anului 5000 î.Ch. un corp uriaş, numit acum Jupiter, îşi croia drum prin sistemul solar. Acesta a împrăştiat planetele exterioare, explicând astfel prezenţa actuală a anomaliilor de direcţie, de spin şi viteză. Jupiter s-a ciocnit cu o planetă care orbita între locul unde se află acum Marte şi Jupiter, iar resturile acestei planete, susţin ei, se pot vedea ca centura de asteroizi care ocupă spaţiul dintre... Marte şi Jupiter. Am găsit nişte informaţii interesante despre Marte cu privire la sfârşitul Atlantidei; unul din cele 3 cataclisme care au distrus gradat continentul a avut loc în jurul anului 10.500 î.Ch. şi a fost produs de o trecere apropiată a Pământului pe lângă Marte, acesta fiind scos de pe orbita sa iniţială. James Churchward are o explicaţie mai “pământeană” a cataclismelor, spunând că există numeroase centuri gazoase şi scobituri în adâncul pământului, iar când acestea “explodează” în masă, scoarţa terestră este distrusă. El mai susţine că aceste centuri gazoase treceau pe sub Lemuria şi Atlantida. Ceea ce a produs cataclismele este deschis discuţiilor, că s-a produs este un fapt sigur.

O ipoteză similară se regăseşte în miile de tăbliţe de lut descoperite în Mesopotamia la mijlocul secolului XIX. Ele povestesc miturile şi legendele culturii sumeriene care a apărut după unul din aceste cataclisme ce a scufundat ce mai rămăsese din Atlantida. Sumer datează

aproximativ din anul 4000 î.Ch., dar civilizaţiile au existat în acea regiune, după cum documentează James Churchward, cu mii de ani înainte de apariţia Sumerului. Personajele centrale ale acestor relatări erau "zeii" sumerienilor numiţi Anunna ("Fiii lui An"). Numele lor semitice ulterioare au fost AN.UNNAK.KI ("Cei care au venit din Cer pe Pământ") şi DIN.GIR ("Cei Drepţi din Rachetele Strălucitoare"). Cel mai bine sunt cunoscuţi ca Anunnaki, termen pe care îl voi folosi în continuare.

După cum vom vedea, Anunnaki erau o rasă extraterestră reptiliană. Tăbliţele sumeriene descriu, după spusele autorului şi traducătorului Zecharia

Sitchin, o coliziune între lunile unei planete numite Nibiru şi o alta care orbita între Jupiter şi Marte.53 Resturile acestei ciocniri, spun traducerile lui Sitchin, au creat ceea ce sumerienii numeau "Marea Brăţară" - centura de asteroizi. Detaliile relatărilor sumeriene diferă, dar apare aceeaşi temă. În versiunea lor despre aceste evenimente, fizicienii de la Boeing au sugerat că o parte din Jupiter s-a desprins la impactul cu o altă planetă, ceea ce astăzi numim Venus. Ea a fost proiectată apoi spre Marte, distrugând atmosfera şi viaţa de pe această planetă (misiunea Mars Pathfinder a stabilit că rocile marţiene de suprafaţă nu sunt destul de erodate pentru a avea o vechime de 10.000 de ani).S4

După ce a devastat Marte, cometa Venus a lost prinsă de atracţia gravitaţională a Pământului. S-a rotit de câteva ori în jurul planetei noastre, producând unda de maree şi dezastrele care au pus capăt "Epocii de Aur" şi aruncând mari cantităţi de gheaţă ionizată la poli; apoi a ajuns pe orbita sa actuală ca planeta Venus. În acelaşi timp, cele mai vechi consemnări mesopotamiene şi din America Centrală nu menţionează Venus în vreuna din relatările lor cu privire la planete, dar cele ulterioare o fac, insistând asupra corelării lui Venus cu sacrificiile umane care îi sunt aduse. În Secretul Suprem toate

aceste afirmaţii sunt însoţite de dovezi amănunţite şi vei vedea că acolo sunt explicate multe din aceste mistere. Unul din ele este îngheţul subit al mamuţilor în plin proces de hrănire, deoarece gheaţa nu s-a format gradat, ci instantaneu. Vechile legende şi mituri despre sfârşitul “Epocii de Aur” sunt confirmate în întregime prin explicaţia ştiinţifică a efectelor geologice şi de mediu ale acestei “peregrinări” a lui Venus.

Foarte importante pentru povestea noastră, aceste concluzii ale celor ca Velikovsky, fizicienii de la Boeing şi un număr din ce în ce mai mare de cercetători, plasează sfârşitul vieţii de pe Marte în aceeaşi perioadă cu cel al Atlantidei şi al Lemuriei. Brian Desborough sugerează, împreună cu mulţi alţii, că “Epoca de Aur” a fost rezultatul numeroaselor vizite extraterestre pe Pământ, aceşti “vizitatori” acţionând deschis în rândul populaţiei umane de cel puţin sute de mii de ani. El crede, ca şi ceilalţi fizicieni cu care a colaborat, că Pământul era mult mai aproape de Soare înainte de aceste evenimente şi că Marte orbita în zona tinde se află acum Pământul. Doi savanţi independenţi, dr. C.J. Hyman şi C. William Kinsman, sugerează că Pământul avea odinioară orbita prezentă a lui Venus, iar Marte pe cea a Pământului.55 Vechi legende descriu că zilele de pe Pământ erau cândva mai scurte decât acum şi că durata medie de viaţă a oamenilor era mult mai mare.56

Dacă, aşa cum se susţine, marile canioane de pe suprafaţa lui Marte au fost produse de torente masive de apă, atunci ar fi trebuit să existe un climat mai cald, deoarece astăzi este atât de rece, încât apa ar îngheţa imediat, iar atmosfera de vacuum ar vaporiza instantaneu apa.57 Orbita mai apropiată de Soare, spune Desborough, ar fi necesitat ca mai întâi rasele de pe Pământ să fie negre, cu pigmentaţie necesară pentru a suporta razele mai puternice ale Soarelui. Analiza unor vechi schelete ce au fost descoperite lângă Stonehenge

şi pe coasta de vest a Franţei a arătat că acei oameni aveau trăsături nazale asemănătoare femeilor africane.58 Vechi scrieri, statui şi descrieri artistice din întreaga lume sugerează şi ele că exista o rasă neagră în acele vremuri îndepărtate.

Tăbliţele sumeriene înfăţişează cum “zeii” Anunnaki au părăsit planeta pentru a scăpa de dezastru, menţionând chiar ce l-a provocat.59 Singurii supravieţuitori ai catastrofei nu au fost extraterestrii cu tehnologie şi clarviziune, poate chiar premoniţie, care au plecat înainte de ciocnire, ci oamenii care s-au adăpostit în subteran sau pe lanţurile muntoase de deasupra apei care, potrivit studiului celor de la Boeing, ar fi ajuns la peste 3.000 de metri altitudine. Pământul este plin de tuneluri şi peşteri, naturale şi artificiale, care datează din vechime. Multe dintre acestea au fost localizate, inclusiv un oraş subteran care ar putea adăposti mii de oameni în Cappadocia, Turcia, unul din vestitele centre feniciene. În această zonă au fost descoperite 36 de oraşe subterane, iar unele complexe ajungeau să aibă până la 8 niveluri. Sistemele de ventilaţie sunt atât de eficiente, încât chiar şi la cel mai jos nivel aerul este proaspăt. S-au mai găsit încă 30 de oraşe subterane mari şi complexe de tuneluri lângă Derinkuya, tot în Turcia. Inundaţiile şi necesitatea supravieţuirii au fost motivele pentru care agricultura din lumea postdiluviană a început la înălţimi de peste 3.500 metri şi nu în câmpiile fertile, aşa cum ne-am fi aşteptat.

Un studiu al botanistului Nikolai Ivanovici Vavilov arată că cele 50.000 de plante sălbatice din lume examinate de el îşi au originea în numai 8 regiuni - toate muntoase.60 După părerea lui James Churchward, cauza este că munţii s-au format în perioada cataclismului şi astfel multe zone joase au fost înălţate. Conform vechilor consemnări, susţinute de multe dovezi, când Pământul se stabilizase după cataclism(e), supravieţuitorii au revenit din zonele muntoase sumeriene în Turcia şi Iran,

în câmpiile Mesopotamiei. În Turcia, pe muntele Ararat, s-a oprit vestita Arcă a lui Noe la retragerea apelor, spune Biblia.**

Tăbliţele sumeriene descriu de asemenea cum “zeii” Anunnaki s-au întors pentru a reconstrui pământurile devastate, iar civilizaţia care a apărut de această dată este cunoscută ca Sumer. Totuşi cred că multe părţi din aceste tăbliţe se referă de fapt la evenimente din Lemuria şi Atlantida. Unii cercetători sugerează chiar că rămăşiţe ale oraşelor antediluviene se găsesc astăzi în Golful Persic, care a devenit mai mare şi mai adânc după mişcările tectonice.62 Unele dintre marile structuri ale “Epocii de Aur” au supravieţuit într-o anumită măsură acelor cataclisme şi pot fi văzute până astăzi, având de la zeci de mii până la sute de mii de ani vechime. Alte locuri şi structuri faimoase au fost construite sau reconstruite de sumerieni în urmă cu aproximativ 6.000 de ani. Cred că Stonehenge şi Avebury fac şi ele parte din această categorie, dar nu pot spune neapărat acelaşi lucru despre piramidele de pe platoul Gizeh şi nici despre structurile uimitoare din America de Sud, care par clar a data din “Epoca de Aur”.

Dovezi detaliate ale acestor evenimente apocaliptice pot fi găsite în Secretul Suprem, împreună cu o listă de alte cărţi care tratează acest subiect. Lucrările lui Velikovsky sunt şi ele incluse în bibliografie. Motivul suprimării acestor informaţii din “ştiinţa”, “educaţia” şi mass-media actuală este efectul de domino pe care îl pot avea asupra percepţiei umane. Ai văzut încercările de record mondial la doborât piese de domino? Piesele sunt aliniate astfel încât prima să le dărâme pe toate celelalte. Sistemul de control, Matricea, după cum o numesc eu, este asemănătoare. Iluminaţii trebuie să lucreze pe rupte pentru a menţine fiecare piesă la Jocul ei, căci, dacă una cade, celelalte o vor urma. Controlul “istoriei” este ° piesă de bază. Dacă am şti că a existat o

societate extrem de dezvoltată din punct de vedere tehnologic şi ^u numai acum multe mii de ani, care însă a dispărut în urma unor teribile cataclisme, cu siguranţă am vedea lumea altfel. Întreaga versiune oficială a evoluţiei speciei umane s-ar prăbuşi. Nu ne-am întreba oare cine erau acei oameni? De unde veneau? De unde aveau ei cunoaşterea şi tehnologia lor? Subit toate misterele egiptene şi sumeriene şi structurile uimitoare lăsate de antici ar fi mai puţin misterioase. Şi dacă Egiptul şi Sumerul ar fi fondate pe aceeaşi cunoaştere avansată, atunci unele din acele popoare precataclismice s-ar putea să fi supravieţuit. Deci, ce s-a petrecut cu descendenţii lor şi cunoaşterea acestora de-a lungul miilor de ani care s-au scurs?

Iluminaţii, prin religia şi mai recent prin “ştiinţa” lor, au ca prim obiectiv suprimarea tuturor dovezilor şi a informaţiilor care ar aduce la lumină adevărata istorie a umanităţii. De îndată ce înţelegem acest lucru, ceaţa începe să se risipească.

CAPITOLUL 3 - Conduşi de Zei

A condamna era a cerceta este culmea ignoranţei.

Albert Einstein

Legende străvechi povestesc cum civilizaţiile foarte avansate ale Atlantidei şi Lemuriei erau inspirate de cunoaşterea adusă de rase extraterestre venite din nenumărate părţi ale galaxiei şi din alte dimensiuni ale universului.

Dacă reuşim să ne deschidem mintea către cunoaşterea ce ne este interzisă, înţelegem că lumea în care credem că trăim nu este singurul spectru de frecvenţe al existenţei. După cum am menţionat

anterior, Creaţia constă în dimensiuni infinite ale vieţii care vibrează la diferite viteze. Gândeşte-te numai la numeroasele frecvenţe de emisie radio şi TV din zona unde locueşti. Nici noi nu le putem vedea, nici ele nu se pot percepe între ele, deoarece vibrează la frecvenţe diferite. Dacă învârtim butonul de căutare şi comutăm de pe un post pe altul, primul post nu încetează să mai emită doar pentru că nu mai este ascultat. El îşi continuă emisia - continuă să existe - exact ca până atunci. Singura diferenţă este că nu mai suntem acordaţi la frecvenţa sa. Frecvenţele infinite ale vieţii şi existenţei în Creaţie împart acelaşi spaţiu. Cei mai niulţi oameni numesc "dimensiuni" gamele diferite de frecvenţă. Mai precis acestea sunt "densităţi", deoarece, cu cât energia vibrează mai încet, cu atât ea pare mai densă şi mai "solidă". Cu cât vibrează mai repede, cu atât pare mai eterică şi mai ne-fizică. În cele din urmă, vibraţiile sunt atât de rapide, încât ies din gama de frecvenţă - densitatea - simţurilor noastre 'fizice şi nu mai pot fi percepute.

Frecvenţa perceptibilă o numim a Treia Densitate sau a Treia Dimensiune. În momentul conectării la această frecvenţă, gama simţurilor noastre fizice o poate percepe. La "moarte", părăsim această gamă de frecvenţe, iar structura noastră subtilă îşi continuă călătoria în altă densitate sau dimensiune. Conştiinţa noastră este eternă. În final, toate frecvenţele şi toate formele manifestării sunt expresia aceleiaşi energii. Suntem unul. Aceasta este Legea lui Unu pe care Iluminaţii caută să o elimine de mii de ani. Unele fiinţe extraterestre şi extradimensionale ştiu cum să-şi schimbe frecvenţa pentru a se deplasa între densităţi, "apărând" şi "dispărând" la modificarea frecvenţei, ca în cazul unui buton de radio. Aşa se explică ceea ce diferiţi oameni au mărturisit că au văzut uneori, şi anume fiinţe care le "dispar" din faţa ochilor. De fapt, ele nu au

“dispărut” deloc, ci doar au ieşit din gama de frecvenţe pe care noi o putem accesa. Acelaşi lucru se petrece şi în cazul OZN-urilor.

Nu suntem singuri

Principalele trei forme de viaţă extraterestră, existente pe planete şi stele ca Orion, Sirius, Pleiade, Marte etc., sunt rasa albă sau “blonzii cu ochi albaştri”, o rasă reptiliană şi aşa-numiţii “mici cenuşii” din folclorul modern OZN (vezi secţiunea de imagini). Există însă şi rasa neagră, dar şi o alta care, după cum afirmă cei care pretind că au fost răpiţi de entităţi ne-umane, are o formă insectoidă. Ştiu că acest fapt este dificil de acceptat şi de înţeles dintr-o perspectivă condiţionată a realităţii. Dar, înainte de toate, nu cer nimănui să accepte ceva - cartea mea are doar scop informativ, din care fiecare ia atât cât poate duce. Mai doresc să subliniez că acest text este prezentat în straturi, fiecare adăugându-se la cele de dinainte. Deci, informaţiile amănunţite despre existenţa reptilienilor, cenuşiilor, nordicilor şi a combinaţiilor dintre ele vor fi prezentate gradat. Înţelegerea legăturii dintre aceste specii extraterestre înseamnă în acelaşi timp şi înţelegerea lumii de astăzi.

W.T. Samsel, autorul cărţii Conexiunea Atlanta, scrie:

“în prima jumătate a epocii lemuriene, fiinţele extraterestre s-au implicat numai la nivel de observatori. Aceasta înseamnă că nu au intervenit în mod direct în existenţa subiecţilor experimentului lor din acel moment. Dezvoltarea şi progresul rasei umane pe Pământ făceau obiectul observaţiei şi studiului lor de la distanţă. În Conexiunea Atlanta mă refer la aceasta sub numele de Proiectul Titan. Cele trei grupări extraterestre principale care erau incluse în Proiectul Titan erau cele din Sirius, Pleiade şi Orion, deşi mai erau implicate şi alte rase extraterestre. Aici intră în joc varietatea reptiliană. Cum cei de pe Sirius, Pleiade şi Orion cooperau în condiţiile

convenite în program, aş clasifica rep-tilienii ca elemente rebele care nu au aderat la “regulile” sau doctrinele proiectului de cercetare Titan desemnate de cei trei participanţi.”1

Aceste două rase, blonzii cu ochi albaştri şi reptilienii, au fost multă vreme în conflict, în multe Părţi ale galaxiei, cu facţiuni care formau alianţe spre beneficiul lor comun. Această rasă reptiliană este forţa dominantă din spatele Iluminaţilor (cel puţin la un anumit nivel), dar cu o implicare considerabilă a cenuşiilor şi a unei părţi din rasa extraterestră albă sau “nordicii”, cum sunt cunoscuţi de pasionaţii ufologiei. Ceilalţi sunt simpli pioni în lupta lor. Din îmbinarea reptilienilor cu nordicii au rezultat descendenţii hibrizi. În toate combinaţiile dintre reptilieni şi celelalte rase, conexiunea nordică pare a fi cea mai importantă pentru ei.*

Încrucişarea consta în implantarea de cod genetic reptilian în ADN-ul uman, rezultând descendenţii care s-au aflat la conducerea acestei planete timp de mii de ani şi care se află şi astăzi în poziţii-cheie. Urmaşii faraonilor egipteni şi ai alteţelor regale din Europa sunt acum preşedinţi ai Statelor Unite, de exemplu, bancheri şi moguli media.

Un simbol des întâlnit încă din “Epoca de Aur” a Atlantidei şi Lemuriei până astăzi este cel al şarpelui. Ambele civilizaţii erau cunoscute în legende ca Ţara dragonilor şi Patria Mamă.2 Un alt nume dat de greci Atlantidei era Hespera (denumire sub care era cunoscută planeta Venus), despre care se spunea că este păzită de un dragon.3 Din consemnările băştinaşilor americani aflăm că aceştia numeau Atlantida Itzamana, care înseamnă Ţara dragonului sau Ţara veche roşie.4 Algonquinii numesc continentul atlant Pan, nume identic cu cel al zeului-ţap antic al grecilor. Pan era la origine un zeu-dragon sau ţap al atlanţilor, după cum sugerează unele consemnări ale primilor egipteni şi ale grecilor.5

Chiar numele Mu este apropiat de cuvântul polinezian pentru dragon.6 Un text indian tamil, Silappadikaran, descrie un continent pierdut în oceanul Pacific şi Indian numit jCumari Nadu sau Kumari Kandam, care înseamnă Ţara dragonilor, a şerpilor nemuritori.7

Nu poţi fi Sirius

(n.tr. Joc de cuvinte: Sirius, pronunţat la fel ca englezescul Serious, care înseamnă “serios”)

Aceste fiinţe extraterestre şi extradimensionale avansate din punct de vedere tehnologic au creat Şcoli de Mistere şi o reţea de societăţi secrete în Atlantida şi Lemuria pentru a transmite cunoaşterea lor celor aleşi pentru iniţiere. Legendele susţin că o rasă ne-umană a venit pe Pământ de pe Sirius, “Steaua câinelui”, cea mai strălucitoare stea de pe cer, care este situată la 8,7 ani-lumină de planeta noastră. Denumirea de “Steaua câinelui” sau “Câinele lui Orion” vine de la poziţia sa în constelaţia Caniş Major.8 Se spune că fiinţele de pe Sirius au adus o infuzie de cunoaştere avansată în Atlantida şi Lemuria şi au înfiinţat Şcoala atlanta de Mistere.

Conform lui Robert Temple în cartea The Sirius Mystery (n.tr. Misterul lui Sirius) (Destiny Books, Vermont, USA, 1998), tribul Dogon din Mali, Africa, pretinde că fiinţe de pe Sirius le-au vizitat strămoşii şi le-au oferit acestora cunoaşterea universului. Ei îi descriu pe siriusieni ca având trăsături de amfibii şi şerpi - o temă ce apare frecvent, după cum vei vedea. Temple sugerează că Anunnaki din tăbliţele sumeriene pot fi aceste fiinţe de pe Sirius. El mai propune ipoteza conform căreia trupul Sfinxului este acela al unui câine şi nu al unui leu, simbolizând astfel “Steaua câinelui”, Sirius,9 iar alţii sugerează că faţa Sfinxului ar fi a unei femei, nu a faraonului. Cert este că egiptenii au înfăţişat corpuri de leu diferite de cel al Sfinxului, iar câinele este un simbol obişnuit în mitologia antică.10 De fapt, vechii egipteni

aveau un respect deosebit pentru câine, iar simbolul câinelui era un cod pentru

Sirius.11 Sistemul Sirius era simbolizat ca feminin şi astfel un trup de câine cu faţă de femeie ar fi foarte potrivit. Are sens, deşi ar putea la fel de bine să fie şi leu. Sirius este în legătură cu culoarea roşie, deoarece pare roşu când se înalţă desupra orizontului.12 Roşu este culoarea folosită pentru a simboliza steaua Sirius în ritualuri. Vreme îndelungată, Sfinxul a fost colorat în roşu. Este o concluzie evidentă că există o legătură simbolică cu Marte, “planeta roşie”, dar în faţa celeilalte dovezi, Sirius ar putea avea întâietate. Canalul de aerisire al Reginei din Marea Piramidă a fost proiectat spre Sirius, după cum spun specialiştii. Robert Temple prezintă o multitudine de dovezi care susţin ipoteza sa, conform căreia o rasă amfibiană a venit de pe Sirius pe Pământ cu mult timp în urmă şi a adus cu ea cunoaşterea care a înfiinţat acele civilizaţii avansate. Într-o pictură greacă ce se află la Muzeul Luvru din Paris, steaua Sirius este reprezentată de un şarpe.13

Temple şi-a început cercetările atunci când a aflat că populaţia Dogon din Mali, Africa de Nord-Vest, povestise cercetătorilor francezi din 1931 despre Sirius. Conform acelor afirmaţii, dogonii ştiau despre toate planetele din sistemul solar, mai puţin Pluto şi lunile care au fost confirmate recent. Ei spuneau că exista o stea pe orbita lui Sirius şi că era atât de grea, încât toţi oamenii din lume nu o puteau ridica.14 Pe atunci, steaua despre care vorbeau era încă nedescoperită, Sirius B. Dogonii spuneau că era nevoie de 50 de ani ca ea să înconjoare Sirius A şi că era “infinit de mică”.15 Acum ştim că este adevărat, deoarece Sirius B este o stea pitică şi extrem de grea.

Există şi o a treia stea care orbitează în jurul lui Sirius A, având nevoie tot de 50 de ani pentru încheierea unei rotaţii. La fel de necunoscută atunci, existenţa ei a fost

confirmată de astronomi în 1995 şi este cunoscută ca Sirius C16 Simbolismul Iluminaţilor - treimea - pare să fie legat, cel puţin parţial, de aceste trei stele din sistemul Sirius. Referirea constantă la numărul 50 în mitologie poate duce la aceste orbite de 50 de ani, sugerează Temple. El mai afirmă că Sirius B şi C au fost numite “gemene”, folosindu-se drept cod perioadele lor combinate de orbitare.

Dogonii numeau Sirius B Digitaria, iar Sirius C

Sorghun, “Steaua femeilor”17 sau “Soarele femeilor”18. Pentru ei, cea mai importantă stea este Sirius B, invizibilă cu ochiul liber. Chiar şi astăzi riturile lor religioase se bazează pe ciclurile sistemului Sirius. “Steaua Câinelui”, Sirius sau Sirius A, are masa de 2,5 ori mai mare decât masa Soarelui nostru şi este de 35 de ori mai strălucitoare.19 Având în vedere că Soarele conţine 99% din masa sistemului nostru solar, Sirius este un “mic copil”.

În vechime se credea despre căldura lunilor de vară că este produsă de Sirius şi astfel ele au devenit cunoscute drept “zile de câine”. Calendarul egiptean era realizat în funcţie de Sirius (Sothis la greci), iar calendarul sothic se baza pe răsăritul lui Sirius, care avea loc cu un minut înaintea Soarelui, aşa-numitul “răsărit heliacal de vară”.20 Numărul 23 era important pentru dogoni, ca şi pentru egipteni şi babilonieni. Unii cercetători spun că acesta are legături cu răsăritul heliacal din 23 iulie când Sirius, Pământul şi Soarele sunt aliniate.

Alţii speculează că această aliniere poate crea o «poartă stelară”, mai precis o conexiune între două sisteme, un fel de portal interdimensional. Acest moment reprezenta de asemenea începutul anului Pentru multe alte culturi. Se spune că ochii Sfinxului se aliniază cu poziţia lui Sirius la răsăritul sau de pe 23 iulie şi că piramidele sunt şi ele aliniate cu acel punct la orizont.21 în mod curios, acesta este momentul

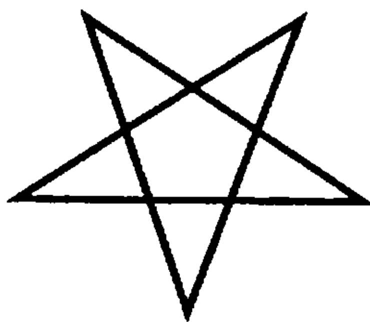


***Figura 2*: Pentagrama inversată, simbolul clasic al satanismului şi, se pare, simbol al lui Sirius**

anului când elita Iluminaţilor se întruneşte la Bohemian Grove în nordul Californiei, îmbrăcaţi în robele lor lungi cu o glugă ce le acoperă aproape tot capul, şi îşi desfăşoară ritualurile infame la poalele unei bufniţe de piatră, înalte de 13 metri, după cum am prezentat amănunţit în

Secretul Suprem. Voi reveni mai târziu asupra acestui subiect. Masonii şi alte societăţi secrete ale Iluminaţilor au drept simbol central steaua Sirius. Este cunoscut faptul ca Eastern Star (Steaua Răsăritului) este chiar numele organizaţiei masonice care permite femeilor să devină iniţiate.22 Steaua Răsăritului sau pentagrama inversată, o altă reprezentare pentru Sirius (Figura 2), este simbolul satanismului. Pentagrama înscrisă într-un cerc este folosită de satanişti în diverse ritualuri pentru “a coborî Regatul Satanei în manifestarea terestră”, după cum afirmă un anume scriitor. Pentagrama este simbolizată de capul de ţap cunoscut ca “ţapul lui Mendes” sau “Baphomet”, imaginea societăţii secrete a Cavalerilor Templieri, care în Franţa a fost acuzată de idolatrie şi spulberată după anul 1307. Capul de ţap mai este asociat şi cu sistemul Sirius. Vechile temple erau proiectate exact pe punctul de la orizont unde apărea Sirius la “răsărit”, iar principalele ritualuri ale Iluminaţilor de astăzi o au ca obiect de adoraţie pe Sirius. O astfel de

structură aliniată cu Sirius este Templul lui Isis de la Denderah, în Egipt.23

Zeiţa Isis este un simbol al lui Sirius în mitologia egipteană. Robert Temple sugerează în The Sirius Mystery (n.tr. Misterul lui Sirius) că Isis este Sirius, iar “zeiţa-soră” a lui Isis, Nephthys, o reprezintă pe Sirius B. Se spune că Isis era vizibilă, iar Nephthys invizibilă, aşa cum sunt Sirius A şi Sirius B. Un alt simbol al lui Sirius era Anubis (Anpu la egipteni), cel portretizat ca zeu cu cap de câine sau de şacal şi asociat cu Osiris, “Zeul Soare” al Egiptului.24 Mai exista şi zeiţa numită Anukis care navighează într-o barcă celestă cu Sothis şi Satis, alcătuind încă o dată o triadă stelară a lui Sirius, Sothis fiind denumirea greacă pentru Sirius. Simbolul câinelui sau al lupului se regăseşte deseori la cultele de adorare a şarpelui sau a reptilienilor. Credo Mutwa, şamanul zulu, spune că, în vechile lor legende, Sirius este numită “Steaua Lupului”. Liderul “zeilor” reptilieni cunoscuţi ca Anunnaki este numit în tăbliţele sumeriene An (mai târziu Anu), reprezentat de un câine sau un şacal. Tradiţia egipteană îl asociază pe Orion lui Sirius, iar ufologii contemporani îi asociază pe reptilieni cu Sirius şi Orion. Isis (Sirius) era consoarta lui Osiris (Orion?) în mitologia egitpeană.

Câteva din principalele simboluri ale Iluminaţilor de astăzi sunt ochiul, triunghiul sau piramida, steaua cu 5 colţuri, obeliscul şi domul. Egiptenii o reprezentau pe Sirius prin obelisc, dom şi steaua cu 5 colţuri; tribul Bozo din Mali, care este înrudit cu tribul Dogon, numeşte Sirius “Steaua ochiului”.25 Ochiul este de asemenea un simbol al lui Osiris în mitologia egipteană. Arcul şi săgeata sunt im alt simbol al anticilor pentru Sirius, pe care ei o cunoşteau ca “Steaua arcului”. Cuvântul egiptean pentru arcaş era acelaşi cu cel pentru metal stelar greu - Sirius B, care de asemenea era apropiat de semnificaţia cuvintelor pitic şi greutate.26 Textul sumerian Epopeea

lui Ghilgameş povesteşte despre o stea care era atât de grea, încât nu putea fi ridicată (Sirius B), stea asociată cu An sau Anu, liderul Anunnaki. Zeitatea supremă egipteană, Osiris, era şi el numit An. În relatările sumeriene, An, zeul cu cap de câine/şacal, avea o fiică, zeiţa Bau, zeiţa câinelui. Se spune că Bau stă la originea termenului de “bau-uau” sau lătratul câinelui.27 Desigur însă că nu se aseamănă deloc cu sunetul lătratului de câine. În epopeea sumeriană, Ghilgameş are 50 de însoţitori care pot simboliza cei 50 de ani necesari lui Sirius B să orbiteze în jurul lui Sirius. Un lucru sigur este că, pentru oamenii din Antichitate, Sirius şi Sirius B aveau un rol important în viaţa lor.

Dogonii numesc aceste fiinţe amfibiene de pe Sirius “Nommo” sau “stăpânii apei”. Relatările despre această rasă extraterestră sunt în mare parte susţinute de dovezi vechi. Sumerienii pretind că fiinţe stranii ce sălăşluiau în adâncurile mării au venit pe pământ şi au înfiinţat aici civilizaţia lor. Istoricul Alexander Polyhistor (născut în anul 105 î.Ch.) scria că aceste fiinţe erau amfibii şi noaptea se întorceau în mare. Ele sunt descrise ca “semi-demoni” (jumătate umane, jumătate ne-umane) şi animale înzestrate cu judecată.29 Alte legende spun că erau supraumane în cunoaştere şi longevitate. Ele erau “nemuritoare” şi se întorceau “la zei” într-o navă spaţială, luând cu ei exemplare din fauna Pământului. Interesant este că dogonii numesc Sirius “pământul peştilor” şi “pământul pur”, iar ziua în care Nommo a ajuns pe Pământ este cunoscută ca “ziua peştilor”.

Preotul babilonian Berossus scria că originea oamenilor, conform credinţei babiloniene, poate ajunge până la “zeul-peşte” Oannes, cunoscut filistinilor ca Dagon. Ceea ce spuneau ei despre Oannes, spuneau şi sumerienii despre Enki, unul dintre liderii de seamă ai reptilienilor Anunnaki. Enki era simbolizat navigând pe o corabie sau zburând la mari înălţimi şi a fost descris ca

fiind un gigant cu solzi de peşte sau reptilă. În legendele babiloniene, Oannes era unul dintre “Annedoti” (“respingători”) care aveau capul şi picioarele ca ale unei fiinţe umane, dar trupul şi coada unui peşte.31 Aceasta este fără îndoială originea poveştilor despre sirene. Zeii cunoscuţi ca “bătrânii mării” erau descrişi ca “sirene”. Se spunea că dacă luptai cu ei îşi schimbau forma, iar despre legendarii fondatori ai Atenei, Cecrops şi fiul său, se spunea că erau amfibieni jumătate oameni-jumătate şerpi. Zeul grec Tython era un alt personaj jumătate om-jumătate şarpe, iar Isis şi Osiris erau descrişi cu cozi de peşte sau şarpe în unele efigii, ca şi Poseidon al grecilor ori Neptun al romanilor. Anunnaki (Annedoti) sunt foarte legaţi de apă, iar numele urmaşilor lor până astăzi se referă şi la apă. Succesorii principalelor familii par să-şi aibă originea în regiuni foarte calde, precum Texas, Arizona, Nevada şi California sau, mai des, în locuri reci şi umede unde există apă. Olanda este un important centru al lor, fiind una dintre cele mai umede ţări din lume din cauza pământului ieşit din mare. În plus, habitatul preferat al aristocraţiei europene sunt castelele reci şi umede. Rădăcina Anu, ca în Anunnaki de exemplu, apare cu precădere în mitologie. Avem de asemenea Anubis şi Anukis, iar în sanscrită cuvântul anu-pa înseamnă “ţinut umed”.

Legende străvechi susţin că pe Sirius solul este foarte apos şi abundă în vegetaţie, mediu ideal pentru speciile amfibiene şi reptiliene. Tradiţia chineză susţine că civilizaţia lor a luat naştere printr-o fiinţă amfibiană numită Fu-Hsi sau Fuxi în anul 3322 î.Ch. Aceasta este descrisă ca având cap de om şi trup de Şarpe şi se spune că a început repopularea lumii Mediat după potop printr-o încrucişare incestuoasă cu un personaj numit Nu Gua, care este de asemenea descris ca jumătate om-jumătate şarpe. Un alt personaj întâlnit în mitologia chineză este Gong-Gong, “un monstru încornorat cu trup

de şarpe”. Aceste legende se aseamănă mult cu cele ale populaţiei Dogon. Alte fiinţe amfibiene din tradiţia chineză sunt împăratul Yu (care se referă la reptile) şi tatăl său Gun (care se referă la peşti), iar desenele chinezeşti ale personajelor istorice şi mitologice sunt asemănătoare celor realizate de tribul Dogon.

Astăzi există multe relatări ale oamenilor care văd OZN-uri intrând sau ieşind din mări sau lacuri, chiar şi din lacul Titicaca din Peru, Bolivia, cel mai înalt lac navigabil de pe Pământ. Respectabilul cercetător al fenomenelor OZN Timothy Good dă multe exemple ale acestui fenomen în cartea sa Unearthly Disclosure (n.tr. Dezvăluiri nepământene) (Century, Marea Britanie, 2000). El numeşte aceste aparate OSN sau Obiecte Submersibile Neidentificate, ce sunt menţionate de martorii care le-au văzut în întreaga lume, mai ales în locuri ca lacul Cote, Costa Rica, şi pădurea tropicală montană El Yunque din Puerto Rico.33 Robert Temple precizează că dogonii descriu sosirea fiinţelor Nommo într-o “arcă” ce seamănă mult cu un vehicul spaţial, ce a aterizat undeva în Egipt. Ei povestesc zgomotul teribil şi vibraţia de la aterizarea “arcei”, care a provocat un vârtej de praf. Dogonii folosesc termenul Nommo la singular: “Este ca o flacără care s-a stins la atingerea Pământului”. Aparatul sau “arca” a aterizat pe trei picioare, scrie Temple, în timp ce un vehicul mai mare plutea în atmosferă.

Miturile cosmogonice peruane vorbesc despre un mare disc venit din cer care a aterizat pe Insula Soarelui, ce se găseşte la graniţa boliviana a lacului Titicaca, loc pe care l-am vizitat până acum de două ori. După Marele Potop, se spune că vârful acestei insule a fost prima fâşie de pământ care a apărut la retragerea apelor.



Figura 3: Binecunoscutele simboluri ale Iluminaţilor, ochiul atotvăzător şi piramida fără vârf de pe bancnota de 1 dolar





Figurile 4 şi 5: Piramida şi ochiul atotvăzător folosite ca sigle de către o mulţime de firme, inclusiv R.J. Reynolds, o mare familie a Iluminaţilor, şi Fidelity Investments...

Scepticii care caută să discrediteze miturile populaţiei Dogon despre fiinţele Nommo şi viaţa de pe Sirius spun că cercetătorii francezi care au publicat pentru prima oară aceste informaţii sunt de fapt şi inventatorii lor. Dar Credo Mutwa, şamanul zulu şi istoricul oficial al acestui popor, susţine că ei au aceleaşi tradiţii. Aceştia numesc Sirius “Steaua lupului”, iar vechile consemnări afirmă că “oamenii-peşti din mare” care trăiau pe ^Sirius au venit pe Pământ. Ei vorbesc de asemenea^ despre un “mare război” pe Sirius în care poporul-peşte i-a alungat pe cei pe care astăzi îi cunoaştem ca oameni. Credo susţine şi că legendele atribuite tribului Dogon nu sunt singurele dovezi antice despre sistemul Sţrius. Zuluşii o numeau pe Sirius B “Steaua scobită”, cu mult înainte de a fi identificată de tehnologia modernă. Credo scria



Figura 6: ...şi iată-l în sigla Serviciului Britanic de Informaţii MI5, o altă creaţie a Iluminaţilor



Figura 7: Simbolul şarpelui din sigla British Telecom, principala firmă britanică de telecomunicaţii

În cartea sa Song Of The Stars (n.tr. Cântecul Stelelor) (Station Hill Openings, Barrytown, New York, 1996) următoarele:

“Nu numai zuluşii, dar şi dogonii şi multe alte triburi africane confirmă legendele despre Nommo, care se aseamănă foarte mult cu fiinţele acvatice din mitologia noastră. Se spune despre ele că sunt dotate cu inteligenţă şi au vizitat Pământul de mai multe ori. De obicei sunt descrise ca fiinţe umane cu piele de reptile, dar şi ca o încrucişare între un mic demon şi un delfin.”34

Traducerile tăbliţelor sumeriene realizate de Zecharia Sitchin afirmă că Anunnaki au venit de pe o planetă numită Nibiru, a cărei orbită trece cu mult de Pluto şi înapoi între Marte şi Jupiter la fiecare 3.600 de ani. Ideea că Nibiru este o planetă nu-mi suna deloc bine. Aş zice mai degrabă o cometă mare. Dar în ambele cazuri există o legătură fundamentală între reptilienii Anunnaki din tăbliţele sumeriene şi Sirius/Orion. Cercetătorul Mark Amaru Pinkham afirmă în cartea sa The Return Of The Serpents O} Wisdom (n.tr. Întoarcerea şerpilor înţelepciunii) (Adventures Unlimited, Illinois, 1997) că simbolul siriusienilor din Atlantida era un triunghi, uneori cu un ochi în mijloc.35 Această piramidă fără vârf şi ochiul atotvăzător sunt simboluri vechi folosite de

Iluminaţi, ce pot fi văzute pe bancnota americană de 1 dolar şi pe numeroase sigle folosite de firmele Iluminaţilor (vezi Figurile 3, 4 şi 5), cât şi pe sigla Serviciului Britanic de Informaţii, M15 (Figura 6).

Se spune că designul Marelui Sigiliu i-a fost înmânat rozicrucianului Thomas Jefferson de către un străin misterios, îmbrăcat într-o capă cu glugă care îi acoperea întreaga faţă. După scufundarea Atlantidei, supravieţuitorii au dus cu ei acest simbol în ţările unde s-au refugiat, cum ar fi Egiptul, şi mai departe a fost folosit de către reţeaua de societăţi secrete ale Iluminaţilor, care au reapărut după cataclism. Tridentul era simbolul descendenţilor regali din Atlantida şi mai târziu locul său a fost luat de floarea de crin cu trei petale (Fleur-de-lys), simbol al descendenţilor Iluminaţi. “Zeul” atlant al focului, Votan,36 a apărut mai târziu în America şi Europa ca Wotan sau Wodan. O organizaţie americană, Lemurian Fellowship, care cercetează istoria continentului pierdut, spune că o rasă extraterestră de pe Venus, cunoscută sub numele de Kumara, erau liderii civilizaţiei lemuriene.37 Frăţia afirmă că aceşti Kumaraşi au creat o Şcoală de Mistere pentru iniţierea celor aleşi în cunoaşterea ezoterică avansată, şcoală care era structurată pe 13 niveluri de iniţiere, din ce în ce mai avansate.38 Aceasta este structura clasică a societăţilor secrete din întreaga istorie. Cei care treceau de nivelul al 13-lea primeau permisiunea de a transmite mai departe cunoaşterea ca membri ai //Ordinului Şerpilor”.

În cartea The Gods Of Eden (n.tr. Zeii din Eden) (Avon Books, New York, 1993), William Bramley numeşte această organizaţie “Frăţia Şarpelui”. A se vedea simbolismul şarpelui în siglele firmelor Iluminaţilor şi în cea a reţelei de comunicaţii British Telecom, de exemplu (Figura 7). Regii şi reginele lemuriene erau iniţiaţi de nivelul al 13-lea ai “Descendenţelor Dragonului”, conform Frăţiei Lemuriene, şi astfel adoratori ai soarelui.

Dar ai soarelui nostru sau ai lui Sirius, cea mai strălucitoare stea de pe cer? Consemnări descoperite în India de către cel mai renumit cercetător al istoriei lemuriene, col. James Churchward, confirmau adorarea soarelui. Se pare că unul din numele Lemuriei era chiar "Imperiul soarelui", iar simbolurile pentru soare ale Iluminaţilor se înrudesc cu cele ale Templului atlant al soarelui.39

Atlantida şi Lemuria au existat timp de mii de ani, iar cultura lor s-a păstrat şi chiar s-a extins în întreaga lume prin preoţii lor şi urmaşii "regali" sau "ai Dragonului".

Odată cu ei a migrat şi simbolismul şarpelui, care a supravieţuit până astăzi în ţări precum China şi, desigur, printre Iluminaţi. În epoca atlantă-lemuriană se promovau aceeaşi cunoaştere şi acelaşi simbolism pretutindeni pe planetă, iar urmaşii regali ai raselor extraterestre erau răspândiţi pe întregul glob. Astfel se explică de ce, după cataclism, când rasele europene "au descoperit" America, Australia şi alte regiuni ale lumii aparent fără nici-o legătură între ele, au găsit oameni care istoriseau aceleaşi evenimente şi aveau aceleaşi religii (Figura 8). Toate acestea îşi aveau de fapt originea în Atlantida şi Lemuria. Odată cu colonizarea celor două Americi şi a ceea ce avea să devină Egiptul şi Orientul Mijlociu, Europa Scandinavia şi China, iniţiaţii atlanţi şi lemurieni au folosit tehnicile lor avansate pentru a înălţa piramide şi alte structuri gigantice, a căror construcţie ne-af

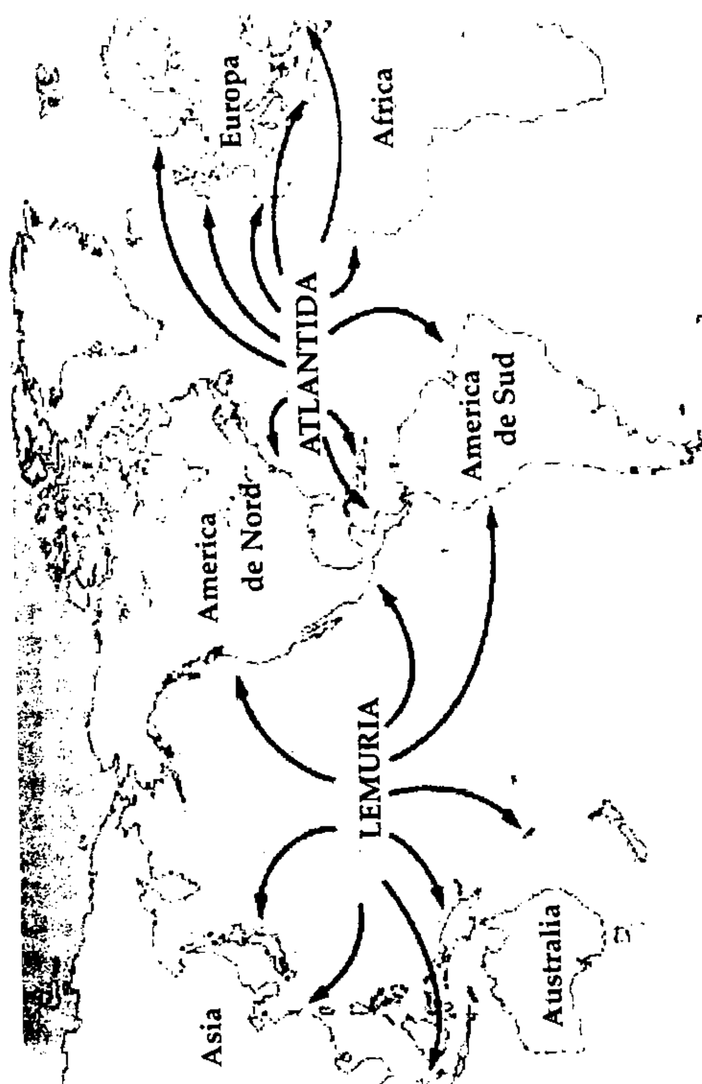


Figura 8: *Nenumăratele legende despre „zeii" care călătoresc dintr-un ţinut scufundat către diferite civilizaţii din întreaga lume pot fi explicate prin migrarea popoarelor din Atlantida în Oceanul Atlantic şi din Lemuria sau Mu în Pacific*

pune probleme şi astăzi.

Cercetătorii au stabilit că aceste mari structuri au fost construite în relaţie geometrică una cu cealaltă pe distanţe mari, în diferite părţi ale planetei. Pare un mister modul în care s-a realizat această corelare, dar nu este. Locurile sacre ale anticilor (şi ale Iluminaţilor de astăzi) erau puncte de vortex pe reţeaua energetică globală, o grilă de linii de forţă cunoscute ca linii de câmp sau meridiane care înconjoară şi întrepătrund planeta. Când aceste linii se intersectează, se creează un vortex energetic în spirală şi, cu cât numărul acestor intersectări este mai mare, cu atât mai mare este şi vortexul energetic. Dar asupra acestui aspect voi reveni mai târziu.

În punctele de intersectare a acestor linii energetice, cum ar fi Stonehenge, atlanţii şi lemurienii au construit temple şi piramide. Reţeaua este geometrică, iar punctele de vortex sunt în relaţie geometrică unele cu celelalte. De aceea, toate construcţiile ridicate în aceste puncte sunt conectate între ele.

Multe “locuri sfinte” vechi şi modeme sunt adesea asociate cu civilizaţiile atlanta şi lemuriană. Sedona din Arizona, faimoasă şi astăzi pentru vortexurile sale masive, se pare că a fost o veche colonie a lemurienilor, ca şi muntele Shasta din California de Nord.40 Unii ufologi sunt de părere că Sedona este sediul unei baze subterane reptiliene, unde membrii acestei rase cooperează cu păpuşile lor umane sau semi-umane din rândul Iluminaţilor la planurile lor mai mult sau mai puţin ştiinţifice. Baza pare a fi sub canionul Boynton din Sedona, care se află nu departe de rezervaţia tribului Hopi, despre care se presupune că ar avea origine lemuriană.

Coloniile atlante/lemuriene

O parte din atlanţii şi lemurienii care au colonizat planeta au fost numiţi cariani (carian = “oameni-şarpe ai mării şi ai Zeului atlant al focului”), eus-cara (acelaşi

sens de bază) şi tuarkeşi ("oamenii-şarpe ai gloriosului zeu al focului").41 Tuarkeşii au devenit apoi cunoscuţi ca tuarak şi s-au stabilit în Africa de Nord, eus-cara sunt bascii spanioli, iar carianii - fenicienii de mai târziu.42 James Churchward depistează însă cariani şi în America. Poporul tuareg din Africa de Nord de astăzi, descendenţi ai tuarkeşilor, au permis unor vizitatori străini să vadă vechiul sistem de peşteri din munţii Ahaggar unde se găsesc desene murale ce-i înfăţişează pe strămoşii lor atlanţi, ţinând în mâini şerpi şi săbii ce au desenate pe lamele lor un trident.43 Cei invitaţi în templele subterane ale tuaregilor pretind că au văzut "monştrii" reptilieni numiţi Ouranşi, pe care tuaregii îi venerează ca reprezentări fizice ale zeiţei-şarpe.44 O altă tradiţie a tuaregilor este un dans în onoarea zeului atlant al focului, Votan. Atlanţii şi lemurienii au stabilit colonii în Egipt, cunoscute atunci drept Khem sau Ţinutul şarpelui de foc. Litera "K", sunetul folosit atât de des de aceşti urmaşi reptilieni, era scrisă sub forma unui şarpe în hieroglifele egiptene. Khem era numele zeităţii simbolizate printr-un ţap negru numit mai apoi Pan. Iluminaţii şi sataniştii de astăzi încă venerează acest simbol al ţapului, sub numele Baphomet. Există multe consemnări care arată descendenţa regilor egipteni până la câteva zeci de mii de ani înaintea formării civilizaţiei egiptene descrise de istoricii oficiali; aceste linii genealogice susţin varianta unei colonii atlante/lemuriene în Egipt cu mult înaintea cataclismului.

Colonizarea Greciei a avut loc cu mult înainte faţă de data care este cunoscută în mod oficial, iar această colonie (atenienii) a intrat în război cu atlanţii înainte de potop. Platon a scris despre acest război, dar scrierile lui au fost respinse de istoricii oficiali, aceştia neacceptând ideea că Grecia exista de atâta timp. Ei se înşală însă; "Grecia clasică" este o expresie târzie a acelei culturi, nicidecum timpurie. Grecia există dinainte de

cataclismele care au scufundat Atlantida. Coloniştii atlanţi ai Greciei venerau o zeiţă-şarpe numită Athene sau Neith.45 Istoricii greci Jane Harrison şi Robert Graves susţin că această zeitate era simbolizată ca şarpe, sfinx sau zeiţă acoperită de şerpi.46 Unii oameni - şi eu printre ei - cred că faţa Sfinxului de pe platoul Gizeh este a unei femei şi nu a unui bărbat, aşa cum se susţinea iniţial. Pentru reptilieni, venerarea unei zeiţe-şarpe a reprezentat întotdeauna punctul central al ritualurilor lor, zeiţă ce este cunoscută sub nume ca Athene, Barati, Isis, Semiramida, El, Artemis, Diana ori Hecate. Alţi colonişti atlanţi sau lemurieni erau cunoscuţi ca pelasgi ("oameni ai mării"), danaani sau amazoane.47 Pelasgii venerau zeiţa-şarpe a Lunii Dana, mai târziu Diana (Artemis), şi zeul-ţap atlant numit Pan. Aceştia au ajuns în Peloponezia grecească şi s-au stabilit în Arcadia, conform consemnărilor greceşti. Arcadia a fost dintotdeauna un loc sacru al urmaşilor Iluminaţilor şi se pare că era un alt nume al Atlantidei.

Danaanii au plecat din Atlantida pentru a se stabili în Asia Mică (Turcia de astăzi), Grecia şi insulele din marea Egee. Despre ei se spune că îşi au originea în tribul lui Dan din Vechiul Testament, dar o astfel de concluzie se bazează mai mult pe asemănarea numelui. Numele de danaani provine de la zeiţa-şarpe a Lunii, Dana sau Diana. Danaanii şi-au plasat sediul general al culturii lor care venera şarpele pe insula Rhodos, nume provenit dintr-un cuvânt sirian pentru şarpe.48 Rhodos era căminul frăţiei danaane a iniţiaţilor şi magicienilor, cunoscută ca Telchine.49 Istoricul grec Diodorus spunea că aceşti iniţiaţi aveau capacitatea de a vindeca, de a modifica vremea şi de a-şi schimba forma. Mii de ani mai târziu, una dintre cele mai importante societăţi secrete a Iluminaţilor, Cavalerii Ospitalieri ai Sf. Ioan de Ierusalim, acum Cavalerii de Malta, s-au stabilit în Rhodos, devenind cunoscuţi drept Cavalerii de Rhodos.

Ei au de fapt aceeaşi origine ca şi Cavalerii Templieri. Numele de Rhodos, în legătură cu germanul “Rot”, adică roşu, ca în Rothschild (“Scut roşu”), a devenit nume de cod pentru descendenţi. Roşu = Sirius? Aceşti oameni nu-şi aleg locul sau numele la întâmplare. Malta a fost, de asemenea, sediul unei importante Şcoli a Misterelor până în jurul anului 3500 î.Ch. În subteranul Maltei se găseşte o mare reţea de tuneluri şi temple megalitice unde aveau loc ritualuri secrete - şi asta se întâmplă chiar şi acum. Numele original al Maltei era Lato, după numele Mamei Lato, zeiţa-şarpe.50 Societatea secretă a Cavalerilor Templieri s-a format la sfârşitul secolului XI pentru a-i proteja pe descendenţii reptilieni sau “Le Serpent Rouge”, şarpele roşu sau sângele de şarpe, împreună cu ordinul lor asociat, Mănăstirea de Sion.51 Scopurile Cavalerilor Templieri şi ale Iluminaţilor erau, şi sunt în continuare, de a institui un stat reptilian.

Danaanii s-au stabilit şi în Cipry (controlat mai târziu de Cavalerii Templieri), cunosdit cu mult timp în urmă ca Ia-Dan sau “Insula lui Dan”.52 Numele Insulei Man din Marea Irlandeză, de o importanţă uriaşă pentru druizi, are aceeaşi origine. Munţii Taurus din Turcia şi Insulele Baleare erau de asemenea aşezări danaane; ei au călătorit din Atlantida în Britania unde au devenit cunoscuţi ca Tuatha sau “oamenii mării”, şi purtau reminiscenţele reptiliene

Anunnaki.

Amazoanele au fost o altă ramură a atlanţilor şi a lemurienilor, iar multe legende spun că ele au venit dintr-un paradis numit Hesperides sau Hespera, un alt nume al Atlantidei.53 Şi acestea o urmau pe zeiţa Athena sau Nieth şi venerau simbolul său, toporul cu două capete. Ele au înfiinţat altare pentru zeiţa-şarpe în multe locuri, inclusiv faimosul centru de adorare a Dianei din Efes, dar şi altele de-a lungul coastei Turciei. Canaaniţii provin şi ei din Atlantida/Lemuria.54 Mark Amaru

Pinkham descrie migraţia atlanţilor în Canaan în cartea sa, The Return Of The Serpents Of Wisdom (n.tr. Întoarcerea şerpilor înţelepciunii):

“O parte a atlanţilor erau tirenienii, poporul după care şi-a primit numele Marea Tireniană. În cele din urmă tirenienii au devenit etrusci, carianii fenicieni, un trib care a migrat spre Canaan (pronunţat Ka-nan cu sunteul K al şerpilor), teritoriu de pe coasta Asiei Mici, care s-ar traduce ca “Pământul şarpelui de foc”/'55

Fuga pentru supravieţuire

La colonizarea acestor regiuni, descendenţii şerpilor din Atlantida şi Lemuria au primit titluri regale, cel puţin înainte de scufundarea continentelor. Ei sunt aceiaşi descendenţi care conduc astăzi planeta. Chiar înainte de cataclisme, mulţi descendenţi regali şi iniţiaţi atlanţi şi lemurieni au fugit în alte părţi ale globului, îndreptându-se mai ales spre zonele înalte pentru a scăpa de potopul ce avea să le distrugă continentele. Atlanţii au mers în Britania, una din coloniile lor, spre Europa, Scandinavia, Africa de Nord, munţii din Turcia, Irak şi America. De-a lungul continentului american există legende şi relatări vechi despre fiinţe foarte avansate, fondatorii culturii lor, care sosesc din ţinutul scufundat în Atlantic, aducând cu ei o vastă cunoaştere. Pe ţărmul de vest al America şi Asiei, ei vorbesc despre “zei” avansaţi asemănători care sosesc de pe un continent scufundat în Pacific.

Polinezienii pretind că supravieţuitorii acestui continent pierdut au mers în India înainte de a se întoarce la ce mai rămăsese din ţara lor, cele câteva insule din Pacific.56 James Churchward scrie că aceşti oameni s-au stabilit în Egipt, ajungând aici prin India. O veche legendă chinezească vorbeşte despre un continent aflat în aceeaşi zonă numită Maurigosima, care s-a scufundat din cauza unui cataclism, dar regele său, Peiru-un, a scăpat fugind în China continentală şi a

continuat acolo linia descendenţilor.57 Acest lucru s-a petrecut de câteva ori până la dispariţia totală a Lemuriei şi Atlantidei în urma teribilelor evenimente cataclismice.

În continuare voi vorbi despre ce a urmat distrugerii gradate a Atlantidei, în perioada 10.000-5000 î.Ch. Când pământul şi-a găsit iar liniştea după mişcările terestre devastatoare, supravieţuitorii Atlantidei şi ai Lemuriei au început să recolonizeze planeta, iar unul din centrele lor importante a devenit cunoscut ca Sumer, “leagănul civilizaţiei” în ochii istoriei oficiale. Dar Sumerul a însemnat reînceperea civilizaţiei după cataclismele care au distrus civilizaţiile iniţiale. Sir Laurence Gardner este în prezent omul de faţadă al Curţii şi Ordinului Dragonului Imperiului Regal, care a fost creat la origini în Egipt în jurul anului 2000 î.Ch. pentru a susţine planul aşa-numiţilor “regi-dragon” sau descendenţi reptilieni. Gardner afirmă că în irlandeza veche sumaire însemna dragon. El scrie:

“Este un fapt binecunoscut că această cultură subsecventă a regiunii, numită fonetic sumeriană

(pronunţată în limba engleză “shumerian”), era de fapt Sidhemurian (“shee-murian”). Cazul este acum considerabil, din moment ce primii lorzi ai Sciţiei (tribul Tuatha De Danaan) se numea, de fapt, Sumaire/'58

Un alt cercetător, olandezul Frans Kamp, mi-a destăinuit că Sumer semnifică “Tărâmul dragonului” în limba vikingilor scandinavi. Întemeietorii Sume-rului erau aceiaşi reptilieni Anunnaki care controlaseră Atlantida în stadiile târzii ale acesteia, ducând-o la distingere. Obsesia lor pentru tehnologie şi control prin intermediul ei, caracteristic pentru sfârşitul Atlantidei, se poate vedea şi în prezent. Acesta este motivul pentru care Anunnaki încă mai deţin controlul.

O altă temă comună a legendelor atlante şi lemuriene este că în ultimele stadii de dezvoltare ale acestor două civlizaţii a apărut o forţă foarte întunecată care a preluat

controlul Şcolilor de Mistere şi frâiele puterii, folosind cunoaşterea avansată în moduri cât se poate de malefice. Ei manipulau mintea oamenilor, provocând mutilarea acestora prin folosirea greşită a “magiei'7 ezoterice - manipularea energiei. Au apărut conflicte majore, iar unele consemnări sugerează că însuşi cataclismul a fost produs de dezechilibrarea câmpului energetic al Pământului. Aceasta a fost opera Anunnakilor, la fel cum se petrece şi în zilele noastre.

CAPITOLUL 4 - Atlantida revizitată

Chiar daca eşti pe drumul cel bun, cineva va trece peste tine daca rămâi acolo.

Will Rogers

Supravieţuitorii potopului şi ai mişcărilor tectonice au revenit din munţi şi din adăposturile subterane şi au început să reconstruiască o lume devastată. Vorbim poate despre o perioadă de acum 7000 de ani, când Atlantida a fost complet distrusă, deşi există păreri diferite în privinţa acelei perioade. Unele consemnări vechi afirmă că “zeii” extraterestri (Anunnaki din tăbliţele sumeriene) au părăsit planeta în aparatele lor zburătoare în timpul cataclismului şi s-au întors după ce totul se terminase. Acolo unde s-au restabilit descendenţii şi urmaşii supravieţuitori ai iniţiaţilor Şcolilor de Mistere din Atlantida şi Lemuria, au reapărut civilizaţii avansate. Egiptul, China şi Valea Indusului au făcut parte din acestea, dar cea mai semnificativă dintre toate a fost civilizaţia sumeriană, care a înflorit în regiunea dintre Tigru vşi Eufrat, în zona cunoscută astăzi ca fiind Irak (Figura 9). Lawrence Augustine Waddell este un geniu uitat care a trăit între anii 1854-1938. De naţionalitate scoţian, după ce a absolvit Universitatea din Glasgow cu cele niai mari calificative, s-a angajat ca

profesor de chimie Şi patologie în India, la Calcutta Medical College. Mai târziu, ca medic ofiţer în armată (şi datorită multelor

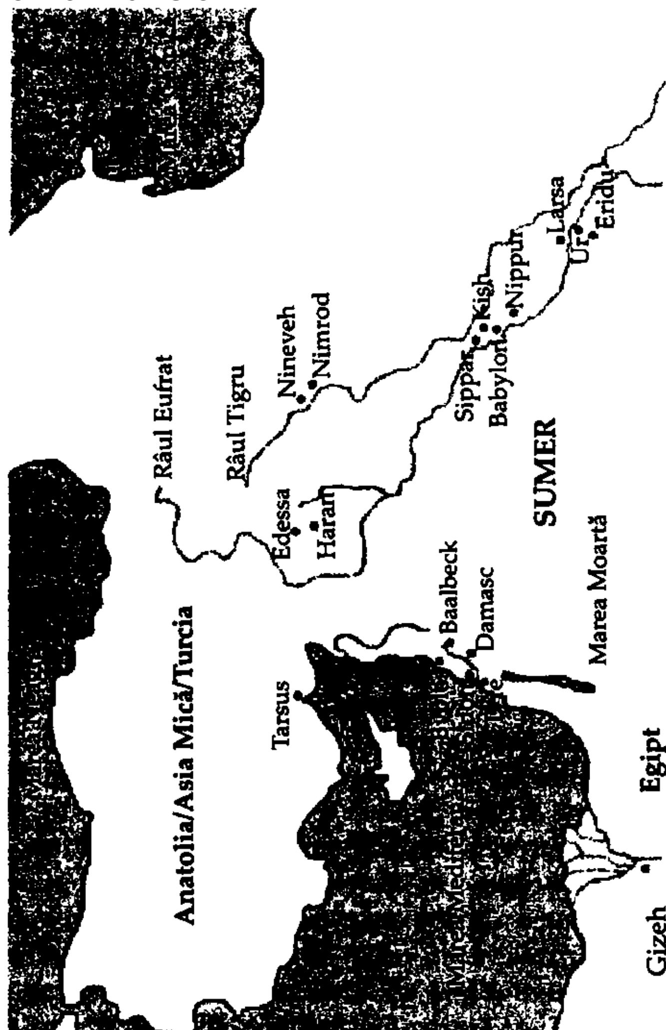


Figura 9: Teritoriul Sumerului sau al Mesopotamiei, cunoscut în zilele noastre ca Irak. Mesopotamia înseamnă „între două râuri" – Tigru şi Eufrat

decoraţii pe care le-a primit) a avut ocazia să călătorească des în Orientul Apropiat şi îndepărtat, fapt

care i-a alimentat pasiunea de a descoperi adevărata istorie antică. A devenit membru al Institutului Antropologic Regal şi a adus dovezi care au demolat versiunea oficială a istoriei. În primii ani ai secolului trecut Waddell a dovedit că Sumerul, Egiptul şi Valea Indusului alcătuiau toate acelaşi imperiu condus de un singur lider. Dar istoria oficială încă mai susţine că nu există nici-o legătură între aceste zone, fapt predat în şcolile şi universităţile de astăzi. Waddell a demonstrat că Imperiul Sumerian includea insulele britanice şi Irlanda, introducând acolo aceleaşi teme religioase şi culturale. Aceasta este cunoaşterea moştenită şi administrată mai târziu de druizi, succesori europeni ai preoţilor din Şcolile de Mistere atlante-lemuriene. Aceşti conducători ai Imperiului Sumerian erau ceea ce eu numesc aici rasa albă “nordică”, blonzii cu ochi albaştri. Waddell nu a realizat însă că aceşti descendenţi erau de origine extraterestră şi nici faptul că s-au îmbinat cu o rasă reptiliană pentru a produce ADN hibrid. De aceea, ei erau numiţi adesea “regii dragoni”. Ştiu că sună fantastic, dar ai răbdare şi vei vedea în curând dovezile care susţin această afirmaţie bizară.

Spre sud, în Sumer

Mulţi din rasa “nordică” au înaintat spre Sumer din nordul îndepărtat, cunoscut acum ca fiind Scandinavia şi Europa de Nord. Aceştia erau nordicii care au venit în Franţa pentru a înfiinţa Normandia, ei fiind cei care au invadat Marea Britanie sub conducerea lui William Cuceritorul în bătălia de la Hastings, în 1066. Aceste regiuni din Scandinavia şi Europa erau colonii ale fostului imperiu atlant-lemurian. Ca urmare a cataclismului, calotele de gheaţă s-au extins, iar cei care au supravieţuit au fugit spre sud, în Franţa de astăzi, Olanda, Belgia şi mai departe înspre Marea Mediterană, Orientul Mijlociu şi

Apropiat, precum şi în India. Frans Kamp este un olandez pe care l-am întâlnit în timp ce mă documentam pentru această carte, şi cu care am avut ocazia să schimb informaţii. A devenit un cercetător asiduu al implicării reptilienilor în viaţa oamenilor, din momentul în care a realizat că soţia sa, cu care era căsătorit de peste 12 ani, era un hibrid reptilian. După divorţul lor, experienţele pe care le-a avut cu ea şi nevoia de a înţelege ce se petrecuse i-au stârnit dorinţa de a afla secretele acestora. Când l-am întâlnit scria o carte în care detalia constatările sale. Frans a realizat că, pentru a înţelege lumea de astăzi, trebuie studiată istoria veche a omenirii.

Cercetările sale, mai ales asupra popoarelor nordice, l-au dus la concluzia că rasa albă sumeriană, sau cel puţin o mare parte a ei, migrase în jos din Europa de Nord, după modificările geologice. El susţine că acei oameni veneau din locuri numite Friezland, Scandza şi Tuia, situate pe teritoriul pe care astăzi se află Groenlanda. Desigur că Iluminaţii au tot interesul ca Groenlanda să nu reprezinte altceva decât o vastă insulă acoperită de zăpadă şi gheaţă.

Una dintre marile societăţi secrete din spatele naziştilor germani era Societatea Thüle, numită astfel după "Ultima Thüle", una din presupusele origini ale "rasei superioare" din nordul îndepărtat al lumii. "Superiorii arieni" erau consideraţi ca fiind blonzi cu ochi albaştri. Frans Kamp afirmă că numele de Olanda vine de la regiunea Halland din Scandinavia, deoarece aceste popoare au migrat spre sud şi s-au stabilit în noile teritorii. El sugerează că unii dintre liderii acestor triburi scandinave se numeau Teun, care a devenit ulterior Tunis; Jon, care a devenit Iona şi Ionian; Geert, care a devenit Geert-mannen sau Geert-men, gerr manii de mai târziu; şi Otto, care a devenit Ottoman. El afirmă că dinastia de Habsburg a Iluminaţilor era la origine nordică

sau vikingă, dar s-a combinat cu rasa reptiliană pentru a forma o alianţă genetică şi politică. La fel au făcut şi alţi descendenţi "regali" nordici. Totuşi, James Churchward mai adaugă şi influenţa fundamentală din regiunea sumeriană/babiloniană a fostelor popoare lemuriene care au migrat în India.

Frans Kamp a subliniat o temă comună cu cea pe care am descoperit-o şi eu în propriile mele cercetări asupra influenţei reptilienilor: ei au foarte mare nevoie de ceva ce este conţinut de codul genetic uman şi în special al nordicilor, iar acel ceva poate fi accesat numai prin încrucişarea acestor coduri. Rasa blondă cu ochi albaştri şi legătura sa cu reptilienii este crucială în înţelegerea trecutului dar şi a prezentului, sau cel puţin a ceea ce numim trecut şi prezent. Sumerul a fost înfiinţat de descendenţii reptilieni Anunnaki împreună cu facţiuni ale vikingilor nordici, fiind cunoscut în limba acestora din urmă ca Ţinutul dragonilor. Summaire, cuvânt celtic pentru "dragon", era o versiune ulterioară a acestuia. Cred că numele de "arian" nu este un termen pentru rasa albă aşa cum se crede, ci pentru hibrizii nordici-reptilieni, aşa-numita "rasă superioară" sau "rasă nobilă". Cuvântul "arian" provine de la "arri", care înseamnă nobil. Iluminaţii îşi numesc descendenţii regali şi nobili, deci nobilime şi aristocraţie sau ARI-STO-CRAŢIE. Numele de Sum-ARIAN este, tocmai de aceea, foarte potrivit.

Imperiul Sumerian \

L.A. Waddell a avut ca punct de plecare în studiul său perioada de început a Sumerului, în jurul anului 4000 î.Ch. Acesta era un expert în citirea şi interpretarea hieroglifelor egiptene şi sumeriene, precum şi un bun cunoscător al limbii sanscrite. Un dar rar, într-adevăr, care i-a permis să călătorească în aceste regiuni, să citească vechile consemnări şi legendele templelor şi ale monumentelor pentru a demonstra fără îndoială că

Sumerul, Egiptul şi Valea Indusului făceau parte din acelaşi imperiu imens, având baza în Sumer (Figura 10). De asemenea, trebuie amintit că, cu multe mii de ani înainte de cataclismul care a distrus civilizaţia lemuriană, a existat o altă mare civilizaţie în India, asemănătoare celei din Lemuria, şi că Egiptul, tot colonie atlantă-lemuriană, avea o istorie care începea cu mult înaintea Imperiului Sumerian. Rezultatele cercetărilor lui Waddell sunt prezentate amănunţit în cartea sa Egyptian Civilisation, Its Sumerian Origin And Real Chronology (n.tr. Civilizaţia egipteană, originea sa sumeriană şi adevărata cronologie) (disponibilă la Hidden Mysteries prin pagina web a lui David Icke).

Waddell prezintă liderii acestor culturi, precum şi genealogia lor, demonstrând faptul că ei conduceau acelaşi popor sub nume diferite, ceea ce a ascuns în mare parte adevărul. Istoricii le-au dat acestora nume diferite pentru a desemna popoare diferite. Dar nimic mai neadevărat. Nenumăraţii “zei” ai diverselor culturi se dovedesc a fi doar alte nume, dar pentru aceleaşi zeităţi. De îndată ce se înţelege acest lucru, trecutul devine şi el mult mai simplu de înţeles. Avantajul pe care Waddell l-a avut în faţa celorlalţi egiptologi şi “istorici” (care spre deosebire de el nu aveau o minte deschisă) era că putea citi şi înţelege limba sumeriană şi astfel putea să descifreze inscripţiile din Egipt, pe care aceştia nu le înţelegeau. El a aflat astfel că primele hieroglife egiptene au fost folosite de către cultura dominantă din Sumer. Abia mai târziu acestea au evoluat într-un sistem egiptean pe care l-au descifrat egiptologii. Primele hieroglife sumeriene îi năuceau pe aceştia, dar nu şi pe Waddell.

Iată un exemplu despre cum şi-a dovedit afirmaţiile. Unul dintre cei mai cunoscuţi regi din Sumer a

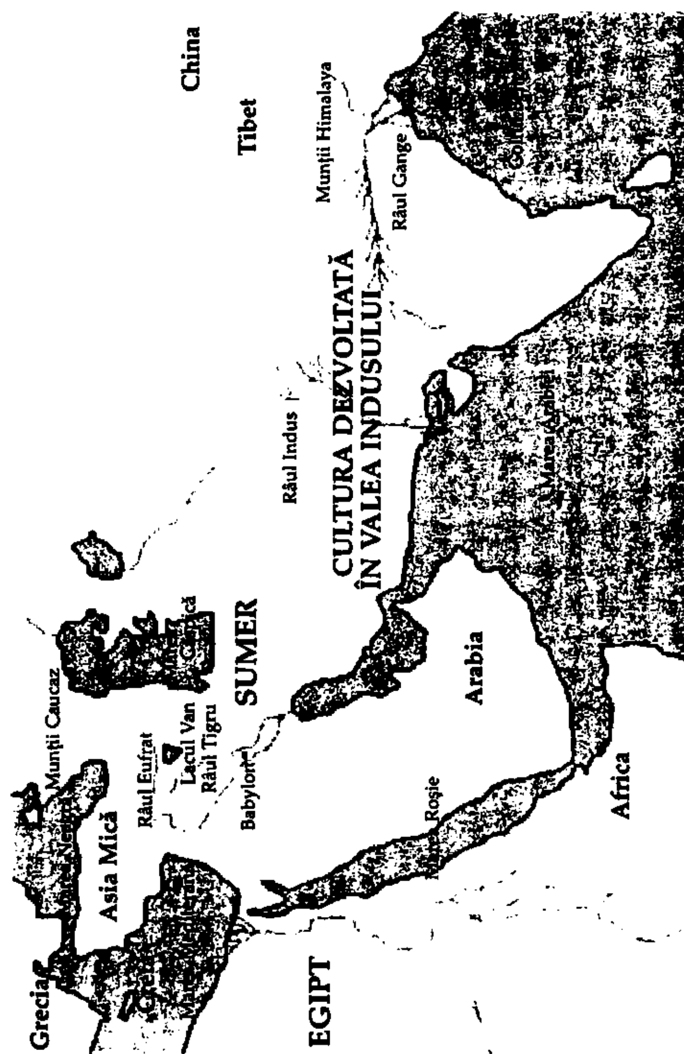


Figura 10: Istoria oficială a celor trei culturi foarte avansate din Sumer, Egipt şi Valea Indusului afirmă că acestea s-au dezvoltat independent. L.A. Waddell arată că în realitate toate făceau parte din imperiul condus din Sumer

fost Sargon. Sumerienii au consemnat că aceàta avea un fiu, Manis, care mai târziu a devenit împărat. În acelaşi timp, Waddell arată că fiul regelui era cunoscut în Valea Indusului ca Manja, iar în Egipt ca Manj; mult mai

târziu, grecii îi spuneau Menés, iar egiptologii englezi Mena.1 Prin urmare, fiul regelui era cunoscut, în aceeaşi perioadă, în cele trei zone diferite, sub trei nume diferite. Motivul devine evident - era acelaşi conducător. Însă chiar şi titlul dat lui era acelaşi sau similar în toate cele trei locuri. Astfel, în Egipt era cunoscut ca Manj-Războinicul; în Sumer era Manis-Războinicul, iar în Valea Indusului era numit Manja-Trăgătorul.2

Numele tatălui său, Sargon cel Mare, este un nume semitic pentru împăratul Gin, Gani sau Guni, întâlnit mai târziu în textele babiloniene ca “regele celor patru colţuri ale lumii”, deoarece aceştia ştiau (Babilonul făcea parte tot din cultura mesopotamiană) că Imperiul Sumerian era imens. Incaşii din America de Sud foloseau acelaşi termen: “patru colţuri”. În epopeile indiene, fiul lui Sargon, Manja, când a devenit împărat, a fost numit “Ochiul regal al lui Gupta şi al celor patru capete ale Pământului”.3

În consemnările hinduse de pe tăbliţele de lut, Sargon şi Manja sau Menés se numeau pe ei înşişi şi dinastia lor ca Gut sau Got (“Goth” pentru romani) şi foloseau titlurile de Bar sau Par care însemnau “faraon”, după cum afirmă Waddell.4 Gut sau Got a devenit “God”, termen folosit de goţii de mai târziu. Toate limbile ne-latine provin din gotică, inclusiv engleza, iar limba suedeză încă mai este numită “sueo-gotică”.5 Fostul nume al Danemarcei este “Goth-land”, un derivat al acestuia fiind Jut-land.6

Arhitectura gotică, atât de dragă descendenţilor şi Iluminaţilor, provine din aceeaşi sursă ca şi coiful cu coarne purtat de liderii triburilor şi regatelor europene; dar aceste simboluri, stiluri şi obiceiuri merg până în Atlantida şi Lemuria. Numele “Catti” dat clanului conducător al vechilor bretoni este o formă dialectală a lui Goti sau “goţi”.7 “Ochiul lui Gupta” poate fi o referire la simbolul des folosit de Iluminaţi al ochiului

atotvăzător: Horus, care se găseşte în vârful piramidei de pe bancnota de 1 dolar american şi pe verso în Marele Sigiliu al Statelor Unite. Aceleaşi simboluri ale vechii dinastii sumeriene sunt în prezent folosite de Iluminaţi, deoarece ei au aceeaşi descendenţă şi operează cu aceeaşi cunoaştere ascunsă din Antichitate în Şcolile de Mistere şi reţeaua de societăţi secrete, iar aceşti descendenţi sunt însămânţaţi de “zeii” reptilieni din Atlantida şi Lemuria.

Waddell demonstrează în lucrarea sa, Makers Of Civilisation (n.tr. Creatorii Civilizaţiei) (Luzac and Company, 1929), că Imperiul lui Sargon cu centrul în Sumer s-a extins până în Valea Indusului la est şi insulele britanice la vest, cuprinzând un teritoriu care era mai mare decât cel al lui Alexandru cel Mare sau cel roman. Cultura şi cunoaşterea din Imperiul Sumerian au reprezentat punctul de plecare al aceloraşi religii - continuarea cunoaşterii şi descendenţei din Atlantida şi Lemuria. Aceste informaţii de bază pot fi interpretate uşor diferit prin sublinierea anumitor nuanţe, dar sursa din care apar este aceeaşi: imperiile lemuriene, atlante şi sumeriene şi sistemul lor de credinţe, nu neapărat doar adorarea Soarelui. De unde au apărut creştinismui, iudaismul, hinduismul, budismul sau zoroastrismul? Această mare regiune a Orientului Mijlociu şi Apropiat era condusă din Sumer şi, mai mult, a fost dominată de aceeaşi bază a cunoaşterii şi acelaşi sistem de credinţe în miile de ani care au urmat stingererii Sumerului.

Regele Sargon era un mare adorator al Soarelui, iar aceşti conducători ai Imperiului Sumerian erau supranumiţi “Fii ai Soarelui”, ca şi cei din Lemuria.8 Asta înseamnă că era fiu al lui Sirius? Sau al Lemuriei? Pentru sumerieni (ca de altfel şi pentru lemurieni şi atlanţi), Soarele era un simbol al lui “God”, iar din acest titlu de “Fiu al Soarelui” a apărut mai târziu ideea unui singur

“Fiu al Soarelui”. Împăraţii sumerieni erau deseori cunoscuţi ca “Unicul Domn”.

Domnia sumeriană asupra Egiptului şi Văii Indusului

Istoria oficială timpurie a statului “satelit” al Sumerului numit Egipt se bazează în mare parte pe “listele regilor” compilate în secolul III î.Ch. de un preot egiptean, pe nume Manetho, în Marea Bibliotecă din Alexandria. Dar aceasta a fost distrusă în anul 391 în campania de rescriere a istoriei, din listele lungi ale lui Manetho regăsindu-se în operele scriitorilor clasici numai fragmente. Waddell arată că opera lui Manetho - dacă acei scriitori au reprodus-o exact - este incompletă şi nu poate fi susţinută în lumina dovezilor.9

Totuşi, o mare parte din istoria timpurie egipteană care se predă în şcoli şi universităţi se bazează chiar pe aceste informaţii incomplete. Extinderea marii culturi egiptene este întreruptă în perioade distincte de regate şi dinastii domnitoare. Regele Sargon a condus Egiptul în perioada predinastică din baza sa sumeriană - în jurul anului 2700 î.Ch. Dreptul de a domni în Imperiul Sumerian (la fel ca în Lemuria şi Atlantida) era stabilit prin descendenţă, fapt fundamental chiar şi astăzi în înţelegerea modului în care întreaga planetă este controlată. Inscripţiile egiptene detaliate aici au fost descoperite de Waddell ca fiind scrise în hieroglife sumeriene, nu în versiunea egipteană mult mai târzie cu care sunt familiarizaţi egiptologii. Bunicul lui Sargon (Khetm pentru istoria convenţională) era cunoscut drept Takhu sau Tekhi în hieroglifele egiptene în stil timpuriu sumerian, Tuke în lista regilor sumerieni şi Vri-Taka sau Dhri-Taka în lista regilor indieni.10 Acestea sunt trei pronunţii uşor diferite pentru aceeaşi singură persoană care domnea în toate cele trei locuri. Tatăl lui Sargon (Ro pentru egiptologi) era cunoscut în hieroglifele sumeriano-egiptene ca Puru-Gin; în lista vechilor regi sumerieni era Buru-Gina, în Valea Indusului era cunoscut

ca Buru sau Puru, iar în lista regilor indieni ca Puni (Îl).11 Inscripţii despre regele Sargon au fost descoperite în unul dintre cele mai vechi morminte de la Abydos în Egiptul de Sus, iar Waddell a stabilit că scrierea era sumeriană timpurie, fiind aceeaşi cu scrierea de pe sigiliile sumeriene din aceeaşi perioadă, găsite în Valea Indusului.

Aceste inscripţii spuneau că regele Sargon era cunoscut în Egipt sub numele de GIN-UKUS sau GIN-UKUSSI - apropiat de titlul său de rege Gin sau Guni şi varianta Gani, din inscripţiile mesopotamiene şi, mai ales, din cele babiloniene.12 în Egipt, titlul de Ukus sau Ukussi înseamnă că era descendent al primului rege sumerian Ukusi din Ukhu (adică oraşul vulturului soarelui) şi primul rege arian (hibrid?) din epopeea indiană şi din cărţile lor sfinte, Vedele, care folosesc titlul solar de Ikshwaku sau Ukusi din Ukhu.13

Toţi aceşti regi ai Imperiului Sumerian primeau “titluri solare”, din cauza obsesiei şi a importanţei adorării Soarelui ca zeu. Într-aaevăr, pare foarte posibil ca numele lui Horns sau Hahi, fiul egiptean al Zeului, să provină din cuvântul sumerian Hu sau Ha, adică vultur. Vulturul sau Soarele-vultur era un simbol sumerian al Soarelui, după cum vedem chiar în titlul lui Sargon. Heru pentru pigmei, Hul-Kii\ la indieni, Helios la greci şi Hurki pentru akkadienii/caldeenii din Mesopotamia provin probabil din aceeaşi sursă şi se înrudesc cu un zeu Soare după modelul lui Horus. În acelaşi mod, mayaşii din America Centrală aveau un zeu numit Hurakan, iar tibetanii pe Heruka, cel care a devenit mai târziu Herakles şi Hercule al grecilor, societatea greacă fiind şi ea înfiinţată în baza cunoaşterii şi a credinţelor sumeriene (atlante). Hercule s-a luptat cu un “zeu al râului” care îşi schimba forma, zeu numit Achelous. Cuvântul “hurricane” (lb. engl, uragan) poate avea aceeaşi rădăcină cu simbolismul “zeului furtunii”, după

cum subliniază cercetătorul şi scriitorul Acharya în cartea sa, The Christ Conspiracy (n.tr. Conspiraţia christică) (Adventures Unlimited, Kempton, Illinois, 1999). Ştiu că totul se complică oarecum, dar ceea ce am rezumat aici este numai o parte din nenumăratele dovezi care se regăsesc în amănuntele operei lui Waddell dar şi în alte surse, despre faptul că Sumer a fost centrul unui vast imperiu care a creat, controlat şi instalat sistemele sale de credinţă în alte mari civilizaţii, care, din punctul de vedere al istoriei oficiale, nu erau interconectate. Dar este clar că există o legătură. Mai mult, ele erau conduse de către descendenţii unei singure dinastii, aceeaşi care conduce lumea şi astăzi. Expansiunea acestui imperiu în Orientul Apropiat şi Mijlociu poate fi demonstrată de povestea succesorului regelui Sargon ca preot-rege al Imperiului Sumerian. Acest fiu al său este cunoscut ca Manis, Manja, Manj, Mena, Manash sau Minash, iar la greci ca Menés. Şi cum acesta este numele cel mai des întâlnit, îl voi folosi de acum încolo.

Expansiunea civilizaţiei minoice

Menés a fost primul faraon egiptean din Prima Dinastie care a urmat perioadei aşa-numite pre-dinastice, între anii 3000-2000 î.Ch. Inscripţiile egiptene, scrise în limba sumeriană, concordă cu relatările despre viaţa sa din Sumer şi Valea Indusului. Menés a fost guvernatorul coloniei din Valea Indusului, unde primul descendent purta titlul de Prinţ al Coroanei şi era succesor la tronul sumerian.14 Aceştia erau cunoscuţi, conform consemnărilor rămase, drept Companioni ai Vice-Regelui, scris ca Shag-man, Shab-man şi, interesant, Sha-man.15 Dar Menés a condus o revoltă împotriva tatălui său Sargon, preluând controlul Egiptului şi declarându-l independent de Sumer. În consecinţă, Sargon l-a dezmoştenit, iar succesiunea i-a fost acordată fratelui său mai mic. Însă Menés a preluat conducerea imperiului după aproximativ 10 ani, la moartea fratelui său,

survenită probabil cu “ajutorul” lui Menés. Aceste fapte sunt relatate de cronicile epice indiene şi de alte consemnări.

Menés a domnit în Sumer după moartea fratelui său, iar acest imperiu a inclus o altă cultură avansată, care, după cum spun istoricii oficiali, era independentă de Sumer, Egipt şi Valea Indusului. Este vorba de civilizaţia insulei Creta, cunoscută ca minoică (Figura 11). Începutul acestei societăţi avansate este estimat oficial în jurul anului 2600 î.Ch., în aceeaşi perioadă cu cea din Sumer; se presupune că civilizaţia minoică a fost înfiinţată de locuitorii din Asia Mică, adică din Turcia de astăzi, care făcea parte din Imperiul Sumerian al rasei ariene. Se pare că această civilizaţie s-a extins în tot bazinul Mării Mediterane, din Sicilia până pe coasta siriană, inclusiv în Cipru.16 Cultura minoică a constituit inspiraţia imediată pentru perioada clasică greacă, iar presupusul fondator al dinastiei minoice era regele Minos, eroul grecilor, acelaşi... Menés, Manj, Manis etc., împăratul sumerian Şi fiu al regelui Sargon.

După cum scria Waddell în Egyptian Civilisation And Its Sumer Origin:

“Identificarea lui Minos cu Menés devine acum evidentă, nu doar datorită faptului că tradiţiile lor personale sunt identice; simbolul sumerian pentru elementul man din numele lui Menés din inscripţiile egiptene şi cele de pe Valea Indusului (Mânj şi Manja) se citesc dialectic Min/'17

Sumerienii, egiptenii şi minoicii foloseau şi ei sisteme identice pentru calendare şi concepte astronomice. Cea mai faimoasă legendă a Cretei minoice este cea a fiului regelui Minos, despre care se spunea că este un Minotaur, jumătate om-jumătate taur, care apăra labirintul de sub palatul din Knossos. Interesant este că Nar-am, fiul lui Menés, era cunoscut ca “taurul sălbatic puternic”.18 Numele său era compus din “Nar”, ceea ce

înseamnă puternic sau maiestuos în limbile sumeriană şi egipteană, şi “am”, care se traduce prin taur sălbatic. Nar-am este descris în Egipt ca un “taur sălbatic” şi este foarte posibil ca fiul lui Menés (adevăratul “rege Minos”) să fi fost sursa de inspiraţie pentru legenda simbolică a Minotaurului din labirintul din Knossos. Cultura minoică era o oglindă a celei sumeriene şi a celei din perioada lui Menés din Egipt. Arta era aceeaşi sau similară, ca şi sigiliile de lut folosite pentru scrierea şi consemnarea evenimentelor. Forma de scriere sumeriană-egipteană din perioada Menes-Sargon, ritualurile funerare şi chiar ţevile de scurgere din teracotă folosite de rninoici erau aceleaşi cu cele găsite în Sumer.19 Iată doar câteva din “asemănările” prezentate de Waddell dintre viaţa lui Menés, faraonul egiptean şi împăratul sumerian, şi regele Minos din legendele greceşti şi cretane. Ambii au trăit în perioada de tranziţie dintre epoca neolitică şi cea bronzului, amândoi au fost cunoscuţi ca împăraţi ai Mării Mediterane şi despre amândoi se



Figura 11: Regiunea egeeană/mediteraneană a fost dintotdeauna foarte importantă pentru Iluminaţi. Insula Creta era centrul unei civilizaţii avansate minoice – o altă colonie a Imperiului Sumerian-Egiptean

spune că au adus civilizaţia în regatul lor, ambii au construit un labirint, şi unul şi altul au murit într-o călătorie pe mare înspre vest, amândoi foloseau sigilii în lut şi scriere liniară de tip sumerian. Atât Menés cât şi Minos aveau aceleaşi trăsături “ariene” ale chipului. Despre Minos se spune că era fiul lui Zeus, iar Menés, descendent al lui Zagg (Zeus). Minos era preot al lui Zeus; Menés era susţinător şi mare preot al lui Zagg. Minos dădea legi pe care le primea direct de la Zeus, iar Menés stabilea legi care se spune că proveneau de la Zagg. Fiul lui Minos era un om-taur sau Minotaur. Fiul lui Menés era cunoscut ca “Taurul Sălbatic cel Puternic”.20 Chiar şi acum minţile sceptice continuă să nege că Menés era de fapt Minos. Astfel, ei menţin un castel de nisip care ascunde oamenilor adevărul, după cum vom vedea, şi care este foarte important pentru înţelegerea aşa-numitelor “mistere” inexplicabile ale trecutului şi, mai important, pentru cunoaşterea celor care ne controlează viaţa de mii de ani. Adevărul este acesta: culturile uimitoare din lumea veche au apărut “deodată” cu un nivel mult superior altora, nu au fost create de popoare izolate, “independente”, şi au dobândit exact aceeaşi cunoaştere, artă, scriere, aceleaşi tehnici de construcţie şi ceremonii funerare, în acelaşi timp. Toate erau aspecte ale aceleiaşi culturi cu baza în Sumer, un imperiu care nu numai că s-a extins în Valea Indusului, Egipt, zona Mării Mediterane şi în insulele britanice, dar şi dincolo de Atlantic în America şi, probabil, până în Australia şi China. Iar cunoaşterea de bază din Sumer şi, mai mult ca sigur, alte elemente identice regăsite în întreaga lume antică, îşi aveau originea în societatea globală a “Epocii de Aur” de dinainte de dezastru - Atlantida şi Lemuria.

Expansiunea sumeriană în Europa, America şi Australia

Locuitorii acestui Imperiu Arian-Sumerian au fost cunoscuţi ca amoriţi, hitiţi, fenicieni, goţi, hamiţi,

indo-arieni, nordici, greci antici şi sub multe alte nume. După cum am mai spus, personal cred că cei numiţi arieni sunt hibrizii nordici-reptilieni. Istoria consemnează existenţa hitiţilor şi a fenicienilor, dar ca popoare diferite, nu ca nume diferite ale aceluiaşi popor din Imperiul Sumerian (fost atlant-lemurian). Fenicienii erau poporul carian din Atlantida şi Lemuria, iar carian înseamnă "poporul şarpe al mării şi zeul atlant al focului".21 Descoperirile lui James Churchward arată că poporul carian, originar din Lemuria, s-a stabilit în America.

Rămăşiţe incontestabil feniciene s-au regăsit în Brazilia şi, după spusele unui personaj implicat în operaţiuni sub acoperire pentru guvernul britanic, structuri similare feniciene au fost descoperite în pădurile tropicale din Queensland, Australia, la doar câţiva kilometri de locul unde a ajuns căpitanul Cook în călătoria sa de "descoperire" a acestui nou tărâm. De fapt, a fost o călătorie de redescoperire, finanţată şi organizată de Royal Society din Londra, instituţie creată şi controlată din start de masoni. Descoperirea de la Queensland ajută la explicarea motivului pentru care termenii aborigeni australieni sunt asemănători cu cei egipteni, iar conexiunea lemuriană face acelaşi lucru. Dovezi ale activităţii feniciene au fost identificate în New England, pe coasta de est a Statelor Unite, iar numeroase rămăşiţe orientale au fost descoperite în Marele Canion din Arizona în prima decadă a secolului XX. Vestigii chinezeşti au fost găsite în Mexic şi în California. Ştim despre Marele Canion numai datorită articolelor din ziarul local al vremii, Arizona Gazette,22 deoarece s-au depus eforturi uriaşe pentru a suprima cunoaşterea, ca în cazul descoperirilor din Queensland. Smithsonian Institution din Washington DC (familia Smithson este una a descendenţilor) a fost creată chiar cu scopul de a suprima descoperiri arheologice care rescriu istoria fabricată în timp.

Legendele şi relatările simbolice şi religioase au fost purtate pretutindeni pe glob de urmaşii marinarilor sumerieni, cum ar fi fenicienii, descendenţii Atlantidei. Ei au propagat această tradiţie purtată acolo cu mii de ani înainte de către atlanţi şi lemurieni. Când europenii de mai târziu au ajuns în America şi în alte părţi ale lumii prin Columb şi succesorii săi, ei au descoperit, spre marea lor surpriză, că băştinaşii le povesteau aceleaşi mituri care existau în Europa şi în Orientul Mijlociu şi Apropiat. Uimirea lor venea din convingerea că aceste culturi din diferite părţi ale lumii nu se intersectaseră înainte. Dar nu era aşa. Ele făceau parte dintr-un imperiu global atlant-lemurian, care mai târziu a devenit Imperiul Sumerian.

Liderii exploratorilor europeni, precum Columb, ştiau adevărul, datorită societăţilor secrete din care făceau parte. Legendele şi tradiţiile de pe ambele coaste ale Atlanticului se asemănau izbitor. Zeitatea principală din America Centrală era Quetzalcoatl. Când Cortes, arhitectul spaniol al genocidului băştinaşilor, a ajuns acolo în anii de după Columb, el a fost tratat ca zeu deoarece, datorită trăsăturilor sale europene, a fost considerat ca fiind încarnarea lui Quetzalcoatl. Ceva asemănător s-a petrecut în Africa la sosirea albilor europeni, când băştinaşii credeau că erau martori la reîntoarcerea legendarelor fiinţe extraterestre “nordice”. Cortes ştia, desigur, de povestea lui Quetzalcoatl, deoarece a sosit exact în locul unde legenda spunea că se va întoarce zeitatea şi purta o pălărie cu pene, conform titlului lui Quetzalcoatl de //ŞarPe 011 Pene”- Cortes a ajuns acolo în 1519, exact în momentul în care oamenii credeau că se va întoarce Quetzalcoatl. Acesta este doar un exemplu despre uşurinţa cu care se pot manipula oamenii prin credinţa lor.

Călătoriile sumerienilor-arieni şi ale strămoşilor lor din “Epoca de Aur” relatează de asemenea “misterul”

nenumăratelor legende din cele două Americi despre “zeii albi” care au venit de pe mare, aducând cu ei o vastă cunoaştere şi civilizaţie. A existat odată o rasă de oameni albi în America Centrală şi de Sud care purtau bărbi şi arătau ca fenicienii. Cultura din America Centrală, cu oraşele şi piramidele extrem de vechi, atribuite mayaşilor din Yucatan, este un exemplu de interacţiune veche. Piramidele în trepte, care de fapt datează cu mult înaintea mayaşilor care le-au moştenit, sunt similare cu ziguratele clasice construite pentru “zeii” sumerieni. Există mari asemănări între arta şi limba celor două civilizaţii, ca şi între religiile şi limba locuitorilor din America Centrală şi cea a hinduşilor şi semiţilor din Orientul Mijlociu-Apropiat. Zeiţa-mamă Maya are acelaşi nume în cultura maya ca şi în India şi există rămăşiţe mayaşe într-un vechi loc egiptean nu departe de Gizeh. James Churchward arată în The Children Of Mu (n.tr. Copiii lui Mu) că toate aceste popoare “maya” din jurul lumii îşi au originea în Lemuria/Mu, şi de aici legăturile lor comune. La fel, fondatorul legendar al culturii maya, numit Votan sau Wotan, este nuiàele zeului atlant al focului şi al zeului popoarelor teutonice din Germania şi Scandinavia. Acesta era unul dintre zeii naziştilor care au fost creaţi de reţeaua cavalerilor teutoni (Iluminaţi) din Germania. Ordinul Cavalerilor Teutoni a fost format în aceeaşi perioadă şi aceştia au activat în aceeaşi regiune a “ţinutului sfânt” ca şi Cavalerii Templieri şi Cavalerii de Malta şi funcţionează şi astăzi în baza aceloraşi planuri.

Ramura Imperiului Sumerian cunoscută ca feniciană îşi avea baza în Orientul Mijlociu, Turcia de astăzi, mai ales în Cappadocia, fenicienii fiind mult implicaţi în controlul sumerian al insulelor britanice. Alte nume ale acestui popor erau hitiţi şi goţi. Încă o dată L.A. Waddell a stabilit că fenicienii nu erau o rasă semitică, aşa cum pretind istoricii oficiali, ci o rasa ariană cu baza în Sumerul din

perioada postatlantă. Examinarea mormintelor feniciene a demonstrat că acei oameni aveau trăsături ariene şi capul prelung, exact ca în descrierile faraonilor şi familiilor regale din Egipt.23 Tot din acest motiv egiptenii şi alte culturi i-au portretizat pe mulţi din zeii lor, ca Osiris de exemplu, având pielea albă şi ochii albaştri - exact cum arăta rasa domnitoare. Ideea era că descendenţii lor “nobili” şi “regali” se combinaseră cu reptilienii Anunnaki. Chiar numele de Iran, o altă parte din Imperiul Sumerian, provine de la cuvântul Airy-ana sau Air-an, adică Stăpânul lui Aryas sau al arienilor.24 încă mai există o rasă albă, deseori cu ochi albaştri, în Kurdistan.

Sosirea sumerienilor-fenicieni în Britania şi Irlanda

Fenicienii (Imperiul Sumerian) au debarcat în insulele britanice în jurul anului 3000 î.Ch. (Figura 12),25 ceea ce corespunde cu perioada formării marilor cercuri de pietre asemănătoare celor de la Stonehenge şi Avebury, construite cu aceeaşi precizie uimitoare care se regăseşte la piramidele de la Gizeh şi la alte structuri din fostul imperiu atlant-lemurian. Indiferent cine a construit Stonehenge, acest ansamblu arhitectural a implicat o mare cunoaştere a matematicii şi astronomiei. Geoffrey de Monmouth, istoricul secolului XII, scria în Histories Of The Kings Of Britain



***Figura 12**: Încă din anul 3000 î.Ch, sau chiar de mai dinainte, popoarele din Imperiul Sumerian, precum fenicienii şi egiptenii, au nagivat înspre Marea Britanie şi au adus cunoaşterea şi simbolurile lor în acele insule. Alţii s-au stabilit în Franţa, Germania şi restul Europei nordice de astăzi. Oriunde se aflau, descendenţii reptilieni domneau invariabil ca regi, regine şi nobilime*

(n.tr. Istoria Regilor Marii Britanii) că cei care au construit Stonehenge erau "giganţii" din Africa de

Nord.26 Arienii din Sumer şi Egipt erau înalţi, deoarece proveneau din unirea nordicilor cu reptilienii, care sunt aproape întotdeauna portretizaţi ca fiind foarte înalţi, descriere susţinută de dovezile din această carte, în care se demonstrează de asemenea ridicolul versiunii oficiale despre Stonehenge. După cum scria John A. Keel în Our Haunted Planet (n.tr. Planeta noastră bântuita) (Fawcett Publications, USA, 1971):

"Ni se cere să credem că oamenii sunt cei care au împins şi ridicat aceste pietre enorme (pe o distanţă de aproximativ 400 de kilometri) pe dealuri şi văi, peste râuri, prin păduri şi pietriş, pe sănii şi roţi... ceea ce este absurd/'27

Desigur că Stonehenge este doar unul din sutele de cercuri de piatră care au fost ridicate în Marea Britanie în acea perioadă. Trebuie să fim atenţi, deoarece datele se înmulţesc şi deseori sunt reevaluate. Sumerienii se îndreptau acolo unde atlanţii de dinaintea cataclismului aveau o mare colonie, iar unele dintre structurile din insulele britanice, de exemplu, este posibil să fi fost deja acolo cu mult înainte de întoarcerea lor. Oricare ar fi originea acestora, constructorii atlanţi sau Imperiul Sumerian, s-ar explica originea cunoaşterii care le aliniază exact la ciclurile Soarelui, Lunii şi sistemelor stelare, ca şi relaţiile dintre ele prin prisma reţelei geometrice energetice. În cartea sa, The Phoenician Origins Of Britons, Scots, And Anglo Saxons (n.tr. Originile feniciene ale britanicilor, scoţienilor şi anglo-saxonilor) (Christian Book Club, California, 1924), Waddell explică cum a găsit însemne sumeriene pe una din pietrele de la Stonehenge, dar şi pe altele din Scoţia.28

Alexander Thorn, profesor emerit de inginerie la Universitatea Oxford între anii 1945-1961, a descoperit că "inginerii constructori" de la Stonehenge cunoşteau geometria pitagoreică şi principiile matematice cu mii de

ani înainte de naşterea lui Pitagora,29 lucru care se aplică şi celor care au construit piramidele de la Gizeh. Acum vedem şi de ce. Geniul grec Pitagora, care înseamnă “eu sunt pitonul” sau “eu sunt şarpele”,30 şi toţi renumiţii matematicieni, filosofi, savanţi şi doctori greci au moştenit cunoaşterea lor prin marea Şcoală secretă de Mistere de la sumerieni, minoici şi egipteni, care erau de fapt unul şi acelaşi popor. Iar ei, la rândul lor, de la atlanţi şi lemurieni. Istoria devine mult mai simplă de îndată ce se înţelege acest fapt. Elita sumeriană şi strămoşii lor din “Epoca de Aur” deţineau cunoaşterea modului de înconjurare a unui obiect cu un câmp magnetic şi deconectarea lui de la legile gravitaţiei pentru a-l face imponderabil. O asemenea tehnologie ar înlesni cu mult mişcarea şi amplasarea marilor blocuri de piatră pentru aceste structuri “misterioase” ca Stonehenge şi piramidele din Egipt!

Reţeaua şerpilor

Nu pot sublinia îndeajuns importanţa pentru aceste popoare vechi a reţelei energetice globale şi mai ales a punctelor majore de vortex unde se întâlnesc liniile de câmp energetic. Această energie a fost deseori simbolizată ca un şarpe. Cu cât cercetătorii ezoterismului confirmă vastul simbolism şi referinţele la descendenţii reptilieni, cu atât ei spun că nu sunt decât nişte coduri referitoare la reţeaua energetică a Pământului ca linii-dragon. Asocierea simbolismului şarpelui cu această energie universală şi centrii săi cei mai puternici este clară. Dar!n acelaşi timp, dovezile că există o forţă de control sub formă reptiliană sunt atât de copleşitoare, încât referinţele constante la descendenţi ai şerpilor sau dragonului nu pot fi privite doar ca un cod pentru această energie sau cunoaştere a reţelei. Şi, ca o coincidenţă, avem legendele şi relatările despre o rasă reptiliană care aduce şi răspândeşte cunoaşterea reţelei,

chiar energia ei fiind asociată cu şarpele. Nu vezi nici-o legătură?

După cum am spus mai devreme, aceste linii formează împreună un labirint sau o reţea de energie magnetică, forţa vitală universală care curge de-a lungul acestor linii ce înconjoară şi întrepătrund planeta. Corpul uman are un sistem similar, iar medicina tradiţională chineză funcţionează după liniile magnetice, linii ale dragonului sau meridianele corpului fizic. Acesta este motivul pentru care sunt inserate ace foarte subţiri, care echilibrează fluxul de energie. Anticii, inclusiv atlanţii, lemurienii şi popoarele din Imperiul Sumerian, foloseau pietre pe post de ace de acupunctura pentru Pământ. Ei spuneau despre aceste puncte de vortex că sunt sacre şi că sunt reprezentate de toate cercurile de pietre, piramidele şi celelalte structuri inexplicabile din întreaga lume (Figura 13).

În mod analogic, este evidentă corelaţia dintre aceste locuri şi “anomaliile” câmpului magnetic terestru, studiile arătând că evenimentele şi experienţele “paranormale”, inclusiv cele OZN, au tendinţa să aibă loc chiar în zona sau în apropierea acestor perturbări magnetice. În cartea sa, Where Science And Magic Meet (n.tr. Acolo unde ştiinţa şi magia se întâlnesc) (Element Books, Shaftesbury, Anglia, 1991), Serena Roney-Dougal subliniază că, din cele 286 de ansambluri circulare de piatră din Marea Britanie, 235 sunt construite pe stânci mai vechi de 250 de milioane de ani, şansele statistice



Figura 13: Vechile aşezări sacre ale lumii, precum Stonehenge, reprezintă puncte din reţeaua globală energetică unde multe linii de câmp se intersectează şi creează un vortex energetic masiv. În aceste puncte sunt situate cercurile de piatră, piramidele şi marile temple masonice. Energie = Putere pentru oricine ştie să o folosească.

fiind mai mari de un milion la unu. Scriitorul Robert Graves afirma:

"Există unele locuri sacre cauzate de radiaţia minereurilor magnetice. De exemplu, satul meu este un fel de amfiteatru natural înconjurat de munţi cu minereu de fier, care creează un câmp magnetic special. Cele mai sfinte locuri din lume, ca zone ale naşterii sau morţii unui erou din acel loc, au astfel de caracteristici. Delphi era un loc cu o încărcătură sacră deosebită."^ *

Delphi din Grecia reprezenta centrul "Oracolului", o femeie medium sau "canal", ce îşi conecta conştiinţa la entităţi din alte dimensiuni care se Manifestau prin ea. Oracolul ştia că locurile cu "erori" Magnetice acţionează ca porţi către alte dimensiuni ^u densităţi şi permit comunicarea şi călătoria interdimensională. Sataniştii folosesc aceleaşi locaţii în ritualurile lor menite să rezoneze cu entităţi demoniace. Biserica Romano-Catolică a insistat ca bisericile şi catedralele să fie construite pe fostele locuri păgâne, deoarece acestea

erau porţi sau portale interdimensionale. Pentru a reveni, sataniştii caută să se folosească de bisericile creştine pentru ritualurile lor: ei vor să acceseze energia din vortexurile unde sunt construite bisericile. Templele masonice şi ale celorlalte societăţi secrete sunt situate în aceste puncte. Cunoaşterea atlantă-lemuriană-sumeriană a fost transmisă prin această reţea ascunsă, în timp ce a fost suprimată în rândul oamenilor obişnuiţi. Religia a condamnat-o ca “diabolică”, iar “ştiinţa” a respins-o ca fiind un nonsens.

Istoricii pretind că druizii britanici au construit cercurile de piatră, dar ei confundă folosirea cu construcţia lor. Chiar şi astăzi diverse grupuri se servesc de aceste construcţii, dar nimeni nu sugerează că le-ar fi construit! Arheologii descoperă rămăşiţe druidice şi presupun că druizii sunt creatorii cercurilor de piatră. La fel procedează cu mayaşii din America Centrală şi cu incaşii din America de Sud. Religia şi cunoaşterea druidică târzie au fost aduse la origine de atlanţi şi consolidate de sumerieni prin marea lor înţelegere a astronomiei, astrologiei, geometriei sacre, matematicii şi sistemului de linii magnetice sau a “reţelei energetice”.

Ambele surse cunoşteau ciclul numit “precesie” în care “sincopele” Pământului deplasează uşor planeta pe axa sa, poziţionându-o astfel spre diferite sisteme solare sau “case” astrologice de-a lungul miilor de ani. Este nevoie de 2160 ani pentru parcurgerea unei “case” simbolice şi 25.920 ani pentru încheierea unui ciclu de 12 astfel de case. Se crede că în prezent ne aflăm la încheierea unui ciclu, care este caracterizat de transformări uriaşe. Încă o dată, aceşti vechi sume-riehi, atlanţi şi lemurieni, sub diferite nume, şi-au construit templele şi locurile sacre după sau conform cunoaşterii precesiei.

Suprimarea reţelei în privinţa piramidelor, a cercurilor de piatră şi a altor construcţii am o părere discutabilă. Încă de la începutul evoluţiei mele conştiente din 1990

nu am avut o părere prea bună despre multe dintre aceste construcţii. Adepţii New Age le consideră locuri sacre şi merg acolo pentru a desfăşura diverse ceremonii şi ritualuri. Dar doar pentru că punctele de vortex sunt focare ale puterii din reţeaua globală a planetei, nu înseamnă că structurile construite în aceste locuri de către descendenţi au fost plănuite pentru bunul interes al omenirii. Aici nu le includ pe toate, dar nu privesc cu ochi buni Gizeh şi Stonehenge, printre altele. Aceste locaţii sunt incredibile centre energetice şi totuşi acolo se simte doar o parte din adevărata lor putere, deoarece structurile construite pe ele suprimă deseori acea putere. Părerea mea este că acestea făceau parte dintr-o reţea menită să închidă adevăratul potenţial şi să deconecteze câmpul energetic uman de la cel cosmic. Fiecare planetă şi întregul sistem solar au o reţea energetică, iar aceste reţele se conectează între ele formând o reţea cosmică vastă. La rândul nostru ne conectăm la reţeaua cosmică prin propria noastră reţea de meridiane pe care se bazează acupunctura. Orice deconectare a câmpului energetic uman de la cel cosmic aduce oamenii într-o închisoare vibraţională.

Din acelaşi motiv, chiar şi astăzi Iluminaţii ^plasează structuri cum ar fi centrale nucleare sau Hitersecţii ale unor mari străzi în puncte de vortex. Un drum aglomerat a fost construit prin centrul unui cerc masiv de piatră (vortex) din Avebury, Wiltshire,

Anglia. Este ca şi cum ai arunca o cheie într-un sistem electric, provocând haos. Nu spun că aceste locuri sunt negative în sine. Ele sunt doar energie. Mă refer la structurile construite pe ele pentru a manipula fluxul energetic. Deoarece chiar şi prin piatră se poate vehicula energia, pozitivă sau negativă. Iluminaţii păstrează cu stricteţe secretul în ceea ce priveşte cele mai puternice puncte de vortex, pentru a fi singurii care le pot folosi.

Printre rămăşiţele încă vizibile astăzi în vestul Angliei sunt caii albi scobiţi în dealurile calcaroase. Cea mai veche astfel de structură, conform arheologiei convenţionale, este cea de la Uffington din Vale of the White Horse din Wiltshire, nu departe de cercul de la Avebury. Această figură este estimată ca datând din 3000 î.Ch., perioada în care sumerienii-fenicieni introduceau (sau reintroduceau) cultura, religia şi cunoaşterea lor în Marea Britanie. De unde până unde cai albi? Religia de bază a sumerienilor-fenicieni consta în adorarea Soarelui, iar calul alb era un simbol al Soarelui.32 Unii cred că acel “cal alb7' de la Uffington este de fapt un dragon; dacă da, atunci se potriveşte cu numele anterior al fenicienilor, caranienilor sau “al poporului de şerpi de mare ai zeului atlant al focului”. Minele de cositor din Cornwall, din vestul îndepărtat al Angliei, au fost primele create de Imperiul Sumerian, cunoscute în scrierile lor ca “tărâmul de cositor”.33 Sumerienii au dus cu ei în insulele britanice adorarea zeităţii masculine feniciene Barat, care mai târziu a dat numele de “breton”, precum şi a divinităţii feminine Baraţi, care a devenit eroina britanică Britannia (Figura 14).34 Conform lui Sir Laurence Gardner, purtătorul de cuvânt al vechii Curţi Imperiale a Dragonului Regal şi a Ordinului, Barat-Anna (Marea Mamă a Pietrei de Foc) o simbolizează pe soţia lui Anu, liderul zeilor reptilieni-surnerieni numiţi Anunnaki. Nume asemănătoare lui Barat şi garaţi se regăsesc în cărţile sfinte indiene, Vedele, deoarece aceste relatări sunt inspirate de aceleaşi surse sumeriene (ariene) şi atlant-lemuriene. Imperiul goman de mai târziu se baza şi el pe cunoaşterea sumeriană/atlanta. La romani, Baraţi era zeiţa norocului,35 dar avea multe trăsături comune cu zeitatea feniciană cu acelaşi nume. Egiptenii aveau o zeiţă numită Brith, zeiţa apelor, o altă versiune a lui Baraţi, iar minoicii (sumerieni-egipteni) din Creta o

cunoşteau ca Brito-Martis, care este asociată în schimb cu zeiţa Diana sau Artemis, alte versiuni ale aceleiaşi teme.36

Toate aceste informaţii reprezintă o posibilă explicaţie pentru “misterul” provenienţei atâtor simboluri importante din insulele britanice, din Orientul Mijlociu şi Apropiat. De exemplu, steagurile Angliei (crucea Sf. Gheorghe), Scoţiei (crucea Sf. Andrei) şi Irlandei (crucea Sf. Patrick), ca şi însemnele scandinave, erau purtate de către fenicieni ca stindarde ale victoriei.37 Dovezile conexiunii ariano-



Figura 14: *Zeiţa feniciană Barati a devenit Britannia după sosirea sumerienilor în insulele britanice. În stânga este un vechi penny britanic alături de o monedă feniciană*

sumeriene cu Irlanda subliniază această concluzie. După spusele lui Arbois de Juvainville, autor al lucrării Cours De Literature Celtique (n.tr. Curs de literatură celtică), irlandezii erau cunoscuţi ca “egipteni” în Evul Mediu. Despre numele Sf. Patrick se spune că este o denumire irlandeză pentru zeitatea egipteană Ptah şi că a îndepărtat toţi şerpii din Irlanda. Poveştile despre aceste divinităţi erau aceleaşi cu cele din Imperiul Sumerian.38

Turnurile rotunde din Irlanda sunt de origine feniciană, iar harpa irlandeză (şi cimpoiul scoţian) au venit din Africa de Nord, ca şi numele simbolului clasic irlandez,

trifoiul alb (lb. engleză shamrock). În Egipt, orice plantă cu trei frunze este denumită shamrukh. Folosirea mărgelelor rozariului, care sunt un simbol al bisericii Romano-Catolice, este originară din Orientul Mijlociu, obicei încă întâlnit la egipteni. Vechea ambarcaţiune irlandeză numită "pucan" îşi are originile în Africa de Nord şi era folosită pe Nil. Vechile cărţi irlandeze folosesc acelaşi stil ca şi cele din Egipt, iar culorile din cărţile irlandeze Book of Kells şi Book of Durrow sunt fabricate din insecte şi plante provenite din Orientul Mijlociu.

Faimoasa movilă veche din Newgrange, la nord de Dublin, are un pasaj îngust de aproximativ 20 de metri, care se aliniază perfect cu Soarele la răsăritul său de la solstiţiul de iarnă. În acest moment unic din an, lumina soarelui străluceşte direct prin pasajul îngust pentru a lumina camera din centrul movilei. În prezent se estimează că vârsta acestei structuri, dar şi a altora irlandeze, coincide perfect cu perioada sosirii în această ţară a sumerienilor; mai mult, imaginile dublu-spiralate de la Newgrange sunt identice cu cele găsite în alte centre ale imperiului sumerian-lemurian-atlant, cum ar fi cel din Malta. Devine astfel clar de ce am observat în vizitele mele în Irlanda că multe din vechile denumiri ale acelor locuri au o tentă orientală, într-adevăr, după cum au stabilit şi cercetătorii, vechile limbi irlandeze, cum ar fi galeza, sunt remarcabil de similare cu cele din Africa de Nord, din simplul motiv că au aceeaşi origine.

După cum spunea Waddell în Phoenician Origins Of Britons (n.tr. Originea feniciană a bretonilor):

"Recunoscusem că diferitele manuscrise găsite în apropierea vechilor aşezări feniciene şi a celor cunoscute ca ciriană, aramaică sau siriană, liciană, lidiană, ioniană, cretană sau "minoică", pelasgiană, frigiană, cappadociană, ciliciană, tebană, libiana, celto-iberică, gotică etc., erau de fapt doar variante diferite ale aceleiaşi scrieri standard arian-hitito-sumeriene a

marinarilor arieni-fenicieni, acei pionieri care au răspândit civilizaţia hitită pe ţărmurile mediteraneene şi dincolo de Coloanele lui Hercule (între Spania şi Africa de Nord), până în insulele britanice/'39

De fapt, aceştia erau rasa nordică şi “arienii” nordic-reptilieni care se întorceau în ţinuturile de unde mulţi dintre strămoşii lor plecaseră după cataclismele care au distrus civilizaţia atlanta. Dovezile din acest capitol susţin concluzia lui Waddell, care spune că Menés, Manis, Manj, fiul lui Sargon, conducător al Imperiului Sumerian, cunoscut şi ca regele Minos al grecilor, a murit de fapt în Irland^40

Aceste informaţii rezumă cât de hilară poate fi istoria oficială şi cum traducerea greşită poate face din ţânţar armăsar. În versiunea oficială, Menés a murit după o domnie de 60 de ani, fiind ucis de un “monstru Kheb” care a apărut din apele Nilului. Acest “monstru Kheb” a fost tradus ca hipopotam, dar, aşa cum subliniază Waddell, cuvântul “Kheb” mai înseamnă în limba egipteană şi viespe sau gărgăune.41 Pictogramele care transmit această poveste arată o insectă care se aseamănă izbitor cu o viespe sau un gărgăune, şi nicidecum cu un hipopotam. Relatările despre moartea lui Menés găsite în “mormântul” său (de fapt cenotaful său) de la Abydos în Egipt se pot traduce după cum urmează (aici sunt folosite numele sale Manash şi Minash):

“Regele Manash (Minash), faraonul din Mushsir (Egipt), pământul celor două coroane, cel dispărut în Vest, al rasei Vulturului (Soare), Aha Manash (sau Minash) al Apelor Inferioare (sau de răsărit) şi al Apelor Apusului (sau Superioare), al pământului şi oceanelor, Domnul, Regele pământurilor din Mushrim (cele două Egipturi), fiul Marelui Sha-Gana (sau Sha-Gunu) al rasei Vulturului (Soare), Faraonul, cel decedat, Coman-dantul-Şef al corăbiilor! Acesta din urmă şi-a încheiat parcursul la

capătul Tărâmului de Apus, în corabie. După inspectarea acestor ţinuturi şi-a instalat tabăra în ţinutul Urani. La Lacul Vârfului, Soarta l-a înţepat printr-un gărgăune (sau viespe), pe Regele celor două Coroane, Manshu. Această placă din lemn este dedicată (memoriei lui)”.42

Nimeni nu reuşise înainte să facă legătura între locul morţii lui Menés şi Irlanda, din cauză că hipopotamul nu este caracteristic acestei zone. După cum dezvăluie placa funerară de la Abydos, Menés a murit în timp ce inspecta “capătul ţărmului de apus”.43 Waddell sugerează că acest loc se afla dincolo de ţinutul sumerian bogat în cositor (Cornwall), putând fi identificat cu Irlanda.44 Waddell a găsit confirmarea teoriei sale odată cu inscripţiile sumeriene pe pietre preistorice într-un aşezământ mortuar la Knock-Many (“Dealul celor mulţi”) de lângă Clogher, pe graniţa de sud a ţinutului Tyrone, despre care afirmă că sunt identice cu cele din “mormântul” lui Menés din Abydos.45 Una dintre aceste pietre avea chiar o pictogramă a cauzei morţii... un gărgăune.46 Knock-Many pare a fi adevăratul mormânt al lui Menés, conducătorul Imperiului Sumerian. Din nefericire, inscripţiile de la Knock-Many au fost distruse în timp ce erau curăţate cu substanţe chimice corozive. Totuşi Waddell consemnează că R. Welch le-a fotografiat în 1896, iar imaginile au fost păstrate în siguranţă.47

Afirmaţiile lui Waddell sunt susţinute şi de dovada că egiptenii au naufragiat pe coasta de est a Britaniei în urmă cu 2700 de ani şi s-au stabilit în zona ocupată în zilele noastre de oraşul Huli. În 1937, s-au descoperit în noroiul din râul Humber trei bărci de lemn, despre care se credea că erau vikinge. În prezent însă se ştie că ele datează de pe la 700 î.Ch. şi că sunt identice cu cele care navigau odată pe Nil.48 înţeleg de ce se face această confuzie, pentru că nordicii scandinavi, după distrugerea Atlantidei, au mers spre sud, în Egipt şi Sumer, existând multe asemănări şi origini comune. Egiptologul Lorraine

Evans afirmă în cartea sa, Kingdom Of The Ark (n.tr. Regatul Arcei) (Simon & Schuster, Londra, 2000), că vechii egipteni au întemeiat o colonie în Irlanda în urmă cu 3500 de ani. Autoarea sugerează că invadatorii erau conduşi de prinţesa Scota, fiică a unui faraon, care este îngropată într-o vale numită Scota's Glen, la mai puţiţ\ de 10 kilometri de Tralee, din comitatul Kerry, unde a murit după o luptă sângeroasă cu irlandezii indigeni. Mormântul este marcat cu o lespede, fără să fi fost vreodată excavat. Evans susţine că descendenţii Scotei au devenit marii regi ai Irlandei la Tara, comitatul Meath, evadând mai apoi Scoţia - Scota-land (n.tr, ţinutul Scotei). Evans spune că a folosit texte vechi şi dovezi arheologice, lingvistice şi probe ADN pentru a dovedi că irlandezii şi britanicii sunt urmaşii egiptenilor şi că adevăratul nume al Scotei era Meritaten, fiind fiica faraonului Akhenaten, soră vitregă a lui Tutankhamon. Dealul Tarei, nu departe de Newgrange, era sediul irlandezului rege al regilor (echivalentul “pendragonului” britanic). Merită menţionat că descendenţii “elitei” irlandeze şi scoţiene sunt foarte importanţi pentru Iluminaţi. Scuturi din epoca bronzului găsite în peninsula Dingle din comitatul Kerry sunt identice cu cele descoperite în Spania, ce au fost identificate ca arme vechi egiptene. Alţi arheologi şi egiptologi au infirmat spusele lui Evans, dar ea susţine că descoperirile de la Huli şi nu numai vor revoluţiona perspectivele asupra strămoşilor: “Simplul fapt că mulţi britanici îşi văd de treburile zilnice fără a avea cunoştinţă de moştenirea lor egipteană este uimitoare.”49 Dar nu mai este atât de uimitoare când îşi dau seama că cei aflaţi în poziţiile de control nu doresc ca marea masă să ştie, deoarece ar rescrie versiunea oficială a istoriei.

În acest capitol există multe puncte-cheie care sunt esenţiale în înţelegerea sursei manipulării din lumea de astăzi. Cu multe mii de ani în urmă, exista o societate

globală foarte avansată care şi-a găsit sfârşitul printr-o serie de catastrofe globale. După ce planeta a început să-şi revină, până în jurul anului 2000 î.Ch., odată cu declinul Imperiului Sumerian, s-a dezvoltat o altă societate aproape globală. Aceasta era controlată de Sumer şi avea la bază cunoaşterea avansată deţinută de elita sa conducătoare. Această societate a fost întemeiată pe aceleaşi fundamente ale religiei şi culturii care prevalaseră în Atlantida-Lemuria preca-taclismică, deşi nu a redobândit aceleaşi niveluri de dezvoltare. Religia fundamentală a Imperiului Sumerian era adorarea Soarelui şi există multe simboluri şi legende care descriu ciclurile Soarelui, ale Lunii, stelelor şi anotimpurilor.

Un alt punct ce merită subliniat este că liderii Imperiului Sumerian erau aleşi din aceeaşi ramură genealogică, un punct relevant după cum vom vedea. Având în vedere originea acestor descendenţi, suntem pe cale să intrăm într-o zonă eliberată de dogme, în care ar fi bine să vă puneţi centurile de siguranţă, deoarece ne putem confrunta cu turbulenţe mentale şi emoţionale. Cititorii sceptici şi cu credinţe programate, care se tem de mari altitudini pentru a vedea o imagine generală a lumii, ar trebui să nu se aventureze mai departe. Astfel, cei care ne veţi părăsi acum, asiguraţi-vă că vă luaţi tot bagajul şi vă dorim o călătorie plăcută în continuare.

CAPITOLUL 5 - Fraţi de sânge

A fi înţelept înseamnă să ştii cât de puţin cunoşti Socrate

Descendenţii hibrizi sunt plasaţi în poziţii de putere politică şi economică de mii de ani, mai întâi ca aristocraţi şi regi sau regine, iar acum ca politicieni, bancheri, oameni de afaceri şi proprietari de mari trusturi

de presă. Deci, cine sunt aceşti descendenţi şi de unde vin ei?

O temă care se repetă la toate marile civilizaţii, inclusiv la cea sumeriană, este că acestea au început să intre în declin după ce au atins culmea dezvoltării lor, ceea ce indică un puternic aflux de cunoaştere la început, pe care mai târziu l-au pierdut. Sumerienii aveau propria explicaţie pentru căderea civilizaţiei lor, iar mărturiile acestora au fost descoperite mii de ani mai târziu. Este vorba de aşa-numitele tăbliţe sumeriene pe care le vom analiza în continuare în detaliu. Începând cu jumătatea secolului XIX, au fost găsite mii de tăbliţe de lut pe fostul teritoriu sumerian, în oraşul asirian Ninive, la aproximativ 400 de kilometri de actualul Baghdad, în Irak. Primele tăbliţe au fost descoperite de englezul Sir Austen Henry Layard. Uimitoarele înscrieri de pe tăbliţe vorbesc despre cultura sumeriană, şi nu despre cea asiriană de mai târziu. De aceea, le voi numi tăbliţele sumeriene.

Se apreciază că acestea au fost îngropate în jurul anului 2000 î.Ch., dar evenimentele descrise sunt mult mai vechi, cu referiri la Atlantida şi Lemuria sau Mu. De-a lungul timpului au apărut multe cărţi care au tradus conţinutul lor. Dar, deşi aceste relatări despre Sumer şi istoria îndepărtată de dinainte de mişcările tectonice ale planetei dărâmă versiunea oficială a evenimentelor, aceleaşi lucruri continuă să fie spuse publicului în mod repetat.

Nu este necesară aprofundarea traducerilor pentru a sesiza faptul că Vechiul Testament biblic este o simplă rescriere a istoriei sumeriene. Tăbliţele povestesc că regele Sargon a fost găsit într-un coş care plutea pe râu. Biblia relatează aceeaşi poveste despre Moise. Tăbliţele descriu un loc numit E.DIN ("Locul celor Drepţi"). Biblia menţionează Edenul ca grădină a lui Dumnezeu. Geneza este un rezumat al aceleiaşi descrieri din tăbliţele

sumeriene, dar mai amănunţit. Interesant este că mulţi dintre termenii traduşi în versiunea engleză a Vechiului Testament ca Dumnezeu provin din cuvinte care de fapt au sensul de “zei”, la plural, iar sumerienii admiteau că fondatorii civilizaţiei lor erau o rasă de fiinţe care au venit de undeva din spaţiul extraterestru, aducând cu ei o vastă cunoaştere şi o tehnologie avansată. După cum am indicat deja, sumerienii au numit aceste fiinţe Anunna, numele lor semitic de mai târziu fiind AN.UNNAK.KI (“cei care au venit din Cer pe Pământ”) şi DIN.GIR (“cei drepţi din rachetele strălucitoare”). Anunna înseamnă “fiu al lui An” (mai târziu Anu),1 o altă posibilă origine pentru “fii ai lui Dumnezeu”, deoarece reptilienii Anunnaki s-au combinat cu nordicii şi cu mai toate popoarele Pământului. Numele pentru Sumer întâlnit în aceste tăbliţe este KI.EN.GIR, tradus prin “Ţinutul Domnului rachetelor strălucitoare” şi “Ţinutul observatorilor”.

Termenul de “observator” este adeseori folosit pentru a descrie zeii vechi. Numele egiptean pentru zeii lor, Neteru, se traduce literal ca “observatori”.

Egiptenii povesteau că aceşti “observatori” au venit în “corăbiile lor celeste”, iar în vechile culturi ale lumii întâlnim constant această temă a “zeilor” care apar în maşini zburătoare pentru a înfiinţa civilizaţii, aducând cu ei o cunoaştere cu mult avansată faţă de ceea ce exista până atunci. Cultura indiană numeşte aceste aparate zburătoare Vimana, existând chiar câteva schiţe ale acestora. Unele aveau formă cilindrică, iar altele erau descrise cu ferestre pătrate şi semisferice în partea de sus. Ambele tipuri sunt deseori menţionate în literatura OZN de astăzi. Vechile texte indiene descriu tehnologia antigra-vitaţională de tipul celei folosite în “farfuriile zburătoare”. Chinezii au descoperit documente sanscrite în Tibet pe care le-au trimis la Universitatea Chandrigarh pentru traducere, ce cuprindeau informaţii despre

construcţia de nave spaţiale interstelare, după spusele dr. Ruth Reyna.2 Totuşi documentele au câteva mii de ani! Dr. Reyna a menţionat că aceste nave erau cunoscute ca “Astra” şi că puteau ajunge pe orice altă planetă. Unele texte susţin că zburau de fapt pe Lună. Sunt incluse detaliile referitoare la construcţie şi zbor, fiind, se pare, utilizate de chinezi în programul lor spaţial.3

Acestea erau navele folosite în numeroasele consemnări despre “războiul zeiloV'. Aceeaşi cunoaştere de bază întrebuinţată pentru Construirea tehnologiei antigravitaţionale poate fi folosită pentru mtreruperea câmpului gravitaţional al pietrelor masive. Legendele arabe spun că uimitoarele blocuri de piatră de la Baalbeck, Liban, au fost puse laolaltă de Un trib de “uriaşi”, la scurt timp după potop. În acelaşi mod, legendele britanice povestesc despre giganţi care au venit din Africa pentru a construi Stonehenge. Oare “Epoca de Aur” a Lemuriei/Atlantidei a avut loc înainte de cataclismele provocate de cunoaşterea adusă din stele şi/sau chiar din alte dimensiuni ale existenţei, mult mai avansate faţă de nivelul civilizaţiei de pe Pământ?

Acestea sunt afirmaţiile care se desprind din vechile consemnări. Aceleaşi consemnări care, ca şi tăbliţele sumeriene, descriu planetele sistemului solar aşa cum au fost prezentate în secolul XX. Ele afirmă că aceste fiinţe, numite mai târziu “zei” (Anunnaki), au creat o cultură şi o tehnologie avansate, care au fost însă distruse de catastrofele care au devastat ulterior planeta.

Povestea Marelui Potop este descrisă amănunţit în aceste tăbliţe. Eroul potopului sumerian, Utnapishtim, a fost înlocuit de Noe, când mult mai târziile texte ale Genezei au fost compilate din consemnările sumeriene. Dacă aceşti Anunnaki sau “zei” erau într-adevăr atât de avansaţi şi capabili să zboare, după cum simbolizează sau afirmă deschis diferitele legende străvechi, aceasta

ar explica existenţa unei societăţi globale în timpul epocii antediluviene şi cum aceleaşi metode de construcţie erau folosite pretutindeni în lume de popoare aparent diferite; cum au fost create liniile Nazca din Peru şi structuri fantastice precum piramidele, care au putut fi înălţate când populaţia de pe întregul glob era considerată, din punct de vedere tehnologic, “primitivă”; cum acele structuri uimitoare se pot alinia între ele, dar şi cu ciclurile Soarelui, ale Lunii, planetelor şi sistemelor solare; cum popoarele antice ştiau mai mult despre astronomie decât ştiinţa modernă din secolul trecut; cum planeta a fost cartografiată atât de precis în urmă cu mii de ani, după cum dovedesc hărţile Antarcticii înainte de venirea gheţii; cum popoarele din fiecare colt al planetei au aceleaşi legende, mituri şi baze ale religiilor; şi, cu cât mergi mai adânc în trecut cu atât triai impresionante sunt construcţiile care supravieţuiesc şi astăzi. Tăbliţele sumeriene sugerează că Anunnaki au venit pe această planetă cu sute de mii de ani în urmă, iar implicarea lor atât de mare în viaţa din Lemuria şi Atlantida a dus la cataclismele care au distrus aceste continente.

După catastrofele devastatoare Anunnaki s-au întors, spun tăbliţele, şi au supravegheat reconstrucţia altui imperiu global cunoscut drept Sumer. Dar, deşi totul a fost bine pe moment, “zeii” s-au luptat între ei în miile de ani care au urmat, mai ales descendenţii primilor lideri Enlil şi Enki. Ei au cerut ca oamenii să li se alăture în lupta împotriva celor conduşi de un alt “zeu” Anunnaki. Astfel că, Imperiul Sumerian, deşi o minune a timpului său, nu a ajuns la nivelul “Epocii de Aur” şi s-a destrămat în cele din urmă, divizându-se în mai multe facţiuni rivale. Unii cercetători au adus dovezi cum că armele avansate folosite în conflictele Anunnaki includeau chiar rachete nucleare, ipoteză susţinută de consemnările sumeriene şi indiene care descriu “ceaţa” ce a otrăvit râurile şi apa şi a lăsat regiunea sumeriană imposibil de

locuit pentru mult timp, ca rezultat al luptelor grele. Se crede că Anunnaki au plecat în cele din urmă de pe Pământ, dar părerea mea este că, în timp ce unii au plecat, alţii au rămas ca orchestratori ai manipulării prin descendenţii lor şi societăţile secre e de atunci. Temele acestei implicări extraterestre în viaţa de pe planeta noastră se regăsesc aproape în toate culturile băştinaşe.

Dacă încă mai crezi că nu există viaţă dincolo de această planetă, gândeşte-te la următoarele aspecte. Conform acestei “ştiinţe” agonizant de limitate, Un*ina are nevoie de 100 de ani ca să ajungă de la marginea Căii Lactee la marginea unei alte galaxii, şi asta cu o viteză de 300.000 de kilometri pe secundă! Se estimează că în univers există cel puţin un milion de galaxii, un miliard de planete şi un miliard de trilioane de stele. Există o sută de miliarde de planete în universul vizibil cu condiţii asemănătoare celor de pe Pământ, după cum afirmă dr. Melvin Calvin de la Departamentul de Chimie al Universităţii Berkeley din California. Şi asta numai într-un singur spectru de densitate sau frecvenţă. Imaginează-ţi cam ce există în toată gama de frecvenţe dincolo de simţurile noastre fizice. Deci, ţinând cont de toate acestea, chiar mai putem crede că viaţa, aşa cum o ştim, a apărut numai pe această infimă planetă din micul nostru sistem solar din galaxie?

Descendenţii Iluminaţi în anii '90, când am căutat să aflu modul de manipulare şi control al lumii de astăzi, îmi era clar de ce familiile conducătoare şi progeniturile lor sunt obsedate să se combine între ele. Obsesia genetică are importanţă direct proporţional cu nivelul ierarhiei. Urmărindu-i de-a lungul istoriei, acest lucru iese cu uşurinţă în evidenţă. Descendenţii celor 43 de preşedinţi americani de la George Washington la George W. Bush îşi au originea în familiile regale şi aristocrate europene care s-au combinat pentru a păstra “puritatea” genelor lor. Genealogia lor şi cea a celor mai importanţi

politicieni, magnaţi bancari şi oameni de afaceri continuă până în trecutul îndepărtat prin acele familii regale europene şi “nobile” (ariene), până la vechii regi sumerieni sau egipteni. Acest fapt merită; reţinut. Poate că cele mai uimitoare informaţii din tăbliţele sumeriene sunt descrierile detaliate ale combinaţiilor Anunnaki cu femeile umane pentru aJ crea o rasă hibridă, un amestec de gene umane dé atunci şi “zei”. Termenul de “uman” include şi rasa albă sau nordică, ele fiind de fapt de origine extraterestră. Încă o dată aceasta este o temă repetată recvent în fiecare colţ al lumii aşa cum se vede în ragmentele din Vechiul Testament referitoare la,fiii jui Dumnezeu” sumerieni (în traducere corectă, fiii “zeilor”), care s-au încrucişat cu oamenii pentru crearea unei descendenţe hibride. Geneza rememorează:

“Când numărul oamenilor a început să crească pe Pământ şi li se năşteau fiice, “fiii lui Dumnezeu” (zeii) vedeau că fiicele oamenilor erau frumoase, iar ei se căsătoreau cu cele pe care le alegeau... Nefilimii erau pe Pământ în acele zile - şi de asemenea după aceea -, când “fiii lui Dumnezeu” (zeii) mergeau la fiicele oamenilor şi le făceau copii. Aceştia erau eroii din vechime, oamenii faimoşi.”4

Termenul de Nefilim poate fi tradus ca “cei care au coborât' sau “cei care au căzut din cer”. Cercetătorul american David Sielaff subliniază că Nefilimii sau Nephilimii nu sunt fiii zeilor, ci progeniturile rezultate din combinaţiile extraterestrilor numiţi în Biblie ca Elohim şi fiicele oamenilor. Descendenţii Iluminaţi care conduc lumea de astăzi sunt Nefilimii, hibrizii extratereştri-umani. Ei erau cunoscuţi în Antichitate ca Rephaim, Emim, Zazummim şi Anakim, cu toţii fiind foarte înalţi, “giganţii” acelor zile.5 Biblicul Goliat era un Rephaim; în limba ebraică gigant se traduce prin r*phafi Această temă a giganţilor este una constantă. Picturile rupestre din Japonia, America de Sud şi deşertul Sahara

înfăţişează oameni giganţi cu capete r°tunde care trag după ei vânători umani. Săpături actuate în movile din Minnesota şi nu numai au scos la lumină oasele unor giganţi cu o înălţime cuprinsă între 2,5 şi 4 metri. Indienii Delaware vorbesc despre o rasă de giganţi care trăiau odinioară la est de Mississippi în oraşe imense, dar găsim pretutindeni în lume referiri la acest tip de oameni.7 Mumii ale unor astfel de giganţi au fost descoperite într-o peşteră de lângă Lovelock, Nevada având fiecare în jur de 3 metri înălţime.8 Legendele indienilor Piute spun că giganţii erau canibali.9 Există legende ce vorbesc despre giganţi roşcaţi care se asemănau cu vampirii, iar giganţii Nefilimi erau asociaţi cu canibalismul şi băutul sângelui - ca şi descendenţii Iluminaţilor de astăzi. Multe relatări afirmă că aceşti giganţi nu erau prietenoşi, ba chiar ostili cu ceilalţi oameni. Deseori, conex cu aceste fiinţe se vorbeşte despre nişte aparate stranii de zbor care par foarte asemănătoare cu cele din relatările moderne OZN. Geneza susţine că “fiii zeilor” s-au căsătorit cu fiicele oamenilor înainte de potop, dar şi după aceea. În capitolul biblic al Numerelor, aceşti “fii ai zeilor” sunt numiţi Nephilirni, fiii lui Anak sau descendenţii Anakim (Anunnaki).10

Adorarea eroului

Conform afirmaţiilor lui Zecharia Sitchin, care a scris multe cărţi despre tăbliţele sumeriene, termenul “oameni faimoşi” din pasajul Genezei ar trebui să fie, după originea sumeriană, “oamenii din vehiculele cerului”, fapt ce pune în altă lumină întreaga povestire şi îi dă mai mult înţeles. La fel şi cu “eroii din vechime”. Cuvântul “hero” (lb. engl, erou) provine de la egipteanul heru, care în accepţiunea cercetătorului Wallis Budge era “aplicat regelui ca reprezentant al Zeului Soare pe Pământ”.11 înţelesul exact era “o fiinţa umană care nu era nici zeu, nici demon”,12 având semnificaţia de rasă încrucişată. Scriitorul Hornet (secolele IX-VIII î.Ch.) relata

că “eroii erau ridicaţi mai uS de rasa oamenilor obişnuiţi”. Poetul Pindar (518-438 î.Ch.) - nume foarte important pentru cititorii Secretului Suprem - folosea termenul hero/heru, pentru descrie o rasă “între zei şi oameni”. Este foarte probabil ca Horus sau Haru, fiul egiptean al lui pumnezeu, să provină de la termenul heru, adică reprezentanţii zeului Soarelui pe Pământ, rasa hibridă sau ariană. Mai există şi cuvântul sumerian Hu sau Ha, care înseamnă vultur un alt simbol sumerian pentru Soare.13 Termenul Nibiri sau Nebiru, presupusa planetă nativă a Anunnakilor conform informaţiilor de pe tăbliţele sumeriene, provine din cuvântul egiptean Neb-Heru, după cercetătorul Robert Temple.14 Acesta spune că Neb-Heru este clar descris în poemul cosmogonic sumerian, Enuma Elish, ca stea şi nu planetă.15 Să fie oare Sirius sau “Steaua câinelui” adevărata “Nibiru/Nebiru”? Poate că da, poate că nu. Horus, fiul eului din mitologia egipteană, era adeseori asociat cu Sirius, ca în Heru-Sept sau “Horus al Stelei câinelui”.16 O reprezentare a lui Horus era Heru-ami-u un crocodil cu cap de vultur şi coada terminată ca un cap de câine. Era de asemenea înfăţişat având cap de şacal sau câine/lup, ca şi An sau Anu, liderul regal al Anunnaki.17 Heru = hero = urmaşi hibrid, iar aceşti “eroi” pot conduce Pământul, cel puţin parţial, ca mandatari ai “zeilor” de pe Sirius. O altă definiţie a termenului de erou este “bărbat sacrificat Herei”, din nou apropiat de Heru/Horus etc.1» x

Erudiţii biblici au evitat întotdeauna o explicaţie Pentru pasajul din Geneză, referitor la Nefilimi. Totul este lnsă foarte clar. Un anumit gen de fiinţe, fiii zeilor, a^ coborât pe pământ şi, împreună cu femeile Pământene, au dat naştere unei rase hibride, cea a ehlimilor. Flavius Josephus, scriitorul şi istoricul Olului I, a comentat astfel această referinţă din

Geneză la combinaţia dintre “zei” şi femei:

“...căci mulţi îngeri ai lui Dumnezeu s-au ţinut cu femeile şi au avut fii care s-au dovedit nedrepţi şi dispreţuiori a ceea ce era bun, din cauza încrederii pe care o aveau în puterea lor; deoarece era tradiţia ca aceşti oameni să facă ceea ce se asemăna cu faptele celor pe care grecii îi numesc giganţi.”19

Tăbliţele sumeriene merg mai departe decât Geneza care explică această încrucişare. Ele descriu cum Anunnaki au urmărit sistematic să creeze o rasă de sclavi, numită mai târziu Homo sapiens, pentru a le duce la îndeplinire planurile, dar au întâmpinat totuşi multe dificultăţi, folosind ceea ce numim astăzi metodele de testare în vitro. Tot acest proces este descris în tăbliţe, inclusiv cum sperma masculilor Anunnaki era folosită pentru fertilizarea embrionilor umani înainte de a fi transplantaţi femeilor Anunnaki. Toate acestea par să se fi petrecut cu sute de mii de ani în urmă, dar procesul a continuat de atunci, la o scară mai mică sau mai mare. Cred că multe din evenimentele menţionate în tăbliţe se referă la Lemuria şi Atlantida. Toate acestea dau mai mult înţeles numeroaselor mărturii ale oamenilor din prezent care pretind că au fost răpiţi de entităţi ne-umane şi au fost forţaţi să întreţină cu ele relaţii sexuale sau că le-au fost extirpate embrioanele. Copiii rezultaţi dispar deseori în prima parte a sarcinii fără vreo explicaţie medicală. Desigur că există multe experienţe de “răpire” care au fost pur şi simplu inventate sau care au alte explicaţii/ mai pământene, dar având în vedere numărul Ş* consistenţa detaliilor, este ridicol să nu fie luate în considerare.

Tăbliţele sumeriene povestesc cum programul; original de combinare era condus de şeful savanţii^ Anunnaki, numit Enki sau “Stăpânul Pământului”

pământ), iar experta lor în medicină, cunoscută şi ca fslinti (“Doamna Vieţii”) este reprezentată de meso-potamieni ca ţinând în mână un instrument în formă de

potcoavă de cal, folosit atunci pentru a tăia cordonul ombilical. Un alt nume dat ei era Mammi de unde provine cuvântul “mamă”. Mama sau “ma”, ca diminutiv pentru mamă, se regăsesc în diferite limbi din întreaga lume. Mai târziu, Ninkharsag este simbolizată parţial ca zeiţă-mamă prin nume ca regina Semiramida, Isis, Barati Artemis Diana. Acestea au fost şi ele folosite pentru a simboliza principiul feminin ca eiţe ale Lunii sau apei, care sunt considerate feminine, în echilibru cu Soarele masculin. Deseori există două tabere diferite în acest tip de cercetare: cei care cred că aceste zeităţi erau numai simboluri ale principiilor astronomice şi ezoterice şi cei care susţin că erau “zei” sau “zeiţe” extraterestre în carne şi oase. Părerea mea este că de cele mai multe ori era vorba de o combinaţie a celor două.

După multe eşecuri care au dat naştere unor creaturi oribile, Enki şi Ninkharsag au produs un hibrid uman pe care sumerienii l-au numit LU.LU (“cel care a fost amestecat”) - care pare să fie biblicul “Adam”. El a rezultat din combinarea ADN-ului reptilian Anunnaki cu cel al formei umane cunoscute ca Homo erectus. Exista de asemenea şi combinarea dintre ADN-ul reptilian cu cel al nordicilor, pentru a crea “rasa superioară” ariană reptiliano-nordică ce trebuia să conducă lumea, în calitate de “mijlocitori” sau “semi-zei” între Anunnaki şi oameni.

Ceea ce Biblia numeşte “Adam” “primul om”, este probabil doar un simbol, un filon genetic, şi nu un mdivid. “Eva” biblică ar fi trebuit să fie creată dintr-o c°astă a lui Adam, conform Genezei dar cuvântul “Coastă” provine din sumerianul ti, care înseamnă şi “Coastă”, dar şi “viaţă”.20 Crearea din “viaţă ', sau esenţa vitală a rasei adamice, pare să aibă mai mult sens decât crearea din coastă. În acelaşi mod, “ţărâna” din care Biblia pretinde că a fost creat Adam, se traduce de fapt prin “ceea ce este viaţă”, din cuvântul sumerian TI.IT. După cum

detaliez în Secretul Suprem, mulţi cercetători care au studiat originea umană, folosind ADN-ul uman al diferitelor culturi, culori şi rase, arată fără echivoc o singură sursă, şi anume Africa de acum 200.000-300.000 de ani. Acest lucru confirmă scrierile de pe tăbliţele sumeriene. Numele sumerian pentru oameni era LU, a cărui rădăcină avea sensul de muncitor sau servitor ori desemna un animal domestic, ca de pildă oaia. Propriile mele cercetări mă fac să cred că afirmaţiile conform cărora Anunnaki au creat actuala formă umană aşa cum o ştim sunt foarte exagerate. Cred că există multe exemple de combinaţii între oameni şi "zeii" de diferite origini şi rase, nu numai cu Anunnaki. Mulţi alţii au creat filoane de ADN sau descendenţi care să se potrivească planului lor, ei continuând infuzia de ADN în sângele uman. Aceştia "rearanjează" ADN-ul pentru a închide capacităţile umane de comunicare interdimensională şi puterile telepatice. Suntem astfel închişi într-un spectru vibrational din care putem percepe numai o gamă îngustă de frecvenţe ce sunt accesate de simţurile noastre fizice.

Suprimarea puterilor telepatice este simbolizată în vechile consemnări de zeii care împart diferitele popoare prin diferite limbi. Istoria oficială spune ca unele forme umane s-au stins şi au fost înlocuite de altele noi, şi astfel omul de Neanderthal a fost urmat de omul Cro-Magnon, iar mai târziu de Homo sapiens şi de omul modern. Şi totuşi, arheologii care activează în Orientul Mijlociu au descoperit dovezi care arată că toate aceste forme fizice au existat în aceeaşi perioadă. "Veriga lipsă" care face legătura între ele şi expli^ totodată schimbările bruşte şi radicale care au avut loc, precum şi înfăţişarea formelor lor fizice, nu a fost găsită, deoarece comunitatea academică mai degrabă ar rămâne ignorantă decât să pronunţe cuvântul cu E" - extraterestru.

Temele din tăbliţele sumeriene sunt susţinute de Credo Mutwa, unul dintre ultimii doi “sanusi” din Africa de Sud. Sanusi este cel mai mare titlu din filonul şamanist african. Credo are 79 de ani, iar celălalt sanusi, mătuşa sa, are peste 90 de ani. El este istoricul oficial al poporului zulu, cuvânt care înseamnă “oamenii din stele”, deoarece zuluşii cred că sunt rezultatul însămânţărilor unei rase “regale” extraterestre. Având în vedere că nu are cui să transmită cunoaşterea sa şi datorită nevoii urgente ca lumea să afle informaţiile uimitoare pe care el le-a primit într-o viaţă întreagă, am realizat un documentar în două părţi despre acest subiect, numit The Reptilian Agenda. Cele două filme însumează peste şase ore şi, cu toate acestea, au mai rămas încă multe de spus din cunoaşterea pe care el o deţine. În documentar, Credo declară că a jurat să nu divulge nimănui iniţierile sale, dar, în acelaşi timp, având în vedere situaţia periculoasă în care se găseşte omenirea, este mai important ca oamenii să ştie ce se petrece decât ca el să păstreze jurământul tăcerii. Aceste informaţii au fost “îngropate” când europenii au invadat Africa, iar liderii Iluminaţi, după spusele lui Credo, “au stors minţile şamanilor şi apoi i-au omorât”. Afirmaţiile deschise despre asemenea lucruri şi despre reţelele secrete de iniţiere sunt sinucidere curată. Credo, care mi-a devenit un prieten apropiat, relatează aceeaşi poveste a combinaţiei dintre extraterestrii Anunnaki şi oameni, Pentru obţinerea unei rase hibride.

Credo Mutwa deţine vechi obiecte de o importanţă colosală în confirmarea acestor lucruri, precum

Colierul Misterelor (ve i secţiunea de imagini). Este vorba de un “colier” rar, foarte greu, din cupru, care se aşază pe umeri şi este menţionat în consemnări vechi de 500 de ani. Însă Credo susţine că are cel puţin 1.000 de ani. Simbolurile mari care atârnă de acest colier spun povestea omenirii. La loc de cinste, în faţă, se află un

falus mare de cupru şi o femeie pământeană. Credo explică faptul că acesta este simbolul uniunii dintre oamenii stelelor şi pământeni, fapt consemnat aproape în fiecare cultură antică. Dar acest falus din cupru îl înlocuieşte pe cel original din aur, ceea ce oglindeşte vechea poveste egipteană despre falusul de aur al celui mai important zeu, Osiris, simbolizat de societăţile secrete de astăzi, mai ales de masoni, ca obelisc. Credo povesteşte că modul de portretizare a extraterestrulu” de pe colier este simbolic, deoarece aceşti “zei” aveau o formă diferită, ne-umană (reptiliană), şi avertizau oamenii că puteau muri pe loc în cazul în care li s-ar fi înfăţişat cu adevărata lor formă. Astfel că “zeii” erau descrişi în mod simbolic.

De Colierul Misterelor atârnă o mână de care sunt prinse o mulţime de simboluri. Printre acestea sunt ochiul atotvăzător care îi simbolizează pe,observatori” (acelaşi ochi care se găseşte şi pe bancnota de un dolar); conste laţia Orion, care a fost asociată de cercetătorii moderni cu activitatea extraterestră pe Pământ, meii ales a repti-lienilor; steaua lui David, care nu este, contrar aşteptărilor, un vechi simbol “iudaic”. Aşa cum au afirmat unii istoria evrei, aceasta este un vechi simbol universell, care a devenit asociat cu credinţa iudaică prin folosirea sa de către descendenţii Iluminaţilor, familia Rothschild începând cu secolul XVIII. Un cercetător care a văzut simbolurile colierului într-una din conferinţele mele, a sesizat şi conexiunea cu steaua Sirius. Acesta afirmă:

“Am observat că pe mâna colierului şamanului sud-african era sculptată o imagine a lui Orion. Centura lui Orion sugerează o legătură între cultul ochiului şi Sirius. Într-adevăr, în întreaga istorie a ocultismului, Sirius a fost apreciată ca o locaţie sacră în întreaga lume veche. Este cartea stelei în Tarot, steaua argintie a organizaţiei lui (Aleister) Crowley (Crowley era un

satanist notoriu), steaua spre care arată canalul de aerisire al Reginei în Marea Piramidă şi steaua de unde au venit vizitatorii extraterestri Nommo ai tribului Dogon din Mali.”

Colierul Misterelor cuprinde şi o “farfurie zbură-oare” în miniatură despre care se spune că extraterestrii au folosit-o pentru a zbura din “nava lor mamă” gigantă înspre Pământ. Aceştia susţin că nava-mamă continua să rămână pe orbită şi că acolo şi-au găsit refugiu în timpul cataclismelor. În Franţa, picturi rupestre datate cu 10.000-30.000 de ani î.Hr. includ obiecte ovale şi în formă de disc care se sprijină pe trei picioare cu scări. Un desen sculptat într-o stâncă din Fergania în Asia Centrală, reprezenta un om care părea să poarte o “cască sub presiune” cu un aparat mecanic în spate, sculptură datată în anul 7000 î.Ch. Indiferent de originea şi natura, farfuriilor zburătoare” sau a oricăror asemenea obiecte, acestea au fost văzute şi consemnate de mii de ani.

Obsesia genetică

Liderul Anunnaki numit Enki,,Stăpânul Pământului”, nu era cel care conducea misiunea Anunnaki pe această planetă, după cum relatează tăbliţele sume-^ene. El era cel mai mare fiu al conducătorului suprem ^acestei specii, An sau Anu, care vizita mult mai rar amantul, spun traducerile. Dar fratele mai mic al lui Z^1/ Erdil, a fost numit comandant al misiunii, deoarece ma sa l-a considerat mai pur din punct de vedere genetic decât femeia cu care a fost conceput Enki.

Consemnările spun că aceasta era cauza numeroaselor conflicte dintre fraţi, care aveau să degenereze în războaiele din sânul Anunnaki şi care a antrenat uriaşul conflict dintre diferitele lor facţiuni din rândul oamenilor, după cum descrie Vechiul Testament. Cercetătorii cunosc prea bine că, deşi Iluminaţii convin asupra unui plan general de control global, există şi în rândul lor diferite

conflicte de grup, precum şi familii care caută să fie în vârful ierarhiei puterii. Ceea ce nu este deloc surprinzător, având în vedere că Iluminaţii reprezintă paravanul Anunnaki, iar reţeaua de societăţi secrete este instrumentul lor de manipulare subtilă a omenirii şi de introducere a planurilor lor de dictatură planetară printr-un guvern mondial, bancă centrală mondială, armată mondială şi populaţie căreia i-au fost implantate cipuri electronice. Aceste facţiuni interne ale Anunnaki, şi deci ale Iluminaţilor, sunt încă în război între ele. Un cercetător i-a descris astfel pe Iluminaţi: “Sunt ca nişte spărgători de bănci. Sunt toţi de acord asupra jafului, dar se ceartă pe împărţirea prăzii.” Aceştia sunt Anunnaki şi descendenţii lor.

Din diverse motive Anunnaki au renunţat la controlul deschis în favoarea manipulării prin descendenţii din spatele scenei şi acoperirea ca fiinţe umane. Poate că unii dintre ci au sesizat că numărul oamenilor creşte şi devin din ce în ce mai greu de controlat, astfel încât manipularea subtilă a părut să fie singura opţiune, mai ales când disputele lor interne au ajuns la o perioadă de haos, aşa cum este descris în tăbliţe. Conform traducerilor lui Sitchin, şeful misiunii Enlil a fost alarmat de creşterea demografică şi se sugera chiar fabricarea unei mari catastrofe geologice de către Anunnaki pentru reducerea populaţiei (asemănător politicii Iluminaţilor de astăzi prin război, foamete ş boli)- Pe de altă parte, decizia Anunnaki de a se retrage în umbră ar putea fi de asemenea şi efectul unei intervenţii externe, deoarece este clar că există numeroase grupuri extraterestre cu diferite planuri pentru care această planetă prezintă un mare interes.

Indiferent de cauză, Anunnaki au intrat în subteran, Ia propriu şi la figurat, folosind anumiţi descendenţi hibrizi să le facă treaba murdară pe scena umană prin “dreptul divin al regilor” (şi preşedinţilor, bancherilor etc.)

Superioritatea lui Enlil faţă de Enki loate fi apreciată prin prisma motivaţiei genetice. Anunnaki sunt teribil de ierarhici, iar ierarhia este decisă în baza descendenţei şi a geneticii. Exact aceeaşi temă este urmată şi de descendenţii “umani” care deţin puterea încă din zilele de glorie ale Sumerului. În întreaga istorie, dreptul de a domni a fost decis de descendenţă. Timp de mii de ani acest lucru s-a petrecut la scenă deschisă, dar astăzi se face prin manipulare subtilă şi prin intermediul reţelei de societăţi secrete pe care eu le numesc Iluminaţi. Prin combinaţiile genetice ale omenirii, trăsăturile Anunnaki s-au răspândit în întregul genom. Dar anumiţi descendenţi erau special însămânţaţi de către conducerea “regală” Anunnaki pentru a fi prima linie care să conducă omenirea din partea lor şi a planurilor lor. Acesta este motivul combinaţiei obsesive dintre familiilor conducătoare timp de mii de ani. Textele sumeriene îi numesc pe aceşti descendenţi “regali” Anunnaki ca AB-GAL, “Stăpânii Cunoaşterii” şi “Cej 7 lnţelepţi”, cu aluzie la cei 10 preoţi-regi de dinainte de potop. Altfel spus, Atlantida şi Lemuria.

Ei erau înfăţişaţi cu trupuri asemănătoare peştilor, era însuşi Enki sub un alt nume al său, Oannes. °Ştele simbolizează natura amfibiană a zeilor, fapt Care concordă cu ipoteza existenţei extraterestrilor aHîfibierii de pe Sirius. Aceşti descendenţi “regali” şi-au menţinut genele Anunnaki prin combinaţie, iar alţii au continuat să fie însămânţaţi în acest scop chiar de atunci; de aici rezultă poveştile oamenilor forţaţi să întreţină relaţii sexuale sau inseminaţi artificial de către entităţi ne-umane. Consemnările sumeriene povestesc că hibrizii încrucişaţi Anunnaki au fost primit titluri regale în “Epoca de Aur” şi în întreg Imperiul Sumerian. Acestea au avut loc, spun tăbliţele, când Anu şi-a revărsat “puterea” (mai târziu regalitatea) asupra oamenilor prin crearea de descendenţi care să conducă pentru “zei”. Regalitatea

(lb. engl, kingship) înseamnă de fapt înrudire (lb. engl, kinship). Acesta este, de fapt, adevăratul înţeles al vechii teme a “dreptului divin al regilor”, dreptul de a conduce, dat de istoria genetică. Dar acesta nu este deloc un drept divin sau dumnezeiesc. Este dreptul dat de “zei”, Anunnaki, de a domni conform planurilor lor. În realitate, cele mai multe lupte dintre regi şi regine de diferite descendenţe pentru a domni în unele ţări erau continuări ale luptelor interne pentru supremaţia în interiorul civilizaţiei Anunnaki. Aceasta se aplică, de exemplu, dinastiilor Stuart şi Tudor din Anglia, luptelor dintre descendenţii din Anglia şi Scoţia şi cele din afaceri bancare, politice şi mass-media.

În urmă cu 30 de ani, cercetătorul John A. Keel scria despre aceste subiecte:

“în toate aceste legende mai există o temă care apare cu regularitate: cea în care zeii-regi se împerecheau cu femeile pământene, începând astfel o nouă linie genealogică. Tradiţia susţine că sângele albastru regal era de fapt, la început, sânge albastru la propriu, poate ca rezultat al acestei încrucişări. Chiar şi astăzi unele familii regale suferă de hemofilie (şi alte boli rare ale sângelui)...Această stăpânire (a planetei) era transmisă la moştenitorii umani, timp de mii de ani, câteva familii deţinând practic frâiele întregii planete. S-au căsătorit între ei şi au reuşit să menţină sistemul până în timpuri modeme. Deşi sistemul regal a degenerat încet, el nu s-a prăbuşit decât în 1848.”2i

Dar controlul acestor descendenţi doar a părut că a intrat în colaps. Ei au trecut de la puterea evidentă prin domnie regală la controlul subtil prin intermediul politicii, băncilor, afacerilor şi al mass-mediei. În Anexa I de la sfârşitul cărţii îi vei cunoaşte pe câţiva dintre cei mai renumiţi conducători şi descendenţii lor, începând cu liderii din Sumer, Egipt, Babilon şi Grecia. Aceştia făceau parte din sau erau succesorii Imperiului Sumerian şi se

bazau pe aceeaşi cunoaştere, cultură şi ierarhie genealogică a “zeilor”. Urmărind această descendenţă de-a lungul mileniilor, descoperim că toţi cei 43 de preşedinţi ai Statelor Unite până la George W. Bush, familiile regale engleze, inclusiv Casa de Windsor, sunt toţi responsabili de crearea şi impunerea unor religii, cum ar fi Martorii lui Iehova sau Biserica Mormonă. Dintre cei 43 de preşedinţi americani, începând cu primul în 1789, 34 au legături genetice cu Charlemagne, cel mai faimos monarh al actualei Franţe şi un personaj important al Iluminaţilor şi al descendenţilor lor.22 în ultimele săptămâni ale campaniei prezidenţiale din anul 2000^ acea “biblie a sângelui albastru” a genealogiei regale şi aristocrate, Burke's Peerage, a confirmat tema pe care o subliniez aici. Cu 4 ani în urmă, când Bill Clinton îl înfrunta pe Bob Dole, Burke's Peerage confirma că acel candidat care avea cele mai multe gene regale europene, câştigase fiecare mandat prezidenţial din istoria americană.

Clinton şi George W. Bush au continuat acest lanţ neîntrerupt. Într-un raport al agenţiei Reuter din 17 octombrie 2000, Burke's Peerage confirma că atât George W. Bush, cât şi “adversarul” său Al Gore aveau descendenţe regale, dar Bush era “mai albastru”. Doar prin cunoaşterea liniei sale genealogice şi a evenimentelor din spatele scenei, am putut prezice cu 3 ani înainte de alegerile din 2000 că George W. Bush va fi următorul preşedinte al Statelor Unite. Bush este rudă apropiată cu fiecare monarh european înscăunat sau nu, inclusiv cu regele Albaniei, având legături de rudenie cu fiecare membru al familiei regale britanice. Este văr de spiţa a 13-a cu Regina Mamă (reptiliană pură) şi cu fiica ei, Regina Elisabeta, inclusiv cu moştenitorul tronului, prinţul Charles. Bush este urmaş direct al lui Henric III şi al surorii lui Henric VIII, Maria Tudor, care a fost şi soţia lui Ludovic XI al Franţei. Este şi urmaş al lui Charles Îl al

Angliei. Harold Brooks-Baker, director al Burke's Peerage, spunea: “Este clar că Gore şi Bush au un număr neobişnuit de legături genealogice regale şi nobile.” Neobişnuit doar pentru cei care nu cunosc povestea. “De fapt, niciodată în istoria Statelor Unite doi candidaţi la preşedinţie nu au avut atâtea legături regale.”23 Brooks-Baker spunea că întotdeauna existase un “factor regal” la cei care au aspirat la Casa Albă, începând cu George Washington, Thomas Jefferson, Franklin şi Theodore Roosevelt, Ronald Reagan, care se lăudau toţi cu legături de sânge albastru. El spunea că Al Gore, văr al fostului preşedinte Richard Nixon, este im descendent al lui Edward I eu legături directe cu Sfântul Imperiu Roman prin împăraţii Ludovic Îl, Charles Îl şi Ludovic I. Aceasta îl face, prin urmare, descendent direct al lui Charlemagne, împăratul din secolul VIII.24 Aceste legături cu Charlemagne arată că Al Gore se înrudeşte cu George W. Bush!

Descendenţa merovingiană în schimb, Charlemagne ne duce în dinastia ăicrovingiană franceză, care a înfiinţat oraşul Paris şi tu care se înrudesc toate familiile regale europene. Alte personaje foarte influente ale timpului, cum ar fi fondatorii religiei mormonilor, Joseph Smith, Hiram Smith şi Brigham Young, provin din această linie tnerovingiană. Au apărut multe cărţi despre linia jnerovingiană şi Mănăstirea Sionului cu baza în Franţa, o societate secretă prin care această descendenţă manipulează în scopul îndeplinirii planurilor ei. Merovingienii sunt hibrizi Anunnaki, sunt descendenţii lor. După cum spuneam şi mai devreme, MAG este un cod al ADN-ului reptilian transmis pe linie maternă şi se pare că are legături cu Orion. Pagina üe internet a lui Dan Winter,, conţine multe informaţii despre genetica reptiliano-umană. Linia merovingiană este o temă constantă în studiul meu cu privire la familiile domnitoare, ea începând din Orientul Mijlociu şi Apropiat

din perioada Imperiului Sumerian şi poate chiar cu mult mai înainte, încă din vremea Atlantidei şi Lemuriei.

Oamenii cunoscuţi mai târziu ca merovingieni au fost implicaţi în Războiul Troian (aprox. 1200 î.Ch.) dintre troieni şi greci, în Turcia de astăzi. În timp, ei s-au mutat dincolo de Munţii Caucaz în sudul Rusiei, sub numele de sciţi, iar în Europa, sub numele de franci sicambrieni. Aceştia din urmă reprezintă originea numelui de “Franţa”, care provine mai exact de la Cambra, regina lor tribală de la sfârşitul secolului IV, şi Francio, întemeietorul lor, care pretindea că este descendentul lui Noe din potopul biblic.25 Noe este un nume mitic, posibil bazat pe un personaj real din perioada atlanta şi o combinaţie Anunnaki. Trebuie subliniat că Noe şi Avraam, dacă au existat, nu erau evrei, deoarece nu existau evrei în acea perioadă. Evreii sunt o ramură a culturilor sumeriano-egiptene, aşa cum a menţionat, ca mulţi alţii, prof. Cyrus

Gordon, în cartea The Common Background Of Greek And Hebrew Civilisation (n.tr. Originea comună a civilizaţiei greceşti şi ebraice (W.W. Norton & Company, New York, 1965). Pretenţia de descendenţă din Noe este folosită de iniţiaţii Iluminaţi pentru a simboliza legătura lor genetică cu Anunnaki. Versiunea sumeriană a poveştii lui Noe relatează legătura sa strânsă cu Anunnaki, mai ales cu Enki.

Francii se numeau Newmage sau “poporul chivotului” şi s-au stabilit în Germania (nume luat probabil de la romani, dintr-un cuvânt ce avea sensul de “autentici”), cu centrul în Köln. Apoi, popoare ale fostului Imperiu Sumerian au venit în Europa pe parcursul mai multor secole. În drumul lor ele au fost denumite în mod diferit. Încă o dată, schimbarea numelor a ascuns faptul că erau aceleaşi popoare din fostul Imperiu Sumerian şi chiar mai vechi, din Atlantida şi Lemuria. Unele nume ale lor au fost sciţii, goţii şi cimmerienii (galii). Anglii şi saxonii,

care s-au combinat ca anglo-saxoni, aveau aceeaşi origine, rasa ariană din Imperiul Sumerian.26 Acest exod în Europa i-a inclus şi pe cei numiţi franci sicambrieni. Interesant este că aceştia au pretins că au trăit în Arcadia (Grecia), care este un nume al Atlantidei după unii cercetători. Regiunea Dunării (Danaan) era o altă zonă unde s-au stabilit francii sicambrieni, ea fiind în legătură cu descendenţii Annunaki şi încrucişările lor. Din perioada regelui lor Meroveus sau Merovee, care a devenit Protector al Francilor în 488, ei aii ajuns cunoscuţi ca merovingieni. Legenda spune că Merovee era progenitura unei mame umane şi a unei creaturi a mării numită Quinotaur, care sună asemănător cu Anunnaki reptilian cunoscut ca Enki, Ea sau Oannes, “zeul-peşte”. Merovee, crescut de Chodio, primul rege al francilor, era cunoscut ca “fiu al mării”, motiv care justifică importanţa simbolică a dinastiei merovingiene pentru

Iluminaţi.

Merovingienii au înfiinţat oraşul Paris în secolul VI numit astfel după prinţul Paris, fiul regelui Priam al Troiei. Paris a fost unul din personajele principale ale războiului troian, în care fusese implicată dinastia merovingiană. Merovingienii practicau adorarea Dianei, una din zeităţile majore ale lumii antice, cunoscută şi ca Artemis, aceeaşi zeiţă venerată în Atlantida. Troia din Asia Mică, Turcia de astăzi, face parte din aceeaşi regiune ca şi Efes, un oraş pe care l-am vizitat, centru al preamăririi lui Artemis (Diana). Merovingienii au fondat Parisul pe unele puncte de vortex importante din reţeaua energetică a Pământului şi cu construit încăperi sublerane în afara aşezării iniţiale, pentru a focaliza acea energie în ritualurile şi sacrificiile aduse zeiţei Diana. Locul lor sacru cel mai important îl reprezintă tunelul Pont de L'Alma, unde pe 31 august 1997 a fost asasinată prinţesa Diana, care şi-a primit numele de la zeiţa mult

apreciată de merovingieni. Diana era în mod simbolic o "zeiţă a Lunii", iar numele de Pont de UAlma semnifică "punte sau pasaj spre zeiţa Lunii". Povestea asasinării Dianei este detaliată în Seaetul Suprem,27 care explică de asemenea obsesia descendenţilor şi a reţelei Iluminaţilor pentru simbolism şi ritual. Pentru ei totul este simbolism şi ritual, iar studiul acestui subiect reprezintă o bună cale de identificare a semnăturii lor pe evenimentele globale. Paris şi Londra sunt cele mai importante centre ale Iluminaţilor, ambele fiind fondate de descendenţii Troiei. Legătura dintre Britania şi Troia este una veche, cu mult înainte de apariţia merovingienilor. Un troian "regal" pe nume Brutus, rudă a Elenei din Troia a navigat la vest de Britania după căderea Troiei, înfiinţând oraşul Caer Troia sau Noua Troie pe la 1103 î.Ch. Această aşezare a devenit cunoscută ca Lugdunnum, fiind numită azi

Londra, origine detaliată în secolul XII de cronicarul Geoffrey de Monmouth şi confirmată de cercetările lui L.A. Waddell în cărţile sale.

Ramuri ale liniei merovingiene au plecat din Franţa şi Belgia în Scoţia, în secolul XII, şi au devenit faimoasele familii aristocrate "scoţiene", din care unele erau strămoşii prinţesei

Diana. Iată de ce Scoţia este importantă pentru Ilumi-naţi şi de ce aici a fost creată cea mai mare societate secretă din lume, numită Ritul Scoţian al Francmaso-neriei. Casa de Windsor, care este cel mai mult implicată în crima rituală a Dianei, provine din merovin-gieni. Floarea de crin (fostul trident din Atlantida şi Lemuria) a devenit simbolul dinastiei merovingiene, el fiind folosit de regalitatea britanică pe clădiri oficiale şi în biserici (Figura 15).

Un alt simbol merovingian este albina, asociată cu Artemis (vezi secţiunea de imagini) şi cu multe alte zeiţe, inclusiv regina Semiramida din Babilon, care este

reprezentată de Iluminaţi ca un porumbel, un alt simbol ce apare adesea pe sceptrele regale britanice şi pe decoraţiunile din fier forjat. Se presupune că descendenţa reptiliană deţine puteri secrete ezoterice şi magice (ceea ce naziştii au numit “vrii” sau puterea şarpelui), iar merovingienii erau cunoscuţi ca “regi vrăjitori”, datorită acestor capacităţi. Despre acest aspect vom discuta mai târziu.

Dinastia Windsor avea nevoie de genele Dianei pentru scopurile lor, deoarece ea era purtătoarea unei

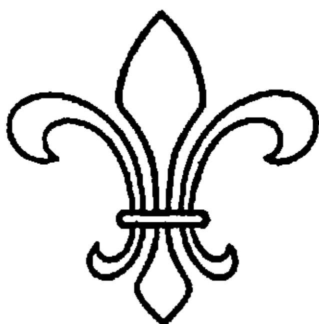


Figura 15: Floarea de crin, un simbol mult folosit de către descendenţii merovingieni-reptilieni

puternice legături genetice cu nordicii; hibrizii reptilieni trebuie să infuzeze din când în când descendenţilor lor această legătură genetică pentru a-şi satisface obsesia pentru oamenii blonzi cu ochi albaştri. Odată ce i-a adus pe lume pe cei doi fii ai prinţului Charles, rostul ei în această familie s-a încheiat, şi drept urmare a fost îndepărtată în mod ptual.

Christine Fitzgerald, cea mai apropiată confidentă a Dianei în chestiuni ezoterice timp de 9 ani, mi-a mărturisit că prinţesa îşi spunea “clocitoare de Windsori”, deoarece îşi încheiase rolul pe care-l avusese în familia regală. După ce a fost scoasă din joc, odată ce şi-a îndeplinit datoria, prinţul Charles a putut fi văzut în

public cu femeia cu care se întâlnea pe ascuns în timpul "căsătoriei" sale, Camilla Parker-Bowles.

Descendenţii Rothschild

Din câte se ştie, linia merovingiană s-a stins de mult, dar de fapt numai numele a dispărut, nu şi descendenţii ei. Genetic ea a continuat cu regele francilor, Charles, cunoscut ca Charlemagne, cu care se înrudesc 34 din cei 43 de preşedinţi americani, şi nu numai ei. Acesta a extins teritoriul franc şi a domnit ca împărat al Occidentului în imperiul papal creat şi Controlat de descendenţii Imperiului Roman. Ei proveneau la rândul lor din dinastiile regale ale Imperiului Sumerian, şi aceştia diA atlanţi, lemurieni şi combinaţiile nordicilor cu reptilienii Anunnaki. Alte nume importante din genealogia Iluminaţilor sunt Alexandru cel Mare, strămoşul lui Charlemagne, şi toate familiile Iluminaţilor de astăzi (vezi Anexa I). Alexandru, deţinător al puternicului ADN nordic, provenea din popoarele vikinge care, după cataclismele care au distrus Atlantida, s-au stabilit în zona

Mărilor Mediterană şi Egee. Alexandru a domnit o perioadă în Troia, înainte de a muri în Babilon, în 323 î.Ch. La 33 de ani, armata sa deţinea controlul unei mari regiuni conduse odată de Sumer, care includea Egiptul, Mesopotamia şi India. A înfiinţat oraşul Alexandria din Egipt şi era cunoscut ca "Fiu al Şarpelui", în timp ce Alexandria era numită "Oraşul Fiului Şarpelui".28 încă o dată întâlnim această temă. Legendele afirmă că tatăl real al lui Alexandru era zeul-şarpe Ammon, oglindind astfel povestea lui Merovee, fondatorul dinastiei merovingiene. În întreaga istorie, reptilienii şi-au perpetuat "cei mai puri" descendenţi prin căsătorii foarte apropiate de profilul lor genetic. Este important de amintit că aceştia nu se înmulţesc prin partenerii lor oficiali, ci au numeroşi copii în afara căsătoriei lor, care sunt crescuţi cu nume diferite de familiile importante ale

Iluminaţilor (a se vedea cazul Rockefeller şi Rothschild). Atunci când unul dintre urmaşii lor, fie el Clinton, Roosevelt sau altcineva, ajunge într-o poziţie înaltă de conducere, nu se pot demonstra legături de rudenie cu familiile Iluminaţilor, deoarece toţi poartă nume diferite. Dar de fapt fac sunt uniţi prin aceleaşi legături de sânge, numele fiind doar o modalitate de ascundere a genelor Anunnaki.

Phillip Eugene de Rothschild, care trăieşte acum în America, pretinde că este descendentul neoficial al lui Philippe de Rothschild din neamul francez al Rothschild-zilor, colaborând cu reţeaua satanică a Iluminaţilor în cea mai mare parte a vieţii sale. Mai multe detalii în capitolele următoare. Phillip mi-a spus că urmaşii “Nefilimi” au legături cu Enea, presupusul conducător al Imperiului Roman prin descendenţii săi, Romulus şi Remus. Acestea sunt nume de cod şi nu persoane reale, ca şi Enea. Numele de “Noe” şi “rege David” sunt şi ele coduri pentru descendenţi, ei neexistând de fapt, aşa cum se pretinde. Legendele despre Enea se potrivesc cu codurile şi tema descendenţilor Iluminaţi, inclusiv asocierea sa cu Troia. Despre Enea se spune că s-a născut în Troia, oraşul sacru pentru merovingieni şi Cavalerii Templieri. În Imn Afroditei, zeiţa proclamă că Enea, fiul pe care ea l-a conceput cu muritorul Anchises, va veni să domnească peste troieni, ca şi urmaşii urmaşilor acestuia.29

Opera poetului grec Homer, care a trăit în secolele IX-VIII î.Ch., este principala sursă de informaţii despre vechea Troie şi conflictele care au dus la sfârşitul ei. Cele două epopei, Iliada şi Odiseea, sunt atribuite lui. Descoperirile arheologice moderne au confirmat precizia descrierilor lui Homer. În Iliada, Enea îşi aminteşte naşterea şi înrudirea cu adversarul său Ahile pe câmpul de luptă din Troia. Enea povesteşte că provine din “mulţimea divină şi nemuritoare” prin mama şi tatăl său.

Această legătură între nemurirea divină şi Anunnaki sub diferite nume apare constant în consemnările vechi. Enea pretinde că mama sa este zeiţa Afrodita, iar tatăl său Anchises, el putând trasa originile sale până la Dardanus, fiul lui Zeus şi fondator legendar al rasei troiene (rasa troiană = hibrizi reptilieni-nordici, arieni sau "rasă superioară"). Alte consemnări spun că Dardanus este progenitura uniunii dintre Zeus şi Electra, iar originile sale sunt în Samotracia, insula egeeană sacră dedicată adorării zeiţei, de unde el migrează spr^ Troad (Troia) în perioada Marelui Potop. Una dintre caracteristicile remarcabile cu care este înzestrat Ënea în lliada este relaţia apropiată pe care o are cu zeii. Legendele despre Enea sunt presărate cu referinţe şi coduri despre relaţia genealogică cu "zeii" şi nu este nici-o surpriză că el joacă un rol atât de important în codurile çi simbolismul descendenţilor Iluminaţi de "astăzi.

Phillip Eugene de Rothschild mi-a spus că aceşti descendenţi ai lui Enea au devenit ceea ce el numea "dinastia Rothsburg" - unirea dintre marile familii Bauer şi Rothschild (de fapt aceeaşi familie, sub nume diferite) şi Battenberg. Aceasta este linia merovingiană şi cea de Habsburg, prima familie din Sfântul Imperiu Roman timp de sute de ani. Acesta era statul medieval care cuprindea Europa centrală şi Italia din 962 până în 1806. Cercetătorul olandez Frans Kamp sugerează că Habsburgii erau nordici care s-au încrucişat cu repti-lienii în trecutul îndepărtat. Aceştia aveau legături şi cu Casa reptiliană de Lorena. Phillip Eugene evidenţiază că această linie "Rothsburg" este cunoscută în cercurile Iluminaţilor ca "Gens", cuvânt latin care desemnează "rasă", "trib" sau "descendenţă masculină" şi vine de la termenul gignere - "a procrea" 3o lordul Louis Mountbatten, un membru faimos al familiei regale britanice, şi nepotul său, prinţul Philip, fac parte din

clanul Battenberg şi sataniştii Iluminaţi. De aceea lordul Mountbatten a devenit guvernatorul insulei Isle of Wight din largul coastei de sud a Angliei, un centru important al Iluminaţilor şi al sataniştilor, datorită poziţiei sale din cadrul reţelei energetice a Pământului.

Tot Mountbatten a fost cel care a aranjat căsătoria dintre prinţul Philip şi regina Elisabeta Îl, după care linia regală din Marea Britanie a devenit cunoscută ca Windsor-Mountbatten. Şi Windsor, şi Mountbatten sunt descendenţi germani cunoscuţi înainte drept Casa de Saxa-Coburg-Gotha şi Battenberg. Ei şi-au anglicizat numele în perioada Primului Război Mondial împotriva Germaniei din motive de imagine, dar "ambele" familii i-au susţinut pe nazişti, iar prinţul Philip a fost trimis la o şcoală germană sponsorizată de programul nazist pentru tineret (vezi Secretul Suprem). Phillip Eugene, progenitură Rothschild, povesteşte despre această descendenţă din

Enea:

"Se pare că Fnea întrupea/ă toţi descendenţii care îşi au originea în Charlemagne, prin confluenţa liniei lui David (ebraică) şi cea a lui Alexandru cel Mare (ariană), reprezentanţii moderni ai acestor "gens" romani sau monarhi europeni care constituie "aristocraţia" conducătoare a Imperiului Roman renăscut. Aceste familii,regale" îşi menţin pedigree-ul prin endogamie (căsătorii inter-fami-liale). Primul prototip al Antichristului (cel mai pur sânge) a fost Nimrod, fondatorul Babilonului. Veriga genetică şi istorică a acestui ultim Imperiu Roman o reprezintă Charlemagne şi descendenţii săi, oameni ca (prinţul) Philip Mountbatten (Rex Julius Mexander Battenberg), care este unul dintre conducătorii Julian Gens."31

Păstrătorii secretelor

Mănăstirea Sionului o societate secretă a elitei creată în secolul XII pentru a servi descendenţa merovingiană

sau “Le Serpent Rouge” (sângele şarpelui), avea legături strânse cu Cavalerii Templieri, ordin care s-a format oficial în oraşul francez Troyes, sub numele de franci sicambrieni (merovingieni), după fostul lor cămin din Troia. Mănăstirea Sionului şi Cavalerii Templieri au avut destule dispute, urcuşuri şi coborâşuri în sutele de ani care s-au scurs, dar, ca şi în conflictele similare sporadice din sânul Cavalerilor de Malta, au existat lupte pentru supremaţie în rândul descendenţilor şi împotriva unor forţe externe.

Ceea ce a scăpat multor cercetători este faptul că toţi au acelaşi plan de control global al Anunnaki-lor, dar şi că fiecare \ rea să fie primul în această ierarhie. La fel se petrece în cazul celor din familiile Rothschild S1 Rockefeller, două reprezentante majore ale liniei genealogice de astăzi. În vârf, Mănăstirea Sionului, Cavalerii Templieri, Cavalerii de Malta, Cavalerii

Teutoni, francmasonii, rozicrucienii şi mulţi, mulţi alţii sunt aceeaşi organizaţie, reţeaua atotcuprinzătoare pe care o numesc Iluminaţi. A nu se confunda cu gruparea bavareză a Iluminaţilor, formată oficială pe 1 mai (zi rituală importantă) 1776. Iluminaţii Bavarezi sunt doar un fir din labirint, nu labirintul în sine.

Un alt punct ce trebuie subliniat la încheierea acestui capitol este tema repetată a Munţilor Caucaz din sudul Rusiei. Încă de la începutul cercetărilor mele, această regiune a apărut legată de descendenţii rasei ariene. Rasa albă este cunoscută în America de Nord drept “caucaziană”. O persoană suedeză a avut o relaţie lungă de cooperare cu “cel mai mare expert OZN” al Rusiei, care s-a dovedit a fi membru în Serviciile Secrete. Expertul a declarat că Munţii Caucaz sunt un portal interdimensional prin care fiinţe din alte dimensiuni pot intra în gama de frecvenţe pe care o numim lumea fizică. În această regiune s-au amestecat descendenţii din Orientul Mijlociu şi cel Apropriat şi fără îndoială că s-au

combinat cu cei din Orientul îndepărtat şi nordul Rusiei. Robert Temple subliniază în The Sirius Mystery (n.tr. Misterul lui Sirius) importanţa colchianilor (n.n. trib antic, strămoş al georgienilor de astăzi) de la poalele Munţilor Caucaz, şi îi înrudeşte, cu dovezi zdrobitoare, cu mitul grec al lui Iason şi al argonauţilor, poveste care, după cum subliniază, conţine multe coduri simbolice pentru Sirius.32 în acest mit, Iason fură Lâna de Aur de la regele Colchidei. În această zonă locuiesc georgienii care trăiesc foarte mult în comparaţie cu standardele noastre de astăzi, iar nu departe spre sud se înalţă Muntele Ararat, locul unde se presupune că zace Arca biblică a lui Noe. Istoricul grec Herodot spunea că poporul colchian, o rasă mai închisă la culoare, avea descendenţă egipteană şi făceau parte din armata faraonului Sesostris, care, spun eruditii, nu era decât un alt nume al lui Ramses IL Acesta apare în descendenta Iluminaţilor care îi include pe Rothschild, Rockefeller, Bush şi familia regală britanică etc., etc.

Temele rezumate mai sus sunt susţinute de povestiri, legende şi consemnări din întreaga lume, nu numai din tăbliţele sumeriene. Foşti membri ai Iluminaţilor au confirmat şi ei că omenirea este într-adevăr controlată de un trib de descendenţi încrucişaţi care îşi au originea în Imperiul Sumerian, Atlantida şi Lemuria, unde au fost însămânţaţi de o sursă ne-umană.

CAPITOLUL 6 - Alianţa necurată

Cel ce crede că ştie tot, de fapt nu ştie nimic.

David Icke

Lemuria şi Atlantida constituie apogeul activităţii extraterestre şi interdimensionale pe planeta noastră, multe dintre rasele pământene fiind însămânţate astfel

timp de sute de mii de ani. Aceasta este sursa incredibilei şi minunatei diversităţi a formei fizice umane, ce ne caracterizează ca urmaşi ai raselor extraterestre respective, nu doar ai reptilienilor Anunnaki.

Din cercetările mele personale, precum şi din informaţiile primite de la anumite persoane din interiorul organizaţiilor secrete, am aflat că au existat mari dispute şi chiar confruntări în multe zone ale galaxiei, între "nordicii" blonzi cu ochi albaştri din Lyra, Pleiade şi Aldebaran şi facţiuni dintr-o rasă reptiliană care îşi are baza în constelaţiile Draco şi Orion. Este posibil ca cel puţin uryi dintre reptilieni să-şi aibă originea pe Pământ şi să fie literalmente forţaţi să intre în subteran de către "nordici". Aceasta nu inseamnă că toate rasele menţionate sunt implicate, ci numai grupuri semnificative ale lor. Aceste dispute în jurul Pământului sunt simbolizate de legende precum cea a Sf. Gheorghe în luptă cu dragonul (la fenicieni) sau a Sf. Patrick din Irlanda, care alungă şerpii.

Mai există însă o combinaţie interesantă între rasa "şerpilor" şi cea a "nordicilor", din care au rezultat descendenţii hibrizi, care mai apoi au devenit descendenţii "regali" ai dinastiilor ariene. Brinsley Le Pour Trench susţine în cartea sa, The Sky People (n.tr. Oamenii din cer) (Award Books, New York, 1970), că încrucişarea dintre rasa "şerpilor" şi cea albă a început pe Marte, înainte ca viaţa de pe această planetă să fie distrusă în urma unui cataclism. Arizona Wilder (fostă Jennifer Green), o victimă a proiectelor Iluminaţilor prin controlul minţii şi totodată piesă de bază a ritualurilor lor sacrificiale, mi-a mărturisit că, pe durata "pregătirii" sale, i s-a spus că reptilienii şi nordicii s-au luptat pe Marte şi încrucişarea a avut loc acolo înainte de venirea lor pe Pământ. Ea spune că reptilienii i-au urmărit pe nordici prin întreaga galaxie timp de eoni, deoarece

genele părului blond şi ale ochilor albaştri sunt foarte importante pentru ei.

Cum am mai afirmat şi cu alte ocazii, cercetătorii OZN contemporani au sugerat faptul că ar fi existat trei mari grupuri extraterestre implicate în viaţa planetei noastre, şi anume: "nordicii", reptilienii şi cenuşiu, la care se mai adaugă şi un fel de rasă "insectoidă". S-a sugerat că reptilienii îi controlează pe cenuşii, care, aşa după cum vom vedea mai târziu, sunt de fapt o formă de existenţă de tip reptilian, şi că aceste grupuri au format o alianţă cu o parte din "nordicii" înalţi şi blonzi, numiţi astfel datorită asemănării lor cu rasa noastră scandinavă (deşi sunt mult mai înalţi decât aceştia). În privinţa conexiunii extraterestre, un lucru este totuşi sigur: descendenţii domnitori ai Imperiului Sumerian erau foarte înalţi, în genul arienilor, cu păr blond şi ochi albaştri, iar obiectul veneraţiei imperiului erau zeii-şerpi. Să fie oare numai o coincidenţă?

Conexiunea nordică

De-a lungul timpului, oameni din întreaga lume au pretins că au fost răpiţi de "extraterestri" ce corespundeau descrierii raselor nordică şi reptiliană. Bunul meu prieten, Credo Mutwa, şamanul de 79 de ani din Africa de Sud, confirmă pe deplin acest lucru. Când ne-am întâlnit prima oară în 1998, mi-a arătat o imagine pictată de el a unor fiinţe înalte, blonde şi cu ochi albaştri, care fuseseră văzute de negrii africani pe toată suprafaţa continentului, înainte de sosirea oamenilor albi. Credo, istoricul oficial al poporului zulu, spunea că, la venirea primilor europeni, africanii au crezut că sunt martorii întoarcerii aceloraşi "zei" albi pe care îi numeau Mzungu (vezi secţiunea de imagini). În consecinţă, ei chiar aşa i-au numit pe primii europeni stabiliţi acolo. Aceeaşi reacţie au avut-o şi băştinaşii din America Centrală la sosirea lui Cortes şi a invadatorilor spanioli în 1519, când au crezut că acesta era zeul Quetzalcoatl

care se întorcea la ei. Tradiţia îl înfăţişa pe Quetzalcoatl ca fiind înalt şi alb, asemănător descrierii simbolice reptiliene; de aceea el mai era numit “Şarpele cu pene”.

O americancă mi-a povestit experienţa pe care tatăl său a avut-o la începutul anilor '70 cu o rasă extraterestră sau din altă dimensiune. Pe atunci ei locuiau în Turcia, iar tatăl ei lucra la un post de interceptări pentru serviciile de informaţii americane, într-o seară, acesta s-a întors acasă într-o stare cumplită. Întrebat fiind ce se petitecuse, a apucat doar să mormăie că “lumea nu este aşa cum credem noi”. Deşi consuma alcool numai ocazional, el a cerut atunci un scotch şi apoi încă unul. Relaxându-se, i-a relatat fiicei sale despre un pilot de avion staţionat într-o bază militară turcească şi ceea ce văzuse acesta. Zburând în apropierea Polului Nord, motoarele avionului s-au oprit brusc, iar sistemele electrice s-au decuplat. Avionul 'se prăbuşea practic perpendicular dar, spre uimirea sa fără margini, un vârf de munte s-a deschis şi avionul a fost captat în interior. Ceea ce a văzut acolo era asemănător scenelor din filmele cu James Bond (ale căror scenarii au fost scrise de un fost agent secret britanic, Ian Fleming). A ieşit din avion şi a întâlnit nişte oameni foarte înalţi şi blonzi, cu o piele “perlată” şi ochi albăstrui, care păreau încărcaţi electric, ca nişte lasere. (Exact aceeaşi descriere a ochilor apare şi în relatările vechi despre zei şi despre “copiii zeilor”). Fiinţele din munte purtau toate nişte mantii lungi şi aveau la gât un medalion reprezentând o Cruce de Malta - simbolul Cavalerilor de Malta, des întâlnit la familia regală britanică. Acesta simbol desemnează de asemenea vechiul continent Lemuria/Mu, conform spuselor lui James Churchward. Fondatorul mormonilor, Joseph Smith, mason de grad înalt şi descendent merovingian, spunea că pe 21 septembrie 1821 a avut o viziune a unui “mesager trimis de Dumnezeu”, îmbrăcat într-o “mantie imaculată”. De la

acea viziune a apărut Biserica Mormonilor, iar multe alte religii se bazează pe poveşti cu experienţe mai mult sau mai puţin asemănătoare.

John A. Keel a subliniat şi el tema ochilor albaştri şi a părului blond în Our Haunted Planet (n.tr. Planeta Noastră Bântuită):

"în conformitate cu tradiţiile multor popoare izolate, primii mari împăraţi din Asia erau zei-regi care au venit din cer, au demonstrat capacităţi supraumane uimitoare şi au preluat conducerea, între anii 5000-1000 î.Ch. au existat o sumedenie de zei-regi... Miturile şi legendele Greciei, Indiei şi Americii de Sud descriu domnia lor. Erau mai înalţi şi mai impunători decât oamenii acelui timp, cu păr lung şi blond, piele albă ca de marmură şi puteri remarcabile care le permiteau să facă minuni."1

Anticii spun despre pielea acestora că era "albă ca marmura", iar un pilot din timpurile noastre descrie aceste fiinţe ca având "pielea perlată". Amintirea pilotului este puţin confuză despre ceea ce s-a petrecut după ce i-a întâlnit pe cei cu ochi albaştri din "muntele lui James Bond", dar îşi aminteşte clar că a intrat într-o cameră unde aceste fiinţe erau aşezate în jurul unei mese de conferinţe. În cele din urmă el a fost dus la avionul său unde motoarele şi instrumentele de bord au repornit. Există multe relatări modeme despre asemenea fiinţe care trăiesc în munţi, inclusiv pe muntele Shasta din California, unde se spune că s-au refugiat lemurienii înainte de cataclism.

Să vedem acum cum sunt descrişi "observatorii" în Cartea lui Enoh: "Şi în faţa mea au apărut doi oameni foarte înalţi, cum nu am mai văzut pe Pământ. Chipurile lor străluceau ca Soarele, iar ochii le erau mai strălucitori decât zăpada." Unii "zei" antici era numiţi şi "cei strălucitori". O temă a cercetării extraterestre moderne, împreună cu relatările celor răpiţi, include faptul că sistemul stelar al Pleiadelor, aşa-numitele "Şapte Surori",

este populat de o rasă blondă cu ochi albaştri şi de una reptiliană; pe de altă parte, Imperiul Sumerian cultiva veneraţia pentru Pleiade. De fapt, acestea sunt o grupare stelară de vreo două sute de stele, nu numai cele şapte,\ jaşa cum se cunoaşe oficial. Unii sugerează că Alcyone, cea mai strălucitoare stea a Pleiadelor, este centrul acestei părţi a galaxiei în jurul căreia orbitează Soarele şi sistemul nostru solar. Unele legende Cherokee şi mayaşe din America Centrală şi de Nord, împreună cu relatările istoricilor greci Apollodor şi Diodor, se referă la faptul ca pleiadienii au vizitat Atlantida. Grecii susţin că pleiadienii s-au împerecheat cu Poseidon, un rege de seamă al Atlantidei, iar urmaşii lor au populat societatea atlanta. Diodor spunea că două din cele şapte “surori” simbolice ale Pleiadelor, Celoene şi Alcyone, s-au “împerecheat cu cei mai faimoşi eroi şi zei şi au devenit astfel primii strămoşi ai unui mare număr din fiinţele umane.” Combinare nordico-reptiliană? Constelaţia Lyra este şi ea o ţintă principală a cercetării fenomenului OZN şi a relatărilor celor răpiţi de către o rasă blondă cu ochi albaştri.

Aldebaran, o stea roşie gigantică cu diametrul de aproape 40 de ori mai mare decât cel al Soarelui, este o altă presupusă locaţie a nordicilor. Mulţi dintre cei care au fost răpiţi povestesc despre experienţele lor erotice cu fiinţe înalte şi blonde, care pretindeau că vin din Pleiade, dar şi cu unele fiinţe reptiliene. Este important de reţinut faptul că nu sugerez în niciun fel că aceşti “nordici” sau “reptilieni” au planuri malefice cu umanitatea, ci doar anumite facţiuni ale civilizaţiei lor nutresc astfel de gânduri ostile la adresa noastră. Aceste filoane genetice (“nordicii” şi “reptilienii”) par a fi vaste şi populează multe zone ale galaxiei, unele având planuri pozitive, altele neutre sau malefice, iar altele de exercitare a controlului asupra altor civilizaţii. Cercetătorul Frans Kamp crede că extraterestrii “nordici”

benefic orientaţi au plecat din Atlantida spre Himalaya şi au continuat să acţioneze din acele regiuni până în zilele noastre.2 Există multe legende în zonele respective din Asia despre “super-oameni” înalţi, cu ochi albaştri şi păr blond, care trăiesc în subteran sau în inima munţilor, legende care concordă în mare parte cu relatarea pilotului american.

Multe asemenea entităţi poate că nu provin din dimensiunea noastră fizică. După cum am subliniat, creaţia constă în dimensiuni infinite ale vieţii care vibrează cu frecvenţe diferite. Unele fiinţe ştiu cum să-şi modifice gama de frecvenţă şi astfel ele pot trece dintr-o dimensiune în alta, “apărând” şi “dispărând' prin alternarea frecvenţelor, precum cele radio. De aceea, unii oameni au relatat despre entităţi care “dispar” pur şi simplu din faţa ochilor lor. De fapt, ele nu “dispar” deloc, ci doar ies din gama de frecvenţă pe care acea persoană o poate accesa şi percepe. Credo Mutvva mi-a povestit că în relatările africane despre “nordicii” Mzungu se menţionează la aceştia un fel de bilă metalică ce pare a fi un accesoriu important, legat de apariţia sau dispariţia lor la voinţă (vezi secţiunea de imagini). Modalitatea noastră de măsurare a timpului provoacă ilu ia care ne înrobeşte mintea. Ştiu cât de dificil este de înţeles acest lucru, dar totuşi trebuie să spun că trecutul, prezentul şi viitorul se petrec simultan astfel încât vizitatorii extraterestri, prin schimbarea frecvenţelor de vibraţie energetică, specifice diferitelor “etape” ale timpului, pot literalmente veni din viitor, un “viitor” în relaţie cu momentul nostru prezent. Călătoria în timp nu este deloc un mit; asta este doar ceea ce doreşte elita să credem. Există oameni care sugerează că, de fapt, Atlantida şi Lemuria nu au existat în realitatea tridimensională, ci în cea cu patru dimensiuni şi că, în urma a ceea ce s-a petrecut, frecvenţa de vibraţie a coborât şi totul a devenit mai dens. Posibil. “Căderea Omului”, se spune, a

fost coborârea frecvenţei de vibraţie energetică a planetei noastre de la a patra la a treia dimensiune, ca rezultat al cataclismului cosmic ce a distrus planeta Marte şi aproape că a distrus şi Pământul. De îndată ce mintea este eliberată de realitatea condiţionată, există multe probabilităţi şi Posibilităţi.

Conexiunea reptiliană

Cea mai importantă temă a acestui amestec de rase extraterestre sau interdimensionale, coroborată cu dobândirea controlului asupra civilizaţiei umane, pare a fi caracteristică speciilor reptiliene. Mulţi “răpiţi” care pretind că au fost ţinuţi captivi de entităţi ne-umane, menţionează că există o legătură între reptilieni, cenuşii şi nordici. Ei sugerează că aceste tipuri de entităţi colaborează în vederea îndeplinirii aceloraşi planuri. Alţii au susţinut că reptilienii s-au disimulat ca “nordici” cu ajutorul unui fel de câmp hipnotic sau holografic pentru înşelarea celor răpiţi. Ba sunt blonzi cu ochi albaştri, ba sunt reptilieni. Dacă forma trupului poate fi astfel modificată sau observatorul care percepe acea formă poate fi manipulat cu uşurinţă, cine poate să mai ştie atunci ce sau cine este cu adevărat acea fiinţă? De pildă, Anunnaki din tăbliţele sumeriene făceau parte din rasa reptiliană, aşa după cum confirmă lectura relatărilor antice. O tăbliţă sumeriană datată pe la 3500 î.Ch. nu lasă loc de interpretare în privinţa sosirii Anunnaki-lor: “Au coborât nişte reptile adevărate.”3 În mitul biblic, “Nefilimii” (“fiii zeilor”) sunt numiţi awwim, adică devastatori sau... şerpi. Anunnakii s-au încrucişat cu rasele terestre, mai ales cu nordicii şi urmaşii lor, pentru a crea descendenţi prin care să poată manipula lumea prin aparenţa lor umană. Chiar academicieni ca dr. Arthur David Horn, fost profesor de antropologie biologică la Colorado State University din Fort Collins, a ajuns la concluzia că umanitatea a fost însămânţată de o rasă extraterestră şi că Anunnakii erau reptilieni. Şi el

crede că aceiaşi reptilieni au controlat lumea timp de mii de ani, după cum explică în cartea sa, Humanity's Extraterrestrial Origins (n.tr. Originile extraterestre ale omenirii) (A. and L. Horn, PO Box 1632, Mount Shasta, California, 1994).

Reptilienii, sau mai bine zis facţiunea manipulatoare din rândul lor, au un nivel emoţional nedezvoltat, asemănător celui al crocodililor sau şopârlelor, spre deosebire de mamifere. Mintea şi simţul lor intelectual sunt foarte ascuţite, ceea ce îi face extrem de eficienţi în crearea şi utilizarea tehnologiei. Cel mai bun exemplu de minte reptiliană pusă la contribuţie este computerul. Acesta funcţionează foarte bine până la un anumit nivel, dar nu are emoţii şi de aceea are posibilităţi limitate. La fel se petrece şi cu manipulatorii reptilieni, care nu pot evolua fără să integreze şi nivelul emoţional, şi de aceea ei au nevoie de ADN-ul celor care deţin această vibraţie specifică. Din acelaşi motiv, codul genetic al nordicilor este foarte important pentru reptilieni. Fără echilibrul conferit de emoţii, mintea reptiliană este capabilă de cele mai cumplite atrocităţi asupra celorlalţi, fără să aibă vreo urmă de compasiune pentru victimele lor. Astfel Iluminaţii pot manipula războaiele care extermină zeci de milioane de oameni, fiind în acelaşi timp indiferenţi la consecinţele acţiunilor lor asupra celorlalţi. Acelaşi fenomen se petrece cu savanţii care concep şi realizează experimente dintre cele mai teribile pe animale vii, fără vreun sentiment de compasiune pentru suferinţa “specimenelor”. Aceasta este mintea reptiliană. Frans Kamp, cercetătorul olandez despre care am amintit mai sus, şi-a început descoperirile după 12 ani de la căsătoria sa cu o femeie hibrid-reptoidă. Concluziile sale despre conexiunea nordico-reptiliană coincid cu ale mele:

“Umanoizii provin din extraterestrii ce populează constelaţia Lyra, dar sunt implicate de asemenea constelaţia Pleiadelor şi sistemul Aldebaran. La origine,

planetele respective erau locuite de fiinţe umanoide pacifiste cu ochi albaştri şi păr blond, care trăiau într-un plan superior celui fizic, ca frecvenţă de vibraţie. În urma combinării ADN-ului lor cu acela al reptoizilor, caracterul lor umanoid, emoţional, s-a modificat prin acumularea trăsăturilor reptoide. Aceasta a fost, de fapt, căderea umană. Strămoşii fiinţelor umane originare ştiau însă adevărul şi de aceea ei au interzis contactele sexuale cu alte entităţi sau specii din galaxie. Reptoizii cunoşteau şi ei faptul că, dacă nu vor reuşi să controleze procesul de încrucişare, umanoizii vor ieşi învingători... Nu uitaţi, reptoizilor le este teamă de oameni, chiar foarte teamă. Acel puţin pe care ei îl simt este mult inferior oamenilor. Reptoizii sunt disperaţi, deoarece pierd teren. Al Treilea Război Mondial, dacă va fi vreodată, va fi un război al ADN-ului, deoarece reptoizii au nevoie de ADN uman."4

Planul codului genetic ADN se vede foarte bine astăzi prin explozia de donări şi modul de manipulare genetică cum nu a mai fost niciodată în istoria cunoscută. Clonarea umană a continuat neoficial zeci de ani. Oamenii au râs la auzul acestor informaţii până acum câţiva ani, când a devenit o realitate. Totuşi, profunzimea condiţionării umane de tip "robot" este atât de mare, încât procesul de clonare va continua astfel chiar în văzul lumii, fără luare de poziţie sau intervenţii semnificative. Despre clonare se spune că se petrece de zeci de ani, dar în realitate ea este practicată de mii de ani. Există multe relatări vechi ce indică existenţa laboratoarelor clandestine de clonare pentru crearea unui grup de oameni identici. Nordicii sunt o rasă extraterestră importantă, profund implicată în existenţa Lemuriei şi a Atlantidei, ca protagonistă a luptelor cu reptilienii pe care i-au forţat să se refugieze în subteranul planetei, în alte zone ale universului sau în alte dimensiuni. Reptilienii au urmărit de atunci să recapete controlul asupra planetei noastre, iar încrucişarea cu

descendenţii “regali” ai nordicilor era cea mai eficientă modalitate, din motive pe care le vom cerceta în continuare.

T.W. Samsel, autorul cărţii The Atlantis Connection (n.tr. Conexiunea atlanta), a ajuns la concluzii asemănătoare:

“Când zeii au început să se încrucişeze cu atlanţii, am asistat la introducerea,genealogiei regale' sau a,descendenţilor regali', care au fost instalaţi în poziţii de putere şi decizie asupra atlanţilor. Aceşti descendenţi regali erau priviţi ca zei de către mulţimea atlanta de atunci. Ei au condus Atlantida până la primul mare cataclism care a adus epoca lemuriană-atlantă timpurie la final. Este posibil ca influenţa reptiliană să fi avut loc în acea zonă într-un mod asemănător, cam în aceeaşi perioadă sau la scurt timp după aceea. Rasa umană a fost deci influenţată şi controlată cu aproximativ 70.000 de ani î.Ch. sau de la mijlocul epocii lemuriene-atlante timpurii. Aici au fost implicate mai multe grupuri extraterestre şi chiar se menţionează trei mari rase care au participat la programul contactului direct prin care s-a iniţiat acest tip de manipulare, şi nu numai. Este foarte probabil ca şi reptilienii să fi efectuat o cercetare asemănătoare, în propriul lor interes, şi chiar să se fi infiltrat în federatii.”5

Ceea ce intuiesc este că, cu cât ne apropiem de prezent, cu atât reptilienii au devenit forţa dominantă în această manipulare. Prin programele lor de uicrucişare ei s-au infiltrat în rândurile descendenţilor nordicilor şi şi-au schimbat ADN-ul, devenind “alteţe ^sgale”. Am găsit referinţe directe pe această temă în lucrările hinduse (din fosta Vale a Indusului), cum ar fi

Cartea lui Dzyan (una dintre cele mai vechi consemnări sanscrite) şi epopeile Mahabharata şi Ramayana.

Cartea lui Dzyan povesteşte cum o rasă reptiliană, numită Sarpa sau Marii Dragoni, au venit din cer pentru a aduce civilizaţia pe Pământ. Potopul care a încheiat “Epoca de Aur”, se spune, a eliminat o rasă de “giganţi” (nordici), dar zeii-şarpe au supravieţuit şi s-au întors să domnească. Ei sunt descrişi ca având chip de om şi coadă de dragon.6 Liderul lor era numit Marele Dragon, aceasta fiind şi originea pentru Pendragon (“Mare Dragon”), titlul regelui regilor din vechea Britanic Ku Klux Klan-ul Iluminaţilor, creat de infamul “zeu” mason din America, Albert Pike, încă mai foloseşte acest termen de Mare Dragon. Numele hindus pentru hibrizii Anunnaki era Naga, fiind cunoscuţi şi ca dravidieni. Descoperirile lui James Churchward arată că Naga-şii proveneau din Lemuria. Ca şi Nommo din Sirius sau Annedoti din legenda babiloniană, se spunea că Naga-şii au o strânsă legătură cu apa şi intrau în centrele lor subterane prin fântâni, lacuri şi râuri. La fel şi cu Lung Wang sau “regii-dragoni” chinezi care erau descrişi ca fiind jumătate oameni-jumătate şerpi. Naga-şii erau progenituri rezultate din încrucişări umane cu zeii-şerpi. Se pare că la început aceste încrucişări s-au realizat cu o rasă umană închisă la culoare, asemănătoare negrilor, deoarece hibrizii aveau pielea de culoare închisă şi nasul turtit. Această descriere este foarte asemănătoare cu reprezentările vechi din America Centrală şi de Sud.

Cele două epopei hinduse se referă şi la modul în care Naga-şii reptilieni s-au încrucişat cu popoarele albe. Chiar dacă relaţia lor era uneori dominată de conflicte şi de neîncredere, totuşi cele două rase s-au încrucişat pentru a produce hibrizi reptilieni-mamiferi care au devenit... regii arieni!7 Aceştia sunt descendenţii regali “divini” sau “semi-zei”, aceiaşi care au condus Imperiul Sumerian şi care deţin şi astăzi puterea. În Media (Turcia de astăzi), iranienii ştiau că regii sunt Mar, adică şarpe în

limba persană (Marte = şerpi?), numiţi “dinastia dragonilor din Media” sau “descendenţi ai dragonului”.

La sfârşitul secolului XIX, colonelul James Churchward, cercetător asiduu al existenţei Lemuriei, a descoperit nişte tăbliţe vechi într-o mănăstire din nordul Indiei. Acestea povestesc cum aşa-zişii Naacals sau Naga Maya (“şerpii”) de pe continentul Lemuria/Mu au mers în India prin Birmania pentru a înfiinţa acolo o colonie. Churchward a asamblat corect textele după mulţi ani de muncă asiduă şi, în final, a dezvăluit descrierea cataclismului care a distrus continentul Mu, precum şi modul în care Naga Maya sau Naga-şii au ajuns în India.8

Eruditul David Frawley, care este un expert în ceea ce priveşte textele vedice, explică cum Vedele (textele sacre hinduse) descriu provenienţa primilor descendenţi regali din India, regii-preoţi aparţinând ordinului Bhrigu, care au sosit dintr-un loc aflat dincolo de mare. Bhrigu era un ordin de adepţi iniţiaţi în cunoaşterea străveche. În cartea sa Gods, Sages, And Kings: Vedic Secrets Of Ancient Civilization (n.tr. Zei, înţelepţi şi regi: Secretele vedice ale civilizaţiei vechi) (Passage Press, Salt Lake City, Utah, 1991), Frawley afirmă că din rândul monarhilor acestor descendenţi făcea parte şi “regele-şarpe” Nahtteha. Aceştia s-au răspândit în cinci triburi care au format o mare parte a populaţiei hinduse.9 James Churchward a scris câteva cărţi superbe despre civilizaţia Mu în care afirmă că Naga-şii populau de asemenea China, Tibetul şi unele Părţi din Asia. Naga Maya, împreună cu religia zeiţei-niame, au constituit şi originea mayaşilor din Mexic. Cercetătorul Michael Mott scrie în Caverns, Cauldrons,

And Concealed Creatures (n.tr. Peşteri, Creuzete şi Creaturi Tainice) (Hidden Mysteries, Texas, 2000):

“Naga-şii sunt descrişi ca rasă sau specie foarte avansată, cu o tehnologie mult superioară celei a pământenilor, dar şi cu un mare dispreţ pentru fiinţele

umane pe care le răpesc, le torturează, cu care se încrucişează sau pe care chiar le mănâncă. Se presupune că încrucişarea fiinţelor umane cu Naga-şii a dus la o mare varietate de forme, începând de la cele complet reptiliene până la forme aproape umane. Tehnologia lor include temutele "raze ale morţii", precum şi "vimana-ele" sau obiectele zburătoare în formă de disc, care sunt descrise în multe texte vedice, inclusiv în Bhagavad-Gita şi Ramayana. Rasa Naga se înrudeşte însă cu o altă rasă subpământeană, care sunt demonii hinduşi sau Rakshasa-şii. Aceştia posedă aşa-numita "piatră magică" sau "al treilea ochi" între sprâncene, în zona cunoscută celor preocupaţi de misticismul oriental ca fiind una din chakra-ele superioare (sau centri subtili de forţă) ale corpului subtil uman. Ea este asociată cu "viziunile interioare", cu intuiţia şi cu alte concepte ezoterice."10

Tema dreptului divin de a domni, primit de la "zeii-şarpe", se regăseşte pretutindeni la familiile conducătoare "regale" şi la împăraţii din lumea antică. Aceste linii genealogice şi legăturile dintre ele au fost simbolizate prin embleme regale în formă de dragon, şarpe, sfinx, şarpe cu pene sau crucea Ankh. În Egipt exista un ordin numit Djedhi (Jedi din Războiul Stelelor?), unde Dj înseamnă şarpe.11 Astfel există faraoni din linia şerpilor numiţi Djer, Djoser şi Djederfra. În India, textul budist Mahauyutpatti menţionează 80 de regi care provin din Naga-şi sau "regi-şerpi". O legendă hindusă descrie cum Naga-şii puteau lua formă umană sau reptiliană la voinţă, fenomen numit "shape-shifting" (n.tr. schimbare de formă). În India, domnitorii pretindeau puterea, deoarece proveneau din Naga-şi. Se spune că Buddha a făcut parte din linia regală Naga, dar apoi s-a crezut că orice descendent regal este astfel. Naga-şii s-au stabilit în Caşmirul de astăzi, iar dintre urmaşii lor fac parte şi împăraţii chinezi cunoscuţi ca Lung sau Dragoni. Mulţi

dintre primii împăraţi au fost portretizaţi ca având trăsături reptiliene, asemănătoare Naga-şilor. Despre unul dintre ei, Huang Ti, s-a spus chiar că s-a născut cu “chip de dragon”, conceput de o rază aurie de lumină care a intrat în pântecul mamei sale din constelaţia Ursa Mare,12 constelaţie care include steaua Alpha Draconis (steaua lui Set din Egipt). Alpha Draconis este presupusa bază a “regalităţii Draco” reptiliene. O legendă chineză spune că, pe patul de moarte, Huang Ti s-a transformat într-un dragon eteric care a zburat în tărâmul celor nemuritori. Regii-preoţi ai incaşilor peruani erau simbolizaţi de un şarpe şi adeseori purtau brăţări la picioare cu imaginea unui şarpe.

Primii descendenţi regali din America Centrală au pretins descendenţa genetică din zeii-şarpe Quetzalcoatl şi Itzamna. În epoca miceniană, regii greci erau consideraţi, în cuvintele autoarei Jane Harrison, “ca fiind precum nişte şerpi”.13 Cecrops, primul rege micenian al Atenei, era înfăţişat ca om având coadă de şarpe. Un altul, Erecthfeus, fondatorul Şcolii eleusine de Mistere, a fost adorat ca şarpe după moartea sa şi, conform legendei, când a murit, regele Kadmus s-a transformat într-un şarpe viu.14 Simbolismul liniei şerpilor la vechii descendenţi regali se găseşte pe fiecare continent.

Iranul este un alt exemplu. În Shahnemeh sau Sortea Regilor (legendara istorie a Iranului terminată în 1010), poetul arab Firdowsi relatează povestea naşterii lui Zal, progenitura “demonului” sau “observatorului”, a cărui apariţie l-a şocat pe tatăl său, regele Sam. Conform lui Firdowsi, acest “observator” hibrid, numit Zal, s-a căsătorit cu prinţesa Rudabeh, descendentă a “regelui-şarpe” Zahhak, despre care se spunea că a domnit peste Iran timp de o mie de ani. Rudabeh este portretizată ca fiind înaltă ca un arbore tek şi albă ca fildeşul. Acestea sunt trăsături familiare ale progeniturilor “observatorilor” din perioada respectivă.

Domnitorii regali sau tribali din China, Africa, Orientul Apropiat sau Mijlociu, Europa, Asia, oamenii de toate culorile şi credinţele reclamă dreptul la domnie prin descendenţa din zeii-şarpe. După cum am văzut, Alexandru Macedon, unul dintre cei mai mari monarhi şi cuceritori ai tuturor timpurilor, era cunoscut drept "Fiul şarpelui". Alexandru este foarte important pentru genealogia nordic-reptiliană a descendenţilor Iluminaţi (vezi Anexa I). Legenda spune că tatăl adevărat al lui Alexandru era zeul-şarpe Ammon, care s-a strecurat într-un mod misterios în patul mamei sale şi astfel a conceput copilul.15 Acelaşi lucru se spune şi despre concepţia lui Merovee, fondatorul merovingienilor. Acest simbolism este susţinut de multe consemnări vechi şi moderne ale fecundării "fecioarelor" de către fiinţe reptiliene. Poveştile femeilor răpite de reptilieni şi copiii pe care i-au avut după aceea există şi astăzi în întreaga lume. După cum dezvăluie şamanul zulu Credo Mutwa din experienţele femeilor africane, copilul "dispare" din pântec în timpul sarcinii. Anunnaki s-au încrucişat cu toate filoanele genetice existente, rezultând cei care au domnit prin dreptul divin al genealogiei lor în ţara sau comunitatea din care făceau parte. Deci, în timp ce oamenii au crezut că sunt conduşi de semenii lor, ei erau de fapt conduşi de acelaşi trib al hibrizilor reptilieni-mamiferi care îi conduceau pe toţi, fapt care se petrece şi astăzi prin controlul lor asupra popoarelor albe din Arabia, Asia, Israel, China, America Centrală şi de Sud ş.a.m.d.

Spuneam mai devreme că "descendenţa din Noe" este un cod pentru descendenţii Iluminaţi, referinţe stranii la naşterea acestora fiind sesizabile în numeroase cărţi şi texte vechi. Un text etiopian, Kebra Nagast (Naga-şi?), vechi de mii de ani, descrie mărimea enormă a copiilor rezultaţi din împreunarea femeilor cu "zeii", menţionând cum "fiicele lui Cain (nordicii) cu care îngerii (Anunnaki)

concepuseră... nu mai puteau naşte copiii lor şi au murit” sau descriind naşterea unor copii prin cezariană: “...despicând burta mamelor şi ieşind din buricul lor”. O altă poveste face referire la Noe, nume semitic pentru eroul sumerian Utnapishtim. Vechiul text ebraic Cartea lui Noe, dar mai târziu şi Cartea lui Enoh, fac referire la naşterea lui Noe, iar unele secţiuni mai apar şi în Manuscrisele de la Marea Moartă, găsite în Israel în 1947. Manuscrisele sunt legate de comunitatea eseniană din Palestina de acum 2000 de ani. Noe este fiul lui Lamech, descris ca fiind diferit de fiinţele umane, asemănător în schimb “copiilor îngerilor din cer”, care ştim noi cine erau.

Lamech îi mărturiseşte soţiei că nu crede că el este tatăl lui Noe: “Uite, m-am gândit în inima mea că această concepţie este a “observatorilor” şi a Celor Sfinţi... a Nefilimilor... iar inima mea este îngrijorată din pricina acestui copil.” Fiul lui Lantech, Noe, avea pielea albă şi părul blond, iar ochii luminau “întreaga casă precum Soarele”.16 Cel mai înalt nivel al “regalităţii” reptiliene este cunoscut în rândul cercetătorilor OZN şi al unui număr de răpiţi ca fiind “Draco”, numit astfel după baza lor din constelaţia Draco. Aceste entităţi sunt descrise ca fiind albe şi proiectând ceva asemănător unei lumini laser din ochi, precum cei cu pielea perlată din “muntele lui James Bond”. Conform tăbliţelor sumeriene, Enlil era liderul Anunnaki-lor pe Pământ. Tăbliţele se referă la acesta ca la “şarpele splendid cu ochi strălucitori”. Aceasta este o descriere comună a copiilor-hibrid din acele vremuri, iar povestea îmi este cunoscută. După cum am mai spus, Frans Kamp (un profesor de muzică olandez) a devenit cercetător cu normă întreagă după ce a realizat că soţia sa este un hibrid reptoid. El mi-a relatat astfel experienţa sa:

“într-o seară am avut o mică dispută. Nu obţinuse ceea ce dorea şi s-a înfuriat. A trântit uşa şi a plecat spre

apartamentul ei. Am urmat-o afară. Era deja întuneric. Am văzut-o cum se îndrepta spre maşina ei şi cum a apucat portiera cu mâna. Şi atunci s-a întâmplat. Ochii ei s-au aprins şi din ei ieşea o lumină care trecea peste capotă şi chiar în faţa maşinii. Am privit dar, straniu, nu a fost un şoc pentru mine, ci mai mult o confirmare, un fel de,ştiam eu!'.”17

Conform Cărţii Genezei, la un moment dat, după ce a băut foarte mult vin, Noe s-a îmbătat şi a căzut în cortul său. Ham, fiul lui, a intrat şi l-a văzut pe tatăl său dezbrăcat. Înainte de a-l acoperi, a văzut ceva ce l-a mirat şi l-a făcut să le spună şi celor doi fraţi ai săi, iar când Noe a aflat s-a înfuriat foarte tare şi i-a blestemat pe Ham şi pe fiul său, Canaan. Probabil că Ham a văzut atunci unele lucruri care i-au semnalat că Noe este de fapt un copil al zeilor. Se pare că unii hibrizi încă mai păstrau trăsături clare reptiliene, mai ales un fel de piele solzoasă pe piept. În epopeea hindusă Mahabharata, un “semi-zeu” hibrid (Kama) s-a născut din împreunarea unei femei cu zeul Soare (Surya). Copilul este descris ca fiind “îmbrăcat în armură, ca o fiinţă divină”. Până la Noe, înainte de cataclismul final din Atlantida, oamenii se răzvrăteau împotriva controlului exercitat de Anunnaki-Nefilimi, iar urmaşii lor hibrizi erau foarte nepopulari. Despre aceştia se spunea că purtau “însemnul ruşinii”, care era un petic de piele reptiliană solzoasă, cel mai adesea pe piept. Din acest motiv, “zeii” Anunnaki au început să-şi ascundă adevărata lor natură, acţionând în spatele acoperirii preoţimii umano-reptiliene, care erau singurii oameni lăsaţi să “abordeze zeii”. Cartea slavonă a lui Enoh spune că, atunci când s-a născut Melchisedek, care a fost nepotul lui Noe, acesta “avea pe piept însemnul preoţimii şi chipul său era strălucitor”.18

Am auzit povestindu-se despre acelaşi fenomen chiar în relatări modeme. Soţia lui Frans Kamp lucra ca

fotomodel. El mi-a spus că pielea sa avea o aparenţă stranie:

“Soţia mea avea o reflexie ciudată a pielii sau se confrunta, de fapt, cu o problemă ascunsă? Pielea este extrem de importantă pentru fotomo-dele. Primul lucru la care se uită fotografii este pielea. Această problemă de piele a apărut cu nişte pete roşii care după ceva timp s-au transformat în porţiuni bătătorite. Am mers împreună la cel mai mare profesor de la Universitatea din Utrecht, dar nici măcar el nu a ştiut ce este. I s-au făcut tot felul de analize, dar nu au găsit nici-o explicaţie.”19

Conform textelor vechi, Noe le-a spus oamenilor că nu trebuie să ştie nimic despre copilul Melchisedek, deoarece ei l-ar omorî dacă ar vedea cum arată. »Insemnul preoţimii” era acelaşi cu dreptul divin de a domni, era codul descendenţilor reptilieni. Preoţii lui Melchisedek au devenit foarte faimoşi şi puternici, iar astăzi cel mai înalt nivel din ierarhia mormonilor este Preoţia lui Melchisedek. Biserica Mormonilor este o sucursală 100% a reptilienilor Iluminaţi, iar templul mormon din Salt Lake City, Utah, stă în vârful unei baze subterane reptiliene, conform afirmaţiilor unor surse militare care doresc să rămână anonime. Biserica Mormonilor este o acoperire pentru activităţile şi ritualurile satanice desfăşurate de elita ei conducătoare, deşi cei mai mulţi dintre mormoni nu au nici-o idee despre ce se petrece în realitate. Aceştia sunt doar oile controlate de forţe pe care nu le înţeleg. Cine a înfiinţat această sectă? Joseph Smith, Hiram Smith şi Brigham Young. Toţi masoni de grad înalt şi urmaşi merovingieni (Anunnaki).

Această temă a hibrizilor reptilieni-umani poate fi înţeleasă prin prisma lui “Adam şi Eva” din Grădina Edenului (în lb. sumeriană: Edin, adică “lăcaşul celor drepţi.”) în folclorul iudaic, Eva, care după cum se ştie a

fost ispitită de şarpe, era mama Nefilimilor şi este asociată cu cuvintele ebraice pentru viaţă şi şarpe.20 Satana ("Duşmanul") este descris în Vechiul Testament şi Tora ebraică drept "Vechiul şarpe" sau "Dragon" despre care se spunea că este stăpânul Nefilimilor care s-a refugiat sub pământ, după ce a pierdut bătălia cosmică pentru supremaţie. Cuvântul ebraic pentru ispititorul Evei este Nahash, care, pe lângă şarpe, se mai traduce şi ca "cel ce cunoaşte secretele", o altă temă a zeilor reptilieni.21

Se spunea despre Enoh, ca şi despre Noe, că "mergea alături de zei", iar vechea Carte a lui Enoh scrie că "observatorul" care a revelat secretele oamenilor se numea Gadreel. Acesta este un "înger căzut", care a fost identificat cu şarpele ce a ispitit-o pe Eva. Tot despre el se spune că este modelul pentru numeroasele zeităţi de mai târziu care au luat cunoaşterea (deseori simbolizată ca un foc sau ca o Iluminare) de la "zei" şi au dat-o oamenilor.

Adam şi Eva

După cum am sugerat, Adam şi Eva au fost probabil nu indivizi, ci filoane genetice hibride. La început, încrucişarea a produs progenituri reptiliene... astfel, "Dumnezeu" (zeii) a (au) făcut oamenii după propria sa (lor) imagine. Iată de unde vin referinţele biblice, altminteri inexplicabile: "Să facem omul după imaginea noastră".22 în acea perioadă, după cum se confirmă şi în descrierile sumeriene, Adamii şi Evele au fost donaţi şi nu reproduşi, fapt care a adus probleme pentru Anunnaki, deoarece nu puteau crea destui sclavi pentru munca pe care trebuiau să o facă pe Pământ. În cele din urmă sclavii umani au primit capacitatea de a procrea prin infuzia de mai multe gene mamifere, conform cărţii lui R.A. Boulay, Flying Serpents And Dragons, Mankind's Reptilian Past (n.tr. Şerpi zburători şi dragoni, trecutul reptilian al omenirii) (The Book Tree, USA, 1997). Această

schimbare de la clonă la procreator este prezentată simbolic prin alegoria din grădina Edenului, în care Eva este condamnată să sufere chinul facerii. Încrucişarea sexuală între creaţiile lor era “fructul oprit” simbolizat de povestea Edenului, sugerează Boulay. “Zeul” responsabil pentru această evoluţie a fost Enki. Acesta era şarpele ispitei din grădină, care a devenit indezirabil în rândul conducerii Aniinnaki-lor, datorită exploziei demografice umane ce a urmat, spun tăbliţele sumeriene. Enki, expertul ştiinţific şi medical, a fost simbolizat de doi şerpi care se încolăcesc unul în jurul celuilalt şi amândoi în jurul unui toiag, care ar putea simboliza ADN-ul reptilian. Această descriere se numeşte caduceu şi este astăzi simbolul profesiei medicale. Nu fără motiv. Evoluţia de la exterior reptilian la exterior mamifer este descrisă în lucrarea ebraică Haggadah (n.tr. Povestirea), un compendiu al vechilor tradiţii orale ebraice care spune:

“înainte, trupurile fuseseră acoperite cu piele cornoasă şi învăluite cu o aură. De îndată ce au încălcat porunca, aura şi pielea cornoasă le-a căzut şi au rămas în goliciunea şi ruşinea lor/'23

Aceasta se potriveşte cu legendele care spun că, înainte de “cădere”, oamenii “aveau pielea strălucitoare şi un veşmânt luminos pe tot trupul lor”.24 Mai târziu acest veşmânt a dispărut, dar încă mai existau rămăşiţe ale sale în rândul hibrizilor din perioada lui “Noe” şi a potopului. Chiar şi astăzi, cei implicaţi în experimente genetice guvernamentale îmi spun că au produs fâşii de piele reptiliană. Odată cu infuzia de gene de mamifere, durata de viaţă a început să scadă de la mii de ani, conform consemnărilor antediluviene, la sute de ani pe timpul Iui Noe, iar aparenţa reptiliană a început să se estompeze. “Zeii” reptilieni au fost mereu asociaţi cu durate mari de viaţă, iar şarpele era simbolul sumerian şi egiptean al nemuririi. Aceştia nu sunt nemuritori în formă

fizică, ei par astfel doar pentru cei care trăiesc fizic mai puţin.

Un alt personaj semnificativ este cunoscut ca Jared, tatăl lui Enoh, şi primul dintre patriarhi care nu s-a căsătorit cu sora sa, conform obiceiului Anunnaki-lor de a face copii cu surorile sau cu copiii lor, din motive strict genetice. În perioada lui Jared, adică în "Epoca de Aur", Nefilimii (aşa-numiţii fii ai zeilor sau "îngeri ai Domnului" în alte versiuni) apăreau pentru a se "căsători" cu femei umane. Astăzi, în Statele Unite există, se pare, o organizaţie numită "Fiii lui Jared" care jură "război implacabil împotriva descendenţilor "observatorilor" care... ca faraoni, regi şi dictatori notorii, au dominat omenirea în decursul istoriei". Publicaţia lor, The Jaredite Advocate, îi declară pe "observatori" "...super-gangsteri, mafioţi celeşti care conduc lumea".

Anunnaki au fost protejaţi de public prin "oamenii de mijloc", care jucau un rol intermediar între ei şi populaţie. Eu i-aş numi "preoţime hibridă". În vechime, numai ierarhiei preoţimii îi era permis să-L "vadă pe Dumnezeu" (adică pe zei). Preoţimea levită a evreilor este un exemplu de felul în care numai preoţilor li se permitea să abordeze divinitatea, conform Torei ebraice. Aşa cum arată diferitele descrieri, chiar şi cei mai mulţi preoţi sumerieni nu şi-au privit zeii în faţă. Preoţii controlau întreaga administraţie a statului din partea zeilor nevăzuţi. Ce spunea mereu Yahve-Iehova? El nu trebuie văzut: "...nu îmi poţi vedea faţa, deoarece oamenii nu mă pot vedea şi trăi apoi".25 Acesta era probabil un motiv al interzicerii "imaginilor sculptate" a zeilor.

Yahve-Iehova a mai fost asociat cu reptilienii în unele versiuni. Tăbliţele sumeriene descriu cum oraşele lor erau survolate de o mare piramidă sau de un zigurat în apropierea templelor şi a palatelor. În vârful zigurătului, spun tăbliţele, era "sfânta sfintelor" sau "cella" unde

“locuiau” zeii. Aici oamenii aleşi pentru genele lor erau aduşi pentru a se împreuna cu Anunnaki “regali” şi pentru a produce descendenţii care au devenit regi, regine şi liderii societăţii, aşa cum sunt şi în zilele noastre. Dispunerdb ziguratelor simboliza perfect structura piramidală a societăţii în care cei puţini din vârf administrează închisoarea globală pe care au creat-o Anunnaki pentru controlul nostru. Aceasta este structura prin care existenţa lor ^te păstrată secretă.

Preoţimea hibridă de astăzi se regăseşte pretutindeni în politică, afaceri, finanţe, media şi mai ales pe nivelurile superioare din reţeaua de societăţi secrete. Deoarece, în comparaţie cu populaţia umană, sunt puţini reptilieni şi descendenţi puri de-ai lor, ei au trebuit să lucreze şi să manipuleze pentru a introduce o structură socială în care:

(a) deciziile-cheie sunt luate de oameni din ce în ce mai puţini, din moment ce puterea este din ce în ce mai centralizată;

(b) omenirea este manipulată astfel încât se supraveghează singură, menţinându-se într-o perpetuă stare de încătuşare mentală şi emoţională.

Reptilienii pot lua trei înfăţişări. Există fiinţe fizice care trăiesc în mare parte în interiorul Pământului (intratereştri); fiinţe fizice care vin din spaţiu (extra-terestri); şi fiinţe non-fizice, care vin din adevăratul centru al puterii, ce există în alt spectru de frecvenţe de vibraţie, şi care se folosesc de descendenţii lor hibrizi pentru a manipula astfel din umbră. Se pare că reptilienii folosesc acest subterfugiu în multe alte zone ale galaxiei. Poate că ceea ce spun sună straniu şi chiar hilar. Înţeleg această reacţie şi pot spune că, dintr-o perspectivă condiţionată, cum este cea a omului contemporan, totul sună într-adevăr bizar. Din nefericire, nu este însă deloc aşa. John Rhodes, vechi cercetător al fenomenului reptilian din Las Vegas, îşi rezumă astfel concluziile:

“Din bazele lor subterane, extraterestrii militari reptilieni... (stabilesc) o reţea de agenţi încrucişaţi umani-reptilieni infiltraţi în diferite niveluri ale complexelor militare-industriale, organizaţii guvernamentale, grupuri de studiu OZN/paranor-male, ordine religioase şi fratemale etc. Aceste rase încrucişate, unele ignorând instrucţiunile de “spălare a creierului”, datorită genelor reptiliene îşi joacă rolul subversiv ca “agenţi reptilieni”, care îndeplinesc misiuni în cadrul unui plan de invazie extraterestră condusă de reptilieni.”26

Ultimul comentariu rămâne de verificat, dar de aici reiese clar că fundamentul a ceea ce sugerează John Rhodes este adevărat. Am avut o întâlnire stranie cu el în Las Vegas, în urma căreia am ajuns la concluzia că persoane din familia sa fuseseră implicate în operaţiunile unei linii aeriene CIA, Air America, din timpul războiului din Vietnam. Sunt deci precaut în ceea ce îl priveşte, dar subiectele menţionate de el sunt totuşi susţinute de dovezi substanţiale.

Poveşti cu zâne

Poveştile despre lumi subterane locuite de zâne, elfi, dragoni, demoni şi alte entităţi ne-umane abundă în folclorul de pe întreaga planetă, fiind cunoscute drept “cei strălucitori”, la fel ca Anunnaki şi “zeii” sub alte nume din vechile texte. Chiar o privire fugară asupra temei de bază confirmă că scrierile respective vorbesc despre aceiaşi “extraterestri” pe care îi descriu cei răpiţi de ei, precum şi cercetătorii fenomenului. Numele dat de popoarele scandinave pentru această lume subterană de peşteri, reţele de tuneluri şi mari oraşe subterane este Niflheim. Asemănarea izbitoare cu Nefilim este evidentă, spunându-se despre ei că locuiesc în pământ. Nordicii povesteau că Niflheimii erau conduşi de o zeiţă a morţii, care & numea Hei. Aceste reţele subterane pot fi accesate prin movilele şi forturile construite de antici sau

direct din munţii, dealurile şi lacurile considerate sacre. Se spune despre aceste “fiinţe de basm” că s-au încrucişat cu oamenii pentru a crea descendenţi hibrizi, că răpesc oameni de suprafaţă, că beau sânge uman şi preiau materiale ^Productive umane. Sună cunoscut? Iar principala formă în care apar aceste “zâne” sau “elfi” etc. este una reptiliană. Elf sau elven este încă numele de cod sub care sunt cunoscuţi unii descendenţi reptilieni Iluminaţi. Poveştile despre “zei” ne-umani care trăiesc în munţi sau în complexe subterane cu intrare prin munţi stau probabil la originea nenumăratelor mituri despre munţii “sfinţi” sau “sacri”. Muntele Olimp, reşedinţa panteonului grec al zeilor, este un astfel de exemplu. Zeus, stăpânul zeilor, cobora de pe munte pentru a însămânţa femeile umane. Întâlnirile dintre miticul Moise şi zeul său erau deseori asociate cu munţii. Voi investiga mai încolo legăturile antice şi moderne dintre “extraterestri” şi “zânele” din folclor.27

Războaiele Anunnaki-lor

Conform afirmaţiilor făcute de unii traducători ai textelor în limbile antice, aşa cum este de exemplu Zecharia Sitchin*, tăbliţele sumeriene povestesc despre disputele care au existat între diferitele facţiuni de Anunnaki.

Tăbliţele afirmă că liderii Anunnaki-lor, Enlil şi Enki, le-au oferit fiilor lor unele zone importante ale lumii pentru a le conduce şi dezvolta. Astfel, ni se spune că Nannar, cel mai mare fiu al lui Enlil, controla din oraşul Ur întreaga zonă a Mesopotamiei, Palestinei, Iordaniei şi Siriei. Simbolul său era semiluna, care de altfel a şi fost moştenit de Islam. Nannar era cunoscut sub numele Sin în limba semitică, iar de la acest nume provine cel al unui zeu reptilian, Sinai, precum şi termenul creştin de “sinner” (păcătos) sau “to sin” (a păcătui). Crucea creştină era simbolul lui U-TU “cel strălucitor”, cunoscut semiţilor ca Shamash, nepot al lui Enlil şi fiu al lui Sin,

conform informaţiilor din tăbliţele sumeriene. Shamash domnea în Libia, pe atunci plină de mari păşuni, iar capitala sa era Beth-Shamash (“Casa lui Shamash”), cunoscută mai mult sub numele Baalbek. Încă se mai găseşte acolo o structură extraordinară de pietre gigantice care cântăresc mai mult decât trei avioane cu reacţie. Fiul mai mic al lui Enlil, care se numea Ishkur sau “Cel din ţinutul munţilor”, a primit controlul Anatoliei din Turcia de astăzi, devenind zeu al hitiţilor nordic-arieni. Vechiul Testament îl numeşte Adad sau Hadad. R.A. Boulay crede despre acesta că este zeul iudaic Yahve/Yahveh sau Iehova. Fiica lui Sin, cunoscută ca Inanna sau Ishtar (în limba semitică) era o zeiţă războinică în multe ţinuturi, având mai multe nume. Simbolul lui Ishtar era leul, constelaţia Pleiadelor şi planeta Venus.

Împreună cu Sin (Nannar) şi Ishkur (Adad), ea a devenit o parte a unei triade de zei, cunoscută de asemenea sub diferite alte nume. Sin era tatăl, Ishkur fiul şi Ishtar femeia. De la Ishkur şi Ishtar, avem mitul New Age al “Comandamentului Ashtar”, despre care adepţii cred că este o forţă de “salvatori” extraterestri care se pregătesc să-i ia pe cei aleşi de pe planetă, atunci când lucrurile se vor înrăutăţi aici.

O altă figură proeminentă din această nouă generaţie de lideri Anunnaki de după potop este Marduk, fiul lui Enki. Marduk era zeul Babilonului. Vechile texte, tăbliţe şi legende descriu cum^aceşti zei au început o luptă pentru putere care a îngenuncheat lumea. Unele dintre aceste conflicte, având drept came de tun omenirea, sunt descrise în Vechiul Testament. Un eveniment major descris în tăbliţe îl priveşte pe //Zeul” Anunnaki, Sin. Numele său vine din sumerianul SW-EN sau ZU-EN, după cum scrie Boulay în tying Serpents And Dragons, iar Sin apare clar ca personajul “cel rău” din povestea sumeriană “Mitul lui Zu”. Aici, Zu (Sin), “dragonul rău”,

încearcă să preia controlul Pământului de la liderii Anunnaki, furând “pietrele puterii”, numite ME (se pronunţă “mei”). Acestea par a fi esenţiale pentru controlul exercitat de Anunnaki, fiind probabil cipuri sau programe electronice ori anumite cristale, care străluceau sau emiteau o lumină puternică. Erudiţii au tradus cuvântul ME ca tăbliţe ale destinului sau puteri divine, iar eu mă întreb dacă acestea au vreo legătură cu Chivotul Legământului, despre care se spune că avea puteri divine. Relatările sumeriene afirmă, citându-l pe “Zu” (Sin):

“Voi lua divinele ME Şi voi face eu legile zeilor, îmi voi stabili tronul şi controlul asupra ME.a îi voi conduce astfel pe toţi Igigi (“Cei care observă” sau “observatorii”)."

Iar mai târziu, tăbliţele menţionează:

“A luat ME în mâini, Deposedându-l pe Enlil de conducere, Şi de puterea de a da legi. Apoi Zu a zburat,

Retrăgându-se în fortăreaţa sa din munţi.”28

Holocaustul nuclear antic

Iată în continuare legenda care povesteşte cum “zeul” Anunnaki, Ninurta, s-a oferit să recupereze pietrele ME. Zu a creat ceea ce pare să fi fost un câmp de forţă pentru a se proteja de atac, iar tăbliţele spun: “în timp ce controla ME, nici-o săgeată nu se apropia de el.” Enki, marele savant şi inginer, a creat atunci o armă care a străpuns apărarea lui Zu şi, în cele din urmă, l-a invins. Şi alţi Anunnaki au încercat să fure pietrele ME, deoarece lupta pentru putere şi control a continuat între ei, ca de altfel şi în zilele noastre. Zu (Sin) a fost judecat, dar rezultatul nu este cunoscut. Este totuşi evident că originea termenul biblic “sin” se referă la sfidarea voinţei lui “Dumnezeu”, a zeilor. Povestea luptei dintre Zu şi Ninurta descrie folosirea unor arme foarte avansate, aparent imposibil de realizat în urmă cu mii de ani, care totuşi sunt susţinute de dovezi solide. De exemplu, în Rajasthan, India, nu departe de Jodhpur, există o

suprafaţă de aproximativ 5 kilometri pătraţi, acoperită cu cenuşă radioactivă. Tot în această zonă, izolată de poliţie, rata apariţiei cancerului şi a naşterilor cu malformaţii este foarte ridicată, de aici provenind şi măsurile de izolare. A fost descoperit un întreg oraş vechi care, conform dovezilor, a fost distrus de o explozie atomică în urmă cu 8.000-12.000 ani. Se estimează un număr de jumătate de milion de victime ale exploziei, cel puţin la fel de puternică precum cea din Japonia anului 1945.

Aceste descoperiri moderne sunt regăsite în vechile texte. Epopeea hindusă Mahabharata povesteşte: “Un singur proiectil încărcat cu toată puterea din univers... O coloană incandescentă de fum şi foc, strălucitoare cât 10.000 de sori, s-a ridicat în toată splendoarea sa... Era o armă necunoscută, un trăsnet de fier, un mesager gigantic al Morţii care a transformat în cenuşă o întreagă rasă.” Epopeea vorbeşte şi de cadavre atât de arse, încât nu au putut fi identificate; despre cum au căzut părul şi unghiile oamenilor, despre faptul că ceramica s-a spart “fără motiv”, iar păsările au albit. În câteva ore hrana s-a contaminat. Dacă nu este descrierea unei explozii nucleare, atunci ce este?

' Foarte multe texte, precum Ramayana, descriu un război teribil între hinduşi şi atlanţi. Aceştia foloseau aparate zburătoare numite Vimana, iar atlanţii unele numite Vailixi. Consemnări hinduse descriu chiar o luptă pe Lună, fapt care susţine afirmaţiile unor persoane ca Arizona Wilder, sclavă a controlului mental impus de Iluminaţi, care a lucrat pentru eşaloanele superioare ale acestora. Ea pretinde că reptilienii şi nordicii blonzi cu ochi albaştri au dus lupte pe Lună şi pe Marte, ca şi pe Pământ. Toate acestea s-au petrecut în “Epoca de Aur” de dinaintea cataclismului din Lemuria şi Atlantida şi astfel sunt susţinute descrierile decăderii marii şi puternicei Atlantide prin război tehnologic şi catastrofe.

La întoarcerea Anunnaki-lor după cataclisme, a revenit însă aceeaşi mentalitate. Există dovezi foarte clare ale altor dezastre nucleare. Descoperirile arheologice din Valea Indusului arată că oraşele au fost construite în perioada 3500-3000 î.Ch. (când s-a consolidat Imperiul Sumerian controlat de Anunnaki) şi au fost distruse în jurul anului 2000 î.Ch. În urma unor mari violenţe.

Mai mult, scheletele găsite în aceste locuri prezintă radioactivitate crescută. Cam în aceeaşi perioadă, pe la 2000 î.Ch., Sumerul şi-a găsit sfârşitul în urma unui "vânt rău" care prezenta toate semnele unui conflict nuclear. "Vântul" a adus sfârşitul brusc al Sumerului şi al akkadienilor învecinaţi. Textele străvechi povestesc despre o "calamitate" care s-a abătut asupra Sumerului/ una "necunoscută omului, care nu mai fusese văzută vreodată". A fost un "vânt rău", o furtună şi o "căldură care a pârjolit totul în calea ei". Un fel de nor a blocat soarele ziua şi stelele noaptea. Textele relatează în continuare:

"înspăimântaţi, oamenii abia puteau respira; vântul rău îi chircea, nu le mai lăsa încă o zi... gurile le erau înecate în sânge, capetele inundate de sânge, chipurile au devenit palide din cauza vântului rău."

Sau:

"A pustiit oraşele, casele şi grajdurile; animalele au dispărut. Apele Sumerului erau otrăvite; câmpurile erau pline de buruieni, iar păşunile uscate."29

Chiar şi zeii au trebuit să părăsească aceste locuri, după cum ni se spune, toate oraşele sumeriene fiind afectate în acelaşi timp. Dezastrul nuclear din Valea Indusului corespunde cu perioada de timp a acestui "vânt rău" otrăvitor din Sumer, dar şi cu distrugerea violentă din Sodoma şi Gomora biblică. Multe surse localizează aceste oraşe în capătul sudic al Mării Moarte din Israel, unde mai persistă şi astăzi niveluri nefireşti de radioactivitate. Acel loc mai este numit şi "Marea lui Lot",

după personajul biblic din povestea Sodomei şi a Gomorei, asociat timp de mii de ani cu simbolul morţii. Povestea soţiei lui Lçt spune că aceasta s-a transformat într-o stană de sare când a privit înapoi spre Sodoma şi Gomora în timpul distrugerii lor, dar cuvintele traduse ca “stană de sare” Pot fi traduse şi ca “nor de fum”.30 în acest caz ar avea niai mult sens decât “sare”, potrivindu-se imaginii de ^ci. Relatările despre devastarea Sodomei şi Gomorei descriu cum Dumnezeu a hotărât să distrugă aceste oraşe şi i-a avertizat pe cei supuşi lui să fugă. Avem aici din nou o coincidenţă, tăbliţele sumeriene explicând amănunţit cum liderii Anunnaki-lor, conduşi de Enlil şi de progeniturile sale, au decis să aistrugă aceste locuri printr-un alt război intern, de această dată pornit împotriva lui Marduk, fiul fratelui său vitreg şi mare rival, Enki. Până astăzi, facţiunile lui Enlil şi ale lui Enki din rândul Anunnaki-lor îi învrăjbesc pe Iluminaţi şi creează numeroase conflicte.

În peisajul peninsulei Sinai (Sin-ai), există o mare zonă abruptă, de aproximativ 200 de kilometri pătraţi. Istoria şi arheologia “oficială”, care cataloghează ideea existenţei unor arme ultramoderne ca imposibilă în lumea veche, consideră pietrele înnegrite (numai la suprafaţă) din Sinaiul de est, ca simplu “mister”. Totuşi, scenele aparente de explozie nucleară sunt la vest de Sumer, iar textele sumeriene spun că “vântul rău” care a otrăvit apele şi atmosfera, punând.capăt acelei civilizaţii, a fost creat de un “fulger de la vest”. Se poate astfel rezolva misterul dispariţiei subite a civilizaţiei sumeriene? Se poate ca “vântul rău” să fi fost dezastrul nuclear? Pe la 1450 î.Ch., cultura clasică minoică (fostă sumeriană) a fost distrusă în Creta de un alt dezastru subit, pe care arheologii şi istoricii nu-l pot explica. Încă o dată, toate oraşele au fost nimicite în aceeaşi perioadă de un “teribil” holocaust.

Prin această serie de evenimente violente şi războaie interne cu Anunnaki, Imperiul Sumerian s-a prăbuşit. A început să se divizeze şi fiecare provincie în parte să se autoguverneze, cel puţin temporar, în baza cunoaşterii, structurii, credinţelor şi miturilor foştilor lor stăpâni. De atunci, reptilienii Anunnaki au manipulat din umbră şi prin urmaşii lor hibrizi, fiind pe cale să înlocuiască imperiul lor global explicit (Vechea Ordine Mondială) cu imperiul lor global ascuns (Noua Ordine Mondială). Ei sunt forţa ascunsă din spatele începerii centralizării globale care explodează în jurul nostru astăzi. Anunnaki, cel puţin după cataclismul final din Atlantida, au căutat să-şi ascundă faţă de oameni, pe cât posibil, forma reptiliană.

Uite popa, nu e popa

Descendenţii reptilieni care operează în societatea umană au creat multe dintre Şcolile de Mistere antice pentru a păstra cunoaşterea adevăratei istorii, precum şi experienţa ezoterică şi tehnologică din Atlantida, Lemuria şi lumea postcataclismică, mai ales din Imperiul Sumerian. Acesta a fost unul dintre rolurile asumate de Royal Court of the Dragon (cunoscută şi ca Frăţia Şarpelui) de pe la 2000 î.Ch., când a infiltrat Şcolile egiptene de Mistere, care au devenit “vehicule” ale “zeilor” reptilieni. Manly R Hali, istoric mason, rezumă ceea ce s-a petrecut, deşi sintagma “magicienii negri din Atlantida” trebuie citită ca “reptilieni”:

“în timp ce magia ceremonială elaborată în Antichitate nu era neapărat rea, din pervertirea sa au apărut câteva şcoli false de vrăjitorie sau magie neagră [în Egipt]...Magicienii negri din Atlantida (reptilienii) au continuat să-şi exercite puterile până când au subminat complet şi au corupt morala Misterelor primitive... Ei au uzurpat poziţia ocupată înainte de iniţiaţi şi au preluat frâiele guvernului spiritual. Astfel, magia neagră a dictat religia de stat şi a paralizat activităţileyntelectuale şi

spirituale ale individului prin consimţirea completă şi imediată la dogma formulată de tagma preoţească. Faraonul a devenit o marionetă în mâinile Consiliului Stacojiu - un comitet de arhi-vrăjitori ridicaţi la putere de către preoţime."32

Iată ce s-a petrecut exact în ultima parte a existenţei Atlantidei şi ceea ce se petrece astăzi cu mărionetele politice de la "putere" ale celor din culise, Iluminaţii, care le dictează acţiunile şi planurile. Cei care nu fac ce li se spune sunt asasinaţi, implicaţi în "scandaluri", se "îmbolnăvesc" sau sunt ţinta campaniilor de presă care conving oamenii să-i îndepărteze din funcţii. În Imperiul Sumerian, "zeii" reptilieni dictau preoţimii şi, mai departe, administratorilor finanţelor şi statului, dar în esenţă rămâne aceeaşi structură.

Anunnaki ascunşi dictează "preoţimii" lor, iniţiaţilor şi descendenţilor Iluminaţilor, care la rândul lor dictează administraţiei finanţelor şi statului. Planul lor este crearea unei versiuni globale a acelei structuri -guvernul mondial, banca centrală, armata şi moneda comună. Vechea reţea de Şcoli de Mistere, cu niveluri de iniţiere strict compartimentate, s-a transformat în reţeaua de societăţi secrete de astăzi. Deasupra "pietrei de temelie" a Iluminaţilor se află reptilienii Anunnaki. Ei trebuie să stea ascunşi, deoarece sunt sunt depăşiţi numeric de populaţia umană, ceea ce ar fi clar în dezavantajul lor, în cazul în care oamenii conştientizează ce se petrece de fapt. Reţeaua de societăţi secrete de astăzi este doar expresia modernă a Şcolilor atlante/lemuriene de Mistere, preluate de o forţă malefică în perioada de dinainte de cataclisme. Cei orientaţi pozitiv şi negativ s-au luptat pentru controlul Şcolilor de Mistere restabilite după potop. În cele din urmă, forţa malefică a câştigat bătălia şi a început să-şi extindă subtil puterea în întreaga lume. Ei au propagat limbajul secret al simbolurilor, pe care iniţiaţii lor au învăţat să-l citească şi

să-l înţeleagă. Eu numesc această reţea drept “cult al şarpelui”, “frăţia şarpelui” sau Iluminaţi. Toate reprezintă aceeaşi forţă. Limbajul lor secret include simbolul torţei (cei Iluminaţi); piramida şi ochiul atotvăzător (aparent utilizat de şerpii siriusieni în Atlantida); leul (“Soarele” şi simbol al cultului şarpelui); şarpele, peştele şi reptilele zburătoare (capul de balaur); sunetul dur “K" folosit în nume şi cuvinte (Ka, Ki etc.); crucea roşie sau crucea de foc pe fundal alb (steagul Angliei) şi treimea simbolizată ca trident, mai târziu floarea de crin etc.

Reptilienii-Iluminaţi ştiu că fuziunea echilibrată a energiilor masculine şi feminine creează o a treia forţă extrem de puternică, de aici motivul obsesiei lor pentru “treime”. Adepţii New Age, dar nu numai ei, vorbesc despre nevoia de a echilibra polul masculin şi cel feminin şi aceasta pe bună dreptate. Dar, pe de altă parte, înţelegerea diferitelor niveluri ale acestei fuziuni duce la înţelegerea intrigii şi a intenţiilor adevărate ale Anunnaki-lor. Astfel, diferite aspecte negative ale ambelor energii pot fuziona pentru a crea o a treia forţă malefică; sau, dimpotrivă, frecvenţele superioare masculine şi feminine pot alcătui o a treia forţă pozitivă. Lumea din jurul nostru este, de fapt, manifestarea negativă a energiei şi a interacţiunii dintre aceste energii. Suntem făcuţi să credem că lumea în care trăim este dominată de energia masculină, dar acesta este doar stratul de la suprafaţă. În culise, totul este controlat, de fapt, de expresiile negative ale energiei feminine. Energia masculină este “acolo”, în faţa ochilor, în lumea tridimensională. Lideri ai marilor bănci, corporaţii, imperii media sau ofiţeri înalţi din armată. Ei sunt aduşi la putere, războaiele sunt create, iar planurile sunt puse în aplicare prin aspecte extrem de negative ale energiei feminine; toate acestea reprezintă o manipulare ascunsă, de culise. În adevăratul sediu al puterii, Iluminaţii sunt dominaţi de energia feminină.

Extremele negative ale acesteia Manipulează discret evenimentele, iar extremele negative masculine le duc la îndeplinire în faţa ochilor noştri. Iată de ce credem că este o lume dominată de masculin. Pare astfel, dar în realitate nu e aşa.

Distrugerea vechii cunoaşteri

Activitatea reţelei reptiliene de societăţi secrete din acele timpuri a cunoscut două răbufniri. Prima a vizat transmiterea cunoaşterii avansate numai către cei puţini aleşi şi controlarea cantităţii de informaţii pe care fiecare dintre iniţiaţi avea dreptul să o afle (compartimentare). Cea de-a doua a fost manipularea evenimentelor din arena publică pentru a scoate din circulaţie cunoaşterea ezoterică avansată care a supravieţuit acolo. Şi au reuşit asta prin crearea de religii şi a “ştiinţei” care a limitat viziunea şi posibilitatea de acţiune a oamenilor. Aceste două “opuse-asemănătoare”, religia şi ştiinţa, au etichetat apoi cunoaşterea suprimată ca fiind ceva rău, o adevărată nebunie. Condamnarea astrologiei este numai unul din multeleastfel de exemple.

Iluminaţii, prin intermediul unor personaje precum Columb, Cortes, Cabot şi Cook, s-au întors în cele din urmă la fostele pământuri ale Imperiului SumeriarVAtlant/Lemurian. Acolo, în numele “creştinismului”, ei au distrus sistematic cât au putut de mult, mai ales pe deţinătorii cunoaşterii, precum şamanii.

Aşa cum spunea Credo Mutwa despre experienţa africană: “Au stors minţile şamanilor, după care i-au omorât”. Au găsit ce au vrut şi apoi s-au asigurat că nimeni altcineva nu mai află. Iată de ce informaţiile lui Credo despre reptilienii Chitauri nu au fost făcute publice atât de mult timp. Este vital ca Anunnaki-Iluminaţii să distrugă sau să marginalizeze culturile indienilor americani, ale celor din America Centrală şi de Sud, ale africanilor, aborigenilor australieni, precum şi religiile păgâne în general. Înlocuind aceste culturi native cu

religiile impuse de ei, puteau fie să zdrobească adevărata cunoaştere cu dogme rigide, fie să o încătuşeze în vreo structură ierarhică de “superioritate” genetică, asemănătoare sistemului hindus al castelor.

Columb(a)

Urzeala Iluminaţilor se poate sesiza foarte bine în povestea lui Cristofor Columb. El a navigat spre Americi în 1492, ştiind cu precizie încotro se îndrepta, deoarece socrul său era căpitan de vas şi apropiat al Prinţului Henry Navigatorul, Mare Maestru într-o societate secretă numită Cavalerii lui Hristos din Portugalia. Cavalerii lui Hristos erau un alt nume pentru Calaverii Templieri, care au fugit din Franţa în Portugalia şi Scoţia, după ce au fost epuraţi în anul 1307.33 Prin această societate secretă subterană, Columb avea acces la hărţile vechi ale Americii. Se ştie că avea la el “hărţi stranii” la plecarea sa în “India”. Columb era membru iniţiat al unei societăţi secrete şi, conform istoricului mason american Manly P. Hall, el avea legături cu aceeaşi reţea secretă din Genova, Italia, din care făcea parte şi cel numit mai târziu John Cabot.34 La cinci ani după sosirea lui Columb în America, Cabot a navigat din portul templier Bristol, Anglia, pentru a “descoperi” ceea ce cunoaştem acum ca fiind America de Nord. Masonii de atunci puteau face acest lucru, deoarece aveau acces prin intermediul societăţilor secrete la hărţile desenate de marinarii sumerieni, şi chiar mai înainte, de atlanţi şi lèmurieni. Multe hărţi vechi au fost descoperite şi confirmă fără echivoc faptul că lumea a fost cartografiată cu mii şi Mii de ani în urmă, fapt care a fost şters din consemnările istoriei “oficiale”.

După cum am menţionat mai devreme, Piri Reis, amiral în marina militară otomană, a realizat în 1513 o hartă detaliată despre masa de pământ de sub

Antarctica. Cercetări moderne au confirmat că harta este extrem de precisă. Şi, desigur, explicabilă. După

cum însuşi amiralul a spus, el a desenat acea hartă folosindu-se de alte hărţi ce fuseseră compilate înainte de'acoperirea cu gheaţă a Antarcticii. Reis a desenat această hartă la numai 21 de ani, după ce Columb a plecat în călătoria spre Indii. Acesta din urmă, ca şi Cabot şi căpitanul Cook de mai târziu, avea acces la acelaşi material ca şi Reis, ba chiar mai mult. Toţi trei au fost finanţaţi de descendenţii hibrizi. De exemplu, Căpitanul Cook a fost sprijinit de Societatea Regală masonică din Londra, iar Columb a fost sponsorizat de regele Ferdinand şi regina Isabela ai Spaniei, precum şi de infamii descendenţi veneţieni din familia de Medici. Cu toţii se trag din regi sumerieni.

Alţi urmaşi-cheie ai Iluminaţilor sunt membrii Casei de Lorena (L'Orion?) din Franţa. Şi ei l-au angajat pe Columb, împreună cu o altă figură faimoasă a istoriei, care a lucrat şi pentru Casa de Lorena, şi pentru familia de Medici: Nostradamus. Michel de Notre Dame se bucura de o cunoaştere ezoterică fenomenală pentru vremea în care trăia, deoarece avea legături cu descendenţii care deţineau şi încă mai deţin în reţeaua lor de societăţi secrete vechea cunoaştere din Sumer, Atlantida şi Lemuria, în timp ce lucrau în mod sistematic să o îndepărteze din circuitul public.

Avem deci aceeaşi temă: istoria aceloraşi descendenţi şi a societăţilor lor secrete, care manipulează evenimentele conform planului de control global al reptilienilor. În decursul secolelor, ei şi-au extins puterea dincolo de Orientul Mijlociu şi cel Apropiat Oriunde mergeau, deveneau lideri politici sau finanţatori. A urmat apoi o perioadă când s-au putut extinde pe plan global. Atunci când Wilhelm de Orania, unul dintre descendenţii reptilienilor, a trecut Canalul Mânecii venind din Olanda, în 1688, el a fost adus pe tronul Angliei pentru a domni împreună cu regina Maria. Invazia lui Wilhelm a avut loc aproape de zona unde a sosit Brutus în jurul anului 1103

î.Ch., cu troienii săi, pentru a înfiinţa "Noua Troie" sau Londra. Cu 20 de ani înainte de sosirea lui Wilhelm, Londra fusese devastată de Marele Incendiu din 1666 (666 este un cod satanic al Iluminaţilor), fapt care le-a permis iniţiaţilor Iluminaţi să construiască un nou oraş. Dintre aceştia îl amintim în mod special pe Sir Christopher Wren, care a proiectat catedrala St. Paul în vârful lui Ludgate Hill. Catedrala a fost construită pe un vechi loc de adorare a zeiţei Diana şi tot aici prinţesa Diana s-a căsătorit cu prinţul Charles. (Că veni vorba, titlul de "Sir", o onoare acordată în prezent de Regină şi de Guvernul Britanic, deseori pentru servicii deosebite, provine de la o veche zeiţă reptiliană Anunnaki, numită Sir.) Noul oraş Londra a fost reconstruit după incendiu în ideea de a deveni centrul mondial al descendenţilor Iluminaţi. La fel şi după sosirea lui Wilhelm de Orania, care a devenit William III, şi cu care se înrudesc toate familiile regale din Europa. În 1694, William a semnat actul prin care a creat Banca Angliei şi întregul sistem bancar central care dictează politica, prin organizaţii gen Banca Internaţională pentru Depuneri din Elveţia. A urmat apoi crearea fortăreţei operaţionale a Iluminaţilor din Londra pentru imperiul britanic şi alte imperii europene, expansiunea la scară planetară pentru cucerirea Americilor, Africii, Asiei, Chinei, australiei şi Noii Zeelande, prin exportul de descendenţi şi societăţi secrete şi efortul de distrugere a cunoaşterii şi culturii indigene. Tot în acele ţări au fost creaţi descendenţi hibrizi prin încrucişarea Anunnaki-lor cu familiile selectate cu mult înainte, aceştia fiind oamenii lăsaţi în poziţii de putere după plecarea invadatorilor coloniali din Europa şi care au garantat "independenţa" acestor ţări. Credo Mutwa a identificat mulţi lideri de culoare din statele "independente" africane ca făcând parte din aceiaşi descendenţi "regali" care pretindeau apartenenţa genealogică la "zei".

'La prăbuşirea acestor imperii europene, schimbarea a fost numai de suprafaţă, nu şi în aspectele fundamentale. Există două forme de dictatură: una vizibilă, adică tiranii la vedere, precum comunismul sau fascismul, şi una insidioasă, invizibilă, care operează în mare secret şi care creşte precum un cancer ascuns, acaparând poziţiile de putere din fiecare domeniu al societăţii. Formele deschise, evidente de dictatură au o durată limitată, deoarece în cele din urmă va exista o rebeliune împotriva controlului perceptibil, existând un obiectiv clar de atins. Totuşi, dictatura ascunsă, controlul din culise, poate merge la nesfârşit dacă nu e demascat, deoarece oamenii nu se răzvrătesc împotriva lipsei de libertate când ştiu că sunt liberi. Când imperiile europene şi cel britanic au început să se destrame, aceste puteri au schimbat controlul evident cu unul ascuns. În timp ce părea că li se acordă "independenţă" coloniilor, descendenţii şi reţelele lor de societăţi secrete au rămas intacte în acele ţări, iar ei au continuat să le controleze până astăzi. Dar, pentru că nimeni nu ştie aceste lucruri, iar oamenii văd un preşedinte sau prim-ministru de culoarea sau naţionalitatea lor, se presupune că ţara este "liberă" şi se autoguvernează, în Secretul Suprem am arătat că Statele Unite nu au încetat să fie controlate de Londra chiar şi astăzi şi că nivelul federal de guvernare este o corporaţie privată europeană. Preşedintele Statelor Unite este doar un şef executiv al corporaţiei, având acelaşi rol ca preşedintele fostei companii Virginia, înfiinţată în 1604 de Coroana Britanică şi de descendenţii "aristocraţi" pentru a fura în primul rând America de Nord. Un fapt extraordinar, dar adevărat. Cel puţin 50 din cei 56 de semnatari ai Declaraţiei Americane de Independenţă erau masoni. Când Marele Maestru Francmason George Washington a devenit primul preşedinte american, el a numit 11 membri ai Curţii Supreme de Justiţie, din care şase erau

masoni declaraţi, poveste care a continuat şi de atunci înainte. Inaugurarea lui Washington din 1789 a fost o ceremonie masonică în care fiecare a rostit jurământul pe o Biblie Masonică. În ianuarie 2001, preşedintele George W. Bush a jurat pe aceeaşi Biblie, ca şi tatăl său cu mai bine de zece ani în urmă. Washington, care a comandat armatele coloniale americane împotriva Coroanei Britanice, era cavaler al Ordinului Jartierei, organizaţie de vârf a Iluminaţilor, supervizată de Coroana Britanică. Pare o mare contradicţie, dar pentru cei care cunosc înşelătoria, totul are sens. (Vezi Secretul Suprem pentru amănunte despre războiul american de "independenţă".)

Nu există un exemplu mai bun ca Africa de Sud. În perioada de apartheid, exista o dictatură deschisă a câtorva asupra celor mulţi. În consecinţă, politica era un obiectiv clar combătut cu rebeliuni interne şi externe, care în final au dus la îndepărtarea acelui regim. A venit apoi primul preşedinte de culoare, Nelson Mandela, o marionetă a Iluminaţilor, care a fost înlocuit cu Thabo Mbeki. Oamenii de culoare au acum drept de vot şi Africa de Sud este liberă. Ura! Chiar aşa? Structura globală a Iluminaţilor poate fi asemănată cu o piramidă sau cu un labirint compartimentat. Centrul operaţional este Europa cu oraşele Londra, Paris, Bruxelles şi Berlin. Europa este centrul de comandă către cei pe care eu îi numesc "managerii genealogici ai sucursalelor" din diferitele ţări ale lumii. Aceşti "manageri genealogici", cum ar fi clanul Rockefeller din Statele Unite sau Bronfman din Canada, au în jurul lor o reţea formată din alte familii care controlează politica, finanţele, afacerile, mass-media, armata etc. din ţara lor, în mod foarte asemănător cu domniile "zeilor" Anunnaki din diferitele j-egiuni ale lumii şi totodată corespunzător cu agenda dictată de la nivel central. Aşa cum zeii se luptau între ei pentru partea de putere, "managerii de sucursală" Iluminaţi din zilele

noastre fac acelaşi lucru, şi de aici luptele interne şi conflictele care există între ei. Rolul “managerului” este acela de a orchestra evenimentele şi politica din ţara sa pentru a urma planurile orchestrate la nivel global. Iată cum aceleaşi evenimente şi politici pot fi introduse pretutindeni, uneori în acelaşi timp.

Deci, mai este sau nu Africa de Sud liberă? “Managerii de sucursală” din Africa de Sud sunt familia Oppenheimer şi reţeaua lor. În perioada de dictatură apartheid, ei controlau aproximativ 80% din piaţa bursieră, deţineau minele de aur şi de diamante de care depindea întreaga economie şi manipulau mass-media prin diferiţi oameni de faţadă. Odată cu alegerea lui Mandela şi Mbeki, dictatura apartheid a fost înlocuită de “libertate”. Dar sub această “libertate”, familia Oppenheimer şi reţelele sale continuă să controleze tot cam 80% din piaţa bursieră sud-africană, deţin minele de aur şi de diamante de care depinde economia şi manipulează mass-media prin oamenii lor de faţadă; şi realizează aceasta printr-un prieten irlandez al lui Robert Mugabe şi Henry Kissinger, care se numeşte Tony O'Reilly. Nu este minunată această libertate? Pretutindeni este la fel, deoarece aceleaşi forţe deţin controlul dând iluzia de “independenţă”. Dar să vedem experienţa sud-africană. În timpul dictaturii deschise apartheid a avut loc o rebeliuneîn întreaga ţară şi în afara ei, iar acum există o dictatură ascunsă... Toţi afirmă însă că Africa de Sud este în prezent liberă şi “independentă”.

Metoda “mâinii ascunse” este aşadar de departe cea mai eficientă cale de control al oamenilor şi de manipulare a mersului evenimentelor. Această schimbare a controlului deschis cu unul subtil a avut loc pe fiecare continent, fiind modul de manipulare a lumii de către Anunnaki şi de către descendenţii lor hibrizi.

CAPITOLUL 7 - În slujba dragonului: trecutul

Marile spirite s-au lovit întotdeauna de opoziţia celor mediocru

Albert Einstein

Lumea antică abundă în legende despre şerpi sau rasa dragonilor, despre regi, regine şi împăraţi care pretind domnia de drept divin ca descendenţi ai zeilor-şerpi.

Relatări sumeriene povestesc despre şerpi zburători şi dragoni care scuipă foc (simboluri ale aparatelor lor zburătoare?) şi cum regii din Sumer de dinainte de potop, din jurul anului 240.000 î.Ch., erau "schimbaţi" în urma unirii zeilor cu oamenii. Sargon cel Mare, renumitul domnitor al Imperiului Sumerian, pretindea că această origine genetică şi chiar existenţa "regalităţii" este clar un dar al acestor zei. La fel de clară este şi originea lor reptiliană: "reptilele care coborau". În plus, există multe referinţe ale sumerienilor la zeii lor ca şerpi de foc înaripaţi. Termenul U-SHUM-GAL, folosit deseori pentru a face referire la Enki, se traduce ca "şarpe de foc înaripat", imagine care ar descrie perfect un reptilian într-un aparat zburător care scoate flăcări. De fapt, cuvântul SHUM se poate înrudi cu termenul de "vehicul celest".i

Mai poate exista şi o altă origine a acestui

Figura 16: Capul de ţap satanic, un simbol pentru încornoratul " Draco"

simbolism "de foc". Zeul Anunnaki Ninurta era numit MUSH-SHA-TUR-GAL-GAL - "şarpele zburător cu privirea de foc", ceea ce se potriveşte perfect cu descrierile şamanului zulu Credo Mutwa despre reptilienii din legendele africane antice şi contemporane. El spune că reptilienii au un al treilea ochi între cei doi, care se deschide dintr-o parte în alta, faţă de ceilalţi doi, care se

deschid de sus în jos -”ochiul roşu de foc” din tradiţia africană. Din acest ochi ei emit o rază roşie de lumină asemănătoare laserului, spune el, care poate paraliza oamenii. Aceasta este originea verbului “a deochia” pe cineva.2 În China se spunea despre Lung Wang (“regii-dragon”) că aveau o “perlă magică” pe frunte, un “ochi divin” care reprezenta o sursă mistică de putere. Poveştile franţuzeşti din zona Alpilor vorbesc despre un dragon cu un “ochi” roşu-rubiniu în centrul frunţii, care era atât de strălucitor, încât creatura părea că proiectează foc.3 Uneori acest ochi este numit “dracontia”4 şi ne putem aminti aici de ochiul pe care îl aveau în centrul frunţii fiinţele mitice numite Ciclopi. Credo Mutwa, ca şi multe dintre persoanele răpite, descriu că reptilienii “regali” şi cei din ierarhiile superioare, cum este Draco, au coame. Unii arată ca Darth Maul din filmul Războiul Stelelor, având excrescenţe sau “coarne” pe cap.



Filmele de la Hollywood conţin adeseori foarte mult adevăr, atât prin cei care încearcă să facă publice poveştile reale, cât şi prin cei mai mulţi care pregătesc omenirea pentru apariţia publică a acestor fiinţe în anii care urmează. După părerea mea, regizorul George Lucas face parte din cea de-a doua categorie. Sumerienii îi descriau pe “zeii” lor ca purtând coifuri sau alte

accesorii cu coarne, care au fost folosite mai târziu de descendenţii hibrizi pentru a simboliza regalitatea; tot de aici provine şi simbolul coroanei regale. Personajul Darth Maul ne poate oferi o idee despre originea simbolului coroanei. În prima parte a producţiei The Reptilian Agenda, Credo Mutwa spune că este uimit de Darth Maul din cauza asemănării sale cu reptilienii din legendele vechi şi modeme africane. Capul de berbec sau ţap, folosit pe scară largă ca simbol al satanismului, este de asemenea un simbol al “regalităţii” încornorate Anunnaki (Figura 16). Ram este un cuvânt sau o silabă care simbolizează focul şi se referă la zeul atlant al focului, Votan. De aici provin piramida, pentagrama, dar şi numele Semiramida, Ramses, Rama, Ramtha şi poate chiar cuvântul “program”, foarte preţuit de Iluminaţi în strategia lor.

Regii-dragon

Regii succesori ai descendenţilor reptilieni erau cunoscuţi ca “dragoni”. Când mai multe regate se aliau într-o luptă, era desemnat un rege al regilor, cunoscut ca Mare Dragon sau... Draco. Tifiul celtic de Pendragon, ca în Uther Pendragon, tatăl “regelui Arthur” din poveştile Graalului, era o versiune a numelui Draco. În legende, simbolicul Arthur era un descendent al dragonilor, iar pe coiful său (lb. engl. helmet) (sau El-met, numit după zeiţa reptiliană El) era desenat un dragon. Simbolul dragonului roşu al Ţării Galilor provine de la Merlin, “magicianul” lui Arthur, care susţine că dragonul roşu simboliza poporul britanic. Merlin era descris ca fiind numai pe jumătate uman, deoarece se născuse din împreunarea unei fiinţe subterane cu o femeie umană. Poveştile arthuriene cuprind toate elementele clasice, inclusiv crearea de descendenţi regali prin încrucişarea dintre oameni şi entităţi ne-uma-ne, schimbarea de formă, folosirea imaginilor holografice pentru a ascunde adevărata formă a unei fiinţe şi lupta dintre dragoni. Geoffrey de

Monmouth, istoricul secolului XII, afirma că numele anterior al lui Merlin fusese Ambrosius, făcând referire la termenul grec pentru sânge menstrual, ambrozie, atât de îndrăgit de reptilienii Tot aici mai este întâlnită şi tema “Doamnei Lacului”, care ne duce cu gândul la poveştile despre popoarele adoratoare a zeiţei-şarpe, precum Naga-şii din centrele subterane sau ţinuturile aflate sub lacuri. Ca şi folclorul celtic, cultura greacă veche s-a inspirat din cea sumeriană, atlanta şi lemuriană, fiind bazată în întregime pe legendele şi miturile acestora, însă sub alte nume. Pretutindeni pe glob se regăsesc aceleaşi poveşti despre zeii-şerpi; sumerienii venerau zeii-şerpi şi, aşa după cum scria reverendul John Bathhurst Deane în cartea sa, The Worship Of The Serpent (n.tr. Adorarea Şarpelui):

“Unul dintre cei cinci constructori ai Tebei (în Egipt) era numit după zeul-şarpe al fenicienilor, Ofhion... Primul altar ridicat Ciclopilor la Atena îi era dedicat lui Ops, zeitatea şarpe... Adorarea simbolică a şarpelui era atât de comună în Grecia, încât Justin Martyr îi acuză pe greci că au introdus-o în misterele tuturor zeilor lor/'6

Şerpii din cultura ebraică

Am menţionat într-un capitol precedent că în mitologia ebraică, biblicii Nefilimi, “fiii zeilor”, sunt numiţi awwim, adică devastatori sau şerpi. Legendele ebraice descriu şarpele din Eden ca o fiinţă care umbla şi vorbea precum un om. Cartea ebraică a vechii tradiţii orale, Haggadah, descrie acest şarpe ca o creatură bipedă care avea “înălţimea unei cămile”.7 Apocalipsa lui Avraam spune că şarpele Evei avea mâini, picioare şi aripi,8 ca în oricare descriere veche şi modernă a lui Draco. Poveştile ebraice îşi aveau originea în relatările sumeriene despre Atlantida şi Lemuria, multe dintre ele schimbate şi răstălmăcite pentru a se potrivi planurilor preoţimii şi pentru a pierde cele mai multe referinţe directe la reptilieni. Acestea se pot identifica urmărind provenienţa

termenilor şi a numelor. Unele simboluri des folosite sunt capetele de balaur înaripat, pe care le găsim întotdeauna reprezentate pe case şi alte clădiri ale descendenţilor, inclusiv în Camerele Parlamentului Britanic. Seraph, din versiunea Bibliei după regele James, este tradus ca “şarpe de foc” şi se pare că provine din aceeaşi rădăcină ca sumerianul seru, numele unui şarpe din Epopeea lui Ghilgameş (originea poveştii lui Noe) şi din sarpa, termen sanscrit pentru “zeii” reptilieni indieni (Naga-şii).

Talmudul iudaic interzice descrierea dragonului, ca şi a Soarelui şi a Lunii, ambele fiind simboluri ale celor mai importante personaje Anunnaki. Un fragment din Manuscrisele de la Marea Moartă, tradus de eruditul evreu Robert Eisenman, include descrierea unui “observator” cunoscut ca Belial (diavol) (să fie vreo origine a “zeilor solari” Bel şi Baal?). Descrierea îl numeşte pe Belial “prinţ al întunericului” şi “rege al răului”, având o înfăţişare teribilă... “cu chip de viperă”. Cercetătorul W.T. Samsel scrie în The Atlantis Connection (n.tr. Conexiunea atlanta) că forţa din spatele căderii spirituale a Atlantidei era cunoscută ca “Fiii Diavolului”. Interesant este că unul dintre cele mai ^ari colegii de la Universitatea Oxford, centrul “educaţiei” Iluminaţilor, se numeşte Balliol şi a dat mulţi politicieni de seamă care aplică planurile Iluminaţilor. Colegiul este numit după fondatorul său John Balliol, căsătorit cu o prinţesă scoţiană, Dervorguilla de Galloway. Fiul lor, un alt John Balliol, a föst regele Scoţiei între 1292-1296. Membrii familiei Balliol au fost descendenţi importanţi ai reptilienilor şi, având în vedere obsesia Iluminaţilor pentru simboluri şi pentru forma numelor şi a cuvintelor, poate fi o legătură între Belial şi Balliol. Cu siguranţă că această legătură există, deoarece Colegiul Balliol, ca şi Universitatea Oxford, sunt o fortăreaţă a Iluminaţilor pentru viitoare generaţii de oameni care vor ocupa poziţii-cheie în administraţiile guvernamentale.

Primele relatări ale sectei gnostice (Gnostic = “cunoaştere”) pun zeii-şarpe într-o lumină pozitivă. Ele pretind că prima fiinţă creată a fost Lilith, după care a urmat Adam. Peste tot în Talmudul ebraic se spune că Lilith, de fapt un fel de vampir, a fost prima soţie a lui Adam. Dar ce anume simbolizează ea? Lilith (dar şi Lillibet sau Elizabeth) este unul din numele de cod pentru descendenţii pe linie maternă până astăzi. Ea a fost cunoscută ca Lil în Sumer şi Lilitu în Babilon. Tradiţiile ebraice spun că Lilith s-a revoltat împotriva lui Adam şi a Dumnezeului său şi a fugit într-o peşteră, după ce şi-a mâncat copilul. Acolo a locuit cu demonii lumii subterane şi s-a înmulţit cu ei. Ea i-a spus lui Adam şi Evei că împreună cu progeniturile sale vor răpi mereu copii umani pentru a-i duce în lumea lor subterană. Biserica Romană i-a reprimat cu sălbăticie pe gnostici, nu doar pentru faptul că aceştia nu credeau că oamenii aveau nevoie de un intermediar între ei şi Dumnezeu. Hippolytus, un “părinte” creştin timpuriu şi totodată un mare istoric, scria că mulţi dintre primii gnostici din Africa de Nord erau cunoscuţi ca Naaseni sau “şerpi” şi că îl venerau pe

Nahustan, şarpele de aur sau alamă. Naasenii (Naga-şii) au devenit mai târziu cunoscuţi ca Ophites, termen grec pentru şarpe. Grecii spuneau că şerpii erau creaturi cu o mare cunoaştere, care vorbeau prin oracolele lor (canale mediumnice). Altfel spus, comunicări din alte dimensiuni sau planuri ale Creaţiei.

Grădina din Eden, Edin, Heden

Şarpele care a “ispitit-o” pe Eva în Grădina Edenului reprezintă cel mai cunoscut simbolism. Acesta este o reeditare a unei poveşti mult mai vechi despre Edin, “tărâmul zeilor sau al celor drepţi”. Iată din nou o temă comună a zeilor-şerpi şi a unei grădini, iar James Churchward sugerează în The Children Of Mu (n.tr. Copiii lui Mu) că aceste “grădini” se referă toate la Lemuria/Mu,

care era “Patria” lor. Personal, tind să cred că are dreptate. Persanii vorbeau despre o regiune a încântării şi beatitudinii numită Heden, care era mai frumoasă decât întreaga lume, acolo trăind primii oameni, înainte ca un spirit malefic sub forma unui şarpe să-i ispitească să muşte din fructul unui copac interzis. Mai este apoi şi copacul banian unde zeul hindus Krishna, aşezat fiind pe un şarpe încolăcit, a revărsat cunoaşterea spirituală asupra omenirii. Vechii greci aveau o tradiţie a Insulelor celor Binecuvântaţi şi a Grădinii Hesperidelor, unde creşteau merele de aur ale nemuririi. Grădina era apărată de un dragon. În cărţile sacre chineze există o grădină plină de copaci cu fructul nemuririi, care era şi ea apărată de un Şarpe înaripat, numit dragon. Vechii mexicani aveau propria lor versiune a poveştii Evei, care implica un şarpe mascul, iar o legendă hindusă povesteşte despre muntele sacru Meru, păzit de un dragon ^spăimântător. Credinţa într-un şarpe sau în fiinţe jumătate reptile-jumătate oameni, care aduc cunoaşterea omenirii, este o temă universală.

Şerpii asiatici

Cultura sumeriană şi lemuriană este plină de referinţe la zeii-şerpi şi la dragonii zburători care au adus cunoaşterea, luptându-se între ei pe cer. Indienii i-au numit Naga-şi, după cum am văzut, afirmând că puteau să-şi asume fie formă reptiliană, fie umană.9 Naga-şii, care îşi aveau originea în Lemuria, au însămânţat familiile “regale” şi s-au încrucişat cu popoarele albe. Se spunea că zeiţa-şarpe indiană Kadru a dat naştere tuturor Naga-şilor, aceştia devenind nemuritori pentru că se hrăneau cu sângele ei lunar (menstrual). Tema zeiţei-şarpe sau a reginei-şarpe se regăseşte pretutindeni, după cum vom vedea mai târziu, iar în Figura 17 se poate observa simbolul “fecioarelor-şerpi” din arta indiană. Epopeea indiană Ramayana povesteşte

despre zeul-şarpe Ravana, care a mers în Ceylon, şi care se hrănea cu oameni şi bea sângele inamicilor săi.™

Se pare că Ceylonul era un centru important al rasei şerpilor. Vechi surse chineze susţin că acesta era locul Naga-şilor, "straniile creaturi reptiliene", după cum sunt ele descrise.11 Despre aceste creaturi se spune că au făcut negoţ cu chinezii, dar interesant este că nu şi-au dezvăluit niciodată identitatea. Notau preţul pe produse, dar nu îşi făceau simţită prezenţa decât după plecarea negustorilor chinezi.12 Despre Naga-şi se spunea că aveau "o armă specială" cu care îşi paralizau inamicii şi le preluau forţa vitală. Cei răpiţi au menţionat acelaşi tip de experienţă în zilele noastre. Desigur că adorarea şarpelui continuă şi astăzi în India.

Şerpii din Orientul îndepărtat întreaga cultură chineză se bazează pe rasa dragonului şi a şerpilor. Cu mii de ani în urmă, aici a existat o civilizaţie foarte dezvoltată care s-a inspirat din cea lemuriană şi, mai apoi, a fost influenţată de Imperiul Sumerian. Chiar şi astăzi limba şi scrierile lor sunt remarcabil de asemănătoare, la fel şi mitologia acestora. Marea epocă a culturii ^chineze îşi are originea în jurul anului 2800 î.Ch., la începutul declinului Imperiului Sumerian. Istoria chineză relatează că primii oameni au fost creaţi de zeiţa Nu Kua, care era jumătate om-jumătate dragon. Yi King, o foarte veche carte chinezească, povesteşte că odinioară dragonii şi oamenii trăiau în pace, căsătorindu-se între ei.13 Primii împăraţi chinezi erau descrişi ca având

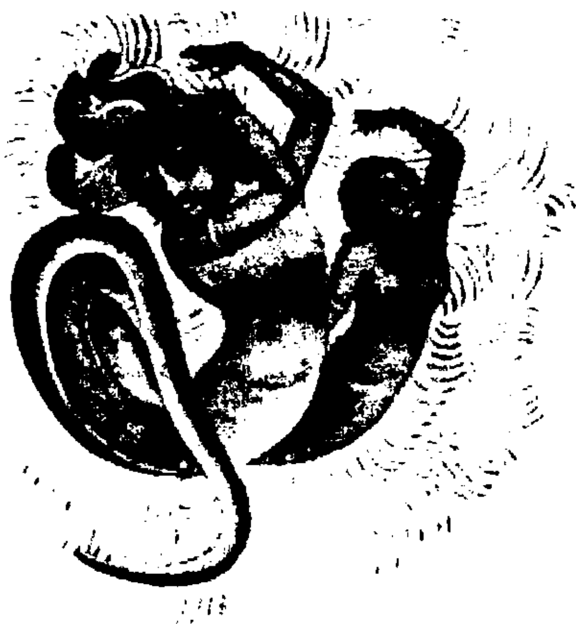


Figura 17: Fecioare ale cultului şarpelui portretizate în arta indiană

"chip de dragon". Împăraţii japonezi pretind că sunt descendenţii acestor "zei", iar vechile lor legende relatează că insulele Japoniei erau populate de fiinţe care susţineau că au venit din cer. James Churchward face din nou legătura între rasa japoneză şi Lemuria-Mu. Există nenumărate legende japoneze despre şerpi şi dragoni, despre căsătoriile cu oameni în urma cărora rezultau fiinţe reptiliene-umane. Fiinţele-şarpe îşi schimbau forma în bărbaţi şi femei chipeşe, atrăgând în uniuni sexuale războinici şi lideri umani.

Michael Mott, autor al cărţii Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures (n.tr. Peşteri, Creuzete şi Creaturi tainice), relatează o poveste despre o fecioară numită Mimoto, sedusă de un membru al rasei şerpilor:

"...Mimoto nu şi-a revăzut niciodată iubitul dragon, dar a dat naştere unui copil hibrid pe care l-a numit Akagire

Taro sau Fiul Crăpat, deoarece pielea sa era crăpată, încreţită şi cu solzi de reptilă. De aici faptele sunt relatate şi în istorie; se vorbeşte astfel despre un descendent direct al lui Akagire Yataro (numele sub care a fost cunoscut la maturitate), numit Saburo Ogata, membru al clanului Genji, care se mândrea cu solzii de pe trupul său, ca şi strămoşii săi. Era nepotul lui Yataro al Cincilea. Din nou, se pare că o linie genealogică proeminentă a fost ţinta unui schimb genetic original, poate repetat.

În timp ce în Orient influxul de "sânge de dragon" este privit cu mare mândrie, în Occident asemenea lucruri sunt considerate drept "poveşti de adormit copiii". Occidentalii,' cel puţin aparent, sunt împotriva unor asemenea legături, deseori din motive religioase dar nu numai, deoarece sub-pământenii au renumele cruzimii, egoismului şi răutăţii."'

Zodiacul chinezesc vechi de pe la 2500 î.Ch., este simbolizat de animale care încă există - mai puţin dragonul. Este oare posibil ca ei să fi ales ca semne fiinţe reale, vii, în afară de una dintre ele, care de altfel este şi cea mai importantă? Întâlnim aici din nou tema descendenţilor reptilieni din China. Vechii chinezi credeau că tatăl Primei Dinastii de împăraţi "divini" a fost un dragon, prin urmare împăraţii pretindeau dreptul la domnie, deoarece descindeau din zeii-şarpe.

Pe tronul, corăbiile, dar şi pe obiectele lor de mobilier se afla desenat simbolul dragonului. Astăzi există mulţi descendenţi chinezi în rândurile Iluminaţilor, mai ales unii din linia genealogică a lui Li, după cum i-a identificat cercetătorul şi autorul Fritz Springmeier, în cartea sa Bloodlines Of The Illuminati (n.tr. Liniile genealogice ale Iluminaţilor) (Ambassador House, Colorado, USA, 1999).1* Chiar în momentul tipăririi acestei cărţi, în martie 2001, Springmeier şi soţia sa au fost percheziţionaţi de agenţiile guvernamentale implicate în

masacrul de la Waco, iar toate rezultatele cercetărilor lor au fost confiscate. James Churchward, care a studiat vreme îndelungată existenţa continentului Mu, susţinea că vechile tăbliţe pe care le-a examinat, găsite într-o mănăstire indiană, confirmă că hibrizii şerpi (Naga-şii) populaseră o parte semnificativă a Asiei, inclusiv China, Tibetul şi Imperiul Uigur.16 Munţii Pamir sau “acoperişul lumii” din Asia Centrală reprezintă zona specifică a locaţiei popoarelor din Lemuria/Mu menţioAate de legende şi acolo se găseşte Lacul Naga-şilor sau Lacul Şerpilor.17 Se susţine că printre descendenţii acestora se numără arienii cu pielea deschisă, un indiciu al legăturii dintre reptilieni şi nordici. Fiind o “colonie de şerpi”, e de aşteptat să întâlnim piramide în China. Şi chiar au existat. Una dintre ele avea aproximativ 300 de metri -de două ori înălţimea Marii Piramide de la Gizeh.

Această structură gigantică era înconjurată de altele mai mici, dintre care unele mai pot fi văzute şi astăzi, inclusiv ruinele piramidei principale. Referinţe la acestea s-au găsit în texte chinezeşti vechi de peste 5000 de ani.

Georges Ivanovitch Gurdjieff afirma că făcuse parte dintr-o expediţie eşuată de găsire a unui oraş pierdut din Imperiul Uigur, sub nisipurile deşertului Gobi. El mărturisea că a fost iniţiat în Frăţia Soarelui/Lunii din Asia Centrală şi i s-a spus că fondatorii acestei Frăţii veniseră în Antichitate de pe Marte.18

James Churchward susţine că Imperiul Uigur reprezintă de fapt continuarea fostei civilizaţii lemuriene. Mai târziu, un arheolog rus, prof. Kosloff, a descoperit vestigiile unui mormânt în aceeaşi zonă a deşertului Gobi. Au fost găsite aici portretul unui domnitor şi al reginei sale, pictură estimată la cel puţin 18.000 de ani vechime.19 Tot aici se afla şi o emblemă în care era desenat un cerc cu cruce, iar în centrul acesteia exista un simbol similar literei greceşti Mu. O expediţie a Muzeului American de Istorie Naturală din 1993 a găsit multe fosile de dinozaur

în deşertul Gobi. Au fost descoperite aproximativ 40-50 de schelete de dinozaur în numai 3 ore, pe un perimetru nu mai mare decât un teren de baseball.20

Cercetătorul şi autorul Mark Amaru Pinkham scrie în The Return Of The Serpents Of Wisdom (n.tr. Întoarcerea şerpilor înţelepciunii) că o rasă de extraterestri numiţi Kumara au stabilit o Şcoală de Mistere în Lemuria, mutându-şi mai apoi sediul în Mongolia, partea chineză a deşertului Gobi, şi în Tibet.21 Tibetul este unul dintre cei mai importanţi deţinători ai înţelepciunii antice, iar legendele vorbesc despre oraşe subterane şi sisteme dß tuneluri unde "supraoamenii" continuă să trăiască?

Agartha şi Shambala sunt cele mai renumite dintre ele. Invazia chineză şi ocuparea Tibetului sunt mai degrabă corelate cu aceste lucruri decât cu dominarea politică. Tibetul, locul de care se leagă atât de multe secrete şi legende ale Iluminaţilor, este un alt leagăn al simbolului şarpelui, ca şi fosta cultură lemuriană a aborigenilor australieni, care include referinţa la Şarpele Curcubeu.

Numele chinezesc pentru meridianele reţelei energetice a planetei Pământ este acela de "linii ale dragonului". Lucru de înţeles, având în vedere că reptilienii exploatează energia acestei reţele şi construiesc temple şi structuri în punctele majore de vortex. O veche poveste chinezească despre regii-dragon face referire clară şi la schimbarea formei acestora. Cel mai uimitor aspect este modul în care reptilienii îşi pot schimba forma, mai exact cum pot oscila între înfăţişarea umană şi cea reptiliană şi invers. Despre un personaj numit Liu Ye, care dorea să se căsătorească cu o prinţesă din "rasa dra-gonilor", se spunea că a văzut palatul împăratului schimbându-se în faţa ochilor, iar curtenii s-au dizolvat pur şi simplu, după care şi-au reluat forma lor originală. El a văzut cozi, aripi deschise şi ochi de dragon. Legenda spune că Liu Ye şi-a schimbat forma sa pământeană, devenind asemănător celor din rasa

dragonilor care locuiau în cer. Astfel, el a devenit nemuritor.22

Şerpii din Americi

La fel se petrece şi în cazul zeilor-şerpi din miturile Şi legendele antice din America de Nord, de Sud şi din America Centrală. Cărţile mayaşilor, numite Chilam Balaam, susţin că primii locuitori din Yucatan, Mexic, erau Chanes sau “Poporul şarpelui”.23 Se spune despre ei că au venit de peste mare conduşi de zeul Itzamna, nume care provine din cuvântul sumerian itzem, care se traduce prin şopârlă sau reptilă.24 Itzamna, oraşul sacru al zeului, înseamnă deci “locul şopârlei” sau “casa iguanei”.25 Simbolul lui Itzamna era crucea Tau cunoscută şi ca pătratul T din masonerie. Quetzalcoatl, cel mai faimos “zeu-şarpe” din America Centrală, purta şi el o cruce Tau. Această cruce face referire la simbolismul Iluminaţilor. În timpul excavării zonei numite Texcoco, arheologul William Niven a descoperit peste 20.000 de tăbliţe care includeau multe simboluri identice cu cele de pe tăbliţele Naacal, văzute de James Churchward în India.26 Tăbliţele lui Churchward făceau referire la Lemuria/Mu, care reprezintă originea acestor două culturi. Itzamna era versiunea cunoscută în America Centrală a zeului creator care a dat viaţă “omului”, altul decât cel înfăţişat ca jumătate om-jumătate reptilă. Quetzalcoatl, “Şarpele înaripat”, era zeitatea cea mai importantă a acestei culturi care călătorea, ca şi ceilalţi, într-o barcă zburătoare. Este posibil ca Quetzalcoatl să fie de fapt un alt nume pentru conducătorul Anunnaki-lor, Enki. Legendele aztece susţin că Quetzalcoatl crea oameni cu ajutorul femeii-şarpe Cihuacoatl.

În întreaga Americă Centrală existau numeroase locuri unde se realizau sacrificii umane, mai multe decât am vrea să ne imaginăm. Edward Thompson, arheolog american, a fost iniţiat în frăţia mayaşă Sh'Tol şi i s-a

spus că numele vechiului oraş-port Tamoanchan din Veracruz, Mexic, înseamnă “locul unde a aterizat Poporul Şarpelui”.27 Aceştia au venit în bărci care “străluceau ca solzii pielii de şarpe” şi erau “îmbrăcaţi în veşminte stranii, purtând pe frunte embleme asemănătoare şerpilor încolăciţi”.28 Un alt loc de debarcare al atlanţilor “şerpi” a fost Valum Votări/ unde, conform cronicarilor spanioli, a venit Pacal Votan şi grupul sau de însoţitori. Pacal Votan înseamnă “cel din descendenţa şarpelui”.29 Acesta a înfiinţat oraşul Palenque, inima culturii mayaşe din Yucatan. Palenque este centrul geografic al zonei, tot aşa cum Marea Piramidă de la Gizeh este pentru Egipt.30 Templul sau piramida Soarelui de la Teotihuacan, Mexic, foloseşte ca unitate de măsură cotul regal, ca şi Marea Piramidă, iar din punct de vedere matematic ea corespunde cu vechile structuri ale lumii.31 De ce? Deoarece toate au originea şi specificul descendenţilor lemurieni/atlanţi. Popoarele olmece din America Centrală îşi bazau întreaga cultură pe adorarea şarpelui. Excavările au adus la suprafaţă reprezentări ale olmecilor cu cap de şarpe şi trupuri de dragon.

Cultura băştinaşilor americani cuprinde multe imagini şi legende despre “Zeii Celeşti” care au coborât pe pământ pentru a se încrucişa cu femeile umane. În Ohio există o movilă misterioasă în formă de şarpe ce aparţine unei culturi de mult uitate. Indienii Hopi din Arizona au şi ei un zeu-şarpe înaripat, Baholinkinga. Aceştia vorbesc despre o lume subterană numită Sipapuni, de unde ei cred că îşi au originea, iar pe strămoşii lor îi numesc “fraţii şerpi”.

Aceste relatări sună asemănător cu cele despre fiinţele descrise în textele sumeriene. Cel mai sacru ritual subteran al indienilor Hopi este dansul şarpelui, asemănător dansurilor rituale ale mayaşilor din locuri ca Chichen Itza din Yucatan, Mexic. Indienii Hopi cred ca au aceiaşi strămoşi ca populaţia fchimu, din Peru, adoratori

ai şarpelui - evident, de sorginte lemuriană. Chimu au înfiinţat un oraş numit Chan-Chan sau //Şarpe-Şarpe”.32 Templul lor, al “Dragonului”, încă mai există, iar preoţii lor produc nişte sunete asemănătoare sâsâitului şarpelui şi incantează «mantre ale şarpelui” pentru invocarea zeilor lor Şerpi.33 Este semnificativ faptul că regiunea indienilor

Hopi, dar şi Navajo din Arizona, Utah, sunt considerate de cercetătorii contemporani OZN şi de către cei care au fost răpiţi ca fiind mari baze subterane reptiliene. Acest lucru este valabil în special pentru Four Corners, punctul în care se unesc statele Arizona, Utah, Colorado şi New Mexico. Clanul Şarpelui Hopi, veche societate de iniţiaţi, susţine că provine dintr-un băiat Hopi ce a fost dus în “Casa Şerpilor”, într-un complex de tuneluri subterane.34 O altă legendă Hopi vorbeşte despre un al doilea astfel de complex subteran, în Los Angeles, care era ocupat de o “rasă de şopârle” în urmă cu aproape 5000 de ani. În 1933, un inginer minier din Los Angeles, G. Warren Shufelt, susţinea că a găsit aceste tuneluri, dar ştirea descoperirii a fost imediat muşamalizată. Acolo se desfăşoară în prezent unele dintre cele mai malefice ritualuri masonice. Geronimo, marele lider Apache, vorbea despre legende în care dragoni şi oameni şarpe mâncau copii. El mai spunea că tribul său şi-a luat acest nume după un băiat care a omorât marele dragon. Povestea se aseamănă cu cea a lui David din Biblie, care îl învinge pe Goliat, sau chiar cu cea a Sf. Gheorghe, care înfrânge dragonul. În cartea întoarcerea şerpilor înţelepciunii, Mark Amaru Pinkham interpretează expansiunea simbolismului şarpelui ca o recunoaştere a energiei şi iniţierii spirituale. Sunt oarecum de acord, dar acestea sunt mai degrabă motive literare pentru simbolurile respective. Autorul detaliază încă foarte bine simbolismul şarpelui în întreaga lume, inclusiv cel din America sau “Amaraka”:

“Conform descendenţilor primilor cronicari lemurieni, întregul pământ american era cunoscut în vechime ca Amaraka, “tărâmul nemuritorilor” sau “ţinutul şerpilor înţelepţi”. Titlul de Amaraka provine din cuvântul quechuan-lemurian Amaru, adică şarpe (quechuan, care este limba incaşilor, îşi are originea în Runa Sima, limba primară vorbită în Lemuria, iar sufixul “ka” denotă noţiunea de şarpe sau înţelepciune). Ca un ecou la cele menţionate de Bătrânii Anzi, H.R Blavatsky susţine în Doctrina Secretă că America este menţionată în Purana-ele (legende) hinduse ca fiind Potala, Regatul Naga-şilor (Şerpilor)/'35

Băştinaşii americani numesc America drept “Insula ţestoaselor”, după strămoşii lor reptilieni. Numele întemeietorului ambelor imperii incaşe din America de Sud era Manco sau Manko Kapac (Kapac înseamnă înţelepciunea şarpelui sau bogăţie spirituală). Unii dintre foştii lemurieni şi atlanţi care s-au stabilit în Anzi au migrat spre nord, devenind astfel triburile băştinaşe americane de mai târziu. Apaşii Mescalero din Arizona pretind că provin de pe un continent care s-a scufundat în Atlantic,36 fapt documentat de Luciile Taylor Hansen în cartea sa, The Ancient Atlantic (n.tr. Atlanticul străvechi) (Amherst Press, Amherst, Wisconsin, 1969).37 Aşa Delugio, liderul apaşilor Mescalero, i-a povestit că strămoşii apaşilor erau “şerpi” veniţi din patria lor scufundată în Atlantic, numită Pan sau Vechiul Ţinut Roşu. Forţaţi de un conflict să părăsească Peru, ei s-au îndreptat spre nord, unde s-au luptat cu triburile locale din America de Nord. Bărbaţii lor au^fost omorâţi, iar femeile s-au împerecheat cu învingătorii şi au dat naştere mai apoi celor care au devenit apaşii Mescalero. Hansen a identificat legături semnificative între apaşi şi popoarele Africii de Nord, care pretindeau că sunt şi ei urmaşii Atlantidei. Participanţii la dansul coroanei apaşilor Mescalero au pictaţi Pe trup mai mulţi şerpi.

Şeful acestora are o coroană cu 13 vârfuri, reprezentându-l pe zeul atlant al focului, Votan, iar ceilalţi dansatori au coifuri împodobite sau pictate cu tridente. Tridentul este simbolul Atlantidei şi al Lemuriei. Hansen a stabilit că tuaregii din Africa de Nord, care susţin că au descendenţă atlanta, execută un dans identic. Autoarea a văzut de asemenea o relicvă egipteană care părea să înfăţişeze acelaşi dans. Pe de altă parte, tribul de indieni Sioux insistă că strămoşii lor proveneau din Atlantida, via Peru; încă o dată imagistica şarpelui sau cea reptiliană este foarte prezentă. Sioux înseamnă "şerpi", în vreme ce alt trib, Iroquois, înseamnă tot "şerpi".38 Vechile consemnări Sioux spun că, după căderea Atlantidei, strămoşii lor (pe care ei îi numesc "ţestoase") au ajuns în Insulele Caraibe (de la Ka-rib, poporul-şarpe atlant),39 îndreptându-se spre America de Sud înainte de a reveni în nord. Ei afirmă că acest popor de "ţestoase" au devenit cunoscuţi ca Lakota şi Sioux sau "şerpi". Se pare că această ipoteză este simbolizată de misterioasa Movilă a Şarpelui din Ohio în care este reprezentată o ţestoasă, mergând înaintea unui şarpe. Structura originală era imensă şi se întindea pe aproximativ 14 acri, având o înălţime de 30 de metri. De asemenea, Lakota, Sioux şi popoarele băştinaşe peruane prezintă anumite similarităţi de limbă.

Un şef Sioux numit Stea Căzătoare spunea în timpul vizitei sale în Peru:

"Acesta este tărâmul începuturilor noastre, de unde am plecat înainte ca Vechiul Ţinut Roşu să se scufunde, deoarece acest pământ este la fel de vechi ca Tărâmul Dragonului."40

Care, desigur, nu era altul decât Atlantida. Alte triburi americane (dintre care multe au sunetul "k" puternic printre literele numelui lor) spun că provin din atlanţi sau lemurieni, care s-au refugiat direct în America de Nord de pe pământurile scufundate. Oklahoma, un important

centru al Iluminaţilor din Statele Unite, înseamnă “poporul soarelui de pe pământul roşu”.41 Lucille Taylor Hansen a adunat legende ale triburilor americane, în care se povesteşte că unele triburi au venit din Atlantida sub conducerea nepotului prinţului Votan III, despre care se spunea că a fost ultimul rege-preot din Casa Atlanta a lui Votan. Hansen afirmă că acest nepot de viţă regală atlanta a scris o carte numită Dovada că sunt un Şarpe, care a circulat printre băştinaşi până la invazia europeană. Sosirea prinţului Votan în America de Nord era sărbătorită cu o ceremonie anuală cunoscută ca Recunoştinţa, furată mai tărziu de Pelerinii Europeni şi considerată încă mare sărbătoare în Statele Unite.42

O zonă-cheie pentru ritualurile Iluminaţilor şi proiectele de control al minţii este muntele Shasta din nordul Californiei, totodată şi centrul multor legende despre “şerpi” şi aşezări lemuriene înainte şi după cataclism. Iluminaţii, ca şi descendenţii atlanţilor şi ai lemurienilor, sunt obsedaţi de construirea anumitor structuri în punctele de vortex energetic ale planetei.

În America de Nord au fost construite circa 40.000 de cercuri de piatră, piramide şi movile.43 Deseori, în vârful movilelor erau plasate torţe aprinse, care nu trebuiau lăsate să se stingă. Acestea reprezentau simbolul “Marelui Spirit” sau “Focul Şarpelui”, o continuare a adorării “Şarpelui de Foc” din Atlantida.44 Cel mai folosit simbol al Iluminaţilor de astăzi este flacăra sau torţa luminată, cunoscută ca //flacăra eternă” - exact termenul folosit de strămoşi. Triburile americane formau societăţi secrete sau //Clanuri ale Şarpelui”, cum ar fi “Clanul Tunetului”. Tunetul este o versiune a dragonului ploii din tradiţia chineză. Se credea că mulţi dintre iniţiaţii lor erau chiar şerpi în formă umană. Autorul Mark Amaru Pinkham scrie despre aceste clanuri:

“Aveau reputaţia de a folosi puterea mortală a unui şarpe viu şi manifestau atât temperamentul intimidant,

cât şi înfăţişarea dezgustătoare a acestor animale. Ca semn al puterii lor, iniţiaţii-şerpi îşi ornamentau corpul cu piei de şarpe sau tatuaje cu şerpi şi îşi atârnau colţi de şarpe în jurul gâtului. Aveau la ei venin de şarpe într-o traistă cu medicamente şi/sau se înarmau cu un obiect care producea un sunet asemănător sâsâitului de şarpe cu clopoţei. Iniţiaţii erau adesea secretoşi, precum reptilele, unii dezvoltând chiar o tendinţă de a căuta locuri izolate, orientându-se către o viaţă nocturnă/'45

Iniţierile în aceste clanuri includ acoperirea trupului cu şerpi vii sau suportarea muşcăturilor de şarpe. Uneori, ritualurile implicau tăierea unui deget sau a unei alte părţi din corp care urma să fie oferită şerpilor ca hrană! Principala divinitate a acestor Clanuri ale Şarpelui este “Marele Şarpe încornorat7'.

Şerpii africani

Credo Mutwa, istoricul oficial al poporului zulu, a realizat câteva desene după nişte reprezentări mai vechi, dar şi modeme ale acestor entităţi reptiliene (vezi secţiunea de imagini) şi a descris diferite niveluri ale ierarhiei genetice impuse în mod drastic. Pe nivelurile inferioare sunt situaţi “războinicii”, “infanteriştii amărâţi”, după cum îi numim noi. Aceştia sunt conduşi de lideri “regali” cu coame şi cozi, în timp ce în vârful ierarhiei se află fiinţe cu pielea albă, spre deosebire de ceilalţi, care au pielea de culoare verzuie sau maronie. Cei care au fost răpiţi au menţionat fiinţe reptiliene cu piele albinoasă, descrieri care se regăsesc şi în textele vechi. În Africa, reptilienii sunt cunoscuţi drept Chitauri sau “Copiii şerpilor” şi “Copiii Pitonului”, denumiri apropiate de cea folosită în America Centrală, şi anume “Oameni ai şarpelui”.

Africa este un alt continent în care abundă legendele despre rasa şerpilor. Anunnaki, Annetoti, Naga-şii, Dravidienii şi aşa mai departe, sunt toţi numiţi Chitauri. Nume diferite, însă aceleaşi fiinţe.

Credo Mutwa vorbeşte ore întregi în prima parte a documentarului The Reptilian Agenda despre Chitauri şi istoria lor, explicând modul în care descendenţii acestora pot lua la voinţă formă umană sau reptiliană. El descrie cum Pământul era odinioară înconjurat de un strat de vapori de apă, care însă a fost distrus în urma unui cataclism. Aceşti vapori protejau planeta de efectele dure ale Soarelui; aerul şi solul erau foarte umede şi întreaga suprafaţă a pământului era acoperită de păduri vaste. Acest tip de descriere este însă obişnuit pentru Epoca de Aur - "Grădina Edenului" lemuriană. Dar când Chitaurii au distrus acest strat (prin ceea ce a fost descris în Biblie ca cele 40 de zile şi nopţi de ploaie), întregul climat s-a schimbat; razele solare au ars pământurile odată verzi şi fertile ale Egiptului, lăsând astfel loc deşertului. Savanţii susţin că Egiptul, acum parte a deşerului Sahara, era cândva un ţinut verde şi plăcut. Aşa se explică urmele de eroziune a apei de pe Sfinx. Pentru divizarea oamenilor, continuă Credo, Chitaurii i-au împrăştiat pe Pământ şi i-au forţat să vorbească diferite limbi pentru a nu putea comunica între ei şi pentru a nu se toni. Aceasta este o altă poveste repetată pretutindeni în lume, nu numai în versiunea Turnului Babei din Vechiul Testament, care ea însăşi a fost împrumutată kiin relatări mult mai vechi. Indienii Hopi spun că, atunci când au ieşit la suprafaţă, la porunca "Femeii Păianjen", a venit "o mierlă" şi a amestecat limbile diferitelor triburi.

În lumina informaţiilor acumulate într-o viaţă întreagă de iniţieri în această cunoaştere ocultă, Credo afirma că reptilienii Chitauri s-au încrucişat cu toate rasele umane pentru a crea hibrizi reptilieni-mamiferi, prin intermediul cărora să conducă. El mai spunea că genealogia unei persoane este importantă în cultura africană şi că descendenţii regilor Africii pretind că îşi au originea în aceiaşi "zei" ai popoarelor albe.

Mai mult, aceşti descendenţi regali negri, în mod asemănător celor din ţările albilor, au renunţat la titlurile şi drepturile lor regale - deoarece puteau fi uşor identificaţi - pe care le-au schimbat cu poziţiile de control ca administratori guvernamentali, bancheri, oameni de afaceri şi lideri politici. Din cunoaşterea sa cu privire la genealogia africană, Credo susţine că preşedinţii de culoare care au venit la putere după obţinerea "independenţei" faţă de europeni făceau parte din aceleaşi linii genealogice ca regii şi reginele Africii. El citează ca exemplu pe Robert Mugabe din Zimbabwe - acelaşi Robert Mugabe care a fost manipulat la putere de Iluminaţii Henry Kissinger şi lord Carrington, după cum am arătat în cartea...Şi adevărul vă va elibera. Mugabe a adus sărăcie, foamete şi haos negrilor şi albilor laolaltă într-o ţară care ar trebui să fie una dintre cele mai bogate din Africa. În acelaşi timp, a devenit miliardar "câştigând" alegeri trucate şi furând de la oamenii săi. Tot în Africa, după cum am văzut, tribul Dogon din Mali pretinde că au fost vizitaţi de extraterestri de pe Sirius. Se pare că ei descind dintr-un popor grec, care la rândul său provine din "argonauţi". Dogonii s-au stabilit mai întâi în Libia şi apoi mai la sud, în Mali, unde s-au încrucişat cu popoarele negre.

Cenuşiu sunt reptilieni

Credo susţine părerea multor cercetători OZN conform căreia aşa-numiţii cenuşii, foarte cunoscutele fiinţe extraterestre, sunt de fapt lacheii reptilienilor. El merge chiar mai departe, afirmând că cenuşiu sunt chiar reptilieni. În timp ce unii caută să stabilească dacă au fost sau nu "cenuşii" la Roswell, New Mexico, în 1947, triburile negrilor africani au găsit singuri de sute de ani încoace mulţi cenuşii, pe care i-au nimit Mantindane ("călăi"). Credo spune că deseori cenuşiu mor în aer liber şi sunt luaţi imediat de agenţi guvernamentali sau de "prietenii lor din nave zburătoare". Câteodată însă

aceştia au fost găsiţi şi luaţi de membri ai unor triburi care i-au "desfăcut" pentru examinare. În prima parte a documentarului The Reptilian Agenda, Credo descrie ce a văzut şi cum i s-a dat să mănânce dintr-o astfel de făptură cenuşie, fără a şti dinainte ce este, şi explică efectele asupra minţii şi corpului său, bune şi mai puţin bune. Nu doresc totuşi să stric surpriza de a viziona singuri acest documentar, întrucât el e un foarte bun povestitor.

Credo menţionează că cenuşiu nu sunt în realitate cenuşii şi nu au nici ochii negri, după cum apar ei vederii noastre. "Pielea" gri este de fapt un fel de costum foarte greu de desprins de corp, fiind necesar un cuţit extraordinar de ascuţit pentru a-l îndepărta. Dincolo de costum, pielea acestora este de culoare roz, solzoasă, reptiliană. Ochii mari şi negri nu sunt de fapt ochi, ci nişte ochelari de protecţie împotriva soarelui. Dintr-un motiv necunoscut, cenuşiu şi, într-o anumită ntăsură, şi ceilalţi reptilieni nu suportă sau nu doresc să suporte lumina directă a soarelui, fiind nevoiţi fie să Poarte acest costum, fie să iasă din ascunzişurile lor doar noaptea.

Cercetătorul Alan Walton mai relatează că-cenuşiii au o bază genetică "reptiloidă, amfiboidă sau chiar ihtoidă", cu piele solzoasă şi degete asemănătoare labelor de gâscă, cu pieliţă între ele. El spune că oamenii au văzut reptilieni cu pupile verticale în "ochii mari, negri şi oblici", care pot fi în multe cazuri "un fel de acoperire biomecanica". Walton adaugă că cenuşiu par să aibă un fel de infuzie insectoidă de ADN. Frans Kamp a întâlnit aceeaşi temă a aversiunii pentru lumină în propria cercetare asupra reptilienilor:

"Reptilienii sunt fiinţe intuitive sau paranormale. Ei trăiesc în subteran din cauza soarelui care diminuează secreţia de serotonină, necesară stimulării glandei pituitare sau pineale pentru producerea melatoninei, care este indispensabilă vieţii. Cu cât este mai multă

melatonină în corp, cu atât forţa vitală este mai mare, la fel intuiţia şi capacităţile paranormale.”46

Draco = Dracula

Iată în continuare originea poveştii lui Dracula, scrisă de autorul irlandez Bram Stoker şi publicată în 1897. După cum confirmă un documentar difuzat pe History Channel despre Stoker, în orice parte a lumii şi în orice moment din istorie au existat mituri şi legende despre vampiri care se hrănesc cu energia şi sângele oamenilor. Să vedem care sunt principalele elemente, în lumina a ceea ce am citit până aici. Numele său este Dracula (constelaţia Draco este presupusa bază a descendenţilor reptilieni regali) şi are titlul de “conte” (simbol al titlurilor purtate de acei descendenţi regali şi aristocratici “umani”). Dracula este un vampir (simbol al nevoii reptilienilor din Draco de a bea sânge şi de a se hrăni cu fluidele vitale subtile ale oamenilor), îşi schimbă forma, apare şi dispare la voinţă (simbolizând schimbările de formă ale reptilienilor, care vor fi prezentate mai târziu în această carte). Nu suportă lumina soarelui (exact ce afirmă Credo şi alţi autori despre reptilieni şi despre micii cenuşii). Apare prin “ferestre” (simbol al portalurilor interdimensi-onale prin care entităţi reptiliene intră în lumea noastră).

Există foarte mulţi scriitori şi artişti şi chiar cercetători care au dezvăluit elemente ale realităţii existenţei reptilienilor prin intermediul artei şi al “ficţiunii”. Personajul lui Stoker se baza în principal pe un om numit Dracula sau Vlad Ţepeş, domnitor al Valahiei, nu departe de Marea Neagră, în România de astăzi, aceeaşi regiune numită cândva Transilvania, locul din care provin cele mai multe legende cu vampiri. Fluviul Dunărea, care curge din Germania până în România, unde se varsă în Marea Neagră, este numele care apare deseori în istoria descendenţilor. Se spune că Vlad Ţepeş sau Dracula a măcelărit zeci de mii de oameni, modalitatea sa

preferată de tortură fiind trasul în ţeapă. De asemenea, îi plăcea să stea în mijlocul cadavrelor şi îşi înmuia pâinea în sângele lor. După ce înfigea ţeapă în trupul victimei, aceasta era trasă de picioare, care erau legate la glezne cu frânghii. Capătul ţepei era de obicei uns, fără să fie însă prea ascuţit, pentru a prelungi agonia muribundului. Pentru a evita moartea rapidă în cazul în care ar fi fost introdusă prin spate sau prin abdomen, putând atinge astfel un organ vital, ţeapă era astfel înfiptă prin şezut. Moartea era lentă şi extrem de dureroasă, victimele suportând multe ore sau chiar zile dë chin cumplit. Copiii nu erau nici ei scutiţi de acest tratament, cel mai adesea fiind aşezaţi pe pieptul mamei lor, şi străpunşi astfel împreună. Ţepele erau dispuse în diferite forme geometrice, cele mai des folosite fiind cercurile concentrice. Înălţimea suliţei indica rangul victimei, o obsesie a minţii reptiliene pentru ritual. Cadavrele în descompunere erau lăsate acolo timp de câteva luni. Conform documentelor istorice, o armată turcă invadatoare a făcut speriată cale-ntoarsă când a dat peste câteva mii de cadavre putrezite, trase în ţeapă pe malul Dunării. În 1461, Mohammed Îl, cuceritorul Constantinopolului, a fost oripilat de cele 20.000 de cadavre putrezite de la marginea capitalei lui Dracula, care era Târgovişte. Sultanul a predat subordonaţilor săi conducerea oştirilor, iar el s-a întors la Constantinopole. 10.000 de oameni au fost traşi în ţeapă în oraşul transilvănean Sibiu, unde locuise Dracula. În ziua de Sf. Bartolomeu din anul 1459, Dracula a tras în ţeapă 30.000 de negustori şi nu numai în oraşul Braşov. Una dintre cele mai renumite sculpturi ale perioadei îl arată pe Dracula sărbătorind în mijlocul unei păduri de ţepe şi de victime, în afara Braşovului, în timp ce un călău ciopârţeşte victimele. Trasul în ţeapă era tehnica preferată a lui Dracula, dar nu singura modalitate de tortură. Alte “obiceiuri” sadice ale sale erau înfigerea

cuielor în cap, tăierea mâinilor, scoaterea ochilor, strangularea, arderea, tăierea nasului şi a urechilor, mutilarea organelor sexuale (mai ales la femei), scalparea, jupuirea şi fierberea de viu. Nimeni nu era ferit de furia lui Dracula. Victimele sale erau în egală măsură femei şi copii, ţărani şi boieri, ambasadori ai puterilor străine şi negustori.

Vlad Ţepeş era fiul lui Vlad Dracul, iniţiat în vechiul Ordin al Dragonului de către Sfântul împărat Roman în 1431. Emblema sa era un dragon înaripat aşezat pe o cruce. Vlad Îl, care a fost poreclit Dracul (Diavolul sau Dragonul), purta această emblemă, iar pe moneda sa era gravat simbolul dragonului. Toţi membrii ordinului aveau ca blazon un dragon. Vlad Fiul se semna cu numele Drăculea sau Draculya ("Fiul Diavolului"), care a devenit mai târziu Dracula, nume ce se traduce prin "fiul celui care avea Ordinul Dragonului". Foarte potrivit. Acesta este acelaşi Ordin al Dragonului promovat de autorul britanic al "Sf. Graal", Sir Laurence Gardner. Şi pentru a fi în ton cu subiectul, regina Mary sau Mary of Teck, mama regelui George VI şi astfel bunică a actualei regine Elizabeth Îl, este descendentă a unei surori a lui "Dracula". Nimic mai mult decât o afacere de familie.

Şerpi britanici şi europeni

Miturile cu dragoni şi zei reptilieni abundă şi la britanici, şi la celelalte popoare europene. Iată numai câteva dintre locurile britanice unde întâlnim legende despre dragoni/şerpi: Avebury, Bamburgh, Baslow, Betws-y-Coed, Bishop Auckland, Brent Pelham, Bretforton, Brinsop, Bromfield, Bures, Burley, Castle Neroche, Cawthome, Chipping Norton, Crowcombe, Dartford, Deerhurst, Dinas Emrys, Dronley, Dunstanburgh, Durham, Gunnerton, Henham, Highclere, Horsham, Hughenden, Hutton Rudby, Kellington, Ker Moor, Kilve, Kingston, Lewannick, Linton, Llandeilo Graban, Llyn Cynwch, London, Longwitton, Ludham,

Lyminster, Middlewich, Mordiford, Norton Fitzwarren, Norwich, Nunnington, Oxford, Penmynydd, Penshaw, Renwick, Saffron Waiden, Saint Leonards Forest, Shervage Wood, Slingsby, Sockburn, Tanfield, Trull, Uffington, Wells, Westbury, Whamcliffe, Wherwell, Wiveliscombe, Wormbridge, Wormltngford, Wormhill şi Wormshill. (Worm sau wirm înseamnă “dragon înaripat”.) Toate legendele despre dragonii şi şerpii din insulele britanice prezintă teme similare.47

Înainte de potop, insulele britanice erau o colonie atlantă/lemuriană, iar descendenţii s-au întors acolo ca fenicieni, egipteni şi sub multe alte nume, atunci când Imperiul Sumerian a început să se extindă către fostele leagăne ale civilizaţiei lor. Purtătorii cunoaşterii atlante/lemuriene din Marea Britanie şi alte părţi ale Europei erau numiţi Naddred sau Adders, nume galez pentru şarpe.48 însă cel mai bine ei sunt cunoscuţi ca druizi, cuvânt galez în Irlanda pentru înţelept, vrăjitor sau şarpe, fiind numiţi “preoţi ai şarpelui”. Un manuscris irlandez pretinde că adepţii artelor druidice descindeau din Tuatha de Danaan - “Poporul zeiţei-şarpe Dana”.49 Se pare că Tuatha de Danaan mai purtau şi numele de Sumaire. Aceştia erau fostele popoare atlante care se stabiliseră în Asia Mică (Turcia) şi care mai apoi s-au extins în Europa, numind Britania ca “Albion” după Albina, cea mai mare fiică a lui Danaus, vechi preot Danaan.50

Din punct de vedere lingvistic, Danaan are o asonantă cu Canaan, aceste “două” popoare provenind din aceeaşi parte a lumii. Cred că Danaan şi Canaan pot fi folosiţi ca termeni pentru acelaşi popor. Unul dintre conducătorii lor, Brutus, i-a condus pe migratorii danaani/troieni către insulele britanice şi a înfiinţat Caer Troia sau “Noua Troie”, care de fapt este chiar Londra de astăzi. Legenda continuă cu înfrângerea danaanilor de către milezienii greci din Asia Mică, iar acordul de pace implica plecarea

danaanilor de la suprafaţă spre un regat subteran, care putea fi accesat prin “dealurile goale” din Irlanda.51 Se spunea că danaanii erau o rasă gigantă războinică, ce a devenit mai mică de înălţime odată cu trecerea timpului. La fel se ştia în Irlanda despre firbolgi, formorieni şi neme-dieni, care au fost şi ei înfrânţi şi duşi în subteran, unde se spune că şi-au pierdut statura lor gigantă. Tema acestor uriaşi se regăseşte în întreaga lume şi, ca şi danaanii, sunt deseori descrişi ca având chipuri de “nordici”.

Un alt subiect comun este răpirea de către aceste fiinţe a oamenilor de la suprafaţă şi încrucişarea cu aceştia. În cartea sa Peşteri, Creuzete şi fiinţe tainice, Michael Mott subliniază asemănarea care există între “Tuatha” şi “Tuat”, numele egiptean pentru subteran, prin care faraonii credeau că vor merge spre nemurire. Se spune că druizii au continuat să folosească cunoaşterea danaană la suprafaţă, după ce aceste popoare au fost forţate să intre în subteran. Cel mai înalt nivel al piramidei druidice era aşa-numitul Arhi-Druid; piramidele erau situate pe insule, deoarece pământul era înconjurat de apă, care este un puternic centru energtic, iar cele mai mari vortexuri energetice sunt amplificate aici. Arhi-Druizii îşi aveau baza în Isle of Man (căminul vechii Şcoli de Mistere Dannaane) din Marea Irlandeză, Isle of Anglesey de pe coasta de nord a Ţării Galilor şi Isle of Wight sau “Insula Dragonului”, după cum era numită, pe ţărmul de sud al Angliei, unde eu am locuit aproape 20 de ani.52

Cercetătorul Mark Amaru Pinkham sugerează că Isle of Wight ar putea fi (şi chiar este) “vortexul pivotai” din reţeaua de nord a planetei. Nu e de mirare că acolo, chiar şi în zilele noastre, multe personaje de seamă ale Iluminaţilor continuă să practice satanismul. Stonehenge, Avebury, Glastonbury Tor, Bath şi Iona au fost alte centre druidice importante. Glastonbury Tor (deal sau movilă)

se situa pe Isle of Avalon sau “Insula celor nemuritori” - nume comun pentru multe centre ale //Şerpilor”. Insula Iona de pe coasta^ scoţiană era cunoscută ca Innis nan Druidhneah sau “Insula druizilor”. Arhi-Druizii erau remarcaţi prin cele şapte //Ouă de şarpe” de pe pieptul lor.53 Zeiţa Artemis (Dana, Diana) era şi ea descrisă având ouă pe piept. Oare legenda miticului Sf. Patrick, care alunga şerpii din Irlanda, însemna distrugerea reţelei de druizi sau Adder? Dacă da, aceasta a fost numai pentru ochii poporului, pentru scoaterea oficială din circulaţie a cunoaşterii şi menţinerea ei cât mai vie în cadrul societăţilor secrete.

Şerpii egipteni

Acelaşi simbolism al şarpelui se regăseşte în ţara cu care se înrudesc multe alte simboluri şi coduri ale Iluminaţilor: Egipt. Marele Templu al lui Ammon sau Amen Ra era situat pe un punct-vortex foarte important din Teba sau Karnac. În subteranul acestei zone există reţele de tuneluri cunoscute drept “catacombele şarpelui”. Ca rezultat al migrării egiptenilor din Imperiul Sumerian (sau al nordicilor către regiunea sumeriană), a rămas şi numele zonei Carnac din Bretagne (Barati), Franţa, unde existau odinioară cam 10.000 de blocuri de piatră, aranjate în forma unui şarpe lung de 11 kilometri.

Carnac înseamnă “Dealul Şarpelui”.54 Vechi relatări egiptene, cunoscute ca Textele Piramidei, vorbesc despre un şarpe subteran şi unul celest. Legendele egiptene despre şerpii zburători spun că aceştia purtau regii pe spatele lor spre tărâmul nemuririi, undeva într-o constelaţie celestă. Un simbol al şarpelui era aspida divină de pe coiful faraonilor egipteni, la a căror încoronare se folosea grăsimea de crocodil. Marele oraş egiptean Alexandria era numit “oraşul Fiului Şarpelui” (Alexandru cel Mare), unde era venerat zeul-şarpe Serapis. Acesta era cunoscut ca “Şarpele Sacru” sau “Şarpele de Foc”. Templul Serapeum din Alexandria era

unul dintre cele şapte minuni ale lumii antice, ca şi farul de peste 120 de metri înălţime, Pharos, preluat de Iluminaţi ca torţa sau flacăra eternă. În templu, Serapis era reprezentat printr-o statuie masivă, stând pe un crocodil şi ţinând în mână un toiag pe care era încolăcit un şarpe. În vârful toiagului se aflau un cap de leu, unul de câine şi unul de lup, toate fiind simboluri ale cultului şarpelui.55 Reginele egiptene, precum Cleopatra, erau cunoscute ca "Şarpele Nilului", iar semnul hieroglific pentru zeiţă era un şarpe.56

Ca în multe alte culturi ale zeilor-şerpi, aceştia au fost consideraţi fie benefici, fie malefici. Totuşi, a venit o vreme care poate fi clar identificată în Egipt, când această imagine s-a schimbat radical. Brusc aceştia au devenit personaje negative. În Regatul Vechi şi cel de Mijloc (care s-a sfârşit pe la 1640 î.Ch.), şarpele era prezentat într-o lumină favorabilă. Începând însă cu Noul Regat, totul a devenit diferit. În special odată cu a XVIII-a dinastie (de pe la 1546 î.Ch.), şerpii au devenit ţinta urii şi a ritualurilor de exorcizare a lor, într-o perioadă care a durat câteva sute de ani, după căderea Regatului de Mijloc.57 Regii din a XVIII-a dinastie i-au îndepărtat pe hyksos, care au invadat Egiptul şi au domnit până în jurul anului 1550 î.Ch. Hyksos ("prinţesele pământurilor străine") au distrus toate locurile de adorare ale vechii religii când au venit la putere, iar R.A. Boulay scrie în Şerpi şi dragoni zburători că Hyksos erau cunoscuţi de evrei ca amalekiţi şi făceau parte din Rephaim, descendenţi ai reptilienilor Nefilimi.58 Apop a fost primul domnitor hyksos în Egipt, iar numele său era folosit pentru a simboliza şarpele pe care l-au denigrat în Egipt. Şarpele era cunoscut ca Apep sau Apop (Apophis pentru greci), iar Apop a devenit simbolul poporului şerpilor care au ocupat Palestina şi Egiptul în perioada aşa-zisului "Exod". Ritualurile de distrugere a lui Apop în Egipt erau foarte asemănătoare cu cele din Asia, menite să-i învingă

pe Naga-şi. Pentru mine, hyksos erau urmaşi reptilieni şi au jucat un rol important prin infiltrarea lor în Şcolile egiptene de Mistere. În jurul anului 2000 î.Ch., Curtea Regală a Dragonilor, acum Curtea Imperială Regală a Dragonilor, a fost formată în Egipt de preoţii lui Mendes pentru a proteja, înainta şi servi "descendenţii drago-nilor", şi 4000 de ani mai târziu încă mai funcţionează şi este promovată de către Sir Laurence Gardner în Anglia. Aceasta este organizaţia care i-a acordat familiei Dracula cel mai prestigios titlu al său.

Este evident că în întreaga lume abundă legendele şi relatările despre zeii-şarpe, despre hibrizii regali şi groteştile lor activităţi. Ca şi despre cea mai bizară capacitate a acestora, aceea de a-şi schimba forma în faţa ochilor noştri. Într-adevăr, sunt capabili de aşa ceva.

CAPITOLUL 8 - Cei care îşi schimbă forma

Cel care se erijează în judecător al Adevărului şi al Cunoaşterii este batjocorit de râsul zeilor.

Albert Einstein

Relatările despre controlul reptilian al omenirii nu se limitează la lumea antică, după cum vom vedea în cele ce urmează. Cathy O'Brien, victimă a marelui program de control al minţii iniţiat de Iluminaţi, a scris despre experienţele sale în cartea Trance-Formation Of America (n.tr. Trans(a)-Formarea Americii) (Reality Marketing, Las Vegas, 1995). Am menţionat povestea ei în cărţile mele precedente, iar într-un capitol al acestui volum voi explica pe larg programele de control mental. Cathy ştia, desigur, că experienţele sale reptiliene cu personaje importante din Statele Unite fac parte din controlul minţii ei. Totuşi, având în vedere dovezile pe care le voi prezenta, ceea ce a văzut şi a auzit nu era chiar o iluzie, aşa cum credea. Ea a descris modul în care mulţi

politicieni an^ericani de marcă pentru care lucra în starea sa de control mental păreau să ia formă reptiliană în faţa ochilor ei şi apoi îşi reluau forma “umană”. Dintre aceste personalităţi face parte şi fostul preşedinte George Bush, tatăl actualului preşedinte George “ Dubya”, care aparţine liniei genealogice Anunnaki/merovingieni. George tatăl i-a spus lui Cathy că ei sunt o rasă extraterestră care a preluat controlul lumii, dar nimeni nu şi-a dat seama de acest lucru, deoarece toţi au aparenţă umană. Cathy mai relatează o altă experienţă importantă pe care a avut-o cu Miguel de la Madrid, preşedintele Mexicului în perioada mandatului Bush de la Casa Albă. În cartea sa scrie următoarele:

“De la Madrid mi-a povestit,legenda iguanei', explicând că extratereştrii-şopârle sunt strămoşii mayaşilor. Se presupune că piramidele mayaşe, astronomia avansată, inclusiv ritualul sacrificării fecioarelor sunt de inspiraţie extraterestră reptiliană. El mi-a spus că extraterestrii s-au încrucişat cu mayaşii pentru a produce o formă de viaţă pe care să o poată coabita şi care să alterneze între forma umană şi cea de iguană prin nişte abilităţi cameleonice - un vehicul perfect pentru transformarea lor în lideri mondiali. De la Madrid pretindea că are genealogie mayaşă/extraterestră în sângele său şi că se putea transforma la voinţă înapoi în iguană. Acesta producea o hologramă similară celei pe care Bush o crease în cursul ritualului său de... iniţiere. Holograma unei limbi şi ochi de şopârlă dădea iluzia că se transforma într-o iguană.”1

Să ne amintim că mayaşii susţineau că primii ocupanţi din Yucatan, Mexic, erau Chanes sau “poporul şarpelui”, conduşi de zeul Itzamna, un nume provenit probabil din cuvântul itzem, care se traduce ca şopârlă sau reptilă. Astfel, oraşul sacru Itzamna înseamnă “locul şopârlei” sau “casa iguanei”. Cathy O'Brien face un excelent rezumat a ceea ce s-a petrecut, mai puţin adevărată

fiind partea cu holograme şi iluzii. Ceea ce ea a văzut nu era o hologramă reptiliană, ci ceea ce se numeşte “schimbare de formă”. Ceea ce este “uman” în forma acestor fiinţe este de fapt o “copertă” holografică. Schimbarea formei este capacitatea de a modifica forma fizică, în cazul nostru forma umană într-una reptiliană. Vechea frăţie danaană a iniţiaţilor şi magicienilor numită Teichines de pe insula Rhodos putea lua orice formă, conform istoricului grec Diodorus.2

Schimbarea formei este o temă comună a “magicienilor” şi marilor iniţiaţi ezoterici. Sute de oameni din întreaga lume mi-au relatat experienţele lor în care au văzut cum persoane mai mult sau mai puţin cunoscute au luat o formă reptiliană, după care s-au transformat înapoi în oameni chiar în faţa lor. George Bush Sr. este numele care apare cel mai des în astfel de mărturii. Relatări despre reptilieni care îşi schimbă forma există de mii de ani. Pe Valea Indusului şi în cultura hindusă zeii lor şerpi, numiţi Naga-şi, constituie un astfel de exemplu. James Churchward a ajuns la concluzia că mayaşii din America Centrală şi Naga-şii din Asia erau aceleaşi popoare lemuriene. Documentarul The Reptilian Agenda pune la dispoziţie informaţiile şi confirmarea că, în relatările şamanului zulu Credo Mutwa, este vorba despre reptilieni care-şi schimbă forma.3 Despre zeii-şerpi ai “mării” sau “peşti” sumerieni şi babilonieni se spunea că îşi pot schimba forma şi aparenţa umană la voinţă. O altă versiune a schimbării de formă sunt aşa-numiţii “oameni în negru” care apar şi dispar din faţa martorilor. La fel de sugestivă este povestea lui Jekyl şi Hyde. \

Copiii umbrelor

Vechile tăbliţe, despre care se presupune că provin din subteranul unui templu mayaş din Mexic, îi descriu pe reptilieni şi capacitatea lor de a-şi schimba forma. Aceste

relatări, care se corelează remarcabil cu experienţele şi mărturiile moderne, sunt cunoscute ca

Tăbliţele de Smarald ale lui Thoth, o zeitate egipteană, a căror vechime este estimată la 36.000 de ani. Tăbliţele au fost scrise de Thoth, un “rege-preot atlant”, care a înfiinţat o colonie în Egipt. Au fost duse apoi în America de Sud de către “preoţii piramidelor” egiptene şi îngropate sub un templu mayaş închinat zeului Soarelui, în Yucatan, Mexic. Traducătorul acestor tăbliţe, Maurice Doreai, susţine că le-a recuperat şi le-a tradus în 1925, dar că a primit “permisiunea” de a le publica mult mai târziu. Ele pot fi citite în întregime la următoarea adresă web:, unde poate fi găsită şi cartea The Smarald Tablets Of Thoth-The-Atlantean (Source Books, Nashville, Tennessee).

Nu este necesar să fie acceptate toate detaliile poveştii pentru a putea aprecia sincronicitatea conţinutului tăbliţelor cu descoperirile deja realizate şi relevanţa acestui conţinut pentru ceea ce discutăm acum.

“Vorbesc despre vechea Atlantida, despre zilele Regatului Umbrelor, despre venirea copiilor umbrei din marele adânc, chemaţi de înţelepciunea pământeanului, chemaţi pentru a dobândi mare putere. Cu mult înaintea Atlantidei au existat oameni care trăiau în întuneric şi foloseau magia neagră pentru a chema fiinţe din marele adânc de sub noi. Ei au venit în acest ciclu, fără formă, cu o altă vibraţie, existând nevăzuţi de copiii pământenilor. Puteau lua fiinţă numai prin sânge, numai prin oameni puteau trăi în lume.

În erele trecute au fost cuceriţi de Stăpâni, mânaţi spre locul de unde au venit. Dar unii au rămas acolo, ascunşi în spaţii şi planuri necunoscute omului. Trăiau în Atlantida ca umbre, dar uneori apăreau în mijlocul oamenilor. Iar când li se oferea sânge, apăreau printre oameni. Atunci când luau forma umană ei se mişcau

printre noi, dar numai vederii noastre apăreau ca oameni. Aveau cap de şarpe când li se lua strălucirea, dar apăreau omului ca oameni între oameni. S-au strecurat în consilii, luând forma oamenilor, eliminând prin vicleşugurile lor pe şefii regatelor, luând forma lor şi domnind asupra popoarelor. Numai prin magie ei puteau fi descoperiţi, numai prin sunete puteau fi văzute feţele lor. Din regatul umbrelor, ei au căutat să distrugă omul şi să conducă în locul lui. Dar să ştiţi că Stăpânii erau puternici în magia lor, putând ridica vălul de pe faţa şarpelui, trimiţându-l înapoi la locul lui. Ei au venit la oameni şi i-au învăţat secretul, Cuvântul pe care numai un om îl poate pronunţa; de îndată ei au ridicat vălul şarpelui şi l-au îndepărtat dintre oameni.

Totuşi luaţi aminte, şerpii încă mai trăiau într-un loc accesibil uneori lumii. Merg nevăzuţi printre voi, în locuri unde s-au făcut ritualuri; iar timpul se scurge şi ei iau asemănarea oamenilor. Pot fi chemaţi de cel ce cunoaşte magia albă sau neagră, dar numai magul alb îi poate controla şi lega în carnea lor.

Nu căuta regatul umbrelor, căci sigur apare răul, deoarece numai stăpânii strălucirii domnesc peste umbra fricii... Să ştii, frate, că teama este un mare obstacol; fii stăpânul tuturor în strălucire, iar umbra va dispărea în curând. Ascultă şi urmează-mi înţelepciunea, vocea Luminii este clară, de cauţi valea umbrei, va apărea numai lumina.”

În acest pasaj, indiferent care este originea sa, se regăseşte istoria vieţii pe Pământ timp de sute de mii de ani, dar şi sursa celor care controlează astăzi lumea. Mari politicieni, lideri financiari, oameni de afaceri şi ofiţeri cu grad înalt ai armatei sunt şerpi-Anunnaki în formă umană. Ştiu că este năucitor, iar mintea strigă că toate aceste lucruri sunt “prostii”, deoarece este ceva ce se află dincolo de cunoaşterea ei condiţionată a realităţii.

Dar este adevărat. Cei care renunţă acum, pierd multele dovezi pe care le voi prezenta ca fiind adevărate.

Cadrul general descris în Tăbliţele de Smarald este confirmat de experienţele celor din prezent şi de informaţiile desprinse din rândul Iluminaţilor. Iată un astfel de exemplu:

“Ei au venit în acest ciclu, fără formă, cu o altă vibraţie, existând nevăzuţi de copiii pământenilor.”

După cum au dovedit cercetările mele, lumea este controlată de entităţi care iau formă reptiliană şi nu numai, existând în altă dimensiune sau “ciclu”. Noi ne aflăm în a treia dimensiune sau densitate, reptilienii operând din cea de-a patra, aflată imediat în afara gamei de frecvenţe a simţurilor fizice. A patra dimensiune este simţită ca nişte “vibraţii” invizibile, ele devenind perceptibile doar prin acordarea vederii “psihice”, care poate conecta conştiinţa proprie la alte niveluri vibraţionale. Acesta este mecanismul mediu-milor (cei benefici), prin care acordă “scala radio” interioară pentru a accesa alte frecvenţe.

“Cartierul general” al rasei şerpilor pe care o demasc aici este capătul inferior al gamei de frecvenţe din a patra dimensiune, care vibrează pe o frecvenţă foarte apropiată de a noastră şi care se află chiar la limita simţurilor noastre fizice. Este un aşa-zis univers paralel sau pământ paralel, o oglindă a celui pe care îl vedem, dar cu o vibraţie diferită. De exemplu, pisicile pot vedea această a patra dimensiune, de aceea ele reacţionează la ceea ce nouă ne pare spaţiu “liber”. La fel şi copiii, ale căror capacităţi sunt însă suprimate în timp de adaptarea la mediul ignorant. Pentru a acţiona şi manipula nivelul nostru vibrational terestru, aceşti reptilieni din a patra dimensiune au nevoie de o formă umană tridimensională, un “costum spaţial” genetic pe care să-l ocupe şi în care să se ascundă.

Acest lucru, după cum preşedintele de la Madrid i-a mărturisit lui Cathy O'Brien, s-a realizat prin crearea de descendenţi cu ADN combinat, reptilian şi uman. Aceşti descendenţi au o compatibilitate genetică, deci vibraţională, între reptilienii cvadrodi-mensionali şi formele "umane" tridimensionale. Altfel spus, le permite posedarea acestor corpuri mult mai uşor şi mai eficient decât alte filoane genetice umane care nu au acea combinaţie ADN. Este demnă de reţinut această structură genetică a descendenţilor Iluminaţi, care s-au încrucişat mereu între ei şi continuă să o facă şi astăzi. Cu alte cuvinte, ei pot aduce propriii descendenţi în poziţii de putere, controlându-le corpul din a patra dimensiune inferioară.

Iată de ce genealogia celor din poziţiile de conducere din întreaga lume poate fi regăsită în liniile regale - hibrizii Anunnaki - care domneau în Sumer, Egipt şi aşa mai departe. Vechea Carte a lui Enoh, care acoperă perioada de dinainte de cataclismul care a adus sfârşitul Atlantidei, spune că cei născuţi din sângele Nefilimilor, din cauza "spiritului lor ancestral" (posesiune reptiliană din a patra dimensiune), sunt sortiţi "să oprime, să atace, să aducă distrugere pe Pământ". Nefilimii sunt fundamental asociaţi cu sacrificiile umane şi consumul de sânge - ca şi Iluminaţii de astăzi. Cartea lui Enoh descrie comportamentul progeniturilor Nefilimilor născuţi din femeile umane:

"Ele au rămas gravide şi aveau să nască uriaşi... care au consumat toate bunurile oamenilor.

Iar când oamenii nu îi mai puteau susţine, uriaşii se întorceau împotriva lor şi devorau omenirea. Şi au început să păcătuiască împotriva păsărilor şi animalelor, reptilelor şi peştilor şi să-şi devoreze carnea şi sângele unul altuia. Pământul îi acuza pe cei nelegiuiţi." Acum se întâmplă la fel ca atunci.

Cei care beau sânge

“Numai prin sânge puteau lua fiinţă, numai prin oameni puteau trăi în lume.”

Surse din interior mi-au mărturisit că reptilienii au nevoie de sânge uman (de mamifer) pentru a-şi menţine forma umană şi pentru a opri manifestarea codurilor ADN în starea lor cu adevărat reptiliană. Aşa se explică de ce aceşti descendenţi au luat parte dintotdeauna la sacrificii umane şi ritualuri de consum al sângelui din lumea antică până astăzi, fapt pe care l-am prezentat în amănunt în Secretul Suprem. Participanţii la asemenea ritualuri sunt descendenţi ca George Bush, Al Gore, Bill Clinton, Henry Kissinger, familia Rockefeller, Rothschild, prim-miniştri britanici ca Ted Heath şi familia regală britanică. Da, mai ales Regina şi Regina Mamă.

De ani de zile scriu despre vechile ritualuri satanice ale elitei americane ce se desfăşoară într-un loc numit Bohemian Grove, o pădure din nordul Californiei cu o suprafaţă de 2700 de acri, izolată şi păzită în permanenţă. În timp ce lucram la această carte, Alex Jones, ziarist, realizator de documentare şi prezentator radio american, a reuşit să pătrundă în acest spaţiu în timpul ritualului lor, ascunzându-şi chipul sub o robă cu glugă, la fel ca cele purtate de participanţi. A reuşit să surprindă pe peliculă dovada a ceea ce eu şi alţii am afirmat de atâtea ori despre cele ce se petrec la Bohemian Grove. Pagina sa web este www.infowars.com.

Printre cei care au participat sau încă mai iau parte la ritualul de la Bohemian Grove se numără George Bush, George W. Bush, Al Gore, Ronald Reagan, Richard Nixon, Jimmy Carter, Gerald Ford, Dwight D. Eisenhower, Lyndon Johnson, Herbert Hoover, Teddy Roosevelt, Dan Quayle, Robert Kennedy (fratele lui JFK), Joseph Kennedy (tatăl lui JFK), Earl Warren (preşedintele Comisiei Warren care a “investigat” asasinarea lui JFK), David Rockefeller, Laurance Rockefeller, Nelson Rockefeller, Henry Kissinger, Mihail Gorbaciov (Uniunea Sovietică şi

Occidentul au fost dintotdeauna controlate de aceeaşi forţă), William F. Buckley (publicist american şi agent important al Iluminaţilor), George Shultz (fost Secretar de Stat în administraţia Ronald Reagan), Walter Cronkite, William Randolph Hearst (magnatul american al presei), Andrew Knight (executiv al mass-mediei britanice ce are legături strânse cu imperiul lui Rupert Murdoch), Edward Teller ("tatăl bombei cu hidrogen"), Glenn Seaborg (cel care a descoperit plutoniul), Burt Bacharach (compozitor), Bing Crosby (cântăreţ), Bob Hope (agent britanic M16), Ray Kroc (omul din spatele imperiului fast-food McDonald's), Mark Twain, John Muir (fondatorul organizaţiei écologiste a Iluminaţilor, Sierra Club).4

Iată-i numai pe câţiva dintre ei şi legăturile lor, cei care depun jurământul de credinţă faţă dè Iluminaţi. Kennedy reprezintă o familie importantă în Statele Unite, dar nimeni nu este indispensabil când vine vorba de îndeplinirea planului Iluminaţilor. Mulţi din sclavii controlului mental care şi-au revenit ulterior nii-au spus că au fost abuzaţi sexual de către Edward Kennedy, senator şi fost agent al operaţiunilor de control mental al Iluminaţilor, iar un fost agent implicat în operaţiunile de control mental mi-a relatat:

"Senatorul (Edward) Kennedy, chiar întreaga familie Kennedy face parte din aceste operaţiuni. Ştiu că ei reprezintă simboluri politice în ţară, dar sunt implicaţi până peste cap."

Phillip Eugene de Rothschild afirmă despre el însuşi că este unul dintre sutele de mii de progenituri ilegitime ale Rothschild-zilor. El subliniază că deseori cei mai importanţi agenţi ai Iluminaţilor se ascund în spatele unor vieţi aparent "obişnuite", în timp ce dictează planuri macabre şi participă la ritualuri sacrificiale umane. Aceste lucruri sunt confirmate şi de mulţi oameni din interiorul organizaţiei Iluminaţilor. Dar el spune că există multe personaje publice care se află foarte sus în

piramida satanică a Iluminaţilor, subliniind că prinţul Philip este jucător principal în ritualurile la care a fost prezent:

"îmi amintesc de participarea familiilor Rockefeller şi Bush, dar nu ei le-au condus. Încă îi mai consider ca lachei şi nu ca adevăraţi deţinători ai puterii oculte. Cu excepţia lui Alan Greenspan (preşedintele US Federal Reserve Bank), cei mai mulţi dintre ei erau pioni şi începători în ocultism, mai mult pentru prestigiu şi puterea economică. Greenspan era o persoană cu putere ocultă mare, reuşind să-i intimideze chiar şi pe cei din familia Bush şi Rockefeller doar dintr-o singură privire. Fostul Director CIA Casey (ca şi cei mai mulţi directori CIA din ultimii 40 de ani), Kissinger şi Warren Christopher (fost Secretar de Stat) au asistat la unele ritualuri oculte, dar se aflau cu mult în spatele protagoniştilor.

În timpul ritualurilor, în primele rânduri se aflau întotdeauna familiile regale ale Europei, iar prinţul Philip era chiar în centru. El reprezintă punctul de convergenţă a descendenţei merovingiene a lui Charlemagne şi cea a lui Enea, precum mulţi reprezentanţi ai caselor regale moderne. Însă el este conducătorul lor. Sunt sigur că cromozomii săi materni provin din actualii "antichrişti" Nefilimi. Prinţul Philip este principalul descendent biologic al "reptilienilor", după cum îi numeşti tu. Imediat după el sunt masculii din descendenţa familiei mele (Rothschild) ca şi miniştrii însărcinaţi cu logistica. Actualii monarhi ai Olandei, Spaniei şi unii nobili austrieci (Habsburg) simt următorii ca putere ocultă şi participare în conspiraţie."5

Mai multe detalii despre Prinţul Philip şi membrii Casei de Windsor se găsesc în Secretul Suprem. Alte informaţii provin de la victimele programelor de control al minţii puse la cale de Iluminaţi, cum este cel de la Montauk Point din Long Island, New York, care a făcut subiectul multor publicaţii. Sclavii controlaţi mental sunt folosiţi pe

scară largă de reptilieni şi descendenţii lor pentru a avansa în planurile lor, după cum am prezentat pe larg în celelalte cărţi. Ei au creat o armată globală de oameni programaţi care le îndeplinesc ordinele, le conduc ritualurile şi fac ceea ce li se spune fără a contesta sau, mai rău, chiar fără a gândi. O parte din ei, puţini din păcate, şi-au revenit total sau parţial, şi prin urmare au ieşit din proiectele lor, reuşind să acceseze amintirile a cee^ ce li s-a petrecut.

În ultimii zece ani ei şi-au făcut auzită vocea, în ciuda mass-mediei oficiale care refuză să le publice povestea. O victimă a controlului minţii mi-a povestit cum a fost martor la ceremonii sacrificiale umane la Montauk, la care a participat şi William F. Buckley, binecunoscut autor american şi membru al Bohemian

Grove, care conduce operaţiunea de control mental de elită Janus de la cartierul general NATO din Belgia. Arizona Wilder descrie experienţe similare cu Buckley. Sclavii mentali de la Montauk susţin că lucrurile pe care le-au aflat în aceste proiecte le-au dezvăluit modul în care reptilienii îşi schimbă forma. Anumite secvenţe ADN se închid, în timp ce altele se deschid. Codurile deschise manifestă o caracteristică fizică, dar nu şi cele închise. Atunci are loc o transformare ad litteram a structurii celulare, care schimbă o formă de mamifer într-una reptiliană. “Forma umană nu dispare nicăieri, doar se schimbă într-una reptiliană, deoarece acele secvenţe se deschid, având capacitatea de a reveni la loc.” Indiferent cât de greu de acceptat poate părea pentru mintea noastră, informaţiile furnizate de această persoană despre codurile ADN sunt, în mod cert, corecte. Ştii oare că încă mai sunt oameni care se nasc cu cozi? Da, este adevărat, deoarece codurile ADN din trecutul nostru reptilian s-au deschis la unii oameni, deşi în această perioadă de evoluţie ar fi trebuit să rămână închise şi adormite. Tot astfel fetusul uman se transformă în copil

prin mai multe etape care leagă puncte majore de evoluţie în dezvoltarea formei fizice prezente. Acestea le includ pe cele care fac legătura între mamifere neprimate, reptile şi peşti. Într-o anumită etapă, embrionul are bronhii şi se aseamănă foarte mult cu păsările, cu oile şi porcii, până în a opta săptămână, când trece pe propria cale de evoluţie. Când se deschide un cod greşit, copiii se nasc cu cozi, cazuri cunoscute sub numele de apendice caudal. De obicei doctorii le îndepărtează imediat, dar în acele zone ale lumii unde tratamentul nu este disponibil, oamenii trăiesc toată viaţa cu coadă. Este suficient să pipăi zona de la baza coloanei vertebrale pentru a vedea unde erau odinioară cozile noastre. Această victimă a controlului minţii susţine că, ştiind ceea ce faci şi înţelegând ADN-ul la un nivel superior celui ştiinţific de astăzi, acest proces poate avea loc instantaneu. El spune că reptilienii au nevoie de hormoni de mamifer pentru a-şi menţine forma umană, deoarece starea lor de bază este reptiliană, iar codurile de mamifer s-ar închide dacă nu ar consuma sânge uman în mod constant. Ei mai au nevoie şi de adrenalină care intră în circulaţia sanguină în momente de teamă intensă şi extremă. De aceea ei folosesc victimele care urmează să fie sacrificate şi, prin diverse ritualuri malefice, realizează un crescendo de teamă până la momentul morţii, fapt care le permite să bea sânge cu multă adrenalină.

Arizona Wilder dă exact aceleaşi informaţii din propria sa experienţă teribilă. Ea spune că a condus ritualuri sacrificiale pentru elita americană şi familia regală britanică în locuri precum Castelul Balmoral din Scoţia, după cum am menţionat în Secretul Suprem şi documentarul Revelaţiile unei Zeiţe-Mamă. Arizona adaugă că tipul de sânge cel mai căutat de reptilieni este al oamenilor blonzi cu ochi albaştri, deoarece este cel mai eficient pentru a-şi păstra forma umană. Ea, ca

aproape fiecare sclav controlat mental pe care l-am întâlnit, are ochi albaştri şi este blondă. După ce a scăpat de sclavia mentală şi fizică, şi-a vopsit părul. Oamenii blonzi cu ochi albaştri sunt cei mai căutaţi pentru a fi sacrificaţi de Iluminaţi. De asemenea, oamenii roşcaţi par foarte importanţi pentru ei, precum şi sângele copiilor înainte de pubertate şi cel al tinerelor virgine. Acest fapt are legătură cu puritatea sângelui şi energia copiilor, precum şi cu schimbările care au loc în câmpul energetic al unei persoane după primul contact sexual sau la pubertate.

Astfel, Iluminaţii sacrifică cel mai adesea copii şi fete tinere, fapt care stă la originea istorisirilor de-a lungul timpului despre sacrificiul către zei al "tinerelor virgine". Savanţii au descoperit şi ei aspecte ale fenomenului de schimbare a formei. Geluri pe bază de polimeri, de exemplu, sunt materiale remarcabile care schimbă forma. Expuse la mici diferenţe de aciditate sau temperatură, ele îşi pot transforma radical forma şi mărimea. Diferitele acidităţi şi temperaturi sunt simple stări de vibraţie. Modificarea vibraţiei este cheia. Forţele dintre moleculele gelurilor respective sunt fin echilibrate, uneori predominând o stare sau alta, ceea ce depinde de stimulul extern. Hiroaki Misawa şi colegii săi de la Universitatea Tokushima, Japonia, au focalizat un fascicul laser în centrul unui cilindru de gel cu polimeri şi au constatat că, la un moment dat, mijlocul şi-a micşorat diametrul. La închiderea razei laser, mijlocul a revenit la mărimea originală. Transformarea gelurilor este complet reversibilă, ca şi schimbarea umană-reptiliană.6

Arizona mărturiseşte că i-a văzut pe membrii familiei regale britanice de Windsor transformându-se în reptile în nenumărate rânduri. Confidenta prinţesei Diana, Christine Fitzgerald, mi-a dezvăluit că cei din familia Windsor voiau să se încrucişeze cu genele Dianei (blondă cu ochi albaştri), deoarece erau în pericol să capete ADN

prea reptilian şi nu îşi mai puteau menţine forma umană pentru multe generaţii. Se poate vedea diferenţa în modul în care prinţul William arată faţă de ceilalţi, prin infuzia de ADN matern predominant nordic. Christine Fitzgerald spunea că apelativele Dianei pentru cei din familia Windsor erau “reptile” şi “şopârle”, cuvinte pe care le folosea la modul cel mai serios. “Nu erau umani”, spunea ea adesea.7 Asasinarea rituală a prinţesei a fost realizată de către reţeaua descendenţilor reptilieni chiar pe un vechi loc ritual închinat zeiţei Diana, creat de reptilienii merovingieni.

Această disperare după sânge se regăseşte şi în misterul mutilării de vite, în care animalul este lăsat fără sânge, aşa cum au fost cazurile din Puerto Rico, Mexic, Florida şi nord-vestul Pacificului, şi se potriveşte foarte bine cu descrierea obiceiurilor reptiliene. Multe dintre aceste cazuri au coincis cu apariţiile OZN-urilor în acele zone, după cum susţin martori oculari. O explicaţie pentru a putea vedea cum “oamenii” se transformă în reptilieni este aceea că mintea privitorului se acordă la frecvenţa celei de-a patra dimensiuni, şi astfel el vede forma reptiliană ascunzându-se în trupul tridimensional sau că reptilianul din a patra dimensiune îşi coboară frecvenţa de vibraţie pentru a intra rapid în spectrul nostru fizic de frecvenţe. La acest aspect voi reveni într-un capitol ulterior. Să consume sânge uman nu este singurul obiectiv al acestor vampiri. Reptilienii se hrănesc şi cu energie emoţională umană. Cu cât starea de teamă inoculată subiectului este mai puternică, cu atât energia pe care ei o pot absorbi şi recicla împotriva noastră este mai mare.

Cercetătorul Alan Walton, care scrie sub pseudonimul Branton, a descoperit aceleaşi teme:

“în afară de instinctul “patern” teritorial din partea “draconienilor” pentru recucerirea “planetei lor de origine” (Pământul), unele dintre cele mai rele subspecii

reptiliene au un motiv chiar mai sinistru. Acestea sunt tipurile vampirice, care caută, de fapt, să se hrănească cu energiilţ emoţionale umane şi esenţa vitală a oamenilor pentru a dobândi energia necesară nu numai să se infiltreze în lumea noastră, dar şi în dimensiunea noastră. Operând modificări genetice asupra lor înşişi, prin infuzare cu gene ale "instinctului de războinic", slaba legătură "spirituală" pe care o mai aveau a fost complet eliminată, iar ei sunt motivaţi numai de instinctul colectiv de prădător care se pare că ştie un singur lucru: să cucerească, să asimileze, să consume! Totul a fost confirmat de mulţi dintre cei care au fost răpiţi, mai ales în ultimii ani."8

Invazia tăcută înapoi la Tăbliţele de Smarald:

"Atunci când luau formă umană ei se mişcau printre noi, dar numai vederii noastre apăreau ca oameni. Aveau cap de şarpe când li se lua strălucirea, dar apăreau omului ca oameni între oameni. S-au strecurat în consilii, luând forma oamenilor, eliminând prin vicleşugurile lor pe şefii regatelor, luând forma lor şi domnind asupra oamenilor. Numai prin magie ei puteau fi descoperiţi, numai prin sunete puteau fi văzute feţele lor. Din regatul umbrelor, ei au căutat să distrugă omul şi să conducă în locul lui."

Acesta este un rezumat relevant al istoriei planetei noastre. Aşa cum au făcut în Atlantida, Iluminaţii (Anunnaki) manipulează astăzi prin descendenţii lor din poziţiile de conducere - "consiliile" - şi preiau corpurile lor pentru ei înşişi. În termenii noştri, se numeşte posedare. Ritualurile conduse de societăţile secrete controlate de Iluminaţi - francmasonii, Cavalerii de Malta, Cavalerii Templieri etc. - sunt doar o modalitate de punere în practică a acestei posedări. Descendenţii Iluminaţi din vârf ştiu cine sunt, dar cei de pe nivelurile inferioare, nu. Aceşti oameni, care fac parte fără ştiinţă dintr-o organizaţie a descendenţilor reptilieni, sunt

invitaţi în labirintul de societăţi secrete şi trecuţi prin ritualuri de “iniţiere” pe care nici măcar nu le înţeleg. Aceste ritualuri, mai ales cele elaborate, realizate odată cu înaintarea în grad, sunt menite să creeze un mediu vibrational în care reptilienii din a patra dimensiune pot poseda corpul. Odată cu avansarea iniţiatului pe următoarele niveluri, el trece prin ritualuri mai puternice de magie neagră care, pas cu pas, dau entităţii din a patra dimensiune mai multă putere asupra proceselor raţionale şi emoţionale ale fiinţei umane, până când reptilianul obţine controlul complet.

Altfel spus, “omorând prin artele lor pe capii regatelor, luând forma lor şi domnind asupra oamenilor. “ Aceştia sunt cei care au devenit preşedinţi, prim-miniştri, magnaţi financiari şi economici, patroni ai trusturilor de presă şi toţi ceilalţi care conduc sau administrează planurile Anunnaki, deşi cei mai puternici reptilieni sunt cei care dictează din culise: “Din regatul umbrelor (partea inferioară a celei de-a patra dimensiuni), ei au căutat să distrugă omul şi să conducă în locul lui”.

Sunetul şarpelui

“Numai prin magie ei puteau fi descoperiţi, numai prin sunete puteau fi văzute feţele lor... Dar să ştiţi că Stăpânii erau puternici în magia lor, putând ridica vălul de pe faţa şarpelui, trimiţându-l înapoi la locul lui. Ei au venit la oameni şi i-au învăţat secretul, Cuvântul pe care numai un om îl poate pronunţa; de îndată ei au ridicat vălul şarpelui şi l-au îndepărtat dintre oameni.”

Am aflat din mai multe surse că cheia care ridică “vălul de pe faţa şarpelui” este o frecvenţă de sunet ce înlătură iluzia formei umane pentru a dezvălui natura lor reptiliană. Aceasta rezonează cu o vibraţie care îi împiedică să-şi menţină codurile “umane” deschise. Aceeaşi temă se regăseşte în filmul They Live,9 regizat de John Carpenter. Dacă arunci o privire asupra carierei sale cinematografice, devine evident că ştie ce spune.

They Live, pe care îl recomand cu căldură pentru a avea o idee vizuală a ceea ce vă spun, are ca subiect o rasă extraterestră care preia controlul planetei ascunzându-se în formă umană. Modul lor de control este identic cu cel al Iluminaţilor, prin societăţi secrete şi condiţionare mentală. În final, filmul demască înşelătoria prin “spargerea” frecvenţei de sunet vibraţionale care menţine iluzia aparenţei umane a celor de la putere. De îndată ce vibraţia este distrusă, preşedintele şi apropiaţii lui îşi reiau adevărata formă, iar oamenii pot vedea cine îi conduce de fapt. They Live este disponibil prin secţiunea Bookends de pe pagina mea web. Găsind frecvenţa corectă de sunet, se va petrece la fel cu cei care sunt astăzi la putere.

“Nu căuta regatul umbrelor, căci sigur apare răul, deoarece numai stăpânii strălucirii domnesc peste umbra fricii... Să ştii, frate, că teama este un mare obstacol; fii stăpânul tuturor în strălucire, iar umbra va dispărea în curând. Ascultă şi urmează-mi înţelepciunea, vocea Luminii este clară, de cauţi valea umbrei, va apărea numai lumina.”

Cei care bâjbâie în ceea ce se numeşte “ocultism” se deschid manipulării de către entităţile din dimensiunea a patra inferioară, lăcaşul multor entităţi rătăcite, malefice, şi origine a legendelor şi poveştilor cu demoni şi spirite “rele”. De fapt, termenului de ocult i s-a dat o reputaţie proastă. Sensul acestuia este “ascuns”, iar aceeaşi cunoaştere poate fi folosită pentru bine sau rău. Încă o dată cheia este dată de vibraţie. Cunoaşterea “ocultă” folosită cu iubire şi intenţie benefică duce la menţinerea unei vibraţii înalte şi a legăturii cu acel nivel de conştiinţă. Folosirea sa fără înţelegere (precum cei care doar se joacă) sau cu intenţie malefică, duce la conectarea cu o gamă de vibraţii corespunzătoare celei de-a patra dimensiuni inferioare.

Insistenţa Tăbliţelor de Smarald asupra faptului de a trăi fără teamă este şi ea un punct vital. După cum am spus în cărţile, documentarele sau prelegerile mele, lumea este controlată de teamă. Teama de ceea ce cred alţii despre noi, teama de moarte, teama de singurătate, teama de sărăcie, teama pentru familia şi copiii noştri, teama de război. Lista nu are sfârşit. Emoţia fricii rezonează cu gama de frecvenţe din a patra dimensiune inferioară, iar noi suntem dominaţi de teamă şi devenim o ţintă uşoară pentru influenţa şi controlul entităţilor din acea dimensiune. Astfel, Iluminaţii creează continuu situaţii, structuri şi evenimente care să menţină oamenii în orice fel de teamă. Generând teamă, energia noastră poate fi absorbită de entităţile din a patra dimensiune inferioară, care rezonează cu aceeaşi frecvenţă pe care o folosesc pentru a-şi mări puterea de reciclare împotriva noastră, dobândind astfel un control şi mai mare. Teama reprezintă puntea de legătură dintre ei şi noi şi îi alimentează cu energie.

"în erele trecute au fost cuceriţi de Stăpâni, mânaţi spre locul de unde au venit. Dar unii au rămas acolo, ascunşi în spaţii şi planuri necunoscute omului. Trăiau în Atlantida ca umbre, dar uneori apăreau în mijlocul oamenilor. Iar când li se oferea sânge, apăreau să stea printre^oameni."

"Din marile adâncuri erau chemaţi de înţelepciunea pământeanului, chemaţi în scopul dobândirii de mare putere."

Unii cercetători sugerează că această facţiune rep-tiliană a fost alungată de pe Pământ în trecutul ^depărtat prin închiderea "portalurilor" interdimen-sionale, care le permiteau să se mişte foarte uşor în această densitate. Aceste portaluri sunt puncte din reţeaua energetică a Pământului la care a treia şi a patra dimensiune se pot conecta, fiind deseori locurile cele mai sacre ale anticilor. Aceste portaluri sunt foarte

asemănătoare, dacă nu chiar identice cu cele din filmul Stargate, care prezintă povestea unui popor egiptean foarte vechi controlat de nişte “zei extraterestri extrem de avansaţi tehnologic”.

O temă comună a legendelor despre Atlantida este aceea a unor grupuri cu o cunoaştere avansată care au început să o folosească în scop malefic şi astfel au redeschis portalurile, permiţând fiinţelor din a patra dimensiune să pătrundă în această realitate. Se pare că un asemenea portal există în munţii Caucaz, din sudul Rusiei şi nordul Turciei, regiune care apare constant în studiile mele. Aceste centre importante pentru descendenţi şi Iluminaţi vor fi conectate cu aşezările subterane ale stăpânilor lor. În ritualurile lor, sataniştii invocă aceste entităţi din a patra dimensiune prin crearea de “portaluri” vibraţionale care le permit acestora să se manifeste. Cuvintele, culorile şi simbolurile vibrează toate ca energie, iar ritualurile secrete folosesc combinaţiile care au efectul vibrational necesar. Iată de ce Iluminaţii de astăzi efectuează aceleaşi ritualuri către aceleaşi zeităţi din Antichitate, deoarece acestea includ combinaţiile necesare cuvânt-culoare-simbol pentru deblocarea porţii vibraţionale.

Cercetătorul Alan Walton scrie: “Unii susţin că ritualurile crowleyene (satanice) şi proiectele (tehnologice) de la Montauk le-au fost foarte utile pentru perforarea spaţiului-timp care separă dimensiunea noastră de a lor.” Cred, de asemenea, că exploziile nucleare din anii '50 au avut ca efect deschiderea “porţilor stelare”.10 După cum scriu Tăbliţele de Smarald: “Luaţi aminte totuşi că şarpele trăieşte într-un loc accesibil uneori lumii” (a patra dimensiune inferioară, accesată prin porţile stelare); “Ei umblă nevăzuţi printre voi în locuri unde s-au desfăşurat ritualuri” (ritualurile Iluminaţilor de deschidere a porţilor stelare); “Iar timpul

trece şi ei iau asemănarea oamenilor" (lucru deja realizat).

Descrierea "diavolului" este asemănătoare descrierilor "capetelor regale" reptiliene cunoscute ca Draco, iar în textul biblic Diavolul/Satana este clar menţionat ca reptilian. Un exemplu este această descriere din Cartea Apocalipsei a Sf. Ioan. Al doilea paragraf de aici poate descrie sigilarea portalurilor interdimensionale prin care reptilienii intră în această dimensiune, aceeaşi temă din Tăbliţele de Smarald, sau se poate referi la fel de bine la închiderea rasei şarpelui în Pământ:

"Şi marele dragon a fost doborât, vechiul şarpe, cel numit Diavol şi Satana, înşelătorul întregii lumi; şi el a fost îngropat în Pământ cu tot cu îngerii lui... şi a priponit dragonul, vechiul şarpe, care este Diavolul şi Satana, legându-l pentru o mie de ani, şi l-a aruncat în hău, sigilând în urma lui pentru a nu mai înşela popoarele."11

Au existat şi există încă reptilieni şi alte entităţi în subteranul Pământului, după cum am mai subliniat, iar acest pasaj biblic se poate referi, la fel ca în Tăbliţele de Smarald, la reptilienii care au foşf "mânaţi de unde au venit"... şi "...din marile adâncurj erau chemaţi..." Se spune că Nefilimii şi uriaşii titani sub diferitele lor nume au fost alungaţi sub Pământ de lumina soarelui. Un supravieţuitor al experimentelor de control al minţii spune că a aflat că reptilienii au fost primii care cu colonizat Pământul şi că acesta este motivul pentru care îl consideră al lor. La fel afirmă şi Credo Mutwa, din consemnările africane, lucru pe care l-am auzit şi din multe alte surse. Toţi sugerează că un alt grup, mai "uman", a sosit şi a câştigat o bătălie la suprafaţă cu reptilienii care s-au refugiat în subteran. Iată deci originea simbolismului din vechea temă a "iadului" şi trimiterii "Satanei" în subteran. Acest grup mai "uman" erau blonzii cu ochi albaştri. Victima controlului mental

crede că această luptă a avut loc acum aproximativ 200.000 de ani şi adaugă:

“Reptilienii originari se întorc, sunt aici şi acum, iar cei rămaşi pe această planetă au dezvoltat propria lor subcultură, care s-a împotrivit planului iniţial. Iar acum se tem chiar de cei din specia lor. Este o mare vânzoleală, să-i spunem aşa, pentru protecţia populaţiei originale care se întorce, existând posibilitatea unei lupte de proporţii pe această planetă în următorii ani. Cred că va fi un război, iar hibrizii umani-reptilieni de aici se vor apăra împotriva celorlalţi pur-sânge.”

Aceste afirmaţii, precum şi cele de pe Tăbliţele de Smarald duc iar la un vechi conflict între reptilieni şi nordici din diferite locuri ale galaxiei. Maurice Doreai, cel care a descoperit Tăbliţele de Smarald, povesteşte cum, după o conferinţă în California, a fost abordat de doi oameni blonzi cu ochi albaştri care l-au invitat să viziteze un oraş subteran de sub muntele Shasta din nordul Californiei. Cercetători ai fenomenului au numit acest oraş Telos, cuvânt grec care înseamnă “scop suprem”. Doreai afirmă că vizitele sale în societăţile subterane, mai ales într-un centru de depozitare a consemnărilor de sub Himalaya, i-au arătat adevărata istorie a acestei planete. El susţine că strămoşii scandinavilor trăiau cândva într-o regiune tropicală care acum este deşertul Gobi din China şi

Mongolia. Aceştia au dezvoltat o societate tehnologică ce includea folosirea energiei nucleare şi a maşinilor zburătoare, consemnate în Vede ca “Vimanas”. Aceşti nordici erau atacaţi în mod repetat de o rasă de reptilieni care îşi schimbau forma, având baza în Antarctica subtropicală de atunci, susţine Doreai. Este adevărat că în textele vechi Pleiadele (nordicii?) şi Orion (reptilienii?) sunt asociate cu moartea şi distrugerea pe Pământ, cel puţin la un nivel simbolic. Antarctica este, se pare, locul unde unii nazişti au fugit după război şi există relatări

despre existenţa acolo a unei baze subterane. Doreai afirmă că i s-a arătat cum aceşti reptilieni-”cameleon” s-au infiltrat în societăţile umane pentru controlul planetei. O modalitate de demascare a acestora este un test de pronunţie, descoperindu-se că reptilienii nu pot pronunţa “kin-în-i-gin”.

Doreai susţine că, într-un efort disperat de a-i opri pe reptilieni, “nordicii” au lansat o “super-armă” în Antarctica. El afirmă că enorma explozie a zguduit Pământul şi a provocat inversarea polilor şi evenimentele cataclismice care au urmat. Alte colonii reptiliene au supravieţuit în subteran. Conform spuselor lui Alan Walton, o posibilă locaţie ar fi peşterile “Patalas”. Tradiţia hindusă spune că aceasta este o societate subterană cu şapte niveluri care începe sub Benares, India, şi se continuă până la lacul Manosarowar din Tibet. Walton adaugă că unii localnici susţin că au întâlnit Naga-şii reptilieni în această zonă şi au văzut aparatele lor zburătoare intrând şi ieşind din munţi. Maurice Doreai mai spune că şi nordicii şi-au mutat o mare parte a civilizaţiei lor în reţele subterane, cunoscute în Orient ca “Agharta”.12 Conflictele dintre ei au continuat, dar au existat şi colaborări între facţiuni ale reptilienilor şi nordicilor, în cartea sa Agharta (Health Research, SUA, 1996),

Robert E. Dickoff povesteşte despre un călugăr tibetan care a aflat că o alianţă a reptilienilor şi magilor negri “umani” producea haosul şi distrugerea societăţilor de suprafaţă prin proiecţia de câmpuri energetice malefice asupra minţii oamenilor, folosind ceea ce numim vrăjitorie - manipularea energiei. Dickoff spune că acest călugăr i-a condus pe alţi 400 călugări-războinici în peşteri pentru a se lupta cu acest “cult al şarpelui” al oamenilor şi reptilienilor.

Această temă a cultului şarpelui care se luptă cu “oamenii” nordici se regăseşte într-o veche lucrare

numită Edda britanică, tradusă de L.A. Waddell în prima jumătate a secolului XX. El nu ştia nimic despre reptilienii şi nordicii extraterestri şi totuşi traducerile sale susţin puternic această luptă pentru putere de pe planetă. Textele sale confirmă de asemenea un alt aspect al ritualului reptilian-iluminat - adorarea zeiţei lor.

CAPITOLUL 9 - Reginele-dragon

Dacă spui adevărul nu este nevoie să-ţi aminteşti nimic.

Mark Twain

La suprafaţă, agenda Iluminaţilor pare a fi una predominant masculină, dar în realitate, marea preoteasă este la fel de importantă în ritualurile lor ca şi marele preot, iar în inima simbolismului Iluminaţilor se află de fapt adorarea zeiţei-şarpe. Mişcarea New Age doreşte o întoarcere a "zeiţei", deoarece ea este văzută ca energie feminină eliberatoare a femeilor de sub opresiune. La acest nivel şi eu sunt de acord. Este însă vital ca mişcarea New Age, dar nu numai, să înţeleagă că Iluminaţii şi acoliţii lor nu vorbesc despre acest simbolism al "zeiţei", ci doar vor să lase această impresie.

Zeiţa-şarpe este cunoscută sub numeroase nume: Diana, Artemis, Atena, Semiramida, Baraţi, Britannia, Hecate, Rhea, Persefona ("Primul şarpe") şi aşa mai departe. Aceste nume au fost folosite pentru a simboliza concepte ezoterice atribuite diferitelor faze ale Lunii, precum şi energia feminină în ansamblul ei. La bază însă, această adorare a zeiţei de către Iluminaţi pare să fie în legătură cu ADN-ul transmis prin femeie, ADN ce îşi are probabil originea în constelaţia Orion.

Mi s-a spus că această sursă de ADN reprezintă simbolul, în diferite culturi, pentru reginele-dragon.

regina/reginele Orionului sau “Mama Şerpilor”. Din surse interne şi din mărturiile cercetătorilor avizaţi, o societate reptiliană matură are propria sa versiune despre matcă, ce produce ouă din care provin descendenţii şi progeniturile lor. Artemis, o zeiţă importantă a Iluminaţilor, este descrisă ca având ouă pe piept şi este asociată cu albinele. Unul dintre primele simboluri ale liniei merovingiene, de asemenea legat de adorarea lui Artemis/Diana, este albina sau stupul. Acelaşi simbolism este întâlnit la francmasoni. Reptilienii şi cenuşiu au fost descrişi adeseori de către cei răpiţi ca având un fel de mentalitate de roi sau de stup, asemănătoare albinelor, ei încercând să implementeze această mentalitate şi rasei umane. Cercetătorul Frans Kamp a abordat această temă a reginei din Orion:

“Matca are un roi. Amintirile sunt transferate roiului de către femelă/regină. Pentru aceasta este necesară o substanţă chimică/hormon, un “fero-mon”, întocmai cum melatonina este indispensabilă intuiţiei profunde (conexiunii interdimen-sionale). Amintirile sunt reguli tipice pentru comportamentul de turmă. Un animal este pur subconştient, el trăieşte bazându-se pe instinct, un fenomen pe care oamenii tind să-l numească para-normal. Specia umană îşi foloseşte creierul, despre care credem că face aproape totul, restul fiind instinct. Instinctul ţine de subconştient. ADN-ul nostru cunoaşte totul, el (subconştientul) fiind cel care ne menţine în viaţă, şi nu creierul. Cum fiinţele de pe Orion sunt încă mamifere în cea de-a patra dimensiune, fiecare dintre ele este legată de regină prin subconştientul colectiv. Fiecare roi are regina sa. Ea are descendenţa pură... ADN-ul mito-condrial este transferat numai de femei şi este cel mai puternic ADN existent.”1

Mi s-a spus de multe ori că ADN-ul femeii este foarte important pentru descendenţii reptilieni, iar simbolismul

“zeiţei” şi cel al “şarpelui” au o legătură strânsă cu acesta încă din timpuri străvechi.

Sir Laurence Gardner este purtătorul de cuvânt al Imperial Royal Dragon Court and Order (n.tr. Curtea şi Ordinul Dragonului Regal şi Imperial), care reprezintă interesele “descendenţilor-dragon” însămânţaţi cu ADN-ul “reginelor-dragon”. El spune că acest simbolism şi tema reginelor-dragon fac referire la “mama fondatoare” a Anunnaki-lor, numită Tiamat, dragonul mării din relatările mesopotamiene. Aceste regine, sugerează el, erau de obicei reprezentate ca sirene, numite adesea Doamnele Lacului. Pretutindeni în regiunile locuite de popoarele atlant-lemuriene se regăseşte adorarea zeiţei-şarpe şi a fiului ei şarpe, care este deseori simbolizat şi ca un taur.

James Churchward afirmă că vechile tăbliţe sumeriene arată că lemurienii adorau zeiţa numită “regina Moo” şi că Lemuria/Mu era numită “Patria Mamă”. De jur împrejurul Mării Mediterane, regii-preoţi erau cunoscuţi drept “copiii zeiţei-şarpe”.2 în aceeaşi regiune s-au creat temple şi Şcoli de Mistere în numele ei, mai ales Templul lui Artemis/Diana din Efes (Turcia), una dintre cele şapte minuni ale lumii. Turcia (fosta Asia Mică), Grecia şi insulele din Samotracia, Cipru şi Creta erau principalele centre ale cultului zeiţei. Samotracia, “insula sacră”, pare să fi fost cel mai important centru din regiunea medite-raneană/egeeană. Aici aveau loc ritualurile “Comunităţii Fiicelor” zeiţei Hecate,3 cea descrisă ca având picioare de şarpe, iar în loc de păr, şerpi.4

Câinele, animalul sacru pentru Hecate, era sacrificat în cursul acestor ritualuri, în perioada de lună nouă. Această importanţă a câinelui în mitul lui Hecate se poate lega simbolic de “Steaua câinelui

Sirius, ca bază a reptilienilor. În Colchis, vechea aşe-zare egipteană de la poalele munţilor Caucaz, exista un cimitir sacru închinat zeiţei Hecate. Legendele argonaute

ale lui Iason povestesc că acesta a oferit zeiţei un sacrificiu la Colchis.5 (Colches-ter este cel mai vechi oraş englezesc atestat documentar şi prima capitală romană pe teritoriul actualei Anglii). Reţeaua satanică a Iluminaţilor continuă să practice ritualuri sacrificiale aduse zeiţei Hecate, iar aceasta are legătură cu simbolismul ce învăluie crima rituală a prinţesei Diana, după cum am explicat în Secretul Suprem. Într-adevăr, Diana ar fi putut la fel de bine să fie un sacrificiu adus zeiţei Hecate, cea cu trei capete, simbolizând Sirius, Sirius B şi Sirius C. Numele de Hecate înseamnă literal "o sută"6. Sirius B şi Sirius C au nevoie de 50 de ani pentru a înconjura Sirius A, iar simbolismul sutei, orbita dublă a "gemenilor", era deseori folosit drept cod pentru sistemul Sirius, conform lui Robert Temple în The Sirius Mystery (n.tr. Misterul lui Sirius). Este important de remarcat şi faptul că, după cum subliniază Temple, vechiul cuvânt şi hieroglifa egipteană pentru "zeiţă" înseamnă şi şarpe, iar hieroglifa pentru Sirius mai are şi înţelesul de dinte. Astfel, naraţiunile despre "dintele şarpelui" pot fi citite ca poveşti despre "zeiţa Sirius". Cuvântul egiptean pentru dinte mai poate fi tradus şi prin câine, mai precis zeu-câine, dar şi prin o sută.7

Civilizaţia minoică din Creta, parte a Imperiului Sumerian, este o altă cultură a şarpetai-taur. Ea îşi are originea în ramura regilor arieni "minoici", ca "regi-fii ai zeiţei-şarpe", deoarece - subliniez încă o dată - linia ariană este cea mai pură dintre hibrizii reptilieni. Aceştia erau regii-şerpi care au domnit în Atlantida şi mai târziu în Imperiul Sumerian. Vechea Cretă, ca şi celelalte centre înrudite, era renumită pentru labirintul ^u, cuvânt care înseamnă "casa toporului dublu" sau "casa zeiţei-şarpe".8 Cultura greacă este şi ea închinată zeiţei-şarpe, pe care grecii o numeau Atena, iar la Delphi, Oracolul (medium interdimensional) transmitea cuvintele zeiţei-şarpe, cunoscută acolo ca Delphinia.9 Oracolul

intra într-o stare de transă în timp ce se uita în ochii unui şarpe. Ea mai folosea canabis şi mesteca frunze de laur, iarba sacră a zeiţei sau “pitoniţei”. Frunzele de laur sunt folosite de Iluminaţi ca unul din simbolurile francmasoneriei, dar şi în sigla Naţiunilor Unite, în care este încadrat Pământul fragmentat în 33 de părţi, cu o semnificaţie ezoterică precisă (Figura 18). Faimosul erou şi matematician Pitagora a crescut în spiritul cultului zeiţei-şarpe şi chiar numele său înseamnă “Eu sunt Pitonul” sau “Eu sunt şarpele”.

ADN-ul reginelor-dragon

Autorul Sir Laurence Gardner afirmă că vechea Curte şi Ordin al Dragonului Regal şi Imperial poate fi identificată mai întâi drept Curte a Dragonului din vechiul Egipt, aflată sub patronajul prinţului-preot Ankhfn-khonsu, în jurul anului 2170 î.Ch. Mai târziu, a devenit “instituţie faraonică”, graţie reginei Sobeknefru, şi a funcţionat ca un fel de “academie regală”, “adunare unică a ştiinţei şi erudiţiei”, cel puţin conform paginii oficiale de web a Ordinului (http://www.mediaquest.co.uk/RDCsite/RDChome.ht m). Curtea Dragonului a fost relansată în secolul al XV-lea sub numele de Curtea Ungară a Dragonului şi a avut legături strânse cu “Dracula”. Gardner însuşi se autointitulează “Cavaler de Saint Germain şi Ataşat la Marele Protectorat al Curţii şi Ordinului Imperial şi Regal al Dragonilor - Ordo Dragonis, Sarkany Rend, 1408”.

El a scris numeroase cărţi, inclusiv Bloodline Of Thé Holy Grail (n.tr. Descendenţa Sfântului Graal) (Element

Books, Shaftesbury, Dorset, 1996), în care pretinde că merovingienii şi urmaşii lor, cum ar fi casa britanică Stuart, sunt descendenţii lui Iisus şi ai Măriei Magdalena. După părerea mea, Gardner ştie mai mult decât spune, iar dacă citeşti printre rânduri, lasă să se înţeleagă deja destul de multe. Revista australiană Nexus Magazine i-a

acordat mult spaţiu, în care el demască modul în care lumea este manipulată.

Gardner afirmă că descendenţii ("regii-dragon") au fost special concepuţi de Anunnaki pentru a conduce în numele lor. El spune că aceştia beau sânge menstrual cunoscut ca Foc Stelar, dar nu menţionează că sângele provenea de fapt de la victimele sacrificiul uman, care se realizează chiar şi în zilele noastre. Consumul de sânge menstrual ne poartă înapoi în zorile istoriei, când multe calendare erau bazate pe ciclul lunar-menstrual. Grecii îl numeau "ambrozie" („/vinul roşu supranatural" al zeiţei Hera), în timp ce în India era "soma" (hrana zeilor), iar în Persia, "haoma". Ei considerau că sângele menstrual era sacru şi reprezenta esenţa vieţii, care putea aduce nemurirea. Sir Laurence Gardner îi numeşte pe descendenţii Anunnaki "descendenţii-dragon", dar susţine că acest termen provine de la utilizarea grăsimii de crocodil în



***Figura 18**: Naţiunile Unite sunt o ramură a Iluminaţilor. Simbolul acestei organizaţii include frunzele de laur şi planeta împărţită în 33 de secţiuni – un număr recurent, ca în cele 33 de grade ale Ritului Scoţian Francmason*

ceremoniile regale ale Egiptului antic. El respinge ideea că aceşti descendenţi sunt reptilieni care-şi pot schimba forma, deşi recunoaşte că în Antichitate au existat unele surse care afirmau acest fapt. Într-un articol din revista Nexus, el suţine că îi este greu să creadă că asemenea poveşti mai pot fi crezute de cineva în epoca modernă. Consemnările sumeriene, spune Gardner, arată că Anunnaki aveau o "cameră de creaţie"

pentru a produce aceşti descendenţi “regali” şi că linia descendenţilor era determinată de “ADN-ul mitocondrial al reginelor-dragon”. Gardner vorbeşte de “sângele regal” sau Sang Graal din “pântecul reginei-dragon”. Alte texte, franţuzeşti, îi numesc pe aceşti descendenţi “Le Serpent Rouge” - şarpele roşu sau sângele şarpelui.10 ADN-ul feminin sau ADN-ul “zeiţei” este în mod clar cheia problemei.

Rennes-le-Chateau

Catarii sau albigenzii, măcelăriţi de Biserica Romană în secolul al XHI-lea, erau susţinători ai “elfilor” sau ai descendenţilor-dragon, după cum afirmă Gardner. O femelă elfă era numită elbă, spune el, şi aceasta a fost sursa de inspiraţie pentru toponimul Albi, principalul oraş al catarilor sau albi-genzilor, în fortăreaţa lor din regiunea Languedoc din sudul Franţei. Termenul de “Gens”, după cum am văzut mai devreme, face trimitere la catari şi este folosit până astăzi drept cod pentru descendenţi. Catarii par să fie apropiaţi de Cavalerii Templieri, care au fost foarte prezenţi în aceeaşi zonă, în jurul misteriosului sat din vârful muntelui Rennes-le-Chateau. Să fie oare acest munte intrarea subterană spre o bază reptiliană? Pare cu siguranţă un portal interdimensional. Când am mers în acea zonă, am simţit o frecvenţă stranie. Măcelul oribil al catarilor de către armatele Papei Inocenţiu III şi ale Bisericii

Romane s-a încheiat cu asediul fortăreţei din vârful muntelui de la Montsegur, în anul 1244. Argumentul lui Gardner este că Biserica Romană a distrus succesiunea “dragonilor” când i-a îndepărtat de la putere pe merovingieni în secolul al VIIHea şi a început să numească propriii săi monarhi, inclusiv pe Charlemagne, în Franţa de mai târziu. Gardner menţionează că biserica a suprimat femininul şi adorarea “zeiţei” (regina-dragon), înlocuind-o cu religia în care predomină masculinul.11

Edda britanică

Povestea luptei dintre nordici şi o forţă reptiliană pentru controlul planetei este redată mult mai amănunţit în Edda, veche relatare epică britanică a evenimentelor din Sumer şi nu numai, tradusă de L. A. Waddell. Accentul pus de cultul şarpelui asupra femeii este şi el confirmat în acest text. Edda a fost găsită în Islanda în secolul al XH-lea, iar erudiţii credeau că originea acestui text este islandeză ori scandinavă. În cartea sa, British Edda (n.tr. Edda Britanică) (Christian Book Club, California, 1929), Waddell menţionează că textul este de fapt scris în vechea bretonă, o limbă înrudită cu engleza veche, anglo-saxona şi gotica orientală. Gotica provine din sumeriană, iar aceasta, la rândul ei, din Atlantida/Lemuria. Edda nu este de origine islandeză, ci britanică.12 Se pare că a fost dusă în Islanda de către oameni originari din Scoţia, Orkney, Hebride şi Britania de Nord. Printre ei se aflau culdeii, care aveau cartierul general în St. Andrews, Scoţia, o zonă ce astăzi are puternice legături cu Iluminaţii.13 Culdeii provin din caldeeni, popor care s-a stabilit în Imperiul Sumerian, în Mesopotamia, fiind adoratori ai cultului mamă-fiu. Aceasta s-a petrecut cu mult înainte de apariţia creştinismului. Desigur că aceste ţinuturi europene aparţineau iniţial nordicilor, care mai târziu au coborât spre sud, către Orientul Mijlociu şi Apropiat, pentru a se întoarce apoi ca “sumerieni”, “fenicieni” şi “egipteni”. Erudiţii au interpretat greşit Edda, deoarece un islandez numit Snorri Sturlason (1179-1241) a inclus traducerile acestui text în propria sa carte, fapt care a condus la ideea eronată că el ar fi fost cel care le compilase. Dar Sturlason doar a folosit secţiuni din această lucrare, traducându-le în mare parte greşit. A încurcat titlurile şi numele unei singure persoane, folosindu-le ca nume ale unor oameni diferiţi, şi a pierdut astfel întregul înţeles al cărţii.14

Waddell a folosit cunoaşterea diferitelor limbi vechi pentru a retraduce Edda, susţinând că aceasta narează evenimentele din vechea Troie şi din Cappadocia, acum Turcia şi Valea Dunării în Europa. Aceste evenimente, cu eroii şi duşmanii lor, au devenit fundamente pentru mituri şi legende în întreg fostul Imperiu Sumerian.

În acest capitol vei întâlni multe nume, simboluri şi legături care probabil îţi vor da dureri de cap, dar înţelegerea diferitelor nume şi titluri care se referă la aceiaşi oameni, aduce dezlegarea multor mistere. Temele acestui capitol şi numele, titlurile şi simbolurile pe care le voi introduce sunt:

(a) lupta dintre "nordici" şi reptilieni sau cultul şarpelui;

(b) încrucişarea dintre descendenţii nordici şi cei reptilieni;

(c) importanţa fundamentală a zeiţei pentru reptilieni.

L.A. Waddell sesizează legăturile dintre oameni şi evenimente aparent diferite încă din primele sale zile petrecute în India, pe vremea când studia istoria şi mitologia hindusă. El a remarcat că Eindri, numele folosit în textul Edda pentru "zeul" european şi nordic numit Thor, era foarte apropiat etimologic de zeul indian Indra. Vedele hinduse, care sunt inspirate din legendele şi relatările lemuriene şi sumeriene, îl descriu pe Indra ca fiind înalt, blond, invincibil şi înarmat cu un fulger. Tot aşa este descris şi Eindri sau Thor din Edda, iar Waddell a realizat că zeul european Thor şi cel hindus Indra erau una şi aceeaşi persoană, adică primul rege "arian" al Sumerului. Vedele îl asociază pe Indra cu zeul grec Zeus, cunoscut şi ca Jupiter. Unii erudiţi în limba sanscrită îl considerau pe Indra ca fiind acelaşi cu Jupiter şi sugerau că era un rege erou uman, care adusese victoria primilor arieni sau "nordici" asupra "cultului şarpelui". Waddell aduce multe dovezi care arată că zeul hindus Indra şi cel european Thor, de unde provine în limba engleză numele

zilei de joi (Thursday sau “Thors-day” = ziua lui Thor) sunt aceeaşi persoană sau zeitate. El mai spune că legenda lui Thor stă la originea legendei regelui Arthur. Thor este cunoscut în Edda ca Her-Thor, care a devenit Ar-Thur. Her şi Ar provin din aceeaşi rădăcină... arian.15

Lucrurile s-au lămurit şi mai mult atunci când Waddell a observat că primul rege arian al sumerienilor din vechea Mésopotamie se numea Indara, În Dur, În-Tur sau regele Tur,16 care a devenit mai târziu Thor în nordul Europei şi Prometeu la greci. Indara este fondatorul tradiţional al civilizaţiei şi a fost zeificat de sumerieni.17 Despre el se spune că a învins demonii şi a omorât dragonul-şarpe şi pe “uriaşi”, iar numele sale sumeriene sunt idtentice cu cele menţionate în Edda, unde apare ca Eindri sau Thor. Ca şi Thor, Indara este înfăţişat de către sumerieni ţinând în mână un ciocan. Basmele pentru copii Jack şi vrejul de fasole sau Jack, vânătorul de uriaşi provin din legendele despre Indara/Thor. Un nume pentru Thor din Edda este Sig sau Ygg, care în inscripţiile sumeriene şi cappadociene se pronunţă Zagg sau

Zakh, originea numelui modern Jack.18 Waddell scrie despre Indara:

“Primele consemnări sumeriene despre Indara au fost lăsate de către strănepotul său pe cupa sa sacră, în jurul anului 3245 î.Ch. Acestea conţin detalii despre personalitatea şi faptele sale, despre regina şi fiul său cavaler şi despre clanul de războinici goţi, portrete sculptate în piatră şi gravate pe sigiliile lor sacre, care îi reprezenta purtând coifuri cu coarne precum goţii europeni, bretoni şi anglo-saxoni sau eroii din arta medievală. Sumerienii şi hitiţii îl redau în pictograme sub formă de ţap sau cerb, în acelaşi mod în care Thor este prezentat în textul Edda.

Capturarea lui Indara şi consacrarea cupei sale sacre (sau Sfântul Graal) le regăsim identic reprezentate în Edda lui Thor sau Her-Thor (Arthur). Copacul sacru al lui

Indara, păzit de ţapi, din descrierile sumeriene şi hitite nordic-ariene şi cappadociene, este similar copacului “Ygg-drasill” al lui Thor din Edda.”1*

Waddell prezintă mai mult de 100 de sigilii şi sculpturi din Sumer şi ale hitiţilor care înfăţişează scene similare celor din Edda britanică. El spune că ar fi putut publica chiar 300 dintre acestea. Fără îndoială, susţine Waddell, că regele Thor sau Arthur sunt alte nume pentru primul rege istoric sumerian Indara. Variantele ulterioare ale poveştii regelui Arthur au pierdut aceste conexiuni, devenind o fabulă inventată şi totuşi simbolică. În Egipt, continuă Waddell, Indara (Thor) era cunoscut sub numele de Asari, care a devenit Osiris, zeitatea egipteană principală în cultul egiptean al soarelui. Osiris era înfăţişat adeseori ca fiind un arian cu ochi albaştri, ca şi Indara. Regele Indara, Dur sau Tur din Sumer, Indra din India, Thor,

Eindri sau Andvara (Andrew) din Edda, Osiris din Egipt şi versiunea originală a regelui Arthur sunt toţi una şi aceeaşi persoană, susţine Waddell. La fel şi Dar-Danos, primul rege al Troiei din Iliada lui Homer. Thor era cunoscut ca Dan şi din aceeaşi rădăcină provine numele de Dunăre şi Danemarca. Acest nume se înrudeşte cu danaanii, care îşi aveau originea în Atlantida. Mişcarea israelită britanică pretinde că “triburile pierdute ale lui Israel”, mai ales tribul lui Dan, au plecat din Orientul Mijlociu şi s-au stabilit în insulele britanice şi în Europa. Acest exod a dus la apariţia numelor de Dunăre şi Danemarca, făcând din britanici rudele lor genetice, “poporul ales de Dumnezeu”. Aceştia pierd totuşi din vedere intriga, deoarece sunt obsedaţi de ideea că Biblia este exactă. Ei bine, nu este aşa! Edda povesteşte că Thor (Dan) şi arienii săi au venit din Europa pentru a se stabili mai întâi în Turcia şi Mesopotamia şi au găsit aici civilizaţia



Figura 19: Imaginea lui Thor sau Dan învingând leii simbolici din Frigia („ţinutul leilor"), sculptată în fildeş pe mânerul unui cuţit datat în jurul anului 3350 î.Ch.

sumeriană. În Edda se mai spune că arienii din Valea Dunării erau mult mai avansaţi faţă de restul lumii, chiar şi faţă de locuitorii Mesopotamiei.20 Valea Dunării este extrem de importantă pentru descendenţi. Dunărea este al doilea fluviu ca mărime din Europa şi curge din Germania până în România (ţara lui “Dracula”), vărsându-se în Marea Neagră. Edda povesteşte că Thor s-a luptat şi a înfrânt adoratorii şarpelui din Frigia (Turcia), cuvânt care provine din numele sumerian Firig sau Pirig, adică “ţinutul leilor”.21 Thor este reprezentat pe vechile sculpturi ca îmblânzind “leii” în această luptă cu frigienii (Figura 19), şi de aici provine povestea simbolică din tradiţia ebraică a lui Dan-iel care îmblânzeşte leul. Thor apare şi ca Midas, regele care a transformat totul în aur cu “atingerea lui”.22 Victoria sa asupra frigienilor a fost comemorată în acele ţinuturi cu un monument cunoscut sub numele de Mormântul lui Midas, deşi nu era un mormânt propriu-zis. Pe el există nouă cruci enorme ale Sf. Gheorghe (alt nume a lui Thor-

Indara), care datează de prin anul 1000 î.Ch.23 Crucea Roşie

Una dintre caracteristicile comune Lemuriei, Atlantidei până la Sumer şi Iluminaţilor de astăzi este folosirea Crucii Soarelui ca simbol cu o valoare de necontestat. Crucea Soarelui sau Crucea Roşie a fost găsită în presupusul mormânt al împăratului sume-rian-egiptean Menés. Acest simbol a devenit mai târziu crucea Sf. Gheorghe şi mai apoi steagul Angliei, după ce sumerienii-fenicieni s-au stabilit acolo. Crucea roşie a Soarelui este şi simbolul societăţii secrete a Cavalerilor Templieri, care au jucat un rol important în povestea descendenţilor timp de sute de ani; ea este de asemenea sigla organizaţiei Crucea Roşie care, aşa cum am subliniat în Secretul Suprem, este o creaţie a

Iluminaţilor ce le permite să manipuleze ţările prin războaie şi alte evenimente sub acoperirea ajutorului umanitar, fapt de care membrii sinceri ai Crucii Roşii nu sunt conştienţi.

Crucea Roşie era pavilionul sub care naviga Cristofor Columb, un pion al Iluminaţilor, care a descoperit continentul american, conform istoriei oficiale. Crucea Roşie sau Crucea Soarelui a fost la origine un “T", care a devenit “pătratul T” al francmasoneriei sau crucea Tau. Reprezentări ale Crucii largi, cunoscute drept Crucea de Malta, preferata capetelor regale britanice, au fost găsite în peşterile de pe teritoriul fostului Imperiu Sumerian. Aceasta este astăzi simbolul Cavalerilor de Malta (care sunt foştii Cavaleri Ospitalieri ai Sf. loan de Ierusalim şi, de asemenea, Cavalerii de Rhodos). Cavalerii de Malta reprezintă o altă elită şi societate secretă sinistră care datează cam din aceeaşi perioadă cu Cavalerii Templieri. Descendenţii (Iluminaţii) şi reţeaua lor de societăţi secrete sunt obsedaţi de simbolism şi de actele rituale şi, după cum am menţionat, folosesc astăzi aceleaşi

simboluri şi ceremonii ca şi strămoşii lor care au condus Imperiul Sumerian, Atlantida şi Lemuria.

Treimea şarpelui

Edda relatează povestea lui Thor-Indara care a dus o luptă constantă împotriva cultului şarpelui. În Edda, cultul şarpelui presupune sacrificiu uman şi consum de sânge, şi din nou vedem temi nordicilor sau a “arienilor” în conflict cu poporul şerpilor. Edda povesteşte că existau trei mari lideri ai acestui cult al şarpelui. Aceştia erau zeiţa-şarpe cunoscută ca El; consortul ei, entitatea masculină numită Wodan (Votan era zeul atlant al focului); şi fiul lor, Baldr sau Balder. Aceasta era “treimea” şerpilor mamă-tată-fiu. Aspectul feminin al acestei treimi mai era cunoscut ca

Eldi sau “El cea Temută”.24 De la acest cult provine şi cuvântul hell (lb. engl, iad) sau expresiile “a arde în iad” şi “focul iadului.” El sau Hei era regina norvegiană a lumii subterane, iar adoratorii ei erau cunos-'cuţi ca “semenii lui Hei”.25

În perioada medievală, Columba, Columbina şi simbolul porumbelului erau toate nume şi simboluri pentru El, regina-şarpe sau dragon din Edda. Cu cât cercetez mai mult, cu atât lumea de sub picioarele noastre capătă mai multă semnificaţie. “Hell”, care înseamnă sub pământ, este locul judecăţii şi al pedepsei, al damnării, iar “Diavolul” şi spiritele malefice locuiesc acolo. Mergând în profunzime, vedem mai clar modul cum este manipulată această lume de către descendenţi. “El” este numele ebraic pentru “Dumnezeu”; pe de altă parte, regina El mai era cunoscută drept Heidi sau Ida. Elohim, zeii Vechiului Testament, erau chiar din rasa lui El, regina-dragon.

Grecii o numeau Artemis, cruda zeiţă-mamă care cerea sacrificii umane. Cunoscută şi ca Diana, ea era zeitatea majoră a merovingienilor. Albinele sunt deopotrivă simbol pentru Artemis şi pentru linia merovingiană.

Demeter, o altă versiune a lui Artemis, era simbolizată de “matca pură”, iar Afrodita de un fagure de aur. Preoteasa ei purta numele de Melissa sau “Regina Albinelor”. Termenul de lună de miere provine de aici şi reprezintă un ciclul lunar, de obicei cel al lunii mai. De altfel, numele acestei luni provine de la Fecioara Maya, altă versiune pentru El. Luna de miere includea ciclul menstrual al miresei, iar combinaţia de sânge menstrual şi miere era odinioară considerată ca elixir al vieţii. Zeiţa El este sursă de inspiraţie în poveştile pentru copii despre mama Hubbard sau mama Hubur, la babilonieni. Mama Hubbard era supărată, deoarece nu putea găsi un os pentru câinele său (lup domesticit); mama Hubur sau

Tiawath era descrisă ca “Ciumă, Dragonul Temut, Dragonul strălucitor, spiritul feminin care devorează cu o gură de şarpe”.

Ceilalţi membri ai treimii şarpelui din Edda, consortul Wodan şi fiul Balder, erau “zei” importanţi pentru naziştii controlaţi de reptilieni. Naziştii sunt creaţia reţelei de Cavaleri Teutoni (Iluminaţi) germani care au fost dintotdeauna asociaţi cu descendenţii reptilieni cunoscuţi ca Habsburgi. Cavalerii Teutoni acţionau în aceleaşi “Locuri Sfinte” şi în aceeaşi perioadă cu Cavalerii Templieri şi Cavalerii de Malta, conform aceloraşi planuri reptiliene. Wodan şi Balder erau zeităţi naţionale ale teutonilor. Fondatorul legendar al culturii mayaşe mexicane se numea şi el Votan sau Wotan.

Amazoanele

Alte denumiri pe care Edda le dă cultului şarpelui sunt acelea de amazoane, tribul lupului şi walkirii. Iată deci semnificaţia lucrării muzicale numite Walkirii, a lui Richard Wagner. Hitler spunea odată că, pentru a-i înţelege çe nazişti, trebuie să-l înţelegi mai întâi pe Wagner. În vechiul mit, amazoanele erau un trib de femei războinice care manifestau caracteristicile tradiţionale ale bărbaţilor. Legenda are ecouri şi în

mitologia greacă, moştenită de la sumerieni, amazoanele fiind cunoscute ca walkirii în nordul Europei, fecioarele-războinice din Valhalla. Istoricul grec Herodot spunea că amazoanele eraii duşmance ale grecilor şi că trăiau în stepele Ucrainei şi în sudul Rusiei, cunoscute odinioară ca Sciţia şi, respectiv, Sauromatia (sauro = şopârlă şi mater = mamă). Alte zone pretinse ca patrie a lor sunt Frigia şi Cappadocia, amintite în Edda britanică; de asemenea, Munţii Taurus, Lemnos şi Lesbos, de unde provine şi cuvântul //lesbiene”. Poalele Munţilor Caucaz din sudul Rusiei erau o locaţie importantă pentru amazoane şi au reprezentat un centru important pentru încrucişarea nordicilor cu descendenţii reptilieni. Libia, care atunci ocupa întreaga Africă de Nord, mai puţin Egiptul, este un alt loc în care abundă legendele despre amazoane. Amazonul şi regiunea sa din America de Sud au fost numite după aceste femei, când un explorator portughez din secolul al XVI-lea a întâlnit acolo femei - războinice.

Legendele şi consemnările istorice le descriu pe amazoane ca popor nomad dominat de femei, care părea să fie foarte ritualist. Geograful grec Strabo spunea că acestea se “împerecheau” numai într-o perioadă specială de două luni, ca şi animalele. Sexul era folosit doar pentru reproducere.26 Printre zeii şi zeiţele adorate de ele o regăsim pe Artemis, un nume ulterior pentru El din Edda, şi Hecate, zeiţa întunecată a Lunii sau “zeiţa Artelor Infernale”. Se pare că Amazon înseamnă “femeie a Lunii”, denumire care se potriveşte cu relatările Eddei despre cultul şarpelui.

O foarte importantă locaţie a amazoanelor era Sauromaţia sau “Mama Şopârlă”. Aceasta este regiunea Mării Negre şi a Mării Caspice, mărginită de Imperiul Persan, ţinutul magilor iniţiaţi. Sauromaţia a fost asociată cu nobilimea europeană dintr-un motiv pe care îl înţelegem abia acum. Blazonul nobilimii poloneze, de

exemplu, a evoluat din semnele magice ale sauromaţienilor sau sarmaţilor numiţi “tamgas”. De fapt, Polonia era deseori numită Sarmaţia sau Sauromaţia.27 Consemnări istorice arată că amazoanele din Sauromaţia s-au încrucişat cu războinicii sciţi. Sciţii erau un popor nordic-arian care au migrat în nordul Europei din Orientul Mijlociu şi din cel Apropiat prin Munţii Caucaz şi Sauromaţia, cuprinzându-i şi pe descendenţii care au devenit franci sicambrieni şi... merovingieni.

Iată încă o dată tema încrucişării nordic-reptiliene. Fuziunea dintre limba amazoanelor şi cea a sciţilor a devenit cunoscută ca limba sarmată. Sciţii venerau aceeaşi zeiţă ca şi amazoanele. Ei se castrau şi purtau haine femeieşti, ca parte a ritualului lor de venerare a zeiţei cunoscute la greci sub numele de Artemis. O locaţie scită era numită Pârtia sau “ţinutul virgin”, ca semn de preţuire pentru zeiţa lor, la fel cum Iluminaţii ajunşi în America au folosit acelaşi simbolism pentru teritoriul pe care l-au numit Virginia. Ideea de a numi acest teritoriu după regina Elisabeta I, “regina fecioară”, este ridicolă. În primul rând, pentru că regina era la fel de fecioară precum cântăreaţa Madonna.

Sciţii erau guvernaţi de regine-preotese, care erau femei în vârstă. În 1954 au fost găsite cinci kurgane sau “morminte de regine” în sudul Rusiei, la Pasyryk. Aceste regine-preotese aduceau ofrande umane, scurgeau sângele în “cazane sacre” şi mergeau în lupte alături de bărbaţi, făcând vrăji pentru victorie, fapt care se potriveşte cu naraţiunile din Edda. Aceasta poate fi şi originea vrăjitoarelor din piesa Macbeth a lui Shakespeare. În legendele celtice, cazanul este asociat cu lumea subterană şi este simbolic legat de pântecul “zeiţei morţii”. Conform acestei teme, copiii descendenţilor provin “din cazan” - pântecul femeilor care poartă “sângele regal”, ADN-ul reptilian. Unealta în formă de semilună folosită de sciţi, arma mitică cu care

se castrau zeii, a devenit cunoscută ca seceră, fiind asociată cu “secerătoarea nemiloasă^. Totuşi acest termen se referă la zeiţa Rhea, acoperită de sânge, care îşi devorează toate progeniturile. Rhea a devenit zeiţa celtică Rhiannon. Eire, numele celtic pentru Irlanda, provine de la numele zeiţei Erinn, forma lingvistică pentru Hera sau Rhea.

Berberii din nordul Africii au fost asociaţi cu amazoanele şi încă se mai numesc Amazigh. Amazoanele cuprindeau şi un trib numit Neuri, “cei care s-au transformat în lupi/' Termenul de “trib al lupilor” este asociat cu venerarea zeiţei sau a Lupoaicei, probabil o versiune a adorării “Stelei câinelui”, care este Sirius.

Credo Mutwa afirmă că o veche denumire a poporului zulu pentru Sirius era “Steaua lupului”, iar vechile lor consemnări menţionează că un “popor de peşti ai mării” de pe Sirius au coborât pe Pământ. Aceştia aveau o aparenţă oarecum umană, dar cu piele de reptilă. Interesant este că Edda menţionează faptul că popoarele nordice de sub conducerea lui Thor/Indara făceau şi ele parte din “tribul lupilor de mare”. Se spune că un trib irlandez din Ossory s-a transformat în lupi în timpul unei sărbători numite Yuletide, devorând mai multe animale înainte de a-şi relua forma umană. Acesta poate fi un simbol sau poate avea legătură cu fenomenele de “vârcolaci” care, conform unor foşti satanişti, chiar există. Legendele demonilor “troli” sau “trully” par să fie şi ele asociate cu amazoanele sau walkiriile. Aceasta este rădăcina cuvântului Trull, adică femeie dezlănţuită, iar troll ar fi putut fi o “haga” păgână sau preoteasă a pământului. Mitul nordic povesteşte că trolii aşteptau sub poduri pentru a-i mânca pe cei care îl treceau fără a face vreo pomană, în timp ce walkiriile păzeau punţile spre ceruri.

Ziua lui Woden

Wodan era consortul reginei-dragon El, după cum relatează Edda, fiind şi un personaj important în miturile străvechi. Unul din numele sale (de asemenea Wotan sau Woden) este Bodo sau Băuta, care corespunde numelui sumerian de Budu, Butu sau Budun, adică “şarpele cu picioare”.28 în traducerea lui Waddell, Wodan era şeful aborigen al unui cult al

Lunii şi şarpelui-dragon, care urmărea să înfrângă nordicii-arieni ai lui Thor-Indara. Aceeaşi poveste se regăseşte în Vedele indiene despre Indra, numele hindus pentru Thor/Indara, care se lupta cu Budhnya sau “Adâncul”. Budhnya era cunoscut ca “Marele Şarpe din Adânc/729 Puthon sau Python la greci, spune Waddell.

Budhnya şi Wodan sunt unul şi acelaşi personaj. În India, ziua de miercuri, Wednesday (în limba engleză) sau “Wodens-day”, este cunoscută ca Budh!30 Interesantă este apropierea de numele lui Buddha; după Waddell, acest apelativ ar fi fost o derivaţie a lui Woden, Buddha însuşi susţinând că a avut câteva “încarnări” ca şarpe. Brahmanii indieni au adoptat Luna şi cultul şarpelui, la fel şi “preoţii semiţi din Valea Nilului”, afirmă Waddell.31 El spune că venerarea lui Asar sau Osiris a fost înlocuită şi au introdus deliberat cultul şarpelui şi cultul sacrificial în tradiţia egipteană. Balder, care este fiul malefic al lui El şi Wodan în Edda, corespunde Omului Verde din legenda regelui Arthur şi lui Loki, un alt nume pentru Lucifer, conform lui Waddell. El afirmă că Balder este Lancelot din legendele arthuriene, Edda descriindu-l ca fiind “purtătorul de lance”. Ca şi mama sa El, Balder are aripi.

Cultul mamă-fiu al şarpelui

Scena de început din Edda prezintă o lume plină de violenţă, sacrificii umane şi ritualuri de consum al sângelui închinate “cultului mamă-fiu al şarpelui-dragon”. Apare apoi marele reformator, cel înalt cu barbă roşcată, Eindri sau Thor (Indara), care a adus

civilizaţia umană pe calea cea bună (vezi secţiunea de imagini). Waddell este de părere că Adam este Eindri sau Thor (Indara) şi că povestea lui Adam şi a Evei din Grădina Edenului este greşit interpretată. Eu cred că e mai mult de atât. Am senzaţia că povestirile din Edda includ relatări simbolice şi exacte, unele dintre ele provenind chiar din Lemuria. Adam, ca Thor/Indara, a luptat împotriva cultului şarpelui al "edeniţilor", spun 'traducerile lui Waddell. Dacă adoratorii şarpelui au acţionat în Mesopotamia înainte de sosirea nordicilor, acest lucru ar putea explica de ce cultura Ubaid de dinaintea celei sumeriene din aceeaşi epocă îngropa alături de morţii săi figurine de şerpi umanoizi (vezi secţiunea de imagini).

Traducerea lui Waddell povesteşte cum Thor, "cel care se lupta cu dragonii", şi-a stabilit capitala în Cappadocia sub numele de "Sf. Gheorghe al Crucii Roşii"; aici îşi are originea Sf. Gheorghe de Cappadocia şi mai apoi al Angliei.32 Acesta era acelaşi Thor/Indara, spune Waddell, ca şi Sf. Andrei, patronul spiritual al Scoţiei, care provine de la Andvara sau Andvari, un alt nume al lui Thor. Povestea Sf. Gheorghe care învinge dragonul se regăseşte pretutindeni în lume sub diferite forme. În Egipt era zeul soarelui Ra (Thor/Indara, spune Waddell); în India era Indra (Thor/Indara); iar în Vechiul Testament ebraic era Adam, Ia sau Jah, cel care a omorât şarpele.33 Thor sau "Goer" (Gheorghe) a omorât-o pe El, Mama cultului şarpelui, spune Edda, simbolizată ca "şarpe-dragon". Astfel Gheorghe (Thor) a învins "dragonul" (El). Povestea lui Gheorghe şi a dragonului simbolizează luptele cu reptilienii din subteran. Relatările din Edda britanică sunt confirmate amănunţit de reprezentările din întregul fost Imperiu Sumerian. Pe un sigiliu babilonian vechi de prin anul 3300 î.Ch., El este reprezentată ca semilună a cultului şarpelui, iar Wodan are corpul unui şarpe. Sataniştii au adorat dintotdeauna

reptilienii, dar şi Luna. Inscripţia din fundalul acestui sigiliu babilonian se citeşte Ildi sau “Il-Cel Strălucitor”, o altă confirmare a reprezentării



Figura 20: Însemnul regal profund simbolic care înfăţişează leul (cultul şarpelui/Iluminaţi) şi unicornul înlănţuit (nordici/omenire)



Figura 21: Însemnul casei reptiliene de Rothschild este o aglomerare de simboluri ale Iluminaţilor şi este foarte asemănător cu coroana regală

reptilienilor care apar ca “strălucitori” sau “luminoşi”. El sau Ida este numită Rann în Edda şi este mama şarpelui care hrăneşte sau mama Rann-t, din mitul egiptean.34 *

Simbolismul cultului şerpilor

Obsesia pentru Troia şi războiul troian a descendenţilor merovingieni poate fi înţeleasă prin lectura Eddei, care povesteşte cum Troia lui Thor a fost prădată de cultul “edenit” al şarpelui condus de Wodan. Frigienii erau adoratori ai şarpelui înainte de înfrângerea lor de către Thor, iar totemurile cultului şarpelui erau leul şi lupul. Iată de ce Frigia are sensul de “ţinut al leilor”. Chiar şi

astăzi Iluminaţii folosesc foarte mult leul în simbolismul lor - mai ales membrii familiei regale britanice. Acelaşi cult al şarpelui descris în Edda continuă să manipuleze lumea şi azi sub numele de Iluminaţi. Membrii familiei regale britanice sunt "gazde" pentru entităţi reptiliene ce acţionează pentru cultul şarpelui/Iluminaţi. Astfel ne dăm seama de adevăratul simbolism al coroanei regale cu leul care stă faţă în faţă cu un unicorn înlănţuit (Figura 20).

Simbolul lui Thor/Indara şi al nordicilor săi era ţapul, care a devenit mai târziu unicornul.35 Astfel, avem simbolismul leului (cultul şarpelui) controlând şi înlănţuind rasa umană şi marii lor duşmani, nordicii (unicornul). De remarcat marea asemănare dintre însemnele regale şi cele ale casei de Rothschild, completată cu leul, unicornul şi floarea de crin (Figura 21). Eroul grec Prometeu este şi el o versiune a lui Thor/Indara/Adam, conform lui Waddell, fiind reprezentat înlănţuit şi torturat de către "zei" (reptilieni) pentru încercarea sa de educare a omenirii şi de a le oferi "iluminarea". El este deseori ilustrat ţinând în mână flacăra cunoaşterii.



***Figura 22**: Însemnul City of London, unul dintre cele mai mari şi importante centre ale Iluminaţilor din întreaga lume. Cele două reptile zburătoare ţin (controlează) crucea Sf. Gheorghe. Am făcut această fotografie la Burnham Beeches*

Acelaşi cult al şarpelui descris în Edda *continuă să manipuleze lumea până astăzi sub numele de Iluminaţi*

Blazonul City of London, unul dintre centrele globale ale cultului modern al şarpelui, este crucea Sf. Gheorghe între două reptile înaripate (Figura 22). La intrarea în City, lângă Tamisa, treci pe lângă două reptile ce ţin

crucea Sf. Gheorghe (vezi secţiunea de imagini). După cum am menţionat, descendenţii reptilieni Rockefeller au amplasat o statuie de aur a lui Prometeu la Centrul Rockefeller din New York (Figura 23). Heraldica şi blazonul Poloniei sunt un alt exemplu, ele incluzând imagini ale regalităţii şi aristocraţiei europene - şarpele reptilian, grifonul, salamandra şi caduceul, dar şi sfinxul şi unicornul.36

Britania cea curajoasă!

Relatările Eddei despre luptele dintre nordicii lui Thor/Indara şi cultul şarpelui, treimea El, Wodan şi Balder, pot explica multe mistere vechi şi moderne, simboluri şi texte biblice (Figura 24). Edda povesteşte cum Thor/Indara şi nordicii/arienii au ajuns din regiunea danubiană a Europei pe teritoriul cultului şarpelui din Orientul Apropiat şi Mijlociu, mai ales în locul numit Eden.

După multe lupte dintre nordici şi cultul şarpelui s-a ajuns la un tratat de pace între cel cunoscut ca Thor/Indara/Adam şi liderii cultului şarpelui El, Wodan şi Balder, conform epopeii Edda. Există şi o reprezentare a unei întâlniri dintre Thor/Indara şi El pe un sigiliu babilonian de prin anul 3000 î.Ch. “Tratatul de pace” a dus de asemeAea la căsătoria dintre Thor/Indara/Adam şi o preoteasă a cultului şarpelui cunoscută ca Eva sau Gunn-Ifa. Povestea căsătoriei dintre Her-Thor (Ar-Thur) şi “regina” sa Guin-EVE-re, este o versiune a acesteia, sugerează Waddell.37 El mai adaugă faptul că Eva, în ciuda calităţii sale de “mare preoteasă vestală” a cultului Şarpelui din Eden, era totuşi o “ariană” gotică. Edda relatează că ea era un “paznic” pentru El, fiind “născută din spuma mării”. Mai târziu a fost reprezentată de greci ca Afrodita, despre care se spune că a fost născută din mare. Să fi fost oare o Anunnaki amfibiană?

Legătura constantă dintre zeiţă şi mare se poate sesiza la feniciană Baraţi, care a devenit Britannia. Faimosul cântec “Rule Britannia, Britannia rules the

waves” nu se referă la Britania, ci la zeiţă, care era venerată sub diferite nume de către Iluminaţi. Tribul lupului de mare, de unde Edda spunea că provin arienii, era un cult al şarpelui. Chiar şi Eva era descrisă în Edda ca amazoană şi walkirie, ca şi ceilalţi adoratori ai şarpelui. Întrebarea este dacă această căsătorie dintre Adam şi Eva, narată de Edda, a fost simbolică pentru încrucişarea dintre descendenţii nordici şi cei reptilieni, care au devenit cunoscuţi ca “arieni” şi “regi-şerpi”. Procesiunea lor nupţială descrisă în Edda se poate vedea pe sculpturile hitite în stâncă din anul 3000 î.Ch., din capitala regelui Thor/Indara/Adam, Pteria, azi cunoscută ca Bogaz Koi din Turcia (Figura 25).



***Figura 23**: Statuia de aur a lui Prometeu cu flacăra Iluminării de la Rockefeller Center, New York*

Adam şi Eva sunt reprezentaţi schimbând embleme asemănătoare crucii şi unui obiect sferic, despre care Waddell spune că este fructul unui scoruş. Acesta era simbolul Thor/Indara/Adam pentru “copacul cunoaşterii”, iar fructul acestui arbore poate fi cel din povestea grădinii Edenului, “fructul oprit”, spune Waddel. În Edda, liderul şerpilor (zeiţa El) o chinuie pe Eva pentru că a trecut în tabăra opusă şi a devenit preoteasă a “scoruşului”. Edda o numeşte pe Eva “Idun”, cea care dă goţilor merele dătătoare de viaţă din copacul lor sacru.

Idun era Adueni sau Atueni la sumerieni şi, mai târziu, ea a devenit Atena, zeiţa mamă a grecilor (Figura 26).

Simbolismul levit

Waddell afirmă că preoţii leviţi ai evreilor au preluat acest simbolism şi au imaginat povestea verosimilă a lui Adam şi a Evei, cu şarpele din Grădina Edenului, în care aceştia au fost pedepsiţi pentru că au mâncat din Copacul Cunoaşterii, scoruşul simbolic



Figura 24: Thor/Indara/Sfântul Gheorghe în luptă cu Balder, ale cărui picioare sunt simbolic reprezentate ca nişte şerpi

pentru religia nordică. Leviţii erau adoratori ai şarpelui lui El şi ai zeilor din Vechiul Testament, Elohim, reptilienii cultului şarpelui. Edda se mai referă la cultul şarpelui ca walkiriile din Ur, iar leviţii au inventat personajul Avraam din "Ur al caldeenilor". Caldeenii erau adoratori ai şarpelui, walkirii. Zeiţa El provenea din Ur, conform epopeii Edda, şi era cunoscută ca Hrimni şi Ahriman sau "Marele şarpe" al perşilor, foarte apropiat de Avraam-ul biblic. Aceştia îl asociau pe Ahriman cu Aeshma, fiind la originea lui Asmodeus, demonul creştin acuzat de posedarea călugăriţelor şi a tinerelor prin dorinţe carnale.38 Asmodeus este şi personajul "diabolic" aflat la intrarea bisericii Rennes-le-Chateau din Provence, sudul Franţei, care este o aglomerare de simboluri reptiliene ce includ referinţe pentru Mănăstirea Sion, societatea

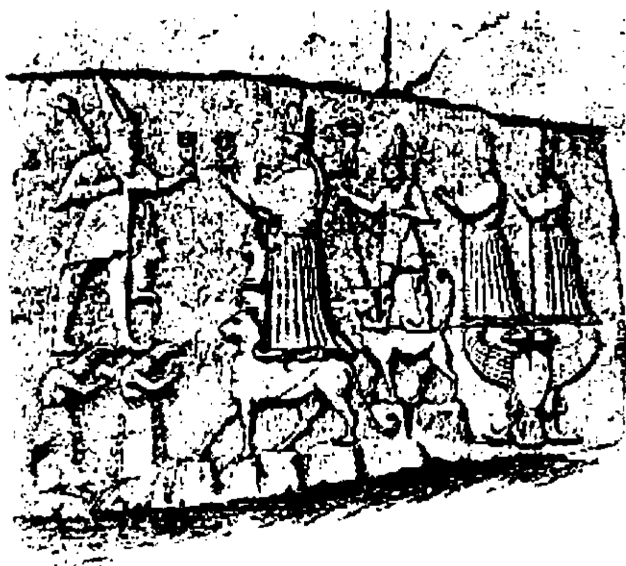


Figura 25: Vechea capitală a lui Thor/Indara/Adam Pteria, care este acum Bogaz Koi în Turcia

secretă a merovingienilor. Bisericuţa din Rennes-le-Chateau este dedicată Măriei Magdalena. Am înţeles că MAG este un cod pentru reptilieni, transferat prin ADN-ul feminin, şi se referă de fapt la regină.

Biserica Rennes-le-Chateau a fost redecorată la sfârşitul secolului al XIX-lea de către abatele Sauniere, care a devenit foarte bogat după descoperirea unor manuscrise codate. Povestea sa este prezentată pe larg în Secretul Suprem.

Cain şi Abel?

Edda descrie cum Thor/Adam/Indara şi Eva au avut un fiu numit Gunn, Ginn sau Kon, care este biblicul Cain şi Gawain din legendele arthuriene. Pe sigilii babiloniene aproximativ din anul 2500 î.Ch., el este numit “Adam, fiul zeului Induru”. Gunn sau Cain a fost atacat şi rănit în Edda de Baldr sau Balder, fiul liderilor cultului şarpelui, Wodan şi EL Balder este acelaşi personaj cu Abel, spune Waddell, iar Edda se referă la acesta ca Epli, care este acelaşi cu ebraicul E-b-l şi numele său sumerian de Ibil

sau Bal (ebraicul Baal, afirmă Waddell). Adorarea lui Baal ar fi de fapt adorarea şarpelui. Un alt nume al lui Balder era Egil, fiind aproape identic cu Egel, termenul ebraic pentru "viţel" şi "viţelul de aur" venerat în Vechiul Testament.39 Adorarea "viţelului de aur" = Adorarea şarpelui? Balder era simbolizat ca taur sau juncan şi a devenit "zeul tăuraş" al lui Israel sau Isra - El. Edda îl menţionează ca "Taurul din Eden". ^Balder mai este numit şi "tânărul Hydra". În mitologia greacă, Hydra este un monstru cu nouă capete de şarpe şi respiraţie otrăvitoare, iar când îi era tăiat un cap, îi creşteau două în loc. Acesta a fost omorât de Hercule, în una din cele douăsprezece munci ale sale. Edda povesteşte că Thor/ Indara/Adam şi-a numit capitala din Cappadocia: Himin sau "Heaven" (lb. engl, rai) şi că Balder (Abel) din cultul şarpelui a venit în sala de banchet a lui Thor



Figura 26: Zeiţa sumeriană Adueni sau Atueni reprezentată ca Atena într-o pictură de pe un vas grecesc din secolul V î.Ch. Este îmbrăcată ca o zeiţă războinică, a amazoanelor sau walkiriilor. De remarcat şerpii de pe umerii săi şi numeroasele svastici de pe mantie

din Himin/Heaven, unde a început o ceartă în care a insultat-o pe Eva. Astfel, Balder a fost respins de Gunn, Cain sau Miok (Mihail), fiul Evei şi al lui Adam. Waddell spune că acest fapt stă la originea alungării lui Satan/Lucifer de către Sf. Mihail din rai.40

Lupta din Eden

Edda menţionează un război între cultul şarpelui şi forţele lui Thor/Indara pentru controlul Edenului. După cum remarcă Waddell, starea de spirit a tribului lupilor sau cultul şarpelui, care era ofensivă în “lupta pentru Eden”, include anticiparea bombardamentelor realizate cu ajutorul unor avioane, proiectarea de rachete, foc

care pârjoleşte şi nori de fum otrăvitor. El sugerează "metodele infernale de distrugere, proprii războaielor moderne", şi acest fapt este confirmat de relatările sumeriene ale luptelor dintre Anunnaki. În unele părţi din Edda şi pe sigiliile sumeriene şi hitite, El şi Balder primesc "aripi" (Figura 27). În Vedele indiene se regăsesc relatări despre zei care se războiesc pe cer, sugerând o explicaţie credibilă pentru vechile ruine care indică distrugerea prin arme foarte moderne, chiar nucleare. Edda povesteşte cum Thor a câştigat victoria împotriva cultului şarpelui, eveniment cunoscut ca "torturile iadului (Hell/El)" din tradiţiile galeze. Un moment cheie este acela în care prinţul Cain, Miok sau Mihail, fiul lui Thor, l-a omorât pe Balder sau Abel, fiul lui El, fapt descris în multe sigilii şi sculpturi sumeriene, babiloniene, asiriene, hitite şi persane.

Cain, ca Horus, este reprezentat străpungându-l pe Abel-Set, simbolizat ca demon-crocodil, pe un basorelief egiptean din jurul anului 1000 î.Ch. (vezi secţiunea de imagini).41 Aceasta este o versiune a Sf. Mihail care înfrânge dragonul. În India, Balder este "marele Deva" (Tiva sau "Diavol") învins de Gan (Cain).42 Poveştile despre Sf. Patrick din Irlanda spun că el a fost trimis de "Sf. Mihail învingătorul" pentru a scoate "şerpii" din Irlanda. La sosirea fenicienilor şi a altora din Imperiul Sumerian în Britănia, ei au numit multe locuri după Sf. Mihail, de exemplu, Muntele Sf. Mihail din Cornwall. Când creştinii au început să-şi construiască bisericile pe vechi locuri păgâne, ei au moştenit numele de Sf. Mihail pentru multe dintre bisericile lor. Edda descrie că El sau "Bătrâna Mary", după cum o numeşte, a fugit cu o corabie pe Eufrat



Figura 27: Zeiţa cultului şarpelui, El, simbolizată ca dragon zburător în mitologia hindusă

după ce a pierdut lupta, dar a fost prinsă şi omorâtă de Thor/Adam (Figura 28). Zeiţa El şi fiul ei Balder (sau Abel) sunt reprezentaţi drept crocodili în unele descrieri ale sfârşitului lor.

Ascensiunea phoenixului

După această înfrângere, reptilienii şi, odată cu ei, cultul şarpelui, s-au refugiat în subteran. De fapt, este posibil ca ei chiar să fi venit din subteran. Ancient History (n.tr. Istoria Antică, de Rollins), publicată în 1907, afirmă că Eden se afla în interiorul unui munte43 şi că cele două mari râuri din Mesopotamia, Tigrul şi Eufratul, au izvoarele pe versante opuse ale Munţilor Taurus. Aceasta era o regiune populată de amazoane, în care cultul şarpelui era foarte răspândit. Rollins adaugă faptul că cele două râuri curgeau prin muntele “Edenului”, care era construit artificial de către zei. De aceea, ele udau “grădina Edenului”, ceea ce poate fi corect, dar eu cred că “Edenul” original era chiar Lemuria. Thor/Indara şi succesorii săi s-au extins în ceea ce a devenit mai apoi Imperiul Sumerian, după cum a fost descris mai sus, până în insulele britanice, până la cele două Americi şi chiar până în Australia. Dar Edda povesteşte cum cultul şarpelui s-a întors la



Figura 28: *Thor sub numele său de Andara (Sf. Andrei de mai târziu) omorând dragonul. Reprezentare pe un sigiliu hitit de pe la 2300 î.Ch.*

putere după moartea lui Thor şi că "Ea (regina El) încă mai trăieşte", infiltrându-se în ADN-ul nordic, în descendenţii "regali" şi posedându-le corpul, după cum a fost descris în Tăbliţele de Smarald. Cultul şarpelui s-a regrupat şi în cele din urmă şi-a mutat sediul central în Babilon, de unde a început să-şi infiltreze agenţii şi descendenţii în poziţiile de conducere regală şi religioasă, dincolo de fostul Imperiu Sumerian, nu numai în Egipt. Aceşti "copii ai şarpelui" au preluat controlul Şcolilor de Mistere şi al religiei de stat, transformându-le în vehicule ale planurilor reptiliene. \

Este greu de spus cât din traducerea lui Waddell este literală şi cât este simbolică. El este de părere că e literală, dar folosirea simbolismului era atât de importantă pentru antici, încât este improbabil ca Edda să fie o excepţie. Eu cred că încă nu ştim cu exactitate semnificaţia sau semnificaţiile simbolismului lui Adam şi al Evei, dar consider că sunt mituri lemuriene ţesute în poveşti, precum sunt cele sumeriene în "istoria" britanică. Geniul lui Waddell confirmă totuşi tema

nordic-reptiliană a istoriei şi predilecţia cultului şarpelui pentru feminin sau zeiţe.

CAPITOLUL 10 - Multiplele faţete ale cultului şarpelui

Treimea şarpelui, El, Wodan şi Balder, mamă-tată-fiu, este perpetuată în multe moduri şi pune foarte mult accentul asupra mamei şi a fiului. În Babilon, baza cultului şarpelui era “fiul”, Ninus/Tammuz (Balder), iar “mama” era regina Semiramida (El). Edda explică cum unul dintre centrele cultului şarpelui în perioada conflictelor cu Thor/Indara era Tribul Van, de lângă lacul Van, care se afla la vest de muntele Ararat din Turcia, locul biblic unde a rămas “Arca lui Noe” după potop.1 Tribul Van era cunoscut drept “copiii lui Khaldis”, spune Waddell, care au devenit caldeenii din Mesopotamia şi culdeii din nordul britanic. Ramuri ale lor erau “vandalii” sau “hunii” - alţi descendenţi reptilieni. Van sau Baina era de asemenea veche capitală a reginei cultului şarpelui, Semiramida (El), despre care cred că se înrudeşte cu Doamna Lacului din legendele arthuriene. Lumea subterană mai este simbolizată ca “lacul de foc”, domeniul zeiţei morţii Hei. Semiramida se traduce ca “purtătoarea de ramuri”, iar simbolul său era porumbelul - de aici semnificaţia porumbelului care-i aduce lui Noe ramura de măslin. Unii cercetători asociază lacul Van chiar cu Grădina Edenului.

Varianta babiloniană a cultului mamă-fiu îi includea pe Semiramida din cultul şarpelui şi fiul său, Tammuz. Mai târziu, acelaşi cult al şarpelui s-a mutat din Babilon la Roma. Despre Roma se spune că a fost înfiinţată de Romulus şi Remus. Acestea sunt nume mitice şi totodată simbolice. Waddell subliniază că, în textul Edda, Rom este un alt nume pentru Edin sau Eden, căminul cultului şarpelui şi al “tribului lupului”, al “Rom”-ilor (simbolismul

lupului este asociat cu Sirius). Aceste popoare nu erau nordice, ci asemănătoare caldeenilor, licienilor bruneţi şi a celor din zona mediteraneană sau iberică. Rom sau Romii era şi denumirea lui Set şi a adoratorilor şarpelui din vechiul Egipt. Musulmanii se referă la Turcia/Asia Mică drept Rum, iar România este centrul tradiţional al legendelor despre vampiri. Este interesant că Romulus şi Remus, fondatorii mitici ai Romei, au fost “alăptaţi de o lupoaică”, fapt simbolic pentru cultul mamă-fiu (adorarea zeiţei) şi pentru adorarea şarpelui. Numele de Romulus şi Remus proveneau dintr-un vechi clan feminin numit de etrusci gens Romulia, adevăraţii fondatori ai Romei. Şi iarăşi întâlnim simbolismul feminin.

Balder, fiul lui Dumnezeu

Versiunea Eddei despre omorârea lui Balder (“Abel”) de către Cain sau Sf. Mihail este relatată în diferite culturi. În Vechiul Testament ebraic Cain îşi omoară fratele Abel şi aduce astfel moartea în lume. În Noul Testament, Sf. Mihail îl învinge pe Satana, Lucifer sau “Marele Dragon”.

În Egipt, Set sau Seth cel cu capVde lup este omorât de Horus, fiul lui Asar sau Osiris. În India, Cain este Domnul Gan care s-a luptat cu “Marele Deva” sau “Taurul”, unul din titlurile lui Balder (Abel) din Edda.

“Shakespeare” era Lordul Draconis

Opera lui Shakespeare abundă în simbolism ezoteric şi coduri ale Iluminaţilor. De exemplu, “regina zânelor” (descendenţi reptilieni) din Visul unei nopţi de vară al lui “Shakespeare” este o altă versiune a zeiţei universale numite Titania. Ea era cunoscută în legende ca marea zeiţă care domnea peste “rasa zeilor”, Titanii. Având în vedere obsesia Iluminaţilor pentru simbolism, cred că aceştia au realizat mai mult decât scufundarea Titanicului (Titania). Aceste zeiţe sunt fundamental asociate cu marea şi lumea subterană -victimele tragediei Titanicului din 1912 au ajuns în ambele. Eu unul

nu cred în versiunea cu “lovirea de aisberg”. În sudul Rusiei, Titania (cunoscută acolo ca Rhea) era “Roşcata”, iar romanii o considerau ca mamă a lui Romulus şi Remus, fondatorii mitici ai Romei. Regele Titaniei din Visul unei nopţi de vară este Oberon, personaj bazat pe un individ real, strămoşul celui care a pus laolaltă piesele lui “Shakespeare” -Edward de Vere of Loxley, al 17-lea Duce de Oxford. Cercetătorul american Brian Desborough a stabilit printre altele că piesele erau opera unui sindicat al iniţiaţilor Iluminaţi din societatea elisabetană, conduşi de către de Vere, şi îi includeau pe Sir Francis Bacon, John Dee şi Edmund Spenser.2 Elizabeth I (1558-1603) era o descendentă cunoscută drept “Faerie Queene” (regina zânelor). Bacon era Cavaler Templier, şeful ordinului rozicrucian şi cel care a supervizat traducerea versiunii Bibliei după regele James (vezi Secretul Suprem pentru detalii). Bacon a mai scris o carte numită The New Atlantis (n.tr. Noua Atlantida) care descria o societate ce a devenit mai târziu Statele Unite.

El a mai scris despre un “Colegiu Invizibil” care controlează pe ascuns evenimentele. O expresie a acestui “Colegiu Invizibil” a devenit Societatea Regală din Londra, fondată de francmasoni în 1660 pentru a dicta gândirea ştiinţifică. Piesele lui “Shakespeare” erau scrise codificat, fiind pline de simboluri ezoterice, pe care numai un iniţiat le putea înţelege. L.A. Waddell subliniază că unele părţi din Edda, compilate cu cel puţin şase secole înainte de “Shakespeare”, sunt scrise într-un stil similar celui numit mai târziu “shakespearian”.3 Familia de Vere făcea parte din descendenţii reptilieni, deoarece Edward de Vere purta titlul ereditar de Lord Draconis - acelaşi titlu acordat descendenţilor lui Vlad Ţepeş din vechiul Ordin al Dragonilor promovat de Sir Laurence Gardner. Edward de Vere era Lord Cancelar al Angliei, iar strămoşii săi erau printre alţii Albrey, prinţ de Anjou, şi în Franţa Guise, cunoscut ca “Regele Elf” -altfel spus, Rege

Dragon. Linia aristocratică de Anjou este des menţionată în cărţile mele. Casa de Anjou face parte din Casa de Lorena, unii dintre cei mai importanţi descendenţi reptilieni de până acum. Dinastia Plantageneţilor, care a domnit în Anglia de la Henric Îl (1154) la Richard Îl (1399), era o ramură a Casei de Anjou, iar ramura superioară era Casa de Vere. Istoricul regal, baronul Thomas Babington Macaulay, scria în 1861 că familia de Vere era "cea mai veche şi ilustră linie nobiliară pe care o ştie Anglia" prin strămoşii lor merovingieni, picţi şi sciţi (amazon-nordici).4 Laurence Gardner îi numeşte "adevărata linie regală a Rasei Elfilor", cod al reptilienilor care-şi schimbă forma.

Francmasonii sau cultul şarpelui

Francmasoneria este cea nţai mare societate secretă din lume şi paravan pentru cultul şarpelui, deşi cei mai mulţi membri ai ei nu cunosc acest fapt. Eroul francmasoneriei este un anume Hiram Abif, despre care tradiţia francmasonică spune că era "Mare Maestru şi Arhitect al Templului lui Solomon", care a fost omorât pentru că a refuzat să dezvăluie secretele masonice. Povestea are multe asemănări cu legenda morţii lui Osiris din Egipt. Hiram I, regele Tirului între 969 şi 936 î.Ch., nu este totuşi aceeaşi persoană cu Hiram Abif, deşi acesta apare şi el în povestea Templului lui Solomon. Despre Hiram Abif se mai spune că provine din Tir (veche fortăreaţă a Cavalerilor Templieri), iar Ty este un nume pentru Balder. Hiram Abif este "Fiul Văduvei" din masonerie, unde mai este cunoscut şi ca "Arhitectul din Tir". Codul "văduvă" o poate reprezenta pe El, zeiţa Dragonului, iar fiul poate fi la fel de bine Balder. Unul din titlurile pentru Balder era "fiul nelegitim al unei văduve". Când sunt la ananghie, francmasonii ştiu că fraza-cod pentru a cere ajutor este: "Nu-l ajută nimeni pe fiul văduvei?"

Unul din triburile pe care Edda le menţionează că au luptat pentru cultul şarpelui se numea Hrym, care a devenit mai târziu tribul germanic Hermin-ones. Istoricul roman Tacitus spunea că aceştia se trăgeau de la Hermin, pe care Waddell îi leagă de descendenţii Wodan. Adorarea reptilienilor şi a reginelor-dragon şi punerea lor în poziţii de putere este cel mai important secret, păstrat în toate societăţile oculte. Jim Shaw, fost mason de gradul 33, a fost iniţiat în multe ordine masonice. După ce a ajuns la cele mai înalte grade oficiale, el a sesizat ce este cu adevărat masoneria şi a scris o prelegere numită The Deadly Deception (n.tr. Înşelăciunea mortală). El a fost iniţiat în gradul 33 al Ritului Scoţian la Sediul General din strada 16 Northwest, nu departe de Casa Albă din Washington DC, într-un templu construit în stil egiptean, a cărui intrare era străjuită de două statui feminine gen sfinx. Este cumva o aluzie la adevărul despre Sfinxul de la Gizeh? Una din aceste statui are o cobră încolăcită în jurul gâtului, iar pe gâtul celeilalte se află imaginea unei femei, simbolizând, spune Shaw, fertilitatea şi procrearea.5 în faţa clădirii este construit un rând de stâlpi, în spatele cărora există o imagine masivă a Soarelui - Horus sau poate zeiţa Soarelui cunoscută ca Sol. În jurul acestui Soare se află şase şerpi mari de aur, temă care se continuă în interiorul clădirii masonice. Shaw afirmă:

"...de remarcat modul în care pereţii sunt decoraţi cu tot felul de şerpi lungi şi mari. Multe grade ale Ritului Scoţian includ reprezentări ale şerpilor pe care i-am recunoscut în decorarea acestor pereţi."6

Se poate vedea clar că societăţile secrete, cultul şarpelui şi simbolismul zeiţei au jucat un rol extrem de important în înfiinţarea Statelor Unite. Regina Semiramida ("purtătoarea de ramuri") este un alt nume pentru El şi simbolul său e porumbelul. L.A. Waddell spune că titlul vedic indian pentru El era Sarama sau

Vans. Aceasta este Semiramida, regina amazoană a lacului Van şi, se pare, originea titlului tribal de “Sarma-tian” pentru hoardele orientale de vandali “turenieni” care au făcut ravagii în lumea occidentală. Cultul roman al şarpelui o adora pe Semiramida ca Venus Columba sau Venus Porumbiţa. Colombe este cuvântul franţuzesc pentru porumbel. Columba a devenit un nume simbolic pentru El sau Semiramida, regina-dragon a cultului şarpelui. La fel şi Christof or “Columb” (numele său real fiind Colon), care a purtat ramura cultului şarpelui în Americi. De asemenea, acest lucru este valabil pentru British Columbia în Canada; Districtul Columbia, Washington DC, reţeaua Iluminaţilor numită Columbia Pictures, Columbia University şi Columbia Broadcasting, reţeaua americană CBS. Unul dintre cele mai cumplite evenimente recente din America a fost atacul armat de la liceul Columbine şi, dată fiind obsesia incredibilă a Iluminaţilor pentru simbolism, până la cele mai mici detalii, locul nu este o coincidenţă. Marea Lojă Engleză a Francmasoneriei este situată în Londra pe strada Great Queen (n.tr. Marea Regină), pentru a simboliza adorarea de către masonii britanici a reginei-şarpe, El. Anglia, unul din sediile importante ale Iluminaţilor, este cunoscută ca “Mama Ţărilor”, iar parlamentul ei ca “Mama Parlamentelor”. Pretutindeni există un simbolism al zeiţei, de exemplu Britannia, nume mai vechi provenit de la zeiţa feniciană Baraţi sau Barat-Anna.

“Eroi” francmasoni ca Albert Pike, Suprem Pontif al Francmasoneriei Universale din secolul XIX, au afirmat că francmasoneria este o renaştere a vechilor religii ale misterelor din Babilon, Egipt, Persia, Roma şi Grecia. “Masoneria este identică cu vechile mistere”, scria Pike în “Biblia” sa masonică, numită Morals And Dogma (n.tr. Morale şi Dogme). Desigur, aceeaşi cunoaştere şi aceleaşi simboluri se regăsesc în vechile Şcoli de Mistere.

Totuşi, Pike spune doar jumătate de adevăr, deoarece masoneria nu este o renaştere a acelor religii ale misterelor, ci o continuare a lon Acestea nu au dispărut cu adevărat niciodată, masoneria fiind doar o continuare neoficială a lor. Francmasoneria este cel mai bun exemplu al ascunderii adevărului într-o multitudine de grade, niveluri, contradicţii, mistică şi minciună sfruntată. Şi nimeni nu minte mai mult decât înşişi masonii.

Jim Shaw confirmă că cei mai mulţi masoni de grad inferior primesc informaţii şi interpretări false pentru a fi ţinuţi în ignoranţă. Chiar la nivelul gradului 33, vârful oficial, cei mai mulţi nu ştiu nimic despre adevăratul scop al masoneriei, despre simbolurile şi planurile sale. Simbolismul este chiar fundamentul limbajului şi al codurilor secrete ale Anunnaki-Iluminaţilor (vezi Secretul Suprem), iar masoneria se autodeclară un sistem de religie pură, exprimată în simboluri. Simbolurile sunt deci greşit interpretate, iar intriga se pierde complet. Iată ce spune Albert Pike în Morale şi Dogme despre Gradele Albastre, care se continuă cu Gradele Ritului Scoţian şi de York:

“Gradele Albastre nu sunt decât curtea exterioară sau porticul Templului. Iniţiatului i se prezintă acolo o parte din simboluri, dar el este intenţionat indus în eroare prin falsa interpretare a acestora. Scopul nu este înţelegerea lor, ci doar închipuirea că le înţelege... Adevărata lor explicaţie este rezervată Adepţilor, Prinţii Masoneriei (cei din gradele 32 şi 33).”7

Sensuri şi... iar sensuri

Până şi masonii din gradele 32 şi 33 simt induşi în eroare dacă nu fac parte din descendenţi. Jim Shaw afirmă că simbolurile sunt interpretate diferit chiar de către masoni, existând astfel două sensuri ale acestora: cel exoteric pentru iniţiaţii inferiori, şi cel ezoteric pentru cei superiori. Dar există şi un al treilea, adevărul,

rezervat doar elitei de iniţiaţi descendenţi şi celor care trec dincolo de nivelurile oficiale ale societăţilor secrete - cei din gradele neoficiale ale Iluminaţilor. Shaw afirmă că masoneria adoră natura, Soarele şi Luna, prin simbolul falusului. El spune că falusul reprezintă Soarele în ţmiune sexuală cu Pământul feminin, pentru a aduce o nouă viaţă. La un anumit nivel este adevărat, dar mult prea puţin. Să luăm ca exemplu simbolul masonic, pătratul şi compasul (Figura 29). Acestea sunt aşezate mereu deasupra scaunului (tronului) Maestrului Adorator, care este amplasat la est în Templele Masonice, direcţia răsăritului. Shaw mărturiseşte că masonilor de grad inferior li se spune că pătratul trebuie să le reamintească să fie cinstiţi în relaţiile cu toţi oamenii (scuză-mă că râd). Iar compasul este pentru a învăţa să-şi “cir-cumscrie” pasiunile şi să-şi controleze dorinţele. Poate că francmasonul pedofil George Bush a lipsit de la acea întrunire.

Shaw mărturiseşte că “adevăratul” înţeles le este revelat abia mai târziu, şi anume că falusul masculin al Soarelui impregnează Pământul feminin, simbolizat ca pătrat.8 Din nou acest lucru este adevărat d4oar la un anumit nivel, dar la cele mai înalte niveluri ale Ilumi-naţilor compasul şi pătratul reprezintă impregnarea care perpetuează descendenţii. Simbolul V şi A al Reginei Victoria şi al prinţului german Albert, ambii descendenţi reptilieni, ca şi litera G din sigla francmasonilor, reprezintă acelaşi lucru (Figura 30). La început, continuă Shaw, masonilor li se spune că litera G vine de la God (lb. engl. Dumnezeu), iar mai târziu că reprezintă geometria.

Dar Shaw arată că sensul adevărat al acestui simbol este principiul generativ masculin, Zeul Soarelui sau falusul. Şi această interpretare este valabilă doar pe un anumit nivel. Pentru Iluminaţi însă, G reprezintă principiul generativ al expansiunii şi protecţiei descen-denţilor lor. Punctul din interiorul cercului reprezintă de

asemenea impregnarea femininului (cercul) cu masculinul (punctul). La un alt nivel acesta este un simbol al Soarelui şi se regăseşte pe mormândul preşedintelui Kennedy ca flacără şi cerc, dar adevărata semnificaţie este descendenţa. Sunt identice în semnificaţie simbolurile vaselor maritime de pe clădirile masonice. Coca este femininul (de aceea o navă este o “ea”), iar catargul este falusul care o impregnează.

Toate aceste simboluri şi coduri ale societăţilor secrete au un sens pentru iniţiaţii de grade inferioare, unul pentru cei de grade superioare şi altul pentru cei care ajung pe cele mai înalte niveluri ale Iluminaţilor (adevărata interpretare). În “jurămintele de sânge” (numite “Obligaţie”), iniţiatul acceptă de bună voie să fie torturat şi chiar ucis, în cazul în care revelează “secretele”. Astfel se menţine compartimentarea în cadrul căreia nivelurile superioare nu dezvăluie “secretele” nivelurilor inferioare. De fapt, recunoaşte Jim Shaw, nici la nivelul gradului 33 nu afli nimic valoros. Adevăratele chestiuni există deasupra nivelurilor oficiale, şi doar câţiva masoni ajung acolo. Francmasoneria este o hazna de înşelătorie şi ipocrizie, iar jurămintele făcute către societăţile secrete şi către “fraţii” iniţiaţi întrec cu mult orice jurământ făcut vreodată ţării sau poporului ca preşedinte, prim-ministru, membru al Congresului sau Parlamentului, poliţist sau judecător. Jim Shaw scriç:

“Masonul jură să păstreze secretele altui mason pentru a-l proteja, chiar dacă aceasta implică ascunderea dovezilor unui delict. În unele grade trădarea şi crima sunt exceptate. Dar în gradele superioare nu sunt excepţii de la această promisiune de tăinuire a adevărului. Obligaţiile, dacă e să dăm crezare învăţăturilor masonice, pot



Figurile 29 şi 30: Pătratul şi compasul masonic reprezintă masculinul care impregnează femininul pentru continuarea descendenţilor; acelaşi înţeles îl are simbolul V şi A al reginei Victoria şi al soţului ei francmason, prinţul Albert

cere unui mason să depună mărturie falsă, sperjur sau (în cazul unui judecător) să dea un verdict greşit pentru a proteja un frate mason/'9

Aceasta a fost dintotdeauna calea cultului şarpelui/Iluminaţilor în toate formele sale. Iar cei mai mulţi lideri politici, funcţionari guvernamentali, judecători, poliţişti şi patroni ai mass-media au depus acel jurământ. Ne mai mirăm de ce adevărul nu a ieşit la suprafaţă până acum?

Moartea rituală a prinţesei Diana

Simbolismul crimei sacrificiale a prinţesei Diana săvârşite de cultul şarpelui/Iluminaţi devine clar în urma acestor revelaţii. El, regina-dragon, era cunoscută şi ca Hei sau Ate (Hate). Şi astăzi, Hei-A te sau Hecate este o zeitate satanică asociată în mod firesc cu iadul. După ce soţul său a fost ucis la Dallas, Jackie Kennedy a plecat spre insula greacă Delos din sud-vestul Mării Egee. Acesta este locul legendar de naştere al zeiţei Diana şi domeniul tradiţional al lui Hecate, zeiţa "artelor infernale". De aceea Delos este cunoscut ca insula morţilor. Hecate era reprezentată ca fecioară şi

prostituată şi era asociată cu Luna. O altă versiune a zeiţei Hecate era egipteana Hequet, care îl năştea pe zeul Soarelui în fiecare dimineaţă, iar totemul ei era broasca, ce simboliza fetusul. Răscrucile de drumuri sunt locurile sacre ale Dianei şi ale expresiei sale satanice, Hecate. La răscruci, Marii Maeştri şi vrăjitorii francmasoni îşi realizează ritualurile, şi tot ele sunt simboluri ale punctelor de vortex create la intersecţia liniilor de câmp magnetic. În magia rituală sexuală, purtarea hainelor sexului opus şi întreţinerea de acte bisexuale sunt numite "rituri de răscruce".

Femeile implicate în aceste rituri erau numite

"canale". Să ne amintim că sciţii manipulaţi de amazoane purtau haine de femeie în ritualurile sexuale închinate zeiţei lor. Tot la răscruci au loc sacrificiale umane şi animale către Hecate (El), care este cunoscută ca zeiţă a sexului şi morţii, dar şi ca zeiţă a vrăjitoriei.

Astfel, simbolismul Iluminaţilor referitor la moartea Dianei este uimitor. Pe locul unde a decedat Diana, drumul care trece prin tunelul Pont de UAlma se încrucişează la suprafaţă cu un altul, care duce spre podul Pont de UAlma. De fapt, acest loc este un labirint de răscruci. Diana a murit în zorii zilei de 31 august. Ziua zeiţei Hecate din calendarul satanic este 13 august, dar, conform legii satanice de inversare a numerelor şi simbolurilor, ziua sacrificială a zeiţei devine... 31 august! 10 În afara oraşului vechi, dar în zona centrală a Parisului de astăzi, merovingienii au construit o încăpere subterană pentru adorarea zeiţei Diana, prin ritualurile sângeroase şi sacrificiile umane aduse ei. Acest sit datează de prin anii 500-750 d.Ch., iar regii (descendenţii reptilieni) şi-au disputat această proprietate prin luptă. După cum am mai menţionat, locaţia de astăzi a acestui loc sacrificial pentru zeiţa Diana/Hecate este... tunelul Pont de UAlma! Cuvântul pont provine de la Pontifex, un mare preot roman, având

semnificaţia de pasaj sau pod. Alma provine de la Al-Mah, nume din Orientul Mijlociu pentru Zeiţa Lunii.11 Deci Pont de L'Alma s-ar traduce ca “pod sau pasaj al Zeiţei Lunii”, iar Place de L^Alma este “Locul Zeiţei Lunii” - Zeiţa Lunii fiind Diana/Hecate/El.

Zeiţa amazoană Cybela, adorată în Roma în acelaşi timp cu Hecate, era cunoscută şi ca Alma. Motivul pentru care Diana a fost ţinută atât de mult timp în tunel înainte de a fi dusă la spital pentru a primi tratamentul necesar a fost acela că trebuia să moară într-un loc sacrificial conform acelui ritual pervers. Prinţesa Diana a fost îngropată într-un crâng, pe o mică insulă din mijlocul unui lac, toate aceste detalii fiind asociate cu zeiţa Diana, în oricare din versiunile sale. Fratele Dianei, Earl Spencer, a adus pe lac patru lebede negre. Lebedele simbolizează şi ele zeiţa, iar mitul scandinav susţine că walkiriile se încarnau ca lebede şi purtau pelerine magice din pene de lebădă pentru a se transforma.12 Cavaleri ai lebedei şi fecioare ale lebedei sunt în mod clar elemente ale religiei păgâne. Povestea crimei sacrificiale a prinţesei Diana de către cultul şarpelui/Iluminaţi este redată amănunţit în peste 60 de pagini, în cartea Secretul Suprem.

Troia, Troia şi iar Troia

Evenimentele din vechea Troie se leagă fundamental nu numai de moartea prinţesei Diana. Descendenţa merovingiană începe cu războiul troian şi chiar mai înainte, deoarece aceştia sunt cei care au înfiinţat oraşul Paris şi l-au numit după prinţul troian Paris, iubitul Elenei (El-en) din Troia. Conform afirmaţiilor făcute de Barbara Walker în The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets (n.tr. Enciclopedia miturilor şi secretelor feminine), se spune că Elena este încarnarea zeiţei-fecioare a Lunii şi fiică a lui Hecuba sau... Hecate.13

Elena mai era cunoscută ca Helle şi Selena şi era adorată la sărbătoarea sexuală spartană Helenphoria, la care erau folosite simboluri sexuale purtate într-un coş numit helene.1* Troia înseamnă “trei locuri” în limbile greacă şi ebraică şi aproape sigur are legătură cu simbolismul zeiţei din Atlantida şi Lemuria, ca divinitate tripartită. Hecate era cunoscută drept “Hecate a celor trei căi”.15 Tot Troia se află şi la originea numelui de Tripoli, capitala Libiei, asociată cu amazoanele reptiliene.

Legendele Troiei spun că Elena s-a căsătorit cu “regele Lunii” Menelaus, căruia i se promisese nemurirea datorită acestei “căsătorii sacre”. Când Elena a fugit cu prinţul Paris, Menelaus a vrut să-şi protejeze nemurirea şi averea asigurate de căsătorie şi împreună cu armata sa au plecat să o aducă înapoi. Acesta a fost războiul dintre greci, al căror conducător era bărbat, şi troieni, care erau conduşi de zeiţă. Multe mari preotese satanice îşi iau numele de Helen, Helena sau Elaine -EI-aine* Sub numele de Elaine sau Ellen, Elena din Troia a devenit regina simbolică a Britaniei în perioada sa păgână. După cum am mai spus, o rudă a Elenei, un troian numit Brutus, a navigat la vest de Britania după căderea Troiei pentru a înfiinţa un oraş numit Caer Troia sau Noua Troie - Londra de astăzi. Alte derivate de la El sau Hei sunt Helenia, Helga, Hild, Helsinki, Holstein şi Olanda. (Hel-land sau Holland), unul din principalele centre ale descendenţilor reptilieni până astăzi. Scriitorul roman Pliniu afirma că toate popoarele din “Scatinavia” sau Scandinavia erau copii ai “Mamei Hei” şi se numeau Helleviones.16 Aceştia credeau că ea trăia în copacii bătrâni, numiţi şi copacii Hei. Sir Laurence Gardner, de la Curtea şi Ordinul Regal al Dragonului, relatează că aceşti “descendenţi ai dragonului” au fost numiţi “Rasa Elfilor”, iar termenii de elf, zână şi artofor simbolizează “reprezentanţii diferitelor caste în succesiunea regală” (ierarhie reptiliană).17 Tema descendenţilor dragon şi a luptelor

lor pentru putere este inctusă în multe basme pentru copii. Poveştile prinţilor şi prinţeselor “care se transformă în broaşte” sunt simbolice pentru schimbarea de formă. La fel este şi cu prinţesele închise în turn sau care dau naştere broaştelor.

Cultul şarpelui sau satanismul în prezent sataniştii încă mai folosesc zeităţile, simbolurile şi ritualurile utilizate de antici, deoarece ele reprezintă acelaşi mod de control şi descendenţă, în Statele Unite există Templul lui Set, o ramură a infamei Biserici Sataniste a lui Anton LaVey. Aceasta a fost formată în 1975 de către Michael Aquino, unul dintre exponenţii notorii ai reţelei de control mental a Iluminaţilor, după cum am detaliat în celelalte cărţi ale mele. Imaginile lui Set şi simbolismul Set-Lup datează de pe la 3200 î.Ch., perioada luptelor dintre nordici şi cultul şarpelui consemnate în Edda britanică (Figura 31). Pagina web a Templului lui Set menţionează:

“Marea Piramidă de la Gizeh este unul dintre primele monumente legate de viaţa setiană de dincolo, ca şi de una solară. Marea Piramidă are un canal special de aerisire din camera regală ce dă spre steaua Alpha Draconis, care este steaua lui Set din Constelaţia Coapsei (“Carul Mare” de astăzi).”"*

Alpha Draconis reprezintă originea “regalităţii” reptilienilor “Draco”. Egiptenii o numeau Thurban, cuvânt arab pentru dragon, iar constructorii piramidei au aliniat această structură cu Thurban/Alpha Draconis, care era steaua polară în jurul anului 3000 î.Ch. Tribul hyksos, care au invadat şi domnit în Egipt între 1785-1580 î.Ch., erau adoratori ai lui Set, pe care îl reprezentau având cap de măgar, şi au ridicat capitala la Avaris, pe un vechi loc de adorare a lui Set. În cele din urmă, o parte a preoţilor din Tanis au devenit linia regală a faraonilor, precum Seti (“Omul lui Set”) şi Setnakt (“Set este Puternic”). Acesta a fost cultul şarpelui.

Holle-wood, ţinutul El-luziei

Nu pot sublinia suficient faptul că, pentru înţelegerea prezentului, trebuie să înţelegem trecutul, de aceea Anunnaki-Ilu-minaţii şi-au concentrat eforturile asupra schimbării istoriei. Chiar şi Hollywood este un exemplu în această direcţie. Druizii erau adoratori ai copacilor, mai ales ai stejarilor. Acest arbore era cel mai sacru simbol al lor, deoarece era sacru pentru Mama lor Holle sau Hei, zeiţa lumii subterane. De aici Holle sau Holly-wood (pădurea lui Hei), "locul magiei" şi sediu pentru propaganda Iluminaţilor şi fabrica de condiţionare umană din California. Această pădure era o sursă favorită de baghete magice asociate cu vkginul lui El sau Hei, iar germanicul "hohle" înseamnă peşteră sau mormânt.18

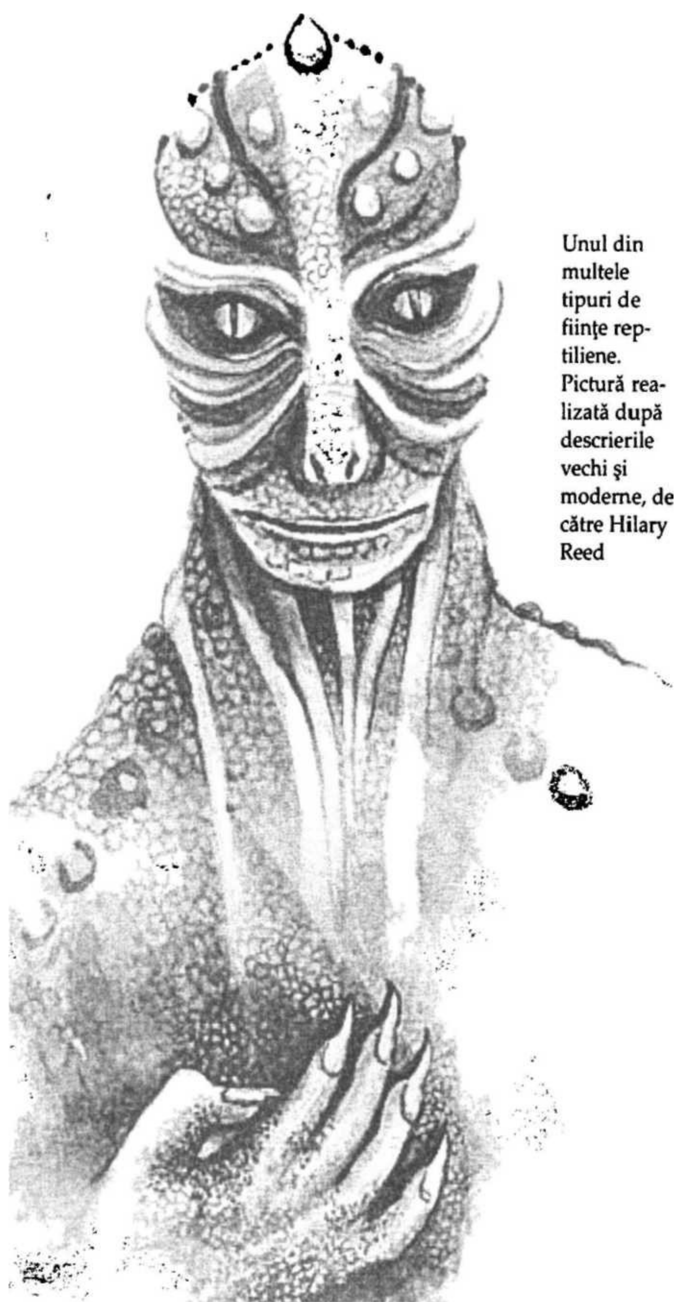
Fructele roşii ale stejarului simbolizau sângele feminin, iar cele albe - sămânţa masculină şi moartea. Interesant este că reşedinţa oficială scoţiană din Edinburgh a familiei regale britanice este numită Palatul Holyroodhouse. Rood este numele pentru



Figura 31: Set cel cu cap de lup, versiunea lor pentru Balder

lemnul de scoruş din Edda referitor la Thor. Noul Parlament Scoţian îşi are sediul în Holy rood Road. Deasupra Palatului Holyroodhouse, în cel mai înalt punct al Holyrood Park, se află o stâncă numită “Scaunul regelui Arthur.”

Dacă eşti nefamiliarizat cu aceste subiecte, sper că începi să înţelegi legăturile puternice dintre trecut şi prezent, precum şi faptul că forţa aceasta ascunsă poate fi demascată pretutindeni de către cei care au timp să privească.



Unul din multele tipuri de ființe reptiliene. Pictură realizată după descrierile vechi și moderne, de către Hilary Reed



Şamanul zulu Credo Mutwa a pictat imaginea acestor extratereştri „nordici" sau „Mzungu", cum sunt numiţi în legendele africane. Conform legendelor, aceste fiinţe înalte, albe pot apărea şi dispărea la voinţă, iar prezenţa lor a fost raportată în Africa cu mult înaintea sosirii primilor europeni. Oamenii triburilor credeau că europenii erau fiinţele „Mzungu" care se întorceau, şi de aceea i-au numit astfel

Cu mult timp înainte ca africanii să întâlnească albii europeni, au întâlnit mai întâi o rasă de extratereştri cu părul blond şi ochii albaştri, rasă căreia africanii i-au dat numele Mzungu. Dar când europenii au sosit în sfârşit pe continentul african, indigenii le-au transferat lor acest nume.



Extratereştrii Mzungu aveau cu ei o sferă argintie care le permitea să apară şi să dispară la voinţă. O astfel de fiinţă Mzungu a avertizat de curând trei şamani negri că Africa va fi în curând distrusă)



Credo Mutwa, şamanul de 79 de ani care a fost iniţiat de-a lungul vieţii în cunoaşterea secretă a controlului reptilian



Pictură realizată de Credo Mutwa după descrieri vechi şi moderne ale unei specii reptiliene, pe care el o numeşte Chitauri sau „Copiii şarpelui" ori „Copiii pitonului"



Colierul Misterelor ce aparţine lui Credo Mutwa şi care are cel puţin 500 de ani vechime sau chiar 1000, după cum este de părere Credo. Simbolurile sale relatează povestea africanilor şi a originii lor extraterestre



O femeie de pe Pământ alături de un „extraterestru" simbolic cu un penis de mari dimensiuni, ca ilustrare a încrucişării Chitauri-lor cu femeile umane – temă constantă în lumea antică. Imaginea lui „ET" este simbolică, deoarece Chitaurii interziceau oamenilor să-i reprezinte aşa cum sunt



Simboluri ataşate unei forme de farfurie zburătoare clasice. Credo Mutwa afirmă că Chitaurii au sosit în aceste aparate din „nave-mamă" mult mai mari, care orbitau în jurul Pământului



Un exemplu de zeu reptilian reprezentat cu mai multă acuratețe. Numeroase astfel de figurine reptiliene au fost descoperite în mormintele din Mesopotamia. Ele provin din cultura ubaidă care a existat până în jurul anului 4000 î.Ch., când în aceeaşi regiune a apărut Sumerul



Reptilă zburătoare ce ține crucea Sf. Gheorghe, aflată la intrarea fortăreței Iluminaților, City of London

Gurguii reptilieni sunt simboluri ale descendenților reptilieni şi ale controlului exercitat de aceştia. Se regăsesc pe castelele şi reşedințele familiilor descendenților, dar şi pe bisericile şi catedralele construite de Iluminați









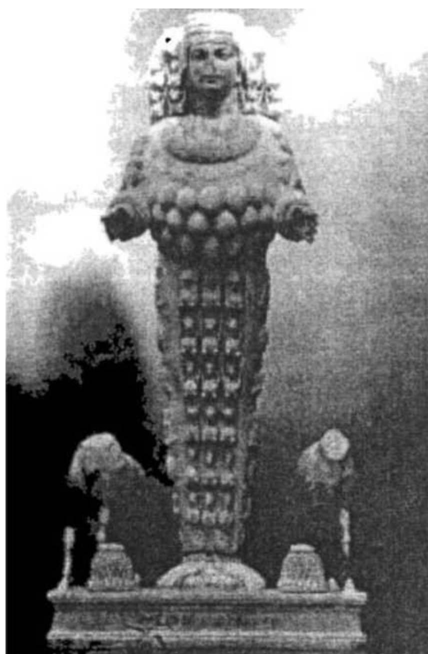
Un bust al lui Thor/Indara ce se găseşte la Vatican; Regele Sumerului care s-a luptat cu cultul şarpelui, conform textelor din *Edda britanică*



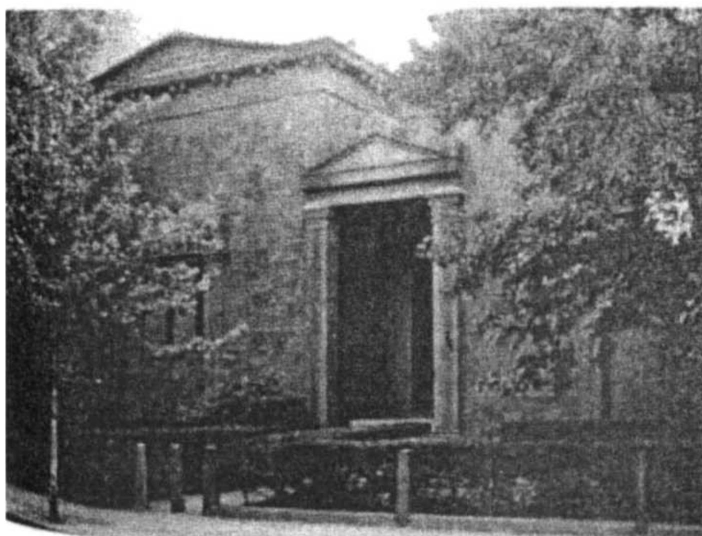
Horus, Fiul egiptean al lui Dumnezeu, omorându-l pe Set sau Seth, „crocodilul demon". Dintr-un basorelief egiptean cu cca. 1000 de ani î.Ch., aflat acum la Muzeul Luvru din Paris



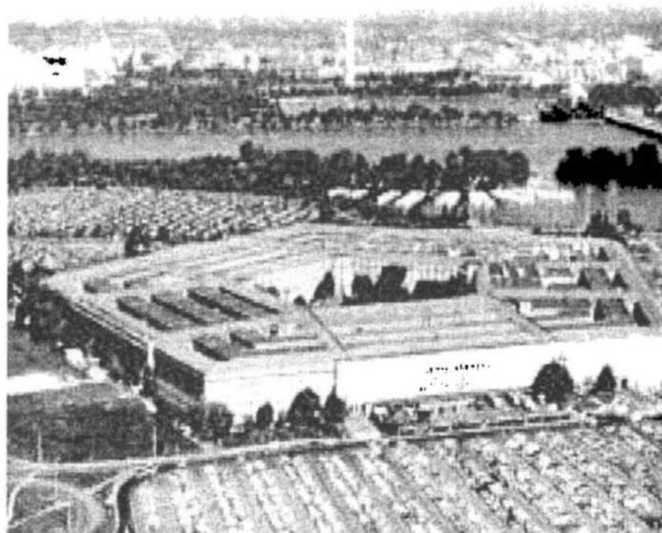
Thor (Sf. Gheorghe) omorând dragonul într-o sculptură persană din jurul anului 600 î.Ch.



Zeița Artemis (Diana) cu ouăle sale simbolice, statuie aflată la Muzeul din Efes. Artemis/Diana era principala zeitate a liniei merovingienilor, ambele fiind simbolizate prin albine, miere și stup



Cartierul general al infamei societăți *Skull and Bones* din campusul Universității Yale, New England. Inițiații sunt selectați prin descendență și îi servesc pe Iluminați în politică, afaceri, finanțe, mass-media și armată

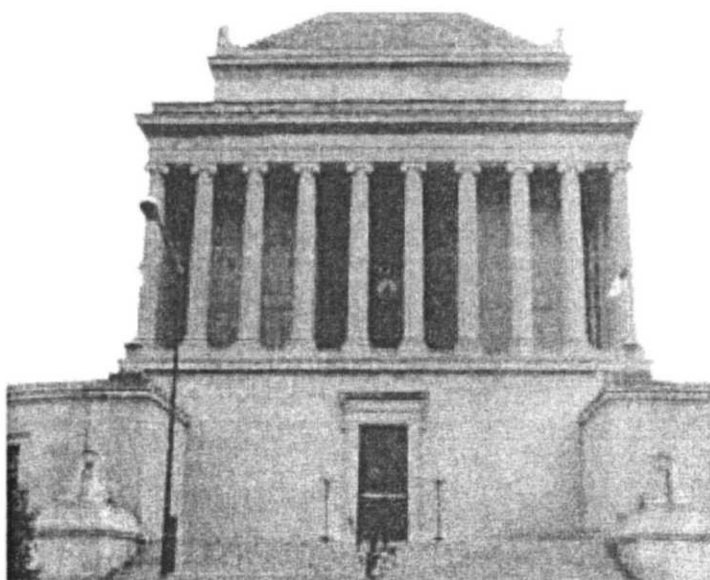


Pentagonul este centrul pentagramei, de aceea Iluminaţii obsedaţi de simboluri au situat cartierul militar general al Statelor Unite într-o asemenea clădire





La dezvelirea acestei statui a lui George Washington, primul preşedinte american, oamenii nu puteau înţelege de ce o personalitate atât de apreciată a fost reprezentată într-o postură stranie cu bustul gol. Totul devine clar dacă privim simbolul satanic al lui „Baphomet"



Cartierul general Suprem al gradului 33 al Ritului Scoţian al Francmasoneriei, de lângă Casa Albă, pe strada 16 nr. 1733, Washington DC. În spatele stâlpilor există o imagine uriaşă a soarelui care răsare, iar la baza treptelor se află două figuri feminine de „sfinx". Înăuntru, după cum spune un fost francmason de gradul 33, Jim Shaw, sunt multe imagini reptiliene



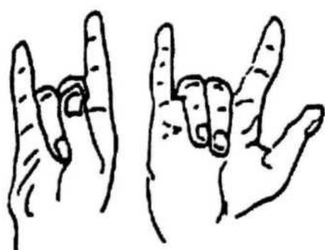
Aleister Crowley, cel mai faimos satanist al secolului XX, care avea legături cu reţelele naziste din Germania şi cu prim-ministrul britanic Winston Churchill



Baronul Philippe de Rothschild, rudă a renumitului producător de vinuri Mouton-Rothschild din Franța, care a murit în 1988 la vârsta de 86 de ani. Phillip Eugene de Rothschild, care trăiește acum sub un alt nume, susține că este fiul ilegitim al acestei legende a industriei producătoare de vinuri



Anton LaVey, fondatorul Bisericii Satanice, cu marea sa preoteasă, actrița Jane Mansfield. Multe nume sonore din lumea artistică sunt implicate alături de LaVey, printre care Sammy Davis Junior și Frank Sinatra









Satanismul împreună cu semnele şi simbolurile sale sunt peste tot în jurul nostru. Semnul satanic pentru „diavol" este strângerea degetelor mijlociu şi inelar şi ridicarea celor din margine ca nişte coarne. Iată-l pe Bill Clinton după primul său discurs de numire şi două instantanee ale lui George W. Bush în timpul campaniei electorale din 2000, când a ajuns la preşedinţie prin manipulare. Coincidenţă? Exclus



Iată cât de mici sunt cipurile. Conform unor surse interne, cipurile sunt acum atât de minuscule, încât pot fi introduse în organism cu un ac hipodermic, prin programele de vaccinare



Scenă de la Bohemian Grove (în nordul Californiei), locul de desfăşurare a ritualului Iluminaţilor, ce se realizează în fiecare an în luna iulie. Imagine din 1957. Vorbitorul este Glenn Seaborg, cel care a inventat plutoniul; alături de el se află doi bărbaţi predestinaţi să devină preşedinţi ai Statelor Unite. În stânga sa, Ronald Reagan, atunci un actor de filme de categoria B, iar în dreapta Richard Nixon, cu trei ani înainte de a candida împotriva lui John F. Kennedy. Preşedinţii nu sunt aleşi prin vot, ci prin sânge



Reprezentare realizată de artistul Clive Burrows, a reptilianului care-şi schimbă forma, Ted Heath, în timp ce conduce un ritual la Burnham Beeches; imagine realizată după descrierile unei femei care a fost martoră la această scenă la începutul anilor '70

CAPITOLUL 11 - Servind dragonul: prezentul (I)

În război, adevărul trebuie păzit de un străjer mincinos.

Winston Churchill

Dacă, aşa cum am subliniat în repetate rânduri, lumea este controlată astăzi de reptilieni care-şi schimbă forma şi de descendenţii lor, ar trebui să găsim dovezi ale activităţilor lor actuale care susţin afirmaţiile anticilor. Şi în acest sens putem găsi chiar multe.

Încă din 1990, când am început să investighez cu atenţie ce se petrece cu adevărat în lume, am auzit de existenţa fiinţelor reptiliene. Dar mi s-a părut atât de ireal, încât am lăsat informaţiile deoparte până când ele au căpătat înţeles. Totul a început prin 1998, când am călătorit în Statele Unite. Timp de 15 zile m-am întâlnit cu 12 persoane din locuri şi medii sociale diferite, care mi-au relatat cam aceeaşi poveste despre “oameni” care şi-au schimbat forma umană într-una reptiliană, chiar în faţa lor. Dintre cei care mi-au povestit asemenea lucruri sunt doi reporteri TV care l-au v|zut pe invitatul lor, susţinător al planului Noii Ordini Mondiale, schim-bându-şi forma în cadrul unui interviu în direct. Mai apoi, unul dintre cei doi reporteri a spus că fusese şocat să vadă cum faţa invitatului s-a transformat într-una de reptilă; celălalt reporter a fost la fel de şocat să vadă forma reptiliană a mâinilor. Fie că telespectatorii au observat aceasta sau nu, cei mai mulţi au simţit că trebuie să fie mai curând un caz de conexiune psihică cu cea de-a patra dimensiune, decât o reală transformare fizică. Un prieten al celor doi prezentatori era poliţist în Denver, Colorado. Denver este un mare centru satanic al Iluminaţilor, iar statui sau imagini reptiliene (un fel de cod al Iluminaţilor) “împodobesc” de pildă aeroportul din oraş. Acest poliţist se afla la un moment dat într-un bloc

de birouri din Aurora, o localitate aflată lângă Denver, comentând cu o directoare de acolo nivelul ridicat al securităţii din clădire. Aceasta i-a sugerat să ia liftul spre etajele superioare ca să-şi facă o idee despre ce înseamnă o adevărată securitate. Ea i-a arătat liftul care mergea numai spre etajele superioare şi i-a povestit despre o experienţă uimitoare pe care o avusese cu câteva săptămâni în urmă. De îndată ce uşile liftului s-au deschis, femeii i-a apărut în faţă o figură stranie, oarecum albinoasă, cu aparenţa unei şopârle şi ochi cu pupile verticale ca de reptilă. Cel mai înalt nivel al “regalităţii Draco” sunt albinoşii. Această figură a ieşit din lift îndreptându-se spre o maşină oficială. Poliţistul a fost atât de intrigat de acea mărturisire şi de clădirea respectivă, încât s-a interesat de firmele de la etajele superioare. După spusele prietenului său, toate erau paravane pentru activitatea CIA. O altă persoană pe care am întâlnit-o obişnuia să ia mari cantităţi de LSD în anii '60 şi, de fiecare dată, în a treia zi de “tratament”, i se petrecea un fenomen straniu: spunea că vedea unii oameni, întotdeauna aceiaşi, care se transformau brusc în reptile. Persoana respectivă începuse să observe că prietenii săi, care păreau şopârle, reacţionau mereu în acelaşi mod la filme, programe TV etc. Drogurile aduc oamenii în stări modificate de conştiinţă, ceea ce îi “recuplează” la nivelul inferior al celei de-a patra dimensiuni. Privind înapoi din perspectiva unei mai mari cunoaşteri, el crede că aşa-numitul “câmp morfogenetic” se transmite

ADN-ului fiinţelor-şopârlă, ceea ce aliniază structura celulară la genomul reptilian. Cu cât individul deţine mai mult ADN reptilian, cu atât mai uşor are loc acest fenomen. Cei cu ADN-ul reptilian sunt descendenţii hibrizi ai Anunnaki-lor, meniţi să ocupe poziţii de conducere.

Interesant este că olmecii din America Centrală, a căror cultură era bazată în întregime pe adorarea şarpelui, obişnuiau să consume ciuperci halucinogene numite de ei “carnea Şarpelui înaripat”, care îi făceau să rezoneze cu cea de-a patra dimensiune, corespunzătoare frecvenţei inferioare de vibraţie a fiinţelor reptiliene. În ritualurile “fiului şarpelui” Dionisos, iniţiaţii greci beau vin tare şi luau droguri şi ciuperci care le modificau starea de conştiinţă pentru “a se uni astfel cu zeul”.

La sfârşitul celor 15 zile de şedere în Statele Unite, vorbind la evenimentul Whole Life Expo din Minneapolis, o femeie cu mari capacităţi mediumnice mi-a spus că vede diferite personalităţi politice, precum Henry Kissinger, George Bush şi Hillary Clinton, transformându-se adesea în reptilieni. Pentru ea este posibil acest lucru, deoarece poate accesa frecvenţa de vibraţie a celei de-a patra dimensiuni. O trăsătură pe care am observat-o la aceste schimbări de formă este că ochii lor nu se schimbă, indiferent de modificările gurii sau ale feţei. Ei pot râde, de exemplu, fără ca expresia ochilor lor să se modifice. Au acea stare permanentă de fi^tate şi răceală. Să urmăreşti cu atenţie ochii lui Hillary Clinton dacă ai ocazia să o vezi.

Mi-am amintit că în acea perioadă citisem câte ceva despre reptilieni în cartea Trance-Formation Of America (n.tr. Trans(a)formarea Americii), ce conţine amănunte despre viaţa remarcabilei femei numite Cathy O'Brien. Tatăl ei fusese satanist şi a abuzat în mod violent şi sexual de ea încă de când era copil, în anii '50, şi se afla în Michigan. A dat-o pe mâna lui Gerald Ford - care mai târziu avea să devină preşedintele Americii - ca instrument în operaţiunea de control mental al Iluminaţilor, pe care am descris-o în Secretul Suprem. Recomand această carte oricui doreşte să ştie ce se petrece de fapt cu milioane de copii din întreaga lume. Căutând în carte referinţele despre reptilieni, am

descoperit că, deşi Cathy a perceput experienţa respectivă ca o iluzie produsă de controlul mental, totuşi ceea ce ea descrie reprezintă aceeaşi experienţă*pe care au mai relatat-o mulţi alţii. Mai devreme am prezentat unele aspecte despre Miguel de la Madrid, preşedintele mexican din perioada mandatului lui George Bush la Casa Albă, şi povestea sa despre schimbările de formă ale extraterestrilor pe care îi numea “rasa de iguane”, care, spunea el, este perfectă pentru “transformarea în lideri mondiali”.

În această carte, Cathy explică cum, la un moment dat, l-a văzut pe George Bush, unul dintre principalii săi controlori, schimbându-şi brusc forma. Ea spune că fostul preşedinte stătea în faţa ei, în biroul său din Washington DC, când a deschis o carte care descria “extraterestri asemănători şopârlelor, veniţi dintr-un loc foarte îndepărtat din spaţiu”. Bush pretindea că este unul dintre acei extraterestri şi, spre stupoarea ei, s-a transformat el însuşi într-o reptilă. Apoi Cathy mai povesteşte cum Bill şi Bob Bennett, două binecunoscute personaje de pe scena politică americană, care susţineau că sunt de fapt “fiinţe de pe altă planetă” (mai precis, din planul inferior al celei de-a patra dimensiuni), i-au administrat droguri care îi modicau starea de conştiinţă, într-un laborator NASA de control al minţii de la Goddard Space Flight Center.

Cathy continuă:

“Lumina generată de aparatura sofisticată din jur m-a convins că translatant împreună cu ei dimensiunile. O lumină laser a lovit peretele negru din faţa mea, care părea că explodează într-o vedere panoramică a unei petreceri de la Casa Albă. Fără a recunoaşte pe cineva, nu m-am putut abţine să nu întreb:

“Cine sunt aceşti oameni?”

“Nu sunt oameni şi nici nu e vorba de o navetă spaţială” mi-a răspuns (Bill) Bennett. În timp ce vorbea,

scenele holografice se succedau atât de repede, încât oamenii păreau extraterestri asemănători şopârlelor. “Bine ai venit în al doilea nivel subteran. Acesta nu este decât o vagă reflexie a primului, o dimensiune extraterestră. Venim dintr-un plan trans-dimensional, care cuprinde toate dimensiunile...” “...Te-am luat în dimensiunea mea, pentru că aceasta îmi permite un acces mai uşor la mintea ta, faţă de planul fizic, specific planetei Pământ”, a continuat Bill Bennett. “Ca extraterestru, transform gândurile mele în gândurile tale, proiectându-le în mintea ta. Gândurile tale sunt practic gândurile mele...”1

Acesta este un alt mod de control şi manipulare, prin transfer de gânduri. Mintea reptiliană devine mintea umană, fapt ilustrat de mintea “colectivă” reptiliană care devine mentalitatea umană “de turmă”.

Imediat după întoarcerea din Statele Unite şi aprofundarea cercetării asupra fenomenului reptilian, am discutat cu o femeie din Anglic despre informaţiile sale cu privire la ritualurile satanice la care participă oameni ca Ted Heath, fost prim-ministru conservator britanic între anii 1970-1974, cel care a înscris Marea Britanie în Comunitatea Europeană, acum Uniune a Iluminaţilor, fiind deci un susţinător al “absorbţiei” Marii Britanii în acest stat centralizat de tip fascist. La finele acestei cărţi sunt date publicităţii documente vechi de 30 de ani, care arată că Heath ştia foarte bine că intrarea în Comunitatea Europeană înseamnă de fapt sfârşitul suveranităţii britanice. În acelaşi timp el a negat totul, deoarece reptilienii şi clonele lor fac tot ceea ce este necesar pentru a-şi îndeplini scopurile. Numele lui Heath apare mereu pe buzele celor care au căzut victime ale ritualurilor şi torturii realizate în cercurile satanice ale Iluminaţilor şi care au trăit să povestească mai departe.

Această doamnă a fost crescută de o familie scoţiană, fiind abuzată sexual în diferite ritualuri de către membri

semnificativi ai reţelei scoţiene de Iluminaţi. A devenit apoi soţia unui pădurar dintr-un ţinut numit Burnham Beeches, la câţiva kilometri de Slough, la vest de Londra. Acest loc este menţionat în Cartea Judecăţii de Apoi din secolul al XI-lea şi se află nu prea departe de reşedinţa de la ţară a prim-ministrului britanic, pe care a numit-o Chequers (chequers (lb. rom. carouri) = pătrăţelele albe şi negre ale masoneriei), şi de fostul Wycombe (Wicca), leagănul Clubului Hellfire (El-fire, “El cea de foc”), cunoscut pentru ritualurile sacrificiale umane la care au participat “capete încoronate”, precum şi părintele America, Benjamin Franklin (vezi Secretul Suprem). Burnham Beeches este proprietatea City of London, cel mai important district financiar al lumii şi unul dintre cele mai puternice centre de operaţiuni ale Iluminaţilor de pe planetă. City of London nu reprezintă întreaga capitală, ci numai zona din jurul Catedralei St. Paul, unde se afla oraşul iniţial. Această zonă a fost reconstruită de iniţiaţi, iar cel care a proiectat totul a fost Sir Christopher Wren, însă aceasta s-a petrecut după Marele Incendiu din Londra, din anul 1666. Acum este doar un district din marea întindere numită Londra. Blazonul City of London, imagine care se regăseşte pretutindeni în Burnham Beeches, este dominat de statui cu reptile zburătoare care ţin un scut cu o cruce roşie pe un fundal alb, focul atlant-sumerian sau crucea soarelui, folosit şi de Cavalerii Templieri. La intrarea în City of London treci pe lângă două reptile zburătoare, aflate de-o parte şi de alta a drumului, iar în locul unde City of London se intersectează cu zona numită Temple Bar, după Cavalerii Templieri, mai este o altă reptilă zburătoare chiar în centrul drumului. Temple Bar este centrul mondial al avocaturii şi locul cu cele mai multe societăţi secrete pe kilometru pătrat decât oriunde altundeva pe planetă. Este centrul Iluminaţilor de unde se administrează Burnham Beeches.

Femeia care mi-a povestit despre această zonă susţine că soţul ei, care este supraveghetor al acelui loc, este satanist, pentru că altfel nu pute$ primi slujba. Ei trăiau într-o casă mare în pădure, iar soţul se ocupa parţial de aranjamentele necesare ritualurilor satanice care aveau loc acolo. Într-o noapte din anii '70, în timpul mandatului lui Ted Heath ca prim-ministru, ea mergea prin pădure după lăsarea întunericului, când a văzut nişte lumini. S-a apropiat în linişte şi, spre oroarea ei, a devenit martora unui ritual satanic la care participau



Figura 32: **Reprezentarea reptilienilor făcută de un desenator, conform relatărilor femeii de la Burnham Beeches, în timpul unei experienţe de schimbare de formă. Acestea se aseamănă foarte mult cu personajul Darth Maul din Războiul Stelelor**

Heath şi cancelarul său, Anthony Barber. Privind ascunsă printre copaci, l-a văzut pe Heath transformându-se în reptilă şi crescând cu cel puţin jumătate de metru în înălţime, uimind-o faptul că nimeni din cerc nu părea câtuşi de puţin suprins de acest lucru. Acest tip de descriere este întâlnit adesea şi la alţi martori. Era uşor “solzos” şi vorbea “destul de firesc”, deşi părea că vorbeşte “de la distanţă - având în vedere scurtele momente de pauză”. L-am întâlnit personal pe Heath la un post TV înainte de a afla aceste lucruri despre el, fără să pot uita răceala din ochii săi şi asemănarea lor cu două găuri negre. Aceeaşi experienţă

am auzit-o de la mulţi oameni care susţin că au văzut astfel de transformări. Femeia mi-a mărturisit că a întâlnit şi cu alte ocazii figuri reptiliene în Burnham Beeches, la apus sau după lăsarea întunericului, îmbrăcate în robe lungi cu glugă. În Figura 32 avem o schiţă a două forme reptiliene, realizată de un desenator.

La puţin timp după ce am întâlnit-o, am fost prezentat printr-o terţă persoană vindecătoarei Christine Fitzgerald, confidentă apropiată a prinţesei Diana timp de 9 ani. Povestea sa uimitoare este relatată pe larg în Secretul Suprem, dar aici vreau să subliniez conexiunea reptiliană. Christine Fitzgerald nu avea nici-o idee despre cercetările mele referitoare la reptilieni, pe atunci încă nepublicate; ea mi-a relatat că Diana îi numea "reptile" şi "şopârle" pe cei din casa regală de Windsor, obişnuind să spună că "nu sunt oameni".

Christine a continuat, afirmând că Windsorii sunt descendenţi hibrizi reptilieni şi că au maltratat-o pe Diana dincolo de orice imaginaţie. Ea susţine că figura centrală a acestui cerc era Regina Mamă, pe care Diana o numea "Răul personificat". Nu ştiu pe nimeni care să fie atât de diferit de imaginea fabricată, aşa cum era Regina Mamă. Dacă oamenii ar fi aflat adevărul, sărbătorirea centenarului ei nu ar mai fi avut loc. Christine spunea:

"Regina Mamă... asta da vrăjitorie. Regina Mamă este mult mai bătrână decât cred oamenii. Sincer, Familia Regală nu s-a stins, ci doar s-a metamorfozat. E un fel de clonare, dar puţin diferită. Se iau părţi de carne şi se reconstruieşte trupul de la o singură bucată. Deoarece este şopârlă, are sânge rece, fiind mult mai uşor să facă chestia asta, gen Frankenstein, decât am putea noi. Corpurile nu sunt decât frecvenţe diferite de vibraţii electrice, iar ei cunosc acest secret. Acestea sunt energiile vindecătoare cu care lucrez. Ei cunosc vibraţia vieţii şi, deoarece au sânge rece ca reptilele, nu doresc

să aducă Pământul la starea sa de armonie perfectă sau să-l vindece de stricăciunile făcute. Pământul este atacat de mult timp de diferite specii extraterestre, fiind ca un teren de fotbal sau staţie de autobuz pentru diferiţi extraterestri. Aceştia arată ca nişte reptile, dar prin vibraţiile electrice despre care v-am spus, pot lua aparenţă umană. Se pot manifesta după cum vor. Întreaga cunoaştere a omenirii a fost îndepărtată şi răstălmăcită. Regina Mamă este "Broasca şef" din această parte a Europei şi semenii ei există pe fiecare continent. Cei mai mulţi oameni nu ştiu nimic despre reptile, dar totuşi se tem de puterea lor/'2

Ştiu că este greu de imaginat şi de digerat nivelul extrem de înalt al implicării Reginei Mame, deoarece mintea ne spune că nu era decât o bătrânică simpatică şi foarte de treabă. Dar era doar o imagine de faţadă, care nu reprezenta nicicum fiinţa reală pécare noi credeam că o vedem. Reptilienii sunt fiinţe asemănătoare agenţilor dintr-o ţară străină care acţionează în spatele unei acoperiri. Numai că aceştia au şi "trup de acoperire". Christine Fitzgerald a putut să vadă ce se petrece în realitate prin prisma relaţiei sale cu Diana şi cu aristocraţia britanică, cu ajutorul energiei şi a vibraţiei sale. A trebuit să studiez un număr foarte mare de domenii şi să cercetez multe informaţii înainte de a alcătui un fel de puzzle şi de a înţelege ce se petrece cu adevărat; de aceea, astfel de adevăruri sunt scoase foarte rar la lumină. Trebuie cunoscute multe aspecte înainte de a ajunge la o concluzie. Iluminaţii au suprimat toate informaţiile utile alcătuirii unei perspective. De aceea este necesară o minte liberă şi deschisă, care să dorească să caute dovezi.

La câteva săptămâni după întâlnirea mea cu Christine Fitzgerald în 1999, un prieten care este om de ştiinţă în California, Brian Desborough, mi-a sugerat să vin imediat pentru a întâlni o persoană numită Arizona Wilder,

victimă a marii reţele de control mental a Iluminaţilor. Aceasta lucrase pentru ei la un nivel foarte înalt şi afirmă că a condus ritualuri sacrificiale ca “Zeiţă-Mamă” pentru familia regală britanică, mai ales la castelul Balmoral din Scoţia şi într-un centru notoriu al ritualurilor satanice din castelul Mothers of Darkness (n.tr. Mamele întunericului) din Belgia. Acesta este situat în aceeaşi regiune cu sediul central al cultului responsabil pentru pedofilie, crimă şi sacrificare a copiilor care a intrat îh atenţia publicului în 1994. Cercul includea personalităţi renumite ale societăţii belgiene. Belgia este un alt punct satanic important al Iluminaţilor, de aceea sediile centrale ale NATO şi UE sunt situate acolo.

Numele adevărat al Arizonei Wilder este Jennifer Greene. Este o femeie blondă cu ochi albaştri, care provine dintr-o familie aristocrată franceză, dar are şi sânge irlandez. După ce şi-a “recuperat” amintirile la moartea celui care a manipulat-o şi a controlat-o mental, nazistul Josef Mengele, şi-a schimbat numele în Arizona Wilder şi şi-a vopsit părul pentru a se detaşa de programarea sa.

Controlul minţii realizat de Iluminaţi înţelegerea reţelei de control mental instituită de Iluminaţi şi a tehnicilor pe care aceştia le folosc, este esenţială pentru înţelegerea modului de manipulare a societăţii umane de către reptilieni. Josef Mengele era supranumit “îngerul morţii” în lagărele de concentrare naziste, unde a efectuat experimente teribile pe oameni. Acolo el a dezvoltat o tehnică numită “control mental bazat pe traumă”, în care se manipula un mecanism mental de suprimare a amintirilor extrem de traumatizante. Acest mecanism acţionează de exemplu în cazul unui accident grav de maşină, când cei implicaţi nu-şi pot aminti nimic după aceea, deoarece mintea lor pune o barieră foarte puternică în cazul acelei amintiri. Aceasta înseamnă că respectivul eveniment teribil nu mai trebuie retrăit.

Mama mea a fost lovită de o maşină şi a suferit traume teribile cu ceva timp în urmă. Nici astăzi ea nu-şi poate aminti cele 30 de secunde de dinainte de accident şi nici cele 20 de secunde de după. La acel nivel, mecanismul mental de apărare este benefic, dar Iluminaţii, în special Mengele, l-au perfecţionat în scopuri proprii. De fapt, ei cunoşteau acest mecanism de mii de ani, numai că folosirea lui la scară globală a început în secolul XX sub forma controlului mental bazat pe traumă. Pentru asta, Iluminaţii supun copiii de până la cinci-şase ani unor abuzuri inimaginabile de o extremă violenţă sexuală şi, implicit, emoţională.

În acest caz victimele sunt alese pe baza descendenţelor. Multe cercuri de pedofili sunt susţinute şi protejate pentru a servi acestor planuri, iar dacă sunt descoperite şi dezvăluite, aşa cuA a fost în cazul scandalului din nordul Ţării Galilor, numele personalităţilor implicate nu ajung să fie cunoscute (a se vedea cazul lordului pedofil McAlpine (din faimoasa firmă britanică de construcţii cu acelaşi nume)). Fost preşedinte al Partidului Conservator, McAlpine este implicat în diferite societăţi secrete, cum ar fi Cavalerii Sf. Ioan de Ierusalim. Traumele incredibile la care sunt supuşi aceşti copii, inclusiv ritualuri satanice, împart mintea în mai multe compartimente - bariere amnezice care nu permit amintirilor traumei să pătrundă în mintea conştientă. În centrele de control mental ale Iluminaţilor, cum ar fi Tavistock Institute of Human Relations din Londra (vezi Secretul Suprem), aceste compartimente ale minţii sunt cunoscute sub numele de “altare”. Imaginează-ţi o minte fragmentată într-o multitudine de părţi separate, fiecare dintre ele cu amintirea individuală a traumelor suferite, în partea din faţă a acestui “fagure” se află compart-mentul care interacţionează direct cu lumea, numit de ei “altarul din faţă”, care este complet lipsit de cunoaşterea celorlalte compartimente, şi invers. De

aceea, “altarul din faţă”, cel care este persoana “reală”, nu cunoaşte deloc ce se petrece sau ceea ce s-a petrecut celorlalte “altare”, până când barierele sunt îndepărtate, iar amintirile pe care ele le opresc trec în “altarul din faţă”, care este mintea conştientă.

Utilizând anumiţi stimuli şi cuvinte-cheie cu impact subconştient, controlorii mentali - aşa cum a fost Mengele - manevrează aceste compartimente diferite, împingând “altarul din faţă” în inconştient şi aducând în locul acestuia unul dintre “altarele din spate”. Apoi victima este abuzată sexual de o persoană faimoasă, ca George Bush sau Ted Heath de exemplu, sau este programată să ucidă. Apoi “altarul” respectiv este adus în mintea inconştientă, iar mintea conştientă, uitând ceea ce tocmai s-a întâmplat, preia din nou controlul fiinţei. Cei programaţi nu vor avea nici-o idee despre ce li s-a petrecut. Programarea unui asasinat va fi “adormită” în compartimentul respectiv până la apariţia stimulului declanşator, ce poate fi un cuvânt, o frază sau un sunet. Atunci, compartimentul “adormit” schimbă locul cu “altarul din faţă”, preia controlul corpului şi “rulează programul”. Aceasta este adevărata faţă a ucigaşilor în serie ca Thomas Hamilton (Dunblane, Scoţia), Martin

Bryant (Port Arthur, Tasmania) şi cazurile similare din Statele Unite, inclusiv cel de la liceul Columbine, unde nişte “nebuni” au omorât mulţi nevinovaţi sau cel puţin poartă vina acestor măceluri. Ei sunt “multiplii” programaţi şi li se dă o “personalitate” cu un trecut “straniu”, pentru a masca crima sub un act de aşa-zisă nebunie.

Nu este întâmplător că Timothy McVeigh, bărbatul care a fost condamnat pentru atentatul cu bombă de la Oklahoma, a fost “evaluat mintal”, ca să cităm ziarul USA Today, de către un anume Louis Jolyon West, psihiatru la Universitatea California. Ceea ce a omis ziarul să spună a fost că West este unul dintre cei mai cunoscuţi controlori

mentali ai CIA din America, iar Universitatea California este unul dintre cele mai mari centre de studiu al controlului asupra minţii umane. Tot West a efectuat o “evaluare mintală” în cazul lui Patty Hearst din faimoasa “dinastie” jurnalistică, atunci când aceasta a ieşit din rândurile Armatei Simbioneze de Eliberare, organizaţie teroristă din California anilor '70 şi creaţie a Iluminaţilor.

Cartea...Şi adevărul vă va elibera prezintă dovezile că McVeigh nu a fost omul din spatele atentatului cu bornă, dar în urma “evaluării” făcute de West şi a listei indubitabile de concluzii, el nu a oferit decât o slabă apărare în loc să distrugă dovada principală. Guvernul a fost cel care i-a numit avocatul. Mai târziu, McVeigh a cerut el însuşi să fie executat. Motivul ororilor gen Oklahoma sau al împuşcăturilor în îţiasă şi al frecvenţei lor crescânde este traumatizarea minţii colective şi justificarea legiferărilor de tot felul. Din ce în ce mai multe libertăţi au fost luate societăţii americane ca răspuns la atentatul de la Oklahoma, iar Bill Clinton a cerut “relaxarea restricţiilor în ceea ce priveşte implicarea armatei în aplicarea regulilor şi a legilor interne”. Aceasta este tehnica pe care eu o numesc problemă-reacţie-soluţie. Creezi pe ascuns o problemă, faci populaţia să ţipe: “Nu se mai poate! Trebuie să faceţi ceva!” şi apoi oferi soluţii la problemele pe care chiar tu le-ai creat, soluţii care te ajută să-ţi continui îndeplinirea propriilor planuri. Unul dintre scopurile împuşcăturilor în masă este retragerea armelor de foc din circuitul public. Nu sunt adeptul violenţei în niciuna din formele sale, dar Iluminaţii ştiu că mulţi oameni nu pregetă să folosească armele pentru a se apăra, iar ei vor să scoată cât mai multe arme din circulaţie până când vor proclama deschis statul lor fascist. Adolf Hitler a introdus legi împotriva deţinerii şi folosirii armelor înainte de a începe să umple lagărele de concentrare.

Oamenii supuşi controlului mental bazat pe traumă suferă de sindromul personalităţii multiple (MPD) sau sindromul identităţii disociative (DID). Unii dintre ei însă încep să-şi recupereze amintirile traumelor şi implicării în diverse proiecte ale Iluminaţilor, precum şi amintirile despre persoanele care regizează şi participă la aceste proiecte. Au ieşit astfel la lumină multe nume sonore - George Bush, Henry Kissinger, Dick Cheney, Al Gore, familia regală britanică, clanul Rothschild, Rockefeller şi alţii prezentaţi în celelalte cărţi ale mele. De aceea, a fost imediat creată Fundaţia pentru Sindromul Falsei Memorii, pentru a discredita amintirile pe care aceste victime le-au recăpătat. Aceasta este o operaţiune gigantică de acoperire, la care contribuie, ca întotdeauna, mass-media. Afirmaţia că victima suferă de "false amintiri" este cea mai uşoară modalitate ca agresorii sexuali ai copiilor să plece liberi din tribunale şi să fie prezentaţi de mass-media drept victime ale unor nedreptăţi. Se întâmplă ca unii să fie acuzaţi pe nedrept din răutate? Din când în când. Dar să vedem cine se află în spatele creării Fundaţiei pentru Sindromul Falsei Memorii. Liderii săi sunt Ralph Underwager, preot luteran şi psiholog din Minnesota, care, împreună cu soţia sa, Hollida Wakefield, au fost chemaţi la tribunal ca martori "experţi" în mai multe cazuri de copii ce fuseseră abuzaţi. Dar, stupoare, cei doi sunt chiar protagoniştii unui interviu din ediţia de iarnă a anului 1993 a revistei pedofile olandeze Paedika, unde susţineau pedofilia!

Implicaţi în crearea Fundaţiei pentru Sindromul Falsei Memorii au fost şi Pamela şi Peter Freyd, care se prezintă ca părinţi acuzaţi pe nedrept. Fiica lor, Jennifer Freyd, este acum profesor de psihologie la Universitatea Oregon. Ea este neclintită în privinţa adevărului din acuzaţia de abuz parental şi a vorbit împotriva motivelor şi metodelor Fundaţiei pentru Sindromul Falsei Memorii. Shirley şi Paul Eberle sunt alţi "experţi" care, în numele

Fundaţiei, neagă acuzaţiile de abuz asupra copiilor, de satanism şi de amintiri recuperate. Ei au scris The Politics Of Child Abuse (n.tr. Politica abuzării copilului), o carte care acuză mamele, medicii psihiatrii şi procurorii că tot ceea ce ei susţin despre abuzul sexual nu este decât o mare minciună. De atunci au fost chemaţi ca “experţi” în procese de abuz. Dar adevărata lor experienţă se pare că încă mai dă roade prin contribuţia lor la reviste pornografice.

Aceştia deţin o revistă sexy în California, numită LA. Star, care promovează cartea lor, The Politics Of Child Abuse. În anii '70 publicau revista pornografică numită Finger. Shirley şi Paul Eberle apar nud pe o copertă ţinând în mâini două păpuşi gonflabile numite “Love Girl” şi “Play Guy”. Donakt Smith, sergent la Departamentul Moravuri al Poliţiei niin Los Angeles, i-a urmărit pe cei doi ani de zile. Nu a putut să-i pună sub acuzare pentru difuzarea de imagini pornografice cu minori, dar Smith susţine că “există multe fotografii în care apar copii, fără însă a li se putea dovedi vârsta”. Printre articolele din Finger se numără: “Partidă de sex la 5 ani”, “Primul meu viol, avea numai 13 ani” şi “Ce se petrece când negrii adoptă copii albi”. O scrisoare ce a fost publicată în revistă la rubrica Poşta redacţiei spune următoarele: “Cred că aveţi mare curaj să tipăriţi articole şi fotografii care prezintă acte sexuale dintre 'adulţi şi copii... Păcat că nu ştiu prea multe despre femei care fac sex cu copii... Pentru că sunt singur şi nu prea mă înţeleg cu copiii, dar ştiu câteva familii care fac aceasta. Dacă aş fi însurat şi soţia şi copiii ar fi de acord, aş face sex cu fiicele mele.” Altă scrisoare spune: “Sunt pedofil şi cred că e super să faci sex cu propria fiică! Pentru că nu am numărul 3 din Finger, nu am putut să văd articolele şi fotografiile cu familii care întreţin relaţii incestuoase. Aş vrea să văd fotografii erotice cu fiice şi taţi, dar cred că este prea riscant să fie publicate.” De atunci, soţii Eberle

au produs încă o carte pentru “prietena de familie” Carole Stuart (a editorilor Lyle Stuart), în care ei resping toate acuzaţiile de abuz al copiilor din cazul faimos al grădiniţei McMartin, la care voi reveni într-un capitol viitor.

Un fost controlor mental al Iluminaţilor mi-a povestit cum aceştia şi-au instalat oamenii în instituţiile psihiatrice şi “educaţionale” pentru a-şi asigura liniştea. Persoana respectivă spunea despre Universitatea George Washington că este o pepinieră de profesori ai Iluminaţilor încă de prin anii '70. În plus, ea mai afirma că un anume dr. Timothy Brogan, principalul “antrenor” al Iluminaţilor, era expert în studiul comportamental în cadrul facultăţii de specialitate. Acea persoană mai spunea că Iluminaţii sunt afiliaţi şi grupurilor specializate în neurologia infantilă din Statele Unite, care cercetează dezvoltarea creierului şi manipularea fiinţelor umane. Pe timpul nopţii, ei experimentează programarea copiilor care sunt aduşi acolo. Această fostă sursă a Iluminaţilor afirmă că Brogan era cofondator al DELPHI, “grupul principal de antrenori” Iluminaţi din Statele Unite şi partener al ORACLE, principalul grup de antrenament din Europa. Prin această reţea de agenţi Iluminaţi care lucrează în psihiatrie şi medicină ei pot:

(a) experimenta controlul minţii bazat pe traumă;

(b) produce profesori şi psihiatri “eminenţi”, care să ofere mass-mediei şi tribunalelor ideea că sindromul personalităţii multiple nu există şi că amintirile nenumăraţilor oameni care vorbesc despre aceleaşi persoane şi repetă aceleaşi nume sunt “false”.

Arizona Wilder este una din victimele care au capacitatea de a elimina compartimentele mentale şi îşi aminteşte experienţele sale teribile. Cartea Secretul Suprem şi documentarul Revelations Of A Mother Goddess (n.tr. Revelaţiile unei Zeiţc-Mama) aduc numeroase dovezi despre faimoasele nume implicate în

reţeaua Iluminaţilor, de o parte şi de alta a Atlanticului. Ea afirmă că a fost aleasă în această poziţie datorită descendenţei sale. Iluminaţii-reptilieni cultivă descendenţi pentru a le conduce ritualurile, care au capacităţi mediumnice şi se pot conecta cu uşurinţă la energia vehiculată în timpul acelui ritual, manipulând astfel starea lor vibraţională şi acordând-o pe frecvenţa dorită.

Din momentul naşterii unui copil al descendenţilor mediumnici, de fapt chiar din pântecul mamei lor, ei sunt supuşi unui proces de control mental bazat pe traumă. Scopul este acela de a-i transforma în persoane “compartimentate”, care pot fi “declanşate” oportun pentru a conduce ritualurile conform programărilor care au fost realizate, “uitând” mai apoi tot ceea ce au făcut, până când acest compartiment rfcental este accesat pentru următorul ritual. Din nefericire pentru Iluminaţi, compartimentele Arizonei au început să dispară după moartea controlorului ei, Josef Mengele, în anii '80. Deşi i-a fost adus un alt controlor mental, Guy de Rothschild, pentru “a o prelua”, acest lucru nu a funcţionat. Acest fenomen se petrece deseori, deoarece mintea victimei îl venerează pe cel care a programat-o iniţial, mai ales dacă procesul a avut loc o perioadă mai lungă de timp. Când am întâlnit-o, Arizona scăpase de controlul mental, deşi mai erau multe alte compartimente încă neaccesate, la care a reuşit în cele din urmă să ajungă cu mult efort din partea lui Brian Desborough.

Clinton, Gore şi sataniştii elitei

În sprijinul celor mărturisite de Arizona vin relatările lui Phillip Eugene de Rothschild, un alt sa-tanist supus controlului mental de către Iluminaţi, aflat în recuperare psihică.3 După ce l-am contactat personal, am avut ocazia să discutăm direct de câteva ori. Phillip, care foloseşte un alt nume în viaţa cotidiană, explică cum “altarul din faţă” sau personalitatea sa era aparent una

de bun creştin şi povesteşte despre programarea sa mentală ca satanist şi fiu ilegitim al unui Rothschild francez. Mama sa se numea Lula Vieta Pauline Russell Campbell, născută în 1917 în Farmers viile, Texas, şi decedată în 1977. Despre tatăl său biologic el spune că nu era omul pe care îl ştia ca tată înainte de momentul vindecării şi cel al accesării amintirilor din mintea compartimentată. El afirmă că tatăl său genetic este baronul Philippe de Rothschild, unul dintre proprietarii de vii Mouton-Rothschild din Franţa, care a murit în 1988, la vârsta de 86 de ani (vezi secţiunea de imagini). Phillip Eugene mi-a spus: “Tatăl meu era un diletant decadent, satanist şi duşman al lui Dumnezeu, dar îşi iubea domeniul şi vinurile. Obişnuia să spună că acestea sunt cele care au scos “primitivul” din el. Acum proprietăţile sunt conduse de fiica baronului Philippe, baronesa Philippine, care, după spusele lui Phillip Eugene, este sora sa vitregă. El scrie că a fost conceput prin “incest ocult” ca “unul din sutele de mii de progenituri legitime şi ilegitime ale acestei puternice familii oculte de finanţişti”. Multe din progeniturile lor sunt născute artificial, cu ajutorul băncilor de spermă ale Iluminaţilor. Spusele lui Phillip confirmă propriile mele cercetări menţionate în Secretul Suprem despre principalii descendenţi reptilieni care concep nenumăraţi copii pentru perpetuarea descendenţei reptiliene, din care numai câţiva primesc numele de copii “oficiali”. Ceilalţi sunt ascunşi în spatele unor alte nume şi crescuţi de alţi “părinţi”. Mai târziu ei ajung în poziţii importante, deseori fără să ştie care a fost “norocul” lor. Dar sângele lor le permite să fie mai uşor posedaţi de entităţi din cea de-a patra dimensiune, iar prin acceptarea posturilor de conducere, ei se lasă de fapt conduşi de reptilieni şi celelalte entităţi din a patra dimensiune inferioară. Phillip Eugene afirmă că cea mai mare parte a adolescenţei sale a trăit împreună cu tatăl său Rothschild pe proprietatea

sa din Franţa. Ei au avut chiar o relaţie fizică, spune el, “fiind ţinut captiv în puterea emoţională a incestului”, care în această cultură era “normală” şi “de admirat”. Ceea ce a observat însă la tatăl său, Rothschild, era “pofta acestuia pentru putere”, pe care a început să o simtă şi el. A mai confirmat că descendenţii “oculţi” sunt controlaţi de entităţi demoniace. “Ca descendent Rothschild, am fost demonizat la maxim.” El continuă:

“Am fost prezent la moartea tatălui meu în 1988, când am primit puterea sa şi sarcina de a-mi împlini destinul în marea conspiraţie a familiei mele. Ca şi ceilalţi copii ai Ilukninaţilor, mi-am jucat rolul în revolta familiei m«le împotriva lui Dumnezeu. Când mă uit la emisiunile de pe CNN, sunt uimit să văd atâtea chipuri cunoscute de pe scena politică mondială, artă, finanţe, modă şi afaceri. Am crescut în mijlocul întâlnirilor cu aceşti oameni la ritualuri de adorare şi în centre ale puterii. Oameni de afaceri, artişti, “capete încoronate”, chiar preşedinţi, töti aceşti oameni aparent Separaţi lucrează şi conspiră astăzi pentru a aduce o Nouă Ordine Mondială... Aceşti oameni, ca şi mine, sunt SRA/DID (victime ale abuzurilor din timpul ritualurilor satanice, suferind de sindromul identităţii disociate - numiţi “multipli”.)

Ultimul preşedinte nedisociat al Statelor Unite a fost Dwight Eisenhower; cu excepţia lui, toţi ceilalţi, începând cu Teddy Roosevelt, au suferit mai mult sau mai puţin de sindromul identităţii disociate şi au fost mai mult sau mai puţin implicaţi în ocultism. La preşedintele Clinton, acest sindrom al personalităţii multiple este foarte prezent şi este un personaj activ al satanismului. La fel şi Al Gore; pe Clinton şi Gore îi ştiu din copilărie ca satanişti notorii.

Ca şi celelalte sute de mii de copii biologici din familia ocultă Rothschild, am avut propriul meu rol în această încercare a clanului de a controla lumea. Eforturile mele şi ale familiei vizau prezenţa unui membru al nobilimii europene din familia de Habsburg într-o poziţie

importantă în lume, poziţie numită în creştinism ca Antichrist. În timp ce alţii erau implicaţi în guvern, educaţie sau artă, locul meu era în,Trupul lui Christos'. Trebuia să fiu centrul puterii spirituale şi controlorul unui cult în această Biserică, în sânul căreia au trăit oameni pe care i-am cunoscut de-o viaţă drept controlori şi relee ale puterii falsului profet şi Antichristului familiei Rothschild.

Mulţi creştini disociaţi din Biserică deţin poziţii similare spirituale şi oculte ca parte a Noii Ordini Mondiale Satanice. În Biserică, eu am întrupat steaua luciferică a dimineţii, i-am reprezentat pe toţi ceilalţi satanişti care mi se alăturau în adorarea stelei dimineţii, spiritele lor erau prezente prin mine în Biserică. Construit prin ritual, dar împuternicit de legiuni de spirite, eram şi centrul spiritual al energiei satanice în,Trupul lui Christos'."4

Phillip Eugene de Rothschild, ca şi Arizona Wilder, vorbeşte despre implicarea lui Josef Mengele, cea mai puternică amintire în această direcţie reprezentând-o ochii acestuia. Amândoi susţin că "nu pot uita ochii lui Mengele". Privind în ochii lui Ted Heath, care nici măcar nu se apropie de rangul lui Mengele, ştiu exact ce ce vor să spună. Phillip de Rothschild spune că Mengele "a scos limba" la tatăl lui, Rothschild, ceea ce confirmă că Mengele avea într-adevăr un rang înalt în ierarhia Iluminaţilor.

Sunt sigur că mulţi vor fi foarte surprinşi de afirmaţia că Josef Mengele, "îngerul morţii" din Germania nazistă, a programat-o pe Arizona Wilder în Statele Unite. Cartea...Şi adevărul vă ~oa elibera prezintă documentat faptul că toate "taberele" din cele două războaie mondiale au fost finanţate de aceleaşi surse ale Iluminaţilor. Războaiele sunt mijloace eficiente de avansare a planurilor reptiliene şi de aceea există atât de multe confruntări armate în lume. Ele provoacă teamă, omoară nenumăraţi oameni, forţează ţările să acumuleze

datorii faţă de bancherii Iluminaţi şi schimbă pentru totdeauna o societate. Dar există şi nevoia protejării personalii lui-cheie de consecinţele acţiunilor lor în aceste războaie, lucru care s-a petrecut cu Mengele şi ceilalţi geneticieni, controlori ai minţii umane, savanţi şi ingineri nazişti. Ei au fugit din Germania la sosirea Aliaţilor prin implementarea operaţiunii comune britanice-americane numită Paperclip. Acest proiect a fost demascat în câteva rânduri chiaf şi în presa oficială. Un documentar german din anul 2000 a făcut cunoscută viaţa secretă a unui fost criminal de război nazist care a spionat pentru CIA după al Doilea Război Mondial, în schimbul unei false identităţi evreieşti/ Locotenentul SS Günter Reinemer a ordonat execuţia a sute de evrei în lagărul de concentrare de la Treblinka. Documentarul spunea că CIA i-a dat identitatea de Hans-Georg

Wagner. Mai târziu s-a căsătorit cu o evreică, a trăit în Israel şi a fost înmormântat într-un cimitir evreiesc. Povestea sa ar fi fost îngropată odată cu el, dacă nu ar fi simţit nevoia să se confeseze în 1988, cu puţin timp înainte de aparenta sa sinucidere. Declaraţiile sale au constituit baza documentarului Wagner's Confession (n.tr. Confesiunile lui Wagner). El spune că, după înţelegerea sa cu CIA, a petrecut câteva luni într-o bază militară americană din Frankfurt-Hochst, unde a fost circumcis şi a învăţat câteva tehnici rudimentare de spionaj. I s-a dat o identitate evreiască şi a fost trimis ca supravieţuitor al Holocaustului în Calbe, Germania de Est, unde a spionat vechile tehnologii naziste şi noile tehnologii comuniste la centrala electrică locală. Reinemer a fost mic copil în comparaţie cu alţii ca Mengele, dar este un exemplu al Proiectului Paperclip şi a ramificaţiilor sale.

Ne întrebăm câţi alţi Iluminaţi nazişti au trecut ca evrei de la război încoace? Mengele a fost dus în America de Sud şi Statele Unite unde, la baza numită China Lake

Naval Weapons Center din California, el a devenit unul din creierele ce au stat la originea proiectului de control mental al CIA, numit MKUltra, recunoscut public. MK provine de la control mental, dar se folosea pronunţia germană Kontrolle, deoarece a fost creat de nazişti cu finanţarea unora ca John Foster Dulles, secretar de stat american, şi fratele său, Allen Dulles, primul director CIA şi cel pe care preşedintele Kennedy l-a demis înainte de asasinarea sa. Dulles a participat apoi la "investigaţia" Comisiei Warren, care l-a desemnat pe Lee Harvey Oswald ca singurul responsabil de moartea lui Kennedy! Conform unui cercetător, ULTRA este numele celor mai înalte secrete referitoare la contactul cu extraterestrii şi al unei ramuri secrete a NSA care se ocupă cu aceleaşi lucruri. ULTRA conduce o reţea mixtă extraterestră-"umană" într-o bază subterană din binecunoscuta zona Dulce-Los Alamos din New Mexico, fiind şi numele unei echipe naziste care se ocupa de o presupusă bază subterană germană din Antarctica. Îţi aminteşti probabil că cercetătorul Maurice Doreai pretinde că a văzut dovezi ale faptului că reptilienii deţineau odinioară o bază în Antarctica, lipsită pe atunci de gheaţă, în perioada războaielor super-tehnologizate cu nordicii.

Regine care-şi schimbă forma

Arizona Wilder mi-a relatat despre modul în care conducea ritualuri sacrificiale cu participarea familiei regale britanice, a lui Tony Blair şi a Iluminaţilor americani ca George Bush, Bill şi Hillary Clinton, Henry Kissinger şi mulţi alţii/ Cel mai mare agent pe care îl cunoştea din rândul Iluminaţilor era un individ numit marchizul de Libeaux ("al apei"). Numele lui codificat era Pindar, ceea ce înseamnă "penisul dragonului". Arizona mi-a povestit despre sacrificarea de copii şi adulţi de către Regină şi Regina Mamă în multe centre rituale, cum ar fi cele de la castelul Balmoral din Scoţia, unde se

aflau în momentul sacrificării rituale a prinţesei Diana la Paris. Că familia regală este implicată în sacrificii umane sună destul de incredibil, dar această temă apare cu precădere de-a lungul timpului. Arizona a descris în amănunt cum, în decursul ritualurilor satanice, aceşti oameni se transformau în reptile. Diane Gould, şefa organizaţiei americane Mothers Against Ritual Abuse (n.tr. Mame împotriva abuzului ritual), confirmă şi ea acest subiect. Într-o conversaţie telefonică despre abuzul ritual, Diane m-a întrebat dacă i-aş putea explica de ce mulţi dintre clienţii ei au relatat că participanţii la aceste manifestări s-au transformat în reptile. Mulţi oameni resping cu siguranţă aceste afirmaţii, dar pentru că ei refuză să creadă, copii din întreaga lume continuă să fie sacrificaţi cu miile de către descendenţii reptilieni.

Arizona a povestit unele experienţe pe care le-a trăit alături de Regină şi Regina Mamă:

“Regina Mamă e rece, rece, rece, o persoană foarte malefică. Nimeni din suita sa nu avea încredere în ea. Au numit un “altar” (program de control mental) după numele ei. I-au spus Regina Neagră, am văzut-o sacrificând oameni şi îmi amintesc cum împingea cuţitul în rectul cuiva într-o noapte când au fost sacrificaţi doi băieţi. Unul avea 13 ani şi celălalt 18. Trebuie să vă scoateţi din minte imaginea ei de bătrânică fragilă. Când se transformă în reptila, devine toarte înaltă şi puternică. Unii dintre ei sunt atât de puternici, încât pot smulge pur şi simplu inima victimei, şi toţi devin mai înalţi cu aproape un metru atunci când îşi schimbă forma.”

Despre Regină, Arizona spunea:

“Am văzut-o sacrificând oameni şi consu-mându-le carnea şi sângele. Odată şi-a exacerbat atât de mult pofta de sânge, încât nu a mai tăiat gâtul victimei de la stânga la dreapta, conform ritualului normal, ci parcă a înnebunit, înfigând pumnalul şi sfâşiind carnea, după care s-a transformat în reptilă. Când îşi schimbă forma,

capătă o faţă prelungă de reptilă, aproape ca un cioc, şi devine palidă (aceasta corespunde multor descrieri ale zeilor şi “zeilor păsări” din vechiul Egipt şi din alte ţări.) Regina Mamă arată în mare parte la fel. Îi apar în schimb nişte umflături pe cap, iar ochii sunt terifianţi. Este toarte agresivă...

...L-am văzut (pe prinţul Charles) transfor-mându-se în reptilian şi făcând toate lucrurile pe care le făcea Regina. L-am văzut sacrificând copii.

Exista rivalitate între ei pentru partea de corp pe tare vor să o mănânce şi îşi disputa ultima suflare a victimei, pentru a-i fura sufletul. La ritualuri i-am văzul pe Andrew, pe prinţul Philip şi pe sora lui Charles (Anne), deşi ultimii doi nu au participat în prezenta mea. Când Andrew se transformă, arată mai mult ca o şopârlă. Capetele regale sunt cele mai rele în privinţa plăcerii de a omorî, a plăcerii sacrificiului şi a consumului de carne umană, sunt cei mai răi dintre toţi. Nu le pasă dacă sunt văzuţi. Cui să spui ce se petrece acolo, cine să te creadă? Ei consideră că este dreptul lor prin naştere şi se bucură din plin de el.”

Arizona a fost atacată în presă şi pe Internet pentru dezvăluirile sale din Secretul Suprem şi din documentarul său. Printre cei care au criticat afirmaţiile sale se numără editorul revistei Nexus, care îi alocă spaţiu aproape nelimitat lui Sir Laurence Cardner, publicist al Curţii şi Ordinului Imperial al Dragonului. Un alt critic vehement al Arizonei este un cercetător care, timp de câteva luni, a postat zilnic comentarii defăimătoare pe Internet, încercând să submineze conţinutul cărţii Secretul Suprem şi mai ales contribuţia Arizonei. Dorinţa sa de a discredita ideea legăturilor reptiliene cu Iluminaţii a devenit o obsesie şi a convins mulţi oameni aflaţi în poziţii de conducere de spusele sale. Unul dintre motivele menite să submineze afirmaţiile Arizonei este că victimele sindromului personalităţii multiple au o

memorie fotografică, dar nu şi Arizona, deoarece au fost nume pe care ea nă şi le-a amintit în documentar. Aceste critici demonstrează o lipsă fundamentală de înţelegere a modalităţii de control al minţii.

“Altarele din spate”, care înmagazinează amintirile traumei, au capacitatea de a-şi aminti fotografic, deoarece mintea înregistrează întotdeauna foarte bine ceva din circumstanţele traumei. “Altarul din faţă” nu este fotografic, deoarece nu el este cei care a experimentat trauma. El este doar interfaţa cu lumea, ca un fel de acoperire pentru a suprima amintirile despre abuz, accesându-le atunci când compartimentele încep să se dizolve. Deoarece criticii nu par să înţeleagă acest fenomen, ei ridiculizează pur şi simplu tot ceea ce spune Arizona. Atacurile virulente ale acestora au făcut-o chiar să se întreabe de ce s-a mai deranjat să facă publice toate aceste informaţii, din moment ce aşa-zişii căutători ai “adevărului” se poartă astfel cu ea. Dar, odată cu trecerea timpului, dovezile adunate din întreaga lume au demonstrat din nou adevărul celor susţinute de Arizona. Oamenii consideră că “e nebună”, că “este un implant al Iluminaţilor” şi “nu trebuie crezută”. Totuşi, mulţi dintre aceştia acceptă acum fundamentul afirmaţiilor Arizonei din 1999 (pe care până de curând le respingeau). Arizona este o fiinţă foarte curajoasă, fiind printre puţinii oameni care vorbesc deschis despre experienţele sale. Cei mai mulţi tac, deoarece sunt convinşi că nimeni nu-i va crede, sau rămân anonimi pentru că se tem de consecinţele dezvăluirilor lor. Criticii încearcă să prezinte ideea că singura mea sursă referitoare la reptilienii care-şi schimbă forma este Arizona Wilder. Încă o dată le sugerez să examineze dovezile, subliniind şi că afirmaţiile fiecărei persoane pe care o numesc sunt susţinute de multe altele care confirmă povestea sub protecţia anonimatului, deşi eu cunosc foarte bine aceste amănunte.

Un astfel de caz este un fost şef de poliţie, agent special şi membru în armata americană, în vârstă de 57 de ani. El spune că a păzit doi preşedinţi, doi miniştri ai Apărării şi doi şefi ai Statului Major Interarme (Comandamentul suprem al armatei americane). M-a contactat pe când scriam sfârşitul acestei cărţi pentru a-mi confirma din experienţa sa “existenţa extraterestrilor” şi că guvernul minte în privinţa prăbuşirii “extraterestre” de la Roswell, New Mexico, în 1947. Mi-a povestit de asemenea despre un craniu de cristal, care se află în posesia lui. Motivul principal pentru care m-a contactat a fost de a-mi relata un incident care i-a demonstrat că reptilienii care îşi schimbă forma sunt reali. În timp ce se afla în vizită la un prieten din Texas, a aflat că urma să li se alăture două femei din New York, şi ele prietene ale gazdei lui. I s-a spus că acestea aveau anumite capacităţi curative şi călătoriseră prin întreaga ţară realizând tot felul de vindecări. Iată ce s-a petrecut mai apoi, conform relatării acestui fost şef de poliţie:

“Am ajuns acolo înaintea celor două femei şi tocmai arătam tuturor craniul de cristal, când au sosit şi ele. La vederea acestuia, parcă au înnebunit. Şi-au acoperit ochii cu mâinile şi au început amândouă să ţipe:,Luaţi-l de aici! Luaţi-l de aici!'. Toţi au fost şocaţi de aceste reacţii, iar eu vizibil afectat... Am dus craniul de cristal în maşină şi l-am lăsat acolo. Apoi toţi păreau că s-au liniştit şi am început să discutăm. La un moment dat, cele două femei din New York s-au oferit să vindece pe cineva. Toţi au insistat să fie eu “norocosul”, deoarece sufeream de inimă şi eram în convalescenţă după un atac de cord. Am ezitat la început, după care am acceptat. Una dintre ele a trecut în spatele meu şi mi-a întins picioarele^dar fără să mă atingă, iar apoi îşi treceau mâinile deasupra corpului meu, tot fără să mă atingă, timp de aproximativ un minut, până când mi-am fixat privirea asupra celei din faţa mea. A fost o experienţă de neuitat. Am sesizat

imediat că a observat acest lucru şi asta i-a risipit concentrarea. Şi-a pierdut controlul şi s-a schimbat într-o reptilă chiar în faţa mea. Apoi imediat şi-a recăpătat controlul şi a redevenit umană.

Toiul s-a petrecut cât ai clipi din ochi. Au sărit amândouă cât colo, spunând grăbite ca trebuiau să plece, lucru care s-a şi petrecut la 30 de secunde după această întâmplare/'

Poliţistul nu a spus nimic despre ce văzuse, dar mai târziu, când rămăseseră de faţă doar două persoane, acestea l-au întrebat: “Ai văzut şi tu ce am văzut noi?” El a întrebat despre ce anume era vorba, iar aceştia i-au răspuns că văzuseră una dintre femei “...transfor-mându-se într-o reptilă şi apoi revenind la forma iniţiala”. Oameni de pretutindeni, aparţinând diferitelor trepte sociale, au relatai experienţe similare.

O sursă constantă de informaţii despre activităţile şi ritualurile reptiliene sunt cei care au fost implicaţi în organizaţii “religioase”, gen Martorii lui lehova şi Biserica lui Iisus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, cunoscută şi sub numele de Biserica Mormonă. O femeie numită Diana Huston mi-a relatat experienţele sale legate de mişcarea Martorii lui lehova, intitulată oficial Organizaţia Turnului de Veghe şi Societatea Tractatului.' Ea li s-a alăturat în 1969, atrasă fiind de mesajul paradisului pe pământ. Timp de câţiva ani totul a fost OK, după care aceştia au cerut mai mult şi doreau să obţină un control mai mare. În 1987 ea spune că începuseră să apară desene subliminale în arta, revistele şi cărţile lor, cu mesaje stranii şi feţe bizare. Unele dintre acestea sunt detaliate în arhivele de pe pagina mea web. La o convenţie din septembrie 1988, ea a vorbit în particular cu unul dintre “aleşii” executivi. Pe atunci credea că sunt “băieţii buni”. Respectivul era un brunet solid de vreo doi metri înălţime. Privindu-l în ochi, femeia a constatat cu stupoare că acesta avea o membrană subţire peste ochi.

“Nu auzisem de fiinţe reptiliene, dar ochii lui erau ca de şopârlă”, îşi aminteşte ea. Membrana îi cădea peste ochi când o privea, iar el părea că o cunoaşte, deşi ea nu-şi putea explica pe-atunci de ce. Sentimentul de pericol şi impulsul de a pleca de lângă el era copleşitor. Ea a continuat:

“în cele din urmă am înţeles că liderii noştri nu sunt chiar umani, ci progenituri ai unor fiinţe străine de această planetă. Sunt prea vicleni şi inteligenţi pentru a proveni de aici; un fel de super-rasă de fiinţe îi ghidează dintr-o altă dimensiune. Sunt aici numai pentru un singur motiv, acela de a considera oamenii ca sursă de sclavie pentru plăcerea lor de a tortura şi abuza, de a folosi puterea pentru pedepse crude şi crime”.

Trecând în revistă diferite documente şi cărţi religioase, ea a început să descopere urme de trafic de arme şi droguri (controlat global de Iluminaţi) şi “comploturi pentru a distruge lumea şi a pune stăpânire pe oameni”. Diane a dus “grămada” de dovezi la Agenţia Americană Anti-drog (Drug Enforcement Agency (DEA)), în cadrul unor întâlniri pe care le-a avut cu aceştia, l-au spus că este fie geniu, fie complet nebună. Diane aflase faptul că Organizaţia Martorilor lui Iehova deţinea camere subterane în Brooklvn, New York, iar sediul central se afla în staţia de metrou din Brooklyn, acum abandonată. Acolo se practică ritualuri satanice, inclusiv sacrificarea copiilor, şi tot acolo sunt păstrate femei, ce sunt folosite ca “incubatoare” pentru copiii care urmează să fie sacrificaţi^ Aceste lucruri se petrec pretutindeni în lume, deoarece despre existenţa acestor copii nu se ştie nimic, naşterea lor nefiind înregistrată nicăieri, şi de aceea nu li se anunţă dispariţia. Principalii descendenţi ai Iluminaţilor chiar concep copii în timpul acestor ritualuri satanice. Diane a scris că această organizaţie este complet autonomă şi chiar foloseşte sânge uman amestecat în cerneala revistelor lor. Ea afirmă că,

împreună cu un prieten, au încercat să avertizeze oamenii prin mass-media (ce surpriză!) şi că de atunci prietenul ei a avut o cădere nervoasă din care nu şi-a revenit complet.

O relatare a unor foşti membri ai Bisericii Mormone a fost trimisă de o femeie care pretinde că a trecut şi ea printr-un proces de control mental exercitat de mormoni încă de când era copilă. Cathy O'Brien spune că Biserica Mormonă, şi mai ales centrul din Salt Lake City, sunt un punct important de exercitare a controlului mental. Surse din rândul foştilor militari afirmă că Templul Mormon din Salt Lake City, acoperit de simboluri ale Iluminaţilor precum ochiul atotvăzător, este situat pe o mare bază subterană reptiliană care poate fi accesată din acest templu. Această femeie, pe care o voi numi Jane, spune că şi-a văzut copiii sacrificaţi în cadrul unor ritualuri mormone, în căutarea adevărului, ea a vorbit cu altă victimă a abuzului ritual de către Biserica Romano-Catolică şi cea Mormonă, care i-a spus că "Profetul" mormon i-a luat copilul la un ritual şi l-a mâncat. Cele două femei crescute în spiritul catolic i-au mărturisit că îi văzuseră pe cei care participaseră la acel ritual transformându-se în reptilieni şi realizând un sacrificiu uman. Jane spunea că Joseph Smith, fondatorul mormonilor, era "descendent ocult" şi că întreaga poveste oficială este o mare minciună. "Liderii sunt în majoritate reptilieni. Un martor afirmă că numai unul dintre cei 12 mormoni nu s-a transformat în timpul ritualului". Ea continuă:

"Am fost atât de indignată şi furioasă când am descoperit că abuzul extraterestru avea legătură cu abuzul ritual din biserică, mai ales atunci când credeam că biserica este autentică. (Acum ştiu că)...familiile noastre provin din descendenţii oculţi ai Angliei şi Europei. Lucrul acesta se petrece de mii şi mii de ani."a

Fără îndoială, în sânul Bisericii Mormone se desfăşoară ritualuri satanice. De fapt, numărul relatărilor arată că până şi ierarhia mormonilor a trebuit să admită asta. Ceea ce ei neagă de fapt sunt proporţiile a ceea ce se petrece şi că abuzul a ajuns la nivel de vârf. În realitate, totul este orchestrat chiar de acolo. Câteva pagini web ale unor foşti mormoni, unii fiind chiar descendenţi ai eroului mormon Brigham Young, demască aceste lucruri sinistre.”1

Rothschild-Bauer-Bush

Legătura dintre descendenţii hibrizi şi schimbarea de formă este confirmată în mod constant. Iată un excelent exemplu. Clanul Rothschild sunt descendenţi Anunnaki, iar înainte de a-şi schimba numele în “Scutul cel Roşu”, ei se numeau Bauer. Iar Bauer era o familie “ocultă” notorie din Germania medievală. Cuvântul “Roth” a devenit de asemenea Roads, Rhoads sau Rhodes, de aici numele lui Cecil Rhodes, infamul membru al clanului Rothschild care a adus devastarea şi genocidul Africii de Sud. Pe mausoleul imens al lui Rhodes din Cape Town se află lei - simbol al cultului şarpelui/Iluminaţii.

O altă linie reptiliană importantă este familia Bush din Statele Unite, care a dat doi din ultimii trei preşedinţi americani. Numele lui Bush Sr. a fost menţionat de cele mai multe ori de către cei ce-şi amintesc experienţele lui de schimbare de formă. Trebuie să subliniez însă că nu toţi cei care poartăViumele de Bauer sau Bush sunt reptilieni. Mă refer numai la aceşti descendenţi Anunnaki cu numele de Bauer şi Bush. Am primit o scrisoare pe pagina web de la o sursă care a dorit să rămână anonimă, scrisoare care leagă numele Bauer (Rothschild) de Bush. Înainte de a o citi, trebuie să ştiţi că FEMA, adică Federal Emergency Management Agency (n.tr. Agenţia Federală de Management al

Urgenţelor), este o organizaţie a Iluminaţilor, care preia controlul fiecărui aspect al vieţii americane, în mod

legal, ori de câte ori preşedintele american decretează starea de urgenţă. În fine, iată o legătură interesantă între FEMA, descendenţii Rothschild/Bauer, Bush şi schimbarea de formă:

“Acum câţiva ani am cunoscut o persoană drăguţă, care se numea Bauer. Am avut nişte discuţii interesante, una dintre ele despre schizofrenie, fenomen destul de întâlnit în familia ei, după spusele sale. I-am cerut detalii şi mi-a răspuns că mama şi mătuşa ei suferiseră de schizofrenie de tip halucinant. Straniu este că aceste halucinaţii erau foarte asemănătoare cu relatările despre “capetele încoronate” care se transformă în şopârle uriaşe!

Am fost la cartierul general al FEMA din Fredricksburg, Maryland, pentru un curs de pilotaj în 1982, în cadrul Departamentului de stat pentru servicii de urgenţă al statului Washington. La un moment dat, Louis Guiffreda, unul dintre şefi şi văr al lui George Bush, a venit în inspecţie. Când s-a aşezat, am remarcat o ceaţă întunecată în jurul său şi am continuat să-l privesc pentru a-mi da seama dacă ochii mă înşelau. În asemenea ocazii îmi place să stau în primele rânduri. În curând am sesizat că se uita fix la mine, fapt care m-a enervat. Mi-am închis ochii încercând să mă relaxez, iar când i-am deschis din nou, se îndrepta spre mine. S-a aşezat cu câteva rânduri în spatele meu, spre stânga. Când am privit iar spre el, l-am văzut aplecându-se în faţă cu ochii închişi. Am crezut că este obosit şi că vrea să se odihnească. În timp ce încercam să mă relaxez, am auzit un sâsâit straniu în spatele meu, mi-am deschis ochii fără să privesc în urmă, zărind doar o femeie din grupul nostru cu o expresie uluită şi şocată pe faţă, care privea neliniştită spre noi. În cele din urmă, Guiffreda a plecat cu bodyguarzii lui (feţe de ceară cu ochelari de soare), iar prezentarea a continuat. La final am ieşit din sală, unde am găsit-o pe femeie plângând în hohote şi tremurând în

braţele altui participant. Am întrebat ce se petrece şi de ce avusese acea expresie a feţei. Nu a vrut să-mi spună, dar în cele din urmă mi-a mărturisit ca îl văzuse pe Guiffreda “transformându-se” în şopârlă! Celălalt spunea că porecla lui Guiffreda în cercurile FEMA era “omul-şopârlă” şi că avea o boală de piele care se manifesta ca nişte solzi.

Uitasem de această experienţă până ce am citit cartea lui David. Era doar unul din acele lucruri ciudate care nu au nici-o explicaţie. Acum are... Am fost cam şocat când am pus lucrurile în ordine. Ce să mai spun? Nu doar cred, ci “ştiu” că este adevărat”.,:

Sex şi metamorfoze

Iată un alt exemplu în care nume celebre ale descendenţilor sunt asociate cu relatări despre schimbarea de formă. După cum am menţionat, membrii familiei Oppenheimer sunt manageri locali pentru reptilienii sud-africani, despre care prezint o mărturie a unui corespondent:

“Am fost în Africa de Sud unde, cu ani în urmă, am cunoscut o doamnă din Johannesburg care fusese mult timp amanta lui Sir Ernest Oppenheimer, fondatorul cartelului aurului şi al diamantelor (cu ajutorul familiei Rothschild). Ea m^-a mărturisit că Sir Ernest obişnuia să o viziteze în apartamentul ei din Parktovvn. Odată erau pe punctul de a face dragoste, dar corpul lui a luat forma şi proporţiile unei şopârle uriaşe cu solzi; aceea a fost una dintre experienţele sexuale cele mai interesante din viaţa ei. Povestea a fost atât de stranie la acea vreme, încât mi-am amintit de ea doar după lecturarea cărţii tale.”i:

Se pare că momentele de activitate sexuală favorizează transformarea prin modificarea hormonilor, a sângelui şi energiei. O femeie de afaceri din Canada mi-a povestit despre experienţele sale cu fiinţe reptiliene. Prima a fost cu un portughez care se purta execrabil cu

ea, făcând-o să se simtă aproape ca un sclav. Spunea despre el că se transforma într-o reptilă şi se comporta “ritual”, chiar şi în privinţa momentului în care îşi spăla rufele. Mai târziu a avut o relaţie cu un bărbat despre care povestea că era foarte atent şi drăguţ la suprafaţă, dar care totuşi avea o latură foarte întunecată cu care se confrunta permanent.

A cumpărat cartea Secretul Suprem încă de la prima ediţie, deoarece acolo se dezvăluie amănunţit povestea reptiliană, pe care şi ea a trăit-o. Intrând la un moment dat în dormitorul ei, el a zărit cartea pe un raft deasupra patului. Bărbatul a dat semne vădite de nemulţumire, aruncând cartea cât mai departe. În timp ce făceau dragoste, a devenit foarte violent şi dur, transformându-se în reptilă. Mâna ei se afla pe zona inferioară a spatelelui lui, în timp ce el era deasupra, şi a simţit brusc cum ceva îi împinge pur şi simplu mâna. Şi-a dat seama atunci că acestuia îi crescuse o coadă! Femeia a ţipat, l-a împins, iar el a început să-şi recapete forma “umană”. Ea l-a rugat să iasă din casă imediat, după care nu s-au mai întâlnit niciodată.

O cântăreaţă de jazz din Los Angeles, Pamela Stonebrooke, a vorbit în public despre întâlnirile sale amoroase cu o fiinţă reptiliană şi, din câte ştiu, pregăteşte o carte în legătură cu acest subiect. Prima dată când reptilianul foarte înalt a intrat în dormitorul ei, a fost pur şi simplu terifiată. Creatura a forţat-o să întreţină relaţii sexuale şi era de-a dreptul “extaziată” de teama ei. Pamela spune că acele întâlniri au continuat, dar şi capacitatea de a-şi controla frica s-a mărit considerabil, astfel că, în cele din urmă, reptilianul şi-a pierdut interesul pentru ea. Dar Pamela consideră experienţa sa reptiliană ca fiind în general pozitivă şi vorbeşte chiar despre o legătură apropiată pe care a avut-o cu acea fiinţă. Cazurile de femei violate de reptilieni sunt însă departe de a fi o raritate. Am întâlnit-o pe Pamela în

cadrul unei conferinţe pe care am susţinut-o la Los Angeles şi am constatat că este o fiinţă cu voinţă foarte puternică, o calitate absolut necesară în aceste circumstanţe. A trimis o scrisoare deschisă către comunitatea ufologilor (majoritatea membrilor acesteia sunt teribil de înguşti la minte pentru a vedea ceva mai mult decât “linia lor oficială”), din care redau în continuare câteva fragmente:

“Reptilienii nu sunt o specie corect reflectată în cadrul comunităţii QZN, iar acceptarea contactului sexual cu aceştia este dincolo de ceea ce îi interesează pe cei mai mulţi membri conservatori. Dar ştiu din proprie experienţă, precum şi de la zeci de alte femei (dar şi bărbaţi) cu care am discutat, că nu sunt singura care a trecut prin aşa ceva. Sunt însă prima care a recunoscut că este un subiect complex, un fel de sală a oglinzilor unde realităţile dimensionale se schimbă în mod constant. Cert este că reptilienii folosesc sexualitatea în scopul controlului multiplu al oamenilor.

Ei au capacitatea de a se transforma şi de a controla mintea subiectului supus experimentului respectiv, ca şi capacitatea de a oferi plăcere prin puterea lor mentală. Am întors pe toate pferţile aceste implicaţii şi nenumăratele niveluri ale semnificaţiei şi posibilităţilor prin experienţele mele de acest gen. Totuşi voi afirma, aşa cum am mai făcut-o, că am un mare respect pentru entitatea reptiliană cu care am intrat în contact şi chiar o legătură profundă cu această fiinţă/'»

Pamela mai spune că, de când a început să vorbească public despre experienţele sale, a fost contactată de sute de oameni care i-au destăinuit că au avut întâlniri similare cu entităţi reptiliene. Credo Mutwa relatează experienţele femeilor africane care au fost violate de fiinţe reptiliene sau care au fost însămânţate artificial, iar sarcina rezultată s-a terminat prin “dispariţia” fătului fără vreo explicaţie.

Cele mai multe dintre aceste femei preferă să păstreze tăcerea, de teama ridicolului public la care se expun. Totuşi, unele femei, cum ar fi Pamela Stonebrooke, rămân impasibile cu privire la acest aspect, indiferent de ceea ce cred oamenii despre experienţa ei. De fapt, avem chiar un excelent exemplu al modului în care oamenii elimină informaţia principală pe care o pot folosi pentru a înţelege mai în profunzime lucrurile. Eu ştiu asta de 11 ani. Spunând ceva care este diferit de sistemul obişnuit, masele fie te condamnă, fie te ridiculizează, fără a investiga însă în vreun fel veridicitatea afirmaţiilor. Ei resping şi deseori îşi îndreaptă ura spre mesager fără vreun alt motiv decât acela că afirmaţiile sunt diferite de ceea ce ei sunt programaţi să creadă. Mass-med ia, ca expresie a minţii colective şi viceversa, adoptă aceeaşi versiune. E pur şi simplu jalnic!

În faţa adevărului sau a unei versiuni mai precise a evenimentelor, oamenii râd sau îl condamnă ca fiind ceva rău. Chiar şi cei care sunt deschişi unor aspecte ale adevărului nu îşi pot lărgi viziunea pentru a cuprinde dovezile copleşitoare ale dimensiunii reptiliene. Un scriitor, într-o carte de altfel "interesantă" despre vechii extraterestri, confirmă întregul simbolism, numele şi referinţele şerpilor-Anunnaki; dar, după părerea lui, aceştia erau doar oameni costumaţi în reptile sau şerpi. Cred că există totuşi o altă explicaţie.

CAPITOLUL 12 - În slujba dragonului: prezentul (II)

Suntem aici pentru a învăţa să ne iubim. Nu ştiu pentru ce au venit ceilalţi.

Auden

David Jacobs, profesor de istorie la Universitatea Temple din Statele Unite, a efectuat un studiu amănunţit asupra relatărilor despre răpiri, concluziile sale fiind

publicate într-o carte numită The Threat: The Secret Agenda (n.tr. Ameninţarea: Agenda secretă) (Simon & Schuster, New York, 1988). El afirmă că un "plan extra-terestru" urmăreşte obţinerea de hibrizi din material genetic uman şi extraterestru, pentru a înlocui oamenii şi pentru a-i controla. Acesta este motivul real din spatele tuturor răpirilor în care se prelevează spermă umană sau după care femeile umane devin însărcinate, spune dr. Jacobs. El menţionează că prima etapă o reprezintă încrucişarea genelor umane cu cele "extraterestre". Apoi acest material genetic este combinat cu un ovul şi cu spermă umană, iar hibridul de stadiu Îl este încrucişat cu un alt ovul şi spermă umane. Rezultatul este o fiinţă aproape umană, iar în urma unei a treia încrucişări dintre un ovul şi sperma umană, fiinţa rezultată merge pe stradă fără să atragă atenţia.'

Dr. Jacobs descrie aici chiar modul în care au acţionat Anunnaki la prima lor creaţie, ceea ce unii ar numi "Adam", care mai apoi a evoluat în mamiferul uman de astăzi. Acest medic este de părere că ultimii hibrizi sunt ceea ce răpiţii numesc "nordici", deşi nu toţi dintre ei sunt blonzi cu ochi albaştri. Cred că este necesar să remarcăm diferenţa dintre "nordicii" extraterestri care au venit pe Pământ şi au însămânţat propriii lor descendenţi şi încrucişările hibride de tip nordic sau alţii pe care eu îi numesc arieni. Dr. Jacobs spune că aceşti "super-hibrizi" păstrează multe dintre abilităţile lor "extraterestre", cum ar fi scanarea minţii umane şi controlul celor răpiţi. El sugerează că, în timp ce hibrizii pot avea anumite caracteristici umane, ei gândesc ca nişte "extraterestri" şi răspund în faţa acestora. "Planul hibrid este planul extraterestru", afirmă Jacobs, susţinând că, în etapa finală a planului, oamenii vor fi uşor "defazaţi", în timp ce hibrizii vor fi "fazaţi". Amintirile despre părinţii iubitori, despre liberul arbitru şi despre libertatea religioasă vor fi înlocuite cu amintirile

încrucişării selective şi cu funcţiile unice setate să-i servească pe extraterestri. Aceşti hibrizi vor avea o mentalitate de turmă, fără amintiri ale alegerii individuale, fără legături de familie şi fără libertate. Va fi o ordine ierarhică, de tip fascist, în care rasa aflată la putere le domină pe cele inferioare. Nu pot găsi nici eu o exprimare mai exactă. Suntem aproape de acest ţel al lor, dar se pare că încă este timp să ne trezim... Dr. Jacobs afirmă, în urma interviurilor cu cei răpiţi, că hibrizii par nemulţumiţi de situaţia lor şi îşi doresc libertatea pe care o au oamenii.

Răpiri reptiliene

James L. Waiden, un american cu doctorat în afaceri, a avut atât de multe experienţe reptiliene, încât s-a decis să le descrie într-o carte numită TIte Ultimate Alien Agenda (n.tr. Marele plan reptilian) (Llewellyn Publications, St. Paul, Minnesota, 1998). Înainte de prima sa experienţă, nu era deloc interesat de extratereştri, de fenomenul OZN sau de literatura SF. Povestea sa a început în martie 1992, când o entitate cenuşie de aproximativ 1,30 metri, cu ochi mari şi negri, i-a apărut în cameră pe când se pregătea să stingă lumina şi să meargă la culcare. Aerul s-a răcit foarte mult şi l-a "înţepenit" pur şi simplu pe Waiden, care a început să plângă. El spunea că ochiul drept al respectivei fiinţe s-a mărit şi a devenit roşu, de unde a proiectat o rază de lumină roşie pe piciorul lui drept, care a început să-l doară foarte tare. Apoi o rază de lumină albă a fost proiectată puţin sub buric, după care a leşinat şi s-a trezit pe o masă de metal rece, imobilizat şi cu o lumină foarte puternică proiectată asupra ochilor. În jurul său se aflau nişte fiinţe îmbrăcate în "haine albe". Unele păreau umane, dar majoritatea arătau la fel cu fiinţa din dormitorul său. I-au examinat trupul şi i-au luat o mostră

de spermă. Şamanul zulu Credo Mutwa descrie scene şi evenimente similare în timpul răpirilor din Zimbabwe, de prin anii '60 (vezi documentarul The Reptilian Agenda (n.tr. Agenda reptiliană), partea I). Waiden afirmă că i s-a spus atunci că se afla undeva în subteran, prin sud-estul Kansasului, şi a fost asigurat că nu i se va face niciun rău. A auzit de asemenea o voce în minte repetându-i: “Nu eşti ceea ce crezi că eşti, trebuie să accepţi asta.” în experienţele următoare, el menţionează că i s-a spus că este un hibrid reptilian-uman.

După prima sa răpire au început să i se petreacă multe lucruri stranii:

“într-o noapte încercam să adorm, când deodată am auzit un vâjâit, după care o imagine mare a lui George Washington s-a mişcat rapid pe tavan şi apoi s-a oprit în faţa mea, atingându-mi nasul. O voce puternică a spus că George Washington era unul dintre ei şi că eu trebuie să accept faptul că sunt la fel.”2

Washington a fost un descendent al Iluminaţilor, Mare Maestru Francmason şi primul preşedinte al Statelor Unite. În anii următori, James Waiden a avut multe experienţe cu mici cenuşii şi alţi reptilieni, lucrând îndeaproape cu Barbara Bartholic, cercetătorul fenomenului de răpiri a oamenilor de către extraterestri, pentru a înţelege ce se petrece. Barbara auzise aceeaşi poveste de mai multe ori de la oameni care au pretins că au fost răpiţi. O entitate întâlnită de Waiden a fost o reptilă “interdimensională”, cu o înălţime cuprinsă între 2,5-3 metri, având picioarele lungi. Între braţe şi mijloc avea un fel de “pânză” ca de liliac, care uneori arăta ca nişte aripi. Capul era mare şi prelung ca un pepene, pielea era dură cu pete verzui, iar Waiden crede că avea şi coadă Această entitate susţinea că a posedat multe trupuri umane şi că este martora evoluţiei omenirii.* Sub hipnoză, Waiden şi-a amintit că făcea parte dintr-un grup experimental de embrioni umani crescuţi într-o eprubetă.

Embrionul, spunea el, a fost implantat în pântecul mamei sale care nu avea nici-o idee despre ce se petrecuse în realitate. Este cumva aceasta o explicaţie a legendelor despre Merovee, despre Alexandru cel Mare şi alţii despre care se spune că s-au născut din fiinţe asemănătoare şerpilor? Waiden spune că experienţa i-a oferit totuşi o explicaţie a sentimentului că este diferit de ceilalţi copii. El crede că milioane de oameni de pe Terra au fost astfel creaţi ca parte a unui program genetic "extraterestru" şi că sămânţa prelevată în timpul răpirii sale a fost folosită pentru în|pregnarea femeilor, folosite ca "incubatoare umane", iaţ despre embrion el crede că acesta a fost prelevat din pântecul mamei sale mai târziu.

O altă amintire interesantă pe care a avut-o se referă la momentul în care se afla pe masă în timpul primei răpiri, când trupul său părea asemănător celui de "extraterestru".4 Waiden simţea că aceasta era o altă dimensiune a sa, care poseda forma lui umană. Din experienţele pe care le-a trăit, el crede că "extraterestrii" pot transcende timpul, pot transforma materia, manipula gândurile şi comportamentul uman şi pot chiar crea "iluzii care să distragă oamenii pentru a satisface nevoile minţii lor". El a concluzionat că aceştia se pot mişca între dimensiunile creaţiei şi că sunt mai puţin "extraterestri" şi mai mult "interdimensionali". Aici sunt de acord cu el. Capacitatea lor de a-şi schimba starea de vibraţie ar putea explica apariţia şi dispariţia lor bruscă (părăsirea gamei noastre de frecvenţă), inclusiv capacitatea lor de a trece prin ziduri. Ei pot trece prin materia densă întocmai precum o undă de frecvenţă radio. Atunci când o persoană este răpită prin cel de-al patrulea nivel dimensional al ei ori i se răpeşte corpul fizic, acest lucru ar putea explica motivul pentru care cei răpiţi au descris că au trecut prin ziduri şi clădiri. Waiden a speculat că aceşti "extraterestri" din a patra

dimensiune sunt de fapt nivelul nostru din a patra dimensiune.

Răpitorii i-au spus lui Jim Waiden că o rasă interdimensională a colonizat Pământul şi că aceşti colonişti au venit să exploateze resursele planetei, să-i controleze energiile şi să folosească oamenii primitivi ca forţă de muncă. "Aşa cum savanţii noştri au dezvoltat anumite animale pentru a le servi drept hrană, muncă şi distracţie, savanţii extraterestri au dezvoltat fiinţele umane din aceleaşi motive - şi posibil din altele."* Waiden afirmă că "extraterestrii" pot programa răspunsuri emoţionale ale hibrizilor lor pentru a produce "nefericire, gelozie, pasiune sau dragoste"6 şi că în momentul primei colonizări a Pământului de către reptilienii interdimensionali ei au avut dificultăţi de reproducere în acest loc. Autorul susţine că, în timpul răpirilor, "extraterestrii" au capacitatea de a poseda trupul celui răpit,7 fapt care ar explica de ce Miguel de la

Madrid menţiona nevoia de a se crea "trupuri" prin care reptilienii să poată acţiona pe planeta noastră. Waiden afirmă că extraterestrii locuiesc în "adăposturi subterane" încă de la sosirea lor pe planetă, deoarece condiţiile climatice ale atmosferei de pe Terra le ameninţă supravieţuirea, deoarece ei nu-şi pot menţine constantă temperatura corpului la suprafaţa pământului. Ochii lor sunt extrem de sensibili la lumină, fapt care concordă cu afirmaţiile lui Credo Mutwa despre sensibilitatea ochilor, prezentă la cenuşii şi la reptilieni, precum şi cu povestea simbolică a lui Dracula care nu putea ieşi la lumina zilei. În mod surprinzător, spre sfârşitul cărţii Waiden are o atitudine foarte pozitivă faţă de reptilieni, dar părerea mea este că el consideră a fi bune intenţiile lor declarate în ceea ce priveşte omenirea. Dimpotrivă, eu aş spune că dovezile pe care le avem sunt copleşitoare în privinţa intenţiilor lor malefice, dar să nu uităm că acei malefici reprezintă numai o parte

dintr£ ei. Alţi răpiţi văd reptilienii într-o lumină pozitivă, în ciuda experienţelor teribile trăite în preajma lor, iar unii cercetători se înfurie rău pe cei care îi prezintă pe reptilieni într-o lumină negativă.

Mark Amaru Pinkham, autorul cărţii The Return Of The Serpents Of Wisdom (n.tr. Întoarcerea şerpilor înţelepciunii), detaliază frumos simbolismul descendenţei şarpelui din lumea antică, dar îi vede 100% într-o lumină pozitivă. El chiar îi apreciază pe unii descendenţi ai acestora, cum ar fi Benjamin Franklin, pe care îl consideră o forţă a iluminării. Dar Franl&în a sacrificat copii! Descrierea tuturor reptilienilor ca expresii ale "înţelepciunii" este la fel de ridicolă ca a-i vedea pe toţi oamenii ca fiind "răi". Iar cei care au planuri teribile pentru omenire, vor desigur să ne convingă că au venit pentru a ne "salva".

Cazurile oamenilor care se pomenesc brusc cu reptilieni în casa lor sunt deja obişnuite. Pamela Hamilton, o americancă din California, susţine că a fost vizitată acasă de nenumăraţi "nordici" blonzi cu ochi albaştri, împreună cu cenuşii şi reptilieni, şi asta de ani de zile/ Mulţi au văzut semnele de pe corpul ei rămase în urma acestor vizite. A fost supusă unei percheziţii militare în căutarea materialelor despre activităţile extraterestre şi a OZN-urilor. Pamela a descris de multe ori apariţia unui "vizitator" reptilian care avea ochi luminoşi de culoarea ambrei, ca de pisică, şi o piele gri-verde. Purta un fel de "armură" romană, iar apariţia sa era precedată de un sunet cu o frecvenţă foarte ascuţită, ca un fel de bâzâit. În acele momente, Pamela se confrunta de asemenea cu dificultăţi de respiraţie, ca şi cum cineva i-ar fi apăsat pieptul. Se simţea paralizată şi imobilizată, iar reptilianul "sărea" peste ea şi apoi aveau un fel de contact sexual care o lăsa epuizată. Este posibil ca reptilianul să se fi hrănit cu forţa ei vitală. Acea fiinţă era descrisă ca fiind extrem de puternică şi foarte agresivă, un fel de membru

al unei caste de războinici, în preajma căruia Pamela se simţea lipsită de teamă şi protejată.

California şi Arizona par a fi foarte importante pentru activitatea reptiliană, mai ales în unele zone precum Mount Lassen, un vulcan adormit care face parte din Munţii Cascade din California, Oregon, statul Washington şi sud-vestul Canada; apoi Sedona, centrul New Age din Arizona, şi Phoenix, aflat la două ore spre sud de Sedona, în Valea Soarelui. Munţii din preajma oraşului Phoenix au fost subiectul multor povestiri în care oamenii par să fi fost răpiţi de fiinţe fizice reptiliene. Unele dintre aceste relatări pot fi citite pe pagina mea web, www.davidicke.com. Protagonista unei astfel de poveşti este Angie, căreia îi plac ascensiunile montane din jurul Phoenix-ului.° Cu o astfel de ocazie, ea a găsit o peşteră în care a intrat, s-a aşezat şi a început să bea apă din sticla pe care o avea cu ea. După câtva timp s-a ridicat şi a dat să plece, dar a simţit în spatele ei o mână care o oprea. Întorcându-se, a fost şocată să vadă o faţă reptiliană. A început să râdă, crezând că era o persoană mascată, dar şi-a dat curând seama că nu este o glumă. A leşinat şi, când şi-a revenit, a auzit nişte zgomote ca un fel de lătrat şi ciripit, care de fapt erau un gen de “limbă” a reptilienilor. Încercând să se ridice, a văzut că nu-şi poate mişca nici mâinile, nici picioarele. A simţit o mână între picioare şi a încercat să-şi deschidă ochii, văzând nişte fiinţe cu feţe de şopârlă, fapt care a umplut-o de groază. S-a străduit fără succes să strige, privind reptilienii de culoare verzuie care îi îndepărtau hainele. I s-au părut o combinaţie stranie de om şi şarpe. Ochii lor aveau o strălucire gălbuie (după aim spunea Credo Mutwa), cu pupile verticale. Nasul avea nările turtite, care fornăiau în timp ce o examinau. Ea spunea că unii aveau o gură foarte largă, cu multe pliuri de piele, alţii o gură mică fără pliuri. Urechile erau mici, amplasate sus pe cap, fără lobi, iar solzii aveau o culoare diferită de

pielea capului, un kaki-verzui care devenea cenuşiu-verde pe partea posterioară a capului. Feţele erau netede, cu bărbii înguste şi ascuţite. Doi dintre ei aveau un costum de paraşutist cu un însemn ce reprezenta un dragon curbat şi o stea cu şapte colţuri în centru. Ceilalţi “oameni-reptilă” purtau nişte uniforme negre cu acelaşi însemn.

Ea a mai vorbit despre o fiinţă-şopârlă înaltă, cu piele albă şi ochi albaştri - cele identificate de multe ori ca “Draco regali”, cei mai mari în ierarhia reptiliană. Aceasta purta un costum portocaliu cu trei însemne în partea stângă, un triunghi inversat, dragonul rotund cu o stea şi un oval cu stele mişcătoare în el. În dreapta uniformei erau trei dungi negre pe un disc argintiu, iar manşeta din stânga avea un rând de triunghiuri inversate cu trei linii care intersectau acest rând. Acea fiinţă era mai înaltă decât celelalte, având peste doi metri.

Angie era acum goală, întinsă pe jos, şi îi cerea reptilianu-lui înalt să o ajute. Apoi a simţit o atingere rece pe frunte, după care a fost învăluită de un calm şi o pace stranii, realizând că era într-o cameră ovală, largă de aproximativ cinci metri. A încercat în zadar să-şi mişte capul, dar a zărit nişte ţevi cu “saci” ciudaţi, cu un fel de baloane care atârnau de acestea şi se mişcau, amintindu-i de burta căţelei sale când i se apropia termenul să fete. A cuprins-o oroarea. Se simţea ca şi cum ar fi avut două minţi, una calmă, alta oripilată, cea calmă având totuşi controlul.

Angie se mira cum de putea fi atât de liniştită în acele momente. Unul dintre reptilieni s-a dezbrăcat şi s-a apropiat de capătul mesei. Era musculos şi avea solzi pe piept şi pe partea inferioară a abdomenului. Atunci o cuprinse teama şi începu să ţipe, căutând parcă o putere supraumană de a se împotrivi. Reptilianul a proiectat o lumină albastră asupra ei şi ea a leşinat. Ultimul lucru pe

care şi-l mai amintea a fost greutatea corpului acelei fiinţe.

Când şi-a revenit, Angie se afla în maşina ei. A privit confuză în jur, întrebându-se cum ajunsese acolo. Simţea doar că făcuse ceva, fără a-şi aminti ce anume. A ajuns acasă dezorientată şi s-a grăbit către duş, sub care a rămas timp de două ore. Se simţea agitată şi iritată din cauza a ceva ce nu-şi putea aminti şi şi-a petrecut următoarele zile în pat, refuzând să răspundă la uşă. Sora ei, Susan, a remarcat că Angie avea coşmaruri în fiecare noapte şi se trezea ţipând. De asemenea, refuza să se apropie de munţii care-i plăceau atât de mult. Când s-a întors la serviciu mai târziu, a plecat la trei zile după ce un client a adus în magazin o şopârlă. Nu ştia nici ea de ce se temea atât de mult de reptile. În cele din urmă a cerut ajutorul unui medic specializat în hipnoză şi astfel şi-a amintit tot ceea ce trăise atunci.

Eva Trent, o altă americană, susţine că a avut multe contacte cu entităţi ne-umane.10 într-o noapte din ianuarie 1999, a mers la culcare în micul ei apartament. Mai târziu a auzit un fel de bâzâit, iar când a deschis ochii a fost oripilată să vadă două fiinţe stranii lângă patul ei. Una avea aproximativ 2,5 metri înălţime şi cam 150 de kilograme, cu o piele ca de crocodil sau şarpe. Cealaltă arăta la fel, dar era mai mică de înălţime. Păreau să comunice printr-un fel de “ciripit” şi le străluceau ochii. Ciripitul este un element comun în asemenea relatări, iar ochii care strălucesc sunt descrieri omniprezente în astfel de cazuri. Sumerienii îl cunoşteau pe Enlil, liderul Anunnaki pe Pământ, drept “şarpele cu ochi strălucitori”. Eva a simţit atunci că nu se mai putea mişca, o altă confirmare a modului în care “zeii-şarpe” pot paraliza oamenii. Comunicarea cu ea era telepatică şi simţea că starea sa emoţională este observată cu atenţie; probabil că fiinţele reptiliene se “hrăneau” cu energia negativă a fricii generate de ea. Tot asupra

acestui aspect insista şi Pamela Stonebrooke. Experienţa s-a terminat pentru Eva în momentul în care a început să opună rezistenţă mentală şi s-a vizualizat într-un halou de lumină albă, fapt care i-a încurcat pe reptilieni, următorul lucru de care ea îşi aminteşte fiind o stare de epuizare, dimineaţa când s-a trezit. Verificând prin cameră, a găsit casetele preferate distruse, pe un raft situat la mai bine de doi metri de patul ei. Casetele erau contorsionate, ca şi cum ar fi fost ţinute la căldură mare, dar fără miros de plastic ars. Raftul nu prezenta niciun fel de urme de expunere la căldură sau flacără, singura explicaţie fiind un fel de călduAa produsă de microunde.

Scriitoarea americancă Alex Christopher a demascat ani la rând prezenţa reptiliană, iar eu am vorbit cu ea pentru prima oară la Denver în 1996. Alex Christopher este autoarea volumelor I şi Îl din cartea Pandora's Box (n.tr. Cutia Pandorei), ce conţine relatări ale experienţelor sale directe cu reptilienii şi “cenuşiu cu ochi mari”. În

Panama City, Florida, ea a fost trezită la 2:30 noaptea de un vecin, pilot pe un avion comercial. Intrând în casa lui, a văzut-o pe soţia acestuia era la pământ şi cu ochii daţi peste cap. Alex povestea că simţea o energie extrem de puternică în cameră, care părea că vrea să-i pătrundă în Cap. Era ca un fel de radiaţie, deoarece a doua zi toate plantele din cameră erau ofilite. Vecinii i-au spus că făceau dragoste când a început totul. Au văzut un flash luminos ieşind din pat, iar el avea încă nişte zgârieturi pe mână de la un fel de gheară mare, care i-a ars pielea. A doua zi durerea era atât de intensă, încât zona nu putea fi atinsă, iar Alex spune că are şi o filmare video a acestor semne. Pentru ea, această poveste a reprezentat abia începutul, căci, pe când se afla acasă în pat, i-a apărut un reptilian:

“M-am trezit cu,chestia' aia lângă pat. Avea nişte ochi galbeni cu pupile ca de şarpe, urechi ascuţite şi cute pe

faţă; era îmbrăcat într-un costum argintiu care m-a băgat în sperieţi. Am aruncat cuvertura de pe pat şi am început să ţip...,Chestia' aia cu grimasă de pisică şi cu ochi strălucitori... era prea mult. Am mai văzut fiinţe de acest fel de mai multe ori... Aveau nas coroiat şi aparenţă destul de umană, cu excepţia ochilor şi a pielii cenuşii...

Mai târziu, în 1991, lucram într-o clădire dintr-un oraş mare şi făcusem o pauză pe la 6 seara, ca apoi să mă trezesc că era ora 10:30 şi eu mă aflam tot într-o pauză scurtă. Mi-am amintit treptat că fusesem luată la bordul unei navete spaţiale, trecând prin cele patru etaje ale clădirii de birouri şi apoi prin acoperiş. Pe acea navetă spaţială am întâlnit germani şi americani lucrând împreună cu extraterestrii cenuşii, după care am fost luaţi într-un fel de complex locuit tot de reptilieni... cei pe care copiii îi numesc Godzilla, cu dinţi scurţi şi ochi strălucitori şi galbeni... Ceea ce mi-a rămas în minte sunt fiinţele asemănătoare reptilelor sau velociraptorilor, cele mai crude şi cele mai hidoase.”1

O altă constantă a contactului cu reptilienii şi cenuşiu este mirosul putred care persistă în jurul acestora, în timpul răpirii, Alex Christopher a văzut o insignă cu dragon pe uniforma unui reptilian. O altă sursă spunea că a văzut acelaşi simbol la Fort Waiden, în Statele Unite, iar un simbol al şarpelui înaripat se poate vedea pe mâneca soldatului israelian care o consolează pe fiica prim-ministrului israelian asasinat Yitzchak Rabin, la funeraliile din 1995 (vezi Newsweek din 20 noiembrie 1995). Multe însemne ale forţelor armate americane prezintă dragonul şi reptila, după cum se vede în arhiva de simboluri de pe pagina mea web. Există multe relatări despre reptilieni care-şi schimbă forma, preluate din bazele militare şi unităţile medicale. Autorul şi cercetătorul John Keel a adunat numeroase relatări despre reptile zburătoare, văzute de mulţi oameni. Acestea sunt cunoscute ca “oameni-molie”, ca un fel de

pterodactili, de şerpi zburători sau Draco înaripaţi. Toate concordă cu descrierile vechi şi moderne din întreaga lume despre reptilienii "regali" din constelaţia Draco cu cozi, aripi şi coarne. Keel a compilat descoperirile sale într-o carte numită The Mothmen Prophecies (n.tr. Profeţiile oamenilor-molie) (Signet Books, New York, 1976). Iată un fragment:

"Conform relatării sale, Connie (Cafrpenter), o adolescentă timidă şi sensibilă, se afla în maşina ei şi conducea spre casă de la biserică, pe la ora 10:30 dimineaţa, în duminica de 27 noiembrie 1966, când, la traversarea câmpului pustiu din Mason County Golf Course, din afara localităţii New Haven, Virginia de Vest, a văzut deodată o mare figură cenuşie. Avea forma unui om, dar mult mai mare, peste doi metri înălţime şi era foarte solidă. Ceea ce i-a atras atenţia au fost ochii acelei fiinţe. Erau mari, rotunzi, roşii ca de foc şi aţintiţi asupra ei cu un efect hipnotic. "Mă mir că nu am ieşit de pe drum", a comentat ea mai târziu.

Încetinind şi continuând să privească apariţia, din spatele acestei creaturi s-a desfăcut o pereche de aripi largi de aproape 3,5 metri. Era clar că nu putea fi o pasăre uriaşă, ci o chestie asemănătoare cu omul, care s-a ridicat de la pământ ca un elicopter, fără a bate din aripi, îndreptându-se spre maşina lui Connie şi cu ochii aţintiţi asupra ei, trecând razant deasupra fetei care a apăsat nebuneşte acceleraţia într-un acces de isterie. În acea iarnă peste o sută de oameni au văzut creatura respectivă."12

Este semnificativ faptul că multe dintre apariţiile acestor oameni-reptile zburătoare au legătură cu intrările închise ale unor tuneluri subterane cunoscute drept complexul TNT, unde se depozita explozibil în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Un tânăr vânzător de pantofi, pe nume Thomas Ury, conducea pe Autostrada 62 la nord de zona TNT, când a remarcat o figură

aproape umană stând pe un câmp din apropierea drumului. “Deodată şi-a desfăcut aripile şi s-a ridicat în aer, ca un elicopter.” Americanii băştinaşi îşi amintesc legenda Păsării Tunetului, care răpeşte copii şi bătrâni. Triburile Dakota o cunosc drept Piasa, un monstru demoniac cu aripi de liliac, corp umanoid, coadă lungă şi ochi roşii. Relatări asemănătoare au fost primite şi din alte părţi ale lumii.

O altă martoră, pe nume Odette, povesteşte o experienţă pe care a avut-o într-o casă din Quebec, Canada, împreună cu o prietenă discutau despre OZN-uri şi oameni contactaţi de fiinţele extraterestre. Prietena ei fusese contactată la un moment dat şi avusese o întâlnire cu o navă spaţială; ea susţinea că atunci a fost luată în acea navă şi a zburat în cosmos. Odette spune că nu credea deloc aceste lucruri. “îmi imaginam ca bate câmpii, dar am lăsat-o în pace”, îşi aminteşte Odette. Femeia arăta cam de 30 de ani, înaltă şi puternică, cu păr deschis la culoare, lung până la umeri, o frumuseţe “obişnuită”. A rugat-o pe Odette să o lase să-şi arate adevărata înfăţişare, iar Odette a încuviinţat cu multă compasiune. Iată continuarea relatării:

“Am mers într-o cameră liniştită, ne-am aşezat faţă-n faţă, m-a luat de mâini, spunându-mi să mă relaxez şi să o privesc. Am văzut atunci o reptilă înaltă de vreo doi metri, având culoarea verde-ma-ronie, privindu-mă fix, şi vă jur că rânjea la mine. M-a întrebat apoi dacă nu avusese dreptate cu frumuseţea ei. Am încuviinţat şi m-am îndreptat spre uşă...”13

Oamenii în negru

Relatările despre reptilieni care-şi schimbă forma vin de pretutindeni, din întreaga lume, iar fenomenul “oamenilor în negru” are legătură cu aceste relatări. Aceştia sunt indivizii îmbrăcaţi în costume negre, care-i intimidează pe mulţi cercetători OZN, dar mai ales pe cei răpiţi. Cei mai mulţi par agenţi guvernamentali, dar mai

sunt şi alţii care nu arată “umani”. Ei sunt înconjuraţi de o aură stranie, iar mulţi oameni au declarat că “dispar” brusc. Îmi amintesc relatarea unui proprietar de garaj şi în acelaşi timp investigator OZN în cadrul unui program TV despre “oamenii£n negru”. Aceştia au apărut din senin fără vreun mijloc de transport, garajul aflându-se în mijlocul câmpului. După conversaţia avută, ei au dispărut la fel de repede, fapt imposibil în circumstanţe normale, deoarece locul permitea o bună vizibilitate pe o distanţă de câţiva kilometri. “Oamenii în negru” sunt numiţi astfel după îmbrăcămintea lor închisă la culoare, de cele mai multe ori gen “business” sau “agent”, de la care nu lipsesc ochelarii negri de soare. Ţinuta lor prezintă toate semnele nevoii de protecţie faţă de soare - trăsătură clasică a reptilienilor şi cenuşiilor. De cele mai multe ori 'sunt descrişi ca având pielea foarte albă şi uneori măslinie, cu textură reptiliană. Celelalte caracteristici includ mirosul urât şi respiraţia greoaie de sulf, descrise constant de cei răpiţi.

Deseori ei apar în maşini “noi” negre, din modele care nu se mai fabrică de zeci de ani. În ciuda vechimii lor aparente, nu par a fi uzate sau deteriorate, ci noi ca din fabrică. Fiinţe asemănătoare, îmbrăcate în contextul perioadei, au fost semnalate în decursul secolelor în multe părţi din lume. Aşa-numita “Doamnă cu Coasa”, despre care se spunea în diferite comunităţi că se făcea văzută înaintea apariţiei unei epidemii letale, era descrisă în termeni remarcabil de asemănători cu “oamenii în negru” de astăzi.

Asociaţia pentru Investigaţii Extraterestre (Association of Extraterrestrial Investigations - APEX), înfiinţată de dr. Max Berezowsky în Sao Paulo, Brazilia, a strâns dovezi despre “oamenii în negru”, inclusiv povestea unui tânăr pe nume Aeromar.” Acesta spunea că era hărţuit de trei oameni în costume şi cravate negre despre care credea că erau de la poliţie. Se muta dintr-un oraş în altul pentru

a scăpa de ei şi odată s-a plâns la poliţia din Rio de Janeiro pentru hărţuire. Poliţia nu l-a crezut, iar el s-a mutat în Sao Paolo. La un moment dat, o maşină a oprit lângă el pe stradă. Spunea că “şi-a pierdut voinţa de a rezista” şi a intrat în maşina care îl urmărea de câteva luni de zile. A fost dus într-o zonă împădurită unde a văzut un “OZN” de dimensiuni foarte mari; au coborât şi au mers cu toţii în acel aparat care plutea deasupra pământului şi era înconjurat de un “inel luminos”. Următorul lucru pe care şi-l aminteşte este că se afla în interiorul navei şi era legat de mâini şi de picioare. O bară de fier îi presa capul de un scaun şi a văzut cum “oamenii în negru” şi-au schimbat forma. “Capetele s-au crăpat ca

O inimă, iar pielea a devenit solzoasă şi verde ca de reptilă. Totul s-a petrecut în anii '79-'80, cu mult înainte ca “oamenii în negru” să fie asociaţi cu reptilienii. Aeromar a văzut acolo cadavre umane agăţate de nişte cârlige. Apoi a leşinat şi s-a trezit pe strada de unde se urcase în maşină, câteva ore mai târziu, fără trafic în jur. A plecat acasă foarte panicat şi a povestit unui coleg de cameră ce

1 se petrecuse, dar chiar în mijlocul povestirii o forţă invizibilă l-a trântit de perete. Reptilienii îi ceruseră să nu spună nimănui despre experienţa sa, dar totuşi a relatat mai târziu prin ce trecuse, după ce l-a cunoscut pe dr. Max Berezowsky şi membrii APEX.

Într-o remarcabilă emisiune radio, Sightings, o femeie numită Joyce Murphy a vorbit despre reptilienii care-şi schimbă forma. Ea este preşedinta şi fondatoarea organizaţiei Beyond Boundaries (n.tr. Dincolo de frontiere), care efectuează expediţii în toată lumea. Femeia a povestit prezentatorului Jeff Rense despre experienţa stranie a unei poliţiste din Brazilia, care a descris fiinţele reptiliene ce-şi schimbă forma. Joyce relata:

“Persoana respectivă are o funcţie înaltă în poliţie. Se pare că există fiinţe care-şi schimbă forma, cel puţin în Brazilia, care iau femei pe post de incubator pentru ei. Pentru a-şi arăta forma lor firească, de reptilian, aceste fiinţe îşi schimbă forma chiar în prezenţa oamenilor. Şi mai ştiu o astfel de istorisire. Fiica unui inginer aeronautic din Sao Paolo povesteşte despre o colegă studentă care şi-a dezvăluit adevărata formă... un fel de reptilă. Aceşti oameni nu se cunosc între ei, dar se întâlnesc pentru a aduna informaţii despre cum stau lucrurile în realitate. Doamne, în ce am intrat?”-

Bazele subterane reptiliene

Există multe relatări despre reptilieni şi schimbări de formă, dar cei mai mulţi nu cunosc acest fapt, deoarece 99% dintre oameni preiau “ştirile” şi “informaţiile” din mass-media oficială. La rândul ei, mass-media preia “ştirile” şi “informaţiile” din surse oficiale care, ca şi mass-media, sunt patronate de descendenţii reptilieni. După ce am vorbit despre reptilieni în emisiunea Sightings, am primit următoarea relatare a unei experienţe din infamul complex subteran Dulce din New Mexico. Acestea sunt cuvintele unui angajat civil în armată, din baza de la suprafaţa complexului:

“Aveam de îndeplinit o sarcină obişnuită când a apărut un nou-venit, mecanic, cu o treabă urgentă de făcut. Eram amândoi aplecaţi asupra piesei de sudat şi m-am uitat scurt la faţa lui. Mi s-a părut că avea ochii acoperiţi de o peliculă semitransparentă. Trăsăturile sale umane s-au şters şi a apărut o chestie cu ochi bulbucaţi, fără păr şi cu solzi pe piele.”

Apoi a văzut acelaşi lucru la o santinelă la poarta de la intrarea în baza Dulce, iar martorii au vorbit despre reptilieni care-şi schimbă forma la Spitalul Militar Madigan de lângă Fort Lewis în statul Washington. Există complexe subterane în întreaga lume şi la cel mai adânc nivel ele se continuă cu centrele subterane ale

reptilienilor şi cenuşiilor. Zona 51 din Nevada este cel mai cunoscut complex din cercurile de cercetare OZN, dar chiar faptul că este atât de faimos şi prezent în filmele de la Hollywood, arată că este de departe cel mai important. Complexele sunt conectate între ele printr-o reţea vastă de tuneluri construite cu tehnologie de perforare nucleară secretă. Prin această tehnologie se pot săpa câţiva kilometri de tunel pe zi, ca extensie a reţelei globale de tuneluri create de atlanţi şi lemurieni, menţionate în legende şi în diverse relatări ale unor oameni din Statele Unite, America Centrală şi de Sud, Marea Britanie, Egipt, Mesopotamia, Turcia, Asia, China, Malta, de pretutindeni. Tunelurile au reţele de transport de mare viteză. Oameni din interior le descriu ca "trenuri magneto-leviton", care sunt capabile de viteze de peste două ori viteza sunetului. Ele sunt construite de mari firme ale Iluminaţilor, ca Rand Corporation, General Electric, AT&T, Hughes Aircraft, Northrop Corporation, Sandia Corporation, Stanford Research Institute, Walsh Construction, Colorado School of Mines şi mai ales Bechtel (Beck-tul), o mare firmă a reptilienilor.

Aceste baze subterane, sistemele de tuneluri şi tehnologia lor au fost descrise de foşti militari, sclavi ai controlului mental, şi de personaje ca Phil Schneider, care au ajutat la construirea lor. Schneider este fiul unui comandant de vas german din cel de-al Doilea Război Mondial, Otto Oscar Schneider. Tatăl său a fost capturat de americani şi dus în Statele Unite pentru a lucra pentru Iluminaţi. Ca în majoritatea cazurilor, copiii agenţilor Iluminaţi sunt crescuţi pentru a lucra pentru aceiaşi stăpâni, iar Phil Schneider a avut sarcina de a construi secţiuni ale multor complexe subterane din Statele Unite. El spunea că ştie 131 de baze militare subterane cu adâncimea de aproximativ 500 de metri, construite pentru planurile Noii Ordini Mondiale. Două dintre bazele în care Schneider a fost prezent sunt Zona 51 din

Nevada şi Dulce, New Mexicd Dulce este un orăşel de aproximativ 1000 de locuitori, situat în Rezervaţia Apache Jicarilla, la o înălţime de aproape 2000 de metri. De aici au apărut multe relatări despre decolări şi aterizări OZN, răpiri “extraterestre”, mutilări umane şi animale. Aceeaşi bază este locul aşa-numitelor “războaie de la Dulce”, în care se spune că reptilienii şi cenuşiu s-au luptat cu personalul militar şi civil uman.

Au fost multe victime în ambele tabere, iar Phil Schneider susţine că a luat şi el parte la acest schimb de focuri. El spune că a fost lovit de o armă laser şi că are o cicatrice mare pe piept. Participarea sa la luptă a fost făcută publică într-o prelegere din 1995, deşi în ea apar multe alte elemente:

“Treaba mea era să cobor în găuri şi să verific mostrele de stâncă, recomandând explozibilul pentru fiecare tip de stâncă în parte. Ne-am pomenit la un moment dat într-o peşteră mare, plină de extraterestri cunoscuţi drept micii cenuşii. Am împuşcat doi dintre ei. Noi eram cam 30 de oameni şi deodată au apărut aproximativ 40 de extraterestri, care au fost toţi omorâţi. Am văzut apoi o întreagă bază subterană plină cu extraterestri. Mai târziu, am aflat că trăiau deja de mult timp pe această planetă... Asta explică multe despre teoria vechilor as-tronauţi.”

Schneider a început să avertizeze lumea în privinţa a ceea ce se petrece, deşi ca de obicei cei mai mulţi oameni nu ascultă. Schneider, care lucra îndeaproape cu cercetătoarea Alex Christopher, a murit în ianuarie 1996 în condiţii foarte suspecte, care au fost făcute să pară sinucidere. El spusese cu un an înainte, în cadrul unei prelegeri publice, că “la trecerea fiecărui an calendaristic, tehnologia militară creşte cu 44,5 ani (în comparaţie cu rata creşterii din tehnologia “convenţională”). Iată de ce este uşor de înţeles de ce în 1943 s-a putut face, prin utilizarea tehnologiei tubului cu

vacuum, să dispară efectiv o navă dintr-un anumit loc pentru a apărea în altul”, referire la Experimentul Philadelphia, în care o navă militară americană a devenit invizibilă şi a translatât în altă dimensiune.

O altă bază subterană la care a lucrat Schneider se află sub Aeroportul Internaţional Denver, la est de acest oraş. Construcţia a ridicat mari probleme din cauza costurilor uriaşe - ca şi din cauza gării gigantice săpate de Bechtel ca parte a “îmbunătăţirii reţelei de transport” din Boston, Massachusetts. Aeroportul Denver este plin de statui ale gurguilor, de simboluri masonice şi ale Iluminaţilor.

După spusele lui Schneider, există acolo cel puţin 10 niveluri subterane şi un întreg un oraş subteran cu o suprafaţă de 11 knv. Despre baza din Denver se spune că include mari “tabere de izolare” şi spaţii subterane pentru încarcerarea “dizidenţilor”. Muncitorii de pe nivelurile inferioare ale bazei au văzut multe scene teribile despre care au refuzat să vorbească. Aceste baze sunt cele unde dispar milioanele, da, milioanele de copii din lumea întreagă. Ştiu că este greu de crezut aşa ceva, dar ei sunt folosiţi pentru muncă forţată şi apoi sunt consumaţi de reptilieni, precum sunt vitele de către oameni. Muncitorii de la baza Dulce din New Mexico au relatat că au văzut cele mai groteşti lucmri la nivelurile inferioare ale bazei. Cercetătorii Bill Hamilton şi Tal Levesque (cunoscut şi ca Jason Bishop III) au adunat următoarele informaţii despre Dulce, publicate într-o revistă OZN:

“Nivelul 6 este numit şi,Sala Coşmarurilor', din cauza laboratorului genetic. Relatările lucrătorilor care au văzut experimente bizare sunt de genul:,am văzut oameni cu mai multe picioare, care păreau jumătate oameni-jumătate caracatiţe, dar şi oameni-reptile care aveau mâini de oameni $ plângeau ca nişte bebeluşi. La fel şi un amestec de şopârle-oameni, peşti, foci, păsări şi

şoareci, toate ţinute în cuşti. Am văzut de asemenea umanoizi înaripaţi, creaturi groteşti ca nişte lilieci, cu înălţimea de la un metru până la peste doi metri, dar şi fiinţe gen gurgui şi reptile/

Nivelul 7 este chiar mai rău, rânduri şi rânduri de amestecuri umane ţinute la rece. Recipiente mari de păstrare a embrionilor de umanoizi în diferite stadii de dezvoltare. Oameni în cuşti, de obicei sedaţi şi drogaţi, care uneori ţipă şi imploră ajutorul. Ni s-a spus că sunt nebuni incurabili, în urma testărilor foarte riscante de medicamente pentru vindecarea nebuniei. Am fost sfătuiţi să nu le vorbim deloc. La început chiar am crezut toate acestea, dar prin 1978 câţiva muncitori au descoperit adevărul..

Această descoperire a dus la “războaiele din Dulce” din 1979, lupta dintre oameni, pe de o parte, şi reptilienii şi cenuşiu reptilieni, pe de altă parte, în care au murit mulţi savanţi şi militari, luptă în care Phil Schneider susţine că a fost rănit. Un ofiţer de securitate de la Dulce, Thomas Castello, a descris într-o revistă dedicată OZN-urilor cercetările realizate la baza din Dulce. Informaţiile sale au primit numele de “Documentele Dulce”. Castello a lucrat timp de şapte ani pentru Rand Corporation, o operaţiune a Iluminaţilor din Santa Monica, în California, fiind transferat la Dulce în 1977. El a aproximat numărul “cenuşiilor” de la Dulce la peste 18.000, dar a văzut de asemenea şi numeroşi reptilieni umanoizi înalţi. Ştia de existenţa a şapte niveluri ale bazei, deşi admite că puteau fi mai multe, şi că extraterestrii se aflau la ultimele trei niveluri. Gradul de securitate creşte odată cu nivelul. Singurul semn în limba engleză se afla deasupra staţiei de transport pe care scria “spre Los Alamos”, o altă mare bază subterană reptiliană din New Mexico. Cele mai multe indicatoare de la Dulce sunt însă în “limbajul simbolic extraterestru”, un sistem universal de simboluri înţeles de oameni şi de

extraterestri. Iluminaţii comunică la suprafaţă în limbajul simbolic, după cum am arătat în

Secretul Suprem şi în arhiva de simboluri de pe pagina mea web. Se presupune că, la origine, hieroglifele sumeriene, egiptene şi chinezeşti au fost un limbaj reptilian sau extraterestru. Alte legături ale tunelului de la Dulce ajung la complexurile subterane de la Page, Arizona, Zona 51 din Nevada, Taos, Carlsbad şi Datil, New Mexico, Colorado Springs şi Creede, Colorado. Castello spunea că există o vastă reţea de legături de transport subteran sub Statele Unite, care se extinde în sistemul global de tuneluri şi oraşe subterane.

El a descris, de asemenea, măsurile stranii de securitate de la Dulce. Sub nivelul 2, fiecare angajat este cântărit dezbrăcat şi i se dă o uniformă. Orice schimbare de greutate este notată, iar cei la care diferenţa este mai mare de 1,5 kg sunt examinaţi radiologie. La intrarea în toate zonele “sensibile” există cântare, iar greutatea fiecăruia trebuie să se potrivească cu cartela şi codul de intrare. Castello a mai dezvăluit unele dintre lucrările genetice de la Dulce. El spunea că savanţii de acolo pot separa “corpul bioplasmic” de cel fizic şi pot plasa o “entitate extraterestră” (conştiinţă) într-un corp uman, după ce “îi îndepărtează sufletul”. M-am gândit ce personalităţi, inclusiv prim-miniştri şi preşedinţi, au fost duşi acolo şi posedaţi de entităţi reptiliene. Ei arată fizic la fel pentru public, dar comportamentul este decis de o altă forţă...

Există legende vechi ce vorbesc despre oameni care, în timpul nopţii, sunt înlocuiţi de cei care-şi schimbă forma. Este probabil ca unii descendenţi cu o anumită parte de ADN reptilian să posede mai uşor corpul uman, acesta fiind un motiv al preciselor înregistrări genetice ale descendenţilor. Presa mondială a Iluminaţilor a anunţat în 2000 cu surle şi trâmbiţe că Bill Clinton şi Tony Blair au reuşit cartografierea genomului uman, fapt

încă mai semnificativ, deoarece Departamentul american pentru energie are laboratoare la

Dulce şi legături strânse cu Institutul Naţional pentru Sănătate, Fundaţia Naţională pentru Ştiinţă şi Institutul Medical Howard Hughes, toate instituţii ale Iluminaţilor.

Cercetătorul Alan Walton, care explică amănunţit pe Internet conexiunea reptiliană, spune:

“Sub cele mai mari oraşe, mai ales în Statele Unite, există o contraparte subterană a acestora, controlate de “elita” masonică/hibridă/extraterestră. Deseori terminalele de suprafaţă/subterane există sub sediile lojilor masonice, sub secţiile de poliţie, sub aeroporturi şi clădiri federale din marile oraşe... unele nu neapărat importante. Proporţia de oameni este probabil de 10% (“elita” frăţiei hibride militar-industriale din subteran, spre deosebire de ceilalţi 90% de la suprafaţă). Dintre aceştia nu fac însă parte şi speciile pur reptiliene, care locuiesc în zone chiar mai adânci în pământ.

Unele dintre centrele importante ale populaţiei au fost intenţionat stabilite de elita masonică/hibridă a “lumii” Noi şi Vechi pentru a permite accesul uşor la anumite niveluri, dintre care unele au deja zeci de mii de ani. Având în vedere că laboratoarele din Los Alamos (New Mexico) aveau un prototip de maşină de perforat cu propulsie nucleară care topea la propriu pământul cu o viteză de 12,5 kilometri/oră în urmă cu 40 de ani, îţi poţi imagina cât de extinse au devenit aceste sisteme subterane. Ele oferă acces la sindicate ale crimei organizate care acţionează la suprafaţă. Aceştia au dezvoltat o întreagă ştiinţă a,borgonomiei', prin care ne aduc treptat în starea de sclavie prin taxare pe mai multe niveluri, prin inflaţie, manipulare, reglementări, amenzi, licenţe... iar întreaga înşelătorie debit-credit este condusă de Federal Reserve şi Wall Street.

Pot confirma că New York este unul dintre cele mai draconice “cuiburi” din lume. Sau mai degrabă o veche

reţea subterană atlanta din acea zonă. Ei controlează la propriu întreaga piramidă de pe Wall Street din subteran... cu puţin ajutor al descendenţilor reptilieni ca Rockefeller etc. De fapt, aceste linii genetice funcţionează parazitic: societatea subterană este o societate parazitică, iar cea de la suprafaţă este societatea gazdă.... Cât despre “cuibul” New York/Wall Street, în urma bombardării World Trade Center (sau World Slave Center), se cunoaşte prea puţin faptul că un adăpost subteran cu şase niveluri, controlat de serviciile secrete americane, a fost destul de avariat. Aceste niveluri nu se terminau însă acolo; ele par să fi servit ca mare terminal pentru societatea subterană a elitei masonice şi societatea de suprafaţă pe care o controlează.”17

Sunt sigur că locaţia acestor oraşe importante a fost selectată deoarece se află deasupra tunelului subteran reptilian-Nefilim şi al sistemelor de peşteri şi/sau în puncte importante de vortex. De exemplu, oraşul Phoenix, din Arizona, este construit pe una din vechile reţele, ca şi Los Angeles (“Oraşul îngerilor”). Lauren Savage, webmaster al paginii web, care locuieşte în Texas, afirmă că în fiecare district din acel stat există o clădire cu arhitectură gotică europeană (adică rep-tiliană), fapt straniu pentru că aceste aşezări texane sunt construite încă de prin anii 1870. Despre aceste clădiri el spune că sunt tribunale districtuale aşezate pe tuneluri subterane şi sisteme de adăposturi Subterane. Dallas este un astfel de exemplu, cu tunelurile sale subterane de sub Dealey Piaza, unde a fost împuşcat preşedintele Kennedy în 1963. O excelentă portiţă de scăpare pentru asasini. Se pare că aceste tuneluri se află sub locul primei loji masonice din Dallas, din Dealey Piaza. Aproape de ea există vechea clădire roşie a tribunalului, construită în 1870 şi “îrnpodobită” cu gurgui.

În anii 1950 şi 1960 au fost descoperite tuneluri subterane, iar Lauren a vorbit cu un om care în tinereţe a lucrat la autostrada statală. Într-o zi obişnuită de muncă, au dat peste un tunel vechi, unde au găsit şine de cale ferată şi un fel de tren alimentat cu o sursă necunoscută de energie. Au pornit spre capătul tunelului, până au ajuns sub un depozit de haine vechi. Dallas era o aşezare franţuzească numită în trecut Arcadia (un cod al Iluminaţilor pentru Atlantida), iar o suburbie a sa încă mai poartă numele de Arcadia Park, în 1999, ei au demonstrat că clădirea Capitoliului din Austin are baze subterane, pe care doreau să le restaureze. Această clădire fusese cartierul general al lui George W. Bush înainte de a fi ales preşedinte.

Alan Walton afirmă că Thomas Castello, directorul de securitate de la Dulce, descria cum cenuşiu, rep-tiloizii şi oamenii-molie înaripaţi coborau în nivelurile inferioare ale sistemului subteran de la Dulce şi Los Alamos. Ordinea ierarhică pare a fi următoarea: oamenii-molie, reptiloizii şi cenuşiu, hibrizii şi oamenii din subordinea lor. Castello mai spune că unul dintre reptiloizi i-a spus că suprafaţa pământului era căminul lor iniţial, înainte de a fi îndepărtaţi prin război -războiul zeilor - din vechime. Ei s-au refugiat în subteran, pe alte planete şi chiar în dimensiunile a patra şi a cincea, susţine Castello, ceea ce se potriveşte cu relatările lui Credo Mutwa şi a celor răpiţi despre evoluţia reptilienilor pe această planetă şi modul în care au fost copleşiţi de alte grupuri extraterestre, mai ales de nordici.

O femeie căreia îi voi spune pur şi simplu D. susţine că a văzut complexurile subterane de la China Lake Naval Weapons Centre din California Desert, unul dintre cele mai mari centre ale controlului mental din America de Nord.,H Acest complex se întinde pe o zonă largă, din a cărei suprafaţă se poate vedea foarte puţin.

Am trecut cu maşina pe lângă acea bază de două ori. Pe o latură, drumul public trece pe lângă gardul de perimetru. Intrarea în China Lake se face prin orăşelul Ridgecrest unde a locuit D. Ridgecrest este casa multor sclavi controlaţi mental şi programaţi astfel la China Lake, nu departe de zona unde au locuit criminalul Charles Manşon şi “familia” sa. D., o victimă a controlului mental bazat pe traumă, susţine că armata a ales-o pentru descendenţa sa. Ei i-au spus că, înainte de dezvoltatea limbajului, oamenii comunicau telepatic, graţie unui hormon secretat de creier, care însă nu mai există la cei mai mulţi dintre noi, ci numai la anumiţi descendenţi, cum era cazul ei, iar aceştia doreau folosirea acestor capacităţi. Perioada de acum câteva mii de ani, când această funcţie cerebrală telepatică a fost suprimată genetic, este mai mult ca sigur simbolizată de legenda comună a vechilor culturi în care zeii au dat oamenilor limbi diferite pentru a-i dezbina şi a le opri comunicarea.

D. susţinea că a fost luată în subteranul din China Lake şi a văzut laboratoarele genetice şi centrele de deţinere a oamenilor capturaţi şi a mutanţilor genetici. (Să fie acesta adevăratul simbolism al ţestoaselor ninja care locuiau în tuneluri “de scurgere”, apărând apoi pentru “a lupta cu răul”?) Simbolismul reptilian, în care cei mai mulţi reptilieni sunt înfăţişaţi într-o lumină pozitivă, a bombardat minţile copiilor în ultimii ani. D. a descris fiinţe oribile de toate tipurile, mărimile şi formele la China Lake. Ea pretinde feă i s-au arătat aceste orori pentru a şti ce o aşteaptă în caz că refuză să coopereze şi că propriul ei fiu a fost omorât. Mai mult, ea susţine că sub China Lake im reptilian a molestat-o sexual şi a văzut cum un altul a deschis pieptul unui cenuşiu. D. a confirmat din experienţa sa că cenuşiu sunt înspăimântaţi de liderii reptilieni şi le execută întocmai ordinele. Altădată, continuă ea, a fost dusă într-o bază

reptiliană sub numele de Valea Morţii (nume potrivit), la distanţă relativ mică de China Lake, unde a văzut un lider reptilian, mult mai înalt decât ceilalţi, purtând o tiara egipteană împodobită cu o cobră.

' în cartea sa Unearthly Disclosure (n.tr. Dezvăluiri nepământene), apreciatul cercetător OZN Timothy Good citează două surse “sus-puse”, care confirmă existenţa bazelor subterane extraterestre. Una dintre aceste surse aparţine Aviaţiei Americane, iar cealaltă Marinei Americane. Credibilitatea lor a fost confirmată de Amiralul Flotei, lord Hill-Norton, fost preşedinte al Comitetului Militar NATO. Good afirmă că sursele au adus dovezi că armata americană lucrează cu “extraterestri neidentificaţi'' care au stabilit baze pe planetă.H După cum i s-a spus, multe dintre aceste baze sunt subacvatice, fapt ce se potriveşte cu vechile legende ale “zeilor” care apar din apă. Sursele afirmă că aceste baze există în Australia, Oceanul Pacific, fosta Uniune Sovietică, Statele Unite şi Caraibe. Sursa internă din aviaţia americană i-a spus lui Good: “Ei (“extraterestrii”) sunt aici permanent şi urmăresc să pună mâna pe această planetă.” Acelaşi contact a adăugat că extra-terestrii “se joacă cu plăcile tectonice”, determinând mişcările de pământ care provoacă cutremure şi că încălzirea globală a oceanelor are legătură cu activitatea extraterestră.* Sursele lui Good au sugerat că “extra-terestrii” au fost implicaţi în experimentele de “hibri-dizare” care le permit să preia controlul planetei. Şi toate acestea au început cu foarte mult timp în urmă.

A fost aşa dintotdeauna

Poveştile despre reptilieni şi alte rase nepământene care trăiesc pe Pământ în ceea ce numim astăzi “baze”, oraşe sau reţele de tuneluri, se regăsesc în mare parte descrise şi în consemnările vechi. Se spune despre Naga-şi, sau oamenii-şarpe din India, Asia şi Orientul îndepărtat, că au trăit în două mari centre subterane

numite Tataia şi Bhogavati. De acolo, conform legendelor hinduse, ei s-au luptat pentru putere cu regatele subterane ale nordicilor din Agharta şi Shambala.

Hinduşii cred că se poate intra în Patala prin Fântâna Sheshna din Benares, în timp ce despre Bhogavati se crede că se află în Munţii Himalaya. Poveşti similare despre peşteri şi sisteme de tuneluri subterane se regăsesc în Tibet şi China. În poveştile despre Ghilgameş din tăbliţele sumeriene ni se descriu vaste oraşe subterane. Ghilgameş era un “semi-zeu” (hibrid reptilian) care căuta nemurirea. Poveştile vorbesc despre KI-GAL sau “Marele Adânc”, unde domnea zeiţa Ereshkigal şi zeul Mergal. În KI-GAL existau paznici violenţi, numiţi “oameni-scorpion”, trupuri umane reanimate, spirite şi “înviaţi”, precum şi fiinţe robotice numite Galatur sau Gala, care răpeau oameni de la suprafaţă. Existau reptilieni cu “capete de vultur” despre care se spunea că aveau şi aripi. Relatările descriu o rasă numită Pazazu, “oameni” cu cap de câine, cu solzi reptilieni şi coadă, care sună remarcabil de asemănător cu scenele descrise în baza de la Dulce de astăzi. O veche legendă chinezească susţine că în Munţii Taishan se afla o lume subterană păzită de nişte demoni numiţi Men Shen. Acesta era “iadul chinezesc”, unde se spune că Lorzii Iadului interactional! cu Regii-Dragon de la suprafaţă. În “iadul” japonez sau reţeaua subterană existau fiinţe asemănătoare, iar printre entităţile ne-umane se aflau Kappa, urrfenoizi reptilieni semi-acvatici şi alte fiinţe care-şi schimbau forma, care locuiau în munţi, în subteran sau în mare. În legendele vikinge/nordice se povesteşte despre şerpi giganţi, Nidhoggr sau Jormungand, care trăiau în subteran şi erau asemănători cu şarpele gigant Apophis din mitul egiptean.

Scandinavii sau germanii îi aveau pe Huldre sau “poporul ascuns”, cunoscuţi şi ca elfi. Unul din numele de cod ale descendenţilor este “elf”, iar fiinţele din folclor ca

troli, gnomi, zâne, elfi, troglodiţi ori Nefilimii, maroniu şi piticii din Irlanda sunt toate nume diforite pentru entităţile oraşelor subterane din relatările moderne ale “bazelor extra terestre”.21

Michael Mott a realizat o excelentă colecţie de legende şi povestiri despre locuitori şi mituri subterane. Cartea sa Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures (n.tr. Peşteri, Cazane şi Creaturi Ascunse), este disponibilă prin paginea mea web. El scrie că Anglia, Scoţia, Ţara Galilor şi Irlanda au nenumărate tradiţii despre popoare subterane cu multe asemănări şi origini comune între ele. În opinia mea, Scoţia, Irlanda şi insulele britanice în general sunt centre importante ale descendenţilor Iluminaţi, deoarece există multe intrări spre lumea subterană în acea regiune. La fel se petrece în alte părţi ale lumii, ca Franţa, Germania şi Munţii Caucaz. Ce se ascunde oare sub castelul Balmoral al familiei Windsor sau sub castelul Glamis din Scoţia, din acel ţinut-cheie al descendenţilor Iluminaţi? Este interesant de amintit că în castelul Glamis există o legendară “cameră secretă”. După spusele unui oaspete, scriitorul Sir Walter Scott, dar şi din relatările altora, este legea sau tradiţia familiei ca secretul să fie cunoscut numai de trei persoane în acelaşi timp. Acestea depun un “jurământ teribil” de a nu dezvălui secretul. Un alt oaspete, lordul Halifax, relata că în 1875 un angajat al castelului a dat peste o uşă care ducea spre un pasaj. El a mers mai departe, dar ceea ce a văzut l-a făcut să o ia înapoi la fugă. Atunci când celui de-al 13-lea duce de Strathmore i s-a povestit ceea ce văzuse bărbatul respectiv, acesta i-a oferit o mare sumă de bani pentru a-l convinge să emigreze şi să-şi dea cuvântul că nu va dezvălui nimănui secretul. Lordul Halifax spunea că, după incident, ducele se schimbase, devenind tăcut şi plin de toane, având adesea un “chip agitat şi speriat”.

Zânele şi spiriduşii de tot felul erau fie malefici, fie indiferenţi faţă de oameni, spune Michael Mott, şi trăiau aproape fără excepţie în subteran. Despre movile, dealuri, ruine şi foste dealuri fortificate, munţi sau stânci, vechi oraşe, se spune că erau locurile lor preferate. Fiinţele descrise în relatările moderne ca Sasquatch (Big Foot) şi Yeti (Omul Zăpezii) se regăsesc şi ele în vechi poveşti despre creaturi subterane care vin la suprafaţă. Ca şi Naga-şii, oamenii-şarpe din Asia, folclorul european susţine deseori că aceste fiinţe mitice intrau în locuinţele lor subterane prin fundul unor lacuri. Michael Mott continuă:

“Pentru a îndepărta orice îndoială în privinţa înrudirii cu fiinţele ascunse nordice şi Naga-şii indieni, aceste creaturi erau alungate de lumina soarelui şi deseori păreau interesate de încrucişarea propriilor descendenţi cu fiinţe umane sau chiar de încrucişarea cu diferite animale, cum ar fi vite sau cai, cu speciile de la suprafaţă cu care erau cele mai compatibile. Piticul-spiriduş Rumplestiltskin, în dorinţa sa de a avea copii umani şi bogăţia lor genetică, este doar un exemplu din folclor. Elfii erau foarte interesaţi de evenimentele umane - nunţi, naşteri şi decese, belşugul recoltelor şi creşterea animalelor etc. - dar numai din perspectiva interesului lor egoist. Ei păreau să fie excesiv de preocupaţi de diversitatea genetică şi biologică, furând animale, recolte şi gene umane atunci când considerau necesar. Elfii sunt în general descrişi ca având părul blond şi pielea deschisă la culoare.”22

Exemplele din folclorul european amintite de Mott par a fi desprinse din relatările răpirilor moderne sau ale cercetărilor din bazele moderne subterane.

Aşa-numiţii cenuşii din legendele OZN moderne par asemănători fiinţelor cunoscute ca Gala tur şi Ushabitu, care răpeau oameni din subteran în mitologia sumeriană şi egipteană, iar folclorul din insulele Shetland de pe

coasta de nord a Scoţiei menţionează “piticii” care răpeau oameni, întocmai ca “vecinii cenuşii”. În America se regăsesc aceleaşi legende despre fiinţele din subteran. Acestea includ oameni, reptilieni, umanoizi reptilieni şi diverşi “monştri7' şi “demoni”. Descrierea lor se potriveşte cu cea din alte culturi ale lumii. Multe triburi băştinaşe indiene, de exemplu indienii Hopi, pretind că au trăit în aceste “oraşe” aflate în peşteri subterane înainte de a se stabili la suprafaţă. În epopeea mayaşă Popol Vuh, doi fraţi “semi-divini” (hibrizi), Hunapuh şi Xbalanque, intră în teribila lume subterane numită Xibalba pentru a se lupta cu monstrul cu cap de crocodil şi, în urma victoriei, fraţii au pus capăt sacrificiului uman - predecesorii reptilienilor de astăzi.

Aceste lumi subterane stau la originea credinţei că iadul se află în subteran. Poetul Dante (1265-1321) era un iniţiat al Cavalerilor Templieri. În faimoasa sa operă, Infernul, este purtat într-un tur al lumii subterane. El spune că acesta constă în zece niveluri unde “păcătoşii” sunt închişi şi pedepsiţi de demoni încornoraţi şi reptilieni giganţi, asemănători păsărilor numite harpii. Condiţiile şi circumstanţele descrise de el ca “iad” se regăsesc în descrierile acestor lumi subterane şi ale peşterilor de pretutindeni. Relatările includ chiar ideea de încătuşare acolo în aşteptarea zilei judecăţii.

În Irlanda şi Insula Man, două mari locaţii ale descendenţilor Iluminaţi, cea mai mare parte a culturii lor se bazează pe existenţa “piticilor” din subteran. Legende irlandeze povestesc despre relaţii sexuale între anticii milesieni şi Tuatha de Danaan, “zeii subterani” irlandezi care s-au refugiat sub pământ şi s-au stabilit acolo. Se spune că Sf. Patrick, care “a îndepărtat şerpii din Irlanda”, a văzut o “zână” ieşind din peştera Cruachan. Când Sf. Patrick a întrebat un milesian despre ea, răspunsul acestuia a fost: “Ea face parte dintre Tuatha de Danaan care se trezesc... iar eu sunt dintre fiii lui Mii

(irlandezi umani), care sunt muritori şi dispar cu încetul.” Veşnica poveste a nemuririi şi a morţii. Din relatările lui Michael Mott, ale lui Daniel Bradley şi ale altora, geneticienii de la Trinity College din Dublin au descoperit că cea mai veche linie “pură” rasială din Europa continuă să existe în vestul îndepărtat al Irlandei. Bradley relata agenţiei de ştiri Reuters, în martie 2000, că irlandezii provin dintr-o rasă diferită de europeni. El spunea: “Privind această veche geografie genetică a Irlandei, se vede că în vest există aproape exclusiv oameni cu cromozomi de tip Y.” Ei au descoperit că 98% dintre bărbaţii cu nume galice din vestul Irlandei au acest cromozom specific. Dacă mai există vreo îndoială că legendele “zânelor” şi relatările “extraterestrilor” de astăzi descriu aceleaşi entităţi, Michael Mott rezumă aici atributele comune ale fiinţelor subterane din folclorul global:

“în cea mai mare parte sunt reptilieni sau umanoizi reptilieni ori “blonzi” şi nordici; sunt fiinţe telepate cu puteri mentale superioare; îşi pot schimba forma şi crea iluzii; doresc să se încrucişeze cu oameni şi au nevoie de s$nge, came şi materiale reproductive umane; posedă tehnologie avansată, secretul nemuririi; pot zbura, fie de la sine, fie cu ajutorul tehnologiei lor; în principal au planuri malefice cu oamenii; nu pot supravieţui timp îndelungat în lumina directă a soarelui; au fost alungate de la suprafaţă sau se ascund de fiinţele de la suprafaţă şi/sau de Soare; vor să-şi păstreze secrete comorile, cunoaşterea şi identitatea; manipulează din umbră evenimente din lumea exterioară; au la suprafaţă oameni care lucrează pentru ei prin preoţi, culte şi societăţi secrete; miros urât a sulf şi pucioasă.”

Consemnările despre acest subiect de-a lungul miilor de ani prezintă incredibile similitudini. Mott scrie:

“Aspectul reptilian al acestor fiinţe din subteran abundă în folclor. O temă universală care se repetă în

povestirile multor culturi este cea a soţului/soţiei şarpe, care ia formă “umană”, având invariabil sânge regal. Lţeseori şarpele sau omul-şarpe face o promisiune de căsătorie sau cere mâna unui copil uman nenăşcut, repetând constant interesul subteran de păstrare a propriei diversităţi genetice.

O astfel de variantă ar trebui să fie familiară cititorilor multor poveşti, în forma,Prinţului Broscoi'. Acesta este un Făt-Frumos care, asemănător dragonului seducător japonez, are o formă reptiliană sau amfibiană. Legătura cu subteranul este completă, deoarece deseori broscoiul trăieşte într-o fântână adâncă, de unde este descoperit sau salvat de o protagonistă feminină. O posibilă legătură este evidentă în credinţa scandinavă că unii pitici se “transformă în broaşte râioase” dacă sunt prinse de Soare, ca şi iubitul lui Mimoto transformat din om în dragon. Slovenia are legendele sale despre zâne şi pitici, dar poveştile cu zâne de aici includ şi prezenţa Reginei-Şarpe, o creatură mare şi albă care trăieşte într-o peşteră, fiind pe jumătate om-jumătate şarpe. Naga-şii, şerpi dar totuşi umani, locuiesc sub India, Nepal şi Tibet, după afirmaţiile credincioşilor hinduşi şi budişti.”23

Negarea evidenţei

Citind şi auzind relatările teribile ale victimelor şi martorilor planurilor.groteşti ale reptilienilor, mai vechi sau mai noi, este greu de înţeles de ce atât de mulţi “cercetători” şi adepţi New Age continuă să creadă că această prezenţă “extraterestră” este benefică omenirii şi că ea reprezintă un semn de schimbare pozitivă a umanităţii. Desigur că nu toate fiinţele “extraterestre” sau interdimensionale sunt malefice, dar asta nu înseamnă că trebuie să ignorăm faptul că unele chiar sunt malefice. Am fost atacat de “cercetători” care păreau mai interesaţi de efectul lucrării mele asupra imaginii reptilienilor decât de ororile suportate de răpiţi, victime ale controlului mental. În cartea sa, Tlte Tlireat

(n.tr. Ameninţarea), dr. David Jacobs tratează acest subiect, numindu-i pe asemenea oameni “pozitivi”:

“Deseori adepţii New Age se adună laolaltă în grupuri ca nişte culturi pentru a se apăra de detractorii lor - cercetători şi răpiţi care au ajuns la concluzii diferite în ceea ce priveşte fenomenul răpirii. Îşi întăresc sentimentele şi se izolează de teroarea vieţii lor, se supără când cercetători ai răpirii “mai puţin iluminate” le contestă experienţele.”24

Îmi amintesc de unii cercetători din Anglia, Las Vegas şi Statele Unite în general. Dr. Jacobs menţionează numele unor “vedete” ale cercetării extraterestre, ca John Hunter Gray, dr. Leo Sprinkle, dr. Richard Boylan, Joseph Nyman şi profesorul de la Harvard, dr. John Mack, printre cei care vor să ofere o ideea pozitivă relatărilor celor răpiţi.

James Bartley, care şi el a fost r^pit şi este un cercetător fervent al fenomenului reptilian, îi numeşte “marionete” pe cei care refuză să vadă natura malefică a planului reptilian şi caută cu tot dinadinsul să îl pună într-o lumină pozitivă. El spune că motivul confuziei celor răpiţi este că mecanismele de declanşare au fost programate în ei pentru a le bloca adevărul pe care l-au trăit. El afirmă că a fost martor de nenumărate ori la modul în care cel răpit adoarme imediat ce începe prelegerea despre chestiuni “bazate pe teamă”. În timp ce un medium sau alt “lucrător al luminii” vorbeşte despre lucruri pozitive, despre “extraterestri”, cei răpiţi sunt treji şi foarte atenţi. “Somnul este doar un mecanism declanşator”, spune el. Alt simptom este mânia faţă de cel care ţine o prezentare despre “sursa temerii” sau impulsul de a se ridica şi de a pleca, de a mânca sau fuma o ţigară. Într-un articol provocator la adresa metodelor cercetătorului şi conferenţiarului dr. Richard Boylan, Bartley continuă:

“Boylan... (promovează)... noţiunea hilară că o femeie răpită suferea doar de retardare spirituală şi era incapabilă mental să înţeleagă natura “binefăcătoare” a experimentelor teribile şi forţate făcute asupra ei... Am lucrat cu numeroase femei care au suferit hemoragii dureroase şi foarte grave, uneori timp de zile întregi, în urma vizitelor nedorite la domiciliu făcute de “doctorii extraterestri”. Oamenii cu discernământ ar trebui să se întrebe ce are de-a face sângerarea profundă şi dureroasă cu evoluţia “spirituală”? Adepta New Age La-Dee-Dahs susţine că nu există nici rău, nici demoni care să le joace feste prin vrăjitoare, vârcolaci şi satanişti, deoarece puterea lor provine de la entităţile demoniace.

Dând vina mereu pe “armată” şi pe “industriaşii globalişti”, propagandiştii reptilieni îi condiţionează pe cei răpiţi să creadă că toate instituţiile umane sunt rele şi că singura speranţă de a atinge “următorul nivel de conştiinţă şi evoluţie, ca frecvenţă de vibraţie” este să privim spre cer spre aceiaşi zei responsabili pentru starea actuală de sclavie spirituală. Lăsăm deoparte faptul că cei mai mulţi dintre aceşti “globalişti şi militarişti” fac parte din aceleaşi ordine fraternale, care venerează zeiişarpe şi în multe cazuri sunt chiar gazde ale entităţilor reptiliene. Aceste gazde şi ocupanţii lor operează ca a Cincea Coloană aici pe Pământ pentru a pregăti terenul pentru zeii întunecaţi reptilieni.

Aşa-numita Comunitate a Cercetărilor OZN este un paravan al acestor marionete. Chiar îmi vine să râd de ironia situaţiei: gazde ale entităţilor reptiliene care consolează grupurile de sprijin ale celor răpiţi, ţinând prelegeri la aşa-numitele “Conferinţe OZN” şi vorbind la Art-Bell Show (principala emisiune radio despre “mistere” din Statele Unite). Şi asta din cauza manipulării genetice şi a matricei sufleteşti a rasei umane pe termen lung.”iS

Cât de multă dreptate are şi cât de rapid trebuie să se trezească şi să crească rasa umană! Cele citite în acest capitol sunt doar o mică selecţie a relatărilor despre experienţele personale. Pentru mai multe asemănătoare poţi accesa Arhiva Reptiliană de pe pagina mea web, poţi citi Secretul Suprem sau viziona documentarele cu Arizona Wilder, Revelations Of A Mother Goddess (n.tr. Revelaţiile unei Zeiţe Mamă) şi ale lui Credo Mutwa, The Reptilian Agenda (n.tr. Agenda reptiliană), părţile I şi Îl. Dacă punem laolaltă aceste relatări cu cele din lumea antică, obţinem o întreagă bibliotecă de informaţii pe care doar o minte foarte încătuşată ar trece-o cu vederea, fără a investiga mai departe. Dar, ţinând cont de nivelul condiţionării umane, vor exista şi din aceştia. Mai ales în mass-media.

CAPITOLUL 13 - Chemarea demonilor

Nimic nu va fi ceea ce este, Deoarece totul va fi ceea ce nu este. Şi dimpotrivă - ceea ce este nu va fi. Şi ce nu va fi, va fi. Înţelegi?

Lewis Carroll, Alice în Ţara Minunilor

Dacă nu vrei să treci prin viaţă cu ochii închişi, atunci deschide-i larg şi cu siguranţă vei vedea că ceva straniu se întâmplă cu planeta Pământ, şi asta de mii de ani.

Sunt atât de multe întrebări şi, cu cât afli mai mult, cu atât se ivesc mai multe enigme. Dar, în acest punct al călătoriei, se poate spune clar că există o legătură strânsă între reptilieni, manipularea şi controlul exercitat asupra rasei umane. Dar nu este valabil pentru toţi reptilienii, ci doar pentru unii dintre ei. Să vedem ce se petrece cu conştiinţa care se încarnează în “filonul” reptilian, deoarece deciziile priviiţfd acţiunile şi comportamentul fiinţei sunt luate de către conştiinţă. La nivel

genetic, reptilienii sau insectoizii, nordicii sau cenuşiu sunt doar un corp exterior, locuit de conştiinţă. Deci, din perspectiva lumii care este manipulată de reptilieni, putem spune că există numai un singur nivel. Conştiinţa sălăşluieşte în unele forme reptiliene, deoarece genetica acestora se potriveşte nivelului de evoluţie al acestei conştiinţe. Altfel spus, conştiinţa lor funcţionează mai degrabă prin intermediul instinctelor primordiale de supravieţuire, decât prin sentimente şi emoţii. Această stare este reflectată în genetica reptiliană la nivel animalic, astfel încât conştiinţa şi genetica devin compatibile. Apoi, prin intermediul corpului reptilian, această conştiinţă manipulează şi posedă fiinţele umane. Manipularea acestei lumi merge dincolo de spectrul celei de-a patra dimensiuni şi ajunge cel puţin în cea de-a cincea dimensiune. Deci, cine sau ce îi controlează pe reptilieni?

Conştiinţa este cea care ia decizia, în conformitate cu gradul de evoluţie spirituală a fiinţei, de a poseda o anumită formă biologică dată de anumite gene, pentru a evolua astfel prin experienţă. Ca în toate lucrurile, starea noastră de a fi atrage sau este atrasă în mod firesc de forma fizică şi de experienţele compatibile cu originea noastră mentală, emoţională şi spirituală. Există o sincronizare vibraţională - un fel de magnetism - între frecvenţa conştiinţei şi reprezentarea sa în ADN-ul corpului. Adevărata natură reptiliană de bază, exprimată prin genetica reptiliană, include dorinţa de control superior, atitudini gen “sânge rece”, lipsite de emoţie, obsesie pentru comportament ritual. Acest ADN reptilian va atrage în mod firesc conştiinţa unei realităţi şi a unor dorinţe asemănătoare. Conştiinţa nu este însă “reptiliană” prin ea însăşi, ci doar ia o formă exterioară reptiliană. Conştiinţa este energie pură, este un aspect fundamental al infinitului. Evoluând dincolo de acele limitări ale viziunii şi percepţiei, ea se manifeste în alte

forme superioare, adică nu mai are nevoie deloc de densităţile inferioare. Unii membri ai acestor descendenţi Iluminaţi, care contestă totuşi din interior planurile lor, mi-au confirmat aceste teorii.

Un membru al descendenţei “regale” a Plantageneţilor (având legături cu familia de Veres şi Casele de Anjou şi Lorraine), mi-a spus:

“Toţi începem ca mici fragmente de energie -scântei - şi chiar înainte de a căpăta conştiinţă, căutăm să ne unim cu alte scântei, ca o molie în căutarea luminii în momentul în care realizăm separarea noastră, primim o conştiinţă şi continuăm să ne unim cu alte conştiinţe. Până atunci, suntem ceva ce eu numesc sfere de lumină - adevărata noastră natură. Dar, exact ca în teoria evoluţiei lui Darwin, ne dezvoltăm în mai multe sfere de lumină. Asta nu are loc în milioane de ani, ci într-un singur moment de claritate, un flash al conştiinţei. Vehiculul acestei creşteri transformatoare este reîncarnarea.

Astfel, cei pe care îi numim reptilieni au ajuns la nivelul de reptilă şi s-au oprit acolo. Unii merg mai departe (evoluând dincolo de acest nivel). Cei care continuă să ia formă reptiliană o fac din cauza limitărilor care constituie pentru ei singurele opţiuni -îşi creează propria lor realitate. Pentru cei aflaţi la acel nivel, ei sunt conştienţi de aceasta. Este într-adevăr pura lor plăcere de a exista centraţi asupra propriei fiinţe. Din acest motiv nu îmi place termenul de reptilă, deoarece implică faptul că sunt altfel decât noi (sfere de lumină) şi că aceasta este, într-adevăr realitatea LOR. Prin urmare, prefer un termen care reflectă starea lor de conştiinţă, şi anume creier de dinozaur.”1

%

Aceste lucruri sunt foarte importante în înţelegerea jocului cosmic şi a locului pe care îl ocupă forma reptiliană în cadrul lui. Filonul genetic pe care doresc să îl

subliniez în această carte reprezintă un nivel inferior al dezvoltării în evoluţia conştiinţei. Este nivelul dominat de teamă, care nu se poate exprima bine decât prin nevoia de control al altora şi prin dictatură comportarnen tală în relaţia cu oamenii. Acest filon reptilian reprezintă şi nevoia conştiinţei de a-şi satisface simţurile fizice în schimbul suprimării celorlalte simţuri superioare, inclusiv a dezvoltării şi iluminării spirituale. În acéa stare, conştiinţa va fi atrasă de genetica reptiliană reprezentată de descendenţii Iluminaţi. Dacă o astfel de conştiinţă se împotmoleşte în acest stadiu al evoluţiei şi nu întrerupe acest ciclu al gândirii şi comportamentului, ea este condamnată să se încarneze în acelaşi filon genetic la nesfârşit, deoarece atrage doar ceea ce îi este asemănător. Din acest motiv, în ultimele mii de ani s-au încarnat conştiinţe superioare în aceşti descendenţi, într-un efort de a rescrie ADN-ul şi a rezona cu o stare superioară de vibraţie. Atitudinea şi dezvoltarea noastră spirituală ne modifică ADN-ul cu fiecare gând şi sentiment trăit, fie el pozitiv sau negativ. Acesta poate fi sensul biblic real al ideii de “păcat” al tatălui care trece asupra fiului. Poate că Prinţesa Diana, care s-a încarnat într-o familie de descendenţi hibrizi reptilieni (deşi predominant nordici în cazul ei), a fost unul dintre aceste suflete care a venit pentru a înlătura din ADN-ul Iluminaţilor aceste frecvenţe ca nişte închisori. În mod asemănător, există descendenţi reptilieni care au depăşit starea de bază a codurilor genetice ale Iluminaţilor, precum şi ADN-ul reptilian, evoluând spre un nivel superior de cunoaştere şi de frecvenţe energetice.

ADN-ul rezultat a dezvoltat o natură emoţională “cu sânge cald” şi capacitatea de a simţi şi de a exprima iubire. Astfel, conştiinţa care oglindeşte această bandă de frecvenţă ADN este atrasă de descendenţi. Aceştia sunt fiinţele “bune” ale şarpelui descrise în textele antice, dintre care unele încearcă să ajute omenirea - şi

pe reptilienii Iluminaţi - pentru a ieşi din încătuşarea lor mentală, emoţională şi spirituală. Îţi reamintesc că, în accepţiunea mea, conexiunea reptiliană îi reprezintă pe Iluminaţi şi satanişti.

Hrană pentru demoni

Una dintre cele mai mari dificultăţi ale oamenilor în înţelegerea situaţiei actuale este că mintea lor cu greu poate accepta ceva ce trece dincolo de ce se poate face cu tehnologia şi posibilităţile de care dispunem. Aceasta este mentalitatea care poate fi descrisă prin "e-imposibil-deoarece-nu-am-mai-văzut". Schimbarea formei în cazul reptilienilor este un astfel de exemplu. Poate părea uluitor, dar atât de mulţi oameni au fost martorii acestui fenomen timp de mii de ani până astăzi, încât respingerea lui este hilară. Ideea călătoriei interdimensionale este doar o noţiune ştiinţifico-fantastică pentru cei mai mulţi oameni, şi totuşi răspunsurile la multe întrebări se găsesc în înţelegerea naturii interdimensionale a Creaţiei. Nu am negat niciodată existenţa reptilienilor şi cenuşiilor pe planeta noastră în bazele lor subterane şi reţelele de tuneluri. Aceasta reiese clar atât din relatările vechi, cât şi din cele moderne, iar punctul de interfaţă cu omenirea este un aspect vital al acestei poveşti. Totuşi, cheia dez-legării misterelor se află mai curând în tărâmul interdimensional decât în cel extraterestru sau terestru. Descendenţii hibrizi reptilieni au fost creaţi, după părerea mea, pentru ocuparea planetei de către entităţi reptiliene din a patra, poate chiar şi din cea de-a cincea dimensiune, controlate de către Iluminaţi, care sunt vârful piramidei. Ritualurile satanice şi cele aparţinând societăţilor secrete sunt menite să creeze mijloacele prin care cele mai multe dintre aceste entităţi din a patra dimensiune inferioară pot poseda trupul iniţiatului, manifestându-se astfel direct în formă "fizică". În timpul sacrificiilor umane, reptilienii şi hibrizii mănâncă organele

interne, mai ales inima, şi beau sângele victimei. În acelaşi timp, “demonii” din a patra dimensiune inferioară sau vampirii psihici absorb energiile negative care sunt generate în fiinţele umane în urma acestor orori. Frecvenţa de vibraţie a emoţiilor negative, cum ar fi teama sau teroarea, rezonează cu frecvenţele inferioare ale celei de-a patra dimensiuni şi astfel acele energii generează la rândul lor o altă energie pentru reptilienii din a patra dimensiune şi entităţile demoniace. Energia = putere creatoare, care poate fi pozitivă sau negativă. Aceste entităţi se hrănesc cu emoţiile noastre şi manipulează evenimentele pentru a declanşa răspunsurile emoţionale dorite. Vechii filosofi chinezi susţineau că oamenii sunt “hrană pentru Lună”, deoarece energia lor era scursă şi absorbită de o forţă extraterestră care avea nevoie să-şi refacă forţele cu energie.

Cercetătorul Alan Walton se exprimă astfel:

“...rasa şarpelui va continua să facă ceea ce a făcut dintotdeauna cu,turma umană' de pe această planetă, adică să se hrănească din noi ca nişte vampiri emoţionali', şi să lucreze la distrugerea vieţii noastre spirituale până când suntem asimilaţi colectivului lor ca nişte implanturi... Şi nu e vorba numai de asimilarea psihică, ci şi de posesiune supranaturală (prin paraziţi imateriali) şi asimilare genetică...

Cum ar fi dacă aceşti,demoni-extratereştri' sau cum le-o zice vrăjitorilor ăstora, ar suferi în timp transformări moleculare prin care,parazitul astral' ar absorbi, consuma, devora sau asimila,gazda' reptiliană de la interior spre exterior? Şi în plus ar putea proiecta un fel de câmp hipnotic sau un posibil laser holografic în jurul lor pentru a se amesteca printre oameni, fără ca aceştia să ştie ce sunt cu adevărat?”2

Este exact ce au şi făcut deja. Există foarte multe “gazde” reptiliene (oameni posedaţi) aflate în poziţii de

conducere politică, financiară şi militară, inclusiv în mas-media. Ele au aparenţă umană, dar în esenţă nu sunt oameni. Iluminaţii sunt obsedaţi de descendenţă pentru că genetica hibrizilor a fost creată pentru a face aceste trupuri mai uşor de posedat de către entităţile din a patra dimensiune inferioară, prin compatibilitate vibraţională. Prin urmare, dacă plasezi aceşti descen-denţi în poziţii de putere, înseamnă că, de fapt, aduci la putere entităţile din cea de-a patra dimensiune. Astfel, ele pot controla această lume fizică chiar din dimen-siunea lor, în timp ce populaţia umană crede că oamenii sunt cei care îi guvernează. Statele Unite ale Americii nu sunt guvernate de Bill Clinton, George W. Bush sau oricare alt "preşedinte". Americanii sunt conduşi de entitatea reptiliană care posedă trupurile celor pe care îi numim Bill Clinton sau George W. Bush. Filmul lui John Carpenter, They Live, este mai mult decât edificator. Iată de ce controlorii mentali ai lui Cathy O'Brien, Bill şi Bob Bennett, le-au spus că sunt "străini de această dimensiune - două fiinţe din alt plan". Aminteşte-ţi că, atunci când Cathy a văzut oameni transformându-se în "extraterestri asemănători şopârlelor", Bill Bennett i-a spus:

"Bine ai venit în al doilea nivel subteran. Acesta nu este decât o vagă reflexie a primului, o dimensiune extraterestră. Venim dintr-un plan transdimen-sional, care cuprinde toate dimensiunile..." "...Te-am luat în dimensiunea mea, pentru că aceasta îmi permite un acces mai uşor la mintea ta, faţă de planul fizic, specific planetei Pământ."*

Satanismul este cultul şarpelui

Iluminaţii, satanismul şi cultul şarpelui din vechile texte sunt, de fapt, aceeaşi organizaţie. Cea mai importantă ierarhie în rândul Iluminaţilor nu este cea politică sau financiară, ci "puritatea" descendenţei şi nivelul la care funcţionezi în reţeaua globală numită

satanism. Altfel spus, puterea “demonilor” care posedă o fiinţă în timpul unui ritual satanic. Astfel, ierarhia celeilalte dimensiuni este reflectată în ierarhia “umană” ä Iluminaţilor. Aceşti demoni se luptă mereu între ei pentru putere, prin disputele interne ale Iluminaţilor. Războaiele dintre aceşti descendenţi reptilieni de-a lungul timpului au fost de fapt războaiele dintre entităţile demoniace pentru dreptul de a fi întâiul demon pe Pământ. Aceasta este şi originea relatărilor vechi despre marea rivalitate dintre “zei”. În zece ani de cercetare am întâlnit mulţi foşti satanişti sau victime ale satanismului şi voi rezuma subiectele ce mi-au fost repetate la nesfârşit pretutindeni. Reţeaua satanică este imensă, şi nu mică ţi-ar fi mirarea să descoperi satanişti chiar în rândul prietenilor sau cunoştinţelor tale. Organizaţia lor este larg răspândită şi, desigur, nemiloasă. Fiecare agent care acţionează are un nume de cod, la fel şi cei care acoperă eşecurile vreunei acţiuni. De aceea, membrii satanişti sunt foarte buni profesionişti în medicină, poliţie, justiţie, administraţie guvernamentală şi aşa mai departe. În interiorul organizaţiei există o luptă crâncenă pentru supremaţie, prin căutarea unor entităţi demoniace din ce în ce mai puternice. Ei se urăsc între ei la fel de mult cum îi urăsc pe ceilalţi. De fapt, doar se urăsc şi atât.

Orice fiinţă slabă este distrusă. Slăbiciunea este cel mai mare “păcat” în satanism şi totodată o sfidare a dorinţelor demonilor. Întreaga reţea satanică este controlată prin sentimentul de teamă. Membrii cultului sunt disciplinaţi prin tortură, prin bătaie până la moarte sau prin violarea brutală a copiilor lor. Alţii sunt sacrificaţi. Sataniştii sunt induşi în eroare de ideea că ei controlează demonii, când de fapt demonii se folosesc de ei ca de nişte pioni. Sataniştii controlaţi de demoni comit atrocităţi incredibile, încât îşi pierd complet emoţiile şi sentimentele de iubire şi compasiune. Phillip Eugene de

Rothschild, care susţine că este progenitura unui Rothschild francez, spune că este un descendent direct al unei culturi foarte vechi, "la fel de veche ca omenirea". El afirmă că această cultură "îl venerează pe Satana ca Dumnezeu" şi se bazează pe violenţă şi atrocităţi. El explică cum a fost supus fiecărui abuz şi fiecărei traume imaginabile. "Această cultură este incredibilă şi ingenios de malefică", spune el. Trauma, atât pentru victimă, cât şi pentru călău, avea rolul de a mări potenţialul disociativ sau sindromul personalităţii multiple. El spunea că această disociere a fost realizată în Statele Unite prin "programarea controlului mental de tip victimă/călău, cu ajutorul înaltei tehnologii, cea adesea avea loc în instituţii şi clinici guvernamentale, ca în cazul Institutului Tavistock din Marea Britanie". Operaţiunea Tavistock, după cum arată cărţile mele precedente, reprezintă un centru al reţelei de control mental al Iluminaţilor.

Sacrificiul uman nu este prezent doar în perioada barbară a istoriei antice. Acesta are loc de asemenea şi în timpurile moderne, şi asta indiferent de zonă. Obiectul multor sacrificii îl reprezintă copiii produşi de femei numite "incubatoare", care nasc în secret. Unele de bunăvoie, altele în captivitate. Copiii se nasc cu ajutorul medicilor şi asistentelor care fac parte din reţeaua lor. Aceşti copii nu au niciun fel de acte, deci nu există oficial şi nu pot fi daţi dispăruţi Alte persoane sacrificate sunt oameni răpiţi de satanişti, membri ai cultului ce trebuie pedepsiţi şi chiar voluntari din acelaşi cult. Este un fapt obişnuit ca sataniştii, în special cei mai puternici, să moară în ritualuri pentru a transfera puterea şi demonii lor unei alte persoane. La moarte, conştiinţa lor devine proprietatea demonilor, aşa cum au convenit în mod ritual, în momentul în care au devenit satanişti. Înţelegerea implică ajutarea puterii demoniace a sataniştilor pe Pământ în schimbul "sufletului" lor la

părăsirea trupului. De aici expresia “a-şi vinde sufletul Diavolului”.

În alte cazuri, “sufletul” sacrificatului va fi transferat unui alt participant la ritual. În momentul morţii, după cum mi-au spus mulţi foşti satanişti, victima este fixată într-un fel de privire hipnotică -asemenea unui şarpe - de către persoana care urmează să îi absoarbă forţa şi energia vitală, fapt care creează o legătură vibraţională, magnetică între victimă şi satanist în momentul eliberării de trup. Aceste ritualuri groteşti au loc cu zecile de mii la nivel mondial în principalele zile rituale ale anului. Cadavrele, sau rămăşiţele lor, sunt incinerate de către membrii cultului în crematorii sau sunt îngropate în secret în gropi comune. Am mai auzit şi de “câini ai diavolului”, dresaţi să mănânce rămăşiţele. Este oribil, nu? Dacă nu înfruntăm realitatea, acest fenomen va continua şi se va extinde, având în vedere că participanţii la aceste ritualuri conduc întreaga lume.

Sângele, expresia fizică a forţei vitale, este un aspect-cheie al ritualurilor. Cei care consumă sângele şi carnea absorb energia acelei persoane, iar în cazul consumului sângelui de la o persoană încă în viaţă, se creează o legătură vibraţională între cei doi, care permite manipularea psihică. Sânge uman pare vital pentru entităţile reptiliene în menţinerea codurilor ADN deschise şi, prin urmare, a aparenţei exterioare “umane”. Reptilienii se hrănesc şi cu adrenalina care intră în fluxul sanguin în momente de teroare. Ritualul este astfel efectuat pentru a creşte la maximum teroarea în momentul morţii, încât sângele pe care îl beau este plin de mult dorita adrenalină. Pentru participanţi, o parte importantă a acestui ritual este să mănânce inima victimei.

Ediţia scoţiană din ianuarie a ziarului Sunday Post a relatat povestea stranie a lui Alisdair Rosslyn Sinclair, sub titlul “Victimă a luptei secrete pentru putere din Ţara

Sfântă?”. Acesta era un “turist” scoţian botezat după Rosslyn Chapel, de lângă Edinburgh, construită de familia Sinclair, fosta familie franceză St. Clair, implicată în formarea ordinului Cavalerilor Templieri. Alisdair Rosslyn Sinclair era un descendent direct al acestei familii. Originar din Arran, lucrând se pare ca muzician în Amsterdam, el a investigat legăturile sale genealogice şi a vizitat de câteva ori Rosslyn Chapel, un “loc sfânt” pentru Iluminaţi. În aprilie 1998 a făcut o călătorie inexplicabilă de 5 zile în Israel, unde a fost arestat când a încercat să părăsească ţara. Motivul arestării a fost că avea asupra lui echivalentul a 3500 lire sterline în monedă germană într-un compartiment ascuns al valizei, fapt care nu este ilegal. Autorităţile susţin că mai târziu el a mărturisit că dorea să cumpere şi să vândă droguri, dar nu s-au găsit dovezi în acest sens.

Totuşi, ceea ce s-a petrecut în continuare are o semnificaţie care ne scapă. Poliţia susţine că Sinclair s-a spânzurat cu şireturile de la pantofi, o afirmaţie hilară pentru un bărbat atât de solid, iar la sosirea cadavrului în Scoţia pentru autopsie s-a constatat că... Îi lipsea inima. Autorităţile afirmă că inima a fost luată pentru investigaţii mai amănunţite, fără a oferi vreun motiv credibil pentru această acţiune sau pentru faptul de a i se fi “rătăcit” inima. Autorul-a^chetator israelian Barry Chamish susţine că Alisdair Sinclair a fost asasinat ca parte a unei conspiraţii mai mari, incluzând lupte între vechi descendenţi şi societăţi secrete pentru controlul Ierusalimului. Chamish spune că moartea lui Sinclair este datorată faptului că a intrat în acest război clandestin, subliniind că îndepărtarea inimii sale face parte dintr-o tradiţie a Cavalerilor Templieri. Dorinţa pe patul de moarte a regelui templier scoţian, Robert Bruce, a fost ca inima sa să fie scoasă şi dusă din Scoţia la Ierusalim pentru a fi îngropată acolo. Dar mai există şi un vechi ritual în care inima victimei este consumată în conflictele

dintre satanişti, ipoteză care se potriveşte mai bine acestui caz. Inima are o semnificaţie foarte importantă pentru aceste minţi şi suflete bolnave.

O poveste foarte, foarte veche

Aztecii din Mexic erau atât de obsedaţi de sacrificiul adus zeilor-şerpi, încât omorau mii de oameni într-o singură zi. Oriunde se întâlneşte venerarea zeilor-şerpi, apare şi sacrificiul uman. Preoţimea mayaşă conducea ceremonii în care victima încă vie era ţinută cu capul în jos, în timp ce inima îi era smulsă din piept şi oferită zei-lor. S-a văzut că aceasta era şi încă este suprema ofrandă a sataniştilor. Ce s-a petrecut cu inima prinţesei Diana după crima din acel vechi loc ritual merovingian al zeiţei Diana (Diana, Artemis) din Paris? Phillip Eugene de Rothschild confirmă şi el că sataniştii Iluminaţi de astăzi sunt versiunea modernă a sectelor secrete sumeriene, ba-biloniene şi ale altor culturi. El spune că a fost iniţiat în:

"...cea mai veche şi pură formă de satanism, religia sumero-akkadiano-babiloniană a misterelor... Trăsătura inerentă a acestei culturi este prezenţa şi puterea spiritelor demoniace, care au devenit parte integrantă din viaţa şi chiar fiinţa mea. Într-o cultură dependentă de putere, spiritele demoniace au oferit cea mai mare călătorie către putere. Dacă în cultura americană oamenii sunt dependenţi de confort, statut şi prestigiu, în cultura satanică oamenii sunt dependenţi de puterea demoniacă.

Satanismul a pătruns în civilizaţia occidentală... A crescut timp de mii de ani, croindu-şi cale în linişte prin structura culturii şi a puterii occidentale. S-a inserat în toate domeniile vieţii, în toate straturile sociale. A exercitat o influenţă profundă asupra vieţii intelectuale a Occidentului în ultimele sute de ani... Satanismul a influenţat politica, economia, arta şi muzica, prin

procesul psihologic numit disociere, iar disocierea este la fel de veche ca şi cultura umană.”4

Ritualurile satanice sunt executate pentru a face legătura cu şi a manifesta entităţi demoniace din alte dimensiuni. În orice descriere a lor, pentagrama sau steaua cu cinci colţuri este o temă constantă. Totul este energie şi toate simbolurile afectează frecventa vibra-tional a energiei. Steaua cu cinci colţuri dintr-un ritual ocult creează un portal interdimensional, după cum mi s-a spus, care permite altor entităţi dimensionale să se manifeste. De obicei, pentagrama este înconjurată de un cerc, care, teoretic, creează un câmp magnetic ce împiedică ieşirea demonului din acel loc. Sataniştii sunt obsedaţi de entităţile demoniace, dar le este şi teamă de ele. Pentagrama este o versiune satanică a unui,tele-portor7 şi de aceea este cel mai important simbol satanic, deoarece le permite “stăpânilor universului” să le apară. Să vedem pentagramele din jurul nostru, cum ar fi cele de pe steagul american şi sigla Uniunii Europene. Texaco este o firmă a Iluminaţilor, iar sigla sa este o pentagramă într-un cerc cu echerul francmasonic în mijloc. În centrul pentagramei se află un pentagon. Iată de ce cartierul general militar al Iluminaţilor americani este o clădire numită după forma deţpentagon.

Când începem să le înţelegem codurile şi simbolurile, acestea pot fi citite clar. De exemplu, semnul satanic pentru “diavol” sau forţa care îi controlează, este un semn aparte al mâinii. Cele două degete din lateral sunt îndreptate ca nişte coame. Mulţi oameni politici fac acest semn după un discurs, de exemplu. În secţiunea de imagini sunt oferite câteva astfel de exemple (pentru mai multe exemple de simbolism satanist, vezi capitolul Limbajul secret din Secretul Suprem şi Arhiva de simboluri de pe pagina mea web).

Ca şi predecesorii lor din Şcolile de Mistere, sataniştii folosesc combinaţii de culori şi sunete pentru a rezona cu energia ritualului, în scopul de a se conecta la dimensiunile demoniace. Sunetul implică un murmur nedesluşit, dar înfricoşător, incantaţii, cuvinte şi fraze specifice. Iluminaţii sunt mai obsedaţi de sunetul cuvintelor decât de pronunţia lor, din acelaşi motiv. Belial/Balliol este un exemplu. Pronunţia nu contează, ci sunetul, vibraţia.

Foşti satanişti au descris cum entităţile demoniace se manifestă în ritualuri prin foc, fum şi lumină orbitoare. Această explozie de energie electromagnetică, raze X şi ultraviolete asociate cu manifestarea interdi-mensională poate fi un alt motiv al pericolului de a privi direct spre un "zeu". Efectele unor astfel de câmpuri se regăsesc deseori la martorii apariţiei OZN-urilor care capătă, de exemplu, inflamaţii ale ochilor. Martorii schimbărilor de formă ale reptilienilor precum şi cei care pretind că au fost răpiţi de extraterestri vorbesc despre "un miros putred de sulf ars", identic manifestărilor demoniace din cadrul ritualurile satanice. Descrierile acestor "demoni" sunt deseori extrem de asemănătoare - foarte înalţi, ochi roşii şi cu aparenţă reptiliană cu solzi, colţi şi gheare. Sunt descrise destul de frecvent asemenea fiinţe, dar entităţile demoniace se manifestă în multe alte forme. Unii reptilieni şi "nordici" blonzi cu ochi albaştri pot fi aceleaşi entităţi din alte dimensiuni. John A. Keel scria în Our Haunted Planet (n.tr. Planeta noastră bântuită) despre cunoaşterea deţinută de antici în privinţa acestui fenomen:

"Primii investigatori şi gânditori şi-au dat seama curând că aveau de-a face cu fiinţe magice care puteau imita oamenii şi comportamentul lor. În loc să fie solide, stabile fizic, ansamble de celule şi materie, aceste entităţi păreau manipulări temporare de energie. De aceea, pentru a le descrie s-a folosit

cuvântul,transmogrificare\ Aceste transmogrificări, conform folclorului, pot lua orice formă... de la lup la pisică, vas sau zeu de proporţii uriaşe. Ele pot apărea îmbrăcate în zdrenţe sau cu coroane de aur şi robe de catifea. Mai rău este că au o înclinaţie spre tot felul de lucruri stranii în ceea ce ne priveşte, ma-nipulându-ne temerile şi credinţele şi chiar ade-menindu-ne să ne învrăjbim între noi/'5

Mulţi dintre mediumii New Age, care cred că se conectează cu “lumina” sau “Comandamentul Ashtar”, se conectează de fapt la aceste entităţi “demoniace” din a patra dimensiune, iar mai apoi joacă după cum li se cântă. Relatările despre demoni care apar în foc, fum şi lumină îmi amintesc puţin de povestea geniului din sticlă din povestea lui Aladin şi lampa sa. Personajul Aladin provine de fapt de la şeful grupării teroriste cunoscute ca asasini, adoratori ai zeiţei în Asia, care au avut relaţii cu Cavalerii Templieri, care mai era numit şi “Bătrânul de pe Munte”.6 încă o dată, povestea lui Aladin cu geniul care apare dintr-un fuior de fum abundă de simbolism. Prin ritualurile sataniştilor Iluminaţi, portalurile interdimensionale sunt deschise pentru a permite “geniului”, adică rasei reptiliene sau demoniace din a patra dimensiune inferioară, să iasă şi să producă dezastru. Cele mai puternice entităţi pot schimba la voinţă frecvenţele, dar cele mai multe au nevoie de ajutorul vibrational asigurat de ritualuri. Această temă a demonilor care se manifestă în foc şi fum este des întâlnită. Relatări vechi şi moderne despre satanism spun că “Diavolul” se materializează într-un rug, de unde iese pentru a face sex cu femeile participante. Am auzit multe relatări despre entităţi care se manifestă prin flăcări. Poate chiar vibraţia focului creează un portal interdimensional. O carte franţuzească publicată în anii 1790, La Secte Des Illuminés (n.tr. Secta Iluminaţilor),

includea o descriere a ritualurilor Iluminaţilor, care sunt o replică a satanismului şi includ încă o dată tema focului:

“în ziua iniţierii sale, candidatul era condus printr-un pasaj lung şi întunecat spre o sală imensă acoperită de draperii negre... Prin sală se mişcau nişte forme fantomatice, lăsând în urma lor un miros putred... Hainele sale au fost îndepărtate şi apoi au fost lăsate pe un rug funerar. Organele sale genitale au fost apoi legate cu o funie... S-au apropiat de el cinci figuri oribile şi înspăimântătoare, pătate cu sânge, care s-au aruncat la pământ rugându-se. După vreo oră s-a auzit un plânset, rugul funerar a început să ardă, iar hainele sale au fost mistuite de flăcări. Din mijlocul acestora a ieşit o formă aproape transparentă, în timp ce cele cinci personaje, aflate într-o stare de prostraţie, au început să aibă convulsii. Apoi a început să tune vocea unui hierofant (preot) invizibil de undeva de dedesubt/'7

John A. Keel subliniază că anumite consemnări istorice susţin că preoţii au pretins că au capacitatea de a comunica cu fiinţe din alte dimensiuni şi că regii şi împăraţii, inclusiv unii ca Iulius Cezar şi Napoleon, s-au întâlnit cu fiinţe stranii care se materializau şi apoi se dematerializau. Acelaşi lucru se petrece cu liderii de astăzi care se consultă cu stăpânii lor demoniaci din alte dimensiuni. Keel detaliază textele despre societăţile secrete, care descriu multe materializări ale unor demoni teribili, care porunceau şi îi îndemnau pe adoratorii lor la crimă sau la manipulare politică. Cei care nu se supuneau erau omorâţi de către acele entităţi sau de ceilalţi membri. El scrie că “astfel, extraterestrii pot îndruma şi controla evenimentele umane prin oameni malefici însetaţi de putere.”* Keel continuă:

“Adevărul uimitor, după cum a fost păstrat cu grijă de istoricii antici, este că ultratereştrii au fost mereu în contact cu milioane de indivizi şi că au condus direct

omenirea timp de mulţi ani. În ultimele secole influenţa lor a devenit mai subtilă, dar există în secret.”^

Numai prin înţelegerea naturii frecvenţelor sau dimensiunilor existenţei putem începe să înţelegem intriga. Suntem controlaţi şi manipulaţi pe această planetă din alte dimensiuni sau densităţi ale materiei, şi asta de mii de ani. Binecunoscutul scriitor şi cercetător al subiectului OZN, dr. Jacques Vallée, a pus întrebările corecte atunci când a spus:

“Avem oare de-a face... cu un univers paralel, unde trăiesc rase umane şi unde putem ajunge singuri, fără să ne întoarcem în prezent? Aceste rase sunt ele semi-umane, având nevoie, pentru a rămâne în contact cu noi, de încrucişări cu bărbaţii şi femeile de pe planeta noastră? Aceasta este originea nenumăratelor legende în care genetica joacă un mare rol: simbolismul Fecioarei din ocultism şi religie, poveştile despre fiinţe care îşi schimbă forma, mituri biblice despre căsătorii între îngerii Domnului şi femeile terestre, ale căror progenituri erau giganţi? Din acel univers misterios au fost proiectate obiecte care se pot materializa şi dematerializa la voinţă? Sunt OZN-urile “ferestre”, şi nu “obiecte”? Nimic nu susţine aceste presupuneri şi totuşi, datorită continuităţii istorice a acestui fenomen, este greu de găsit vreo alternativă, iar mai degrabă negăm realitatea tuturor faptelor, aşa cum ar prefera mintea noastră.”10

Bine spus, dar contest ideea că nimic din aceste presupuneri nu poate fi susţinut. Dovezile sunt copleşitoare din punctul meu de vedere. De-a lungul anilor, am primit atât de multe confirmări, din nenumărate surse, despre implicarea unora dintre cele mai faimoase nume de pe planetă în ritualuri sacrificiale umane! Aceste personalităţi iau parte la asemenea manifestări atroce la cererea controlorilor lor din alte dimensiuni şi primesc ordine care trebuie îndeplinite întocmai. Per-

soanele respective permit entităţilor demoniace să le posede trupul în schimbul faimei şi averii oferite de aceşti “demoni” prin manipularea, de la nivelul celei de-a patra dimensiuni inferioare, a evenimentelor şi a oamenilor din lumea tridimensională. Or, asemenea “bogăţii” sunt oferite numai celor care le servesc planurile. În final, pentru demoni, liderii acestei lumi sunt doar nişte trupuri ce vor fi date lupilor de îndată ce le-au servit scopul. Aceste “contracte cu Satana” sunt făcute de politicieni, bancheri, oameni de afaceri şi, în general, de cei însetaţi de putere atât de mult, încât îşi oferă destinul entităţilor demoniace. Phillip Eugene de Rothschild mi-a mărturisit cum a participat la aceste ritualuri încă din copilărie, împreună cu multe personalităţi din politică, finanţe şi mass-media, printre care Bill Clinton şi Al Gore. Despre descendenţi el spune:

“Toţi cei implicaţi în ocultism, cu excepţia unui mic grup, sunt fiinţe umane care au cromozomii X şi Y de la părinţi umani. Schimbările faciale sunt datorate sindromului personalităţii multiple şi spiritelor demoniace care se manifestă prin ei. Antichristul şi falsul profet nu sunt umani, ci adevăraţi Nephilimi cu cromozomi X de la mamele umane, dar cromozomi Y de la,îngeri'... Aceşti umanoizi ne-umani sunt rezultatul idolatriei umane pentru,îngerii' satanici, cu puţin ajutor din partea cercetătorilor medicali ai Iluminaţilor.”"

Adorarea şarpelui

Phillip mai spune că toate persoanele menţionate de el, incluzând clanul Rothschild, adoră şarpele în ritualurile lor - pe “însuşi bătrânul Satan”, după cum se exprimă el. La sărbătorirea vechilor ritualuri babiloniene, ei adorau şi venerau şarpele şi, cu cât acesta era mai veninos, cu atât mai bine. El spunea că toţi “foştii fraţi”, inclusiv Clinton şi Gore, sunt adoratori ai şarpelui. “A fost aşa dintotdeauna la babilonieni, la egipteni, mayaşi, incaşi, polinezieni - cel mai comun filon al idolatriei

umane îl reprezintă şarpele şi dragonul.” Ritualurile satanice şi ale societăţilor secrete au ca scop posesia reptiliană/demoniacă, în care trupul este ocupat de aceste entităţi din a patra dimensiune. Filmul “Avocatul diavolului”, cu Al Pacino într-unui din rolurile principale, ilustrează foarte bine cum câmpul conştiinţei “diavolului” trece din trup în trup, posedându-i. Oameni precum Clinton, familia Bush, Kissinger şi familia regală britanică sunt doar nişte vase goale ocupate de aceste personaje, şi de aceea comportamentul lor este de multe ori inexplicabil.

Posesiunea prin sex în timpul actului sexual, mai ales la momentul orgasmului, are loc fuziunea a două câmpuri de energie, fapt care este o modalitate comikiă de posedare a oamenilor. Când o persoană posedată întreţine un contact sexual cu cineva, se deschide o conexiune energetică pentru partenerul respectiv care este pasibil de posedare. Acesta este motivul pentru care Iluminaţii încurajează libertinajul sexual. Sexualitatea în sine nu are nimic rău. Este chiar ceva minunat, şi fără sexualitate nu am fi prezenţi aici. Dar, cunoaşterea planurilor ascunse este esenţială pentru evitarea unor consecinţe nedorite. Oamenii au spus că “extraterestrii” care i-au răpit sau apar în dormitoarele lor i-au forţat să aibă relaţii sexuale, iar eu sunt sigur că acei “extra-terestri” sunt cel puţin entităţi “demoniace” din altă dimensiune. Este de asemenea posibil ca entităţile “demoniace” din a patra dimensiune să aibă un trup fizic şi să aibă contact sexual cu o femeie care poate fi şi ea posedată de o entitate similară. Iată ce se petrece în ritualurile satanice din operaţiunile puse la cale de Iluminaţi.

Reptilienii şi alte entităţi demoniace sunt obsedate de sex, deoarece astfel li se permite să posede victima şi să “vampirizeze” forţa ei vitală. Stările provocate de droguri şi alcool deschid oamenii faţă de posibilitatea de a fi

posedaţi; la fel şi în cazul fricii şi al depresiei profunde. Aceste stări fac legătura între persoană şi dimensiunile demoniace. Înţelegem acum mai bine dorinţa Iluminaţilor şi a stăpânilor lor reptilieni ca oamenii să consume cât mai multe droguri şi alcool.

Sexul cu o persoană posedată de demoni, după ce a consumat o cantitate mare de droguri sau alcool, este o deschidere a uşii pentru demoni şi o invitaţie adresată lor. Multe boli şi decese sunt provocate de aceste atacuri demoniace şi orice dialog despre lupta cu partea noastră întunecată este, deseori, o luptă cu posedarea demonică sau cu influenţa unui comportament malefic. Supravieţuirea celui care caută să demaşte aceste orori constă într-un spirit puternic şi protecţia unor forţe spirituale care doresc eliberarea omenirii. Accesarea acestei protecţii este o simplă invocare a ei. Forţa iubirii nu se impune oamenilor, deoarece ar fi o încălcare a liberului arbitru. De aceea, ea trebuie chemată.

Pedofilii posedaţi înţelegerea naturii unei astfel de posedări poate explica multe dintre evenimentele teribile care murdăresc această planetă. În cele din urmă oamenii încep, foarte încet, să înţeleagă oarecum proporţiile nefaste ale pedofiliei şi ale abuzului faţă de copii, deşi Fundaţia pentru Sindromul Falsei Memorii încearcă cu disperare să distragă atenţia publicului. Proporţiile acestui fenomen sunt însă mult mai mari decât se poate imagina. Actele sexuale cu minori este o parte a modului de operare a Iluminaţilor încă din vechime. Abuzarea satanică a copiilor este un aspect al aceleiaşi agende. Actul sexual creează o conexiune energetică între cele două părţi, indiferent care sunt ele, şi permite entităţilor demoniace (călăul) să preia controlul asupra victimei. Controlul mental bazat pe traumă implică şi posedarea demoniacă de către entităţi din alte dimensiuni.

Aceste fiinţe, provenite deseori din a patra dimensiune reptiliană, doresc să absoarbă energia copiilor înainte de pubertate, deoarece este încă "pură" şi astfel mult mai utilă. De aceea, ele posedă oamenii şi stimulează în ei dorinţa sexuală pentru copii. Când persoana posedată are contact fizic cu un copil, entitatea din a patra dimensiune absoarbe energia copilului şi realizează conexiunea energetică ce permite controlul copilului de către aceasta. Sexul anal este şi el menit să creeze o reacţie a copilului, numită şoc vaso-vagal. Durerea şi energAi intră pe coloana vertebrală a copilului şi explodează în creier, crescând ritmul în care mintea "se împarte" în compartimente sau bariere amnezice. Aceşti vampiri energetici şi controlori mentali şi-au intensificat operaţiunile în ultimele zeci de ani, rezultând astfel o creştere corespunzătoare a pedofiliei. Iată de ce mulţi dintre descendenţii Iluminaţi ca George Bush, Henry

Kissinger etc. Întreţin relaţii sexuale cu copii. Pretutindeni în lume ajung în atenţia publicului ştiri despre cercuri pedofile care reprezintă numai o parte a abuzurilor ce continuă nestingherite. În Secretul Suprem am scris despre abuzul copiilor care avea loc în unele case din nordul Ţării Galilor, iar după publicarea acestei cărţi şi lupta de ani de zile din justiţie, dusă de câţiva oameni cu bun simţ, a fost forţată o "anchetă guvernamentală" care a dezvăluit abuzul masiv şi sistematic al copiilor timp de peste 30 de ani. Totuşi, ca întotdeauna, peştii cei mari sunt protejaţi de sistem, iar cei mici plătesc consecinţele. Iată de ce faimoşi pedofili ca Bush, Ted Heath sau politicianul şi omul de afaceri britanic McAlpine, scapă legii (vezi Secretul Suprem pentru amănunte sau pagina mea web, care dezvăluie activitatea pedofilă a elitei).

Reptilienii şi alte specii ne-umane au răpit copii timp de mii de ani la o scară incredibilă. În fiecare an numai în America dispar în jur de 2000 de copii, din care mulţi

ajung în culte satanice sau baze subterane. Satanistul Aleister Crowley sublinia de ce sacrificiul uman este important pentru aceste minţi perverse şi de ce copiii sunt deseori victime sacrificiale:

“Există o teorie a vechilor magicieni care susţine că fiecare fiinţă vie este un depozit de energie care variază cantitativ, în funcţie de mărimea şi sănătatea sa, şi calitativ, în funcţie de caracterul său moral şi de modul său de a gândi. La moartea acestei fiinţe, energia este eliberată instantaneu. De aceea, pentru cea mai spirituală experienţă, trebuie aleasă victima cu cea mai mare şi cea mai pură forţă. Astfel, cea mai satisfăcătoare şi potrivită victimă o reprezintă un băiat perfect inocent şi foarte inteligent.”12

Conacele satanice

Unele dintre cele mai importante centre rituale satanice sunt deseori conacele şi castelele gotice ale familiilor regale şi aristocrate europene şi americane, îmi amintesc o vizită la castelul Hearst din California, marele conac al magnatului media şi mare iniţiat Iluminat, Randolph Hearst, care este acum deschis publicului pe durata zilei. Este unul dintre cele mai întunecate locuri pe care le-am vizitat, încă bântuit de entităţi foarte neplăcute din alte dimensiuni. Dumnezeu ştie ce s-a întâmplat acolo în timpul ocupării sale de către Hearst! Şi mai grav, poate că astfel de lucruri încă mai au loc!

Castelul Hearst este plin de vechi artefacte egiptene şi situat într-un bastion important al satanismului, între Los Angeles şi San Francisco. Am simţit aceleaşi vibraţii în Marea Britanie în locuri ca Chatsworth House din Derbyshire, vechiul cămin al ducilor de Devonshire şi la Clivedon House, fost conac al familiei satanice Astor. Această temă a fost ilustrată de filmul lui Stanley Kubric, Eyes Wide Shut, cu Tom Cruise şi Nicole Kidman în rolurile principale, care abordează tema satanismului în rândul elitei. Kubric a murit la scurt timp după

terminarea filmului, care relatează o poveste despre un cult satanic în rândul celor mai de seamă personaje dintr-un oraş american, care se întâlnesc într-un mare conac gotic. Asemenea locuri sunt situate pretutindeni în lume.

De exemplu, în Belgia există castelul Mamelor întunericului, unde familia regală britanică şi elita Iluminaţilor europeni îndeplinesc multe dintre marile lor ritualuri, la fel şi în castelul Balmoral din Scoţia, unde familia regală britanică îşi petrece vacanţele de vară.

Insula luminii... şi a întunericului în prezent eu trăiesc pe Insula Wight, la câţiva kilometri de coasta de Sud a Angliei, exemplu perfect al conexiunii dintre unele puncte importante de vortex şi satanism. Reţeaua satanică a Iluminaţilor îndeplineşte acolo cele mai importante ritualuri în punctele-cheie de vortex energetic de pe reţeaua globală, deoarece ceremoniile lor perverse suprimă frecvenţa câmpului energetic al Pământului, menţinând prin urmare omenirea în aceeaşi închisoare vibraţională. De asemenea, este mai uşor pentru o entitate să se manifeste în aceste vortexuri interdimensionale. Insula Wight a fost dintotdeauna un loc sacru pentru cei care cunosc reţeaua energetică a Pământului. Druizii aveau trei centre pentru elita lor de “arhi-druizi” (de aici arhiepiscopi) din insulele britanice, situate pe insule “magice”: Insula Man, Insula Anglesey din nordul Ţării Galilor şi Insula Wight.

Brian Desborough afirmă că prima biserică creştină din Britania a fost stabilită pe Insula Wight şi nu la Glastonbury, după varianta oficială. Bisericile creştine, cel puţin cele de la început, erau situate în puncte importante ale vortexului, deoarece înlocuiau religia “păgână”. Astăzi insula Wight este loc sacru pentru satanişti din cauza importanţei sale în reţeaua energetică globală. Autorul Mark Amaru Pinkham relatează că în vechime se numea “Insula Dragonului” şi

ar putea fi “vortexul pivotai” din reţeaua de nord a planetei. Straniu este că aici s-au descoperit multe oase de dinozaur care sunt expuse într-un muzeu nou înfiinţat! Satanismul înregistrează o creştere pe această insulă şi implică nume faimoase din insulele britanice, cât şi personaje importante din afaceri, politică, poliţie, justiţie şi servicii sociale. Insula Wight are două faţete diferite (este cunoscută şi ca Insula Luminii). Una se vede şi alta nu. Cea vizibilă este un extraordinar peisaj terestru şi marin, frumuseţe care m-a atras de mulţi ani. Cealaltă, invizibilă, este într-adevăr foarte întunecată.

Insula are o reţea francmasonică extinsă, fapt uimitor pentru o zonă cu numai 125.000 de locuitori, reţea cu care m-am confruntat în repetate ocazii în anii '80, în timpul unor dispute legate de protecţia mediului, când francmasonii trăgeau sforile unui proiect de construire a unor clădiri ce le-ar fi adus o adevărată avere. Dar de atunci, cercetările mele despre manipularea lumii au avansat cu încă zece ani şi chiar mai mult până am realizat că secretele întunecate de pe Insula Wight erau mult mai adânci decât ce ştiam la vremea aceea. Aceasta este una dintre capitalele satanice ale Marii Britanii. În acelaşi timp, această frumoasă insulă, care ar trebui să fie un loc minunat, are cele mai mari rate de sinucidere şi depresie din Marea Britanie. De ce? Din cauza intensităţii mari a energiei negative în care trăiesc oamenii, produse de desele ritualuri satanice realizate în punctele de vortex, care pun în rezonanţă câmpul energetic al insulei cu frecvenţa celei de-a patra dimensiuni, lată ce fac Iluminaţii prin crearea şi menţinerea unei închisori vibraţionale, care deconectează oamenii de la nivelurile superioare ale fiinţei.

Pe insulă există multe centre ale acestei reţele satanist-pedofile, inclusiv o mare casă la ţară, unde copiii sunt aduşi la petrecerile lor, fiind violaţi de către oaspeţi. Alte centre rituale sunt un yacht-club şi un hotel pe malul

mării, dar nu numai. Urma^de calcar care înconjoară "Insula-diamant" pare şi ea foarte importantă pentru satanişti. Acum câţiva ani, un lucrător local a relatat pentru Nexus Of The World, cel mai bine vândut ziar britanic de duminică, despre teribilele ritualuri şi sacrificii satanice de pe insulă şi participarea la acestea a francmasoneriei, a politicienilor locali, a celor din administraţia locală, a proprietarilor de hoteluri şi a altor oameni de afaceri.1 Cu toate acestea nu s-a făcut nimic, şi totul a fost muşamalizat. Am vorbit cu alţi oameni care ştiu ce se petrece în realitate şi trebuie să spun că povestea Insulei Wight este oribilă, fără ca mass-media locală să dorească să ştie cum stau lucrurile.

Încă o dată, Ted Heath, fostul prim-ministru care a adus Marea Britanie în Comunitatea Europeană, se află printre cei numiţi de victimele care au fost abuzate pe această insulă. Heath a fost identificat de foarte mulţi oameni abuzaţi şi torturaţi de el pe când erau copii. În cartea Secretul Suprem l-am demascat ca satanist, torţionar şi sacrificator de copii. Mai multe surse mi-au relatat că Heath este oaspete obişnuit la singuraticul hotel Priory Bay din estul insulei şi că tot acolo vine adesea şi fostul ministru Peter Mandelson, deşi nu am putut confirma acest fapt până în momentul publicării acestei cărţi. Mandelson este cunoscut confraţilor parlamentari ca "Prinţul întunericului" şi a fost silit să demisioneze din funcţia guvernamentală în urma unui abuz de putere. El a avut un rol important pentru Iluminaţi în guvernul laburist al lui Tony Blair. Şi Heath, şi Mandelson sunt membri în Grupul Bilderberg al Iluminaţilor, la care voi reveni într-un capitol ulterior.

Ca o coincidenţă, Tom Cruise şi Nicole Kidman, protagoniştii filmului Eyes Wide Shut, se pare că au fost oaspeţi ai hotelului Priory Bay, conform spuselor unui fost lucrător, iar Ernest Bevin, ministm de externe, a stat aici când şi-a scris discursul în care propunea stabilirea

unei alianţe militare numite Uniunea European-Occidentală, cunoscută acum ca NATO.

Familia regală britanică are şi ea legături puternice cu insula Wight. Regina Victoria şi Albert, soţul ei, francmason german cu grad înalt, aveau un palat pe insulă, numit Osborne House. Descendentul satanist şi Rothschild, lordul Mountbatten, a fost guvernator al Insulei Wight. Prinţul Charles este un alt oaspete, ca şi prinţul Philip, care iese în public la sărbătoarea Cowes Week, petrecerea elitei yachtingului. Mulţi satanişti faimoşi vizitează insula sub pretextul "navigaţiei". Interesant este că, atunci când scriam această carte, am primit o invitaţie de la Grupul de Asigurări Rothschild pentru a participa la o "conferinţă financiară" la... hotelul Priory Bay. Aş fi mers să văd cum stau lucrurile, dar circumstanţele m-au îndreptat altundeva.

Cântec pentru Satana

Insula Wight este doar un exemplu al imensei reţele globale de centre şi culte satanice care implică sacrificii umane, consum de sânge şi invocarea demonilor din alte dimensiuni. Cele mai multe sunt necunoscute, dar unele ca Biserica Satanei şi Templul lui Set din Statele Unite beneficiază de publicitate gratuită din partea mass-mediei. Biserica Satanei a fost înfiinţată la 30 aprilie 1966 de către Anton Szandor LaVey. Noaptea de 30 aprilie/l mai este una dintre cele mai importante date pentru ritualurile sataniste. Bunica din partea mamei lui La Vey provenea din Transilvania, ţinutul legendar al vampirilor din România de astăzi. Aceasta este regiunea lui Dracula şi mulţi descendenţi importanţi ai Iluminaţilor au legătură cu această zonă. Se presupune că La Vey a descoperit-o pe Marilyn Monroe în cluburile de noapte şi s-a folosit de contactele sale pentru a o transforma într-o vedetă de cinema. Ea era mai degrabă o sclavă cu personalitate multiplă. Hollywood (Hollywood sau Helle-wood, pădurea sadră a druizilor) musteşte de

satanişti, ca şi industria divertismentului în general. Printre relaţiile lui LaVey din divertisment şi politică se numărau preşedintele John F. Kennedy, Frank Sinatra, Sammy Davis Jr., Peter Lawford şi Jayne Mansfield. Sammy Davis Jr. este unul dintre primii membri ai Bisericii Satanei, ca şi actriţa Jayne Mansfield, care a murit decapitată într-un “accident de maşină” în 1967 (vezi secţiunea de imagini). Frank Sinatra se ocupa de manipularea şi abuzarea sclavilor controlaţi mental.

Un exemplu elocvent este Michael Aquino, care a lucrat cu LaVey în cadrul Bisericii Satanei, dar mai târziu s-au separat pentru a forma Templul lui Set. Aquino era un programator mental notoriu, menţionat de Cathy O'Brien şi mulţi alţii, dar şi om de vârf în Divizia pentru Război Psihologic din cadrul Agenţiei de Informaţii din Departamentul de Apărare. Soţia lui Aquino, care a lucrat cu el, se numeşte Lilith Sinclair. Numele de Lilith este un simbol al descendenţilor reptilieni, iar unul din filoanele importante ale labirintului genetic al Iluminaţilor este familia scoţiană Sinclair, fosta descendenţă franceză St. Clair. Clanul St. Clair şi adoratorul Madonnei Negre, Sf. Bernard, au fost implicaţi în formarea ordinului Cavalerilor Templieri. Capela Sinclair de la Rosslyn, aproape de Edinburgh, este un altar al Iluminaţilor care include imaginea Omului Verde - reprezentarea lui Balder din poveştile despre regele Arthur. Lilith provine de la Lilim sau “copiii lui Lilith”, cu trimitere la simbolismul lui Set. Lilith Aquino a înfiinţat Grota Lilith din Biserica Satanistă a lui LaVey şi era membră a Consiliului celor Nouă. Biserica oficială a Satanei subliniază filosofia sa:

“Suntem prima organizaţie oficială din istorie care se dedică acceptării adevăratei naturi umane -aceea de bestie carnală, care trăieşte într-un cosmos pătruns şi motivat de Forţa întunecată pe care o numim Satana. În decursul timpului, omul a invocat această Forţă prin mai multe nume şi a fost ponegrit de cei a căror natură îi face

să fie separaţi de această sursă a existenţei. Ei trăiesc cu invidia obsesivă faţă de noi, care existăm firesc, purtaţi de înspăimântătorul Prinţ al întunericului. Iată de ce aceia care rezonează (vibrează) cu Satana au fost dintotdeauna o elită străină, deseori proscrişi în cuiturile ale căror mase urmează o divinitate exterioară. Noi, sataniştii, suntem propriii noştri Zei şi exploratori ai Căii Mâinii Stângi. Nu ne plecăm în faţa miturilor şi ficţiunii adepţilor spirituali sterpi ai Căii Mâinii Drepte."4

Nu, ei se pleacă în faţa miturilor şi ficţiunilor entităţilor din altă dimensiune. Şi nu este vorba de a alege între calea mâinii drepte sau calea mâinii stângi. Mai există una, care merge drept înainte. Templul lui Set neagă şi faptul că este implicat în orice act teribil. Pagina sa web ne asigură:

"Regretăm că mai există unele persoane pentru care ideea de satanism este în mare parte o sinteză simplă a propagandei creştine şi a filmelor de groază de la Hollywood (realizate deseori de satanişti!). Templul lui Set se bucură de moştenirea Artelor Negre, iar noi folosim multe forme de imagistică istorică satanică pentru propria plăcere şi stimulare artistică. Dar nu suntem preocupaţi de activităţi pe care un intelect iluminat şi matur le-ar percepe ca nedemne, criminale sau depravate, care sunt mult mai puţin esenţiale operei noastre."'*

Desigur că nu este nimic nedemn, sadic, criminal sau depravat la Michael Aquino, inspiratorul Templului lui Set, şi nici controlul mental sau tortura aplicată de către el bărbaţilor, femeilor şi copiilor nu e ceva ce merită crezut; ce să mai vorbim de&pre implicarea sa într-un grup de elită din Divizia pentru Război Psihologic din armata americană! Un fost sclav controlat mental de un grup al elitei Iluminaţilor din San Diego mi-a spus cum lucrase îndeaproape cu Aquino în anii '80. "Era o persoană rece, arogantă şi cu inima şi spiritul întunecate,

îi plăcea să se folosească de oameni şi avea o slăbiciune pentru băieţi, era pedofil confirmat”, mi-a spus sursa. Aceeaşi sursă confirmă că Aquino implementase un “experiment ştiinţific” (control mental) în diverse baze militare şi pe proprietatea unui anume Jonathan Meier, cel mai mare trainer al Iluminaţilor din acea parte a Americii. Aquino mai avea o proprietate în Çermania, unde îşi ducea liderii şi copiii de care abuza. Sursa mea, care era antrenată mental pentru a controla pe alţii, spunea că fusese acolo de câteva ori.”

Hitler, “gazda” demoniacă

Adolf Hitler este cel mai bun exemplu al tuturor aspectelor pe care am dorit să le subliniez în acest capitol despre modul în care descendenţii Iluminaţi sunt posedaţi de entităţi demoniace. După cum vei vedea în Anexa Îl, Hitler era aproape sigur un descendent Rothschild. Vorbim adesea despre oameni cu magnetism sau care au o “personalitate magnetică”, şi asta chiar la propriu. Cu toţii generăm energie magnetică. Unii transmit un magnetism mai puternic, iar alţii mai slab. Energiile negative sunt asemănătoare celor magnetice sau pozitive. Persoanele conectate la vibraţii negative extreme ale entităţilor demoniace vor genera asemenea energii şi vor avea un magnetism personal puternic. Există oameni malefici care exercită o “atracţie fatală”, având magnetismul şi charisma lui Adolf Hitler. Aşezat la tribună cu faţa contorsionată şi chipul în frenezie, el canaliza conştiinţe demoniace “reptiliene” şi transmitea această vibraţie mulţimilor, ceea ce modifica starea de conştiinţă a oamenilor şi îi transforma în agenţi înnebuniţi ai urii. După cum scria Alan Bullock despre Hitler:

“Puterea sa de a vrăji publicul a fost asemănată cu arta ocultă a vracilor africani sau a şamanilor asiatici; alţii au comparat-o cu sensibilitatea unui medium şi magnetismul unui hipnotizator.”17

Iar Hermann Rauschning, un aghiotant al lui Hitler, spunea în cartea sa, Hitler Speaks (n.tr. Hitler vorbeşte):

"Nu poţi să nu te gândeşti la el ca la un medium. În cea mai mare parte a timpului, mediumii sunt nişte oameni obişnuiţi, nesemnificativi. Deodată însă ei par să aibă puteri supranaturale care îi separă de restul oamenilor. Mediumul este posedat. După ce trece criza, el revine în mediocritate. Fără îndoială că Hitler a fost posedat de forţe exterioare lui - forţe aproape demoniace pentru care el, ca persoană individuală, era doar un vehicul temporar. Amestecul de banal şi supranatural crea acea dualitate insuportabilă de care oricine era conştient în prezenţa sa... era ca o privire îndreptată asupra unei feţe bizare, a cărei expresie părea să reflecte o stare de dezechilibru mental, amestecată cu o impresie neliniştită de puteri ascunse."1*

Hitler părea să trăiască permanent cu teama de "supra-oameni". Rauschning povestea cum Hitler suferea de coşmaruri teribile şi se trezea ţipând, arătând spre entităţi pe care le vedea numai el. Hitler îi spuse odată aghiotantului său:

"Oare cum va fi ordinea socială a viitorului? Îţi spun eu, prietene. Va exista o clasă de stăpâni, după ei rangul şi şirul de membri de partid în ordine ierarhică şi apoi masele de suporteri anonimi, servitori şi muncitori la nesfârşit şi, dincîplo de ei, toate rasele străine cucerite, sclavii moderni. Iar mai presus de aceştia va domni nobilimea nou-apărută despre care nu pot vorbi... dar despre toate aceste planuri membrii militanţi nu vor şti nimic. Omul nou trăieşte printre noi acum! Este aici. Nu îţi ajunge? Îţi voi spune un secret. Am văzut omul nou. Este îndrăzneţ şi crud. M-am temut de el.",y

Aceasta este societatea plănuită de reptilieni şi rasa lor de "stăpâni" nordic-reptilieni (rasa ariană), dacă le vom permite să introducă controlul global prin Noua Ordine Mondială - "şefii secreţi" ai lui Hitler erau, printre

alţii, reptilienii demoniaci. Obsesia pentru ierarhie şi ritual, subliniate aici, sunt trăsăturile de caracter ale creierului reptilian, aşa după cum vom vedea. Unuia dintre eroii lui Hitler, scriitorul Houston Stewart Chamberlain, i se potriveşte perfect descrierea posedării demoniace. Acesta era un englez căsătorit cu Eva, fiica unui alt erou al lui Hitler, compozitorul Richard Wagner. Chamberlain spunea că se simţea preluat de demoni, iar cărţile sale antievreieşti, proariane au fost scrise în transă sau “febră”. În autobiografia sa, el susţinea că nu-şi recunoaşte scrisul ca fiind al său. Chamberlain a devenit principalul consilier al Kaiser-ului Wilhelm (descendent) şi l-a îndemnat pe rege să intre în război în 1914. După aproape 20 de ani, forţele care l-au posedat pe Chamberlain l-au posedat şi pe Adolf Hitler, declanşând al Doilea Război Mondial din secolul XX. Comportamentul lui Hitler indica în mod clar posedarea demoniacă, inclusiv crizele sale asemănătoare celor epileptice. Apropiaţi ai lui Hitler susţineau că Fuhrer-ul se trezea noaptea şi avea convulsii. Striga după ajutor şi părea pe jumătate paralizat şi aproape sufocat. Uneori chiar şi în starea de veghe arăta spre spaţiul gol şi ţipa: “Iată! Acolo! În colţ.”

După ce s-a mutat în Germania, Hitler a petrecut mult timp în Bavaria, de unde se răspândiseră Iluminaţii Bavarezi, şi a revenit în acel loc după Primul Război Mondial. Asta cel puţin din punct de vedere oficial. Bavaria este un mare centru al Iluminaţilor. În anul următor a ajuns într-un mic partid politic, numit Partidul Muncitoresc German, o ramură a unei societaţi secrete ezoterice numite Ordinul German, o grupare naţionalistă şi antievreiască. Din acest Ordin au mai apărut şi alte societăţi similare, inclusiv infama Thule-Gesellschaft (Societatea Thüle) şi Loja Luminoasă sau Societatea Vrii, al cărei membru era şi Hitler.

Thüle provine de la numele dat de greci şi romani regiunii nordice îngheţate a Pământului. Ei au numit acest pământ Thüle sau Ultima Thüle. Vrii era numele dat de scriitorul englez şi mare iniţiat Iluminat, lord Edward Bulwer-Lytton, însemnând forţa sângelui care, susţinea el, trezeşte oamenii la adevărata lor putere de a deveni supra-oameni. A se citi ADN în loc de sânge. Bulwer-Lytton a fost un ministru colonial britanic, implicat în impunerea dependenţei de opiu asupra chinezilor, prieten apropiat al prim-ministrului britanic Benjamin Disraeli (asociat al clanului Rothschild) şi al scriitorului Charles Dickens. Era Mare Patron al Societăţii Rozicruciene Engleze, care îi includea pe agenţii Iluminaţi Francis Bacon şi John Dee. Era, de asemenea, Mare Maestru al Ritului Scoţian Francmasonic şi şef al Serviciului Britanic de Informaţii. O sursă mi-a mărturisit că unul dintre agenţii săi era Helena Blavatsky, iar faptul că Bulwer-Lytton este deseori citat în cartea ei, Isis Unveiled (n.tr. Isis dezvăluită), ar putea fi o dovadă în acest sens. Bulwer-Lytton este binecunoscut pentru lucrarea sa The Last Days Of Pompeii (n.tr. Ultimele zile ale oraşului Pompei), dar pasiunea sa adevărată era magia ezoterică. Deci, despre ce este vorba în forţa Vrii din sânge, despre care scria Bulwer-Lytton? La hinduşi era cunoscută ca “forţa şarpelui” şi are legătură cu “camuflajul” genetic al trupului, care permite schimbarea formei şi călătoria interdimensională conştientă. De aceea, forţa Vrii are legătură cu descendenţii reptilieni-umani.

O altă mare influenţă asupra lui Hitler a fost exercitată de romanul The Corning Race (n.tr. Rasa viitoare) al lui Bulwer-Lytton, în care scria despre o civilizaţie din interiorul Pământului, cu mult mai avansată faţă de a noastră. Conform acestui roman, supraoamenii din subteran vor ieşi la suprafaţă pentru a prelua într-o bună zi controlul asupra lumii. Mulţi nazişti credeau în asta.

Tema supra-oamenilor din subteran sau a “stăpânilor ascunşi” se regăseşte în cele mai secrete societăţi şi legende din întreaga lume, după cum am văzut.

Acest lucru se aplica de asemenea şi Ordinului Răsăritului de Aur, înfiinţat de dr. Wynn Westcott şi S.L. Mathers. Ei îi numeau pe stăpânii lor “şefi secreţi” şi au creat ritualuri de contactare a acestora. În ultimii ani ai sec. XIX existau templele Ordinului Răsăritului de Aur din Londra, Edinburgh, Bradford şi Paris, unde Mathers şi-a stabilit reşedinţa. Unul din semnele lor secrete era salutul cu braţul ridicat, pe care naziştii l-au folosit ca “Heil Hitler”. Rămăşiţe ale Ordinului Răsăritului de Aur există şi astăzi, dar versiunea originală s-a destrămat între o facţiune a lui Mathers şi una a satanistului Aleister Crowley. Crowley s-a implicat apoi în Ordinul Templierilor Orientali sau OTO. În 1933, expertul în rachete Willi Ley a fugit din Germania şi a dezvăluit existenţa Societăţii Vrii şi a credinţei naziste conform căreia ei urmau să fie egalii supra-oamenilor din măruntaiele Pământului prin folosirea învăţăturilor ezoterice şi prin expansiunea minţii. Ei credeau că astfel se va trezi forţa Vrii din sânge. Iniţiaţii Societăţii Vrii îi numărau în rândurile lor şi pe cei doi care aveau să devină nazişti faimoşi, Heinrich Himmler şi Hermann Goering. Membrii Vrii erau convinşi de existenţa unei alianţe cu misterioasele loji ezoterice tibetane şi a acelui supra-om necunoscut, numit “Regele Fricii”. Rudolf Hess, ca vice-fuhrer al lui Hitler până la nefericitul zbor spre Anglia din 1941, era un ocultist tenace şi membru al Societăţii Edelweiss, împreună cu Goering. Aceasta era o sectă care credea în rasa superioară nordică -hibrizii nordic-reptilieni pe care eu îi numesc arieni. Hess îl venera pe Hitler ca “Messia”, deşi acest lucru era greu de făptuit, deoarece Fuhrer-ul nu era nici blond şi nici nu avea ochi albaştri. Naziştii au fost manipulaţi de stăpânii lor demoniaci să iniţieze programe

de încrucişare între descendenţii nordici blonzi cu ochi albaştri.

Unul din fondatorii Societăţii Thüle a fost astrologul Rudolf Glauer, care şi-a schimbat numele în pomposul baron von Sebottendorff. Pretenţiile sale revoluţionare împotriva evreilor şi marxiştilor au transformat Societatea Thüle într-un centru al rasei superioare germane antievreieşti şi antimarxiste. Rezultatul a fost Partidul Muncitoresc German, care avea să devină Partidul Nazist. Mai există însă un alt prieten şi ocultist important al lui Sebottendorff: Dietrich Eckart, scriitor alcoolic şi dependent de droguri, care credea că este acolo pentru a pregăti drumul dictatorului Germaniei. L-a întâlnit pe Hitler în 1919 şi a hotărât că el este alesul, Messia pe care îl căutau cu toţii. Eckart este mentorul cunoaşterii ezoterice avansate şi al ritualurilor de magie neagră, care l-au împins pe Hitler foarte adânc în lumea reptilienilor demoniaci. Din acest moment a început să crească puterea de atracţie şi fascinaţie a lui Hitler. Eckart scria unui prieten în 1923:

“Urmaţi-l pe Hitler! El dansează, dar după muzica mea. I-am oferit o modalitate de Comunicare cu Ei. Nu mă plângeţi; am influenţat istoria mai mult decât oricare alt german.”2"

Printre ceilalţi gânditori şi grupuri care au influenţat filosofia nazistă au fost doi magicieni ezoterici germani, Guido von List şi Lanz von Liebenfels. La solstiţiul de vară, List făcea din sticle de vin simbolul

Crucii Hermetice, cunoscută drept Ciocanul lui Thor. Acesta era însemnul puterii pentru Ordinul Răsăritului de Aur, cunoscut în prezent ca svastică, vechi simbol pentru Soare al atlanţilor şi fenicienilor. Svastică originală era orientată invers faţă de acele de ceasornic, care în termeni ezoterici are semnificaţii pozitive, reprezentând lumina şi creaţia. Naziştii au inversat-o pentru a simboliza calea mâinii stângi - magie neagră şi

distrugere. Lanz von Liebenfels (pe numele său real Adolf Lanz) a folosit svastică pe un drapel care flutura deasupra templului său cu vedere la Dunăre, iar pentru aceşti doi magicieni negri svastică simboliza sfârşitul creştinismului şi zorii epocii supra-oamenilor blonzi cu ochi albaştri, adică arienii. Ei credeau în inferioritatea rasială a celor pe care îi numeau forţele întunecate, cum ar fi evreii, slavii şi negrii. Liebenfels a recomandat castrarea acestor popoare. Von List şi von Liebenfels au exercitat o mare influenţă asupra lui Adolf Hitler. În 1932, când Hitler era în plină ascensiune, von Liebenfels îi scria unui confrate:

"Hitler este unul dintre protejaţii noştri... Într-o zi vei vedea că el, şi noi prin el, vom fi victorioşi şi vom dezvolta o mişcare care va cutremura lumea."21

Heinrich Himmler, şeful SS, a fost un alt ocultist pasionat care s-a interesat de toate chestiunile ezoterice, folosindu-şi cunoaşterea în cele mai întunecate scopuri. Himmler era interesat în special de rune, sistemul celtic de divinaţie în care pietrele, ca purtătoare de simboluri, sunt aruncate ca nişte zaruri, iar apoi sunt interpretate de un expert. Himmler a fost cel care a format vestitul SS, pentru care a ales un simbol ezoteric pervertit, un dublu S sau "sig rune", care arată ca două fulgere. SS era practic o organizaţie de sine stătătoare şi rezuma întreaga cunoaştere ezoterică în care naziştii credeau cu patimă. Numai cei care erau consideraţi puri din punct de vedere rasial se puteau înrola şi urma cursuri de arte ezoterice, inclusiv rune, care erau discipline fundamentale ale pregătirii lor. SS-ul era condus şi guvernat ca societate secretă de magie neagră. Ritualurile lor au fost preluate de la iezuiţi şi Cavalerii Templieri. Cei mai înalţi iniţiaţi erau cei 12 membri ai Marelui Consiliu al Cavalerilor, conduşi de un al 13-lea, Marele Maestru Heinrich Himmler. Ritualurile lor malefice erau îndeplinite în vechiul castel Wewelsberg din Westphalia. Acestea

erau ritualuri ale păgânilor nordici de la solstiţiul de vară, în care îl adorau pe Satana/Lucifer/Set, sub unul dintre aceste nume. Prinţul Bernhard al Olandei, descendent reptilian de Habsburg şi mero-vingian, a fost membru SS şi unul din fondatorii paravanului pentru Iluminaţi, Grupul Bilderberg, şi prieten foarte apropiat al Prinţului Philip. Artele ezoterice pătrundeau în tot ceea ce făceau Hitler şi naziştii, până la utilizarea pendulului pe hartă pentru a identifica poziţiile inamicului. Mitingurile maselor de care Hitler a profitat la maxim erau planificate având în vedere cunoaşterea psihicului uman şi a modurilor sale de manipulare.

În cartea Satan And Swastika (n.tr. Satana şi svastica), Francis King relatează:

“Apariţiile publice ale lui Hitler, mai ales cele de la mitingurile naziste de la Nuremberg, sunt exemple excelente pentru acest gen dfe ceremonie magică. Fanfare, marşuri militare şi muzică wagneriană, toate subliniau ideea de glorie militară germană. Nenumăratele steaguri cu negru, alb şi roşu umpleau conştiinţa participanţilor de la mitinguri cu ideologia naţional-socialistă. Precizia de balet a mişcării membrilor în uniformă ai partidului, toţi la unison, evocau din inconştient principiile războiului şi ale violenţei, pe care anticii le simbolizau prin Marte. Iar ritualurile de la mitinguri - Hitler fluturând,drapelul însângerat' al puciului de la München din 1923 - erau o ceremonie cvasimagică, menită să unească minţile naziştilor cu imaginile arhetipale simbolizate de eroii morţi naţional-so-cialişti din trecut.

Aspectele magico-religioase ale mitingurilor erau subliniate de faptul că momentul lor de culme era atins după apus, într-o,catedrală de lumină' -un loc deschis înconjurat de coloane de lumină ce porneau de la proiectoarele electrice îndreptate spre cer. Dacă un magician modern foarte priceput ar fi pregătit ritualul

de,invocare a lui Marte', nu ar fi fost mai eficient decât ceremoniile de la Nuremberg.”-

Ceea ce avea aplicabilitate atunci, are şi acum. Cunoaşterea ezoterică utilizată de nazişti pentru hipnoza în masă a poporului german se foloseşte acum pentru extinderea hipnozei globale a rasei umane. Simboluri, cuvinte, culori, sunete şi tehnici de care publicul nu este conştient sunt utilizate în mass-media şi publicitate pentru a ne hipnotiza. În propaganda sa, Joseph Goebbels se baza pe cunoaşterea ezoterică a psihicului uman. El ştia că oamenii cred orice, dacă li se repetă destul de des şi dacă se provoacă evenimente ce determină publicul să ceară “să se facă ceva”. El folosea culori, simboluri şi lozinci pentru accentuarea efectului. Lozincile erau folosite ca nişte mantre repetate la nesfârşit, hipnotizând masele. Toate părerile şi informaţiile alternative erau cenzurate, iar oamenii erau programaţi să răspundă la comandă. Care este diferenţa dintre această situaţie şi informaţiile inexacte şi puţine care ni se oferă nouă şi copiilor noştri prin mass-media de astăzi? E adevărat că nu se folosesc de svastică, dar este vorba de acelaşi hipnotism în masă.

Faptul că Hitler a încercat să distrugă societăţi secrete, precum francmasoneria, şi să împiedice utilizarea cunoaşterii ezoterice în societatea germană pare o contradicţie, dar nu este aşa. El ştia la fel de bine ca oricine că puterea aparţine celor care deţin această cunoaştere, iar el dorea să o păstreze numai pentru sine. De fapt, naziştii au fost creaţi şi controlaţi de o societate secretă subterană, în speţă de reptilienii demonici. Ei credeau că zeii sumerieni sunt rasa superioară extra-terestră. Au lansat expediţii în Africa de Nord, Rennes-le-Chateau şi Montsegur din zona Cathar şi în Tibet, unde credeau că se află baza subterană a supraoamenilor. Conexiunea nazistă cu Tibetul a fost confirmată la sosirea ruşilor în Berlin la sfârşitul războiului, unde au

găsit mulţi călugări tibetani morţi, care lucraseră cu naziştii.

Naziştii nu au dispărut în 1945, ci au intrat în subteran sau şi-au schimbat numele. Esenţa societăţii secrete naziste era Ordinul Negru, care continuă până astăzi şi este situat în cele mai importante cercuri din CIA. Allen Dulles, primul şef al CIA, era un susţinător nazist (vezi...Iar adevărul vă va elibera) şi totodată o forţă importantă în spatele proiectului Paperclip, care proteja nazişti ca Josef Mengele, prin aducerea lor în America, după război. În acelaşi timp, John Foster Dulles, fratele lui Allen, era Secretar de Stat american. Cei doi Dulles sunt veri cu familia Rockefeller (altfel spus descendenţi). Reinhard Gehlen, ales de Allen Dulles să pregătească reţeaua CIA din Europa, a fost unul dintre şefii SS ai lui Hitler. Gehlen spunea că nu a avut alt “angajament” mai serios decât un “gentleman's agreement” cu Dulles. Între timp, naziştii dispensabili au fost trimişi la procesele de faţadă de la Nuremberg, unde s-a acoperit ceea ce se petrecuse de fapt (pentru detalii, vezi...Iar adevărul vă va elibera.)

Cele două “tabere” din Irlanda

Ceea ce am descris cu privire la Hitler şi nazişti este metoda de bază pentru alegerea şi aducerea la putere a personajelor importante din politică, economie, armată şi mass-media. Zecile de ani de violenţă şi război civil din Irlanda de Nord nu sunt deloc ceea ce par. Un om de contact, numit Jim Cairns, a petrecut mulţi ani descoperind flagelul satanist şi de abuz al copiilor din Irlanda de Nord şi Republica Irlandeză (vezi pagina sa web http://www.esatclear.ie/~cairhaven). În plus, el a înţeles că liderii celor două grupări teroriste “oponente”, grupul catolic IRA şi grupul protestant paramilitar UVF, sunt membri ai aceluiaşi cult satanic, după dovezile pe care le-am găsit pretutindeni în lume. Mereu şi mereu “tabere” opuse se dovedesc a fi de fapt aceeaşi tabără -

Iluminaţii - când ajungi în vârf. În 1994 a avut loc un atentat care viza asasinarea lui Cairns, după care acesta a fugit în Irlanda de Nord. El a făcut publice descoperirile sale, dar bineînţeles că nu s-a luat nici-o măsură. Cairns a constatat că reţeaua satanică din Irlanda acţionează în spatele unei mişcări creştine, numită “Renaşterea”. “Fără îndoială că această organizaţie este una satanistă, implicată în crime rituale”, spune el.*

În această poveste este implicat un cămin de băieţi din Belfast, numit Kincora, care a făcut obiectul unui mare scandal din anii '80, când au ieşit la iveală abuzurile realizate în mod sistematic în ultimii 20 de ani. Dar, şi de această dată, numele mari au fost protejate. Revista New Covenant Times relata în ediţia sa din ianuarie/martie 1994 că paramilitarii loialişti (“protestanţi”) sprijineau o operaţiune a serviciilor secrete britanice M15 numită Tara, cu intenţia de a crea violenţă în rândurile lor şi a IRA, în urma căreia parlamentul britanic să îşi dea acordul ca Irlanda de Nord să fie anexată Republicii Irlanda. Colin Wallace era soldat cu jumătate de normă şi ofiţer de relaţii cu publicul la cartierul general al armatei din Irlanda de Nord. Mai târziu el a fost mutat la un alt departament controlat de M15, unde a aflat de operaţiunea Tara şi de cei 20 de ani de abuz al copiilor din Kincora, în care erau implicate nume foarte importante. Când Wallace a cerut să iasă din proiect, a fost trimis în Anglia şi acuzat de încălcarea normelor de securitate şi mai târziu condamnat pe nedrept pentru crimă.

O victimă a satanismului şi controlului mental cu care am vorbit îşi aminteşte clar că a fost forţată să privească un politician renumit din Irlanda de Nord în timp ce viola un băieţel într-un ritual din Anglia, după care a scos un cuţit cu care i-a tăiat gâtul. Ne mai miră că oamenii ascund bombe în Irlanda de Nord care omoară şi rănesc cu miile? Aceşti oameni nu trăiesc emoţiile fireşti din

astfel de circumstanţe - pentru că ei sunt hibrizi reptilieni din ambele “tabere”.

Jim Cairns spunea că un anumit contact i-a povestit despre copiii din scandalul de la Kincora, care erau duşi cu forţa la castelul Birr din districtul Offally, Irlanda de Nord, reşedinţa descendenţilor ducilor de Rosse. Primul duce de Rosse a fost membru fondator al clubului Hellfire din Irlanda, împreună cu colonelul St Ledger din Grange Mellon, districtul Athy. În acelaşi timp cu afilierea sa la clubul Hellfire în 1725, ducele Rosse era şi Mare Maestru Francmason în Irlanda. Actualul duce de Rosse este fratele vitreg al lordului Snowdon, fostul soţ al surorii reginei, prinţesa Margaret, care a vizitat Birr de numeroase ori. Clubul Hellfire a fost înfiinţat pe proprietatea Wycombe, la nord de Londra, aparţinând ministrului britanic Sir Francis Dashwood, împreună cu Benjamin Franklin, “Părinte Fondator” al Statelor Unite. Franklin, “creştin devotat”, a fost implicat şi în manipularea Irlandei. Clubul Hellfire este o reţea satanică bazată pe ritualul sacrificial uman (vezi Secretul Suprem).

Satanismul este întâlnit peste tot, deoarece aceste ritualuri şi sacrificii sunt vitale pentru continuarea controlului reptilian pe planetă. Sataniştii acţionează din poziţii de vârf pentru a se asigura că adevărul este muşamalizat şi, după spusele lui Cairns, crimele sa.tanice rituale din Irlanda, ca şi oriunde altundeva, sunt doar o parte din ceea ce se petrece cu adevărat:

“...cifrele ascund răspândirea mult mai mare a satanismului în Irlanda. Realitatea este că puternica reţea satanică din Irlanda a putut deghiza multe crime satanice pentru că s-a infiltrat în instituţii statale esenţiale, în poliţie, justiţie, politică, biserică etc. Nu mă îndoiesc că aceasta este realitatea, din informaţiile pe care le am pe bandă audio de la sursele mele din interiorul cultului. Sursa mea din interiorul,Renaşterii' îmi

spune că oameni din poliţie, cler şi politică sunt satanişti/'»

Iată ce se regăseşte pretutindeni în lume. Sataniştii şi păpuşile lor din poziţiile de conducere nu sunt rezultatul paranoiei. Nu paranoia, ci sistemul îi doboară pe cei care nu pot ajunge în poziţii importante din instituţiile ce conduc societatea. Sataniştii, consumatorii de sânge şi cei care realizează sacrificii umane sunt mulţi, în comparaţie cu ceilalţi.

CAPITOLUL 14 - Copii sacrificaţi la fiecare minut

“Nu se poate întâmpla aici”, aşa începe lista expresiilor celebre.

David Crosby

În Secretul Suprem am dezvăluit în detaliu implicaţiile de proporţii, precum şi consecinţele folosirii magiei negre şi a ritualurilor satanice de către reptilieni şi Iluminaţi. Iar traumele fizice şi psihice provocate victimelor, care în cele mai multe cazuri sunt copii, sunt de o cruzime greu de imaginat.

Copiii sunt principala lor ţintă, întrucât reptilienii preferă puritatea sângelui şi a energiei lor, iar vârsta cea mai propice pentru începerea controlului mental bazat pe traumă este de 5 sau 6 ani. La pubertate, sângele se modifică, iar după începerea activităţii sexuale, controlul pe care îl au reptilienii asupra fiinţelor umane este mult diminuat.

În întreaga lume, multe şcoli şi instituţii preşcolare sunt folosite drept paravan pentru controlul mental bazat pe traumă. Cei mai mulţi copii suferă zilnic fără ştirea părinţilor, iar şi mai trist, unii dintre ei sunt sunt trimişi de bunăvoie, de către părinţii lor satanici, în mijlocul acestor oameni. Uneori povestea unor astfel de copii ajunge să fie publicată în diverse ziare, dar nimic nu

poate reda cu exactitate adevăratele proporţii ale traumelor pe care ei le-au suferit. Ziarul britanic Sunday

Mirror a dezvăluit cazul tragic al unei femei numite Kate, în vârstă de 34 de ani. Ea fusese supusă abuzurilor în mod sistematic, încă de la vârsta de 3 ani, într-o casă aflată la periferia oraşului Dublin, în Irlanda.

“încă îmi amintesc cum a fost prima oară. Mi-am dat seama că era seară, căci era întuneric afară, iar mama m-a îmbrăcat în hainele mele cele mai bune. Eram bucuroasă, căci credeam că urma să merg într-o aventură. Am plecat cu unchiul şi mătuşa mea. Îmi amintesc că străzile erau puternic luminate. Dar când am intrat în casă m-am speriat, deoarece toţi erau îmbrăcaţi în nişte robe lungi, închise la culoare, cu o glugă care le acoperea aproape întreaga faţă. M-au dezbrăcat şi m-au întins pe o masă din living. Era rece, mi-era tare frică şi am început să strig după mama.”'

Kate a fost apoi unsă cu sânge şi violată de mai multe ori. Spunea că teroarea care o cuprinsese era de nedescris şi durerile pe care le simţea erau cumplite, în jurul ei se aflau numai străini, care “rosteau incantaţii într-o limbă stranie”, iar masa era plină de crucifixuri, cupe şi cuţite încrustate cu bijuterii. După această experienţă abominabilă a fost adusă acasă, unde credea în sfârşit că va fi în siguranţă. Mama sa a îmbrăţişat-o, fără sa spună niciun cuvânt. A şters-o şi i-a tratat rănile de pe trup. Dar chinul nu se terminase. După câteva zile, incidentul s-a repetat. “Am început să ţip când mama mi-a adus haina albastră şi pantofii cei buni, deoarece ştiam ce urmează”, spunea Kate. Ea a încercat să le vorbească părinţilor despre torturile la care era supusă, dar tatăl îi spunea că o vor duce departe, dacă ar fi intervenit în vreun fel.

“După ce bătea la uşă, unchiul meu se întorcea la maşină, unde alături de mătuşa mea aştepta să fiu adusă de tata. De cele mai multe ori dădeam din picioare şi

ţipam, implorându-mi părinţii să nu mă trimită cu ei, dar nu spuneau nimic. Doar mă împingeau cu forţa în maşină, iar uneori tata era nevoit să-mi desprindă degetele agăţate de portiera maşinii.”

Kate a afirmat că nu era singurul copil în casa unde se abuza de ea. Au fost situaţii când era forţată să-i privească pe ceilalţi suferind. Spunea că îi era permanent teamă şi cu greu putea să doarmă. Îi displăcea să meargă la slujbă la biserică pentru că avea un atac de panică oricând vedea un crucifix. Multiplele traume emoţionale rezultate din aceste experienţe au împins-o spre o viaţă dependentă de alcool, droguri şi o căsătorie ratată, deoarece nu suporta atingerea nimănui.

“Mă uram, mai ales la pubertate, când corpul meu începuse să se dezvolte. Voiam să arăt ca un băiat, aşa că mâncam doar cât să nu mor.”

Este un caz nefericit, dar din păcate nu unul izolat. Se petrece în jurul nostru, în oraşul nostru, poate chiar în cartierul unde locuim. Aceasta este amploarea la care s-a ajuns. În Irlanda, la Centrele de criză în cazuri de viol sunt sesizate atât de multe abuzuri rituale, încât s-a creat o linie telefonică specială. Fiona Neary, coordonatorul naţional al acestor centre, relatează următoarele:

“Putem vorbi despre niveluri ridicate ale abuzului organizat ce trec dincolo de imaginaţia multor asociaţii care se ocupă cu această problemă. Deşi nu se recunoaşte, abuzul ritual are loc în Irlanda, iar supravieţuitorii acestor atrocităţi fizice şi psihice trăiesc chiar aici. Pentru înspăimântarea şi reducerea la tăcere a copiilor folosiţi drept cobai şi pentru a-i convinge de puterea absolută pe care aceştia o au asupra lor, sunt folosite ritualuri elaborate, diferite credinţe şi practici religioase, magice sau supranaturale. Scopul acestora este de a câştiga şi de a menţine accesul la aceşti copii pentru a-i exploata sexual. Există dovezi care arată că

unele grupări satanice realizează schimburi de copii cu alte astfel de grupări din străinătate/'2

Aceste organizaţii satanice fac parte dintr-o reţea vastă, strâns legată de Iluminaţi şi reptilieni, afirmaţie susţinută de dovezile prezentate în capitolele Copiii lui Satan? şi Unde au dispărut toţi copiii din Secretul Suprem. Cel mai adesea, sacrificiile umane şi abuzurile rituale rămân ascunse, dar când sunt demascate, personajele cele mai importante sunt protejate, ca în cazul Kincora din Irlanda de Nord şi cel al scandalului caselor de copii din nordul Ţării Galilor. Unul dintre cele mai dezbătute cazuri a fost cel de la McMartin Day Care Centre din Los Angeles, unde 369 de copii susţin că au fost abuzaţi sexual. Fundaţia pentru Sindromul Falsei Memorii s-a străduit din greu să convingă oamenii să nu accepte ca reale mărturiile lor, clasificându-le drept născociri. Acei copii vorbesc de asemenea despre ritualuri satanice în care mai multe animale au fost pur şi simplu măcelărite. În plus, ei povesteau cu groază cum fuseseră îngropaţi ori închişi pe întuneric şi duşi în diferite locuri unde erau agresaţi şi abuzaţi sexual. Unele din locaţiile folosite în acest scop au fost, printre altele, magazine, biserici, cimitire şi un crematoriu. Copiii povestesc că erau forţaţi să bea sânge şi urină şi au văzut terifiaţi cum i-au scos ochii unui bebeluş, după care l-au incinerat. Alţii mărturiseau că un iepure a fost omorât în faţa lor pentru a le arăta ce ar păţi dacă ar spune ceva părinţilor.

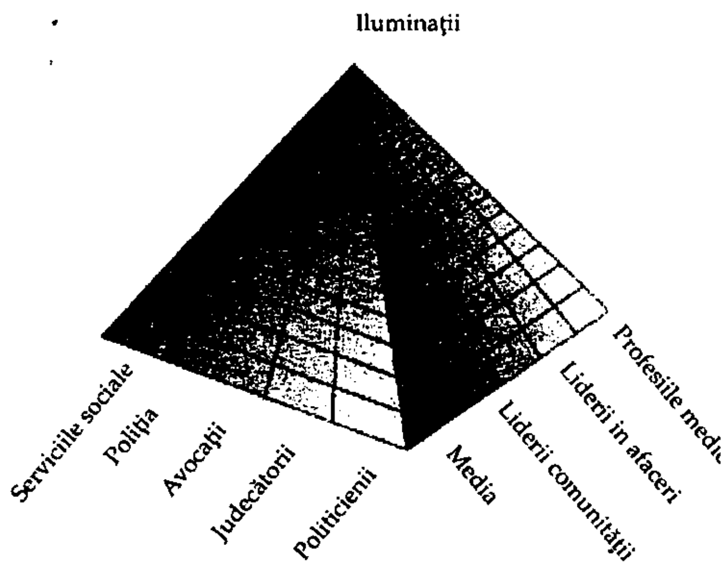


Figura 33: Structura piramidală care permite acoperirea abuzului copiilor şi a sacrificiului ritual satanic. Locul Iluminaţilor şi agenţilor lor în poziţii-cheie din serviciile sociale, poliţie, justiţie etc. pentru muşamalizarea ororilor săvârşite.

Cazul a fost anchetat timp de 4 ani, procesul a durat 2 ani şi jumătate şi au fost audiaţi 124 de martori; au fost transcrise 50.000 de pagini, iar procesul a costat aproape 23.000 de dolari pe zi. Dar în final cazul s-a destrămat şi vinovaţii au rămas liberi. Un alt aspect surprinzător, descris de fiecare copil în parte, a fost reţeaua de tuneluri secrete din subsolul clădirii, prin care erau transportaţi. În decursul procesului, partea acuzată a susţinut că nu există dovezi care să ateste existenţa acestor tuneluri. Cinci luni mai târziu, după închiderea cazului McMartin, o echipă de investigatori cu experienţă a descoperit, cu ajutorul a câtorva excavatoare, un sistem de tuneluri care duceau către o cameră blindată

aflată sub centrul de îngrijire a copiilor. Investigaţiile au fost extinse spre clădirile adiacente, unde copiii susţineau că au fost duşi înainte de a fi mutaţi în alte locaţii, în 1991, o echipă de arheologi independenţi a confirmat existenţa tunelurilor şi a unui sistem de alarmă în interiorul centrului. Cu alte cuvinte, copiii au spus adevărul.

În Marea Britanie au existat multe astfel de cazuri, ca de exemplu în Orkney, Nottingham, Rochdale şi Cleveland. De fiecare dată lucrătorii sociali care au încercat să demaşte abuzul satanic au fost supuşi unor presiuni din partea mass-mediei, mai ales prin ziarul Mail On Sunday, care a mers atât de departe cu denigrarea “spectrului” satanist, încât l-a calificat drept “tâmpenii isterice”. Dar astfel de remarci sunt total opuse faţă de dovezile existente în întreaga lume, putând fi considerate ca opera unui neinformat sau a unei persoane care doreşte cu orice preţ ca adevărul să rămână ascuns. Ca urmare a campaniilor dezechilibrate şi a naturii uimitoare a dovezilor aduse de copii, cele mai multe cazuri nici măcar nu ajung la tribunale. Dar chiar ajunse acolo, foarte puţine duc la condamnări. Publicul ar accepta mai degrabă insinuări care nu sunt adevărate, deoarece nu doreşte să creadă că asemenea orori chiar au loc în realitate, în lumea în care trăim. Din nefericire, cei care neagă aceste lucruri pentru că nu doresc să înfrunte adevărul, nu fac deéât să ajute la perpetuarea acestui tratament abominabil şi abuziv la care copiiii sunt supuşi.

Caroline Lekiar, de la Asociaţia Naţională pentru îngrijirea Tinerilor, afirma:

“înţeleg de ce oamenilor le vine greu să creadă. Este teribil, e adevărat, dar toate dovezile vorbesc de la sine. Aceşti tineri mărturisesc lucruri care nu apar la televizor. M-am confruntat cu aceste situaţii în ultimii doi ani, am

întâlnit multe cazuri de abuz ritual t şi pretutindeni se petrec aceste lucruri. Oamenii trebuie să se trezească.”

Muşamalizări coordonate

După cum am menţionat anterior, abuzul ritual satanic reprezintă o activitate organizată, grupată într-o reţea globală, o altă piramidă de grupuri conexe ai căror membri fac parte din rândul celor mai influenţi oameni ai societăţii: politicieni, oficiali guvernamentali, bancheri, oameni de afaceri, poliţişti, avocaţi, medici, jurnalişti. Reţeaua satanică este structurată pe compartimente interne, ca cea masonică, şi ar trebui să amintim ce spunea Jim Shaw, fost mason de gradul 33:

“Masonul jură să păstreze secretele altui mason, protejându-l dacă este necesar prin reţinerea dovezilor unui delict. În unele grade trădarea şi crima sunt exceptate. Dar în gradele superioare nu sunt excepţii de la această promisiune de tăinuire a adevărului. Obligaţiile, dacă e să dăm crezare învăţăturilor masonice, pot cere unui mason să depună mărturie falsă, sperjur sau (în cazul unui judecător) să dea un verdict greşit pentru a proteja un frate mason.”4

Pentru satanişti consecinţele grave ale dezvăluirii secretelor sau refuzul de a îndeplini un ordin nu sunt ameninţări, ci promisiuni. Iluminaţii şi reţelele lor satanice pun oamenii lor în poziţii importante în toate domeniile pe care ei trebuie să le controleze şi să împiedice eventualele investigaţii sau să se asigure că orice caz important care ajunge la tribunal nu este rezolvat (vezi Figura 33). Nu toţi poliţiştii trebuie controlaţi, fiind suficient controlul superiorului lor. La fel şi cu lucrătorii sociali. Altfel spus, trebuie controlaţi cei puţini care au puterea să oprească o investigaţie atunci când este cazul.

Aceste persoane sunt manipulate de aceeaşi forţă, deci muşamalizarea trebuie bine coordonată prin oamenii a căror profesie pare izolată -lucrători sociali,

poliţişti, profesori, avocaţi, judecători şi jurnalişti. Rezultatul este că unii copii sunt implicaţi în situaţii care depăşesc imaginaţia celor care nu au trecut prin nivelul de traumă pe care au suferit-o ei.

Povestea lui Zack

Voi prezenta în continuare un caz pe care l-am expus şi pe pagina mea web. Este vorba de Zack, un băieţel care era înscris la o grădiniţă condusă de firma Kindercare, cu sediul pe strada Endeavor Way la nr. 100, în oraşul Cary, din Carolina de Nord. Kindercare este cea mai mare organizaţie preşcolară din Statele Unite. Experienţa lui Zack conţine toate elementele care apar în mod constant în mărturiile copiilor ce au fost abuzaţi şi şochează prin lipsa totală de interes din partea autorităţilor care ar trebui să-i protejeze integritatea. Toate informaţiile pe care le redau despre cazul acestui copil provin din corespondenţa directă şi conversaţiile pe care le-am avut cu Zack, dar şi cu părinţii şi bunicii luir Zack povestea cum a fost luat din grădiniţa aflată în oraşul său natal şi a fost dus într-o casă, unde a fost legat şi obligat să privească cum un alt băiat de vârsta lui era ucis. El şi alţi copii au fost forţaţi să bea sângele şi să mănânce carnea copilului mort. El afirmă, de asemenea, că i-au luat probe de sânge. În zona cotului avea o mică înţepătură circulară care semăna cu o aluniţă, unde spunea că fusese înţepat cu un “ac-cuţit”. I se vorbea adesea despre nişte păianjeni mari pe care îi văzuse uneori în filme, copilul recunoscând că a vizionat mereu //filme rele”. Mama unui alt copil în vârstă de 4 ani din acelaşi centru, pe nume Tyler, spunea că fiul său a întrebat-o dacă este bine ca oamenii “să se mănânce între ei”.

Zack povestea despre o petrecere în aer liber la şcoală unde copiii au primit alimente verzi şi suc ori fel de fel de cadouri, dar lui i s-au dat excremente umane, întrebat fiind dacă a mai primit şi altcineva aşa ceva, el a răspuns

că era singurul, “celorlalţi li s-au dat maşinuţe şi chestii de-astea”. Despre send visuri spunea că erau verzi, unse cu “muştar scârbos” şi “sânge”. Suzen, bunica lui, l-a întrebat ce se petrecea dacă nu voia să mănânce, la care el a răspuns: “Mergem toţi la culcare” şi “ne pun sânge în cerealele de la şcoală.” Auzindu-şi mama vorbind la telefon despre tuneluri, el spunea că nu-i plăceau tunelurile de la şcoală. Întrebat despre acestea, a răspuns că “jucăriile de acolo sunt gălăgioase” şi că nu voia să se joace cu ele. Ea l-a întrebat ce făceau jucăriile şi cum se putea juca cu ele şi a aflat că, pe lângă zgomotele foarte puternice pe care le produceau, ele răceau totul în jur. Zack spunea că pe unul din oamenii care lucrau acolo îl chema Camelot şi se transforma în “dragon”.

Părinţii lui Zack mi-au mărturisit că micuţul a început să vorbească la numai cinci ani despre Anunnaki pe care îi numea “zei”, de care aflase la “şcoala cea rea”. Bunica sa, Suzen, l-a întrebat dacă a auzit vreodată despre cuvântul “dingir”, denumire mesopotamiană pentru Anunnaki, care se traduce prin “Cei drepţi din rachetele strălucitoare”. Pronunţându-l ding-er, el spunea că era un cuvânt rău, deoarece Dinger “mănâncă pielea, oasele şi sângele oamenilor”, adăugând că “dragostea lor dispare şi se transformă în vampiri”. Ea l-a întrebat de asemenea despre “Enki”, iar răspunsul băiatului a fost că “este un cuvânt urât”. Zack spunea adesea că acele fiinţe “sunt fraţi, extraterestri veniţi de pe Marte”. Povestea că la şcoală vedea filme despre cum aceştia intenţionau să distrugă planeta. Şopârlele arătau ca Darth Maul (din Războiul Stelelor), ca şi “măştile” din şcoală. Într-o zi a văzut o imagine din Franţa a unei zone din apropierea Munţilor Alpi, numită Gorda şi Verona, spunând că “acolo soldaţii salvează oamenii de reptile”. Suzen l-a întrebat de unde ştie despre reptile, iar el a răspuns că oamenii de la “şcoala cea rea” le-au spus despre ei înşişi că sunt

reptile. “Extraterestrii vin aici de Halloween şi Paşte. Le place Pastele.” Tot atunci Suzen a sesizat că Zack pronunţa ciudat cuvintele, mai ales terminaţiile,,-ed” (n.tr. specifice limbii engleze).

Zack i-a vorbit pentru prima oară bunicii despre cele întâmplate, atunci când aceasta a venit în vizită la părinţii lui, cu o săptămână înainte de Halloween, în 1999. Mai apoi el a menţionat că nu le-a spus nimic părinţilor din cauza “celor răi”, care susţineau că părinţii săi ştiu ceea ce se petrece, fapt neadevărat, dar la îndemâna celor care doresc să menţină copiii sub tăcere.

Zack spunea că, într-o zi, în timp ce îl alerga cu un cuţit în mână, educatoarea l-a ameninţat că îi va omorî părinţii. El striga după mama şi tatăl său, iar replica educatoarei a fost: “Nu te pot auzi. Dacă spui cuiva, o voi tăia în bucăţi pe mama ta şi îţi voi arde casa din temelii.” Deoarece copiii văzuseră deja oameni omorâţi în faţa lor, este firesc să creadă aceste ameninţări. Suzen spunea că Zack era vizibil speriat şi că-i era frică să meargă la culcare. Părinţii săi, Màrgo şi Johnny, au crezut că teama lui era legată de Halloween. Dar pe 5 noiembrie, de ziua lui Zack, când s-a întors de la grădiniţă, acesta spunea că cineva i-a dat pantalonii jos, introducându-şi mâna în el, “cu o chestie scârboasă”. Suzen, în calitate de avocat specializat în protecţia copilului, a simţit că se petrece ceva mai mult decât crezuse la început. Tatăl lui Zack l-a dus la un medic pediatru, care a pregătit un raport către serviciile sociale. Mama unui alt copil, Tyler, care povestise experienţe similare, a tăcut acelaşi lucru, dar reacţia serviciilor sociale şi “investigaţiile” poliţiei au fost mai mult decât anemice.

Anchetele care n-au avut niciodată loc

Detectivul Hoya, şeful biroului de criză pentru copii al poliţiei din Cary, a susţinut că Zack avea un comportament “normal”. Mă întreb însă ce înseamnă “anormal” pentru acest om.

Suzen a sesizat fiecare departament al serviciilor sociale pentru protecţia copilului şi de fiecare dată a fost trimisă către un altul. În cele din urmă, femeia de la secţia de sănătate mintală a copiilor a întrebat-o ce s-a petrecut. “I-am spus că doresc încetarea acestor activităţi!” spuse Suzen. Răspunsul femeii a fost că nimeni nu dorea să ia acest caz şi că mai bine l-am cerceta personal. În final, o întâlnire întâmplătoare la poliţie cu noul primar a îndreptat atenţia autorităţilor către aceste cazuri atroce. Astfel au fost trimişi un detectiv, împreună cu responsabila de sectorul preşcolar de la serviciile sociale, pentru a-i ancheta pe copii. Detectivul Stephan Lambert părea sincer şi bine intenţionat şi avea întotdeauna cu el un reportofon pentru a înregistra convorbirile. Ulterior am vorbit cu el, dar părea un pion dintr-un joc pe care nu-l înţelegea. Tatăl lui Zack a întrebat-o pe responsabila de la serviciile sociale ce ajutor ar putea primi, iar aceasta a spus că treaba ei nu era aceea de a-i ajuta, îşi aminteşte Suzen. Ea era acolo doar pentru a vorbi cu copiii. Suzen a cerut înregistrarea, deoarece nu se afla în acea încăpare, însă a fost refuzată categoric. Ea îşi aminteşte:

“L-a luat pe Tyler în dormitorul lui Zack, întrebându-l ce se întâmplase. Am ascultat la uşă, iar detectivul a înregistrat tot. Când Tyler a povestit cum o femeie care încă mai lucrează la centrul Kindercare i-a arătat sânii şi l-a stropit cu lapte (abia ce născuse), lucrătoarea socială l-a întrebat dacă nu cumva şi mama lui a făcut vreodată acelaşi lucru. La numai cinci ani, era foarte uşor să devină confuz de întrebările puse, iar interviul nu a durat mai mult de câteva minute. În schimb Zack a refuzat să se apropie de ea sau de poliţist, deşi era vădit afectat, şi spunea întruna că “ceva nu era în regulă”. Poliţia şi serviciile sociale păreau mult prea puţin interesate de evoluţia cazului.”

Cât timp a mers la grădiniţă, Zack spunea că anumite persoane “făceau ceva cu ochelarii săi, ceva atât de rău încât abia dacă şopteşte când aduce vorba”, îşi amintea Suzen. Nu i-a mărturisit niciodată ce s-a petrecut în afară de faptul că i-au fost aruncaţi în excremente umane. Un angajat al acelei grădiniţe i-a spus mamei lui Zack, Margo, că băieţelul îi spărsese singur. Zack a primit alţi ochelari, dar a refuzat să-i poarte, spunând că “doctorul de ochi” este rău şi i-a pus ceva în ochi care l-a ars atât de tare, încât a plâns. Primii ochelari au fost luaţi de detectivul Lambert pentru detectarea de materie fecală. Câteva săptămâni mai târziu însă a renunţat, spunând că laboratoarele SBI (State Bureau of Investigation) nu au capacitatea de a testa materiile fecale. Aşadar, afirmaţiile lui Zack nu au fost verificate. Suzen a cerut o copie completă a raportului poliţiei, dar un recepţioner nervos de la poliţia din Cary i-a răspuns răstit că ei nu dau niciodată copii după rezultatele anchetelor.

“I-am spus că este hilar, am văzut multe astfel de rapoarte de-a lungul timpului, datorită meseriei mele! Sa le fie ruşine! Bineînţeles că ei dorm liniştiţi noaptea, însă copiii care văd zi de zi un comportament depravat nu pot dormi. Mai este cumva

Caligula în viaţă?” ♦

' L-am contactat pe ofiţerul Stephan Lambert de la poliţia din Cary, pentru a-mi confirma dacă are, într-adevăr, loc o anchetă cu privire la afirmaţiile lui Zack, dar a menţionat că nu-mi poate da amănunte, deşi se purta destul de straniu. Când am subliniat însă contradicţia din atitudinea sa, mi-a confirmat desfă-şurarea anchetei. Mi-a cerut să-i trimit întrebările prin fax, urmând ca el să-şi întrebe “superiorii” dacă îmi poate da răspunsuri. Întrebările pe care i le-am trimis au fost următoarele:

(1) Unde este înregistrarea primei vizite făcute de poliţie pentru a intervieva copiii?

(2) De ce aţi spus părinţilor la cea de-a doua vizită că le veţi aresta pe cele trei femei, în ideea că un angajat al centrului va aduce dovezi, iar apoi nu aţi făcut-o?

(3) De ce timp de şase săptămâni aţi susţinut că ochelarii lui Zack trebuie reţinuţi pentru testare, pentru că era un caz al SBI (State Bureau of Investigation), dar mai târziu v-aţi contrazis, spunând că SBI nu dispune de fapt de tehnologia de detectare a materiilor fecale?

(4) De ce faptul că doi copii diferiţi au descris o educatoare care se dezbracă fără pudoare în faţa lor nu reprezintă un motiv pentru a continua cercetările?

(5) De ce părinţii au primit un raport incomplet al poliţiei?

(6) Aţi întrebat părinţii altor copii de la acea grădiniţă dacă şi copiii lor au făcut astfel de mărturisiri stranii?

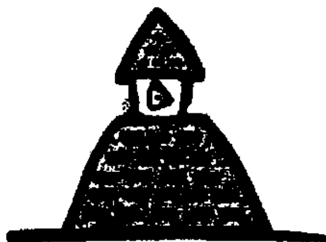
Poliţia a refuzat să răspundă până astăzi la vreo întrebare, dar este incredibil că detectivul Lambert le-a mărturisit părinţilor lui Zack că nu a mai vorbit cu alţi părinţi!

Am sunat chiar eu la centrul Kindercare, iar noua directoare mi-a spus că nu are nici-o idee despre asemenea acuzaţii. Având în vedere că instituţia lor reprezintă obiectul unei anchete poliţieneşti, este o declaraţie incredibilă! Înainte de a-mi trânti pur şi simplu telefonul în nas când am început să pun mai multe întrebări, directoarea mi-a confirmat totuşi că două din cele trei angajate numite de Zack în relatarea sa nu mai lucrează acolo. Am contactat şi sediul central al Kindercare din Portland, de la care am primit o declaraţie scurtă prin intermediul unei persoane foarte nervoase de la Departamentul de relaţii cu publicul, Kathy Vandenzanden, spunând că afirmaţiile nu sunt "dovedite". De parcă ea ar fi ştiut, aflată tocmai în cealaltă parte a Americiu Le-am trimis încă o dată prin fax o listă de întrebări:

(1) Unde este înregistrarea primei vizite făcute de poliţie pentru a intervieva copiii?

(2) De ce, când un alt băiat a menţionat două nume de la centrul cu pricina, cele două persoane au





Figurile 34 şi 35: *Vechiul simbol egiptean, Ochiul lui Ra, folosit de Kindercare în campania sa publicitară, până când a fost explicat pe pagina web a lui David Icke. Dar piramida masonică cu vârful lipsă este folosită în continuare de Kindercare*

plecat de-acolo?

(3) De ce (şi aici am notat numele angajatei respective) a plecat de la centrul Kindercare? Unde s-a dus? Mai lucrează în cadrul aceleiaşi instituţii? Dacă da, atunci unde?

– (4) De ce persoana numită de copil (numele) şi-a încetat activitatea la acea grădiniţă după cele relatate de Zack? Care este numele ei întreg? Unde se află ea acum? Mai este încă angajată a Kindercare?

(5) De ce a fost numit un nou director al acestui centru şi de ce mi-a spus la telefon că ea nu ştie nimic de aceste acuzaţii?

(6) Este adevărat că Kindercare a refuzat să-i permită (numele angajatei menţionate de Zack care încă mai lucrează la centrul din Cary) să facă testul cu detectorul de minciuni?

Kindercare nu a răspuns la aceste întrebări. Am primit o scrisoare de ameninţare cu trimiterea în judecată în cazul în care nu voi şterge informaţiile despre Zack de pe pagina mea web. Nu numai că nu le-am urmat “sfatul'7, ci chiar am adăugat multe alte informaţii noi despre

rezultatele anchetei patronilor companiei Kindercare, pe care am realizat-o împreună cu colega mea, Lauren Savage. Ce crezi că am descoperit?

Paravanul Kravis

Kindercare a fost înfiinţată în Montgomery, Alabama, în 1969, iar acum are sediul central în Portland, Oregon. Numărul angajaţilor este de 22.000 în 1149 de centre din 39 de state şi are contracte de îngrijire a copiilor cu organizaţiile Disney şi Lego. Surpriza face ca Kindercare, cea mai mare organizaţie de îngrijire a copiilor din Statele Unite, să fie proprietatea imperiului lui Henry Kravis, prieten foarte apropiat al lui George Bush, reptilian care-şi schimbă forma şi unul dintre cei mai mari pedofili şi ucigaşi de copii din lume.

Kravis are legături apropiate şi cu Henry Kissinger şi clanul Rockefeller, aflaţi în vârful piramidei Iluminaţilor. Orice apropiat al lui Bush cunoaşte activităţile sale pedofile. Kravis a fost membru marcant al Partidului Republican al lui George Bush. Firma lui Kravis, Kohlburg, Kravis & Roberts, care are în proprietate Kindercare, a contribuit enorm la campania electorală a lui George Bush, în timpul alegerilor prezidenţiale. Kravis şi Roberts au organizat personal o strângere de fonduri la hotelul Vista din Manhattan, unde au obţinut în jur de 550.000 de dolari pentru finanţarea lui Bush. În total, contribuţiile la fondul electoral al acestuia s-au ridicat la milioane. La un an după numirea lui Bush ca preşedinte, în ianuarie 1990, Kravis oficia cina festivă de numire în funcţie. Kravis a făcut donaţii considerabile şi cauzei sionismului şi de asemenea pentru sărbătorirea zilei de naştere a lui Bob Dole, în calitate de candidat al republicanilor pentru preşedinţie, pentru care a alocat 300.000 de dolari.

Pretutindeni numai Iluminaţi

Recent, a fost demascată o întreagă reţea de organizaţii-paravan ale Iluminaţilor. Una dintre ele este grupul Bilderberg şi Council on Foreign Relations, la care

voi reveni într-un capitol ulterior. Henry Kravis, proprietarul Kindercare, este membru al Council on Foreign Relations şi a participat la întâlnirile grupului Bilderberg orchestrat de Rothschild-Rockefeller-Kissinger. A fost pe lista de oaspeţi a petrecerii Bilderberg de la Turnberry, Scoţia, din perioada 14-17 mai 1998. Cea de-a doua soţie a sa, Marie-Josee Kravis, persoană importantă în cadrul Institutului Hudson finanţat de Iluminaţi, este şi ea membră în grupul Bilderberg şi Council on Foreign

Relations. Este, de asemenea, editorialist la ziarul Canadian Financial Post, director la Canadian Imperial Bank of Commerce, Ford Motor Company, Hasbro Inc., Hollinger International Inc. (condusă de un alt ßilderberg, Conrad Black) şi The Seagram Company Ltd (fief al altor agenţi Iluminaţi, clanul Bronfman). A scris numeroase lucrări economice, inclusiv Lecţii despre criza peso-ului mexican (ianuarie 1996), publicate de Council on Foreign Relations Press. Criza peso-ului a fost fabricată de fapt de câteva bănci, conduse de Chase Manhattan al clanului Rockefeller. Firmele Chase, Salomon Bros, BT Securities şi Smith Barney, care toate contribuie la Council of Foreign Relations, par să fie implicate în finanţarea Kindercare. Conform raportului Securities and Exchange Commission despre Kindercare, firma Peat Marwick se ocupă cu contabilitatea instituţiilor Kindercare. Peat Marwick contribuie de asemenea la Council on Foreign Relations, ca şi firma de audit Delloite & Touche.

Kohlberg, Kravis şi Roberts, sau KKR, cum sunt cunoscuţi, donează şi ei sume importante către Council on Foreign Relations. De unde atâta interes arătat educaţiei copiilor preşcolari din partea prietenului lui Bush, Henry Kravis? Pot face bani mult mai uşor pe alte căi. Sau poate doresc să ajute copiii? Probabil. Înainte de a începe să-i investighez, Kindercare folosea în materialul său publicitar Ochiul lui Ra, vechi simbol

egiptean şi al Iluminaţilor (vezi Figura 34). Când am dezvăluit pe pagina mea web informaţiile aflate, Kindercare a renunţat imediat la acest simbol! Dar nu şi la piramida cu vârful lipsă (Figura 35). Ce legătură are Ochiul lui Ra cu reclamele educaţionale preşcolare? Şi ce şanse are investigaţia familiei lui Zack în faţa acestei corporaţii gigant, asta dacă îndrăzneşte cineva să deschidă o anchetă în cazul lor?

KKR - Cucereşte, dezbină şi apoi restructurează în 1997, KKR, cu sediul în New York, deţinea în jur de 85% din acţiunile Kindercare. Sediul central a fost mutat ulterior în Portland, Oregon. David Johnson, director executiv al Red Lion Inns, firmă ce aparţine KKR înfiinţată în Portland, a devenit noul director executiv Kindercare. În scurt timp, întregul personal al corporaţiei a fost înlocuit. Kohlburg, Kravis & Roberts sunt o “firmă de investiţii” din New York, specializată în cumpărări en-gros; cu o atitudine adesea ostilă, ei folosesc de cele mai multe ori bani împrumutaţi, lăsând în urma lor firme dezmembrate şi/sau falimentare, care au fost cândva solvabile.

KKR este formată din Jerome Kohlburg Jr., Henry Kravis şi vărul său, George Roberts. Corporaţia lor gigant a cumpărat astfel RJR Nabisco (25 de miliarde de dolari), Beatrice Foods (6 miliarde), Safeway (5 miliarde) şi Owens-Illinois (4 miliarde). Afacerile acestora au continuat în anii 1990 cu Bank of New England, K-III Holdings (reviste de consum) şi TW Holdings (restaurantele Denny's şi Hardee's). Tot din acest colos industrial fac parte American Re-Insurance, Duracell, First Interstate, Fred Meyer, Stop & Shop, Union Texas Petroleum şi Walter Industries, conform ghidului Hoover's Handbook of American Business din 1993. KKR a mai achiziţionat operatorul media şi editură PRIMEDIA (cu reviste ca New Woman şi Seventeen); ipoteci online Nexstar; cinema Regal, cu peste 4100 de săli şi 430 de

cinematografe în peste 30 de state; şi controversata reţea TV “şcolară”, Channel One. Achiziţiile străine includ Del Monte Malaysia; Del Monte International din Panama; Bandegua (Guatemala); Philippine Packing Corp; Associated Biscuits Malaysia şi RJ. Reynolds Tobacco din Malaysia. Susţinătorii lor financiari includ Metropolitan Life Insurance din New York, Prudential,

Aetma, North West Mutual, Manufacturers Hanover Trust, Bankers Trust (susţinător al Kindercare) şi fondurile de pensii de stat din Oregon, Washington, Utah, Minnesota, Michigan, New York, Wisconsin, Illinois, Iowa, Massachusetts şi Montana/ Mai întreb o dată. De ce o firmă ca aceasta este interesată de susţinerea instituţiilor preşcolare?

Şi din nou George

John W. DeCamp, fost senator de stat pentru Nebraska, a scris o carte numită The Franklin Coz>er Up: Child Abase, Satanism, And Murder în Nebraska (n.tr. Muşamalizarea Franklin: Abuzarea copiilor, satanism şi asasinat în Nebraska) (AWR Inc., Lincoln, Nebraska, 1992). El descrie aici în detaliu tot ceea ce ştie despre personalităţi foarte renumite ce sunt implicate în abuzurile asupra copiilor, precum George Bush Sr. DeCamp a investigat un caz de fraudă la Franklin Credit Union, în care era implicat renumitul republican Laurence King, care a cântat imnul naţional la Congresul Republicanilor din 1984 şi 1988. În timpul acestei anchete, el a descoperit că King conducea un cerc pedofil din Omaha, Nebraska, din care făceau parte şeful poliţiei, proprietarul ziarului local şi multe alte personalităţi de marcă. Într-un interviu realizat în 1997, ce este disponibil prin Hidden Mysteries pe pagina mea web, www.davidicke.com, el povesteşte despre un caz judiciar în care un tânăr a fost avertizat că, dacă spune adevărul despre cei care l-au agresat, va face 20 de ani de închisoare. Această ameninţare fusese deja dusă la

îndeplinire în cazul unei tinere, victimă a aceloraşi personaje binecunoscute. În mod surprinzător, bărbatul a ales tăcerea. DeCamp descrie momentul în care tânărul s-a apropiat de judecător:

“Ştiţi, sunt deprimat. Îmi place mult sistemul nostru...” Judecătorul spunea în continuu: “Sunt doar un om, nu un zeu, şi fac doar ceea ce pot cu dovezile pe care le am.”

“Cred că avea dreptate. Am spus:,Toată lumea ştie adevărul. Fiecare oficial, fiecare judecător, inclusiv dvs.' Judecătorul a încuviinţat şi apoi a spus altceva. A continuat:,Nu pot schimba adevărul, dar te pot ajuta să-l înţelegi. Dacă vrei să-l înţelegi pe Franklin, dacă vrei să înţelegi muşamalizarea Franklin, ceea ce s-a petrecut cu adevărat, citeşte Billy Budd.”

“Dar cine doamne iartă-mă este Billy Budd?”

“Citeşte şi vei înţelege.”7

DeCamp afirmă că povestea lui Billy Budd l-a ajutat într-adevăr să înţeleagă de ce o tânără ce fusese abuzată sexual a fost aruncată în închisoare; de ce 20 de oameni pe care el i-a numit în cărţile sale au fost omorâţi; şi de ce lucrurile sunt aşa cum sunt în Washington DC. Billy Budd a fost scrisă de Herman Melville, acelaşi autor care a scris Moby Dick, şi se desfăşoară în zilele “de glorie” ale Marinei Britanice când Britannia făcea legea pe mare. Billy Budd este un adolescent care se pomeneşte într-o dispută cu un superior de pe o navă britanică. Superiorul moare într-un accident, iar Billy Budd este acuzat de moartea sa şi este trimis la curtea marţială. Mai mulţi martori susţin nevinovăţia lui Billy şi faptul că defunctul fusese unul dintre cei mai malefici oameni de pe faţa pământului. Dar, în ciuda acestor dovezi, ofiţerii curţii marţiale stabilesc vinovăţia lui Billy, deoarece altfel ar fi trecut peste sistemul de control absolut necesar prevenirii revoltelor în concepţia lor. Iată tâlcul poveştii. Cei nevinovaţi ajung în închisoare, cei vinovaţi sunt liberi, iar

nenumărate cazuri de copii abuzaţi trec neobservate, pentru a menţine sistemul de control la locul lui prin protejarea personalităţilor politice, economice, militare care abuzează, torturează şi ucid cu sânge rece copii. Ei ştiu că, dacă adevărul ar ieşi la iveală, oamenii s-ar revolta. Am nişte veşti proaste pentru ei... adevărul iese le iveală.

Milioane de alţi copii din întreaga lume au trăit pe pielea lor traumele la care Zack a fost supus, iar aceste atrocităţi continuă şi astăzi. Trauma compartimentează minţile celor mai mulţi dintre ei, astfel încât nu-şi mai amintesc cele petrecute decât poate mult mai târziu sau chiar deloc. Iar cei care îşi amintesc sunt înspăimântaţi de consecinţele pe care le-ar putea avea destăinuirile lor şi aleg să păstreze tăcerea. Iată de ce Zack este un băieţel curajos. Cei care îşi spun povestea înfruntă un sistem structurat astfel încât să suprime dezvăluirile publice. Când oamenii refuză să accepte ca reale "poveştile fantastice" ale copiilor care au fost abuzaţi sexual, ar trebui să-şi amintească cele citite aici.

CAPITOLUL 15 - În slujba dragonului: viitorul

Spune o minciună destul de mult timp şi oamenii o vor crede.

Adolf Hitler

Imperiul Sumerian a fost un început sau mai degrabă o reluare a proiectelor de cucerire a Pământului de către Anunnaki, iar perioada în care trăim astăzi este considerată perioadă de finalizare a acestui plan. Trăgând aer în piept şi reîncadrând perspectiva, situaţia dificilă în care se află omenirea este destul de clară. Cum cei puţini îi controlează pe cei mulţi, deciziile care-i afectează pe cei mulţi sunt luate de către cei puţini. Pentru aceasta este necesară centralizarea constantă a

puterii în toate aspectele vieţii. Pentru controlul planetei, aflat în agenda Anunnaki-Iluminaţilor, deciziile importante trebuie luate însă la nivel global. Iată ce s-a petrecut în ultimele mii de ani de la ultimul cataclism.

Sumerul era un imperiu centralizat, controlat de aceiaşi descendenţi. La dezmembrarea ^cestuia, în urma disputelor dintre “zei”, imperiul s-a fărâmiţat în părţi individuale, iar pentru ceva vreme procesul decizional a fost descentralizat. Totuşi, imperiul ocult al Anunnaki-lor, care a început atunci, a reuşit să manipuleze lumea încă o dată, ajungând în prezent la pragul dictaturii globale. De fapt, în majoritatea aspectelor noastre de viaţă, acest proces de manipulare este în plină desfăşurare. La expansiunea descendenţilor şi a influenţei lor, mai ales din Orientul Apropiat şi Mijlociu, triburile au fost unite în popoare; popoarele aduse împreună în blocuri de putere asemănătoare Uniunii Europene; şi în etapa finală, pe care o vedem în plină desfăşurare, trebuie să aibă loc unificarea tuturor blocurilor de putere sub un guvern mondial, bancă centrală, monedă şi armată comună. Aşadar, victorie pentru reptilienii care-şi schimbă forma. Totul se desfăşoară nu accidental, ci prin planuri calculate la rece, a căror structură se poate vedea în Figura 41. Fără ea nu este posibil controlul centralizat al lumii de către Anunnaki. Acest control nu se poate realiza dacă deciziile importante care afectează ţările şi comunităţile sunt luate de cei care chiar locuiesc acolo şi cărora le pasă de libertatea concetăţenilor lor. Prin descentralizare există o diversitate potenţială a luării de

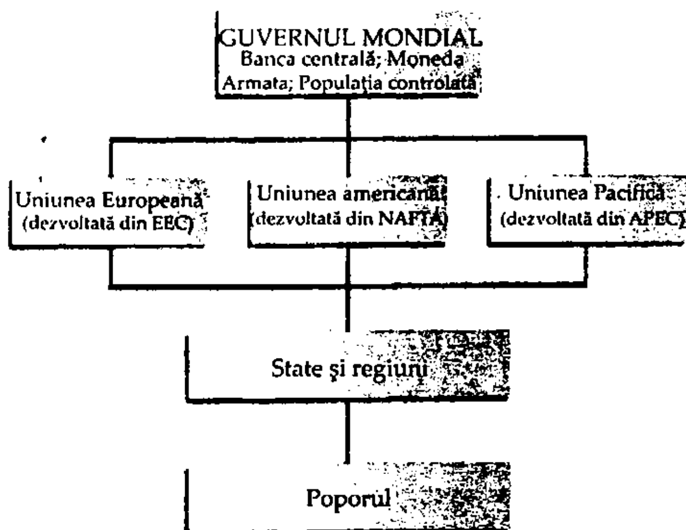


***Figura 36**: Structura globală fascistă la care au lucrat atât de mult Iluminaţii, spre care ne îndreptăm cu fiecare zi*

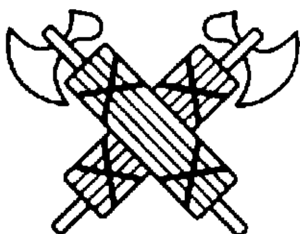


***Figura 37**: Fascia este un simbol al Imperiului Roman, de unde a apărut termenul de fascism. Acesta simbolizează individualităţile (oameni, ţări) unite şi conduse de o ierarhie superioară ilustrată de capul de topor – Iluminaţii*





decizii şi de aceea lumea nu poate fi dirijată conform unui plan coerent. Coordonarea nu poate fi posibilă decât

prin decizia la unison a tuturor părţilor individuale. Prin crearea unei structuri în care politica globală, afacerile, finanţele, mass-media şi armata execută comenzile unor organisme mondiale, toate controlate de aceeaşi forţă, se poate dicta întregii rase umane sub denumirea minunată de “Ubertate democratică”.

Cu cât centralizarea este mai mare, cu atât mai mare este puterea asupra oamenilor. Iată de ce a crescut ritmul planurilor, mai ales în ultimii 150 de ani, iar tendinţa de creştere continuă şi în prezent. Strângerea laolaltă a triburilor a durat cel mai mult, dar de îndată ce s-a realizat şi aceasta, totul a devenit mai uşor. Preluarea băştinaşilor americani de către europeni a fost un exemplu elocvent al modului în care cultura vastă a diverselor triburi şi luarea deciziilor au fost amalgamate într-o naţiune controlată la nivel central, şi anume Statele Unite. Aceasta s-a realizat într-un timp relativ scurt, deoarece până atunci Iluminaţii construiseră o bază puternică în interiorul naţiunilor Europei, mai ales în cazul Marii Britanii şi al Franţei. În sistemul tribal era imposibil ca Iluminaţii să controleze centralizat băştinaşii americani. Dar sub guvernul federal american, este o joacă de copii să se dicteze unui popor de 260 de milioane de oameni. Nu sugerez că trebuie să ne întoarcem la stilul de viaţă primitv. Doresc doar să subliniez nivelul decizional. O societate modernă înseamnă şi o diversitate a procesului decizional, iar Iluminaţii sunt disperaţi să ne facă să credem că este imposibil, iar tehnologizarea din ce în ce mai avansată înseamnă centralizare din ce în ce mai mare. Nu este adevărat; ei vor doar să credem asta, pentru a-şi justifica planurile.

Dictatura fascistă europeană

Reţeaua globală a Iluminaţilor este acum un labirint de grupări secrete şi semisecrete interconectate, care manipulează în acelaşi scop: centralizarea puterii în

toate aspectele vieţii. Aceste grupări au fost şi sunt responsabile pentru apariţia statului fascist centralizat, numit Uniunea Europeană.

Structura sa este o oglindă a simbolului fascia, de unde provine cuvântul fascism. Fascia este un simbol al Imperiului Roman, un mănunchi de nuiele cu un cap de topor care simbolizează distrugerea diversităţii şi impunerea dictaturii centralizate (Figura 37). Acesta este simbolul multor societăţi secrete, cum ar fi Cavalerii lui Columb din Statele Unite (Figura 38), şi se regăseşte pe Clădirea Congresului American şi pe sigiliul statului

Colorado (Figura 39). Nuielele din această reprezentare simbolizează ţările europene, iar toporul - dictatura centralizată care le controlează. Uniunea Europeană înseamnă fascism, de fapt ţelul Iluminaţilor privitor la această lume. UE este o creaţie 100% a Iluminaţilor, manipulată prin agenţi ascunşi şi reţele de organizaţii coordonate de o societate secretă numită Masa Rotundă. Această societate a fost condusă la început de infamul agent al Iluminaţilor Cecil Rhodes, care a finanţat aşa-numitele Burse Rhodes şi care continuă să finanţeze educaţia studenţilor din întreaga lume, selectaţi de Iluminaţi, care studiază la Universitatea Oxford. Aici ei sunt şcoliţi să devină agenţi ai Iluminaţilor, iar în cazul în care decid să-şi slujească stăpânii, ei se întorc în ţările lor şi ocupă apoi poziţii importante de putere. Bill Clinton este un excelent exemplu de bursier Rhodes, ca şi fostul prim-ministru australian Bob Hawke. Reţeaua Burselor Rhodes are contacte cu Masa Rotundă şi restul lumii, iar Universitatea Oxford este centrul mondial de manipulare a “educaţiei” de către Iluminaţi. Nu este întâmplător că zona din apropierea actualei Universităţi Oxford a fost unul din primele locuri ale şcolilor de iniţiere druidică din Marea Britanie.

Reţeaua Mesei Rotunde

În cartea…Şi adevărul vă va elibera, am expus amănunţit cum a fost înfiinţată Uniunea Europeană de către pioni ai Iluminaţilor ca Jean Monnet, contele Richard N. Coudenhove-Kalergi, Joseph Retinger şi alţii. Aceştia au fost feţele publice pentru forţele manipulatoare ale creării dictaturii centralizate europene de astăzi. Retinger, un "socialist" polonez, a fost implicat împreună cu prinţul Bernhard al Olandei, în formarea grupului Bilderberg, operaţiune a Iluminaţilor finanţată de familiile Rockefeller şi Rothschild. Numele grupului a fost dat de hotelul Bilderberg din Olanda, unde s-a ţinut prima întâlnire oficială în mai 1954, dar bil poate avea multe conotaţii. De exemplu, Bil a fost un alt nume pentru Thor, primul rege sumerian, conform Eddei britanice, iar Bil se aseamănă cu Bel, vechiul zeu Soare. Aşadar, Bil-der-berg s-ar traduce de fapt prin "Bil sau Bel de pe Munte". Grupul Bilderberg este coordonat de mari "iubitori" ai omenirii, ca David Rockefeller şi Henry Kissinger. Prinţul Bernhard, Habsburg german şi fost ofiţer SS nazist, a realizat o alianţă cu familia regală olandeză, casa merovingiană de Orania. Aceasta reprezintă aceeaşi descendenţă a lui Wilhelm de Orania care a avut un rol covârşitor în cadrul Iluminaţilor pe tronul britanic, a semnat actul de înfiinţare a Băncii Angliei şi a iniţiat conflictele din Irlanda care continuă şi astăzi. Casa de Orania are legături cu Ordinul de Orania, societate secretă "protestantă", implicată în conflictul din Irlanda de Nord. În acelaşi timp, Ordinul de Orania are legături cu francmasonii, Cavalerii Templieri şi aşa mai departe. Bernhard este un apropriat al prinţului Philip, cu care operează Fondul Mondial pentru Natură (Worldwide Fund for Nature) sub paravanul Iluminaţilor, despre care am relatat pe larg în Secretul Suprem.

Nu este o coincidenţă faptul că jucătorii-cheie din spatele formării şi centralizării Uniunii Europene au participat la Grupul Bilderberg, care a urmat o politică de

control centralizat al Europei de la crearea sa oficială, încă din 1954! Ideea formării Grupului Bilderberg i-a aparţinut lui Joseph Retinger, unul dintre fondatorii Comunităţii Europene, acum Uniunea Europeană, dar şi prinţului Bernhard. Actualul preşedinte al Grupului Bilderberg este vicontele Etienne Davignon, un alt descendent cu acreditive perfecte. El a fost vicepreşedinte al Comisiei Europene în anii '80 şi preşedinte al Société Générale de Belgique - marele conglomerat bancar şi de utilităţi din Belgia. Este, de asemenea,

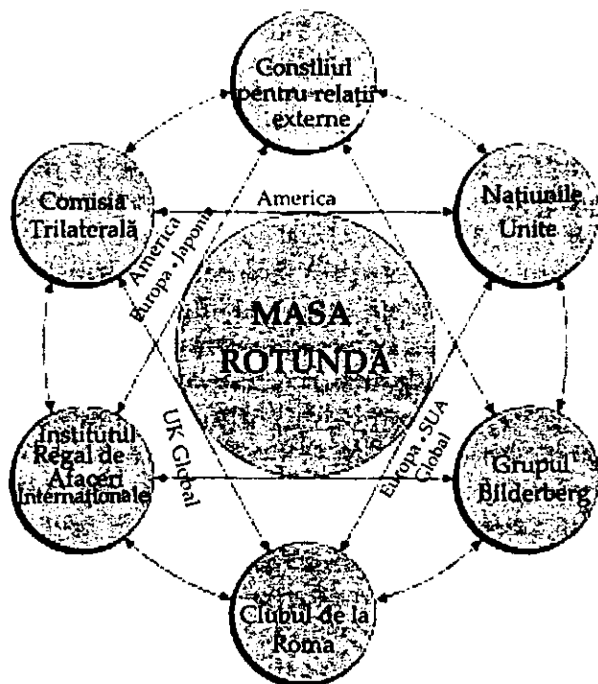


Figura 40: Reţeaua Mesei Rotuntle. Alte măşti ale aceleiaşi feţe preşedintele paravanului Iluminaţilor, Masa Rotundă Europeană a Industriaşilor, care stabileşte politicile Comisiei Europene, iar apoi pe cea a Uniunii Europene. Davignon este membru fondator şi preşedinte al AMUE, Association for the Monetary Union of Europe (Asociaţia pentru Uniune Monetară a Europei); de asemenea, este membru al Comisief Trilaterale a lui

David Rockefeller, al Institutului European din Washington şi director al Consorţiului Anglo-American al Minelor. Uniunea monetară europeană este un pas spre moneda mondială. În poziţia de Comisar pentru Industrie în anii '80, Davignon a influenţat instituţiile europene să sprijine marile şi nu micile afaceri. A făcut aceasta convingându-i pe industriaşii europeni să întocmească politica europeană prin Masa Rotundă a Industriaşilor. Această practică antidemocratică este aplicată şi astăzi. Nu-i de mirare că elita Bilderberg l-a ales tocmai pe el să-l înlocuiască pe lordul Carrington, descendent Rothschild, care a fost secretar general al NATO înainte să devină preşedinte Bilderberg în 1991.

Grupul Bilderberg (Bil) face parte dintr-o reţea de organizaţii care toate sunt măştile aceleiaşi feţe a Iluminaţilor. Reţeaua este controlată de aceiaşi oameni şi are diferite roluri pentru a avansa agenda centralizării globale. Celelalte sunt Royal Institute of International Affairs din Londra (RIIA), Council on Foreign Relations (CFR) din Statele Unite şi Comisia Trilaterală (Trilateral Commission) (TC)/ care acţionează în Statele Unite, Europa şi Orientul îndepărtat. De aici încolo voi menţiona membrii şi participanţii la aceste grupuri folosind abrevierile respective după numele lor.

Acestea sunt organizaţii-satelit ale centrului, societatea secretă numită Masa Rotundă (vezi Figura 40). Membrii elitei Mesei Rotunde din Marea Britanie au manipulat Primul Război Mondial şi au scris “Declaraţia Balfour” din 1917, în care guvernul britanic şi-a anunţat oficial sprijinul pentru o patrie evreiască în Palestina (vezi...Şi adevărul vă va elibera pentru mai multe detalii). Declaraţia Balfour a fost de fapt o scrisoare scrisă de lordul Balfour, ministru de externe şi membru de elită al Mesei Rotunde, către lordul Lionel Walter Rothschild, fondatorul Mesei Rotunde. Familia Rothschild a controlat Israelul încă de la înfiinţarea sa şi a finanţat grupuri

teroriste care au adus acest stat la suprafaţă. Aceasta nu este o condamnare a evreilor din Israel, ci doar un comentariu despre modul nemilos în care ei şi alţii au fost manipulaţi de către forţe obscure, despre a căror existenţă nu au habar.

Grupul Bilderberg şi celelalte filoane ale Mesei

Rotunde au ca membri oameni din vârful politicii mondiale, afaceri, finanţe, mass-media, armată, "educaţie", aproape fiecare aspect al vieţii umane. Ei coordonează aceeaşi politică indiferent de ţări, partide politice, comandamente militare, organizaţii financiare aparent diferite.

Aceşti oameni sunt compartimentaţi, ca în toate operaţiunile Iluminaţilor, existând în principal trei niveluri:

1. miezul format din oameni care cunosc marele plan, iar aceştia sunt Anunnaki care îşi schimbă forma;

2. participanţii obişnuiţi, care cunosc în mare parte marele plan şi fac parte din ierarhia Anunnaki;

3. invitaţii la întâlnirile Grupului Bilderberg, cărora Iluminaţii le vor cere anumite lucruri în diverse circumstanţe. Mulţi dintre aceştia nu sunt descendenţi Anunnaki, ci numai marionete manipulate care cred că au ajuns pe scena lumii printr-o invitaţie primită de la "cei mari". Aceştia ştiu puţin, cel mai adesea mai nimic, despre agenda Iluminaţilor. Am vorbit şi am scris despre Grupul Bilderberg de peste 11 ani, iar alţi cercetători au făcut acelaşi lucru un timp mai îndelungat.

Acei foarte puţini ziarişti dispuşi să asculte au considerat aceste informaţii ca fiind o nebunească "teorie a conspiraţiei", dar tot ei sunt cei care trebuie să se mai gândească acum în lumina noilor dovezi. Totuşi, consider că indiferent de atenţia sporită asupra grupului Bilderberg şi reţelei sale, aceasta nu este o conspiraţie cum cred mulţi, ci doar un compartiment al ei. M-am întâlnit cu cercetători ai fenomenului Bilderberg care au

mintea fixată asupra unei conspiraţii mai mari, din care aceast fenomen nu reprezintă decât o parte infimă. Grupul Bilderberg nu este nici pe departe centrul conspiraţiei, ci doar interfaţa dintre Iluminaţi şi politica, finanţele şi afacerile de la nivel mondial, doar atât. Totul este controlat de societăţile secrete ale elitei, care le dictează acţiunile şi politica. Nici măcar Masa Rotundă nu este vârful piramidei, ci un alt fir al labirintului. Descoperirea Grupului Bilderberg este doar intrarea în labirint, fără a-i găsi miezul.

Modul de operare a manipulării poate fi întrezărit numai prin numirea unora dintre participanţii Bilderberg. Secretarul general NATO, şeful celei mai mari forţe militare mondiale, este numit de Grupul Bilderberg, organizaţie particulară despre care 99,9999% din locuitorii planetei nu au auzit niciodată. De pildă, ultimii şase secretari-generali, şi anume Joseph Luns, lord Carrington, Willy Claes, Manfred Woener, Javier Solana şi George Robertson, fac parte din Grupul Bilderberg. Câţi oameni ştiu asta? Şi câţi ştiu că James Wolfensohn, preşedintele Băncii Mondiale (şi partener al familiei Rothschild) sau alţi şefi ai Organizaţiei Mondiale a Comerţului, ca Peter D. Sutherland şi Rena to Ruggerio, fac parte din grupul Bilderberg? Sau preşedintele american Bill Clinton, prim-ministrul britanic Tony Blair, cancelarul german Gerhard Schroeder cu predecesorii săi Kohl, Brant şi Schmidt? Sau foştii prim-miniştri Margaret Thatcher, James Callaghan, Harold Wilson, Ted Heath şi Sir Alec Douglas Hume, fost preşedinte Bilderberg? Foarte puţini ştiu asta, inclusiv membri din propriile lor partide!

Fiinţa hibridă care-şi schimbă forma, Ted Heath, a semnat intrarea Marii Britanii în “Comunitatea Europeană” în 1972, iar documente guvernamentale declasificate despre “domnia de 30 ani” britanică, au arătat că Heath ştia de la bun început că urma să existe

un stat european centralizat. Douglas Hurd, apropiatul lui Heath, ne-a înscris mai departe în labirintul din Acordul de la Maastricht din februarie 1992, care a transformat o “zonă comercială liberă” într-o uniune politică. De atunci centralizarea puterii a continuat să avanseze cu moneda unică europeană, euro, iar acum e vorba ca Statele Unite Europene să transforme întregi state în simpli administratori ai legii europene. Şi asta cât mai curând. Aceasta este o politică veche a Iluminaţilor de aproape o mie de ani, de la înfiinţarea Cavalerilor Templieri. Chiar şi atunci se urmărea formarea Statele Unite Europene.

În anii '90 am afirmat că Partidul Laburist al lui Tony Blair (Bil) va fi adus la putere în Marea Britanie pentru a îndrepta politica spre moneda unică europeană şi distrugerea suveranităţii britanice. Cu asta se ocupă Uniunea Europeană, iar dacă britanicii nu se trezesc - chiar se va petrece. Printre conservatorii din “opoziţie” care îl susţin pe Tony Blair (Bil) în politica de trecere a Marii Britanii la euro se află Ted Heath (Bil), Kenneth Clarke (Bil) şi Lord Howe (Bil).

Deoarece descendenţii Iluminaţi sunt la putere pretutindeni în lume, ei pot acţiona aparent separat pentru a sprijini agenda Iluminaţilor. Astfel, şefii corporaţiilor japoneze cu fabrici în Marea Britanie ameninţă să le închidă dacă Marea Britanie nu trece la euro. Tony Blair este încântat de aceste ameninţări, deoarece îi uşurează treaba. Manipularea sentimentului de frică este cea mai mare armă pe care o au reptilienii. Totul se bazează pe acest lucru şi este chiar ideea din spatele ameninţărilor corporaţiilor japoneze.

Planul Iluminaţilor este de a crea Uniuni Americane şi ale Pacificului în baza aceleiaşi structuri din Europa. Una ar include America de Nord şi de Sud, iar cealaltă regiunea Asia-Australia. Iluminaţii pregătesc utilizarea aceleiaşi metode folosite în Europa prin transformarea acestor uniuni politice din “zonele de comerţ liber”

numite North American Free Trade Agreement sau NAFTA şi Asia Pacific Economic Cooperation sau APEC. Preşedinţii George Bush Sr. şi Bill Clinton, iar acum George Bush Jr., au lansat toţi o extindere NAFTA în toate Americile. Am spus cu ani în urmă că moneda canadiană va fi depreciată artificial pentru încurajarea canadienilor să înlocuiască moneda lör cu dolarul american, ca parte a acestei uniuni politice şi economice a Americilor. Acea "dezbatere" a început în plin proces de declin al dolarului canadian. Nu trebuie să fii profet ca să prezici viitorul; înţelegerea Iluminaţilor şi a planurilor lor este suficientă.

Următoarele evenimente reprezintă principalele puncte-cheie ale planurilor lor. Unele se petrec deja, iar altele urmează să fie provocate. În timp ce scriam această carte în decembrie 2000, s-a convenit ca Uniunea Europeană să se extindă cu încă 12 ţări şi se vor lua mai multe hotărâri prin votul majorităţii. Altfel spus, ţările îşi vor pierde din dreptul de veto faţă de politica adoptată de statul centralizat al Uniunii Europene. Tony Blair a respins cu mare tam-tam votul majorităţii în privinţa deciziilor referitoare la taxe şi securitatea socială, şi a catalogat acest lucru drept drept "victorie" a suveranităţii naţionale britanice. De fapt, aceasta a fost o fumigenă în spatele căreia planul Iluminaţilor spre o dictatură europeană a putut merge mai departe.

Guvernul mondial

Naţiunile Unite au fost o realizare vitală a Iluminaţilor. Au încercat acelaşi lucru cu Liga Naţiunilor de după Primul război Mondial, dar nu au reuşit, aşa că au pus la cale o a doua organizaţie, pentru a sili naţiunile să convină asupra unui "forum" global şi pentru a înlocui, după cum spunea Winston Churchill, "război, război" cu "vorbe, vorbe". Dar, după cum ştiau Iluminaţii şi comitetul Council on Foreign Relations, ONU a fost numai un cal de bătaie pentru guvernul mondial. Acelaşi vicleşug a fost aplicat pentru apariţia Uniunii Europene

din “Piaţa Comună” Europeană. Planul a inclus dintotdeauna crearea multor “probleme” în lume pentru ca răspunsul lor să fie perceput ca soluţia unui guvern global care “să ne scoată din ananghie” (problemă-reacţie-soluţie). Ceea ce oamenii nu ştiu însă până acum este faptul că cei care fac presiuni pentru un guvern mondial sunt aceiaşi care creează problemele pentru a-i justifica exisenţa. Un alt truc este acela de a ne convinge că un guvern mondial ar fi modul cel mai propice de a aduce laolaltă întreaga omenire, şi a trăi în bunăstare şi armonie unii cu ceilalţi, ca o mare familie. Este un sentiment frumos, dar de faţadă, deoarece din punctul de vedere al Iluminaţilor, acesta este cel mai mare coşmar al lor. Ei doresc în realitate dezbinarea omenirii şi domnia lor asupra ei. Iluminaţii folosesc termeni ca “Satul Global”, “Comunele Globale”, “Cartierul Global” şi “O Singură Lume” pentru a manipula oamenii şi a pierde diferenţa dintre “O Singură Lume” (adeziunea comună în sprijinul şi cooperarea reciprocă) şi dictatură globală centralizată. Nu cumva Naţiunile Unite au sprijinit toate scopurile în vederea obţinerii unui guvern mondial? Ei vând o soluţie care implică centralizarea şi când aceasta nu merge (dinadins), vând o altă soluţie care implică o şi mai mare centralizare.

Iluminaţii, după cum arăt şi în celelalte cărţi ale mele, au controlat oamenii care au creat Naţiunile Unite şi i-au controlat pe cei care i-au administrat politica până astăzi. Chiar şi cartierul general din New York este construit pe pământul donat de familia Rockefeller, care a făcut acelaşi lucru şi pentru sediul Ligii Naţiunilor. Clădirea ONU este amplasată pe locul unei măcelării. Având în vedere obsesia Iluminaţilor pentru sacrificii sângeroase şi simbolismul aferent, nu este deloc o coincidenţă.

Banca şi moneda centrală mondială

Banii, împreună cu frica, sunt principalele arme pentru a exercita controlul asupra oamenilor. Urmărind

descendenţii de-a lungul istoriei, putem aduce în atenţie anumite constante, precum sacrificiul uman şi ritualurile sângeroase, războaie, conflicte şi sistemul de împrumut al banilor care nu există, dar pentru care se percepe dobândă. “împrumuturile” convenite cu o bancă nu înseamnă tipărirea unei hârtii noi de valoare sau existenţa unei noi monede şi nici mişcarea cu măcar un centimetru a vreunui gram de metal preţios. Totul se reduce la tastarea sumei împrumutate în contul respectiv şi astfel “împrumutul” este convenit. “Banii” au fost creaţi din nimic şi fără costuri pentru Iluminaţi. Din acel moment începi să plăteşti cu dobândă “banii” care nu au existat niciodată, ceea ce se numeşte “credit”. Aceeaşi forţă, Iluminaţii, care au creat sistemul bancar şi pe care îl controlează, au mai creat şi sistemul politic pe care de asemenea îl controlează prin intermediul marilor guverne. Astfel, guvernelor li s-a permis să emită legi bancare care oferă posibilitatea băncilor să împrumute cel puţin, reţine, cel puţin de zece ori ceea ce deţin în conturile lor. De fapt, este mult mai mult decât atât. Orice unitate monetară depusă într-o bancă, dă dreptul acelei bănci să împrumute altor persoane zece unităţi monetare pe care nu le au disponibile.

Acest sistem de “împrumuturi fracţionale din rezerve” înseamnă că băncile pot face bani din senin, oricând doresc acest lucru. “Potopul” de debit, cu care se luptă oamenii, afacerile şi guvernele, sunt aceiaşi “bani” apăruţi din senin. Debitul personal, debitul naţional, debitul “lumii a treia” - toate debitele. Nimic din acestea nu există în realitate, cu excepţia unor cifre pe un ecran de computer. Gândeşte-te la suferinţa, sărăcia şi moartea cauzate de aceste debite crunte în fiecare zi şi la faptul că ele nu sunt decât nişte cifre de pe un ecran scrise de un funcţionar bancar. Nimic mai mult. Imaginează-ţi cum s-ar schimba lumea dacă banii ar fi creaţi fără dobândă! Ţi se spune că nu se poate astfel,

deoarece asta vor ei să crezi. Desigur că se poate. Preşedinţii Kennedy şi Lincoln începuseră să emită bani fără dobândă. Ce altceva mai au aceştia în comun?

Guvernele ar putea crea propriii lor bani fără dobândă şi să lase deoparte sumele fantastice din dobânzi, datorate băncilor private. Nu este de bun simţ? Atunci de ce nu vine vreun guvern sau partid de opoziţie cu această sugestie? Răspuns:

(a) Iluminaţii controlează guvernele şi ierarhiile marilor partide politice şi

(b) Cei mai mulţi dintre politicienii inferiori ai acestor partide sunt incredibil de slab informaţi despre sistemul bancar şi modul în care circulă "banii".

Dar să şi explicăm cum se creează banii în viziunea "economiştilor" profesionişti. În urmă cu câţiva ani, am întâlnit în Anglia un manager de bancă pensionat. Cu câteva luni înainte de pensionare, el şi-a dat seama că toţi banii pe care îi împrumutase din partea băncii în întreaga sa carieră au fost doar o iluzie. Nu existaseră cu adevărat. În Statele Unite, miile de miliarde de dolari de datorie guvernamentală, plătiţi cu truda şi sudoarea oamenilor, sunt datorate "băncii centrale" americane, Federal Reserve. Aceasta a fost înfiinţată în 1913 de agenţi ai familiilor de bancheri Rothschild, Rockefeller şi J.P. Morgan (vezi...Şi adevărul vă va elibera), şi de atunci guvernul american a împrunţutat "banii" săi de la "Fed". Şeful Federal Reserve este în prezent satanistul Iluminat Alan Greenspan (Bil, TC, CFR), care a preluat funcţia de la Paul A. Volker (Bil, TC, CFR). Greenspan participă la ritualurile de la-Bohemian Grove şi, după spusele lui Phillip Eugene de Rothschild, este situat în ierarhia superioară a ritualurilor Iluminaţilor. "Fed" decide ratele dobânzii în Statele Unite, fapt cu efect fundamental asupra economiei mondiale din cauza interdependenţei create de Iluminaţi în cadrul sistemului lor. Controlul centralizat devine mult mai uşor pentru cei care deţin

controlul centrelor de putere unde deciziile au efect global, iar oameni ca Greenspan se asigură că un singur individ deţine o asemenea putere. Merită remarcat faptul că prima schimbare de politică realizată de guvernul britanic al lui Tony Blair (Bil) a intervenit prin anunţul făcut de cancelarul său, Gordon Brown (Bil), prin care ratele dobânzii nu vor mai fi stabilite de guvernul ales, ci de Banca Angliei controlată de familia Iluminată Rothschild, condusă de guvernatorul ei, Eddie George (Bil).

Americanii cred greşit că prezenţa cuvântului "Federal" în titlul Federal Reserve, presupune că această instituţie face parte din guvernul lor federal. Federal Reserve nu este nici federală şi nici nu are vreo rezervă. Este un cartel de bănci private controlate din Europa, de exemplu, de clanul Rothschild şi de Iluminaţi. Aceasta nu a trecut prin auditarea conturilor încă de la formarea sa din 1913 şi totuşi este sursa datoriei naţionale din Statele Unite. Iată cum funcţionează. Când guvernul doreşte să împrumute bani, el emite un "titlu de valoare" sau "chitanţă de debit" către bancă, să zicem pentru un miliard de dolari. Apoi banca tipăreşte un miliard de dolari sau îl creează pe un ecran de computer fără vreun cost pentru "Fed", deoarece plăteşte costul neglijabil de câteva mii de dolari cu puţini "bani" creaţi din senin. Din acel moment, contribuabilul american începe să plătească dobânda pe un miliard de dolari către "Fed" privată. Mai mult, cu "chitanţa de debit" guvernamentală, acum în mâinile Fed, aceasta reprezintă un mijloc fix al băncii şi deci se poate împrumuta până la zece ori "valoarea" sa (în acest caz, zece miliarde dolari), plus dobândă. Şi asta se petrece pretutindeni în lume!

Aceeaşi înşelătorie se pune în scenă în cazul celor care merg la bancă şi semnează "garanţia" pentru un împrumut. Casa, pământul sau afacerea celui împru-

mutat reprezintă un mijloc fix pentru bancă, iar banca poate împrumuta altor clienţi de până la zece ori valoarea estimată a acelei proprietăţi. Cei care solicită împrumuturi, de fapt împrumută proprietatea lor şi plătesc banca pentru asta. Băncile au un sistem cunoscut drept “schimburi bancare”, care le permite un potenţial infinit pentru capital împrumutat. Dacă, chiar prin aceste legi bancare hilare, o bancă nu are destule disponibilităţi pentru un anumit împrumut, ea împrumută bani din alte surse. Acea sursă nu are de făcut decât să pună banii în contul băncii pentru o perioadă scurtă - o lună, chiar câteva zile - timp în care acea bancă îi poate împrumuta de zece ori suma depozitată. După efectuarea împrumutului, sursei i se înapoiază banii cu o dobândă masivă pentru deranj.

Nimeni nu trebuie să sufere de foame sau de sărăcie în această lume. Toate sunt însă înadins provocate prin sistemul banilor şi prin datoria creată de către Iluminaţi. Băncile centrale fac parte dintr-o reţea asemănătoare companiilor petroliere şi ele sunt controlate de către descendenţii Iluminaţi. Banca Internaţională de Depuneri din Basel, Elveţia, şi Comisia Bancară Internaţională sunt organisme care coordonează politicile băncilor centrale aparent diferite (vezi...Şi adevărul vă va elibera şi Secretul Suprem pentru detalii). Marile mase de oameni nu au nici-o idee despre locul de unde vin banii. Aproape toţi banii din lume intră în circulaţie prin bănci private, care fac împrumuturi de credit inexistent. Deci banii apar ca datorie chiar de la început, deoarece sunt introduşi în circulaţie de către bănci, prin emiterea unui împrumut sau credit. Astfel, băncile (controlate de aceiaşi oameni) au control complet asupra cantităţii de bani din circulaţie. Iar banii din circulaţie decid dacă se înregistrează dezvoltare sau regres economic.

Nu oamenii care se hotărăsc brusc să nu mai muncească sau să nu mai cumpere locuinţe ori ori diverse

obiecte sunt cauza regresului economic. Această situaţie apare atunci când nu mai sunt destule unităţi de schimb (bani) în circulaţie pentru a genera activitate economică asigură locuri de muncă şi venit. Cine controlează câţi bani sunt în circulaţie? Băncile Iluminaţilor. Iată un rezumat al “ciclului economic” din ultimele secole.

Se fac mai întâi multe împrumuturi la dobânzi mici pentm a încuraja oamenii să împrumute bani, fapt care creşte mult cantitatea de bani din circulaţie şi deci oamenii cheltuie mai mult. Se stimulează o creştere a cererii şi a producţiei de produse şi se creează mai multe locuri de muncă. Avem o dezvoltare economică. Este interesant că oamenii au tendinţa să facă mai multe datorii în perioade de dezvoltare, deoarece sunt financiar mai încrezători să împrumute bani pentru o maşină mai mare, o casă mai mare şi vacanţe mai scumpe. Firmele împrumută mai mult de la' bănci pentru a cumpăra mai multe maşini, cu scopul de a face faţă “cererii” crescânde. Pieţele de acţiuni explodează, iar oamenii investesc mai mulţi bani în acest cazino global, chiar fac împrumuturi pentru a investi mai mult. În momentul în care acest “boom” ajunge în punctul optim pentru ca înţepătura să aibă un efect mai puternic, băncile, prin coordonare centrală, încep să scoată bani din circulaţie. Cresc ratele dobânzii prin Federal Reserve, Banca Angliei şi celelalte băncii centrale. Deodată se retrag mulţi bani care au circulat şi au cumpărat produse pentru plata ratelor mai mari către bănci, iar acestea îşi schimbă politica pentru a se asigura că fac mai puţine noi împrumuturi.

În cele din urmă, ies mai mulţi bani din circulaţie decât intră şi nu există destui bani pentru a cumpăra toate produsele şi serviciile disponibile. Oamenii încept să-şi piardă slujbele, ceea ce determină declinul economic, deoarece nu mai au banii necesari achiziţiilor de mai înainte. Fără locuri de muncă, şomerii îşi pierd casele,

familiile lor se înfometează, iar afacerile dau faliment. Aceste locuinţe şi afaceri au fost cumpărate cu împrumuturi de bani creaţi din senin de la bănci. Astfel, cel împrumutat convine ca băncile să le ceară locuinţa şi casa drept garanţii în cazul în care nu pot returna împrumutul. Depresia creată de bănci dă dreptul acestora sa confişte adevăratele bogăţii - case, pământ, afaceri şi bunuri - în schimbul împrumutului unor cifre de pe ecran. Pe scurt, băncile acordă împrumuturi într-o primă etapă şi apoi retrag banii din circulaţie pentru ca împrumuturile să nu poată fi plătite înapoi. Aceasta este asigurarea că oamenii pot fi deposedaţi legal de adevărata lor bogăţie. Acesta este “ciclul economic firesc” prezentat la televizor de “corespondenţii economici” abili, dar în realitate ignoranţi. Nu este nimic “firesc”: În acest ciclu economic, totul este o mare escrocherie. Mai întâi se aruncă undiţa, adică perioada de “creştere”, iar apoi se trage în perioada de “depresie”. Acest ciclul al manipulării este aplicat de sute şi mii de ani, de la operaţiunile bancare ale Cavalerilor Templieri şi chiar din Babilon, până astăzi. Acesta este ciclul care a deturnat adevărata bogăţie a lumii în mâinile celor puţini.

Iluminaţii plănuiesc acum finalizarea controlului rasei umane prin controlul financiar al lumii, aplicat de o bancă centrală mondială şi o fhonedă electronică mondială. Această bancă ar lua toate deciziile financiare importante cu impact asupra fiecărei ţări. Moneda ar aduce sfârşitul fizic al “numerarului” şi al tuturor monedelor. În cursul redactării acestei cărţi, ziarul britanic Metro a relatat în numărul din 20 decembrie 2000 că Singapore se îndreaptă spre o societate fără numerar până în 20Q8. În articolul începutul sfârşitului pentru numerar, ziarul relata că Singapore (“ţară” controlată de Iluminaţii britanici) intră în faza “e-bani” şi că insistă ca fiecare o o folosească. Aceasta ar presu-

pune ca tranzacţiile financiare să se realizeze prin bani depozitaţi pe cipuri de computer, iar numerarul ar fi istorie în condiţiile în care banii ar putea fi transferaţi prin impulsuri digitale cu ajutorul telefoanelor mobile, al computerelor de mână sau chiar al ceasurilor electronice. Acesta este ultimul pas înainte de a se implanta microcipuri fiecărei fiinţe umane. În acest plan singaporez, cumpărătorii ar putea îndrepta telefonul mobil spre un produs pentru a înregistra preţul. Telefonul ar verifica pe Internet soldul bancar al cumpărătorului şi apoi ar scădea banii din cont, dacă se doreşte cumpărarea produsului. Guvernul singaporez spune că astfel se scuteşte manopera, creşte siguranţa şi se micşorează costurile de transport din cheltuielile emiterii de monedă. Low Siang Kok, director în Consiliul Comisarilor pentru Fondul Monetar din Singapore spunea:

"Bancnotele fizice şi monedele vor ţine de trecut. Nu mai are rost să ne împotrivim tehnologiei. Dacă vreţi să daţi bani de buzunar copiilor voştri, transferaţi-i prin telefon. Îi pot folosi pentru autobuz, la cofetărie sau oriunde altundeva."

A făcut apoi o listă lungă a avantajelor unei societăţi fără numerar pe care am prezis de mult că le vor vinde oamenilor - siguranţa mai mare faţă de numerar sau carte de credit etc., etc.

Mayer Amschel Rothschild, fondatorul dinastiei bancare Rothschild, spunea: "Daţi-mi control asupra unei monede naţionale şi nu-mi pasă cine face legile." Cu cât sunt mai puţine monede, cu atât ai mai mult control asupra sistemului monetar. Iată de ce euro a fost introdus în Uniunea Europeană şi cresc presiunile asupra Canadei pentru introducerea dolarului american. Acestea sunt jaloane spre moneda mondială. Prin euro, de exemplu, un grup de bancheri nealeşi de la Banca Centrală Europeană din Frankfurt (unde a început

dinastia bancară Rothschild) controlează ratele dobânzii şi politica financiară a întregii Europe. A contestat cineva acest lucru? Sau s-a deranjat cineva în privinţa asta? Următoarea etapă este crearea Băncii Centrale Mondiale în care bancherii Iluminaţi stabilesc rate ale dobânzii şi politica financiară pentru fiecare ţară de pe planetă. Moneda mondială va fi electronică, deoarece ar uşura mult controlul oamenilor. Momentan se poate plăti cu numerar în cazul în care nu este acceptată cartea de credit. Ce se petrece când nu mai există numerar, iar computerul refuză cartea de credit sau microcipul, care ar trebui să le înlocuiască? Nu mai sunt alte modalităţi de cumpărare, iar programele care acceptă cartea de credit sau cipul controlează ce, unde, când şi dacă poţi cumpăra ceva. Oricând cumperi vreun produs, se înregistrează locul, ora, produsul şi costul. Asta se şi urmăreşte, iar cantitatea de bani fizici din circulaţie este doar o parte în comparaţie cu impulsurile electronice de pe ecranele de computer. Chiar şi această proporţie se micşorează tot mai mult.

Politica arborelui cu bani

Un alt aspect al banilor este următorul: Iluminaţii controlează băncile, marile afaceri şi guvernele, şi astfel la ei ajung cam toţi banii pe care noi îi cheltuim sau economisim. Aproximativ 80% din costul combustibilului din Marea Britanie reprezintă taxe guvernamentale, iar companiile petroliere susţin că nu le putem învinovăţi pentru aceste costuri, deoarece lor le revine doar o mică parte din preţul la pompă. De fapt, nu este adevărat. Iluminaţii deţin toate companiile petroliere şi profită enorm de pe urma părţii lor de preţ. În cursul redactării acestei cărţi, BP-Amoco a anunţat un profit de circa 3,306 lire sterline pe secundă. Desigur că guvernul nu poate fi exonerat de taxele pe care le ia. Astfel, taxarea guvernamentală permite Iluminaţilor să jefuiască populaţia de şi mai mulţi bani şi, prin controlul politicii

guvernamentale realizate prin intermediul agenţilor şi oamenilor lor, taxarea este folosită în mare parte pentru îndeplinirea agendei lor. Conform afirmaţiilor lui Phil Schneider, cel care a ajutat la construirea bazelor subterane din Statele Unite, “bugetul negru” pentru proiectele Iluminaţilor reprezintă 25% din produsul intern brut al Statelor Unite şi (în 1995) se ridica la 1,25 trilioane de dolari pentru circa doi ani. Aceeaşi situaţie se aplică şi în cazul taxei pe alcool. Iluminaţii, prin familiile descendenţilor lor, cum ar fi Bronfman din Canada, controlează producătorii şi distribuitorii de băuturi alcoolice. Taxele pentru băuturile alcoolice simt şi ele foarte mari, ca şi cele pentru combustibil. În Marea Britanie există o taxă pe vânzare numită TVA sau taxa pe valoare adăugată. Oamenii cumpără produse rezultate din afacerile Iluminaţilor şi plătesc în plus pentru acest privilegiu. Această taxă ajunge la guvern pentru finanţarea agendei lor. Dacă în schimb nu cumperi prea mult şi îţi păstrezi banii în bancă, le dai Iluminaţilor dreptul de a împrumuta şi cere dobândă de zece ori mai mare faţă de ce depui. Dacă oferi banii pentru cercetarea cancerului, îi dai de fapt cartelului medicamentelor care aparţine tot Iluminaţilor şi care nu au nici-o intenţie de a găsi vreun leac pentru cancer. Dă bani Fondului Mondial pentru Natură şi îi vei da de fapt unui paravan al Iluminaţilor, care se foloseşte de mediu în scopurile lor personale. După cum spunea Henry Ford: “E foarte bine că oamenii nu înţeleg sistemul nostru bancar şi monetar, căci dacă l-ar înţelege, cred că s-ar stârni imediat o revoluţie.”

“Comerţul liber” jefuieşte planeta

Anunnaki/Iluminaţii au lucrat neîncetat pentru a induce tuturor ţărilor un raport de dependenţă faţă de sistemul financiar şi comercial mondial, care este creat şi controlat chiar de ei. După cum spuneam, este mult mai dificil pentru cei puţini să dicteze celor mulţi, dacă cei

mulţi acţionează în unităţi economice (ţări) care pot hotărî propria lor politică financiară şi comercială. Aşadar, Iluminaţii au creat pentru început “acordul pentru comerţul liber” sau GATT, pentru a opri statele naţionale să-şi apere economiile de importul de bunuri care distruge piaţa locală de muncă. Oamenii lor infiltraţi în guvernele străine au semnat acorduri negociate de agenţi Iluminaţi ca Peter D. Sutherland din Irlanda, care este şeful GATT din Grupul Bilderberg. Acesta a devenit şef al Organizaţiei Mondiale a Comerţului din fortăreaţa Iluminaţilor din Elveţia. Aceasta a înlocuit GATT şi acum are puteri sporite pentru impunerea de amenzi enorme ţărilor care nu le urmează regulile. Apropo, Elveţia nu este supusă niciodată unor conflicte armate, deoarece este ţara prin care Iluminaţii finanţează războaiele! Istoria nu este simplă, când putem vedea dincolo de văl.

Sutherland a fost înlocuit în şefia Organizaţiei Mondiale a Comerţului de către italianul Renato Reggerio, un alt membru al Grupului Bilderberg, dar a continuat să conducă o companie aparţinând Iluminaţilor, şi anume British Petroleum sau BP-Amoco. El a fost urmat de fostul şef BP, Sir David Simon, care a intrat în guvernul Tony Blair ca “ministru european pentru Comerţ şi Competiţie”, cu scopul trecerii Marii Britanii la moneda euro şi pentru crearea Statelor Unite Europene. Sfârşitul frontierelor comerciale europene sub Piaţa Comună a însemnat dispariţia controlului ecomomic în fiecare ţară în parte, fapt care s-a petrecut prin Acordul pentru Comerţ Liber Nord American dintre Statele Unite, Canada şi Mexic, negociat de George Bush (TC, CFR) şi Brian Mulroney, pe atunci prim-ministru al Canadei. Sunt sigur că ei s-au gândit că “^liberul” comerţ era pentru binele umanităţii. Prin Organizaţia Mondială a Comerţului se asigură faptul că ţările sărace ale “lumii a treia” nu-şi pot folosi pământul lor pentru a-şi hrăni mai întâi propriii oameni şi nici să nu se abţină de la importuri care aduc

sărăcie şi foamete prin distrugerea locurilor de muncă locale. Cei care au fost în Africa ştiu că ideea imposibilităţii acestui continent de a se hrăni este hilară. Acest continent poate hrăni o mare parte din lume. Oamenii sunt înfometaţi, deoarece pământul cultivabil nu este folosit pentru a produce hrană, ci pentru a creşte recolte de bani pentru corporaţiile transnaţionale ale Iluminaţilor sau în lupta din războaiele născocite de Iluminaţi. O carte pe care am scris-o acum mulţi ani, It Doesn't Have To Be Like This (n.tr. Nu trebuie să fie aşa), expune cu exemple acest scandal legat de recoltele de bani. Transnaţionalii plătesc taxe mici sau deloc acestor ţări şi plătesc salarii de nimic celor care nu au alt loc de muncă şi nici-o şansă să se întreţină. Transnaţionalele Iluminaţilor sunt nişte lipitori care sug aceste ţări de bani, ocazii favorabile şi resurse. Pe scurt, sunt furnizori de genocid. Dar de ce să ne mirăm, ele sunt deţinute de descendenţi Iluminaţi care nu se gândesc decât la sacrificarea unui copil pentru a-i consuma sângele, deci de ce să le pese de oamenii pe care îi abuzează economic? Anunnaki îi consideră pe oameni asemănători vitelor.

Când ţările europene "s-au retras" din coloniile lor de pe Terra şi le-au oferit "independenţa", aceasta s-a petrecut numai la suprafaţă, după cum am mai menţionat. Ocupaţia fizică de către armate străine a fost înlocuită de ocupaţia financiară de către bănci, iar planul este readucerea ocupaţiei fizice prin transnaţionale şi prin Naţiunile Unite. Descendenţii Iluminaţi şi societăţile secrete au continuat să controleze pe cei mai mulţi lideri africani, asiatici şi sud-americani. Într-adevăr, controlând sistemul, Iluminaţii i-au controlat pe toţi, chiar şi pe cei puţini care nu se află direct în buzunarul lor. Aceşti lideri au încheiat acordurile prin care înmânează pământul cultivabil firmelor transnaţionale. Ei promit oamenilor că vor putea importa hrana pe care o pot cultiva ei înşişi cu

“banii” pe care îi primeşte ţara pentru exportul de resurse şi mărfuri. Dar preţul acestor mărfuri este decis pe pieţele de marfă din Europa şi America. Prin dictarea de către Iluminaţi a preţurilor mărfurilor vândute de ţările din “lumea a treia”, ei le aduc în genunchi la voinţă. Liderii-marionetă sunt rareori afectaţi, deoarece ei sunt bine plătiţi pentru serviciile aduse dragonului. Întrebaţi-l pe Robert Mugabe din Zimbabwe. Cea mai mare lovitură a Iluminaţilor a fost crearea datoriei “ţărilor din lumea a treia”. Detalii despre aceasta se regăsesc în..And Vie Truth Shall Set You Free (n.tr....Iar adevărul vă va elibera), dar, pe scurt, Iluminaţii au spus dictatorilor din ţările petroliere arabe că vor creşte preţul petrolului cu condiţia ca aceştia să depună profiturile fantastice astfel rezultate în conturile unor bănci ale lor. Dictatorii arabi au fost de acord. Agenţii Iluminaţi Bilderberg s-au întâlnit în mai 1973 pe o insulă suedeză numită Saltsjoebaden, proprietate a familiei de bancheri Wallenberg. Acolo au convenit detaliile acestei uriaşe creşteri a preţului petrolului. Următoarea etapă a fost fabricarea unei scuze pentru asta, iar cinci luni mai târziu, Henry Kissinger, un agent executiv Bilderberg, a provocat războiul dintre Egipt şi Israel. În 1973, el a fost Secretar de Stat american şi consilier pe probleme de securitate naţională. Statele Unite şi Occidentul au sprijinit Israelul în războiul cu Egiptul, fapt care le-a servit arabilor un motiv să se răzbune economic. Conform unei replici aranjate, dictatorii arabi ai petrolului şi-au simulat dezgustul pentru sprijinul occidental acordat Israelului şi au folosit aceasta ca scuză pentru a “pedepsi” Occidentul prin creşterea preţului la petrol, la niveluri care au înge-nunchiat economia mondială. Ai auzit probabil vor-bindu-se că ţările OPEC discută preţul petrolului? De fapt, nu este aşa: Iluminaţii decid preţul petrolului, deoarece ei controlează pe liderii OPEC şi toate companiile petroliere.

Cu aceste sume incredibile de bani, care migrează de la dictatorii arabi spre băncile lor, Iluminaţii au mers mai departe spre ţări din “lumea a treia” şi le-au oferit împrumuturi enorme la dobânzi mici pentru “a-şi dezvolta” economiile şi “industrializarea”. Ideea era că băncile Iluminaţilor nu doreau rambursarea rapidă a acestor împrumuturi din motive pe care le voi expune în continuare. Ei ştiau că banii vor fi în mare parte irosiţi de oamenii lor şi s-au asigurat împotriva rambursării prin următoarea mişcare.

Aici intră în scenă Margaret Thatcher (Bil), “Doamna de Fier”, care este de fapt unul dintre cei mai manipulaţi lideri ai secolului XX. Funiile din jurul ei erau trase de ministrul de externe şi descendent Rothschild, lordul Carrington. El este un apropiat al lui Henry Kissinger, fost preşedinte al grupului Bilderberg şi secretar de externe britanic, care a pregătit războiul din insulele Falklands şi a dat putere dictatorului Robert Mugabe din fosta Rhodesia, acum Zimbabwe. Acestea sunt cele mai nevinovate delicte ale acestui om împotriva umanităţii. Dacă nu este adevărat, îl rog pe lordul Carrington să mă dea în judecată şi să stabilim adevărul despre el şi tovarăşii săi. Margaret Thatcher şi-a introdus politica sa economică teribilă, cunoscută drept “thatcherism”, după alegerea sa în 1979. Victoria ei a fost asigurată de demolarea guvernării anterioare a laburiştilor de către “iarna nemulţumirii” creată de Iluminaţi, în care ei au infiltrat agenţi în interiorul mişcării sindicale britanice şi au provocat o explozie de greve. La un moment dat nu s-a adunat gunoiul pe străzi şi chiar nu s-au mai îngropat morţii (tot Iluminaţii au fost în spatele disputelor, scandalurilor şi certurilor din guvernul conservator de dinaintea alegerilor din 1995, care l-a adus pe liderul laburist Tony Blair la putere printr-o victorie la limită.)

La un an de la lansarea thatcherismului în Marea Britanie, exact aceleaşi politici au fost introduse în

Statele Unite sub numele de “Reaganomia” prin alegerea preşedintelor marionetă Ronald Reagan şi a controlorului său, vicepreşedintele George Bush. Thatcherismul şi Reaganomia au impus condiţii economice care au provocat creşterea ratelor dobânzii.

Acum încheiem ciclul. Ţările “lumii a treia” care au acceptat aceste împrumuturi enorme cu dobândă redusă se aflau în faţa unei creşteri a ratei dobânzii pe care nu o puteau rambursa nici măcar în principiu. Astfel s-a născut termenul de “datorie a lumii a treia”. Costul în nefericire umană întrece imaginaţia, drept urmare s-au născut acele creaţii ale Iluminaţilor, Fondul Monetar Internaţional (FMI) şi Banca Mondială (condusă în prezent de partenerul Rothschild şi membru Bilderberg, James Wolfensohn). Ei au transmis acestor ţări lovite de datorie şi sărăcie că trebuie să îşi reducă subvenţiile pentru hrană şi sănătate şi să-şi “restructureze” economiile conform instrucţiunilor FMI şi Băncii Mondiale. Dacă nu, nu vor mai primi “ajutor”. În prezent, aceste ţări nu se pot întreţine, deoarece transnaţionalele Iluminaţilor controlează o mare parte din pământul lor cultivabil şi, în plus, se confruntă cu restricţii comerciale şi foarte multe datorii. Ce s-a petrecut? Oamenii au fost şi încă sunt înfometaţi, iar orice lider care îndrăzneşte să-i provoace pe Iluminaţi se pomeneşte imediat cu ţara sa implicată într-un război.

Dar pentru Iluminaţi nu era de-ajuns. De ce să nu-şi dorească rambursarea împrumuturilor date acestor ţări? Din acelaşi motiv pentru care ei nu doresc ca mulţi oameni din ţările industrializate să-şi plătească' împrumuturile. Ei vor pământul şi resursele lor, precum şi controlul prin debit. Acum se implementează politici de “eliminare a datoriei” în care aceste ţări sărace renunţă la drepturi definitive asupra pământului şi resurselor lor în schimbul “ştergerii” datoriei. Datoria există numai ca cifră pe un disc de computer. Puteţi remarca faptul că

guvernele “şterg” datoriile ţărilor din lumea a treia fără rambursare, deoarece ei împrumută banii contribuabililor. Nu-i vreo problemă, mai sunt şi alţii. Dar băncile vând “datoria” pentru pământ şi resurse, altfel spus descendenţii Iluminaţi le vând.

Aceeaşi tehnică se aplică în cazul trocurilor “datorie pentru produse” în care ţărilor sărace li se “şterge” datoria dacă cedează pământ Naţiunilor Unite şi agenţiilor de mediu pentru “a salva planeta”. Este ironic că cei mai mari distrugători ai ecologiei sunt chiar politicile FMI, Băncii Mondiale şi băncilor Iluminaţilor care devastează ţările “lumii a treia” şi forţează oamenii să-şi distrugă mediul, păduri tropicale, doar pentru a supravieţui. Şi tot straniu este că în timp ce băncile Iluminaţilor şi transnaţionalele urmează politici devastatoare pentru mediu, aceleaşi familii ale Iluminaţilor, cum ar fi Rockefeller, finanţează şi avansează rapoarte despre moartea planetei şi că trebuie “să o salvăm”. Ciudat este şi faptul că multele agenţii de presiune pentru mediu sunt agenţii ale Iluminaţilor, ca Fondul Mondial pentru Natură. Această organizaţie este condusă de prinţul Philip şi longevivul preşedinte Bilderberg, prinţul Bernhard al Olandei. Acelaşi Bernhard care a prezidat întâlnirea din Suedia ce a convenit asupra creşterii preţului petrolului cu consecinţele sale catastrofale asupra mediului. Dar, de fapt, nimic nu este straniu. “Salvarea mediului” se potriveşte perfect planului Iluminaţilor, deoarece implică impunerea legilor globale centralizate şi achiziţia fără precedent de pământ de către Naţiunile Unite şi alte agenţii ale Iluminaţilor în numele “protecţiei mediului”. Multe armate de invazie care au adus genocid în locuri ca Rwanda şi Burundi, sunt adăpostite în rezervaţiile naturale aflate lângă frontiere şi de acolo ele invadează acele pământuri. Mai multe amănunte le puteţi afla în Secretul Suprem.

Sistemul a fost pus la punct astfel încât cel care controlează banii controlează lumea, iar în acest caz descendenţii Iluminaţi controlează banii. Dar şi aici sunt veşti bune. Aceste probleme aşa-zis insolvabile ca sărăcia, datoriile şi războiul nu sunt o apariţie "firească". Acestea au loc pentru că omenirea este astfel mai uşor de manipulat şi controlat. Există destul pe această planetă pentru abundenţa fiecăruia. Nu este nevoie ca unii să flămânzească pentru ca alţii să fie sătui. Şi atunci, de unde atâta sărăcie, când în mod potenţial există atâta abundenţă? Prin controlul asupra creării şi fluxului banilor, pământului şi resurselor, Iluminaţii limitează alegerea şi creează dependenţa faţă de ei.

Banca Centrală Mondială şi moneda sunt menite să impună controlul din ce în ce mai drastic. Ecuaţia lor este simplă:

Puţin = Dependenţă = Control. Abundenţă = Alegere = Libertate.

Armata mondială

Am scris de mulţi ani, la fel ca alţii, despre planul creării unei Armate Mondiale. În cărţile mele precedente, spuneam că, în cele din urmă, va rezulta un amestec al Forţei de Menţinere a Păcii ONU şi forţele NATO, acestea din urmă fiind în prim plan. Am mai scris că ar trebui să ne aşteptăm la mai multe conflicte regizate în care NATO ar urma să intervină pentru a "salva oamenii". Acestea vor constitui un precedent şi va schimba status quo-ul până când NATO va deveni, pas cu pas, o forţă poliţienească mondială. Acest proces este în plină desfăşurare, iar războaiele din Golf, Bosnia şi Kosovo fac parte din acest plan. O organizaţie numită Kissinger Associates este mereu foarte implicată în manipularea unor astfel de conflicte. Henry Kissinger, prim-manipula torul Iluminaţilor, este bineînţeles preşedintele firmei. Unul dintre directorii fondatori a fost amicul său, Lordul Carrington, preşedinte al grupului Bilderberg timp de

aproape zece ani şi secretar-general NATO. Nu găsim un exemplu mai bun al mâinii nevăzute, decât cunoştinţele noastre comune care au fost “negociatorii de pace” din războiul din Bosnia.

Negociatorii de pace numiţi de Uniunea Europeană în Bosnia au fost: lordul Carrington (preşedinte al Grupului Bilderberg, preşedinte al Institutului Regal de Afaceri Internaţionale, membru în Comisia Trilaterală şi membru în firma Kissinger Associates); el a fost urmat de Lordul David Owen (Bil, TC); apoi fostul prim-ministru suedez, Cari Bildt (Bil). Negociatorii de pace din partea Naţiunilor Unite au fost Cyrus Vance (Bil, TC, CFR) şi norvegianul Thorvald Stoltenberg (Bil, TC).

Fiul lui Stoltenberg a devenit prim-ministru al Norvegiei. Când nu s-a ajuns la pace, a intervenit un “negociator de pace independent”, Jimmy Carter (primul preşedinte al Statelor Unite din cadrul Comisiei Trilaterale şi membru în Council on Foreign Relations (Consiliul de Relaţii Externe)). Până în acest moment cererea publică şi politică pentru “a se face ceva” fusese îndreptată asupra imaginilor teribile din Bosnia, iar Iluminaţii puteau aplica planul lor prin clasicul scenariu problemă-reacţie-soluţie. A venit şi trimisul special al lui Bill Clinton, Richard Holbrooke (Bil, TC, CFR) pentru negocierea Acordului Dayton, prin care s-au instalat 60.000 soldaţi NATO în Bosnia. Aceasta a fost cea mai mare forţă multi-naţională de la al doilea război mondial. Holbrooke era responsabil în faţa secretarului de stat Warren Christopher (TC, CFR) şi secretarului apărării William Perry (Bil). Şeful lor, cel puţin oficial, era preşedintele Bill Clinton (Bil, TC, CFR). Primul şef al armatei NATO din Bosnia a fost amiralul Leighton Smith (CFR), iar şef al operaţiunilor civile a fost Cari Bildt (Bil). Media nu spune nimic despre asta, deoarece cei mai mulţi ziarişti cred că anchetele sunt treaba ziarelor de dimineaţă şi comunicatelor oficiale de presă, iar

Iluminaţii controlează ziarele prin subordonaţi, precum “proprietarul” ziarului Washington Post, Katherine Graham (Bil, TC, CFR) şi canadianul Conrad Black, un membru marcant al grupului Bilderberg, care deţine imperiul media Hollinger. Acest imperiu include London Daily Telegraph, Jerusalem Post şi peste 70% din ziarele canadiene. Membrii acestor organizaţii controlează toate cele trei reţele TV americane NBC, ABC şi CBS, plus ziarele Los Angeles Times, New York Times, Wall Street Journal şi imperiile lui Rupert Murdoch, Time-Warner, inclusiv CNN şi toate marile operaţiuni mass-media din lume. Chiar patru din cinci ziare locale din Marea Britanie sunt acum în proprietatea marilor carteluri mediatice.

Principalul scop al războiului din Bosnia era avansarea rolului NATO ca forţă poliţienească mondială. La începerea conflictului, forţele de menţinere a păcii ONU au fost mereu trimise în asemenea locuri cu tulburări. Dar Iluminaţii doreau o schimbare şi în timp ce imaginile teribile ale morţii şi suferinţei bombardau mintea publicului din lumea întreagă, s-a dus o campanie de condamnare a operaţiunii ONU din Bosnia ca ineficientă şi aproape inutilă. Aceasta a fost scuza pentru aducerea forţelor NATO prin care agenda Iluminaţilor a progresat semnificativ.

Prin manipularea conflictului din Kosovo, nu s-a mai pus problema trimiterii soldaţilor ONU, deoarece exista precedentul din Bosnia. Din start lumea a cerut intervenţia NATO în Kosovo şi ca o consecinţă a campaniei de bombardament, ei şi-au extins controlul în regiune. Oamenii mi-au spus că ei nu înţeleg necesitatea unei armate mondiale, deoarece nu ar mai exista un inamic împotriva căruia să se lupte! Ba da, acest inamic sunt chiar oamenii. Guvernul mondial ar controla armata mondială. Treaba ei ar fi implementarea legilor şi deciziilor guvernului mondial, în eventualitatea în care vreo ţară rebelă ar refuza să se conformeze. Aici e vorba

de fascism global, iar structurile sunt introduse chiar sub ochii noştri. Iluminaţii ştiu că există posibilitatea ca soldaţii americani să fie chemaţi să abuzeze şi să ucidă cetăţeni americani care probabil s-ar revolta. Deci, se gândesc să aducă în secret soldaţi străini în Statele Unite sub egida ONU, în timp ce trimit mulţi soldaţi americani în străinătate. La fel şi pentru celelalte ţări.

Măcelul mental, emoţional şi fizic

Controlul unei populaţii constă în suprimarea dorinţei sale sau capacităţii de a gândi independent şi de a vedea ce se petrece în jur. Aceasta se realizează prin manipularea minţii şi emoţiilor, cu medicamente, vaccinuri şi aditivi alimentari. Este important să realizăm că cei care controlează companiile farmaceutice sunt aceiaşi care controlează giganţii alimentari, precum şi “agenţiile pentru sănătate”, mass-media, guvernele, băncile, corporaţiile şi celelalte. Milioane de oameni mor în fiecare an în urma bolilor precum cancerul şi SIDA, care s-ar putea vindeca dacă li s-ar permite să aleagă dintre toate tratamentele disponibile şi nu ar fi trimişi bisturiului şi medicamentelor primitive. Am fost în săli de tratament şi am văzut oameni vindecaţi, în 15 minute, de afecţiuni pentru care doctorii au cerut proceduri chirurgicale scumpe sau nu au dat nici-o speranţă. Printre aceşti pacienţi vindecaţi se află şi o femeie care era atât de bolnavă de cancer pulmonar, încât avea nevoie de însoţitor pentru a ajunge acasă, deoarece nu-^i inai putea conduce maşina. După o şedinţă de tratament, putea conduce singură. În cele din urmă, odată cu continuarea tratamentului şi îmbunătăţirea stării de sănătate, medicii care o trataseră iniţial o priveau de această dată plini de uimire şi fără să înţeleagă, deoarece analizele efectuate arătau că nu mai avea cancer. Acest “tratament” nu este un miracol, pentru că nu există miracole, ci numai legi fireşti şi forţe ale creaţiei puse la dispoziţia noastră. Cunoaşterea este

cea care stăpâneşte aceste forţe şi cea care a fost suprimată, iar oamenii, în ignoranţa lor, urmează ceea ce le spun "experţii" ca fiind real.

Un vindecător pe care îl cunosc a fost un chirurg alopat până când a văzut adevărul despre ceea ce se petrece în realitate şi felul în care tuturor ne-a fost ascunsă cunoaşterea. Inclusiv medicilor. Iluminaţii au structurat pregătirea medicală astfel încât să se ajungă la versiunea lor pentru "adevăr". Examenele medicale sunt trecute numai pe baza acestui "adevăr" oficial, iar medicii îşi păstrează locul de muncă dacă se conformează cu acesta de-a lungul carierei lor. La fel se petrece cu oamenii de ştiinţă, oficialii guvernamentali şi ceilalţi.

Manipularea medicinei

Entitatea umană este mai mult decât un corp fizic. Acesta este cel mai grosier nivel al nostru, costumul nostru spaţial genetic prin care conştiinţa noastră eternă, gândirea, sentimentele noastre experimentează acest spectru de frecvenţe numit lume fizică. Creierul este computerul, centrala care conectează mintea nemuritoare la trupul muritor. Nu gândim din creier, ci prin creier. Oamenii cu leziuni cerebrale nu au mintea deteriorată, ci un computer deteriorat, care nu poate transmite mesajele minţii către nivelul fizic al experienţei. Mintea este un câmp energetic care funcţionează prin creier, nu este însuşi creierul. Emoţiile noastre sunt un alt câmp energetic, iar aceste niveluri diferite ale fiinţei sunt conectate printr-o serie de vortexuri de energie, cunoscute ca chakra, cuvânt sanscrit pentru "roată de lumină". Astfel, orice stress din câmpul energetic emoţional care se manifestă ca vibraţie dezechilibrată, se transmite la nivelurile inferioare prin chakra-e. Care este primul lucru care se petrece în urma stresului emoţional? Nu mai gândim corect. Aceasta este vibraţia emoţională dezechilibrată care întrerupe

claritatea şi echilibrul câmpului energetic mental. Stresul prelungit şi accentuat duce la dezechilibrarea pronunţată a vibraţiei care începe să afecteze corpul fizic. Acest dezechilibru emoţional interacţionează cu celulele corpului, producând schimbări chimice şi ceea ce noi numim “boală”. Abia în acest punct încep să reacţioneze medicii, când dezechilibrul chimic afectează fizicul. Aceştia fie prescriu un medicament pentru a face reversibile schimbările chimice, fie trimit persoana la chirurgie pentru a îndepărta rezultatul schimbărilor chimice. Iată medicina “avansată”! Medicii tratează simptomul şi nu cauza, deoarece ei nu înţeleg ce este cu adevărat entitatea umană. Ei văd şi de aceea tratează numai corpul fizic. Iată în ce constă pregătirea medicală oferită de Iluminaţi de la care ei insistă să nu se devieze.

Adevăraţii vindecători tratează dezechilibrele energetice care produc efectul fizic, prin canalizarea energiei infinite din univers spre pacienţii lor. Există multe forme de vindecări vibraţionale şi energetice. Acele de acupunctura echilibrează fluxul energetic din corp, în timp ce terapia cu cristale şi homeopatia utilizează vibraţia cristalelor şi plantelor pentru echilibrarea câmpului energetic al pacientului. Desigur că există şarlatani în domeniul metodelor alternative, dar ei sunt foarte puţini în comparaţie cu cei din cartelurile de medicamente şi autorităţile medicale. La îndepărtarea cauzei dispar şi consecinţele fizice, având loc o “vindecare miraculoasă”, dar din punctul meu de vedere, nu există miracol. Eu însumi am trecut prin câteva asemenea “miracole”. Corpul fizic are o hartă energetică cunoscută vindecătorilor drept “corp eteric”, iar când acesta este deteriorat sau dezechilibrat se manifestă boala fizică. Corpul eteric este ca o reflexie pe apă a corpului fizic. Orice schimbare eterică de stare sau formă se reflectă în apă sau în corpul fizic. Deci, un corp eteric armonios şi echilibrat aduce cu sine starea de sănătate a

corpului fizic. În timpul redactării acestei cărţi m-am lovit la un deget de la picior şi după zece zile s-a înrăutăţit, fiindu-mi greu să merg. Un vindecător “cu mâinile” a canalizat energia necesară reparării leziunii de la niveléteric, iar după jumătate de oră mă simţeam deja mai bine, iar după două zile totul a revenit la normal.

Am întâlnit vindecători din Orientul îndepărtat care au lucrat pentru câteva personaje faimoase şi care mi-au confirmat că acestea sunt metodele de vindecare folosite de Iluminaţi. Ei nu vor să ştim despre asemenea tratamente şi astfel le ridiculizează, le numesc “şarla-tanie” sau le condamnă ca diabolice, în timp ce ei le folosesc în secret pentru propriul lor beneficiu. “Şarlatania” se petrece zilnic în spitalele alopate şi sălile de operaţie ale chirurgilor, iar răul cuprinde miliarde de oameni care suferă şi mor când ar putea fi foarte bine vindecaţi dacă aceste metode de vindecare care au fost suprimate, ar fi aplicate pe scară largă. Nu doresc să condamn pe medici, ci numai sistemul care îi încătu-şează. De ce credeţi că unii Iluminaţi importanţi ca David Rockefeller şi Henry Kissinger pot să arate de maxim 40 de ani, când de fapt ei au peste 70? Folosind medicamente pe care ni le oferă imperiul farmaceutic

Rockefeller? E o glumă. Aceşti oameni ştiu foarte bine că medicamentele lor sunt cauze ale morţii şi suferinţei miliardelor de oameni prin acţiunile lor. “Medicina” lor nu are rolul de a ne vindeca cu adevărat. Scopul ei este acela de a suprima şi înceţoşa procesele noastre de gândire şi de a ne transforma în servitori ai autorităţii, asemenea sedării unei vaci sau a unei oi pentru a fi controlate mai uşor şi a nu fugi în drumul spre măcelărie.

Cei mai mulţi profesionişti din medicină nu au nici cea mai mică idee despre asta. Ei sunt doar carnea de tun, ei trebuie să folosească metodele dictate de sus, dacă doresc să mai profeseze. Când Guylaine Lanctot, o minunată şi foarte capabilă doctoriţă canadiană, a

început să demaşte cartelul medicamentelor şi agenţii săi din medicină, a fost aruncată în stradă. Excelenta sa carte The Medical Mafia (n.tr. Mafia medicală) (Here's The Key, Inc, Canada, 1995), oferă mai multe detalii. Ea mai arată de ce “alternativele” interzise şi ridiculizate sunt mai eficiente decât tratamentele pe care a fost învăţată să le administreze. Suntem fiinţe multi-dimensionale şi existăm pe toate frecvenţele şi dimensiunile creaţiei. Putem accesa oceanul infinit al conştiinţei sau putem rămâne încătuşaţi în mica noastră picătură, departe de măreţia a ceea ce suntem. Dacă ai fi în locul Anunnaki/Iluminaţilor, unde ai dori să fie omenirea - închisă într-o picătură sau navigând liberă pe un ocean? Trebuie să ne eliberăm de chimicalele şi medicamentele care suprimă funcţiile cerebrale, claritatea gândirii şi capacitatea de a ne conecta puternic la nivelurile superioare ale fiinţei sau la cel “de-al şaselea simţ” al conştiinţei şi intuiţiei psihice. Acesta este adevăratul motiv din spatele tuturor medicamentelor, vaccinurilor şi aditivilor alimentari pe care îi consumăm zilnic.

Acum vă ofer câteva exemple ale acestui război împotriva umanităţii, dar lista este pur şi simplu nesfârşită.

Aspartam 1

Una dintre arme este aspartamul, o creaţie a Iluminaţilor care suprimă intelectul. Acesta este acum utilizat în mii de alimente şi aproape în fiecare băutură răcoritoare. Şi cine sunt cei mai mari consumatori de răcoritoare? Copiii. Iluminaţii doresc să ia copiii încă de mici şi să îi transforme în “clone”, care nu gândesc şi nu pun întrebări. Aspartamul este un “îndulcitor artificial”, comercializat ca alternativă la efectele negative ce rezultă din consumul zahărului rafinat - pe care îl controlează Iluminaţii! Este cunoscut sub mărci comerciale ca NutraSweet, Equal şi Spoonful.

Aspartamul, care este de 200 ori mai dulce decât zahărul, a fost introdus în 1981 şi a făcut obiectul a 75% dintre plângerile raportate sistemului de monitorizare a reacţiilor adverse către FDA (Food and Drug Administration). Aceste plângeri au inclus dureri de cap, ameţeli, dificultăţi de atenţie, pierderea memoriei, dificultăţi de vorbire şi de vedere. Astfel de simptome sunt acum cunoscute ca “boala aspartamului”, aşa cum efectele conservantului glutamat de sodiu sunt numite “sindromul glutamatului”. John W. OIney, medic la Universitatea de Medicină Washington din Sf. Louis, crede că există o legătură între aspartam şi tumorile cerebrale. Într-un articol publicat în Jurnalul de Neuropatologie şi Neurologie Experimentală, el spune că studiile efectuate pe animale au arătat niveluri ridicate ale tumorilor cerebrale la şoarecii hrăniţi cu aspartam. Dr. Olney mai spune că aspartamul are potenţial cancerigen şi, conform aceloraşi studii, creşterea acută a tumorilor maligne cerebrale coincide cu creşterea consumului de aspartam. Chiar Marina şi Aviaţia Militară au publicat o serie de articole, avertizând în privinţa “cercetătorilor care au descoperit că aspartamul poate creşte frecvenţa crizelor sau scade stimularea necesară inducerii lor. Adică un pilot care,bea răcoritoare dietetice este mai pasibil de ameţeli sau activitate epileptică indusă de semnale luminoase şi că toţi piloţii sunt victime potenţiale ale pierderilor bruşte de memorie, ameţeli pe durata zborului şi pierdere gradată a vederii/'2

Dar aspartamul nu se foloseşte numai la băuturi dietetice. El modifică chimia cerebrală şi coboară limita pragului de criză, produce tulburări de comportament şi alte probleme ale sistemului nervos. În plus, induce dependenţă. De aici şi dificultatea oamenilor de a stopa consumul de răcoritoare cu aspartam. Simptomele sclerozei multiple, oboselii cronice, artritei reumatoide şi

a altor tulburări de comportament au dispărut la mulţi pacienţi după ce nu au mai consumat aspartam. Zece procente din această otravă legiferată se transformă după digestie în metanol, o toxină a sistemului nervos cunoscută şi ca alcool metilic, o substanţă foarte toxică pentru nervul optic, care a fost principalul ingredient pentru băutura “moonshine” din timpul Prohibiţiei, notoriu pentru producerea orbirii. Metanolul intră repede în sânge, unde se transformă în neurotoxinele cancerigene formaldehidă şi acid formic, otrava din înţepătura de albină.

FDA, ca şi echivalentul ei din alte ţări, reprezintă un paravan al Iluminaţilor pentru blocarea produselor benefice oamenilor şi promovarea alimentelor cu aditivi, fără o testare serioasă, totul conform planului. Exact cum s-a petrecut cu aspartamul. Mai întâi FDA a aprobat utilizarea sa în baza unor informaţii ridicole şi apoi a trebuit să retragă acel permis în faţa studiilor care arătau că producea crize şi tumori cerebrale la animale. Dar FDA i-a reluat aprobarea în 1981, în ciuda opoziţiei unanime a unui Consiliu Public de Anchetă, care a examinat datele şi a recomandat o amânare. Dr. Ralph G. Walton, profesor de psihiatrie la North Eastern Ohio University College of Medicine, a analizat toate studiile despre aspartam şi a găsit 166 de substanţe care atentează la sănătatea umană. Toate cele 74 de studii finanţate de industria aspartamului au dat undă verde, dar 92% dintre cele independente au găsit probleme de sănătate. Căror studii le vei da crezare?

Motivul aprobării acestei otrăvi împotriva tuturor dovezilor este dovada unei corupţii la scară mare. Un comisar FDA, un comisar adjunct, alţi şase agenţi şi doi procurori numiţi să acuze NutraSweet pentru teste frauduloase, au plecat din Agenţie pentru a lucra la... NutraSweet, nume comercial pentru aspartam. Un savant autentic care lucrează pentru FDA a scris unui

senator american: “Este ca un scenariu pentru Abbott şi Costello: <Aprobă otrava şi când nu vei mai fi un birocrat, te vom face un plutocrat! După ce primeşti licenţă vom mitui Asociaţia Dietetică Americană, Asociaţia Americană a Diabeticilor, Asociaţia Medicală Americană şi pe toţi ceilalţi care care sunt de vânzare>.” Coca-Cola ştia despre pericolele generate de consumul de aspartam, deoarece s-a opus aprobării ei de către FDA, ca membru al Asociaţiei Naţionale pentru Răcoritoare. Obiecţiunile sale au fost publicate în Procesul Verbal al Congresului din 5 iulie 1985, care spunea că aspartamul este instabil, iar în cutie se descompune în alcool metilic, acid formic, diketopi-perazină şi alte toxine. Ca şi aspartamul din cutiile de Diet Coke, ale căror vânzări au crescut de când a fost adăugat aspartamul. De ce oare? Deoarece dă dependenţă? Iar “Diet” Coke mi este deloc “dietetică”.

Consumatorii ei se îngraşă, ca de la toate produsele cu aspartam, deoarece măreşte pofta de carbohidraţi prin stoparea producerii de serotonină. Trăim într-o n\are păcăleală a încrederii. Apropo, corporaţia

Monsanto Corporation din St. Louis, Missouri, este proprietarul NutraSweet şi a altui produs cu aspartam, Equal. Aceasta este o firmă a Iluminaţilor şi promotor al hranei modificate genetic, o altă parte a asaltului Iluminat asupra minţii şi corpului uman. Ei folosesc aceleaşi metode de obţinere a aprobărilor pentru hrana modificată genetic ca şi pentru aspartam. Membrii Grupului de Lucru pentru Bio-Siguranţă fac recomandări pentru utilizarea alimentelor modificate genetic. Membrii includ pe următorii:

Linda J. Fisher, vicepreşedinte al Afacerilor Publice şi Guvernamentale Monsanto şi fost membru al Agenţiei americane pentru protecţia mediului; dr. Michael A. Friedman, prim-vicepreşedinte pentru Afaceri Clinice la G.D. Searle&Co., divizie farmaceutică Monsanto, fost

membru FDA; Marcia Hale, director pentru Afaceri Guvernamentale Internaţionale Monsanto, fostă asistentă a preşedintelui american; Michael (Mickey) Kantor, director Monsanto, fost secretar în departamentul de Comerţ; Josh King, director de comunicare globală din Washington, DC, sucursala Monsanto, fost director PR la Casa Albă; William D. Ruckelshaus, director Monsanto, fost administrator şef al Agenţiei americane pentru protecţia mediului; Michael Taylor, şef al biroului Monsanto Corporation din Washington, DC, fost consilier juridic al FDA; Lidia Watrud, fost cercetător în biotehnologie microbiană Monsanto, acum lucrător în laboratoarele care studiază efectele asupra mediului din Agenţia americană pentru protecţia mediului; Jack Watson, avocat al Monsanto în Washington, fost şef de personal al preşedintelui american Jimmy Carter. Alţii sunt reprezentanţi Dupont (mari descendenţi ai Iluminaţilor) şi Dow Chemicals (Iluminaţi). Reprezentantul lor este Clayton K. Yeutter, fost secretar în Departamentul american pentru agricultură, fost reprezentant american al Camerei de Comerţ, care a condus echipa americană de negociere a Acordului de Comerţ Liber SU A-Canada şi a ajutat la lansarea rundei din Uruguay a negocierilor GATT. Acum este director al Mycogen Corporation, deţinută în mare parte de Dow Agro-Sciences.

Prozac1

Povestea Prozac, produs de firma de medicamente Eli Lilly a lui George Bush, este aceeaşi poveste a corupţiei puse în scenă de Iluminaţi pentru a putea impune un anti-depresiv populaţiei. În 1982, David Dunner de la Universitatea Washington a acceptat peste 1,4 milioane de dolari de la firma Lilly pentru cercetare şi seminarii. O astfel de “cercetare” s-a finalizat cu testarea clinică a medicamentului Prozac pe mai mult de 100 de persoane. În acelaşi timp, el era şi membru al Comitetului

Consultativ pentru Medicamente Psihofar-macologice al FDA. Dünner a fost întrebat dacă se află în vreun conflict de interese cu FDA, dar a replicat că în prezent nu avea nici-o “obligaţie”. FDA a acceptat declaraţia sa, dar totuşi Dünner ţinuse deja cinci seminarii sponsorizate de producătorul de Prozac, Eli Lilly. Seminariile aveau ca temă “tulburările depresive”, adică tocmai ţinta pieţei pentru Prozac. Dunner nu a menţionat alte două seminarii deja convenite cu Lilly după aprobarea Prozac. După consemnarea publică, testul cu Prozac a arătat că era puţin mai eficient decât un placebo, iar un statistician FDA a sugerat companiei Lilly să evalueze rezultatele testelor diferit pentru a indica un rezultat mai favorabil. Cum au şi făcut. O analiză a siguranţei făcută de FDA a stabilit că firma Lilly nu a raportat episoadele psihotice din timpul testării cu Prozac, dar asta nu era o problemă. Până în 1987, cu două luni înainte de aprobarea Prozacului de către FDA, 27 oameni au murit în teste clinice controlate. 15 s-au sinucis, 6 prin supradoză, patru prin împuşcare şi doi prin înecare. Prozac avea legătură directă cu toţi. Alţi 12 participanţi la testare au murit, dar fără cauze directe cu Prozac. În 1991 directorul executiv FDA, Paul Leber, spunea că a remarcat “marele număr de rapoarte de tot felul despre Prozac” (peste 15.000). Dar Leber a făcut presiuni asupra personalului responsabil cu sistemul de raportare a reacţiilor adverse pentru desconsiderarea acestor rapoarte ca având “valoare limitată”. Până în 1992 numărul lor ajunsese la 28.600, cu alte 1700 morţi. Totuşi, comisarul FDA, David Kessler, a spus că, “deşi FDA primeşte multe rapoarte despre reacţiile adverse, acestea reprezintă totuşi numai o mică parte din gravele reacţii adverse ale acestui medicament, cu care s-au confruntat furnizorii. Şi asta deoarece doar aproximativ 1% din situaţiile grave sunt raportate la FDA, conform studiului.” în acea bază au fost înregistrate în jur de

2.860.000 reacţii adverse la Prozac numai în anul 1992. Cam câte sunt până acum? Numărul este aproape de neimaginat. În plus se introduce o formă de Prozac pentru copii, care este folosită în mare parte de victimele controlului mental. Am înţeles că Thomas Hamilton, ucigaşul copiilor din Dunblane, Scoţia, lua Prozac, iar Eric Harris, unul dintre adolescenţii implicaţi în împuşcăturile de la Liceul Columbine, lua Luvox, prescris în aceeaşi clasificare ca şi Prozac. Principalul ingredient activ din Prozac a fost găsit în sângele lui Henry Paul, şoferul maşinii din accidentul/asasinatul prinţesei Diana. Prozac este doar unul din lunga listă de medicamente care au acelaşi efect.

Ritalin

Ritalin este un alt medicament care modifică starea mentală, fabricat pentru copii şi care poate modifica grav comportamentul lor, fiind legat de multe acte de violenţă. Un raport DEA din 1995 avertiza că Ritalinul "are multe efecte farmacologice comune cu... cocaina". De fapt, guvernul american clasifică Ritalinul în aceeaşi categorie cu cocaina şi heroina. Dennis H. Clarke, preşedintele Comitetului Consultativ Executiv al Comisiei Cetăţenilor pentru Drepturile Internaţionale ale Omului, spunea că "utilizarea Ritalinului la copii nu are alt efect decât să-i încetinească, să-i reducă la tăcere şi să le îngreuneze evoluţia în viaţă." El spune că administrarea de medicamente este o modalitate uşoară pentru părinţi şi profesori. Clarke subliniază constatările în Manualul Diagnostic şi Statistic al Tulburărilor Mentale, ediţia a treia revizuită, publicată de Asociaţia Americană de Psihiatrie. Aceasta susţine sesizările pericolelor Ritalinului pentru copii şi faptul că toate informaţiile critice despre Ritalin au fost scoase din ediţia mai recentă, fapt care confirmă că industria este implicată într-o muşamalizare. Replica industriei este că eliminarea se datorează unei simple "erori". Clarke sugerează că

toţi copiii care iau Ritalin în şcoala primară trec deseori pe Prozac şi alte medicamente odată cu înaintarea în vârstă. Efectele Ritalinului pot continua mult după încetarea administrării, avertizează Clarke. Dr. Ann Blake Tracy, Director al Coaliţiei Internaţionale pentru Medicamente, îi împărtăşeşte părerea. Ea arată că adulţii care folosesc aceste medicamente sunt mult mai înclinaţi să comită delicte asociate cu violenţă. Dr. Tracy provine din Utah, patria bisericii mormone, unde se raportează că Ritalinul şi Prozacul sunt folosite pe cap de locuitor de trei ori mai mult faţă de restul ţării. Ea spune că rata criminalităţii şi sinuciderilor în Utah a crescut într-o proporţie corespunzătoare.4 Dennis H. Clarke afirmă că numărul mare de incidente cu copii violenţi şi creşterea sinuciderilor în rândul copiilor se poate datora unui număr crescând de copii cărora li se administrează medicamente pentru controlul comportamentului. Clarke a dat exemplul unui tânăr implicat în asasinatele din Jonesboro, Arkansas:

"Cunoaştem, de exemplu, că tânărul de 13 ani din Jonesboro se afla sub tratament. Se pare că acesta ' a fost abuzat sexual de mic şi că acum devenise, la rândul lui, o persoană care abuza sexual pe altele. Era etichetat ca având un comportament hiperactiv - sau având tulburarea numită "deficit de atenţie". Este clar că acest copil se afla sub influenţa unor substanţe chimice."*

Clarke spune că atunci când se petrec evenimente violente, există "echipe de urgenţă" farmaceutice care merg la faţa locului pentru a face "curăţenie" şi "linişte". Echipe de psihiatri sunt trimise pe teren şi se asigură că dosarele medicale sunt menţinute sigilate, doctorii sunt convinşi să păstreze tăcerea, iar victimele sunt mituite pentru a nu merge mai departe în instanţă. "Totul se muşamalizează, dinadins. Vorbim de mize de miliarde de dolari" spune el. David M. Bresnahan, redactor pentru WorldNetDaily.com relatează că o învăţătoare din Utah

i-a spus că recomandă Ritalin copiilor la orele sale.” Ea povesteşte că 11 din cei 29 copii din copiii săi din clasa întâi iau zilnic medicamentul la şcoală. Dennis Clarke prevede că viitorul va cunoaşte copii chiar şi mai violenţi, dacă nu se recunoaşte în mod deschis legătura dintre Ritalin şi actele de violenţă. Clarke mai susţine că publicul general, oficiali din sănătate şi părinţii nu recunosc proporţiile pandemice care cuprind deja ţara. Chiar şi CIBA Pharmaceutical Company spune în prospectul unui produs:

“Atenţie: nu sunt încă disponibile date suficiente despre siguranţa şi eficacitatea utilizării îndelungate a Ritalinului la copii.”7

Incredibil. Vând Ritalin ca pe dulciuri unor copii şi recunosc că nu au idee despre efectele pe termen lung! Avertismentul este făcut doar pentru a evita procesele juridice de mai târziu când efectele pe termen scurt şi lung sunt luate în considerare. Herbert S. Okun, membru al Consiliului Internaţional pentru Controlul Medicamentelor pentru Naţiunile Unite, afirma la o conferinţă de presă că acest consiliu este foarte îngrijorat că metilfenidatul (Ritalin) este foarte prescris în Statele Unite. El spunea că zilnic se iau 330 milioane doze de Ritalin în Statele Unite, în comparaţie cu cele 65 milioane din lume. Copiii noştri sunt drogaţi sistematic, iar părinţii şi profesorii stau şi privesc acest proces, încurajându-l uneori. Principala ţintă sunt copiii cu minte activă, care reacţionează diferit la normele impuse.

Fluorură să-ţi astâmperi setea

Fluorura este un alt inhibitor al intelectului, care este adăugat apei potabile şi pastei de dinţi. Fluorura de sodiu este un ingredient comun din otrăvurile pentru şoareci şi gândaci de bucătărie, anestezice, hipnotice, medicamente de psihiatrie şi gaz de luptă militar. Acesta este unul dintre ingredientele de bază care intră în compoziţia Prozacului şi a gazului de luptă Sarin folosit în

atacul terorist din metroul japonez. Dovezi ştiinţifice independente au arătat că fluorura produce tulburări mentale şi îndobitoceşte oamenii, transfor-mându-i în fiinţe docile şi servile. Asta pe lângă scurtarea vieţii şi distrugerea structurii osoase.

Prima utilizare a apei fluorurate a fost în lagărele de concentrare naziste, prin gigantul farmaceutic al Iluminaţilor, LG. Farben, aceeaşi firmă care conducea lagărele de concentrare gen Auschwitz şi care încă mai face parte din mari concerne, precum Bayer. Încă mai crezi că naziştii au făcut-o pentru că le păsa de igiena dentară a celor închişi? Intenţia introducerii medicaţiei cu fluorură de sodiu în apa potabilă a fost pentru sterilizarea prizonierilor şi supunerea lor forţată. Charles Perkins, chimist, a scris următoarele rânduri Fundaţiei Lee pentru Cercetare Nutriţională din Milwaukee, Wisconsin, la 2 octombrie 1954: “în anii 1930, Hitler şi naziştii germani au avut viziunea unei lumi dominate şi controlate de o filosofie nazistă a pan-germanismului. Chimiştii germani au lucrat la un plan ingenios şi pe termen lung de control în masă, avizat şi adoptat de Statul Major German. Aceste plan cuprindea controlul populaţiei în orice domeniu prin medicaţie administrată prin reţeaua de apă potabilă. Astfel, populaţia putea fi controlată pe zone mari, putea fi redusă prin medicaţie care să producă sterilitatea femeilor şi aşa mai departe. În această schemă de control în masă, fluorura de sodiu ocupa un rol important..”"

Charles Perkins relata că dozele repetate de cantităţi infinitezimale de fluorură vor reduce în timp puterea de rezistenţă a individului la dominare, prin otrăvire lentă şi “narcotizarea” unei anumite zone cerebrale cu fluorură, supunându-l voinţei celor care doresc să-l guverneze. El a numit-o “lobotomie uşoară şi convenabilă”. Adevăratul motiv din spatele fluorizării apei nu este sănătatea dinţilor copiilor, spunea el. Dacă într-adevăr acesta ar fi

motivul, ar exista multe modalităţi mai uşoare şi mai ieftine. Adevăratul motiv a fost reducerea rezistenţei maselor la dominare şi control şi pierderea libertăţii lor de gândire. Perkins spunea că în momentul în care naziştii din vremea lui Hitler au hotărât intrarea în Polonia, Statul Major German şi cel Rus schimbau idei militare şi ştiinţifice, planuri, chiar şi personal, intenţionând controlul maselor prin modificarea apei potabile, idee îmbrăţişată de comuniştii ruşi, deoarece se potrivea perfect cu planul lor de "comu-nizare" a lumii:

"Acest plan mi-a fost adus la cunoştinţă de un chimist german care era un oficial al marelui industriaş LG. Farben şi membru marcant al mişcării naziste de atunci. O spun cu sinceritatea unui chimist care a petrecut aproape 20 ani în cercetarea chimică, biochimică, fiziologică şi patologică a fluo-rurii: orice persoană care bea apă fluorată artificial timp de un cin sau mai mult, nu va mai fi niciodată aceeaşi din punct de vedere mental sau fizic."O

Acesta este motivul pentru care, de atunci, Iluminaţii au extins consumul de fluorura ca mijloc optim de inhibare mentală a populaţiei prin apa potabilă. Bând ceva care conţine apă fluorată, inclusiv bere şi răcoritoare, suntem drogaţi în mod lent, dar constant. Fluorura este un produs secundar din industria aluminiului, iar ideea folosirii ei ca adaos la apa potabilă provine de la familia americană Mellon, care controlează cartelul aluminiului numit ALCOA. Familia Mellon sunt descendenţi importanţi, prieteni apropiaţi ai familiei regale britanice şi dictatori ai politicii americane prin reţeaua Iluminaţilor. Fluorurile industriale sunt poluanţi importanţi ai râurilor şi izvoarelor, otrăvesc pământul, peştii şi animalele. Costurile manipulării din industria aluminiului au fost uriaşe, dar familia Mellon au găsit o soluţie în care reziduul toxic a devenit parte a sursei enorme de venit şi control uman. În 1944, Oscar Ewing a

fost angajat de ALCOA cu un salariu anual de 750.000 de dolari. Imaginează-ţi cât ar însemna astăzi! Dar a plecat în câteva luni pentru a deveni şeful Agenţiei de Securitate Guvernamentale şi a început o campanie de adăugare a fluorurii de sodiu în apa potabilă. Acum familia Mellon o vinde pentru utilizare în apa potabilă şi în pasta de dinţi cu un profit de uriaş. Fluorura intră în apa potabilă în proporţie de o parte per milion, dar noi bem doar jumătate de procent din apa potabilă. Restul se scurge ca produs netoxic pentru industria chimică. Şi noi plătim pentru asta.

, Dar principalul motiv, ca întotdeauna, nu sunt banii. Un fost controlor mental al Iluminaţilor mi-a spus despre implicarea clanului Mellon în planurile Iluminaţilor şi satanism. Această persoană a mai spus că, din informaţiile pe care le are, Mellon National Bank din Pittsburgh, Pennsylvania, este o operaţiune a Iluminaţilor care le spală bani. Cine să aibă încredere într-o familie care pune chimicale în apa potabilă şi pasta de dinţi ca să-ţi protejeze dinţii? Nici fluorură nu ţi-i protejează. Un parlamentar din Isle of Wight, Anglia, care se numeşte Peter Brand, face presiuni pentru adăugarea fluorurii în apa potabilă, deoarece “face bine la dinţii copiilor”. El este doctor şi purtător de cuvânt pe teme de “sănătate” pentru Partidul Liberal Democrat. De fapt, el nu ştie nimic, fiind un alt exemplu de lipsă de informare în rândul doctorilor. Dar, pentru că sunt doctori, mulţi cred că le ştiu pe toate. Dr. Hardy Limeback, BSc, doctor în biochimie, şeful Departamentului de stomatologie preventivă de la Universitatea din Toronto şi preşedinte al Asociaţiei Canadiene de Cercetare Stomatologică a fost odată promotorul fluorurii în apa potabilă. Apoi însă a anunţat că s-a răzgândit, spunând că “pasta de dinţi sau apa potabilă fluorată nu trebuie folosite la copiii sub trei ani. Orice formulă pentru copii nu trebuie făcută cu apă potabilă din Toronto. Niciodată.”10 Un studiu al

Universităţii Toronto arată că oamenii din oraşe cu apă potabilă cu fluorură au o cantitate dublă de fluorură în oasele şoldului în comparaţie cu oamenii din zone fără fluorură, descoperind că fluorură schimbă "arhitectura de bază a oaselor umane".

Există o boală numită fluoroză scheletală, produsă de acumularea de fluorură în oase, care devin astfel slabe şi fragile. Primele simptome sunt dinţii fragili şi marmoraţi, iar Dr. Limeback spunea că în Canada se cheltuie mai mulţi bani pentru tratarea fluorozei dentare decât pentru tratarea cariilor dentare. Dar staţi aşa. Această otravă pusă în apă şi pastă de dinţi menţine dinţii sănătoşi şi previne cariile, nu?

După cum subliniază Limeback, s-a adăugat fluorura în apa potabilă din Toronto timp de 36 de ani, în timp ce la Vancouver acest lucru nu s-a întâmplat. Atenţie: oamenii din Vancouver au carii mai puţine decât cei din Toronto! El spunea că rata cariilor este scăzută în toată lumea industrializată - inclusiv Europa, care nu are fluorura în proporţie de peste 98%. Aceasta se datorează, spunea el, standardelor de viaţă îmbunătăţite, mai puţin zahăr rafinat, control la stomatolog mai des, folosirea aţei dentare şi a penajului frecvent. Acum procentajul este sub 2 carii pe copil în Canada. El spunea că cei care continuă să promoveze fluorura lucrează cu date vechi de 50 de ani şi cel mult îndoielnice. "Dentiştii nu au nici-o pregătire în toxicitate. Orice dentist bine intenţionat se bazează pe 50 de ani de dezinformare din partea asociaţiilor de sănătate publică şi dentiştilor. Chiar şi eu. Din nefericire, nu avem dreptate." Nu numai că bem fluorura de sodiu otrăvitoare, mai înghiţim şi celelalte chimicale din industria aluminiului. Limeback afirma:

"Lovitura decisivă a fost conştientizarea că am aruncat fluorura contaminată în rezervoarele de apă timp de 50 ani. Cei mai mulţi aditivi fluoruraţi provin din Tampa Bay, Florida, din substanţe de curăţare a fumului industrial.

Aditivii sunt produse secundare toxice din industria îngrăşămintelor super-fosfate. Asta înseamnă că ne otrăvim nu numai cu fluorura toxică în apa potabilă, dar şi expunem oameni nevinovaţi elementelor letale ca plumb, arsenic şi radiu, toate cancerigene. Prin proprietăţile cumulative ale toxinelor, efectele dezastruoase asupra sănătăţii sunt catastrofale.”"

Boala Alzheimer a fost considerată ca având legătură cu aluminiul şi aspartamul. Într-o prelegere către studenţii la stomatologie de la Universitatea Toronto, Dr. Limeback le-a spus că a indus în eroare neintenţionat pe colegii şi studenţii săi. Timp de 15 ani refuzase să studieze informaţiile toxicologice disponibile tuturor. “Otrăvirea copiilor noştri a fost ultima mea intenţie. Adevărul a fost greu de digerat, dar l-am acceptat.” Deşi cel mai mare susţinător al fluorurii a condamnat utilizarea sa, Asociaţiile Stomatologilor Canadieni şi Americani controlate de Iluminaţi, precum şi agenţiile pentru “sănătate” publică, continuă să spună oamenilor că fluorură este bună. Acesta este un exemplu de “cu cât este minciuna mai mare, cu atât mai mulţi o vor crede”. Oamenii Iluminaţilor din poziţiile administrative medicale şi “cercetare ştiinţifică” dictează medicilor ce este “adevărat” şi ce anume trebuie să creadă. Ei informează părinţii şi mass-media, care preiau simplu replica oficială şi o repetă ca nişte papagali. Şi pentru că foarte puţini cercetează personal problema, dentiştii, doctorii, “ziariştii” sau publicul acceptă ca atare că fluorură din apa potabilă sau pasta de dinţi este bună pentru dinţi şi nu este toxică. Acelaşi scenariu este repetat în legătură cu fiecare subiect zilnic şi de aceea oamenii trăiesc în propria lor poveste fantezistă. Această iluzie fabricată este atât de înrădăcinată în psihicul uman, încât cei mai mulţi râd în faţa adevărului. Aici trebuie luate măsuri de acţionare în justiţie împotriva autorităţilor şi celor care deja au distrus sănătatea oamenilor prin fluorură, Prozac

şi aspartam. Aceasta se petrece deja în Canada, în privinţa mercurului, un alt inhibitor cerebral din plombele dentare. Şi iarăşi întâlnim aceeaşi frază care se repetă constant atunci când sunt listate efectele adverse ale medicamentelor, aditivilor alimentari şi altor chimicale: este un inhibitor cerebral. Cum adevărul despre fluorura circulă acum mai mult, “noile cercetări” au dezvăluit, în mod convenabil pentru ele, că este bun pentru oprirea fragilizării oaselor şi reducerea riscului de fracturi. Această afirmaţie s-a făcut cu scopul de a genera noi presiuni pentru extinderea fluorurii în apa potabilă. Deci fluorura nu protejează dinţii. Aceasta este doar o scuză. Ea se foloseşte pentru inhibarea intelectului populaţiei pentru a nu se răzvrăti, pentru a nu întreba sau a nu gândi.

Vaccinările «

Acelaşi lucru se petrece cu vaccinările. Acestea sunt un mijloc eficient de pompare a medicamentelor inhibitoare ale minţii şi distrugătoare a sistemului imunitar la miliarde de oameni sub pretextul ajutorului. Generaţii întregi de copii din întreaga lume sunt contaminaţi astfel în fiecare an în timp ce cifrele arată că pretenţiile lor caritabile sunt nişte mari minciuni. Dr. Guylaine Lanctot dezvăluie realitatea vaccinărilor în cartea sa, The Medical Mafia (n.tr. Mafia Medicală). Ea spune că vaccinarea repetată epuizează sistemul imunitar şi deschide calea pentru tot felul de boli pe care în mod firesc mecanismele defensive ale organismului le resping foarte uşor. După cum arată multe studii, bolile pe care vaccinurile le-ar preveni erau deja în cădere liberă înainte de introducerea acestora. Cercetătorul australian Ian Sinclair a expus minciunile din spatele vaccinării într-o serie de cărţi şi articole printre care Health: The Only Immunity (n.tr. Sănătatea: Singura imunitate).” El susţine că a descoperit următoarele:

Dovezi statistice şi grafice arată că peste 90% din bolile pe care le-ar fi prevenit vaccinările erau deja în declin înainte de aceste campanii de vaccinare. Toate jurnalele medicale recunosc că aceste boli au fost produse de lipsa de curăţenie, de igienă, deficienţe de nutriţie şi standard defectuos de viaţă. Altfel spus, nu vac&narea a eradicat bolile infecţioase după cum susţin autorităţile medicale.

O campanie de vaccinare anti-tuberculoză din India la peste 260.000 persoane a provocat mai multe cazuri de tuberculoză la cei vaccinaţi decât la cei nevaccinaţi. Iar acest vaccin încă mai este administrat copiilor australieni şi altora de pe glob.

Costul vaccinului pentru tuşea convulsivă a crescut de la 11 cenţi în 1982 până la $11,40 în 1987 din cauza a $8,00 pe vaccin puşi deoparte de firmă pentru plata costurilor legale şi a daunelor plătite celor morţi şi cu leziuni cerebrale în urma vaccinului.

Milioane de copii din ţările “lumii a treia” au murit şi încă mai mor de pojar, tétanos, difterie, poliomielită etc., în ciuda faptului că sunt vaccinaţi.

Consecinţele vaccinurilor asupra sănătăţii, pe termen scurt sau lung, sunt teribile, dar ele servesc perfect Iluminaţilor pentru efectele fizice şi mintale asupra populaţiei pe care ei doresc să o controleze şi pentru profiturile pe care le acumulează. Piramida prezintă pe descendenţii Anunnaki din vârf care au creat şi controlează Organizaţia Mondială a Sănătăţii de pe lângă Naţiunile Unite. Organizaţia sprijină în declaraţiile sale agenda Iluminaţilor şi a firmelor lor farmaceutice. Organizaţia Mondială a Sănătăţii anunţă o anume epidemie, iar agenţii Iluminaţilor din guvern încep o vaccinare în masă împotriva presupusului “pericol” prin profesioniştii lor din medicină. Firmele farmaceutice ale Iluminaţilor le vând vaccinurile. Totul exact ca în

vaccinările împotriva pojarului din anii 1990 din Marea Britanie.

Programele de vaccinare în masă din "lumea a treia" sunt finanţate şi administrate prin Banca Mondială, Organizaţia Mondială a Sănătăţii şi alte agenţii ONU ale Iluminaţilor, ceea ce le permite să aibă drept ţintă anumite popoare în campania lor de genocid. Dr. Lanctot scrie în The Medical Mafia:

"Vaccinarea decimează populaţii întregi. Drastic în ţările lumii a treia, cronic în ţările industrializate, în această privinţă, Robert McNamara (Bil, TC, CFR), fost preşedinte al Băncii Mondiale, fost secretar de stat american, care a ordonat bombardarea masivă în Vietnam şi totodată membru al Programului Extins de Imunizare, a făcut nişte comentarii interesante. Conform unei publicaţii franceze, J'ai tout compris, el a afirmat că «trebuie luate măsuri draconice de reducere demografică împotriva voinţei populaţiilor. Reducerea ratei naşterilor s-a dovedit imposibilă sau insuficientă. De aceea, trebuie să creştem rata mortalităţii. Cum? Prin mijloace naturale. Foamete şi boli (traducere din franceză).»"14

"Metode draconice" = metode folosite de Draco. Dr. Lanctot afirmă că vaccinarea permite selectarea populaţiei care urmează să fie decimată. Permite "genocidul controlat" şi omorârea oamenilor dintr-o anumită rasă, grup sau ţară, în timp ce ceilalţi rămân neatinşi. Totul se face în numele sănătăţii şi bunăstării, spune ea. Bolile au fost răspândite în mijlocul populaţiilor din "lumea a treia" prin vaccinări şi apă. Dr. Gotlieb, oncolog, a declarat într-o investigaţie a CIA că a dispersat o mare cantitate de viruşi în râul Congo din Zair în 1960 pentru a contamina apa potabilă a localnicilor. Dr. Gotlieb a devenit apoi şeful Institutului Naţional Oncologic pentru a duce mai departe "lupta cu boala". Organizaţiile de cercetare a cancerului, care

primesc milioane anual prin strângeri de fonduri, sunt alte paravane ale Iluminaţilor pentru a opri descoperirea unui leac despre care cei din interior ştiu că deja există. Orice bani donaţi lor, sunt bani daţi Iluminaţilor, deşi oamenii naivi nu cunosc acest lucru.

Escrocheria SIDA »s

SIDA este o altă boală care produce nefericire şi suferinţă nespusă, boală indusă artificial de către Iluminaţi prin vaccinare. Cea mai mare prostie afirmată este că HIV produce SIDA. Doctorii, media şi publicul acceptă asta ca un fapt neîndoielnic. Faptul că multe victime ale SIDA nu sunt HIV-pozitivi este o dovadă clară că toate cazurile de SIDA nu au nici-o legătură cu HIV. HIV este de fapt un virus slab şi a fost etichetat ca ţap ispăşitor pentru a ascunde cauzele reale ale sistemelor imunitare prăbuşite. Ce coincidenţă că “medicamentele minune” pentru tratamentul HIV, precum infamul AZT produs de cartelul Rockefeller are ca efect secundar semnificativ... distrugerea sistemului imunitar! AZT a fost un medicament de chemoterapie pentru cancer şi a fost atât de toxic încât a trebuit retras. Văzând efectele medicamentelor de chemoterapie, vă faceţi o idee despre cât de toxic poate fi AZT-ul. Medicamentele de chemoterapie au un rol simplu. Distrug celulele. Nu doar celulele canceroase, ci toate celulele. Întrebarea este dacă distrug toate celulele canceroase înainte să distrugă prea multe celule sănătoase ale pacientului. Iată de ce pacienţii sub chemoterapie se îmbolnăvesc atât de tare şi chiar dacă boala cancerului este eliminată, ei au un sistem imunitar permanent distrus din cauza eliminării tuturor celulelor care ne protejează împotriva bolii. În timp ce Iluminaţii îi demonizau pe homosexualii care cereau un tratament pentru HIV, o firmă Rockefeller a scos AZT de pe un raft prăfuit ca “medicament minune”. “Minunea” a mărit numărul de leucocite din sistemul imunitar pe care ar fi trebuit să le distrugă HIV.

Totuşi ei au omis să spună că această creştere de leucocite era rezultatul toxicităţii AZT-ului, pentru că, de fapt, mecanismul defensiv al omului a intrat în acţiune la administrarea AZT. Pacienţii au murit din cauza tratamentului. Cei care mor în urma aşa-ziselor "boli SIDA" şi sunt HIV-pozitivi, diagnosticul este consemnat ca "SIDA". Cei care mor din aceleaşi boli şi nu sunt HIV-pozitivi, cauza morţii este consemnată drept boala din cauza căreia au murit. Astfel, prin consemnările morţii numai cei cu HIV mor de SIDA. O mare minciună care se potriveşte de minune stilului Iluminaţilor.

Adevărul despre SIDA şi HIV poate fi aflat din cartea Christinei Maggiore, What If Everything You Thought You Knew About AIDS Was Wrong (n.tr. Cum ar fi dacă tot ce credeai despre SIDA ar fi neadevărat) (Health Education AIDS Liaison, Los Angeles Capitol, 1996). Christine a sesizat minciunile şi înşelăciunea când a ieşit HIV pozitivă la un test şi apoi negativă la altele, urmate de altele pozitive. Întreaga reţea SIDA şi companiile farmaceutice sunt controlate sau manipulate de Iluminaţi. Ele au creat o industrie de multe miliarde de dolari, de care beneficiază companiile farmaceutice şi organizaţiile caritabile. Christine Maggiore şi-a dat seama câtor organizaţii caritabile le pasă în realitate de ceea ce se petrece şi s-a documentat extensiv în această direcţie, după care a fost îndepărtată.

Dar de unde provine SIDA? O boală foarte asemănătoare cu SIDA, numită Kalaazar, a omorât 60.000 oameni în sudul Sudanului. Aceasta distruge sistemul imunitar, victimele murind în consecinţă din cauza altor boli. Africa a fost o ţintă principală a bolilor prin injecţii, deoarece Iluminaţii doresc controlul complet al acestui continent cu fantastica sa bogăţie naturală şi a început o campanie de genocid împotriva africanilor de culoare, în 1988, ambasadorul Senegalului a anunţat că SIDA a făcut ravagii în ţara sa şi că au fost decimate sate

întregi. Câţiva ani mai devreme, echipe medicale şi ştiinţifice au aranjat prin Organizaţia Mondială a Sănătăţii vaccinarea oamenilor împotriva hepatitei B. Tot un vaccin pentru hepatita B a mai fost testat pe homosexuali în New York în 1978, iar doi ani mai târziu în San Francisco, Los Angeles, Denver, Chicago şi St. Louis, printr-un program al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii şi Institutului Naţional pentru Sănătate, a început "epidemia SIDA" în rândul comunităţilor de homosexuali chiar din aceste oraşe. Dr. Lanctot susţine că "Există rapoarte despre colaborarea dintre aceste două organizaţii în 1970 pentru studiul consecinţelor anumitor viruşi şi bacterii introduse la copii în campanii de vaccinare. În 1972 (s-au focalizat) asupra viruşilor care au provocat căderea mecanismului imunitar."

Wolf Szmuness a condus experimentele anti-hepatită B din New York. El avea legături foarte apropiate cu Centrul de Donări unde îşi avea laboratorul, Institutul Naţional pentru Sănătate, Institutul Oncologic Naţional, FDA şi Organizaţia Mondială a Sănătăţii, Şcolile de Sănătate Publică de la Cornell, Yale şi Harvard (toate controlate de Iluminaţi). În 1994 a fost condusă o campanie de vaccinare împotriva hepatitei B în Canada, care a fost inutilă, periculoasă şi costisitoare. Pentru ce? Vreun plan ascuns? Am fost acolo în 1993. Am fost tulburat să constat că ţinta era o întreagă generaţie (de la 1 la 20 ani), dintr-o singură provincie (Quebec).'-Dr. Lanctot a stabilit că nu exista riscul de hepatită B şi afirmă că au fost administrate trei vaccinuri diferite în zone delimitate. Unele asistente au fost selectate şi pregătite pentru a administra un vaccin special, toţi copiii au fost introduşi într-o bază de date computerizată; presiunea pentru vaccinarea copiilor a fost atât de mare, încât şcolile au fost transformate în clinici. Cei care nu au dorit să fie vaccinaţi erau arătaţi cu degetul şi trataţi ca proscrişi (ca şi în programul de vaccinare pentru pojar

din anii 1990 din Marea Britanie). Asistentele îi urmăreau până acasă pe părinţii care nu doreau vaccinarea copiilor lor. Dr. Lanctot cunoştea o mamă care nu dorea vaccinarea copilului său. O asistentă a venit acasă şi a convins-o că vaccinarea este obligatorie. Mama a cedat, iar copilul este acum handicapat fizic şi mental. În 1986, fără vreo explicaţie sau permisiune a părinţilor, vaccinul pentru hepatita B a fost administrat copiilor amerindienilor din Alaska. Unii au murit şi mulţi s-au îmbolnăvit de ceea ce se pare că a fost un virus numit RSV (Rous Sarcoma Virus) aflat în vaccin. Triburile de amerindieni au fost ţinta multor “programe de vaccinări”, deoarece Iluminaţii vor pământul şi resursele lor pentru a încheia genocidul început de venirea europenilor. În acest scop, după cum am aflat din cercetările mele, ei s-au infiltrat printre bătrânii lor din trib şi controlează agenţiile responsabile pentru “afacerile indienilor”, aceste agenţii dând la rândul lor socoteală guvernului federal.

Dr. Lanctot povesteşte despre un grup de femei indiene care au vorbit despre vaccinări. Asistenta grupului i-a spus că guvernul federal i-a dat mână liberă în administrarea sănătăţii lor cu o singură condiţie: fiecare vaccinare să fie aplicată cu rigurozitate tuturor, fără excepţie. “Tăcerea era asurzitoare. Am înţeles cu toţii.”, îşi aminteşte Dr. Lanctot.17

Doctorii morţii

Doctorii americani sunt, statistic vorbind, mai periculoşi decât armele de foc. În fiecare an aproape 120.000 de morţi sunt datorate erorilor medicale, în medie O,171 pe doctor. Sunt 1500 de decese prin arme de foc, în medie O,000181 pe deţinător de armă. Susţinem toţi interzicerea armelor de foc, alimentaţi de propaganda Iluminaţilor şi totuşi un doctor are de 9000 ori mai multe şanse să omoare.11* în Marea Britanie, sute de mii de oameni sunt în spitale din cauza efectelor

medicamentelor care ar fi trebuit să îi însănătoşească.”1 BiFoul Naţional Britanic pentru Audit a mai subliniat pericolele incredibile prezentate de medicina “modernă”. Ei arată că în jur de 100.000 de pacienţi capătă infecţii în spitalele britanice în fiecare an, care determină moartea a 5000 oameni şi contribuie “substanţial” la alte 15.000 de decese. Aceste cifre mai confirmă un raport al cotidianului London Daily Express, care susţine că spitalele muşamalizează mult pericolele la care sunt supuşi pacienţii aflaţi în îngrijire şi proporţiile ratei anuale a deceselor. Faptul că mulţi mor din cauza unei infecţii dobândite în spital este ascuns familiilor pacienţilor şi nu este menţionat pe certificatul de deces. O altă problemă ridicată este că aşa-numiţii super-agenţi patogeni au dezvoltat imunitate la multe antibiotice, deoarece doctorii le-au prescris ca pe bomboane timp îndelungat - un alt plan al Iluminaţilor de a distruge eficacitatea sistemului imunitar uman. În consecinţă, acestea nu mai elimină agenţii patogeni.

Un asemenea rezultat a fost de mult prevăzut de vindecătorii “alternativi” şi alţii care puteau sesiza ceea ce era extrem de evident. Este uimitor atacul exercitat de profesioniştii din medicină asupra metodelor “alternative” de vindecare, când cifrele arată clar că pericolele tratamentelor prescrise de stabilimentele medicale controlate de Iluminaţi sunt mult mai mari. Aceste alternative la cartelul medicamentelor şi stabilimentelor medicale trebuie să lupte pentru propria supravieţuire împotriva legilor iniţiate de Iluminaţi, care le trimit în anonimat. Chiar dreptul de a lua suplimente alimentare şi alternative naturale este ameninţat de comitetul Codex, ramură a Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii. S-au organizat numeroase campanii care luptă pentru protecţia dreptului fundamental de a decide ce introducem în organismul nostru. Dacă nu putem decide pentru noi înşine, ce altă libertate ne mai rămâne? Chiar

asta se şi petrece. În Marea Britanie plătim multe miliarde pentru finanţarea Serviciului Naţional de Sănătate. Dar, deşi este finanţat din bani publici, oamenii nu pot decide metoda de tratament pe care o doresc. Metodele alternative sunt suprimate în favoarea bisturiului sau a medicamentelor.

Suplimentele alimentare sunt luate pentru a compensa pierderea de elemente nutritive pe care le primeam odată din hrană. Apariţia agriculturii chimice după al Doilea Război Mondial, care distruge solul şi otrăveşte alimentele, a fost o altă operaţiune a Iluminaţilor. Această schimbare a metodelor de producţie alimentară în Marea Britanie l-a avut ca protagonist pe Lordul Victor Rothschild, prieten şi “consilier” al reptilianului Ted Heath, ca şef al unităţii politice a lui Heath (Central Policy Review Staff). Victor Rothschild a fost unul dintre cei mai mari manipulatori Iluminaţi ai secolului XX (vezi...Şi adevărul vă va elibera).

Iluminaţii au în proprietate transnaţionalele care produc otrăvurile din alimentele noastre şi sunt şi proprietarii celor mai multe dintre suprafeţele culti-vabile. Acum ei distrug varietăţile naturale şi patentează înlocuitorii lor, care cresc numai dacă fermierii folosesc “îngrăşămintele” şi otrăvurile pe care le fabrică. Este ilegal ca fermierii săraci să folosească seminţe patentate fără să le cumpere de la transnaţionale (Iluminaţi) la preţurile pe care le cer acestea. Distrugerea varietăţilor naturale are loc pentru ca aceşti fermieri să nu aibă alternative. Totul este coordonat conform unei agende pentru controlul mental, emoţional şi fizic al rasei umane de către descendenţii Anunnaki. Toate aceste manipulări fac parte dintr-o manipulare mai amplă din planurile Iluminaţi.

Implant de microcipuri la întreaga populaţie

Cel mai important scop al Iluminaţilor este implantarea oamenilor cu microcipuri, pentru ca fiecare persoană de

pe planetă să aibă un asemenea implant, inclusiv nou-născuţii. Ceea ce vă spun nu este literatură de ficţiune. Deja se petrece. Desigur că nu vor spune adevărul despre intenţiile lor, deoarece ei ştiu că mulţi vor opune rezistenţă. Totul se desfăşoară pe etape pentru a oculta scopul principal. S-a început cu implantarea animalelor, mai întâi voluntar şi acum deseori prin lege, iar aceeaşi metodă se foloseşte pe oameni.

În 1997 un prieten mi-a prezentat un cetăţean american, om de ştiinţă care lucra împotriva voinţei lui pentru proiecte secrete ale CIA, necunoscute chiar şi celor mai mari politicieni. Întrebându-l de ce îşi iroseşte geniul în asemenea lucruri, el şi-a desfăcut cămaşa, iar pe piept avea un fel de "plic" transparent, asemănător celor de şampon, numit "petice" de către CIA, cu un lichid portocaliu-gălbui. Persoana susţinea că a intrat în CIA în ideea de a-şi servi ţara, dar curând şi-a dat seama că ştiinţa lui era departe de a fi folosită pentru binele omenirii. Atunci când a început să se răzvrătească împotriva folosirii greşite a cunoaşterii sale, a plecat într-o dimineaţă şi următorul lucru pe care şi-l aminteşte este că s-a trezit pe un fel de masă medicală. Devenind oarecum conştient, a remarcat "peticul" de pe piept. Organismul său fusese astfel manipulat, încât avea nevoie de substanţa respectivă, care trebuia înlocuită la fiecare 72 de ore. Dacă nu făcea ce i se spunea, nu-i înlocuiau peticul şi urma să aibă o moarte lungă şi dureroasă.

Mulţi savanţi străluciţi care ar putea elibera omenirea de flagelul foametei şi sărăciei sunt în aceeaşi situaţie. Acest om mi-a povestit despre planul de implantare a microcipurilor la oameni şi despre multe altele. Am stabilit o întâlnire pentru demascarea a ceea ce se plănuieşte rasei umane, deoarece nu ştia cât timp i se mai dă de trăit. Odată ce aceşti savanţi şi-au îndeplinit

scopul, peticul nu mai este înlocuit şi survine o moarte dureroasă. În primul rând, el a relatat că există un leac pentru cancer de câteva zeci de ani, dar acesta nu este dat publicului, deoarece nu se doreşte supravieţuirea oamenilor şi că tratarea simptomelor şi banii cheltuiţi pentru medicamente inutile sunt mai mulţi decât cei rezultaţi din vindecarea bolii. El mai susţine că există tehnologia creării de recolte abundente în deşert, fără apă, prin stimularea câmpurilor energetice ale plantelor. În forma sa optimă, ele cresc foarte repede încât este necesară fotografierea lor pentru a sesiza acest fenomen. Această tehnologie ar elimina foametea, dar în acelaşi timp aceeaşi tehnologie a fost folosită pentru omorârea a mii de oameni chiar sub privirile sale.

CIA (agenţie a Iluminaţilor) a realizat multe experimente în Etiopia în perioada foametei. Savantul pe care l-am contactat s-a aflat într-un avion care zbura deasupra unei zone unde s-a manifestat un câmp vibrational, credea el, pentru stimularea creşterii plantelor. Mergând în faţă, a avut un şoc vâzând mii de oameni seceraţi de puterea câmpului magnetic, deoarece CIA testa tehnologia lui ca armă de ucidere în masă. Despre această tehnologie el mai spunea că degajă energie şi căldură nepoluantă - energie liberă - tehnologie cunoscută de zeci de ani.

Toţi aceşti oameni pe care i-am întâlnit produc aceste sisteme fără a le pune la dispoziţia publicului, deoarece Iluminaţii controlează patentele, banii şi firmele care le-ar putea produce în serie. Imaginează-ţi un echipament simplu care să producă electricitatea şi căldura necesară zilnic fără vreun cost, folosind o tehnologie a energiei vibratorii transformată în electricitate utilă. Toată această tehnologie ar putea fi a noastră astăzi dacă nu am fi sabotaţi de Iluminaţi.

Dar subiectul care a stârnit interesul savantului a fost acela al microcipurilor. El a confirmat planul Iluminaţilor

de a implanta fiecare fiinţă umană cu un microcip. Unul din motive ar fi etichetarea noastră pentru a ne supraveghea acţiunile şi locaţia permanentă. Dar cel principal este acela de a ne manipula procesele mentale şi emoţionale. El spunea că oamenii nu ar trebui să se îngrijoreze în privinţa impulsurilor care pleacă de la cip la computer, ci în privinţa mesajelor primite de cip de la computer. Oamenii nu pot înţelege nivelul tehnologiei folosite în proiectele secrete ale Iluminaţilor. Prin implantarea cipurilor, computerul hotărăşte comportamentul docil sau agresiv, excitaţia sau lipsa de interes sexual, închiderea minţii până la nivelul la care oamenii pot deveni nişte adevăraţi zombi.

Din punctul meu de vedere, totul se petrece deja! El m-a rugat să îndemn oamenii să reziste în toate modurile posibile implantării de microcipuri, deoarece odată cu renunţarea noastră devenim maşini controlate de "extraterestrii" din spatele întregului plan. Avem nevoie de o campanie globală "NU CIPURILOR" şi asta ACUM! Cipul face parte din orice tehnologie, fiind inclus în maşinile mai noi. Acestea pot fi imobilizate de la distanţă prin satelit, putând fi urmărite oriunde. După cum am prevăzut în cărţile mele anterioare, deja se sugerează ca oamenii să fie implantaţi cu cipuri pentru "eficientizarea lumii". Prof. Kevin Warwick de la Universitatea Reading, Anglia, a fost folosit pentru promovarea microcipurilor umane. Lui i s-a implantat un cip în circumstanţe intens mediatizate şi ne-a prezentat beneficiile echipamentului de control electronic de la distanţă. Din ultimele ştiri pe care le am, soţia sa Irena, urma să fie şi ea implantată cu un alt cip care le-ar conecta sistemul nervos la procesori de date, baterii şi transmiţători radio. Se pare că şi fiicei lor i s-a cerut să participe la program, dar aceasta a refuzat categoric. Probabil că cineva din această familie are minte mai multă. Prof. Warwick a susţinut că "Acesta este următorul pas în fuziunea dintre om şi maşină. Vom

putea comunica între două sisteme nervoase pe net”. Warwick este finanţat, conform informaţiilor din London Daily Mail, cu jumătate de milion de lire sterline de mari firme de internet americane. Prof. Warwick recunoaşte că atât el, cât şi soţia sa ar putea suferi leziuni fizice permanente ale braţelor lor, dar că speră “să nu sufere şi leziuni cerebrale”. Nu se ştie totuşi.

Vedem acum oameni cu implanturi în care se găsesc dosarele lor medicale şi alte detalii personale. Planul este să se vândă cipul ca modalitate de prevenire a jefuirii persoanelor şi păstrare a detaliilor lor personale sub piele, ca şi scuza prevenirii fraudelor prin cărţi de credit. Se va promova implantarea copiilor sub pretextul prevenirii pierderii lor sau pentru localizarea lor. Cu cât dispar sau sunt omorâţi mai mulţi copii sau se promovează pericolul pedofiliei în comunitate, cu atât mai mult vor fi mai speriaţi părinţii şi deci mai dispuşi să-şi implanteze copiii. Desigur că cei mai mari perverşi şi ucigaşi de copii sunt chiar promotorii Iluminaţi ai cipului. Problemă-reacţie-soluţie. Un tip numit David Adair, care a lucrat la proiecte foarte tehnologizate ale NASA, a intrat în circuitul prelegerilor New Age din America pentru a susţine beneficiile implantării copiilor cu cipuri. Nu-mi vine să cred că o persoană cu atâtea informaţii despre tehnologii secrete este atât de inconştientă de implicaţiile etichetării şi controlului mental. S-au găsit implanturi în oameni care susţin că au fost răpiţi de “extraterestri”, dar câţi oameni sunt implantaţi fără ştirea lor? Savantul CIA mi-a spus în 1997 că microcipurile din proiectele secrete sunt acum atât de mici, încât pot fi injectate cu un ac hipodermic prin programele de vaccinare în masă. Câţiva ani mai târziu, a apărut o imagine într-un ziar britanic a unei furnici care avea un microcip în cleşti, iar aceasta este mărimea despre care ni se permite să ştim. Implantarea oamenilor

pentru a “vorbi” cu calculatoarele lor şi pe internet este o altă abordare. Iată ce spune London Sunday Times:

“Următorul computer pe care îl cumperi poate fi ultimul de care ai nevoie. În viitor, savanţii vor să ne insereze cipuri electronice în cap pentru a ne conecta direct la autostrada informaţională. Cercetătorii britanici participă la echipe internaţionale care lucrează la un implant pentru traducerea gândurilor umane în limbaj informatic. În decurs de o generaţie, spune un grup, oamenii cu un cip de mărimea unui bob de porumb implantat în ceafă vor putea vorbi cu maşinile.”*1

De ce nu le-o fi spus că de fapt maşinile pot să le vorbească. În...Şi adevărul vă va elibera am descris toată această poveste Dr. Carl W. Sanders este un apreciat inginer electronist care lucrează la un implant microcip pentru a-i ajuta pe pacienţii cu leziuni ale măduvei spinării. El spune că proiectul său a fost deturnat de o grupare cu care a avut vreo 17 întâlniri la Bruxelles şi Luxemburg. Sanders a declarat pentru revista Nexus:

“Am fost la o întâlnire unde se discuta cum se controlează un popor atunci când oamenii pot fi identificaţi. La aceste întâlniri participau oameni ca Henry Kissinger şi persoane din cadrul CIA. Se discuta şi cum trebuie oamenii convinşi de necesitatea unui astfel de cip. După care, deodată, cineva a venit cu ideea de a-i atenţiona în privinţa copiilor pierduţi şi aşa mai departe. Toate aceste lucruri se discutau în aceste întâlniri cum discută oamenii despre vite. CIA a venit cu ideea de a pune imaginea copiilor pierduţi pe cutiile de lapte (lucru pe care l-au şi făcut). Din momentul acceptării cipului, nu s-au mai văzut acele imagini, deoarece şi-au îndeplinit scopul.”:i

Dr. Sanders spunea că ei doresc să includă în cip informaţii despre numele şi poza persoanei, un număr de asigurări sociale internaţional (pentru un guvern mondial), amprentele digitale, descrierea fizică, ante-

cedente familiale şi medicale, adresa, ocupaţia, informaţii despre venit şi cazier. Oamenilor li se va spune că dacă au implanturi nu va mai fi nevoie de paşapoarte sau alte documente personale şi se vor arunca în faţă destule beneficii aparente pentru a convinge populaţia să fie de acord să renunţe practic la libertatea sa. Sau cel puţin la funcţia ei cerebrală. Implanturile vor începe mai întâi ca program voluntar, oamenii vor fi încurajaţi să se bucure de statutul lor de clonă a unui computer. Apoi totul va deveni obligatoriu. Cu cât vor exista mai mulţi copii dispăruţi, mai multe atacuri teroriste şi alte orori fabricate de Iluminaţi, cu atât mai “justificată” va fi obligativitatea microcipului şi acceptarea sa de către turmă. Despre cei care refuză cipul se va spune că au “ceva de ascuns” (păcăleală veche) sau nu le pasă de copiii dispăruţi sau cei omorâţi şi mutilaţi în atentate. Se va mai menţiona şi “ameninţarea” teroriştilor cu dispozitive nucleare în valize, aşa cum se procedează de obicei. Reţeaua informatică globală care va coordona totul este deja amplasată şi pregătită în locuri subterane. Una este în Bruxelles, Belgia, un mare centru al Iluminaţilor, sediu al NATO şi al Uniunii Europene. Alta este în muntele Cheyenne din Statele Unite.

În timp ce scriam acest capitol, o firmă numită Applied Digital Solutions a anunţat lansarea unui microcip uman numit Digital Angel. Acesta este un implant uman pentru măsurarea fiziologiei purtătorului, deci a pulsului şi temperaturii corporale, direct la sediul firmei. Firma susţine că este primul cip operaţional uman care face legătura cu sistemele de urmărire globală prin satelit. Acesta permite urmărirea fiecărei mişcări făcute pretutindeni pe planetă prin satelit, cât şi conectarea la internet ca dispozitiv de identitate a utilizatorului pentru internet. Este un implant cât o monedă de 10 cenţi, amplasată imediat sub piele. Cipul va fi alimentat electro-mecanic prin simpla mişcare musculară şi poate

fi activat de purtător sau de tehnologia de monitorizare. Conform declaraţiilor oficiale, acesta a fost dezvoltat de dr. Peter Zhou şi echipa sa de cercetare şi a fost realizat “înainte de termen”. Agenda Iluminaţilor nu depinde de tehnologia necesară descoperită accidental. Aceasta este pregătită dinainte şi introdusă conform unui grafic bine planificat. În acel moment ni se spune că tehnologia doar ce a fost descoperită când de fapt ea a trebuit să aştepte poate ani de zile.

Fundaţiile scutite de taxe, ca Fundaţia Rockefeller alocă cercetării ştiinţifice sume enorme de bani, dar, după cum arată un comitet al Congresului american din anii 1950, le ţin evidenţa modului de cheltuire a banilor şi insistă ca fiecare cercetare să servească nevoilor agendei globale. Universitatea Princeton controlată de Iluminaţi a fost implicată în realizarea acestui microcip împreună cu New Jersey Institute of Technology. Dr. Peter Zhou este şeful cercetării la Digital Angel.net Inc., o sucursală controlată total de Applied Digital. Desigur că el subliniază beneficiile oamenilor transformaţi în roboţi umani, conectaţi la satelit şi că se bucură de capacitatea cipului de a monitoriza parametrii medicali şi a localiza cu precizie locul unde trebuie să ajungă serviciile de ambulaţă. Am prezis cu ani înainte că aceasta va fi una din modalităţile de vânzare a cipurilor către oameni în momentul pregătit pentru introducerea lor. El mai spunea că implantul va deveni la fel de răspândit şi popular ca telefonul mobil şi vaccinurile (o altă modalitate de suprimare a intelectului şi subminare a sistemului imunitar). Apoi Dr. Zhou ne-a stropit cu apă rece printr-una dintre cele mai teribile propoziţii pe care le-am citit vreodată:

“Digital Angel va fi o legătură personală cu lumea electronică. Va fi paznicul şi protectorul vostru şi vă va aduce numai lucruri bune. Vom deveni toţi hibrizi de inteligenţă electronică şi suflet.”^

Te rog să mai citeşti aceste cuvinte, mai ales ultima propoziţie. Iată ce am prevăzut de mulţi ani noi, “teo-reticienii” conspiraţiei, totul este aici. Am auzit că introducerea acestui tip de cip poate sta oarecum sub semnul întrebării, dar ne dă o idee excelentă despre ceea ce ni se pregăteşte. Iar cipul nu este singurul lucru. Priveşte în jur şi vei vedea toate metodele de control şi supraveghere. Nu poţi merge printr-un oraş mai mare sau mai mic fără să fii văzut de cel puţin o cameră video. Când intri într-un magazin sau iei bani de la bancomat, când conduci o maşină sau mergi cu trenul ori cu avionul. Aceste proporţii incredibile ale supravegherii au fost introduse puţin câte puţin de către Iluminaţi până când te trezeşti într-o dimineaţă sesizând că “Big Brother”, Fratele mai Mare al lui George Orwell nu vine - este deja aici. Toate exemplele din acest capitol fac parte din aceleaşi planuri, lucru pe care nu-l pot sublinia îndeajuns. Văzând conexiunile dintre toate aceste fire se ridică vălul. Există grupuri de presiune care luptă şi dezvăluie fapte de distrugere a mediului, alimente otrăvite, vaccinări, cartelul medicamentelor, escrocherii bancare, datoria lumii a treia, manipularea războaielor, sărăcia, cancerul, SIDA, abuzarea copiilor, sacrificiul ritual satanic, suprimarea informaţiei, asasinate, slăbirea libertăţilor, fiscalitatea ridicată şi toate celelalte. Dar trebuie să vedem toate acestea pentru a alunga ceaţa din toate planurile într-un singur scop. Toate escrocheriile sunt o singură mare escrocherie. Putem merge mai departe opunându-ne acestor rele individuale, dar nu vom realiza vreo transformare fundamentală fără să ne concentrăm asupra simptomelor şi conştientizării celei mai mari cauze a tuturor: descendenţii Anunnaki şi planul lor pentru un stat fascist global. Ori de câte ori ceva ascuns este pe cale să devină realitate fizică, va exista mereu un moment când acel ceva se va întrevedea. Aceasta este

chiar perioada în care trăim. Vedem grupuri şi imperii mondiale masive fuzionând cu altele din finanţe, afaceri şi media, în timp ce concentrarea puterii politice continuă constant prin Uniunea Europeană, “zonele comerciale libere” şi Naţiunile Unite. Aceiaşi oameni au controlat de mult toate aceste aspecte ale societăţii noastre, dar acum îi vedem mişcând piesele finale ale statului fascist global sau ale “Noii Ordini Mondiale”.

Îşi pierd acoperirea?

O temă comună a multor actuale sau foste surse interioare cu care am vorbit, este că reptilienilor care îşi schimbă forma le vine din ce în ce mai dificil să-şi menţină forma lor “umană”. Poate de aceea mulţi oameni asistă recent la fenomene de schimbări de formă. Explicaţia pe care am primit-o este că se schimbă frecvenţa de vibraţie a planetei la încheierea unui mare ciclu şi intrarea în altul nou. Unii au numit acest nou ciclu “Era Vărsătorului”, în care Pământul trece din zona celestă numită “Peşti”, în care a intrat acum aproximativ 2000 ani, în “noua eră” a Vărsătorului. Este un fenomen asemănător trecerii printr-un curriculum şcolar cu diferite combinaţii energetice care afectează Pământul, oferind diferite experienţe celor care aleg să fie aici în prezent. Popoarele mayaşe din Yucatan, Mexic, au lăsat consemnări ale măsurării “timpului” şi micile, mediile şi marile cicluri ale evoluţiei Pământului, unul din marile lor cicluri care se pare că a început pe la 3113 î.Ch. şi care ar trebui să se încheie în 2012. Alţi cercetători ai acestor măsurători “temporale” sugerează că în aceeaşi perioadă se încheie şi alte cicluri mai mari decât acesta. Frecvenţa rezonantă de bază a planetei, cunoscută ca Rezonanţa Cavităţii Schumann, a fost descoperită în 1899 şi a rămas oarecum constantă până pe la mijlocul anilor 1980 când a început să intensifice rapid. Frecvenţa a continuat să crească, iar un efect al acestor vibraţii superioare este că “timpul” pare să treacă mai repede.

Unii cercetători, mediumi şi “mistici” sugerează că frecvenţa noastră se apropie zilnic de spectrul de frecvenţe al celei de-a patra dimensiuni. Aceasta ar fi o altă explicaţie a capacităţii oamenilor de a-i vedea pe reptilieni mai des şi de ce reptilienii ştiu că se apropie ziua când nu-şi mai vor putea ascunde adevărata lor identitate. Mi s-a spus că ritualurile sacrificiale şi consumul de sânge a crescut dramatic de la mijlocul anilor 1980 odată cu schimbarea vibraţională care i-a forţat să acţioneze mai mult pentru a-şi menţine forma umană.

Nu este o coincidenţă faptul că această perioadă este aceeaşi cu încheierea statului centralizat global, cu armata sa mondială, populaţia implantată cu microcipuri şi teribila structură globală centralizată prin controlul armelor, finanţelor, media şi guvernelor. Ei ştiu în următorii ani că o să-i vedem aşa cum sunt în realitate. Un alt rol al microcipului ar putea fi la fel de bine închiderea zonei cerebrale care să ne permită să-i vedem. În mod evident suntem pregătiţi pentru marea dezvăluire, mai ales copiii, prin explozia de imagistică reptiliană şi temele din mass-media. Filmele şi televiziunea invadate de dinozauri şi personaje “pozitive” reptiliene din desenele animate pentru copii. Serialul TV american numit V din anii 1980, acum o producţie Warner Video, a produs cel mai potrivit scenariu, cred. Acesta spune povestea unei lumi cohtrolate de extraterestri reptilieni, care-şi ascund adevărata lor natură într-o formă aparent umană. Aceşti extraterestri erau numiţi “Vizitatorii” şi li s-a dat controlul tuturor poziţiilor de putere prin aparentul interes pentru binele omenirii. Ei anunţă că dau oamenilor anumite substanţe pentru vindecarea unor boli “incurabile”, lucrând cu cei care sunt supuşi şi bine răsplătiţi pentru că făceau ceea ce li se spunea. Un grup de rezistenţă a sesizat că “Vizitatorii” nu erau umani, ci reptilieni, iar filmul arată

cum câţiva rebeli, ajutaţi de unii reptilieni compasivi, au arătat adevărul şi au omorât “vizitatorii” prin răspândirea unei boli care acţiona numai asupra lor. A existat, desigur, o notă poetică în film, dar tema de bază a fost foarte precisă; cei care au sesizat corect intriga trebuie să-şi fi dat seama ce se petrece. Aici doresc să subliniez din nou că nu toţi reptilienii doresc controlul asupra planetei şi nu toţi tratează oamenii ca pe nişte animale. Aceştia sunt însă doar o parte dintre reptilieni. Dar dacă nu ne concentrăm asupra celeilalte părţi şi asupra planurilor ei, vom regreta amar acest lucru.

O victimă a controlului mental al Iluminaţilor, care susţine că a văzut reptilieni în baze subterane şi alte locaţii, spunea următoarele:

“Având în vedere că fiinţele draco şi cenuşiu nu au vreun simţ al integrităţii sprituale şi sunt oarecum controlaţi în cea mai mare parte de instinctele lor de prădători, toate eforturile de negociere cu ei sunt menite să eşueze, asemenea unei negocieri cu o tumoră canceroasă. Căci, în toate cazurile pe care le ştiu, fiinţele draco şi cenuşiu au violat orice “tratat” cu rasa umană şi s-au folosit de acele tratate ca arme pentru infiltrare şi cucerire.”11

Este o opinie general acceptată a comunităţii OZN că guvernele lumii, mai ales cel american, au încheiat “tratate” de beneficii reciproce în schimbul cunoaşterii tehnologice, dar aceste “acorduri” au fost folosite pentru stabilirea controlului pe termen lung. Dacă aceste relatări sunt corecte, atunci ei spun povestea numai parţial. Depinde de nivelul ierarhic abordat. Timp de mii de ani, descendenţii din ierarhia superioară Anunnaki au lucrat conştient pentru împlinirea agendei reptiliane. Aceştia nu sunt aici din anii 1950 pentru a încheia înţelegeri secrete cu guvernele. Au fost aici de la bun început. Dacă în acea perioadă s-au încheiat “tratate”, atunci acestea au fost realizate la acele niveluri

guvernamentale care nu aveau habar de tot ceea ce se petrecea în realitate. De multe ori am auzit sugestia că o mare forţă de invazie “extraterestră” se îndreaptă spre planetă, dar aici trebuie să fim foarte precauţi. Ce modalitate ar fi mai bună de justificare a unui stat fascist global sau de cedare a puterii către reptilieni, decât ideea că trebuie să ne unim forţele împotriva unei ameninţări exterioare? Se pare că un delegat elveţian a notat cuvintele lui Henry Kissinger la întâlnirea Grupului Bilderberg din 1992, de la Evian-Les-Bains în Franţa:

“Astăzi America s-ar indigna dacă trupele ONU ar intra în Los Angeles pentru a restabili ordinea; mâine ar fi recunoscătoare. Mai ales dacă li s-ar spune că există o ameninţare exterioară, reală sau imaginară, care să ne ameninţe existenţa. Atunci toate popoarele lumii vor implora liderii lumii să le scape de acest rău. Singurul lucru de care se tem oamenii este necunoscutul. La prezentarea acestui scenariu, drepturile individuale vor fi cedate de bună voie guvernului mondial pentru garantarea bunăstării lor.”

Ce ironie ar fi ca reptilienii să fi existat aici de sute de mii de ani, iar noi să fabricăm o imagine a lor de “salvatori” ai noştri, în loc de cea de protagonişti ai unei “invazii extraterestre”, aşa cum sunt în realitate.

' Dar totul este posibil având în vedere supunerea uirhitoare a minţii umane, cu sau fără microcip. Multe dintre cele mai importate elemente ale planului reptilian sunt foarte aproape de a fi realizate, iar dacă redăm acestei planete adevărata libertate şi zădărnicim planurile Anunnaki, mulţi oameni se vor trezi şi vor evolua foarte repede.

CAPITOLUL 16 - Matricea

Matricea este pretutindeni. Ne înconjoară din toate părţile. Chiar şi acum, în această cameră. O vezi când

priveşti pe fereastră sau când porneşti televizorul. O simţi când mergi la serviciu, când mergi la biserică sau când îţi plăteşti taxele. Este lumea care te orbeşte ca să nu vezi adevărul. Morpheus în filmul Wie Matrix

Credem că trăim într-o “lume”. Dar de fapt trăim într-o gamă de frecvenţe. Suntem prinşi într-o gamă de frecvenţe şi de aceea suntem prinşi într-o iluzie. Este ceea ce binecunoscutul film numeşte Matricea.

“Lumea” care ne înconjoară nu este decât o mică parte a unei infinităţi multidimensionale pe care o pot accesa simţurile noastre fizice, vederea, auzul, pipăitul, mirosul şi gustul. Lumea fizică pe care o percepem este ca un post de radio la care se acordează simţurile noastre fizice. Asta este deci tot ceea ce vedem. Dar totul din jurul nostru este alcătuit din celelalte frecvenţe sau densităţi ale creaţiei infinite - cele a căror existenţă este negată de “ştiinţă”. Densităţile există în jurul nostru pe frecvenţe dincolo de spectrul/percepţia simţurilor noastre fizice. Acestea sunt frecvenţele care pot fi percepute de animale precum pisicile, atunci când ele reacţionează la spaţiul aparent “gol”, sau de câini care aud sunete cu frecvenţe mai înalte decât cele pe care le auzim noi. Chiar şi nou-născuţii reacţionează la spaţiul “gol” până când simţurile lor le sunt încătuşate prin condiţionare. Acestea sunt frecvenţele accesate de mediumii autentici - oracolele din lumea antică - cei care îşi pot ridica vibraţia pentru a o acorda la aceste lumi nevăzute. Fiziciană italiancă Giuliana Conforto scrie astfel în uimitoarea sa carte LUH, Man's Cosmic Game (n.tr. LUH, Jocul cosmic al omului) (Edizioni Noesis, 1998):

“...aproximativ 90% din masa totală calculată este de fapt întunecată şi neobservabilă, în timp ce numai 10% este observabilă prin curcubeul infinit, care este lumina. Universul vizibil pe care îl observăm, cu miliardele de stele şi galaxii, este numai o mică perspectivă a acestor

10%....în interiorul fiecărui corp fizic există o realitate invizibilă, dar mult mai masivă de 90%, ca substanţă neobservabilă, ce poate fi simţită ca emoţii, intuiţii şi sentimente.”'

Entităţile din altă dimensiune, cum sunt reptilienii, acţionează în interiorul lumilor din această “materie întunecată” nevăzută. Giuliana Conforto mai susţine că, în unele galaxii, această materie întunecată, invizibilă ochiului uman, are de 100 de ori mai mult masa observabilă. Din spectrul nostru de frecvenţe vedem doar 7% din ceea ce există în asemenea galaxii!2 Deschi-zându-ne mintea şi expansionându-ne percepţia, “descoperim” mai multe planete şi stele. Se spune că atomul reprezintă fundamentul materiei fizice şi totuşi numai o fracţiune a spaţiului în care există atomul este “goală” pentru ochiul uman. Un “atom fizic” din care iau naştere toate formele fizice este alcătuit dintr-un nucleu în jurul căruia orbitează electroni asemănători unui sistem solar în miniatură. În cartea sa The Opening Of The Third Eye (n.tr. Deschiderea celui de-al treilea ochi) (Aquarian Press, Wellingborough, England, 1977), dr. Douglas Baker susţine că: “Dacă expansionăm atomul de hidrogen la mărimea unei catedrale, electronul său ar avea poate mărimea unei monede de 5 cenţi!”3

Cel mai mult “spaţiu” din interiorul unui atom este “materie întunecată” care lucrează pe frecvenţe invizibile, în mod asemănător cu sistemul nostru solar şi întregul univers fizic dens. Dacă “ştiinţa” ar fi condusă de oameni care gândesc precum Giuliana Conforto, în locul minţilor închise din academii, am trăi deja într-o lume mult mai conştientă de sine şi de natura vieţii. Să vedem cifrele ei şi să le aplicăm negărilor “ştiinţifice” ale vieţii inteligente în afara acestei planete. Să presupunem că viaţa aşa cum o ştim a apărut numai pe această planetă fizică dintre miliardele de planete şi stele din universul vizibil, care este de fapt numai o parte a “luminii”

vizibile, şi care, la rândul ei, reprezintă numai 10% din masa totală. Ce glumă! Să ne ferească Dumnezeu de asemenea “ştiinţă” oficială. Şi asta obţinem numai din calculele actuale. Acea parte de 10% din masa totală pe care o vedem s-ar putea să fie un procentaj foarte optimist.

Împărăţia cerului este în voi

Tot ce există în jurul nostru, împărţind acelaşi spaţiu cu noi, reprezintă frecvenţe radio şi Tv transmise către noi. Nu le putem vedea, iar ele nu interferează unele cu altele, deoarece vibrează la frecvenţe diferite care trec una pe lângă alta şi pe lângă noi, fără ca cineva să le observe. Singura dată când interferează este atunci când au aproape aceeaşi bandă de frecvenţă. Pornind radioul, frecvenţa accesată trece prin ferestre şi ziduri până la receptorul radio, deoarece zidul şi frecvenţele de emisie sunt îndepărtate una de cealaltă pe scara densităţii. Iată cum “fantomele” şi “extraterestrii” pot, aparent, trece prin ziduri şi de ce unii oameni îi văd şi alţii nu. Depinde de modul de acordare a minţii la frecvenţa lor. Aceste entităţi din altă dimensiune, inclusiv reptilienii, există în jurul nostru, în acelaşi spaţiu cu noi. Uneori se simt în vibraţiile schimbate ale unei încăperi şi se poate percepe o boare de răcoare sau, pentru entităţile prietenoase, un sentiment de mare iubire în atmosfera din jur. Aceste entităţi sunt apropiate de spectrul nostru de frecvenţe, dar în afara lui.

Credo Mutwa vorbeşte despre “punctul vibrational orb” care-i împiedică pe oameni să vadă aceste entităţi, iar eu cred că acesta este cumva proiectat din exterior, probabil printr-o emisie de frecvenţe din subteran care închide partea potenţialului multidimensional din ADN-ul nostru. ADN-ul este un transmită tor şi receptor al informaţiei vibraţionale, şi de aceea poate fi reprogramat de câmpuri vibraţionale şi electromagnetice. Nikola Tesla, al cărui geniu a fost responsabil pentru cea mai

mare parte a sistemelor electrice de astăzi, a înţeles existenţa celorlalte frecvenţe, dar cele mai profunde părţi ale realizărilor sale au fost eliminate. Odată el a spus:

“Putem afirma categoric că unele dintre ele (alte entităţi dimensionale) sunt prezente în lumea noastră şi chiar în mijlocul nostru, dar forma şi manifestările lor pot avea o asemenea natură, încât nu le putem percepe.”4

După cum am mai spus, mişcând scala radio şi acordând aparatul la alt post radio, nu se mai aude primul post, deoarece scala a fost mutată în afara spectrului iniţial şi acum este acordată pe altul. Dar primul post nu a dispărut, el continuă să emită, doar că nu se mai aude. Oricând alegi să îl asculţi, îl găseşti acolo. Creaţia este asemănătoare. Suntem ca nişte picaturi de apă într-un ocean de energie infinita în forme infinite. Acest ocean de energie se manifestă ca densităţi sau frecvenţe diferite, iar noi suntem acordaţi la cea pe care o numim “lume fizică”. Dar toate celelalte 'frecvenţe există în jurul nostru şi interacţionează cu noi în timp ce noi percepem numai densitatea pe care simţurile noastre o văd, ating, aud, miros sau gustă - Matricea. Ca fizician, Giuliana Conforto se exprimă astfel: “Faptul că nu putem observa nu înseamnă că nu există, asta pentru că percepţia umană este foarte limitată.” Marele comic american Bill Hicks a exprimat minunat aceste adevăruri. El spunea:

“Materia este energie condensată la o vibraţie joasă. Suntem toţi o singură conştiinţă care se experimentează subiectiv. Nu există moarte, viaţa este doar un vis, iar noi suntem propria imaginaţie despre noi.”>

Să vedem descoperirile lui Albert Einstein, cel mai faimos savant al secolului XX. Formula sa E=mc: arată că materia este doar o formă de energie şi că energia nu poate fi distrusă, ci transformată în altă stare. Conştiinţa noastră, care este energie, este indestructibilă. Trăim

pentru totdeauna. Adevărul este în faţa ochilor noştri. Prin simpla schimbare a temperaturii (frecvenţei), gheaţa devine apă, apa devine abur, iar aburul “dispare”. Temperatura transformă gheaţa “solidă” în vapori invizibili, deoarece temperaturile diferite reprezintă frecvenţe diferite. Este aceeaşi energie, dar în stări diferite.

Corpul nostru este format din mai multe sub-frecvenţe diferite ce se manifestă în spectrul fizic dens. Razele X, de exemplu, se transformă în frecvenţe care se potrivesc cu structura noastră osoasă, astfel încât nu fotografiază structura exterioară, care vibrează la o frecvenţă diferită. Razele X nu reflectă zidul clădirilor, numai fierul din interiorul lor, din acelaşi motiv. Priveşte lumea prin frecvenţa razelor X şi vei vedea că arată foarte diferit de a noastră. Reflexia unei persoane sau a unui obiect depinde numai de frecvenţa punctului de observaţie. Aura umană, după cum arată tehnologia, este un amalgam de culori (frecvenţe) care se schimbă în funcţie de gânduri şi emoţii (frecvenţe). Razele X sunt numai un exemplu de frecvenţe a căror existenţă este confirmată, fără a putea fi văzute. Razele ultraviolete, gamma, infraroşii, undele radio etc. sunt alte exemple.

Dar orice sugestie făcută înaintea descoperirii lor oficiale ar fi constituit o afirmaţie hilară sau periculoasă. Fiecare “normă” de la începutul “erei ştiinţifice” s-a dovedit fie greşită, fie incompletă şi deseori incredibil de inexactă şi hilară. Totuşi, generaţii după generaţii se agaţă de normele “ştiinţifice” de astăzi până când acestea îmbătrânesc. “Ştiinţa” continuă să judece posibilitatea prin perspectiva “legilor” aparente ale acestui spectru de frecvenţe şi totuşi savanţii ştiu că partea de 90% din masa existenţei pe care o numesc “materie întunecată” nu se supune acelor legi ca gravitaţia şi câmpul electromagnetic. Luând legile fizicii aşa cum se aplică ele unei frecvenţe şi apreciind ce este posibil în

alte frecvenţe în baza aceleiaşi legi, vom rămâne ignoranţi la nesfârşit. Ceea ce se aplică unei frecvenţe, nu se aplică alteia.

"Nu există nici-o lingură"

Cheia afirmaţiei lui Bill Hicks despre adevărul ascuns este următoarea: Suntem propria imaginaţie despre noi. Viaţa noastră, experienţa noastră fizică sunt manifestări ale gândurilor noastre. Suntem ceea ce credem că suntem. Ceea ce gândim despre sine şi lumea care ne înconjoară devine experienţa noastră fizică. Crezi că eşti obişnuit? Vei fi "obişnuit". Crezi că eşti neputincios? Vei fi neputincios. Crezi că cele mai frumoase lucruri din viaţă se petrec altora? Aşa va fi. Totul este creat prin şi de către gând - gândurile noastre. În acest spectru de frecvenţe ale densităţii în care trăim, timpul dintre gând şi manifestarea sa fizică poate fi lung, dar gândul este totuşi creator. De exemplu, priveşte în jur, indiferent unde te afli. Clădirile, mobila şi toate lucrurile sunt create clar prin gând. Ele nu ar fi existat fără ca cineva să se gândească să le inventeze. Fără gând nu ar putea exista creaţie fizică. În alte lumi în care energia este mult mai puţin densă, gândul şi manifestarea sa sunt simultane. Gândul se manifestă instantaneu, ceea ce înseamnă că trăim într-o lume iluzorie, deoarece lumea este doar o reflexie, oglindă a gândului uman. Ceea ce credem despre lume, devine lumea. Sau cel puţin aceasta va fi percepţia noastră despre ceea ce există. În filmul The Matrix apare un băieţel care îndoaie linguri la voinţă. Dar el spune că adevărul este următorul: "Nu există nici-o lingură... nu lingura se îndoaie, ci persoana se îndoaie/' Ce este real? Real este ceea ce crezi că este real. Tot astfel personajul Morpheus din acelaşi film spune că "realul reprezintă numai impulsurile electrice interpretate de creier." Deci nu vedem lucrurile, ci numai lumina pe care ele o reflectă. Trage draperia şi stinge lumina. Ce vezi? Nimic. Iar dacă vezi ceva, aceea este

doar lumina reflectată de lucrurile din jur. Termenul de “materie întunecată” se referă la ceea ce nu reflectă lumina din spectrul nostru de frecvenţă şi de aceea nu o putem vedea. Nu vedem nimic în afară de lumina reflectată. Chiar şi atunci obiectul este perceput ca răsturnat şi trebuie inversat de creier pentru a-l putea percepe corect! Nici măcar nu “auzim” vreun sunet ca atare. Urechile transformă presiunea din atmosferă într-o serie de unde, iar creierul transformă aceste unde într-un “sunet” perceput, la fel ca în televiziune şi radio.

Emisiile nu trec prin aer ca imagini şi sunete. Îţi poţi imagina serialele Friends sau Frasier zburând peste acoperişuri? Sau să auzi la radio toate emisiunile simultan oriunde te-ai afla? Desigur că nu. Nu aşa funcţionează. Programele sunt trimise ca unde emise, iar tehnologia TV şi radio le decodează în imagini şi sunete.

Bine ai venit în lumea mea!

Fiecare trăim în propriul nostru univers, iar când ceilalţi intră în spaţiul nostru, ei pătrund în realitatea noastră unică. Sunt zone unde universurile noastre converg şi se conectează. Cei mai mulţi oameni, de exemplu, sunt de acord că strada din faţa casei şi maşinile care trec pe această stradă chiar există. Dar în afara acestor lucruri evidente, universurile noastre pot fi foarte diferite. În universul meu unele lucruri sunt imposibile. Dar în alte universuri, aceleaşi lucruri sunt perfect posibile. În universul meu, câţiva oameni controlează planeta printr-o reţea de societăţi secrete care conlucrează prin multe “canale”. Dar în alte universuri umane aceste “canale” sunt complet diferite, iar lumea are o infinită diversitate în luarea de decizii. În universul meu, unii dintre cei mai faimoşi oameni de pe planetă torturează şi sacrifică copii. Dar cele mai multe universuri umane nu pot concepe că asemenea orori pot avea loc. Minţile noastre observă lumea vizibilă, fizică, iar ceea ce facem din ea devine realitatea noastră,

universul nostru personal. Deoarece văd lumea şi evenimentele diferit faţă de cei mai mulţi oameni, există mult mai puţine puncte de acord şi legături între universul meu şi cel al celorlalţi oameni. Din acest motiv, sunt considerat ca fiind straniu, extremist sau “sărit”. Dar aceasta este numai percepţia celorlalţi despre mine din punctul de vedere al propriului lor univers. Nu este adevărul, ci doar percepţia lor personală. Este de fapt o iluzie autogenerată.

Se poate dovedi la nesfârşit că lumea fizică este controlată de mintea nefizică. Un mare iluzionist poate convinge milioane de minţi că a făcut un “miracol”, când el nu face decât o mişcare a mâinii. Să luăm ca exemplu trucul în care o femeie este legată şi închisă într-o cutie. După câteva bătăi zgomotoase de tobe, iluzionistul deschide cutia, iar femeia a dispărut. Dar de fapt ea s-a ascuns în fundul fals al cutiei, doar lăsând impresia că a dispărut. Apoi magicianul merge spre o altă cutie identică din cealaltă parte a scenei. Când o deschide, femeia este deja acolo, şi totul se încheie în ropote de aplauze. Minţile publicului au fost convinse că femeia a fost transportată dintr-o cutie în alta. Astfel aceasta devine realitatea lor, partea lor de univers. Dar ştii ce se petrece de fapt? Magicianul foloseşte gemene care poartă haine identice. Este atât de uşor să înşeli mintea umană. La un moment dat, într-o emisiune TV, mă aflam lângă un bărbat care a rupt în zeci de bucăţele prima pagină a unui ziar, după care a deschis ziarul şi era întreg. Stăteam la mai puţin de un metru de el când a rupt hârtia în bucăţi. L-am văzut făcând asta. Dar el nu a rupt ziarul. A convins pe toată lumea că a făcut-o, dar dacă o minte este convinsă de ceva, ea devine realitatea fizică a acelei persoane. Un hipnotizator de scenă poate manipula pe cineva din public făcându-l să creadă că excrementele de câine sunt de fapt o friptură suculentă sau că femeia de lângă el este dezbrăcată sau orice

doreşte el. Iluminaţii aplică aceste tehnici la mari proporţii, deoarece ei ştiu cum funcţionează mintea - aceasta este cunoaşterea pe care ne-o ascund neîncetat.

Crearea propriei realităţi

Nu suntem corpul nostru fizic. Acesta este doar un nivel al nostru pentru scurtul timp când experimentăm acest spectru de frecvenţe. Acest corp este proiectarea holografică ce permite conştiinţei noastre să inter-acţioneze cu lumea fizică densă. Platon spunea, pe bună dreptate, că trupurile sunt numai umbre ale adevăratei realităţi. Fiecare particulă a unui holograme conţine o miniatură a întregii imagini. Iată de ce fiecare celulă conţine informaţia necesară creării unui întreg corp. O hologramă este o iluzie, nu tridimensională, ci una care pare tridimensională. Ca şi corpul fizic. Medicina “convenţională” se focalizează numai asupra imaginii holografice şi ignoră forţele frecvenţelor precum gândul şi emoţia, care pot armoniza sau destabiliza acea imagine. Astfel, medicina oficială se concentrează total asupra simptomului şi nu asupra cauzei fizice sau a dizarmoniei. Suntem evident mai mult decât corpul nostru. De fapt, suntem tot ceea ce există, a existat şi va exista vreodată. Eu sunt tu, tu eşti eu şi eu sunt totul, iar totul este eu. Suntem numai o parte a energiei infinite din care se manifestă totul. În cele din urmă nu este niciun “eu” sau “noi”, ci doar un “EU” infinit.

Priveşte lumea. Priveşte explozia de planete şi stele de pe cerul nopţii. Totul este tu, şi asta numai o parte a ta pe care o văd simţurile tale fizice. Suntem toţi o singură energie. Diferenţele dintre noi sunt doar o iluzie, iar conflictele dintre noi sunt conflicte şi iluzii interioare. Conflictul exterior este expresia conflictului interior, iar cei care vin în spaţiul nostru, buni sau răi, sunt proiecţii exterioare ale propriei noastre stări. Astfel, cei care se urăsc pe ei înşişi şi nu se respectă atrag corespunzător în viaţa şi universul lor oamenii care îi vor pedepsi. Ei nu

ştiu că îşi fac singuri asta, totul este jucat din mintea subconştientă. Femeile bătute crunt de bărbaţii lor sfârşesc într-o relaţie cu altul care le bate la fel de violent. Am cunoscut femei care au trecut prin patru-cinci relaţii şi fiecare dintre aceşti bărbaţi le-a bătut crunt. Până când nu se schimbă eul interior, manifestarea sa exterioară rămâne aceeaşi. Toate răspunsurile sunt în interior, nu în exterior. De aceea Iluminaţii ne încurajează şi ne manipulează să căutăm răspunsurile în exterior. Pentru că ei ştiu că astfel nu le vom găsi niciodată. Vor să credem că răspunsurile se găsesc în lumea fizică, în "oglindă", când totul nu este decât o reflecţie a ceea ce proiectăm din interior. Astfel, vedem soluţii în noile legi şi puteri acordate poliţiei şi autorităţilor când acestea sunt doar foaia care acoperă crăpăturile şi ne îndepărtează de problema reală - starea şi atitudinea sinelui interior, a conştiinţei noastre. Iluminaţii sunt încântaţi, deoarece ei ştiu că nimic nu se va schimba fundamental până când nu ne vom îndrepta către sursa tuturor experienţelor - interiorul nostru. Ei vor să credem că putem schimba filmul prin concentrarea asupra ecranului, când de fapt singurul mod în care îl putem schimba, este să modificăm ceea ce este proiectat pe ecran.

Un exemplu simplu: dacă ne-am iubi, nu ar mai exista vreun conflict în lume. Deoarece nu ne iubim, conflictele există. Este numai o chestiune de alegere, iar aceste alegeri se manifestă în viaţa noastră zilnică.

Creierul reptilian

Prin înţelegerea minţii reptiliene, complotul Anunnaki-Iluminaţilor se poate vedea cu ochiul liber în societatea noastră. Aceştia au trăsături diferite de caracter şi urmăresc ca oamenii să dobândească şi ei aceleaşi caracteristici. Aceste trăsături reptiliene şi legătura lor cu creierul uman sunt fundamentale pentru perpetuarea iluziilor numite de mine Matrice. Pentru cei care, lesne de

înţeles, găsesc ca inimaginabilă ideea de rasă reptiliană, ca şi ideea de schimbare a formei, repet cuvintele cosmologului Cari Sagan: “Există mai multe combinaţii posibile de ADN (forme fizice) decât atomi în univers.” Departe de a fi imposibilă, apariţia unei asemenea rase nu m-ar surprinde deloc. Studiile au sugerat că, şi dacă dinozaurii ar fi supravieţuit în interiorul Pământului, ei ar fi evoluat într-o formă reptiliană umanoidă până în prezent. Lui Dale Russell, paleontolog principal de la Universitatea din Carolina de Nord, i s-a cerut de către agenţia spaţială NASA să întocmească un raport despre o posibilă existenţă a vieţii extraterestre. El a dezvoltat un dinozaur Troodon conform schimbărilor genetice ce ar fi avut loc de-a lungul milioanelor de ani şi a creat modelul unei fiinţe pe care a numit-o dinozauroid. Acesta era un umanoid reptilian identic cu cel descris de cei răpiţi, precum şi de mulţi alţii. Sunt încă foarte multe de aflat despre dinozauri, a căror existenţă a fost descoperită abia prin anii 1880. Credo Mutwa şi alţii susţin că reptilienii îşi au originea pe această planetă şi că au fost alungaţi înainte de a se întoarce pentru a reclama ceea ce ei cred că le aparţine de drept. Poate că da, poate că nu. Trebuie numai să-i credem pe cuvânt, iar cuvântul lor nu pare să valoreze prea mult. Dar această planetă are cu siguranţă o enormă istorie reptiliană. În timp ce scriam această carte, am citit despre fosila unei reptile care mergea pe două picioare, descoperită într-o carieră germană, a cărei vechime a fost estimată la 300 de milioane de ani. Descoperirea a dărâmat credinţa ştiinţifică anterioară în privinţa evoluţiei reptiliene. Dinozaurii nu au fost, după cum se crede, primele reptile care mergeau pe două picioare. Nou-descoperitul biped, Eudibamus carsoris, a fost o reptilă care nu se înrudea cu ultimii dinozauri. Structura scheletală la Eudibamus sugerează că acesta alerga probabil repede, stând pe membrele posterioare, şi pendulându-şi membrele

anterioare. Savanţi americani, germani şi canadieni spun că aceasta este postura alergătorilor umani.

Cercetătorul Alan Walton a compilat multe informaţii despre prezenţa reptilienilor pe Pământ.

El spune:

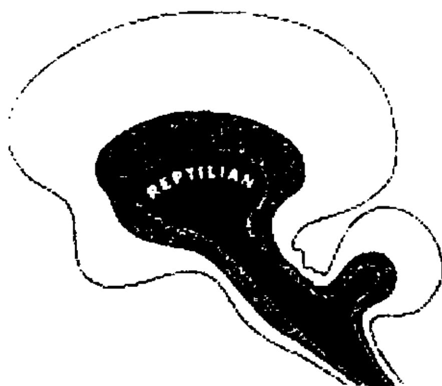


Figura 41: Creierul reptilian sau complexul R este o parte veche a creierului uman. De aici căpătăm trăsăturile unui comportament rece, dorinţa de ierarhie şi obsesia pentru ritual. Acestea sunt echilibrate de celelalte părţi ale creierului la oameni, dar nu şi la reptilienii puri care manipulează această planetă

"în afara relatărilor şi chiar a fotografiilor de paşi umani fosilizaţi în interiorul urmelor de dinozaur, sugerând o existenţă comună - am descoperit nişte informaţii biologice interesante referitoare la reptilieni'. Se pare că biologii sunt de acord că şerpii sunt de fapt nişte mutaţii ale şopâr-lelor, iar şopârlele provin din,şopârle gigante' sau dinozauri. Şi care este cel mai recent descoperit dinozaur? Avem de ales între Eoraptor (care a dat naştere îndemânaticilor şi viclenilor Velociraptori descrişi în seria de filme Jurassic Park) şi un saurian similar biped care mergea în poziţie verticală ca un om, de mărimea unui om şi cu membre ideale pentru înşfăcarea şi sfâşierea cărnii, Herrerasaurus: ambii mâncau came, deşi există destule diferenţe şi asemănări între Eoraptor şi Herrerasaurus pentru a sugera că aveau un strămoş comun, câteva rânduri mai jos, "în copacul saurian"/

Cea mai veche parte a creierului este cunoscută savanţilor drept complexul R sau "creierul reptilian" (Figura 41). Este cea mai evidentă reminiscenţă a istoriei

noastre genetice reptiliene, în afară de cei care încă se mai nasc cu coadă. Acest “creier reptilian” sau complex

R este esenţial în înţelegerea modului de manipulare a gândirii şi percepţiei umane de către Iluminaţi. Cei mai mulţi oameni nu au idee de moştenirea reptiliană din organismul uman şi influenţa sa asupra comportamentului nostru. Oamenii de ştiinţă afirmă despre complexul R că reprezintă un miez al sistemului nervos şi că provine de la o “reptilă gen mamifer”, care se regăsea cândva pretutindeni în lume în perioada triasicului (acum 205-240 de milioane de ani). Se crede că aceasta a fost o verigă evoluţionară între dinozauri şi mamifere. Dar mai pot fi şi alte explicaţii! Toate mamiferele au această parte reptiliană a creierului. Acum să vedem trăsăturile de caracter ale creierului reptilian asupra cărora au căzut de acord savanţii. Citez aici dintr-un articol fascinant de pe Internet, scris de Skip Largent:

“Cel puţin cinci comportamente umane provin din creierul reptilian... Fără a le defini, voi spune simplu că în activităţile umane ele se exprimă prin comportament obsesiv, ritualuri personale zilnice şi acte superstiţioase; conformism şi moduri vechi de îndeplinire a unor acţiuni; reconstituiri ceremoniale, supunerea la precedente legale, religioase, culturale şi de altă factură... şi toate modurile de înşelătorie.”7

Mai adaugă şi alte trăsături ale complexului R ca “teritorialitate”, agresivitate şi ideea că puterea contează, învingătorul ia tot. Luate laolaltă se obţin chiar atitudinile Iluminaţilor. Rasismul provine şi el din “creierul reptilian”, ca şi agresivitatea, sexualitatea violentă în care se desfată descendenţii Iluminaţilor - întreabă-i pe preşedinţii americani George Bush Sr. şi Gerald Ford, vicepreşedintele Dick Cheney şi ceilalţi pe care i-am numit în cărţile mele. Poate fi o coincidenţă faptul că Iluminaţii manifestă trăsăturile clasice ale creierului reptilian, în timp ce dovezile arată că sunt

descendenţi reptilieni? Cosmologul Carl Sagan, care ştia mult mai mult decât spunea, a scris o carte, The Dragons Of Eden (n.tr. Dragonii din Eden) (Ballantine Books, New York, 1977), pentru a sublinia influenţele reptiliene asupra omenirii. El spunea că “ignorarea componentei reptiliene a naturii umane, mai ales comportamentul nostru ritualistic şi ierarhic, nu ajută. Dimpotrivă, modelul ne ajută să înţelegem cum sunt fiinţele umane.” Alte zone ale creierului uman echilibrează extremele caracteristicilor reptiliene la majoritatea oamenilor, dar totuşi influenţa reptiliană se poate vedea, de exemplu, la cei care îşi trăiesc viaţa ca un ritual zilnic, precum mersul la acelaşi supermarket în aceeaşi zi a săptămânii şi consumarea aceloraşi feluri de mâncare în aceleaşi zile. Cei cu cele mai dominante trăsături reptiliene, descendenţii Iluminaţi, se pare că exprimă mai multe din acele caracteristici asociate cu creierul reptilian şi astfel descendenţii reptilieni ai Iluminaţilor sunt obsedaţi de ritual. La fel de evident este că reptilienii înţeleg complexul R mai bine decât oricine altcineva şi modul în care acesta poate fi manipulat. Este de aceea previzibil că prin partea reptiliană a creierului omenirea este în cea mai mare parte controlată şi direcţionată. Creierul uman are două părţi sau emisfere, cea dreaptă şi cea stângă, conectate printr-o masă de fibre nervoase.

Emisfera stângă este raţională, logică şi “intelectuală”, lucrând îndeaproape cu simţurile fizice, şi se poate rezuma la pipăit, auz, văz, miros şi gust. Ea există deci prin intermediul acestor simţuri. Emisfera stângă comunică prin cuvinte şi limbaj scris. Emisfera dreaptă se manifestă prin imaginaţie, intuiţie, instincte, stări de vis, subconştient. Îi sunt specifice muzica şi inspiraţia creatoare, comunicată prin imagini, simboluri şi nu prin cuvinte. Emisfera dreaptă are o legătură strânsă cu complexul R. Reptilienii comunică prin imagistică şi simboluri - precum reţeaua de societăţi secrete a

Iluminaţilor pe care am descris-o amănunţit în Secretul Suprem şi pe pagina mea web. Ei au un întreg limbaj secret bazat pe simboluri, ceea ce ne aduce la cea mai eficientă formă de condiţionare umană a Iluminaţilor - filmele şi televiziunea. Iată cuvintele lui Skip Largent:

"Toate filmele, şi televiziunea în general, sunt proiecţii ale creierului reptilian. Cum aşa? Filmele şi televiziunea (jocuri video etc.) sunt clar asemănătoare visului, atât prin forma de prezentare a realităţii simbolice, cât şi prin undele cerebrale asemănătoare perioadei de somn. Şi în care parte a creierului crezi că se formează visele? În creierul reptilian (deşi sunt implicate şi alte părţi ale creierului)...."limbajul" creierului reptilian este imagistică vizuală. Toate comunicările transferate de reptile sunt astfel făcute prin reprezentări vizuale, fiecare cu un anume înţeles specific."*

Exact ceea ce fac Iluminaţii. Şi care este legătura cu controlul uman? Industria filmului şi televiziunea, pe lângă faptul că sunt în proprietatea şi direcţionarea lor, sunt creaţii ale lor. Ei înţeleg că imaginile vizuale pot fi folosite pentru condiţionarea oamenilor. În circumstanţe normale, emisfera dreaptă preponderent reptiliană primeşte imagini prin văz sau imaginaţie, iar emisfera stângă decodează aceste imagini în gânduri, cuvinte şi concluzii.

Uuminaţii-Anunnaki au intervenit în acest proces pentru a controla mintea umană. Scopul lor este deconectarea funcţiilor acestor două părţi distincte ale creierului pentru a putea manipula oamenii prin emisfera dreaptă, astfel încât aceştia să acţioneze numai prin perspectiva emisferei stângi. Ei plantează imagini ale emisferei drepte (starea de vis non-conştientă) prin simbolism, imagistică subliminală şi imagini, în timp ce deseori comandă emisferei stângi cum să le interpreteze. Aceasta se face prin "educaţie", "ştiinţă" şi media. Ştirile TV sunt un exemplu clasic. Emisfera 'dreaptă primeşte

imagini ale miilor de refugiaţi care se îndreaptă dincolo de frontiera Kosovo, în timp ce comentariul reporterului spune emisferei stângi cum să interpreteze acele imagini: de exemplu, refugiaţii fugeau de atrocităţile sârbilor. Această explicaţie a crescut sprijinul public pentru bombardamentul NATO al Serbiei. În realitate, mulţi refugiaţi fugeau de efectele bombardării NATO. Aceleaşi imagini, dar o cu totul altă poveste sau interpretare. La fel şi cu imaginile din ziare interpretate pentru emisfera stângă a cititorului. Deseori, explicaţia nu prezintă realitatea din imagine. Ceea ce se petrece mereu este că surse externe sugerează emisferei stângi cum să decodifice imaginile pentru emisfera dreaptă. Misiunea noastră urgentă este să recâştigăm controlul asupra emisferei stângi şi să decodificăm noi înşine semnificaţia imaginilor pentru emisfera dreaptă. Ceea ce înseamnă să ne rupem de turmă şi să punem la îndoială tot ceea ce vedem şi auzim. Inclusiv ceea ce citeşti în această carte. Dacă nu are sens, nu mai stărui.

Ai observat cred că în reclame apar constant cuvinte ca imaginaţie, imagine, vis şi altele asemănătoare. Ei ştiu că prin folosirea cuvintelor declanşatoare care încurajează o stare de vis cu ochii deschişi, non-conştientă pentru emisfera dreaptă, se poate astfel accesa mintea şi imagistica şi apoi se poate spune emisferei stângi cum să le decodifice în limbaj conştient - “vreau acea maşină”; “cred că poliţia ar trebui să aibă mai multă putere pentru a opri criminalitatea”; “trebuie să iau Viagra ca să mă simt iar bărbat”; “avem nevoie de un guvern mondial pentru a ne rezolva problemele”. Televiziunea şi filmele produc o lume de fantezie pentru a deschide emisfera cerebrală dreaptă şi a permite în secret accesul Iluminaţilor spre mintea conştientă. Copiii sunt cei mai supuşi acestui risc prin bombardamentul cu imagini fantastice. Din fragedă pruncie, starea mentală este controlată aproape exclusiv de creierul reptilian, iar

furnizorii de “divertisment” pentru copii, cum ar fi compania Disney, exploatează acest fapt. Disney este o mare operaţiune a Iluminaţilor. Muzica este folosită la fel. Ea nu e rea în sine, ca şi fanteziile şi stările de vis cu ochii deschişi, atât timp cât ne decodăm singuri mesajele. Ca în toate celelalte, deranjantă este metoda de manipulare despre care vorbesc. Şi cine controlează industria muzicii? Aceleaşi persoane care controlează Holly wood-ul şi mass-media la nivel mondial - Iluminaţii. De exemplu, cea mai mare companie muzicală din lume este Universal Music, controlată de clanul canadian Bronfman, care controlează şi Universal Studios. Acest clan a început ca familie de gangsteri în perioada prohibiţiei şi mai târziu au devenit proprietarii celei mai mari operaţiuni cu spirtoase de pe planetă, Seagrams. Clanul Bronfman controlează o serie de organizaţii media, inclusiv programele TV care-ţi lărgesc orizontul informaţional, cum ar fi Jerry Springer Show. Universal Music este forţa din spatele “marelui rocker” satanist Marilyn Manşon. Iluminaţii controlează industria muzicii şi folosesc condiţionarea subconştientă şi vibraţională. Un fost angajat al corporaţiei muzicale EMI mi-a spus cum unii dintre “supervizorii” de acolo se ocupau de alegerea şi promovarea artiştilor “potriviţi” şi a genului muzical “potrivit”. Clanul Bronfman sunt descendenţi reptilieni foarte apropiaţi de clanul Rothschild. Bronfman, prin diferite organizaţii şi mişcări-paravan care au acţionat de la sediul din estul Canadei, încearcă de mult timp să mă oprească să mai vorbesc oamenilor din lumea întreagă. Conform metodei Iluminaţilor de control al tuturor părţilor dintr-un conflict, doi dintre cei mai mari critici ai lui Edgar Bronfman Jr., şeful Universal Pictures, sunt foştii miniştri de cabinet ai administraţiilor Bush şi Reagan: Bill Bennett, agresorul sexual al copiilor de-mascat de Cathy O'Brien, şi Joseph Lieberman, contra-

candidat al vicepreşedintelui consumator de sânge şi reptilian care-şi schimbă forma, Al Gore.

Fabrica de iluzii

Prin creierul reptilian, Anunnaki-Iluminaţii ne manipulează percepţia asupra realităţii. Acest spectru de frecvenţe sau lume fizică este controlat şi manipulat din exterior, din alt spectru de frecvenţă sau densitate, pe care îl numesc dimensiunea a patra. Ca în filmul The Matrix, “agenţii” acestei forţe vin în lume pentru a ne înşela şi a ne manipula - la fel ca Oamenii în Negru din altă dimensiune.

Ei o fac prin manifestarea directă, ritualuri satanice sau posedarea şi posedarea descendenţilor care rezonează cel mai mult cu ei - descendenţii Iluminaţilor. Unii dintre aceşti “agenţi” par să fie capabili de fapte “miraculoase”. Dar nu sunt deloc miraculoase, ci se produc în urma unei cunoaşteri a fizicii şi energiei, cunoaştere care ne este refuzată sistematic. Ei ştiu că lumea nu este solidă, deşi pare a fi. Totul, de la o gură de aer până la o picătură de ploaie, un munte sau un camion de zece tone, este energie vibratorie. La nivel microscopic, indiferent de densitate sau “soliditate”, se vede că totul este numai energie vibratorie. Cu cât vibrează mai încet, cu atât pare mai solidă, cu cât vibrează mai repede, cu atât pare mai eterică şi transparentă până când trece de spectrul perceput de simţurile noastre fizice şi “dispare”. O roată, de exemplu. La viteză mică pare foarte solidă, iar la viteză mare spiţele sale par doar o ceaţă. De fapt, chiar avem senzaţia că mergem înapoi în timp ce roata merge înainte.

Iluziile optice sunt doar simple expresii ale Marii Iluzii. De mai bine de zece ani scriu că viteza luminii, de 300.000 de metri pe secundă, nu este cea mai rapidă viteză posibilă, ci doar o limită superioară a spectrului nostru de frecvenţă, după care totul peste această viteză

intră în alt spectru, altă densitate pe care nu o putem percepe. Iată aim apar şi “dispar” OZN-uri şi extraterestri şi cum se manifestă entităţile demoniace din ritualurile satanice. După aim subliniază John A. Keel, schimbările de culoare din materializările interdi-mensionale sunt deseori descrise în reperarea OZN-urilor ca scanări ale spectrului electromagnetic de către “obiecte”. El afirmă că “OZN-urile apar deseori ca picături purpurii, iar când coboară în zona vizibilă se fac roşii, până când uneori se solidifică în obiecte aparent materiale.”

Existăm în toate dimensiunile şi densităţile din Marele Infinit. În esenţă noi suntem numai iubire pură, ceea ce unii oameni numesc scânteia sau flacăra lui Dumnezeu din noi. La acel nivel al sinelui nostru infinit vibrăm la o viteză incredibilă, fără formă, ca energie pură. Pur şi simplu suntem. Pur şi simplu totul există. Suntem unul. Suntem conştienţi de tot ceea ce a existat, există sau va exista. Nu există timp, nici spaţiu. Suntem pretutindeni, permanent, numai gând şi emoţie. Toate formele de existenţă se întrepătrund. Suntem infinitul şi realitatea ultimă. Şi asta suntem cu toţii, indiferent de ceea ce facem acum în această Mare Iluzie. Dar experienţa tuturor densităţilor din călătoria noastră nesfârşită, acea scânteie, acea iubire pură, trebuie să se înconjoare cu un înveliş exterior care să rezoneze cu spectrul de frecvenţe pe care doreşte să îl experimenteze. Fără asta nu ar putea interacţiona cu acea “lume”, deoarece ar fi mult prea departe de spectru. În cazul în care conştiinţa mea nu s-ar înveli într-un corp fizic pe aceeaşi frecvenţă cu această “lume”, nu aş putea tasta literele pe computer. Conştiinţa mea ar trece direct prin taste. De aceea, scânteia noastră interioară de iubire pură a primit nişte “corpuri” exterioare pentru a experimenta şi interacţiona cu toate densităţile de acolo. De aceea suntem ca nişte păpuşi ruseşti, una în alta, vibrând la viteze diferite. Şi totul, cu excepţia acelei scântei de iubire care

întrepătrunde întreaga existenţă, sunt diferite grade ale iluziei. Corpul fizic dens, cel mai exterior înveliş, face parte din cea mai mare iluzie, deoarece nu numai că are propria sa iluzie, dar le cuprinde şi pe celelalte.

Cele mai apropiate "corpuri" de cel fizic dens sunt corpul eteric, astral, mental şi cauzal. Toate vibrează la viteze mai mari decât simţurile fizice şi astfel nu le vedem, deşi mediumii pot accesa acele frecvenţe. Noi le simţim totuşi ca "vibraţii" bune sau rele. Corpul eteric este o imagine oglindită a celui fizic, dar mai puţin dens, iar nivelurile inferioare ale spectrului de frecvenţe astrale (dimensiunea a patra inferioară) par să fie locul de unde acţionează demonii, reptilienii şi "extraterestrii" malefici ai Iluminaţilor. "Astralul inferior" este locul tradiţional al entităţilor malefice din gândirea ezoterică.

Cei răpiţi au menţionat că, atunci când îşi priveau corpul în timpul unei experienţe extraterestre, acesta părea altfel decât normal, iar după cum am văzut mai devreme, americanul Jim Waiden spunea despre corpul său că arăta asemănător cu acei "extraterestri" care îl răpiseră. Waiden simţea asta ca pe o altă dimensiune a sa, care sălăşluia în forma sa umană. Din experienţele sale, el credea că "extraterestrii" puteau transcende timpul, transforma materia, manipula gândurile şi comportamentul uman şi creau iluzii care distrăgeau mintea umană simplă spre satisfacerea ei.* El a încheiat că extraterestrii se puteau mişca între diferite dimensiuni ale universului şi că erau mai puţin "extraterestri" şi mai mult "interdimensionali". Cred că este corect. Entităţile demoniace şi grupul malefic al reptilienilor sunt în mare parte fiinţe astrale care se pot mişca între planuri sau dimensiuni existenţiale şi astfel ei pot părea umani pentru o clipă, ca mai apoi să-şi schimbe forma în altceva. Sunt asemănători agenţilor din filmul The Matrix. Dar ca şi aceştia, ei sunt totuşi prinşi într-o iluzie, în iluzia lor astrală, ca şi oamenii în cea fizică, deşi spre

deosebire de oameni ei ştiu de existenţa altor dimensiuni. Personajul din The Matrix, Morpheus, spune:

“Am văzut un agent trecând printr-un zid de beton; oameni care şi-au golit armele în ei şi nu au păţit nimic. Totuşi puterea şi viteza lor se bazează pe reguli. De aceea, ei nu vor putea fi niciodată mai puternici sau mai rapizi decât poţi fi tu.”

Iată de ce Iluminaţii şi stăpânii lor interdimensionali au lucrat atât de mult la suprimarea minţii noastre. Ei ştiu că, potenţial, suntem de departe mult mai puternici decât ei, dacă ne putem elibera de controlul lor mental. De fapt, scopul lor este acela de a ne menţine într-o iluzie mai mare decât a lor. Ca un miop care îi manipulează pe orbi. În fiecare fiinţă umană există un geniu care aşteaptă să se manifeste. Unii oameni au ajuns la niveluri extraordinare de creativitate şi talent. Cei din vârful meseriei lor sunt foarte străluciţi. Şi asta în ciuda manipulării şi suprimării potenţialului nostru. Imaginează-ţi ce am putea realiza fără acest control.

Momentul culminant din filmul The Matrix este atunci când iniţiatul, Neo, nu mai vede lumea ca oameni şi clădiri “solide”, ci pe toţi sau toate ca un flux de numere şi coduri - frecvenţe de vibraţie. De îndată ce atinge acest punct de conştientă şi legătură multidimensională, el poate da deoparte agenţii aparent imbatabili ai servitutii umane, deoarece poate acţiona în afara regulilor şi limitărilor lor. În mod simbolic, el şi-a expansionat conştienta dincolo de lumile astrale către nivelurile mult superioare ale sinelui. Nivelurile superioare faţă de cele accesate de controlorii săi. De îndată ce a realizat asta, el devine la fel de puternic ca agenţii care îl controlau când el se afla încă în iluzia fizică, iar ei în cea astrală. Cum să ieşim din această încurcătură? Ne deschidem faţă de cine suntem cu adevărat şi lăsăm deoparte ceea ce ne spune sistemul că suntem. Întregul plan al Iluminaţilor a fost pus la cale să

ne menţină închişi în iluzia fizică şi astfel să se asigure că putem fi controlaţi şi manipulaţi de iluzia lor astrală. De aceea, printre altele, au făcut următoarele:

au distrus sau ascuns sistematic cunoaşterea veche, deoarece ea conţinea înţelegerea a cine suntem şi adevărata natură a vieţii;

au deturnat investigarea şi căutarea vechii înţelepciuni ascunse pentru a se asigura că nu găsim nimic care să ne spună despre adevărata noastră natură şi origine, iar dacă s-a găsit ceva semnificativ, nu a fost făcut public;

au creat religii pentru a încătuşa mintea oamenilor, au umplut-o cu ideea limitării şi a inferiorităţii şi au etichetat cunoaşterea ezoterică drept "malefică";

au făcut ca "ştiinţa" să recunoască numai fizicul, să nege celelalte frecvenţe ale vieţii, şi au suprimat cunoaşterea eului nostru multidimensional;

au îndemnat mass-media să ne asalteze minţile cu realitatea fabricată pentru noi de Iluminaţi; au atacat, ridiculizat, condamnat şi distrus pe oricine a ameninţat că demască escrocheria şi iluzia de care depind Iluminaţii;

ne-au bombardat cu o orgie de stimuli fizici şi materialism în care succesul este măsurat în ceea ce deţii, şi nu în ceea ce eşti;

au îndreptat lumea şi comunicarea spre ceea ce este fizic - bani, câştigul la loterie, posesiuni, şi au promovat o obsesie pentru sex ca experienţă fizică şi nu una spirituală. Sexualitatea bazată numai pe plăcere ne menţine frecvenţa joasă, deoarece este un act pur fizic. Sexualitatea bazată pe iubire ne ridică frecvenţa, deoarece ne reconectează la scânteia noastră de iubire pură;

au izolat energia masculină de cea feminină, creând dualitatea şi împiedicând fuziunea energiilor masculine şi feminine din interior, lucru care ar crea o a treia forţă

potenţială cu o înaltă vibraţie ce ne-ar elibera de această închisoare vibraţională, Matricea;

ne-au impregnat hrana, medicamentele, apa, aerul şi mediul electromagnetic cu chimicale şi frecvenţe menite să ne suprime capacitatea de a experimenta eul nostru multidimensional şi să ne blocheze canalele prin care nivelurile noastre superioare pot comunica cu cel fizic;

ne-au manipulat ADN-ul pentru a estompa această conexiune cu dimensiunile superioare. Planul pentru codul genetic care ne este vândut ca modalitate de prevenire a bolii au un cadru şi o motivaţie mult mai sinistre;

au realizat ritualuri satanice malefice în puncte importante de vortex energetic pentru a menţine scăzută frecvenţa câmpului energetic global - câmpul în care acţionăm. Astfel, propriul câmp energetic poate fi suprimat vibrational prin simplul fapt că trăim într-un mediu vibrational inferior;

au creat războaie şi conflicte la toate nivelurile societăţii şi au adus dependenţa şi insolvabilitatea financiară pentru a ne menţine într-o stare de vibraţie inferioară de teamă, mânie, resentiment şi frustrare.

Închisoarea vibrational

Această manipulare, împreună cu iluzia fizică, înseamnă că putem accesa numai o parte din conştiinţa noastră potenţială. Ne aflăm practic într-o închisoare tfibraţională, deconectaţi prin toate aceste metode de oceanul multidimensional care suntem cu adevărat. Aceste entităţi astrale lucrează pentru a menţine şi extinde această situaţie şi astfel menţine şi extinde controlul miliardelor de fiinţe prinse în iluzie. În acelaşi timp, energia emoţională de vibraţie inferioară generată de iluzie vibrează în spectrul de frecvenţe astral inferior. Aceasta înseamnă că se creează un ciclu în care manipulatorii astrali îşi folosesc energia pentru înscenarea de evenimente fizice, care produc reacţii emo-

ţionale ce generează energie emoţională. Aceasta ajunge în dimensiunea astrală de unde entităţile astrale o reciclează şi alimentează mai departe ciclul. În filmul The Matrix, se spune că trăim într-o lume de vis generată de computer care ne ţine sub control şi care foloseşte oamenii drept baterii. Simbolic este corect. Singurii care se pot exclude din acest ciclu suntem noi, prin conştientizarea iluziei şi întreruperea generării de energie către reptilieni. În The Matrix Morpheus îi spune iniţiatului său, Neo:

"...eşti un sclav, Neo. Ca oricine altcineva te-ai născut în sclavie. Te-ai născut într-o închisoare pe care nu o poţi mirosi, gusta sau atinge - o închisoare pentru mintea ta. Din nefericire nu se poate spune nimănui ce este Matricea - trebuie să o vezi tu însuţi... Încerc să-ţi eliberez mintea, Neo. Dar nu-ţi pot arăta decât uşa. Tu trebuie să treci prin ea."

Sau ce scria dr. Gordon Allen în cartea sa Enigma fantastică, după un studiu realizat vreme de-o viaţă:

"Scopul de astăzi este acelaşi cu cel din vremea magicienilor-savanţi din vechime, anume scopul preoţimii care deţinea controlul în vechiul Egipt, scopul cezarilor, al bisericii romano-catolice sau al Inchiziţiei. Controlul ecleziastic al diferitelor familii domnitoare avea ca scop controlul popoarelor în corpul lor material din acest plan terestru... Filosofii orientali spun că la originea controlului secret (sau ocult) se află un popor. Popoarele trec la război pe pământ pentru a reflecta anumite războaie din ceruri.",n

Cred că aici se aplică miturile şi legendele în care conştiinţa este prinsă în acest spectru fizic dens de frecvenţe, iar odată cu diminuarea frecvenţei proprii de vibraţie, conştiinţa nu s-a mai putut desprinde de acesta. Vorbim de perioada de acum milioane şi chiar miliarde de ani. "Căderea omului" a fost probabil o cădere vibraţională. Desigur că nu excludem posibilitatea ca în

primele etape a ceea ce cunoaştem că au fost Lemuria şi Atlantida să se fi manifestat fenomene din realitatea celei de-a patra dimensiuni, şi nu din a treia. Spectrul celei de-a patra dimensiuni este foarte apropiat de aceasta şi este foarte posibil ca evenimentele desfăşurate în acea perioadă de către societăţile antice sau aspecte ale acestor evenimente să fi devenit din ce în ce mai dense, până când vibraţiile au intrat în realitatea tridimensională. Ajunşi aici, tentaţiile şi limitările acestor vibraţii foarte joase cu toate senzaţiile fizice aferente au devenit ca o dependenţă pentru conştiinţa care le experimentează.

Fiziciană de origine italiană Giuliana Conforto scrie în LUH, Man's Cosmic Game (n.tr. LUH, Jocul cosmic al omului):

“Corpul uman este alcătuit din materie fizică, starea solidă a substanţei cosmice. Gând, informaţie.

Numeroasele universuri paralele sunt astfel diferite moduri de gândire sau software: fie rigide, duale, tipice stării solide, fie mai fluide şi astfel acordate la unicitatea cosmică. Scăzându-şi temperatura dintr-un * univers paralel mai fierbinte, corpul uman a trecut printr-o tranziţie care i-a solidificat substanţa şi a închistat modul de gândire. Dacă este aşa, înţelegem de ce corpul uman “se poate înălţa” iarăşi, după cum sugerează multe tradiţii hermetice.”"

Mai sunt unii care cred că la moartea trupului fizic conştiinţa se întoarce într-o lume minunată celestă. Personal eu nu accept acest fapt ca firesc. Moartea nu este leacul ignoranţei, iar când părăsim această lume la moartea corpului fizic, gravităm în jurul focarului nostru de conştiinţă. Starea noastră vibraţională este cea care hotărăşte unde ne îndreptăm. Dacă suntem întruparea iubirii pure, ne debarasăm de învelişurile noastre exterioare, păpuşile ruseşti, iar conştiinţa noastră devine acea scânteie de iubire pură care impregnează întreaga

existenţă. Dacă încă mai suntem zdravăn prinşi în iluzie, precum cei mai mulţi oameni, probabil că nu vom trece mai departe de lumile astrale, deoarece starea noastră vibraţională ne ţine aici. Când sataniştii pactizează cu entităţile demoniace şi semnează înţelegeri cu propriul sânge, atunci încheie un contract vibrational. În schimbul manipulării demoniace ei primesc putere şi tot ceea ce doresc în această lume, iar sataniştii convin ca demonii lor să îi ia în stăpânire la părăsirea acestei lumi fizice. La moartea trupului, sataniştii într-un astral inferior sau a patra dimensiune inferioară. Cu cât mai multe suflete (energie) se acumulează în spectrul de frecvenţe al entităţilor demoniace, cu atât mai mare devine închisoarea vibraţională care înconjoară sau impregnează a treia dimensiune. Cei care nu sunt satanişti, dar sunt ferm controlaţi de iluzie, părăsesc această lume fizică şi acced la niveluri mai înalte ale spectrului de frecvenţe astrale şi experimentează o altă iluzie. Eu cred că cei mai mulţi oameni de pe această planetă sunt prinşi într-un ciclu al reîncarnărilor dintre iluzia astrală şi cea terestră şi înapoi.

În cele din urmă, oamenii devin detaşaţi vibrational de dimensiunile lor superioare şi acţionează virtual ca fragment complet separat sau “suflet pierdut”. Aceasta este situaţia creată de entităţile din a patra dimensiune inferioară. Conştiinţa se încarnează din lumi superioare pentru a încerca să demaşte iluzia care o subminează, dar multe asemenea fiinţe sunt prinse în iluzie şi uită de ce au venit. Acestea sunt nişte lecţii dure, deoarece vibraţiile sunt lente şi de aceea energia este densă. Dar când ne putem focaliza conştiinţa şi realitatea în corpul fizic, ne conectăm la conştiinţa (energia) dimensiunilor superioare şi creştem conştientizarea iluziei şi frecvenţa câmpului vibrational terestru. Ajungând într-o stare superioară, suntem în această lume, dar nu îi aparţinem.

Ce înseamnă asta? Ne aflăm într-o închisoare a vibraţiilor inferioare - Matricea - şi trăim o iluzie zilnică. Este iluzia care regizează întregul spectacol, iar Iluminaţii au programat mass-media, ştiinţa, educaţia, religia, medicina, finanţele şi afacerile, întregul sistem grotesc, pentru a ne asalta mintea conştientă şi inconştientă cu mesaje menite să programeze iluzia din ce în ce mai adâncă în simţul nostru al realităţii. Crezând în asta, cu foarte puţine excepţii, nu ne vom elibera niciodată. Scopul general al planurilor Iluminaţilor este manipularea imaginii despre sine a omenirii. Fără acest lucru, planurile lor devin imposibile. În ultimele două capitole voi oferi câteva sugestii despre cum putem ieşi de aici, dar alegerea noastră este foarte clară: existenţa în Marea Iluzie sau existenţa în Marele Infinit. Altfel spus: Închisoarea sau paradisul? Cine alege paradisul are multe de făcut.

CAPITOLUL 17 - Păzitorii porţilor

"Matricea este un sistem, Neo, iar acest sistem este duşmanul nostru. Ce vezi când eşti în Matrice? Oameni de afaceri, profesori, avocaţi, tâmplari, minţile celor pe care încercăm să îi salvăm. Dar până atunci, aceşti oameni fac parte din sistem şi asta îi face inamicii noştri. Trebuie să înţelegi că mulţi dintre aceşti oameni nu sunt pregătiţi să fie deconectaţi. Şi sunt foarte mulţi... sunt dependenţi fără speranţă de sistemul pentru a cărui protecţie vor lupta. " Morpheus în filmul The Matrix

Un citat profund şi un rezumat excelent al dilemei noastre. Eu nu văd oamenii conectaţi la Matrice ca inamici personali, deoarece aprecierea acestor circumstanţe drept conflict sau război între "noi" şi "ei" confirmă gradul nostru de "conectare" la Matrice. "Noi contra lor" este o gândire matricială, o percepţie

matricială. Nimic nu este o luptă, deoarece întotdeauna devii ceea ce combaţi în luptă.

Dar oamenii cu gândire matricială sunt în mod clar inamicii libertăţii lor şi a libertăţii tuturor celor din Marea Iluzie. Ei sunt paznici ai Matricei, suprimând zilnic gândurile, dorinţele, oamenii şi informaţiile care ne pot sau îi pot elibera. Desigur, agenţii conştienţi ai Iluminaţilor sunt plasaţi în poziţii de putere economică, în afaceri, mass-media, politică, armată sau justiţie pentru a menţine "turma" laolaltă din punct de vedere mental şi emoţional. Dar ei nu pot face acest lucru singuri. Ei trebuie să manipuleze oamenii pentru ca aceştia să se suprime singuri. Oamenii sunt al doilea rând de paznici, dar ei nu ştiu ce păzesc sau de ce o fac. Sunt nişte automate, făcând ceea ce li se spune fără a lua în considerare posibilitatea de a gândi singuri şi interpreta corect o situaţie. Totul pentru ei este în alb şi negru. Fiecare persoană "conectată" este un inamic sau un potenţial inamic al libertăţii, dar unii sunt-chiar incredibil de entuziaşti sau, altfel spus, mult mai profund prinşi în iluzie decât alţii. Dacă vrem să ieşim din această închisoare vibraţională trebuie să renunţăm imediat la rolul de agenţi ai poliţiei gândirii. Pentru a fi liberi trebuie să încetăm să mai jucăm rolul de "câine de pază". Pentru a fi liberi trebuie să redăm libertatea celorlalţi. Este foarte simplu şi totuşi foarte dificil pentru oameni în starea lor hipnotică din prezent. Încetăm să mai fim câine de pază atunci când conştientizăm că suntem un câine de pază şi de asemenea că suntem orbi prin dorinţa proprie de control asupra vieţilor şi gândurilor celorlalţi. Întreabă pe cineva dacă crede în libertate şi cei mai mulţi vor răspunde afirmativ. Cu toţii credem în libertate în mod reflex, dar întrebarea este dacă şi trăim libertatea în care credem, în viaţa de zi cu zi. Dacă într-adevăr am face asta, această carte, ca multe altele,

nu şi-ar mai avea rostul. Am fi deja liberi şi cuplaţi la un paradis multidimensional.

Cine sunt însă paznicii Matricei? Cine sunt gardienii închisorii, păzitorii Marii Iluzii? Noi suntem.

Părinţii, rudele şi preoţii paznici

Cred că dorinţa de libertate pentru copiii noştri este în asentimentul tuturor. Atunci de ce nu le permitem să trăiască în libertate? Condiţionarea dintre generaţii prin părinţi este una dintre cele mai mari activităţi de pază. Orice părinte creştin, musulman, simpatizant al vreunui partid politic, rasist, muncitor, intelectual, om de vază, condiţionează mereu prin insistenţa autorităţii asupra progeniturilor lor. Copiii sunt condiţionaţi ca reflexii ale părinţilor, iar presiunea de a fi ca ei poate fi uneori enormă.

Ideea că un creştin, musulman, evreu sau hindus trebuie să respecte dreptul copiilor lor din naştere, de a-şi alege convingerile fără a fi presaţi să se conformeze credinţei părinţilor lor, nu e pe placul unor asemenea oameni. Cei mai mulţi nici nu pot concepe un asemenea nivel de respect mental şi emoţional pentru copilul lor, pentru libertatea sa de gândire şi exprimare. După cum spuneam la începutul cărţii, am dezbătut la Oxford Union, cu un fost rabin-şef al Marii Britanii, diferenţa dintre informare şi îndoctrinare. “Cum îmi pot ajuta cel mai bine copiii”, a spus el, “dacă nu îi cresc să înveţe ce este bine?” Nu, domnule, ceea ce crezi TU că este bine. Asta nu înseamnă să-l informezi despre părerea ta, rabinule; este îndoctrinarea credinţei tale în timp ce suprimi şi discreditezi toate celelalte versiuni ale realităţii. Este control mental. Preoţi, rabini, episcopi, sunt toţi “paznici profesionişti” care lucrează pentru cei ce controlează Matricea. Totuşi, cei mai mulţi dintre ei sunt èi înşişi vrăjiţi de Matrice, încât nici nu sesizează acest fapt. La fel şi cu cei mai mulţi părinţi. Părinţii condiţionaţi de părinţii lor, condiţionaţi şi ei de ai lor şi

aşa mai departe, decid adesea ce este mai bine pentru copiii lor după ce aceştia părăsesc cuibul familial.

Am întâlnit odată o persoană de peste 60 de ani care încă mai trăia cu vina de a nu fi reuşit să facă ceea ce dorise tatăl ei. Dacă este un aşa mare părinte dictator şi manipulator emoţional, atunci chiar merită să fie dezamăgit, pentru că sper să-i prindă bine. Dar câţi dintre noi nu facem ceea ce vrem cu vieţile noastre, deoarece ne temem de ceea ce spun părinţii noştri sau pentru că nu vrem să-i dezamăgim? Ei fie pot alege să ne respecte pentru ceea ce suntem, fie ne pot lăsa în pace. Este alegerea lor. Este foarte important să ne detaşăm de cercul vicios de teamă, vinovăţie şi nevoia de a fi aprobat, care domină multe relaţii copil-părinte şi continuă mult după ce copilul devine adult. Ei nu ne sunt părinţi decât conform realităţii din Matrice. Ei sunt cei care ne-au dat forma fizică şi cu care ne-am petrecut anii noştri de formare. În această lume ei sunt apropiaţi genetic, dar nu sunt neapărat apropiaţi şi prin legătură energetică vibraţională. Obsesia de a nu face ceva care să deranjeze părinţii sau pe cei din jur este mentalitate matricială, o parte a închisorii care ne ţine pe loc.

La fel se petrece şi cu soţii/soţiile, partenerii şi copiii. Analizează-ţi propria situaţie.'Este un Alcatraz mental şi emoţional. Astfel, o relaţie poate fi transformată într-o sentinţă de închisoare, un mariaj şi o familie într-o celulă de închisoare. Nu mă înţelege greşit. Nu mă refer la violenţă sau nefericire, ci la faptul de a exprima ceea ce eşti, de a spune ce gândeşti, de a-ţi trăi propria unicitate, fără a te cenzura din cauza celorlalţi. Adică să încetezi ceea ce faci pentru că aşa trebuie; să renunţi la planurile care nu sunt ale tale şi să fii aşa cum eşti tu de fapt. Dacă lor nu le place, e problema lor şi va trebui să găsească pe cineva care li se potriveşte mai bine. Dacă nu, şi dacă insistă să-ţi ascunzi fiinţa adevărată pentru a

le face lor pe plac, atunci sunt paznici fără simbrie şi inconştienţi ai Matricei.

Acest mecanism este cu dus şi întors, deoarece toţi sau aproape toţi sunt preocupaţi de propria lor libertate, dar ce se petrece cu libertatea celorlalţi? De câte ori îţi impui voinţa sau realitatea asupra celorlalţi?

Am vorbit la unele conferinţe publice menite să promoveze “libertatea”. Însă cei mai mulţi care au aplaudat, cât şi organizaţiile care au promovat acele conferinţe, nu şi-au dorit libertatea, deoarece nu făceau faţă libertăţii. Cei mai mulţi nici măcar nu ştiau ce este, iar cei care aveau totuşi o vagă idee despre aceasta au fost înspăimântaţi de implicaţiile sale. Organizatorii erau speriaţi că voi folosi cuvântul care începe cu “E", extraterestri. Nu le păsa dacă informaţiile despre extraterestri erau adevărate sau nu. La fel şi lucrurile pe care le spuneam. Atâta vreme cât nu deranjam publicul, pe care organizaţiile îl foloseau şi îl manipulau fără milă pentru a scoate profit, cui îi păsa? Sunt sigur că mulţi dintre participanţi sunt încă manipulaţi şi încă ovaţionează libertatea pe care şi-o doresc - libertatea de a auzi pe cineva care le susţine credinţele şi libertatea de a-i suprima pe cei care au o părere diferită. De fapt, aceasta este “libertatea” dorită de cei mai mulţi oameni. Am observat un alt grup înfiinţat în Arizona, în cadrul căruia se vorbea despre libertate faţă de sistem, libertate de exprimare şi toate lucrurile obişnuite cu care oamenii sunt atraşi în acest labirint. Ei spuneau că organizaţia a fost creată cu scopul promovării libertăţii, când în realitate a fost creată pentru acumularea de bani. Nu e nici-o problemă dacă este aşa, dar măcar să fie sinceri şi să nu inventeze lucruri neadevărate. Toate aceste operaţiuni “financiare” şi cea mai mare parte a publicului sunt paznici mascaţi în promotori ai libertăţii şi, prin aceasta, ei sunt poate cei mai păcăliţi.

Cel mai mare dar pe care îl putem oferi copiiilor noştri este libertatea de a gândi singuri, chiar dacă nu suntem de acord cu ceea ce cred ei; să-i încurajăm să pună la îndoială, să citească şi să ajungă la propriile lor concluzii; să respecte dreptul lor de a fi diferiţi fără a simţi nevoia de a ne impune credinţele noastre pentru că noi ştim mai bine. Evident, atunci când e cazul, trebuie să le atragem atenţia asupra comportamentului lor injust şi neplăcut care îi afectează pe ceilalţi. În opinia mea trebuie să îi încurajăm să-şi elibereze mintea şi să se deschidă spre toate posibilităţile. Prea mulţi părinţi sunt preocupaţi de ceea ce cred vecinii, prietenii şi profesorii despre copiii lor, decât de ceea ce cred copiii despre ei înşişi şi despre lumea în care trăiesc. Trebuie să imprimăm copiilor tendinţa de a gândi ceea jce oficial este de negândit şi să pună mereu la îndoială ceea ce în mod oficial trece ca fiind sigur. Dacă nu ne eliberăm copiii, cădem încă de la primul pas pe drumul spre libertate.

În relaţiile noastre personale, trebuie să ne eliberăm de tiparele relaţionale. Suntem încătuşaţi de tipare şi aşteptări; cine creează tiparele? Sistemul, Matricea. De îndată ce avem aşteptări şi vreun plan bine pus la punct pentru iubire sau pentru orice gen de relaţie, suntem încătuşaţi de acea formă-gând. Ea devine centrul de unde se judecă totul. Dacă relaţia ia o altă expresie, suntem dezamăgiţi; poate fi perfectă pentru creşterea şi dezvoltarea personală, dar este totuşi un tipar. “Nu mă săruţi şi nu mă ţii de mână ca perechea de vizavi”. Poate fac asta pentru că nu sunt perechea de vizavi, ci pentru că sunt eu însumi. În mod ironic, relaţiile tipice sunt de obicei cele mai fragile şi superficiale, deoarece sunt deseori bazate pe imagine şi expresie decât pe substanţă. Relaţiile sunt totul. Relaţiile dintre planete şi stele, apă şi aer, rece şi cald, gând şi energie, creează şi schimbă constant lumea din jurul nostru. Relaţiile sunt exact cele care fac posibilă creaţia, iar relaţiile umane

sunt o expresie a creaţiei. Acesta este singurul mod în care învăţăm şi creştem, dar dacă regulile tipice descriu relaţiile şi direcţia spre care se îndreaptă ele, ridicăm imediat bariere în faţa altor experienţe potenţiale şi, prin urmare, în faţa unei mai mari înţelegeri. Cursul vieţii ne duce spre ceea ce avem nevoie şi spre persoanele cu care să experimentăm, iar fluxul vine din interiorul nostru. De îndată ce planificăm ce trebuie să urmeze, provocăm acel flux misterios care poate avea alte planuri pentru noi. Aceasta creează o luptă între fluxul interior şi cerinţele modelului exterior, conştient, din care rezultă un singur învingător. Îmi plac situaţiile armonioase, dar relaţiile oferă mai mult decât modelele clasice şi deseori experienţele lor sunt departe de a fi plăcute. Dar dacă există cu adevărat iubire între doi oameni, cuplul lor poate supravieţui şi creşte enorm din acele provocări, deoarece indiferent ce se petrece nimic nu va distruge acea relaţie. Iubirea adevărată nu este conştientă, este dincolo de limitele minţii conştiente şi dincolo de cuvinte. Cred că am pierdut legătura cu sensul adevărat al iubirii, iar în locul lui am creat o iluzie a iubirii în care am confundat-o cu tiparul pur tridimensional. În mentalitatea New Age, îmbrăţişarea oamenilor face parte din persoana, tiparul, uniforma mentală şi emoţională a unei "persoane iubitoare". Am văzut mulţi adepţi New Age îmbrăţişând oameni de dragul publicului, când de fapt ei se urăsc de moarte în restul timpului. Am cunoscut multe relaţii "dulci" care erau perfecte la suprafaţă şi admirate: "Ce pereche minunată, sunt atât de îndrăgostiţi, este clar, nu?" Iar la primul semn al vreunei probleme, relaţia pică, deoarece este construită pe nisip şi situaţia iese din tipar. Vorbind după despărţire cu protagoniştii unor astfel de situaţii, am descoperit o lipsă de legătură profundă interioară, care ar fi trebuit să fie indestructibilă. Se spune că doi oameni aflaţi într-o relaţie, ar trebui să-şi spună de fiecare dată "te iubesc" atunci când, nu

contează din ce motiv, pleacă unul de lângă celălalt. E foarte uşor să spui “te iubesc” fără să o simţi. Mulţi oameni fac asta zilnic, dar doar pentru a obţine ceea ce vor. Şi câţi nu urmează tiparul, şi totuşi simt o iubire imensă pentru o altă persoană şi o arată în multe alte moduri? Am văzut un citat care spunea că “doar pentru că nu te iubesc aşa cum vrei, nu înseamnă că nu te iubesc aşa cum sunt eu”. Nevoia de a auzi mereu “te iubesc” sau semnele de afecţiune în public pot spune mai mult despre nesiguranţa unei persoane decât mărturisirea iubirii pentru acea persoană. Dacă ai alege, ai avea mai degrabă o relaţie tipică ce se duce de râpă în momente dificile sau una adevărată în care partenerul îţi stă alături în orice situaţii, fără a spune mereu “te iubesc”? Uneori le avem pe ambele, şi este extraordinar dacă asta îţi doreşti, dar există multe alte expresii ale iubirii care nu vin împreună cu fel de fel de reguli.

Am fost căsătorit cu Linda timp de 29 ani şi, chiar dacă nu mai suntem căsătoriţi, încă suntem apropiaţi la nivel profund, dincolo de ideea prostească de a fi oficial “împreună” conform unei hârtii cu antet. Vom rămâne astfel împreună mereu ca urmare a experienţelor comune foarte dureroase care au rupt tiparele şi aşteptările noastre în 1991. Ea ştie că o voi susţine mereu şi oriunde, şi la fel ştiu că face şi ea pentru mine. Dacă ar fi fost o relaţie tipică, s-ar fi terminat după 10 ani. Dar nu a fost şi nici nu este, de aceea a trecut prin multe şi a crescut, în ciuda schimbării ei de formă. Experienţele pe care le-am avut şi pe care le-am trecut cu bine, ne-au făcut mai puternici, mai înţelepţi. Cel mai important este că cei mai mulţi oameni şi-au exprimat puterea lor interioară, încrederea şi respectul pentru cine suntem. Acesta a fost cel mai bun motiv pentru ceea ce am experimentat: Întărirea noastră emoţională şi eliberarea noastră ca “eu” unic, fără să ne sprijinim de alţii ca de nişte cârje emoţionale. Din punt de vedere

emoţional, m-am sprijinit de Linda timp îndelungat. Nu şi acum. Şi ea s-a sprijinit de mine, însă nu şi acum. Toţi suntem provocaţi să devenim întregi şi atragem relaţii care ne ajută în acest scop. Asemenea relaţii urmează rar tiparele condiţionate. Este distractiv să vezi că emitem nişte adevăruri uimitoare fără a le sesiza în cuvintele din fiecare zi. Ca atunci când vorbim despre partenerii noştri ca fiind “cealaltă jumătate”. Asta şi sunt pentru cei mai mulţi oameni, mai mult sau mai puţin din “cealaltă jumătate”. În majoritatea relaţiilor, partenerul manifestă o energie pe care noi înşine nu o putem accesa. De aceea, opuşii se atrag. Masculinul este echilibrat de feminin, iar acesta este echilibrat de masculin. Accesăm partea din sine care are nevoie să fie echilibrată de un partener pentru a forma un fel de “întreg” - cealaltă jumătate.

Mai devreme am scris despre cele două polarităţi, masculin şi feminin, care fuzionează creând o a treia forţă cu un potenţial creator fantastic, care ne poate scoate din modul vibrational al Matricei. De aceea, Iluminaţii se străduie de mii de ani să menţină separarea dintre masculin şi feminin, pentru a menţine astfel dualitatea. Cele mai multe relaţii nu creează “întregul” vibrational necesar şi nici fuziunea necesară declanşării celei de-a treia forţe în splendoarea ei. Relaţiile de astăzi, aşa cum le ştim, nu sunt o problemă pentru controlul lor. De fapt, relaţiile masculin-feminin aşa cum sunt ele percepute acum sunt instrumente ale Matricei. Chiar întregirea celor două jumătăţi nu este scopul suprem în drumul nostru spre libertate - ci unul care devine UNUL. Unii cred că relaţia “spirituală” ideală este cea în care cele două polarităţi devin un întreg în care masculinul şi femininul creează a treia forţă, în care doi oameni compatibili se reunesc. Am crezut acest lucru pentru ceva timp, dar este numai o parte a realităţii. Cele două jumătăţi întregite lasă pe cei doi ca oameni

mai puţin întregi. Noi suntem totul. Faptul că avem un trup masculin nu înseamnă că nu dispunem interior de aceeaşi energie potenţială feminină ca şi femeile. La nivel de conştiinţă, suntem masculin şi feminin deopotrivă. Fiinţele care trăiesc într-un trup feminin posedă în aceeaşi măsură energia potenţială masculină ca şi bărbaţii. Dar rolurile noastre condiţionate din Matrice sunt menite să scape din vedere aspectul feminin - “eşti macho, nu ai voie să plângi” - şi viceversa, aspectul masculin al femeilor “fetiţe cu păpuşi şi femei care au grijă de bucătărie”.

Aici suntem provocaţi să accesăm toate aspectele posibile ale fiinţei noastre pentru a deveni “întreg”, echilibrat interior, fără nevoia de a găsi “cealaltă jumătate” exterioară. Cea de-a treia forţă se manifestă atunci în interiorul nostru, iar relaţiile sunt interacţiunea dintre doi oameni întregi şi nu a două jumătăţi care-şi caută echilibrul în exterior. Aceste relaţii se bazează pe respect reciproc pentru întregimea şi individualitatea celuilalt. Dacă nu-şi îndeplinesc tiparul, e bine, deoarece oamenii întregi nu doresc o relaţie tipică. Ei vor să fie o expresie vibrantă, întreagă, individuală, unică a tot ceea ce există. Dacă nu se sărută în pragul uşii şi nu-şi spun “te iubesc” atunci când pleacă de lângă celălalt, nu contează, deoarece sunt ei înşişi. Nu înseamnă că nu se iubesc în felul lor. Tiparele sunt baza Matricei, iar fără ele structurile ei cheie se prăbuşesc. Relaţiile aşa cum sunt percepute, dorite şi cerute în prezent, servesc Matricei de minune, deoarece ele suprimă ceea ce este necesar partenerilor să atingă întregul prin ele însele. De îndată ce tiparele încep să-l afecteze pe partener, intervine presiunea interioară şi exterioară, de a suprima experienţa şi de a rămâne în “celula închisorii”. Fără încetarea acestei atitudini, Matricea va continua să se menţină atât cât se menţine şi atitudinea. Va produce întotdeauna relaţia tip “paznic”, în care fiecare îl va ţine

pe celălalt în servitute mentală şi emoţională, în timp ce numeşte acest lucru iubire şi relaţie ideală.

Mai există şi un alt aspect al acestei mici nebunii, numite iubire. Oamenii vorbesc mereu despre iubire, dar ce este ea, care este semnificaţia ei? “Iubirea este să nu fi nevoit să spui că-ţi pare rău”, este una dintre definiţiile pe care le-am auzit. Totuşi, alţii cred că este de dorit să-ţi ceri iertare. Deci, avem diferite definiţii ale iubirii. Cine are dreptate? Depinde de propriul tipar şi de perspectiva abordată. Există diverse definiţii ale iubirii; aproape fiecare om are câte una şi asta pentru că iubirea nu se poate defini. Ea doar este şi se exprimă pe sine însăşi în modalităţi infinite, cele mai multe fiindu-ne necunoscute în Marea Iluzie. Şi mai trebuie să întrebăm ceva: care nivel al persoanei exprimă iubirea într-o relaţie?

Aspectul nostru fizic este numai o proiecţie holografică a fiinţei noastre superioare în acest spectru de frecvenţe. Nivelul nostru fizic este experimentatorul şi cel care dăruieşte experienţa. Noi nu suntem asta. Noi suntem tot ceea ce există. Dorim o relaţie cu o imagine holografică după un tipar condiţionat? Sau una cu conştiinţa multidimensională a partenerului nostru, relaţie care va fi întotdeauna sursa experienţei - iubirea - necesară deschiderii inimii şi minţii noastre spre potenţialul pe care îl avem? Poate nu ne va plăcea experienţa, dar din lumile de dincolo de aceasta, ea este dăruită cu iubire, deoarece este necesară eliberării noastre de iluzie. Ne dorim angajamentul confortabil şi previzibil pentru ceva pentru care nu poţi da nici-o garanţie? Sau drumul neprevăzut, fără garanţii, lung şi sinuos care ne duce spre libertatea multidimensională? Aceste două perspective vor judeca relaţia de iubire în moduri foarte diferite, din unghiul diferitelor lungimi de undă şi universuri. Atunci când cineva ne dăruieşte o experienţă neplăcută şi nu respectă “tiparul”, putem fi siguri că

suntem prinşi în Matrice. Cum creştem şi evoluăm? Prin experienţă. Orice experienţă, plăcută sau neplăcută, bună sau rea. De fapt, creştem mai mult din marile provocări, decât din micile obstacole. Deci, cine ne iubeşte la un nivel superior, unde chiar contează? Cei care prezintă provocările din care creştem şi evoluăm, sau cei care respectă tiparul relaţiei ideale, au grijă de noi şi ne feresc de responsabilitate şi provocare? Nimic nu este ceea ce pare.

Profesorii paznici

Pentru Iluminaţi este esenţial ca paznicii lor fie servitorii cauzei în necunoaştere totală a ceea ce fac. Niciun exemplu nu este mai bun decât clasa “profesională” a profesorilor, ziariştilor, medicilor, psihiatrilor, savanţilor, funcţionarilor de bancă etc. Mai sunt şi excepţii, cei care cunosc ce se petrece şi se străduiesc să facă ce pot în limitele impuse de sistem. Aici mă refer la regula generală în limitele căreia trebuie să acţioneze excepţiile. Apariţia sistemului “educaţional” a fost salutată ca un mare pas înainte al societăţii umane. Dar, ca şi intemetul, acesta este o sabie cu două tăişuri, iar tăişul îndoctrinării este mult mai ascuţit decât cel care aduce iluminarea. Da, “educaţia” semnifică într-un fel copiii care învaţă tabla înmulţirii ori să citească şi să scrie. Ceea ce este bine la un nivel de bază. Dar sistemul de “educaţie” este visul oricărui manipulator. Dacă vrei să obţii adulţi care să gândească conform planurilor tale, ce situaţie ideală ai avea? Tot ce ai de făcut este să “educi” copii de 3-4 ani şi să controlezi ceea ce învaţă cel puţin cinci zile pe săptămână, până pe la 20 de ani. Nu ai găsi o structură mai bună de îndoctrinare decât asta. După cum spunea Albert Einstein: “Singurul lucru care nu mă lasă să învăţ este educaţia mea.” Nu avem o educaţie, ci o îndoctrinare printr-un sistem de credinţe - sistemul de credinţe al Matricei. Profesorii sunt paznicii minţii în dezvoltare, descriind oamenilor ce este

realitatea, ce este istoria, ce este adevărat sau fals. În mare parte aceşti profesori nu au habar de ceea ce fac.

Să vedem cum este produs un profesor. Mai întâi trebuie să se descurce bine la examene în liceu şi universitate, altfel spus să fie burete pentru versiunea sistemului despre adevăr şi realitate şi să o poată exprima pe foaia de examen. Apoi trece prin perioada de pregătire, unde învaţă să-şi îndoctrineze elevii cu aceleaşi “adevăr” şi aceeaşi “realitate” cu care au fost ei programaţi. Trebuie să fii un bun burete în şcoală şi universitate şi să treci examenul sistemului prin condiţionarea ta, înainte să te califici ca doctor, savant, ziarist sau politician. Cei care se descurcă la examenele sistemului doar confirmă nivelul de îndoctrinare, celula închisorii mentale care rămâne intactă pentru restul vieţii la cei mai mulţi oameni. Copiii şi tinerii care cercetează singuri, gândesc independent, pun la îndoială şi oferă o altă realitate decât “norma” îndoctrinată, nu trec examenele şi reprezintă o “influenţă distructivă în clasă”. Toate acestea sunt decise de vârful piramidei “educaţionale” şi dictate celor din eşalonul inferior. Iar cei mai mulţi profesori se supun orbeşte acestui sistem. Astfel se menţine neschimbat acest mod “profesionist” de a preda, iar orice element rebel este pur şi simplu eliminat. Profesorii predau ceea ce li se spune; ziariştii scriu în limitele dictate de editor; editorul publică în limitele impuse de proprietar; savanţii dau o versiune a realităţii şi posibilităţii în limitele “ştiinţei” oficiale; medicii tratează pacienţii cu medicamentele tradiţionale sau cu bisturiul, metode dictate de organizaţia medicală... Peste tot este la fel. Cei puţini din vârf dictează, iar ceilalţi fac ceea ce li se spune.

Relaţiile profesor-elev sunt aceleaşi la un nivel inferior al piramidei. Copiii îşi dau seama repede că viaţa este mai simplă dacă nu pui la îndoială ceea ce auzi şi accepţi. Eu ştiam instinctiv de mic că în şcoli se produc

clonele de mâine. De aceea, am fost încă de la început un rebel. Nu am susţinut niciodată un examen mai important (şi nu am luat vreunul), nu am mers la facultate şi întotdeauna am învăţat când şi cât am vrut. Profesorii sunt paznici-cheie ai Iluminaţilor, deoarece cei mai mulţi sunt incredibil de neinformaţi despre o realitate mai profundă a lumii. Ei ştiu ceea ce sunt condiţionaţi să ştie. Profesorii, ziariştii, savanţii, doctorii şi politicienii bine informaţi sunt ultimul lucru de care are nevoie Matricea. Informarea nu face bine carierei, profesorii informaţi care înţeleg că sistemul este o maşină de îndoctrinare, îţi pot spune consecinţele provocării lor. Sistemul "educaţional" este o bandă transportoare bine unsă care absoarbe minţi virgine la un capăt şi scoate adulţi programaţi la celălalt. Sunt unii care supravieţuiesc cu procesele de gândire intacte, dar sunt puţini. Pentru ceilalţi, singura speranţă este să se deprogrameze de îndoctrinarea care i-a "educat". În Statele Unite şi alte părţi ale lumii îndoctrinarea copiilor de către părinţi se realizează chiar acasă; în plus părinţii îşi iau un al doilea sau al treilea loc de muncă cu scopul de a face economii pentru copiii care vor primi un plus de îndoctrinare într-un colegiu sau facultate. Rotiţele se învârt şi toţi îşi joacă rolul, îndoctrinându-i pe ceilalţi şi menţinându-i în turmă. Sistemul este atât de bun, încât toţi cred că este spre binele copiilor lor.

Paznicii din poliţie şi armată

Poliţia, armata, oficialii guvernamentali şi "angajaţii civili" sunt în prima linie de impunere a politicii Iluminaţilor asupra populaţiei globale. Voi descrie "democraţia", cuvânt care a devenit interschimbabil cu "libertate" în propaganda Iluminaţilor. Mă întreb dacă asta înseamnă libertate: mai întâi alegi un guvern prin vot o dată la patru-cinci ani, hotărând între două-trei măşti ale aceleiaşi feţe a Iluminaţilor. Apoi, aceste guverne fac tot ceea ce le place pe perioada mandatului

lor şi nu pot fi schimbate “legal” decât la următoarele simulacre de alegeri, dacă într-adevăr vrem “schimbarea”, prin alegerea altor măşti ale Iluminaţilor. Guvernele dau legi în care nu te poţi implica, iar prin majoritatea parlamentară de votanţi care se cred “politicieni”, ei pot transforma orice în “legi”. Odată cu aceasta, apare pe scenă mai multă “carne de tun” - paznicii - pe care îi numim poliţie şi armată. Ei nu pun întrebări, doar execută ordinele sau mor; nu sunt plătiţi să gândească, ci doar să implementeze legea şi să urmeze ordinele. Plătim pentru utilizarea trupului tău şi a degetului care apasă pe trăgaci, nu pentru creierul tău, soldat! Acum TRAGE! DA, DOMNULE! Dacă nu ar fi atât de tragic, ar fi chiar hilar. Băieţei făcând pe soldaţii pe seama vieţilor altor oameni.

“Soldat, ai lăsat în urma ta o grămadă de cadavre într-o ţară în care ai ajuns abia ieri. Ce ţi-au făcut?

“Ei sunt inamicul, domnule.”

“Ai vorbit vreodată cu ei?

“Bineînţeles că nu, domnule.”

“Nu te-ai gândit vreodată la faptul că sunt ca şi tine, cu familii şi copii şi că aspiră să aibă o viaţă mai bună în faţa dictatorului sângeros, pe care armata ta a fost trimisă să îl apere?

“Nu, domnule.”

“Ai citit vreodată ceva despre ţara unde te afli? “Nu, domnule.”

“Atunci cum ştii că îţi sunt duşmani? “Ofiţerul meu superior mi-a spus, domnule.” “Şi lui cine i-a spus? “Ofiţerul său superior, domnule.” Şi cine este ofiţerul superior al tuturor? “Preşedintele, domnule.” Şi cine-l comandă pe preşedinte? “Poporul, domnule, este democraţie.” “Câţi din “popor” ţi-au ordonat să-i omori pe cei de aici?”

“Păi unul, domnule.” “Cine?”

“Ofiţeml meu superior, domnule.” “Şi lui cine i-a spus?” (vezi mai sus).

Pregătirea militară este control mental pur şi clasic, menit să “spargă” spiritul unui recrut până la a executa, printr-un act reflex, tot ceea ce i se ordonă, oricând şi oriunde. Cu cât regimentul este mai de elită, cu atât mai profund este controlul mental. Pregătirea elitei soldaţilor britanici gen SAS sau Regimentul de Paraşutişti, Delta force sau Beretele Verzi americane, este menită să producă psihopaţi robotici, deoarece aceasta este mentalitatea cea mai potrivită cerinţelor. Gândirea este un lucru greşit în cariera militară. Aceste clone puse sub comanda cuiva sunt folosite la implementarea deciziilor, deseori asupra oamenilor nevinovaţi, decizii luate de reţelele Iluminaţilor din politica globală, Naţiunile Unite şi NATO. Ei sunt poate cei mai apropiaţi de zombi, fără a exclude oamenii inteligenţi, care gândesc şi poartă uniformă. Asemenea oameni există. Dar cu biciul militar aţintit asupra lor, se declanşează programarea, iar paznicii îşi reiau poziţia. Dacă soldaţii şi ceilalţi în uniformă ar refuza să urmeze ordinele fără a întreba de ce, Iluminaţii nu ar putea supravieţui.

Poliţia este în aceeaşi situaţie. Societatea noastră este departe de a se lipsi de poliţie, dar este important ca poliţiştii să gândească prin perspectiva lor şi să evalueze situaţia reală şi nu să implementeze legea strict după litera ei. Sunt unii care urmăresc acest lucru, dar sistemul îi descurajează constant, ca şi profesorii care spun elevilor lor ce să gândească şi ce să întrebe. Multe forţe poliţieneşti au “cote” de menţinut în fiecare lună şi astfel suntem în situaţia jalnică în care mulţi şoferi sunt amendaţi pentru depăşirea vitezei la începutul sau la sfârşitul lunii, pentru că poliţiştii caută să-şi îndeplinească norma de amenzi. Poliţia trebuie să se întrebe ce este mai bine de făcut în circumstanţele date, chiar dacă legea insistă că regulile sunt reguli. Altfel, poliţia nu este

decât un ansamblu de roboţi aflat la comanda cuiva. Gândirea independentă este numită “insubordonare”, ea fiind evidentă la nivelul, să zicem, al parcărilor neregulamentare, în ciuda faptului că nu produc probleme şi că se petrec cu un anume scop. Am ajuns în stadiul în care parcarea “neregulamentară” pentru două minute te poate costa 50 de lire sterline, iar dacă maşina este ridicată, chiar mai mult. Pentru unii, asta reprezintă salariul pe o săptămână din care ar pune mâncare pe masa familiei, în loc să le bage aceşti bani în buzunarele firmelor de “securitate”. Cu cât ridică mai multe maşini, cu atât mai mult câştigă aceste firme. Acesta este unul dintre micile trucuri ale sistemului. Te asiguri că cei care te servesc şi care implementează planurile tale au beneficii financiare. Astfel, sistemul reuşeşte să dezbine şi să domine populaţia prin învrăjbirea între oamenii legii şi victime, şi apoi tragerea de foloase de pe urma victimei. De ce oare dictatorii se asigură că armata este bine plătită? Explozia de legi, reguli şi semne din jurul nostru, care ne spun ce să facem şi ce să nu facem, ne bombardează mintea cu un flux continuu de ordine şi comenzi, programându-ne subconştientul la supunere robotică. Dacă te plimbi pe străzile unui oraş mai mare sau mai mic, dai peste instrucţiuni cu ce să faci sau să nu faci.

Soldaţii, poliţiştii şi oficialii guvernului îşi au puterea dată de “lege”. Ei ştiu că “legea” îi susţine de fiecare dată, chiar când aplicarea ei poate fi nesănătoasă în unele circumstanţe. “Legea” a devenit zeul societăţii. Legile sunt făcute de dictaturi “alese”, sunt implementate de oameni care nu gândesc, ci doar execută, şi apărate de oamenii care sunt condiţionaţi să “respecte legea” şi să fie “buni cetăţeni”. Există cumva vreo închisoare mai evidentă decât cea în care oamenii nu au nimic de spus în privinţa legilor şi aceiaşi oameni cred, deşi legile sunt hilare sau fasciste, că trebuie să fie

respectate? Oamenii trebuie să respecte legile numai când acestea respectă oamenii. “Legea” nu este decât o foaie de hârtie rezultată în urma hotărârii unui grup de politicieni corupţi sau foarte dezinformaţi, care o votează.

Dacă naţiile din Serbia şi cele din Europa de Est ar respecta legile, încă ar mai trăi în dictaturi evidente. fChiar oamenii care spun că legea trebuie respectată s-ar bucura dacă chinezii ar încălca legile lor şi ar răsturna regimul comunist. Ce ipocrizie! Ce autoamă-gire! Singura diferenţă dintre dictatura chineză şi dictaturile “democratice” la nivel de lege este că una este dictatură deschisă, iar cealaltă este una mascată ca libertate. Poliţia şi armata sunt primii “paznici ai porţii”. Ca şi agenţii de circulaţie, poliţiştii, agenţii de securitate şi celelalte “uniforme”, ei sunt cele mai evidente exemple de mase care se supraveghează singure. Ei cred că aplică legea când de fapt legea îi conduce pe ei. Ei nu răspund la ce este corect şi just în anumite circumstanţe, ci răspund în faţa stăpânilor lor care introduc “legea” şi, de fapt, în faţa stăpânilor stăpânilor lor, Iluminaţii.

“Oameni de ştiinţă” paznici

Fundamentul “ştiinţei” a fost creat de Societatea Regală Londoneză inspirată de Francis Bacon. Această “ştiinţă” afirmă că provenim din uitare, avem o “viaţă” fizică scurtă şi apoi ne întoarcem în uitare. Chiar prin propria sa istorie oficială, Societatea Regală confirmă că a fost creată de francmasoni - precum agentul Iluminaţilor Benjamin Franklin. O altă sursă de inspiraţie a fost Isaac Newton, Mare Maestru al societăţii secrete de elită Mănăstirea Sionului, care manipulează în numele descendenţei merovingiene. Newton, ca şi ceilalţi fondatori ai Societăţii Regale, ştia că mare parte din “ştiinţa” oficială este o mare minciună. Asta era şi ideea, să ne vândă o minciună care să ne ţină departe de adevăr. Oamenii sunt mult mai uşor de controlat dacă ei

cred că sunt nişte simple accidente cosmice, care iau naştere prin simple reacţii chimice şi ajung iarăşi în uitare prin moarte. Oamenii conştienţi de infinitatea lor multidimensională sunt mult mai greu de controlat. În plus, nu este oare mai uşor de ascuns faptul că suntem controlaţi dintr-o altă dimensiune, făcându-i pe oameni să creadă că nu există alte dimensiuni şi realităţi? Savantul, ca şi legea, a devenit un "zeu" căruia i se dă dreptul de a fi infailibil în marile întrebări, deoarece el este un savant şi de aceea trebuie să ştie. Savanţii moderni sunt în mare parte bebeluşi în ceea ce priveşte înţelegerea naturii vieţii şi a existenţei şi totuşi insistă cu aroganţă că ei ştiu cel mai bine cum stau lucrurile. Mai rău, oricine din interiorul sau exteriorul cercului lor, care le contestă normele, este supus unor campanii furibunde de ridiculizare şi demonizare. Aproape fiecare descoperire ştiinţifică majoră, inclusiv descoperirea faptului că Pământul este o sferă, a fost primită cu râsete, mânie sau negare de către "savanţii" zilei. Ştiinţa este un club fascist în care toţi membrii trebuie să se solidarizeze sau, dacă nu, li se taie finanţarea şi li se distruge reputaţia. Când Immanuel Velikovsky şi-a publicat cărţile despre devastarea produsă de trecerea lui Venus, el a fost incredibil de demonizat, deoarece a îndrăznit să conteste norma ortodoxiei "ştiinţifice". Marii "experţi" l-au bombardat cu scrisori incendiare pe editorul său, pentru a retrage lucrarea lui Velikovsky. Cum editura publica lucrări "ştiinţifice" oficiale, totul s-a oprit şi drepturile au fost transferate unui alt editor. Editorul adjunct care a sugerat publicarea cărţii lui Velikovsky a fost concediat. Şi asta doar pentru că a fost prezentată publicului o altă părere. John A. Keel scria:

"în retrospectivă, mulţi critici duri ai lui Velikovsky au fost nişte lunatici care au încercat să-l critice fără să se deranjeze măcar să-i citească acea cartea. Ei au fost împotriva cărţii doar pentru că susţinea nişte idei

contrare teoriilor acceptate la acel moment... Cel mai mult le displăcea faptul că era foarte bine scrisă, căci majoritatea oamenilor de ştiinţă scriu foarte prost.”1

Alfred Wegener, meteorolog german, a murit în 1930 după 15 ani de ridiculizare, calomnie şi dispreţ din partea colegilor săi. De ce anume a fost acuzat? A sugerat că Pământul avea odinioară două mase continentale care s-au despărţit în timp pentru a forma mai târziu continentele. Această afirmaţie a fost susţinută cu multe dovezi, dar, pentru că a contestat “norma” oficială, autorul a plătit cu reputaţia sa. Această teorie se numeşte astăzi “Alunecarea Continentală”.2 Ipoteza sa ştiinţifică a fost corectă! După cum spunea Max Planck: “Un nou adevăr ştiinţific nu triumfă prin convingerea adversarilor şi ajutarea lor să vadă lumina, ci prin moartea adversarilor şi apariţia unei noi generaţii care este familiară cu lumina.” Ceea ce se consideră ştiinţă nu este decât o glumă proastă. Cele mai multe eforturi nu vizează răspunsuri la marile întrebări ale existenţei, deoarece banii sunt puţini şi susţinerea este mică. Ştiinţa este ajutată să descopere un nou medicament sau o nouă tehnică industrială care poate aduce avere finanţatorilor. Ea este o maşină de făcut bani, fără a fi susţinută de spiritul deschis al descoperirii. După cum a sesizat Comitetul Congresului în anii '50, finanţatorii cercetării “ştiinţifice” din universităţile americane, fundaţiile scutite de taxe, cum ar fi Fundaţia Rockefeller, dictau rezultatul cercetării chiar înainte să fi început! Fără un astfel de acord, finanţarea nu se realizează (vezi... Şi adevărul vă va elibera). Această politică sugrumă un rezultat nedorit pentru că, după cum spunea Cari Sagan: “Toate anchetele prezintă un element de risc. Nu există garanţia că universul se conformează predispoziţiilor noastre.” întregul sistem “ştiinţific” este astfel structurat pentru a suprima cunoaşterea, nu pentru a merge mai departe, deoarece Iluminaţii doresc

să rămânem în ignoranţa de a nu şti cine suntem şi care este natura vieţii. Dacă destui oameni ar şti adevărul, jocul lor s-ar termina.

Savanţii şi medicii au cele mai închistate minţi de păzitori ai porţii. Sunt şi cei mai importanţi, deoarece ei reprimă natura existenţei multidimensionale ca garanţie a menţinerii noastre în Matrice. Ei sunt consideraţi experţi şi totuşi, ca mulţi profesori, ziarişti şi politicieni, sunt cât se poate de neinformaţi. Întreaga lor structură este menită să îi menţină compartimentaţi în "specialitatea" lor, ca stăpâni parţiali ai unei meserii. Numai unind punctele începem să vedem întreaga imagine, dar cei mai mulţi savanţi îşi petrec întreaga carieră specializându-se într-un singur punct. În Marea Britanie, un paznic de temut este o anume dr. Susan Blackmore, care apare foarte des în presă pentru a respinge orice fenomen "paranormal". Cu cât oamenii experimentează asemenea fenomene, cu atât mai hilare devin "explicaţiile" dr. Blackmore. Dar, întrucât are un titlu "academic", ea pare mai credibilă decât oamenii care au acele experienţe. În numărul din 4 noiembrie 2000 al revistei New Scientist, i s-a dat iar libertatea de a-i discredita pe ceilalţi savanţi care spun că mintea şi creierul sunt două lucruri diferite. Aroganţa cu care mintea ei obtuză respinge tot ceea ce nu intră în norma "ştiinţifică" oficială este incredibilă. Noi, oamenii, suntem singurii care putem opri această suprimare a adevăratei ştiinţe. Trebuie să nu ne mai lăsăm impresionaţi de titlurile cuiva şi să ne focalizăm asupra dovezilor. Suntem încurajaţi să credem că un savant trebuie să ştie mai bine decât un "laic". Doar e savant, nu? În timp ce scriam această carte, un raport oficial britanic a arătat cum "oamenii de ştiinţă" şi "experţii" guvernamentali au indus în eroare publicul britanic în privinţa aşa-zisei boli a vacii nebune transmisibilă la om prin consumul de carne de vită. Savanţii susţineau că aceasta nu se putea

transmite la om şi astfel nu s-au luat măsuri de precauţie, când de fapt orice idiot putea să-şi dea seama că sunt mari şanse ca boala să se transmită, îmi amintesc când am spus asta într-o emisiune BBC despre creşterea animalelor, din 1989, pe când eram purtătorul de cuvânt al Partidului Verzilor. Astăzi încă mai mor oameni din cauza acestei boli. A venit vreun om obişnuit să distribuie Thalidomide, prin ingerarea căruia s-au născut atâţia copii cu malformaţii? Nu, oamenii de ştiinţă au adus acest medicament şi ne-au spus că este perfect sănătos pentru organism.

Lista ororilor provocate de aceşti "experţi" ar putea ocupa o întreagă bibliotecă. Dar masele îi cred fără să le pună la îndoială competenţa şi până când nu încetăm acest mod de gândire, Matricea va rămâne nedemascată pentru cei mai mulţi. Motoul noii şi adevăratei ştiinţe ar trebui să fie cuvintele lui Albert Schweitzer: "...Cei care caută sincer adevărul, nu ar trebui să se teamă de rezultat."

Cenzorii paznicilor

Cenzura este forţa vitală a Matricei. Oprind circulaţia liberă a informaţiei, controlul global este astfel mult avansat. Dacă subliniez un lucru şi reprim părerea contrară, rezultă mulţi oameni care trag concluzii false sau incorecte despre o anumită persoană, eveniment sau posibilitate. Este foarte simplu. Aceasta se petrece atunci când devii cenzor, paznic al porţii, paznic al închisorii din Matrice. Toţi cenzorii sunt prin definiţie aroganţi peste măsură, deoarece ei afirmă că părerea lor trebuie subliniată în defavoarea alteia. Ei cred că au dreptul de a hotărî ce libertate pot avea ceilalţi. Îţi vorbesc din experienţă, deoarece s-au făcut numeroase tentative de cenzură a lucrărilor mele. Cu cât mă apropiam de adevăr, cu atât mai decisive erau acele tentative, mai ales de când am ales să vorbesc şi să scriu despre descendenţii hibrizi reptilieni. Au existat tentative de

închidere a paginii mele web şi de anulare a întâlnirilor publice sau apariţiilor în mass-media. Dacă ceea ce spun este nebunesc şi greşit de unde obsesia de a mă opri?

Îţi ofer câteva exemple a fragilităţii libertăţilor noastre individuale. Tentativele de a mă reduce la tăcere au început pe la mijlocul anilor 1990, când am început să public relatări amănunţite despre conspiraţie în cărţi ca...Şi adevărul vă va face liberi, reeditată şi actualizată de atunci în câteva rânduri. La un moment dat, doi “ziarişti” naivi şi imaturi, John Murray şi Matthew Kaiman, fără a avea vreo dovadă, au hotărât că sunt “antisemit”, pe motivul citării într-una din cărţile mele, The Robots' Rebellion - (n.tr. Rebeliunea roboţilor), a unor fragmente din Protocoalele înţelepţilor Sionului, care au fost, din punctul meu de vedere, formulate de Iluminaţi pentru a arunca vina asupra evreilor. Protocoalele cuprind dezvăluiri detaliate ale tehnicilor folosite pentru îndeplinirea planurilor Iluminaţilor din ultima sută de ani. Pentru Kaiman şi Murray nu a contat că eu le-am numit Protocoalele Iluminaţilor, nici faptul că în carte, ca şi în următoarele cărţi, am subliniat că nu este vorba de un complot evreiesc. Nici măcar faptul că prima ediţie a cărţii...And The Truth Shall Set You Free (n.tr....Iar adevărul vă va elibera) a beneficiat de sprijinul financiar al unui prieten evreu. Cei mai mulţi evrei au fost victime şi nu călăi ai Iluminaţilor. Numai că, ames-tecându-i pe unii evrei precum Kissinger, clanul Rothschild sau Bronfman, cu ceilalţi 95% ne-evrei în decursul anilor, devii considerat “antisemit”. Antisemitismul a fost timp îndelungat primul şi cel mai eficient instrument utilizat de clanul Rothschild şi Bronfman pentru oprirea cercetării activităţilor lor imorale, iar eficienţa acestui pretext le-a permis să continue nestingheriţi manipularea şi abuzarea comunităţii evreieşti, ca şi a altora.

Mai sunt unii evrei curajoşi care încearcă să sublinieze acest lucru. Norman Finkelstein, ai cărui părinţi au avut

de suferit în lagărele de concentrare naziste, a publicat o carte excelentă şi explozivă, numită The Holocaust Industry (n.tr. Industria Holocaustului) (Verso Books, iulie 2000), care dezvăluie cum elita evreiască a exploatat fără milă Holocaustul în scopuri pur financiare şi a refuzat compensarea justă a unor victime reale. Anexa III conţine câteva citate din această carte. Kaiman şi Murray au decis că sunt antisemit şi altceva nu mai conta. Nu lăsa adevărul să strice o poveste bună, mai ales dacă ies şi nişte bani din asta. Brusc au început să apară articole în ziarele naţionale care susţineau că sunt antisemit (fapt care în realitate are sensul de anti-arab!). Ceea ce nu se ştie este că toate acestea au fost scrise de sau cu “informaţii” furnizate de acelaşi duet dezastruos Matthew Kaiman - John Murray. Ca urmare a articolelor lor, întâlnirile mele au fost interzise prin ordin judecătoresc, oamenii nu au mai avut cum să afle modul în care sunt manipulaţi, cum se creează războaiele, cum li se iau libertăţile sau cum mulţi copii sunt torturaţi, abuzaţi şi asasinaţi ritualic.

Toate acestea se petreceau pe la mijlocul anilor '90, iar la unele întâlniri ale mele am avut demonstraţii ale Ligii Antinaziste. Copiii mei au fost crescuţi într-un mod în care rasismul de orice fel este considerat ca fiind prostesc şi ridicol. Fiica mea Kerry sprijinea Liga Antinazistă şi le purta mereu însemnele. Văzând că tatăl ei este ţinta unor asemenea aberaţii, ea le-a aruncat, deoarece ştia că mie îmi repugnă rasismul. Prietenii mei au mers afară şi i-au întrebat dacă mi-au citit cărţile. Nu le citiseră. Dacă mă auziseră vorbind? Nu. Atunci ce căutau acolo? Erau acolo, deoarece citiseră ziarele şi ştiau ce le spuseseră liderii Ligii (vezi secţiunea precedentă despre soldat şi ofiţerul comandant, deoarece nu este nici-o diferenţă). Ei erau doar nişte pioni fără minte într-un joc pe care nu îl înţelegeau, preaplini de propriul simţ al purităţii şi fără a avea în

vedere că se comportau exact ca fasciştii nazişti care opreau întâlnirile publice ce avertizau asupra consecinţelor ajungerii la putere a lui Hitler, înainte ca aceasta să aibă loc. Un poliţist care a participat la una din întâlnirile mele mi-a mărturisit că fusese martor la confruntările dintre Partidul Frontului Naţional şi Liga Antinazistă Britanică din anii '70. El a menţionat că era imposibil de făcut diferenţa între cele două părţi, deoarece atitudinea şi comportamentul lor era exact acelaşi. Aşa şi este. Chiar şi anti-fasciştii declaraţi pot exprima comportament fascist. Nu sunt destul de inteligenţi să-şi dea seama şi astfel devin o armată de cenzori mulţumiţi de sine, paznici pentru Iluminaţi şi fascişti care vorbesc despre oprirea fascismului. Când protestatarii au fost invitaţi să intre pentru a mă asculta, au refuzat. Astfel şi-au refuzat dreptul de a fi luaţi în serios. Acelaşi lucru s-a petrecut la Universitatea Swansea, căminul controlului şi condiţionării mentale, pepinieră pentru ceea ce eu numesc “roboţii radicali”. London School of Economics este un prim exemplu.

Kaiman şi Murray au dispărut de atunci. Au amuţit brusc. Poate că şi-au dat seama că au fost păcăliţi şi că au păcălit la rândul lor pe alţii. Poate că se învechise povestea şi s-au scumpit ziarele. Cine ştie şi cui îi pasă? Oricum, prostiile lor se tipăreau prin “bunăvoinţa” unor ziare ca The Sunday Times, Guardian, Independent şi London Evening Standard, toate conduse de oameni foarte inteligenţi, dacă mă înţelegi. Odată ajunse la tipar, chiar dacă nici sursele nu le mai dau crezare, articolele pot fi folosite mai departe pentru cenzurarea a ceea ce pot auzi oamenii. Să îţi vorbesc despre un anume Richard Warman. Nu ai auzit niciodată de el? Nu eşti singurul. Nimeni nu pare să fi auzit de el până când s-a hotărât să-şi dedice viaţa pentru a mă împiedica să vorbesc despre aceste lucruri, pe mine sau pe oricine altcineva din lume. Această persoană lucrează pentru

Partidul Canadian al Verzilor, care condamnă cenzura libertăţii de expresie! Ca şi David Taylor din Partidul Britanic al Verzilor, care şi el a urmărit să-mi zădărnicească eforturile. Duhoarea ipocriziei umple aerul. Richard Warman este un oficial al insignifiantului Partid al Verzilor din Ottawa şi Toronto, Ontario, unul din centrele globale ale Iluminaţilor şi principalilor lor descendenţi, familia Bronfman. Aceasta este familia de gangsteri din spatele Universal Music, Universal Studios, al gigantului de spirtoase Seagrams şi forţa care promovează pacea şi iubirea prin voci ale "vedetelor" satanice, cum ar fi Marilyn Manşon. Warman a lucrat îndeaproape cu Congresul Evreiesc Canadian (Canadian Jewish Congress sau CJC), în campania de demonizare şi cenzurare a mea. Acesta a fost înfiinţat şi finanţat de către aceeaşi familie Bronfman. Doar o "coincidenţă", nimic altceva. În 1999 Warman scria triumfător, după ce mi-a refuzat libertatea de expresie în Ontario:

"Acum că s-a aşezat praful după tentativa recentă de adresare publică a negustorului de ură britanic David Icke, doresc să mulţumesc din partea Partidului Verzilor din Ontario tuturor celor care au contribuit la respingerea acestui mesaj de dezbinare şi intoleranţă adus de acest individ. Preocuparea noastră faţă de David Icke apare nu numai din nevoia de solidaritate cu comunităţile evreieşti, pe care acesta le atacă, ci şi pentru că Icke încearcă să dobândească credibilitate pentra afirmaţiile sale din asocierea sa precedentă cu Partidul Britanic al Verzilor, fără a menţiona vreodată că aceştia l-au demis şi i-au condamnat categoric lucrările. Buna informare a publicului despre originea teoriilor con-spiraţioniste paranoice ale lui David Icke se datorează în mare parte eforturilor neobosite ale lui

Rubin Friedman şi Karen Mock de la Liga pentru Drepturile Omului B'nai B'rith (aparţinând Roth-schild-zilor), ale lui Daniel Fine şi Bernie Färber din partea

Congresului Evreiesc Canadian (Bronfman) şi ale lui Stacia Benovitch din partea Vaad Hair, Ottawa. Este încurajant de remarcat că, în afară de Hart House Theatre, fiecare locaţie contactata de noi a decis să nu-l găzduiască pe David Icke şi nici pe susţinătorii săi. Cei mai impresionanţi au fost cei din Order of Grey Nuns, care au condus Centrul Bron-son din Ottawa. Ca dovadă remacabilă de bun simţ, ei încearcă să ştie mai multe despre cei care doresc să închirieze spaţiu, iar după o anchetă succintă personală, au luat hotărârea de a nu-l avea pe Icke ca oaspete al centrului lor.”3

Acesta este un exemplu tipic de dezinformare care a cauzat anularea întâlnirilor mele în locaţii din întreaga lume. De remarcat menţiunea că o conferinţă a fost anulată în urma unei “minime anchete” proprii. În mod normal nu există nici-o anchetă, iar libertatea mea de expresie şi libertatea publicului de a asculta sunt refuzate în baza unor pure dezinformări ale acestui individ. El spune că decizia de anulare luată de Order of Grey Nuns a fost impresionantă, fără a menţiona că întâlnirea a fost anulată, deoarece am fost considerat antisemit. De asemenea, acest dezinformator nu menţionează că, de fapt, Congresul Evreiesc Canadian a fost înfiinţat şi finanţat de familia Bronfman sau că B'nai Brith a fost înfiinţată şi finanţată de familia Rothschild. La fel este şi cu Liga Anti-Defăimare creată de familia Rothschild, care m-a etichetat drept “instigator” şi “antisemit” în urma acţiunii mele de a desfăşura anchete legitime ale activităţilor lor groteşti. Ai citit această carte. Unii poate le-au citit şi pe celelalte. De unde rezultă că sunt instigator? Unde îi condamn pe evrei? Nu o fac, iar Warman o ştie, dar nu asta e problema. Şi ce urmăresc Warman şi Färber (clanul Bronfman) prin această campanie de atac la persoană? Să determine cât mai mulţi oameni să mă urască. Deci, cine sunt instigatorii aici? Cel mai hilar este că încearcă să “capete

credibilitate” prin fostele mele legături cu Partidul Britanic al Verzilor. Domnule Warman, când încerci să câştigi credibilitate, ultimul lucru pe care îl faci este să subliniezi legătura cu Partidul Britanic al Verzilor.

Ura vehiculată de Warman şi Färber a dus la oprirea mea la vamă şi la oficiul pentru imigraţie din aeroportul Ottawa, unde am fost reţinut până la ora două dimineaţa. Fiecare obiect personal a fost percheziţionat şi fiecare foaie de hârtie a fost citită în căutare de “material instigator”. Nu au găsit nimic în cele din urmă, iar ofiţerul pus să facă asta şi-a dat seama că a fost o înscenare. Dar totuşi nu am putut să plec, deoarece s-a găsit un chiţibuş administrativ la imigrări pentru a mă reţine mai mult. Am fost adus înapoi după prânz, adică după ora la care trebuia să vorbesc oamenilor. M-au ţinut acolo ore întregi pentru a nu ajunge la timp la conferinţă. Apoi am fost liber să plec. Oameni în uniforme, paznici ai propriei lor libertăţi, m-au tratat ca pe un infractor, ca şi cum propaganda lui Warman şi Färber ar fi fost adevărată. Altfel spus, erau controlaţi mental de o idee preconcepută, plantată de altcineva. Nimic nu este mai puternic decât ideea preconcepută, deoarece odată implantată totul îţi serveşte ca dovadă a preconcepţiei tale. Puterea acelei forme-gând filtrează deseori inconştient informaţia care ar putea demonstra că percepţia iniţială este greşită.

Prejudiciul de imagine produs de Richard Warman a dus la amânarea întâlnirii pe care o aveam în Ottawa, unde locaţia a fost schimbată de câteva ori în 48 de ore, iar cea de la Windsor, Ontario, a fost anulată. Împreună cu Congresul Evreiesc Canadian şi înţepătorul său purtător de cuvânt, Bernie Farber, Warman a organizat o demonstraţie în faţa Hart House Theatre de la Universitatea Toronto, unde se ţinea prelegerea pe care nu au reuşit să o oprească. O prietenă căsătorită de mulţi ani cu un evreu i-a întrebat pe protestatari de unde ştiau

că sunt antisemit. Povestea obişnuită. “Cineva” (Warman şi Färber) le spusese. Îmi citiseră cărţile? Nu. Mă auziseră vorbind? Nu. Aveau de gând să intre pentru a mă asculta? Nu. De ce? Pentru că eram antisemit! Motivul pentru care întâlnirea de la Toronto a continuat a fost că rectorul universităţii a refuzat să facă pe plac presiunilor făcute de Warman şi Färber pentru blocarea libertăţii de exprimare. Imediat după aceea, el a plecat din universitate, în urma unui “comun acord”. Ca urmare a minciunilor îndreptate împotriva mea, chiar şeful Unităţii pentru Delicte de Instigare din cadrul Poliţiei Canadiene a fost prezent în public. După prelegere ne-am strâns mâinile, deoarece el nu avea absolut nici-o problemă cu subiectele abordate. Acest fapt nu a fost menţionat niciodată de Warman şi Färber (Bronfman). La ieşirea mea de pe scenă am fost “interceptat” de doi agenţi de la Imigraţia Canadiană, care m-au ameninţat că voi fi arestat în cazul în care nu acceptam întâlnirea cu un ofiţer în ziua următoare. Când l-am întâlnit, mi-a interzis să mai vorbesc în cadrul vreunei conferinţe. Întreabă un canadian dacă trăieşte sau nu într-o ţară liberă, iar el îţi va confirma. Mi s-a relatat că un profesor care mi-a pus la dispoziţie spaţiu pentru o întâlnire şi-a pierdut slujba ca urmare a unei campanii de demonizare a mea şi, chiar dacă acuzaţiile s-au dovedit a fi nefondate, mulţi oameni şi-au prejudiciat reputaţia şi imaginea prin asocierea lor cu mine. Campania de denigrare a continuat atunci când Warman a călătorit prin toată Canada (cine a plătit?) pentru a aduna sprijin împotriva prezentărilor mele din primăvara lui 2000 de la Vancouver. Numai câteva persoane au fost interesate, dar totuşi au reuşit sa anuleze o prezentare de carte, din cauza influenţei lui Färber (familia Bronfman) din Toronto, unde deţine un mare lanţ de librării; au anulat apariţia programată la radio şi au “strâns” câţiva nesăbuiţi îmbrăcaţi în reptile care au intrat într-o librărie unde dădeam autografe şi au

început să arunce cu plăcinte în mine. Nu este bine de ştiut că libertăţile noastre sunt protejate de astfel de oameni cu “intelect” şi “maturitate”? Iar în timp ce se petreceau asemenea lucruri, copiii continuau să fie abuzaţi, torturaţi şi sacrificaţi, războaiele şi celelalte orori continuă să fie manipulate, iar prin grija lui Warman şi Färber acestea nu mai pot fi demascate. Şi-au făcut pe deplin cunoscute priorităţile în ceea ce îi priveşte.

Întâlnirea de la Vancouver a avut loc în prezenţa a 1200 de oameni numai pentru că s-a desfăşurat într-o sală independentă. Orice legătură cu vreun consiliu, organizaţie sau instituţie guvernamentală ar fi oprit întâlnirea ca multe alte daţi. Warman a fost prezent şi el în sală în timpul prelegerii mele şi în cele peste şase ore a văzut cu ochii lui că nu am vorbit despre vreun complot evreiesc şi nici măcar nu am menţionat cuvântul “evreiesc”, deoarece nu este necesar, cu excepţia sub-linierii adevărului travestit pe care Warman caută să-l ofere. Toată acea conferinţă poate fi vizionată într-un documentar numit From Prison To Paradise (n.tr. Din închisoare spre paradis), care stă dovadă a ceea ce afirm aici.

Dacă Warman ar fi fost indus în eroare, totul s-ar fi terminat aici. Dar nu a fost aşa. Abia aici adevăratele motive ale lui Richard Warman au devenit clare pentru mine. Acest om are un plan şi, judecând după insig-nifianţa sa în Canada, cred că este pionul din planurile altcuiva. Până în prezent atât el cât şi Färber au refuzat să mă întâlnească personal sau să avem o dezbatere radiofonică, deşi ocazii au fost. Warman, de la reşedinţa sa din estul Canadei, urmăreşte acum să mă împiedice să vorbesc oriunde pe această planetă, iar dacă cineva vrea să ştie cât de uşor este să controlezi lumea, ar trebui să oprească libertatea de expresie fără a-şi părăsi biroul. Tot ce are de făcut este să verifice pagina mea web pentru a afla unde voi vorbi, să aştepte câteva zile

înainte de desfăşurarea conferinţei ca să se asigure că nu mai este timp să găsesc altă locaţie. Atunci, fie sună acolo, fie le trimite un pachet cu materiale aşa-zis antisemite care dau vina pe evrei pentru conspiraţia globală, ceva ce ştie clar că nu este adevărat. În mod ironic el citează articolele din ziarele britanice scrise sau inspirate de Kaiman şi Murray cu ani în urmă. Cel mai pervers fapt este că include faptul că demasc persoane faimoase ca agresori şi sacrifica tori de copii ca motiv pentru ca locaţiile să mă refuze.

Din nefericire, mulţi reconsideră decizia de a-mi închiria spaţiul în baza a ceea ce afirmă Warman. În cursul redactării acestei cărţi, Warman a reuşit să-mi anuleze prezentările de la London's Blackheath Concert Rooms, Stourbridge Town Hall şi Burlington Hotel din Birmingham. Şi a făcut asta din confortul reşedinţei sale din Canada. Atât de uşor se poate face acest lucru. Reprezentanţii locaţiilor respective au refuzat să discute situaţia; foarte neplăcut a fost însă faptul că publicul nu a reuşit să audieze conferinţa despre libertatea de exprimare, lăsând deoparte costurile şi deranjul. Atâta vreme cât nu-i afectează pe reprezentanţi, nu îi interesează. Nu au intelectul necesar pentru a înţelege că prin interzicerea prelegerilor mele subminează libertatea de exprimare a tuturor creând astfrei un precedent.

Totul a devenit atât de hilar, încât aproape că mi s-a interzis să conferenţiez în Isle of Wight într-o sală unde, în numeroase ocazii, am vorbit de multe ori fără a avea vreo problemă. Dacă nu aş fi provocat consiliul pe postul de radio local, sunt sigur că ar fi anulat conferinţa. Consiliul a trimis chiar un “monitor” la prezentare, cu ordinul clar de a o opri în cazul în care aş fi depăşit limita. Faptul de a nu-i numi pe cei care care abuzează şi sacrifică copii le pare mult mai important decât nenorocirile care se abat asupra copiilor. Cel care a

monitorizat, ca şi reprezentantul unităţii speciale anti-instigare din cadrul Poliţiei Canadiene, înfiinţat special pentru combaterea “antisemitismului” ca delict, au declarat ziarului local că în niciun moment nu am spus ceva care să deranjeze.

Ai spune că totul s-a terminat aici, dar nu a fost aşa. Cei de la Burlington Hotel din Birmingham au fost avertizaţi de Warman trei săptămâni mai târziu, iar întâlnirea a fost anulată fără ca ei să-mi explice motivul. Li s-a dat ocazia să vorbească în faţa consiliului de monitorizare din Isle of Wight pentru a verifica veridicitatea afirmaţiilor lui Warman. Dar cei de la Burlington Hotel nu voiau să ştie. Am înţeles că în urma mai multor presiuni ei au contactat City Varieties Theatre din Leeds, unde vorbisem înainte cu două săptămâni. Deşi li s-a spus că nu fuseseră probleme în Leeds, au anulat oricum întâlnirea. Au trimis un fax foarte scurt semnat de o anume Sarah Small. Conferinţa fusese anulată, m-a informat, deoarece ar fi distrus reputaţia hotelului. Nu ar fi putut strica “reputaţia” hotelului, d-ră Small, mai mult decât comportamentul sub orice critică al dumneavoastră şi al colegilor dumneavoastră. Paul, organizatorul acestor întâlniri în Marea Britanie, se străduise să obţină un succes, deoarece credea că libertatea tuturor este ameninţată. Totul a fost în zadar, întrucât un apel telefonic şi un pachet de la Richard Warman trimis de la mii de kilometri distanţă, precum şi managerii jalnici ai hotelului, au fost de ajuns pentru a interzice cea mai importantă libertate a omului.

Toţi cei vizaţi în conferinţele mele sunt paznici pentru Matrice. Cu foarte puţine excepţii pe această planetă. Oameni ca Richard Warman şi Bernie Färber ştiu că aceste excepţii există, asta este singura diferenţă dintre ei şi ceilalţi. Şi la fel de responsabili sunt membrii Partidului Verzilor din Canada şi nu numai, care au fost informaţi despre ceea ce se face în numele lor şi totuşi ei

lasă ca această situaţie să continue. Cei care tac şi le permit celor care îi intimidează să câştige sunt şi ei paznici, prin lipsa lor de acţiune. Am fost purtător de cuvânt al Partidului Britanic al Verzilor pentru câţiva ani, în anii '80. De aceea Warman îi poate folosi ca paravan pentru încercările sale de a mă reduce la tăcere, inclusiv prin încercarea de a-mi închide pagina web. Am trecut repede pe alt server pentru a menţine informaţiile disponibile, cu mult efort şi timp de a contracara tentativele sale de cenzură a ceea ce arată situaţia reală a omenirii. Se pare că Warman a fost scandalizat de demascarea activităţilor sale pe pagina mea web şi de publicarea numerelor de telefon şi adreselor de e-mail de la sediul Partidului Verzilor pentru ca oamenii cărora li s-a refuzat libertatea de exprimare să se adreseze lui.

Richard Warman, paznic al Matricei, ilustrează excelent termenul de “ipocrizie”. Pe pagina mea web găseşti adresa de contact a Partidului Verzilor din Canada. În timp ce Warman era ocupat să-mi interzică prezentările publice, liderul Partidului Verzilor din America de Nord, Ralph Nader, condamna “cenzura” care îi refuzase un loc la dezbaterile prezidenţiale televizate dintre Bush şi Gore. Warman şi-a rezumat atitudinea sa faţă de libertate într-un interviu acordat unui ziarist la fel de inteligent de la Independent On Sunday:

“A preluat toate teoriile conspiraţioniste care au existat vreodată şi le-a amestecat pentru a crea o conspiraţie proprie şi mai mare. Lucrările sale pot aparţine unui nebun sau unui rasist autentic. În orice ' caz, sunt foarte periculoase. Lucrările sale au un ton ' antisemit neplăcut (credeam că sunt un “instigator” care îi condamnă deschis pe evrei), ce trebuie adus în atenţia publicului. Dacă este instabil psihic, înseamnă că aşa sunt şi adepţii lui, care se agaţă de fiecare cuvânt al său. La ce bun să-l lăsăm să vorbească?”

Dacă cineva îmbrăcatul uniformă nazistă ar fi spus toate acestea în urmă cu 50 de ani, nu ne-ar fi suprins. Dacă vorbitorul este instabil psihic după cum spune Warman, atunci sigur că şi publicul lui ar fi la fel. Asta chiar este teribil de periculos, dacă ne gândim la implicaţiile afirmaţiei sale. Spitalele psihiatrice ale Uniunii Sovietice erau pline de dizidenţi perfect sănătoşi ai sistemului fascist/comunist, deoarece atitudinile exprimate de Warman justificau închiderea lor. Şi chiar mai sinistru: "La ce bun să-l lăsăm să vorbească?" Aroganţa acestei întrebări întrece imaginaţia. Niciun fascist din Germania nazistă, China sau Uniunea Sovietică nu s-ar fi putut exprima mai bine. Dar totuşi îi respect dreptul de a-şi exprima părerea. După cum spunea Voltaire: "Poate că nu sunt de acord cu ce ai de spus, dar voi apăra până la moarte dreptul tău de a te exprima." Păcat că domnul Warman nu are aceeaşi părere despre alţii. Membri ai Patridului Verzilor din întreaga lume, acest om pretinde că vorbeşte în numele vostru. Cât mai staţi în tăcere? Între timp, sunteţi responsabili pentru tot ceea ce acesta face şi zice în numele vostru. Câţi alţi proprietari de săli se vor mai pleca în faţa acestui duşman fundamental al libertăţii? "Ziaristul" care a scris articolul din

Independent On Sunday, un anume Jason Cowley, a lăsat aceste rânduri fără comentarii în timp ce mi-a calificat lucrările ca "extremiste" şi "întunecate". Dacă au mai fost şi alte cuvinte mai întunecate sau extreme decât acestea, atunci nu le-am auzit.

Dar totuşi, într-un fel, Richard Warman, această imagine holografică indusă în eroare, face un serviciu celor cărora le pasă de libertăţile lor. Comportamentul lui a arătat cât de fragile şi iluzorii sunt acele libertăţi. Ideea că trăim într-o lume liberă este o autoamăgire uriaşă. Cei din Manchester, Anglia, cred că trăiesc într-un oraş liber şi totuşi a fost imposibil de găsit un loc care să găz-

duiască prelegerea mea. Cei din Brighton, pe coasta de sud a Angliei, cred că trăiesc într-un oraş liber şi totuşi nu am reuşit să le vorbesc de mulţi ani, deoarece locaţiile sunt ameninţate cu proteste în masă ale “anti-fasciştilor” care spun că nu vor putea garanta securitatea publicului. Cei de la Brighton Art School m-au minţit când mi-au spus că poliţia le-a ordonat să-mi anuleze conferinţa pe care urma să o susţin acolo. Poliţia nu a făcut nimic în acest sens. La închirierea unei locaţii alternative în Crawley, la nord de Brighton, consiliul ne-a cerut un documentar despre ceea ce urma să spun. L-au văzut şi mi-au confirmat că nu sunt probleme; cu 24 de ore înainte de conferinţă au anulat-o, deoarece un apel anonim informa despre posibilitatea unor altercaţii în cazul în care eram lăsat să vorbesc. Apropo, anonimul era un “anti-fascist”. Un alt paznic, un alt câine ciobănesc pentru turmă.

Cenzurarea Internetului este următoarea mişcare pe lista planurilor Iluminaţilor. Internetul este o creaţie a Iluminaţilor şi există datorită tehnologiei militare. A fost vândut ca mod de circulaţie liberă a informaţiei globale, dar asta numai ca paravan. Adevăratul motiv îl constituie faptul că permite cea mai uşoară supraveghere posibilă a comunicaţiilor personale prin e-mail şi pagini vizitate de fiecare persoană prin care se creează un profil pentru fiecare. Totul se reduce la control. Încet, beneficiile Internetului, circulaţia liberă a părerilor şi informaţiilor sunt luate în vizor, iar cei mai de seamă susţinători sunt... familia Bronfman! Vei asista la un măcel al libertăţii pe Internet, aşa cum Richard Warman şi păpuşarii săi au încercat să facă cu pagina mea web.

Cenzorii nu recunosc ceea ce fac. Le strică imaginea, mai ales publicarea de articole care susţin libertatea exprimării, ca în cazul Partidului Verzilor. Justificarea acţiunilor lor va fi mereu apărarea libertăţii şi nicidecum distrugerea ei. Dar când li se aplică şi lor aceleaşi criterii,

ţipă ca nişte copii mici. Autoamăgirea este starea de fapt a minţii în Matrice. Bine ai venit în Matrice, domnule Warman!

“Ziariştii” paznici

Mass-media este forţa care menţine integritatea Matricei. De aceea, ea este proprietatea Iluminaţilor. Fără fluxul perpetuu al propagandei din Matrice prin mass-media internaţională, puterea iluziei nu ar fi nimic din ceea ce este. Nu este necesar să controlezi fiecare ziarist pentru a dicta ceea ce oamenii trebuie să audă sau nu. Dacă ziariştii ar fi deschişi, inteligenţi şi preocupaţi de libertate, nu ar fi vreo problemă. Dar cei mai mulţi nu sunt, iar cei care sunt conştienţi şi încearcă să relateze unele adevăruri îşi dau seama în curând că ei lucrează într-o închisoare a exprimării. Am fost şi eu ziarist pentru câţiva ani şi ştiu cât de neinformaţi sunt cei din breaslă în privinţa lumii aşa cum este ea. I-am văzut la lucru din alt unghi atunci când am început să transmit aceste informaţii şi este o experienţă uimitoare să vezi din perspectivă apropiată intelectul care stă între ceea ce se petrece în lume şi ceea ce li se spune oamenilor despre ce se petrece. Şi aici mă refer la marii reporteri TV şi la masa propagandistică de ziare de duzină, mari şi mici. Există în principal două tipuri de personalitate care ajung în vârful jurnalismului, iar politica se rezumă la:

(a) puţinii care ştiu ce se petrece de fapt şi sprijină acele planuri şi

(b) ceilalţi, majoritatea, care nu înţeleg ce se petrece în lume.

Prim-ministrul britanic Tony Blair şi adjunctul său, John Prescott, sunt exemple perfecte ale ambelor categorii ce ne dictează zilnic care este părerea noastră despre oameni şi evenimente. După vechea zicală “nu poţi mi tui sau păcăli un mare ziarist britanic, dar văzând ce face fără mită, nici nu mai e nevoie/'

Ziariştii, ca şi politicienii, sunt în mare parte cei mai neinformaţi oameni de pe planetă. Ei sunt sclavii "normelor" impuse de Iluminaţi, turma mentală şi emoţională care scrie. Odată stabilite normele în privinţa binelui şi a răului, posibilului şi imposibilului, mass-media "informează" lumea din acea perspectivă. Ei sunt clonele Matricei. Acum câteva secole, mass-media contemporană ar fi condamnat ca periculos pe oricine susţinea că pământul nu este plat. De ce? Pentru că "norma", "adevărul" acceptat al sistemului oficial de atunci era că pământul e într-adevăr plat. Întrucât "ziariştii" relatează totul din perspectiva "normelor" în fiecare generaţie, tot ceea ce este diferit este considerat fie periculos, fie ambiguu. Sau ambele, în cazul meu. Nimeni nu mai cercetează să vadă dacă este sau nu adevărat, ei doar presupun că nu este, deoarece e foarte diferit. Şi, desigur, ei au parte de cea mai mare autoamăgire prin faptul că ei cred doar pentru că sunt "ziarişti" şi ştiu ce este sau nu este adevărat. Întreabă un ziarist despre grupul Bilderberg, iar acesta îşi va bulbuca ochii întrebând: "Bilder-ce?" Am încercat de nenumărate ori şi am să continui să fac aceasta până am să găsesc pe unul care să fi auzit de Bilderberg. Dar, în acelaşi timp, ei resping informaţiile despre conspiraţie ca "teorie" vagă şi paranoică. Dacă ai fi Iluminat şi ai dori să menţii oamenii în ignoranţă, nu este asta chiar mentalitatea pe care ai dori-o în mass-media? Desigur. 'Asta şi este.

Ţi-aş putea da multe exemple specifice, dar experienţa pe care am avut-o la scrierea acestei cărţi poate înlocui celelalte exemple. Am fost sunat de un anume Jason Cowley, care scrie pentru Independent On Sunday. Apropo, Independent, este orice altceva decât ceea ce-i spune numele. Un ziar "independent" sună la fel de frumos ca denumirea de "front democratic" pentru armatele dictatorilor violenţi. Numele încearcă să

ascundă realitatea. Grupul de ziare “independente” este proprietatea unui om al Iluminaţilor numit Tony O'Reilly, care deţine şi alte trusturi de presă din lume, printre care şi principalul grup editorial din Africa de Sud. O'Reilly, căruia îi place să se laude cu relaţiile sale cu Henry Kissinger, este un prieten apropiat al lui Robert Mugabe, dictatorul corupt şi vicios din Zimbabwe. Mda, un om perfect pentru a deţine ziarul Independent. Acest Cowley m-a sunat şi şi-a anunţat prezenţa la prelegerea mea din Isle of Wight menţionată mai devreme. Prima mea impresie nu a fost una bună. Nu-l interesa ce voiam să spun şi schimba subiectul când intram în miezul chestiunii. Spunea că vrea să scrie “ceva filosofic”. Se scriseseră atât de multe lucruri urâte despre mine, care apoi îmi erau aruncate în faţă de indivizi ca Jason Cowley, şi ştiam că el se pregătea să mai arunce şi altele. Le miroseam de la distanţă, pentru că aceşti oameni sunt foarte transparenţi. I:am spus unui prieten: “Tipul ăsta de la Independent este o figură monumentală şi ştiu ce are de gând să facă.” Cowley îmi mai spusese că “venea la mine cu mintea deschisă”, lucru care pentru mine era un semnal de avertizare. Îmi doresc să am un dolar pentru fiecare ziarist întâlnit şi care m-a asigurat că vine cu mintea deschisă. Deci, a venit. De fapt, avea de gând să vină la conferinţă cu trei ore mai târziu, pentru a scrie articolul! Numai că atunci când i-am subliniat această situaţie inacceptabilă şi hilară, a convenit să urmărească să vină mai devreme. Asta este o confirmare clară că prima impresie fusese corectă. Lui nu-i păsa câtuşi de puţin de ceea ce vorbeam, articolul şi tema sa erau deja plantate în capul lui. Ca şi pentru cei mai mulţi dintre ei. Chiar şi atunci a stat mult timp afară din sală pentru a nu auzi dovezile pe care le prezentam. Asta este o insultă şi un dispreţ la adresa cititorilor săi.

În acea zi, oameni din public au relatat familiei mele că acest Cowley le pusese întrebări stupide, ceea ce le-a

demonstrat că venise pentru a mă pune într-o lumină cât mai proastă. Iar el credea că-şi ascunde foarte bine intenţiile! Îţi vine să râzi. În cele din urmă oamenii au râs de el, văzându-l cum se plimba de colo-colo în sală, deconspirându-şi intenţiile fără să vrea. Am vorbit cu el preţ de vreo 40 de minute despre starea mea mentală (sunt diferit, deci trebuie să fiu nebun) şi despre experienţa pe care am avut-o în Peru în 1991 (despre care nu şi-a notat niciun cuvânt). Nu m-a întrebat nimic despre conspiraţie. Din toată această "cercetare" a lui Jason Cowley, unul dintre cei mai slabi "ziarişti" din câţi am întâlnit, a fost publicat ca fapt real că "viziunea lui Icke a devenit mai sumbră, mai maniacă şi paranoică, prin marea sa teorie conspiraţionistă sinistră şi totuşi foarte vagă."4

Acestea sunt cuvintele unui om care nu ştie despre ce vorbesc, deoarece nu se deranjează să afle. El a încheiat cu concluzia că poate cel mai mare secret este că nu există niciun secret şi că nu există niciun câmp unificat care cuprinde totul. Unii savanţi străluciţi şi deschişi la minte ar fi foarte surprinşi să audă asta, dar cine poate contesta spusele atotcunoscătorului, "cercetătorului" domn Cowley sau ale turmei jurnalistice în care îşi desfăşoară activitatea? Problema ideilor mele, spunea el, este că nu se bazează pe vreun text sacru sau o divinitate unică. Şi doar ce fusese la o prelegere în care spuneam că tot ceea ce există este o singură conştiinţă infinită. În sprijinul afirmaţiei sale, el l-a citat pe G.K. Chesterton: "Când un om nu mai crede în Dumnezeu, nu mai crede în nimic, crede în absolut tot." Deci, dacă nu crezi într-o versiune oficială a lui Dumnezeu, nu eşti demn de a fi luat în seamă.

Cât a cercetat Cowley ca să vadă dacă spun sau nu adevărul? Deloc. Ca şi ceilalţi. Ar fi scris tot ceea ce a şi scris, de altfel, chiar dacă ar fi venit, după cum intenţiona, la trei ore după prelegerea mea. Îmi citise

cărţile? Nu. Aceasta, doamnelor şi domnilor din Matrice, este mentalitatea care menţine oamenii încătuşaţi în iluzie, iar el nu face excepţie. El este orbul care conduce pe alt orb şi blegul care conduce blegii. Am vorbit în prelegere despre personaje faimoase care sacrifică şi abuzează de copii, oameni ca Ted Heath. Ce a scris Cowley despre tema crimei rituale şi a abuzului de proporţii uriaşe? Nimic. Ce a cercetat el ca să vadă dacă este sau nu adevărat? Nimic. Ce a spus despre conexiunile pe care le-am făcut în prelegere, de exemplu, despre faptul că membrii aceleiaşi organizaţii Bilderberg au fost numiţi negociatori de pace în conflictul bosniac? Nimic. Ce a relatat despre informaţiile precise din acea zi? Nimic. Toate aceste informaţii şi detalii specifice au fost respinse, deoarece eu am o teorie a conspiraţiei pentru orice. Domnul Cowley, asemenea celor 95% din confraţii săi "ziarişti", nu este destul de inteligent să-şi dea seama că este un paznic pentru mintea altora, ca şi pentru a sa. Dar, după cum obişnuiesc să spun, el reprezintă norma, nu excepţia. Nu cred că domnul Cowley şi confraţii săi ştiu cum să fie o excepţie. Ei trăiesc într-o lume dictată de norme şi apoi le confirmă şi le perpetuează pentru alţi oameni. În 1997 am întâlnit în Statele Unite un "ziarist" de la Observer, Taylor parcă se numea. I-am povestit despre proiectele de control mental, despre crima şi abuzul de mari proporţii săvârşit asupra copiilor, de către oameni ca George Bush şi alţii. El a spus că este "povestea secolului". M-am oferit să-l pun în legătură cu victimele şi cei direct implicaţi, care-i pot da detalii. I-am lăsat numărul meu de telefon pentru a-i transmite numele şi adresele acestora. Nu m-a sunat niciodată. A plecat şi în următoarea duminică a scris un articol siropos. În tot acest timp, copiii continuă să fie sacrificaţi, torturaţi şi abuzaţi în ritualuri satanice şi proiecte de control mental. Viaţa privită prin perspectiva unui ziar tipic ori a unei

emisiuni TV sau radio este incredibilă. Acestea preiau constant informaţii de la agenţiile de ştiri mondiale (ale Iluminaţilor) şi le publică sau le emit ca şi cum ar fi adevărate. Aceste agenţii de ştiri au corespondenţi în fiecare ţară, iar când acolo are loc un evenimente major, relatarea acelui ziarist este face înconjurul lumii şi ajunge la fiecare instituţie de ştiri. Dacă acel ziarist o relatează greşit sau o prezintă conform unui plan anume, fiecare ziar sau buletin de ştiri TV sau radio îl comunică greşit, conform intenţiei iniţiale. La fiecare oră posturile radio de pe planetă sau cititorii presei extrag ştirile prescrise de pe teleprinter şi le prezintă ca adevărate. La BBC, acest proces se numeşte "rip n' read". Persoana care citeşte "ştirile" nu are idee cine este sursa sau cine le-a scris, darămite dacă este exactă. Ascultătorii aud "ştirile" şi le implementează în opinia lor despre viaţă, oameni şi lume. De aceea trebuie să punem la îndoială ceea ce ni se transmite prin astfel de surse. Deschide orice post TV sau orice ziar şi te vei convinge că versiunea oficială a oricărui eveniment este relatată în fiecare buletin de ştiri TV de către ziarist cu propriile sale cuvinte. Iată în continuare politica unui crainic care intervievează un reporter despre oameni şi evenimente în loc să intervieveze oamenii direct implicaţi.

"Trecem la corespondentul nostru John Reynolds, aflat la faţa locului. John, ce se petrece?"

"Michael, terorişti care se pare să sunt din Orientul Mijlociu, par să fi plantat bomba." (Surse oficiale i-au spus că teroriştii presupuşi din Orientul Mijlociu au plantat bomba.)

"înţeleg că poliţia şi agenţiile de securitate îşi concentrează ancheta asupra unui grup terorist care are legături cu Libia, Irak, Iran etc., etc." (Surse oficiale i-au spus că îşi concentrează ancheta asupra unui astfel de grup. Nu contează dacă este sau nu aşa, el relatează ceea ce îi spun ei.)

“Se pare că bomba a fost plantată ca semn de protest faţă de politica ONU din Orientul Mijlociu, iar prim-ministrul susţine că politica trebuie să continue, deoarece nu se poate ceda în faţa terorismului. Trebuie accelerate noi legi ale securităţii prin parlament pentru a proteja publicul de alte atacuri.” (Toate acestea provin din surse oficiale, iar reporterul nu are idee dacă este sau nu adevărat. Astfel se sugerează: (a) sprijinul unei continuări a politicii ONU şi (b) aprobarea de noi legi care să elimine libertăţile, nicidecum de a proteja publicul.)

Reporterul nu urmăreşte să păcălească oamenii sau să-i dezinformeze. El doar îşi ia informaţia din surse oficiale şi devine astfel portavocea versiunii oficiale a evenimentelor. Toate acestea se petrec zilnic. El nu este un observator şi reporter independent, ci ceva mai mult decât un angajat de la relaţii cu publicul pentru care difuzează versiunea oficială pe care publicul trebuie să o creadă. Când reporterul BBC Peter Snow urmărea să relateze războiul din insulele Falkland, folosind sintagme ca “guvernul britanic susţine sau afirmă”, în loc să accepte ce i se spunea fără a pune ceva la îndoială, el a fost blamat de guvern şi de colegii lui din mass-media ca fiind antibritanic! Oamenii din presa internaţionala, cu câteva excepţii onorabile, sunt paznici-cheie ai Matricei şi dintre cei mai amăgiţi de mentalitatea Matricei.

Un alt ziarist a scris un dezastruos în care apăream ca antisemit şi vorbeam ca un paranoic despre o mare conspiraţie. Se pare că acest ziarist a sunat ulterior la un post TV care mi-a anulat apariţia într-una din emisiunile sale. Câţiva ani mai târziu m-a contactat pentru a-mi spune că nu mai credea în antisemitismul meu şi că de atunci văzuse destule din proprie experienţă, care l-au făcut că creadă că într-adevăr trebuie să se facă o investigaţie asupra unei conspiraţii globale. Cel puţin a avut curajul să se răzgândească în faţa dovezilor din ce în ce mai evidente. Când mai mulţi ca el se vor trezi, unii

precum Cowley, Taylor, Warman şi Farber vor avea de răspuns în faţa acelor copii torturaţi. Sper să aibă o altă scuză pentru ridiculizarea dovezilor acestor abuzuri fără a cerceta. Sau, în cazul lui Warman şi Färber, care caută cu îndârjire să oprească demascarea ororilor la care sunt supuşi copiii. În multe privinţe, mass-media internaţională este Matricea, iar turma globală jurnalistică este, fără ştirea ei, maşina de propagandă a Matricei.

Oamenii paznici într-o oarecare măsură suntem cu toţii paznici, deoarece iluzia în care trăim este foarte puternică. Este doar o chestiune de intensitate a acestei iluzii, aşa cum o percepem fiecare. Printre practicanţii unor profesii de paznic există mulţi oameni decenţi şi inteligenţi în versiunea matricială a inteligenţei. Este inteligenţa deţinutului viclean în închisoarea sa, care joacă şi ţese jocul cu succes în limitele şi regulile sale. Ceea ce scapă însă acestei inteligenţe sunt zidurile închisorii, deoarece ea crede că este liberă. Aici nu este nevoie de inteligenţă, ci de înţelepciune, în acest capitol am subliniat cum minţile înguste şi condiţionarea matricei prin profesii şi mentalitate de paznic i-a făcut să stea de pază pentru libertatea mentală, emoţională şi spirituală a celorlalţi oameni. Profesia lor îi face paznici eficienţi dar, de fapt, paznici sunt toţi cei care urmăresc să impună altora realitatea lor prin suprimarea, ridiculizarea sau denaturarea altei păreri; sau prin presiuni de conformare la o anume realitate, venite din partea părinţilor, prietenilor sau familiei. Cei din familie îşi păzesc familia; părinţii îşi păzesc copiii; copiii se păzesc între ei; vecinii îşi păzesc vecinii; preoţii îşi păzesc enoriaşii; ziariştii îşi păzesc masele.

După cum spunea un prieten de-al meu, Michael Roll: “Eşti rodul unor părinţi iubitori care îţi spun că 2 + 2 = 5; mergi la şcoală unde profesorii îţi spun că 2 + 2 = 5; mergi la facultate unde profesorii îţi spun că 2 + 2 = 5;

mass-media confirmă fără încetare că 2 + 2 = 5, deoarece aceasta este “norma” pe care ei o servesc şi o promovează cu slugărnicie; iar toţi oamenii din jur cred la fel, întrucât şi ei au trecut prin acelaşi sistem ca şi tine. În această situaţie prin care trecem zilnic, ne mai miră faptul că miliarde de oameni trec prin viaţă ferm convinşi că 2 + 2 = 5?”

Bună întrebare. Răspunsul este că 2 + 2 = 4 şi că cei mai mulţi nu se deranjează să afle. Dacă vrem să fim liberi, este timpul să vedem cât fac cu adevărat 2 + 2.

CAPITOLUL 18 - Este doar o călătorie

Nu suntem oameni într-o călătorie spirituală. Suntem fiinţe spirituale într-o călătorie umană. Stephen Covey

Ne confruntăm cu o serie de mari oportunităţi mascate ca situaţii imposibile. Charles Swindoll

Haide să privim totul dintr-o perspectivă mai largă. Pe parcursul întregii cărţi am vorbit despre natura multidimensională a existenţei. Asta face dificil, dacă nu chiar imposibil de redat imaginea adevărată a ceea ce se petrece în lumea noastră, în spectrul nostru de frecvenţe.

Ce este deci adevărat? Odată intraţi în lumea realităţii multidimensionale, sesizăm că nu există un adevăr ultim, altul decât că suntem toţi aceeaşi energie care se exprimă în infinite forme. Orice altceva nu reprezintă adevărul, ci doar perspectiva noastră asupra a ceea ce vedem. Sau credem că vedem. Ceea ce este adevărat în universul cuiva, nu trebuie neapărat să fie adevărat în universul altcuiva. Ceea ce ai citit până acum este universul meu, realitatea mea în acest moment. Sau mai degrabă una dintre realităţile mele. Suntem încătuşaţi de credinţa că, dacă ceva este “adevărat”, opusul său nu poate fi. Dar poate fi. Şi chiar este. E vorba de o perspectivă diferită asupra aceluiaşi eveniment. De

exemplu, dacă lumea nu este perfectă, cum poate fi ea perfectă în acelaşi timp? Se poate. Din perspectiva Matricei, lumea este departe de a fi perfectă. Vedem multă suferinţă, abuzuri, conflicte şi tristeţe. Aşadar, afirmaţia că lumea nu este perfectă este cât se poate de reală. Dar cum putem evolua şi dobândi o mai mare cunoaştere,. Înţelepciune şi înţelegere dacă nu înfruntăm consecinţele acţiunilor noastre? Nu putem. Dacă un copil nu ar suporta consecinţele comportamentului său, nu şi-ar schimba atitudinea şi nu ar face alte alegeri. Minunea Creaţiei constă în a ne pune faţă-n faţă cu consecinţele propriilor noastre alegeri sau, mai precis, cu intenţia din spatele acestora. Lumea imperfectă în care trăim este consecinţa alegerilor celor care doresc să controleze şi să distrugă, dar şi a alegerii celor care stau deoparte şi se lasă conduşi, pentru că ei cred că le este mai uşor astfel. În termenii călătoriei noastre evolutionäre, Creaţia prezintă consecinţele acţiunii şi non-acţiunii noastre şi face astfel ca lumea în care trăim să fie absolut perfectă, deoarece experimentăm ceea ce avem nevoie să experimentăm. Două lucruri aparent opuse, dar amândouă adevărate. Viaţa este un paradox, dar în acelaşi timp nu este, deoarece acestea nu sunt paradoxuri, ci perspective diferite. Nu este vorba de contradicţii, ci de înţelegeri.

Mi s-a spus uneori că sunt contradictoriu în ceea ce zic şi fac. Nu sunt. Aceasta este doar o altă perspectivă a oamenilor. Judecând o fiinţă multidimensională dintr-o singură perspectivă, sunt sesizate multe contradicţii aparente. Judecând ceea ce face sau zice cineva, ne întrebăm cumva de la ce nivel vin acele cuvinte sau acţiuni? Nu, vedem o persoană şi judecăm ca şi cum ar fi o singură persoană. Dar fiecare este format din mai multe “persoane”. Dacă reacţionez sau văd ceva în acel moment din punctul de vedere al imaginii mele “fizice” holografice din Matrice, fac acest lucru într-un anume fel.

Dar în alt moment de reflecţie, când mă conectez la nivelurile superioare ale fiinţei mele, văd acelaşi eveniment şi aceleaşi experienţe într-o altă lumină. Nu este o contradicţie, este înţelegerea nivelului de observaţie. Citind cărţile mele, poţi vedea şi poţi înţelege realităţile mele, care culminează întotdeauna cu realitatea ultimă unde toţi suntem unul şi unul este iubire. Această carte este scrisă dintr-o anumită perspectivă a realităţii şi oferă, aş spune, o viziune plină de acurateţe asupra a ceea ce se întâmplă în această realitate. Dar nu este singura.

La cel mai înalt nivel al realităţii, totul este doar un joc, un joc cosmic numit evoluţie, un joc numit iubire. Matricea este ca un ecran de cinema, iar noi facem parte din distribuţie. Sau, după cum spunea Shakespeare, lumea este o scenă, iar noi suntem actorii. Dacă reptilienii şi ceilalţi manipulatori astrali nu ar exista, ar trebui să-i inventăm. De fapt poate chiar i-am inventat. Ei sunt aspecte diferite ale noastre care ne pun faţă-n faţă cu noi înşine. Reptilienii sunt un nivel al sinelui nostru infinit, al realităţilor noastre, care ne provoacă pentru a ne transforma. Dacă îi urâm, ne urâm pe noi înşine. Ei sunt umbra noastră, partea noastră pe care nu dorim să o înfruntăm sau pe care nu dorim să o recunoaştem. Atât timp cât această umbră a noastră rămâne ascunsă, reptilienii vor rămâne şi ei ascunşi şi îşi vor continua controlul nevăzuţi. Recunoscând în noi această natură, ei vor ieşi la suprafaţă şi vom vedea cu toţii jocul lor murdar. Cu cât ne negăm propria latură întunecată, cu atât mai mult vom suporta consecinţele, căci acestea sunt regulile jocului. Cu cât negăm mai mult, cu atât mai puternice şi provocatoare vor fi consecinţele. Este alegerea noastră. Întrebarea e cât de extreme vor fi consecinţele până recunoaştem jocul? În acest film, al cărui titlu este Marea Iluzie, ne jucăm rolurile ca un serviciu adus jocului cosmic. Dacă Richard

Warman nu ar fi ales să mă reducă la tăcere şi să suprime informaţiile, nu aş fi acceptat provocarea de a trece dincolo de acea frustrare şi nu aş fi crescut. Fără mine, Richard Warman nu ar înfrunta consecinţele acţiunilor sale şi nu ar învăţa din experienţele pe care i le oferă Creaţia. Dacă ziarişti ca Jason Cowley nu ar fi încercat să-mi denatureze persoana şi lucrările, nu aş fi avut marea şansă de a mă decupla de la reacţiile tipice Matricei şi aş fi simţit frustrare faţă de ceea ce s-a scris despre mine. Nici nu mi s-ar fi dat ocazia minunată să văd cum ziariştii apără şi pun temelia mentalităţii de Matrice. Fără mine, în situaţia în care apar din ce în ce mai multe dovezi ale valabilităţii afirmaţiilor mele pe care el le respinge şi le ridiculizează, Cowley nu ar fi avut ocazia să vadă închisoarea în care trăieşte şi iluzia pe care o perpetuează pentru alţii. Fără Iluminaţi, nu am fi putut experimenta consecinţele cedării în faţa realităţii altcuiva şi cile insistenţei ca toţi să facă la fel. Fără rasa umană, Iluminaţii nu ar fi suportat consecinţele acţiunii de a impune voinţa lor asupra celorlalţi. Toţi oferim experienţe pentru ceilalţi. Dar în esenţă, ni le oferim nouă înşine, deoarece noi suntem totul. Nu există nici “noi”, nici “ei”, ci numai un “eu” infinit. Suntem reptilienii şi “demonii” şi în acelaşi timp cei pe care aceştia îi manipulează, deoarece suntem acelaşi “eu”.

Ceea ce am prezentat aici este un nivel al Jocului Cosmic - punctul în care jocul interacţionează cu realitatea fizică densă. Nu este întreaga poveste, ci numai o parte a ei. Provocarea jocului este să vezi că totul este un joc. Dacă sesizăm jocul şi vedem prin iluzie, câştigăm marele pot, calea ni se deschide şi ieşim de aici. Putem exista încă fizic în această realitate, dar nu îi mai aparţinem. Experienţele mele de dinainte de 1991 m-au pregătit să intru în ochii publicului britanic, dar încă nu m-au eliberat de Matrice. M-au făcut însă mai liber decât înainte. Şi voi ajunge acolo. Dar mai am de întâlnit

oameni complet eliberaţi de iluzie, deoarece privim iluzia în faţă în fiecare moment al vieţii. Am întâlnit oameni care cred că sunt eliberaţi de iluzie, dar, de fapt, trăiesc în altă faţetă a ei. Aceştia sunt prinşi în iluzia că sunt eliberaţi de iluzie, dar în realitate sunt în continuare controlaţi de ea. Cu cât îmi descâlcesc mintea mea inferioară din Matrice, cu atât mai mult oamenii cred că sunt nebun şi extremist. Dar nu sunt nici nebun şi nici extremist. Aceasta este doar percepţia celor vrăjiţi de Matrice, care ar face bine să se retragă puţin pentru a observa lumea considerată "normală" şi "sănătoasă", sesizând cât de extremistă şi nebună este ea de fapt.

Din experienţa mea, care este singurul meu reper, primul pas spre libertate este conştientizarea că trăim într-o iluzie. Altfel Matricea câştigă mereu. Nu este uşor când totul pare atât de "real". Simţurile ne înşală şi ne produc confuzie, deoarece accesăm doar o infimă parte a tot ceea ce există. Recepţionând numai un post radio sau numai CNN ori BBC avem acces doar la un mic spectru al realităţii, cu o viziune a acesteia şi a posibilităţilor incredibil de limitată. Sunt multe lucruri care nu ne-ar putea fi cunoscute niciodată. Simţurile noastre fizice ne înşală în mod asemănător, doar dacă nu ne echilibrăm prin deschiderea către frecvenţele superioare ale percepţiei şi intuiţiei care pot recunoaşte o iluzie atunci când o percep. Fundamentul libertăţii faţă de mentalitatea de Matrice este deci cunoaşterea că trăim într-o lume de vis creată de propriile minţi şi de cei care le condiţionează.

Văd din ce în ce mai mult lumea materială ca energie vibratorie. Numerele şi codurile din filmul Wie Matrix sunt o modalitate bună de a o vizualiza. Cred că asta îmi reconfirmă că trăim într-un joc de computer cu realitate virtuală şi că ceea ce vedem este de fapt ceea ce credem că vedem sau ni se spune că vedem. Mă menţine departe de căderea în mentalitatea Matricei. Percepând ceea ce te hărţuie şi situaţiile provocatoare ca pe nişte

numere şi coduri vibratorii, vezi irealitatea experienţei şi a răspunsului emoţional. Ştii că eşti ca personajul din jocul de computer care parează gloanţele trase de un adolescent ' aflat acasă, în camera sa. Dacă eşti lovit, jocul se reia. Nimeni nu moare de fapt. Toţi fac pe morţii şi apoi îşi continuă eternitatea. Trăim pentru totdeauna. Suntem jucătorii şi cei care controlează şi observă jocul. Suntem însuşi jocul.

După cum spunea Bill Hicks despre viaţă:

“Este ca şi când te-ai juca într-un parc de distracţii, dar continui să crezi că este real, pentru că mintea este foarte puternică. Jocul are suişurile şi coborâşurile lui, produce fericire şi nefericire, este foarte viu colorat şi foarte gălăgios. Şi distractiv pentru puţin timp. Unii au intrat în acest joc de ceva timp şi se întreabă: “Este real sau nu?”. Iar alţii şi-au amintit şi s-au întors la noi spunându-ne să nu ne temem, deoarece e doar un joc. Iar pe aceştia îi omoram. Redu-l la tăcere, am investit mult în acest joc, redu-l la tăcere! Uită-te la grijile mele, contul bancar gras şi familia mea! Trebuie să fie adevărate. E doar un joc, dar îi omoram mereu pe cei buni care ne tot spun asta şi lasă demonii să o ia la sănătoasa. Dar nu contează, căci este un joc pe care îl putem schimba oricând dorim. Fără slujbe, fără economii, doar alegând acum între teamă şi iubire.”1

Aşa şi este. Teama, prin toate expresiile sale infinite, ca vinovăţie, resentiment şi dorinţă de răzbunare, este emoţia inferioară care ne menţine în Marea Iluzie. Iubirea, în sensul ei cel mai pur, este cea mai înaltă stare de vibraţie şi cea care ne leagă la cel mai înalt nivel cu tot ceea ce există. Tot ceea ce suntem. Această transformare a perspectivei, de la teamă la iubire, ne aruncă în afara mentalităţii Matricei şi ne scoate din joc şi din iluzia a tot ceea ce este “real”. Prin lectura acestei cărţi, mai ales a capitolului despre păzitorii porţilor îţi poţi da seama care este locul meu în această Matrice,

imaginea mea holografică, frustrată de modul în care ne controlăm şi ne încătuşăm între noi. Această realitate este valabilă dintr-un anumit punct de vedere. Dar prin deschiderea inimii către vibraţia iubirii şi a minţii către recunoaşterea iluziei, frustrarea se dizolvă, întrucât totul este doar un joc, o călătorie, un film făcut despre noi înşine. O parodie sau un film horror. Alegerea ne aparţine, ca întotdeauna. Deci, te iubesc, Richard Warman; te iubesc, Bernie Färber; te iubesc, Jason Cowley; vă iubesc, George Bush, regină a Angliei, Regină Mamă, prinţe Philip, Henry Kissinger, David Rockefeller, Edgar Bronfman, dinastie Rothschild, Lord Carrington, Al Gore, Ted Heath, Tony Blair, Peter Mandelson, Billy Graham şi toţi ceilalţi amintiţi în cărţile mele. Dacă nu v-aş iubi, nu m-aş iubi nici pe mine însumi, deoarece eu sunt voi şi voi sunteţi eu. Suntem diferite aspecte ale aceluiaşi întreg infinit. Nu, suntem întregul infinit!

A sosit momentul să alegem

Totul ţine de liberul nostru arbitru, iar jocul nu face rabat de la această regulă. Putem alege calea mâinii stângi, adică să trăim într-o Matrice controlată de conştiinţa astrală inferioară - un stat global fascist în care iluzia este impusă de lege şi guvernare militară. Aceasta are puţine consecinţe din punctul de vedere al eternităţii, deoarece vor mai fi şi alte ocazii pentru a lua decizii diferite, urmând scenarii diferite. Jocul nu se termină, el se schimbă odată cu schimbarea noastră. Întrebarea este dacă ceea ce îţi doreşti cu adevărat este să trăieşti într-un stat fascist global în care libertatea de exprimare şi alegere este refuzată în formele sale cele mai simple. Dacă da, stai liniştit şi priveşte cum acestea se vor petrece cu siguranţă. Ceea ce încearcă să-mi facă Richard Warman şi Bernie

Farber va deveni lege. Asemenea legi sunt deja introduse. Dacă nu ne dorim acest lucru, trebuie să facem o altă alegere şi asta chiar acum. Putem alege

calea dreaptă a drumului spre libertate. Şi dacă alegi asta, atunci trebuie să aibă loc câteva schimbări fundamentale.

Mai întâi ne eliberăm de iluzie, de reacţiile şi răspunsurile la mentalitatea din Matrice. Dacă nu ne eliberăm pe noi înşine, cum putem spera să eliberăm lumea din jurul nostru, care este numai o simplă manifestare a sinelui nostru interior? Trăim într-o închisoare exterioară şi în alta interioară, şi ne gândim că suntem liberi. Să ne transformăm pe noi înşine şi transformăm astfel lumea în care trăim. Priveşte-te în oglindă. Încearcă să schimbi ceea ce vezi fără a schimba imaginea reflectată. Nu se poate, deoarece rasa umană a încercat asta de mii de ani şi iată de ce nu a reuşit. Am mai scris despre cele trei elemente esenţiale care, după părerea mea, reprezintă cheia ce deschide porţile şi portalurile spre libertatea multidimensională.

1. Abandonăm teama de ceea ce cred oamenii despre noi şi începem să trăim şi să exprimăm propria noastră unicitate a vieţii, viziunii şi realităţii. Astfel ieşim din rândurile turmei şi, dacă sunt destui dintre noi, nici măcar nu va mai exista o turmă.

2. Permitem celorlalţi libertatea şi respectul exprimării unicităţii lor fără teama de ridicol şi condamnare a delictului de a fi diferit. Astfel, încetăm să mai fim un câine de pază care ţine turma laolaltă.

3. Nimeni nu caută să-şi impună credinţele sau realitatea proprie asupra altor oameni, respectând mereu libertatea celorlalţi de a face alegeri diferite. Acesta este punctul de echilibru care opreşte o persoană să-şi impună voinţa asupra alteia.

Aceşti trei paşi declanşează o transformare atât de mare, care înlocuieşte această închisoare cu un paradis. Astfel dobândim puterea de a le introduce pe toate trei chiar acum. Sper că această carte a spus multe despre descendenţi, istoria şi tehnicile de servilism uman. Sper

că a elucidat într-o oarecare măsură legătura genetică reptiliană dintre toate acestea. Este un lucru important, pentru că oamenii trebuie să ştie ce se petrece la acel nivel al realităţii. Dar scopul principal al acestei cărţi este eliberarea omenirii din Marea Iluzie. Dacă aş alege un gând pe care oamenii să şi-l amintească din aceste pagini şi care să transforme această lume mai mult decât orice altceva, acesta ar fi:

Este doar un joc. Este doar o călătorie. Şi le putem schimba oricând dorim. Adevărul nu este undeva în afara ta. Este în tine. Iar acest adevăr este iubirea.

ANEXA 1

Liniile genealogice ale Iluminaţilor

Voi prezenta în cele ce urmează câteva din legăturile genealogice care există între cei care au condus această planetă cu mii de ani în urmă şi cei care încă o conduc. Binecunoscutele familii Windsor şi Bush aparţin aceleiaşi linii genealogice ca mulţi faraoni care au condus Egiptul în Antichitate, cum ar fi Ramses Îl (1295-1228 î.Ch.), considerat cel mai mare faraon care a existat vreodată. Numele său poate fi văzut pe mai toate altarele de cult ce au fost descoperite de-a lungul timpului pe teritoriul vechiului Egipt. Bogăţia acestui faraon, datorată minelor de aur din Nubia, depăşeşte limitele imaginaţiei. Aceeaşi linie genealogică include hibrizii Anunnaki-umani care au domnit în Sumer, Babilon, Grecia şi Troia şi cei care astăzi conduc planeta. Originile lor merg până în Atlantida şi Lemuria. Un alt membru marcant al acestei linii este Alexandru cel Mare (356-323 î.Ch.), primul fiu al regelui Filip al Macedoniei (382-336 î.Ch.) şi al Olympiei. Despot notoriu şi “Fiu al Şarpelui”, Alexandru cel Mare a cucerit vastul teritoriu ce cuprindea Grecia, Persia, Siria, Fenicia, Egipt, Babilon, precum şi fostele regiuni sumeriene ce ajungeau până în India, înainte de a-şi găsi sfârşitul în Babilon, la vârsta de 33 de ani. În timpul domniei sale, a înfiinţat în Egipt oraşul Alexandria sau

“Oraşul Fiului Şarpelui”, devenit mai târziu unul dintre principalele centre ale cunoaşterii ezoterice din întreaga lume.

Alexandru a fost şcolit de filosoful grec Aristotel, care la rândul său a fost discipolul lui Platon, iar acesta din urmă al lui Socrate. Descendenţa hibridă Anunnaki-umană şi cunoaşterea ocultă avansată au mers mereu împreună.

Această descendenţă îşi are originea în cea mai renumită regină egipteană, Cleopatra (60-30 î.Ch.), care a fost căsătorită cu împăratul roman Iulius Caesar, căsătorie din care a rezultat un fiu, ce avea să devină Ptolemeu al XIV-lea. Cleopatra a avut de asemenea doi gemeni cu Marc Antonius, şi el înrudit cu această linie genealogică. Alţi reprezentanţi celebri ai acestei linii au fost Irod cel Mare; familia romană Piso; Constantin cel Mare, împăratul roman care în anul 325 a transformat creştinismul în religia pe care o ştim astăzi; regele Ferdinand al Spaniei şi regina Isabella a Castiliei, sponsorii lui Cristofor Columb, care au instigat teribila Inchiziţie spaniolă (1478-1834), în care mulţi oameni au fost torturaţi şi arşi pe rug pentru faptul că au pus la îndoială baza unei religii create de strămoşii lor. Mai mult, cea mai des utilizată versiune a Bibliei a fost pusă în circulaţie şi susţinută de un alt filon al aceleiaşi linii, regele James I al Angliei. Descendenţa lui James, conform surselor genealogice listate mai Jos, poate fi urmărită până în anul 1550 î.Ch. şi chiar mai departe, incluzând mulţi faraoni egipteni, printre care Ramses Îl.

Urmaşii acestuia s-au mutat în Franţa şi în nordul Europei, devenind franci şi merovingieni, iar mai târziu alţi descendenţi ai aceleiaşi linii au fost Clovis şi Dagobert, care au avut anumite legături cu societatea secretă elitistă Prieuré de Sion şi “misteriosul” Rennes-le-Chateau din regiunea franceză Languedoc. Din rândul merovingienilor au făcut parte Charlemagne (742-

814), care a domnit ca împărat al Occidentului din Sfântul Imperiu Roman; un şir de regi francezi ca Robert Îl, Philip I, Îl şi III şi Ludovic I, Îl, VI, VII, VIII, IX, XIII, XV şi XVI.

Acesta din urmă a fost căsătorit cu Marie Antoinette, şi ea făcând parte din aceeaşi linie genealogică, ambii fiind executaţi în timpul Revoluţiei Franceze. Fructul relaţiei dintre cei doi a fost Daniel Payseur, care, după cum se 'explică în Secretul Suprem, a fost dus pe ascuns în Statele Unite, unde a devenit forţa secretă din spatele imperiilor Morgan şi Carnegie, dar şi deţinător al multor proprietăţi imobiliare, financiare şi industriale.

Alţi reprezentanţi sunt familia de Medici -susţinătorii lui Cristofor Columb - a cărei protagonistă a fost Catherine de Medici, regina Franţei care a murit în anul 1589. Medicul său personal a fost Nostradamus. Aceeaşi descendenţă îl include pe René d'Anjou, duce de Lorena, Casa de Lorraine de asemenea angajându-i pe Nostradamus şi Cristofor Columb. Rudele de sânge ale familiei de Medici şi ale Casei de Lorraine, regina Isabella a Castiliei şi regele Ferdinand de Aragon, au fost sponsorii lui Columb când acesta a “descoperit” America. Alţi urmaşi sunt familia de Habsburg, cea mai puternică familie din Europa de sub Sfântul Imperiu Roman; Geoffrey d'Anjou şi dinastia regală a Planta ge-neţilor din Anglia; regele John, care a semnat Magna Carta; regii Henric I, Îl şi III, foarte apropiaţi de Cavalerii Templieri, ca şi regele John; Maria Stuart şi dinastia Stuart, inclusiv regele James I al Angliei, susţinătorul acelei versiuni a Bibliei a regelui James; regii George I, Îl şi III; Edward I, Îl şi III; regina Victoria; Edward VII; George V şi VI; regina Elisabeta Îl; prinţul Charles şi celelalte progenituri ale reginei Elisabeta: Anne, Andrew şi Edward; prinţii William şi Harry din “căsătoria'' lui Charles cu prinţesa Diana; preşedinţii americani George Washington, John Adams, John Quincy Adams, Thomas Jefferson, Franklin Delano

Roosevelt şi George Bush sunt toţi filoane ale aceleiaşi linii genealogice; de asemenea, actualul preşedinte american George W. Bush şi fratele său, Jeb Bush, guvernator al Floridei. Tot acestei linii îi aparţine şi adversarul lui Bush la alegerile din 2000, consumatorul de sânge Al Gore. De fapt, aprofundând studiul arborelui genealogic, am descoperit că toţi preşedinţii americani aparţin aceleiaşi linii.

Surse ca New England Historical Genealogical Society şi Burke's Peerage au demonstrat că 33 din cei 42 de preşedinţi până la Clinton sunt rude de sânge cu Charlemagne, iar 19 au legături de sânge cu regele Edward III al Angliei, care şi el era descendent al acestei linii. Un purtător de cuvânt al Burke's Peerage, “biblia” genealogiei regale şi aristocratice cu sediul central în Londra, a afirmat că la fiecare dintre alegerile prezi-denţiale, începând cu cele din 1789 câştigate de George Washington, învingătorul a fost cel cu genele regale cele mai pure. Acum înţelegem de ce. Preşedinţii americani nu sunt aleşi prin vot, ci prin puritatea sângelui. Aceeaşi linie include şi familiile scoţiene ale lorzilor de Galloway şi familia Comyn; Marie-Louise de Austria, căsătorită cu Napoleon Bonaparte; Kaiser Wilhelm Îl, rege al Germaniei în timpul Primului Război Mondial; şi Maximilian, împăratul mexican de Habsburg, care a murit în 1867. Şi aşa stau lucrurile în fiecare ţară. Acest gigantic arbore genealogic îşi întinde ramurile în fiecare familie regală din Europa, inclusiv în cele din Olanda, Suedia, Danemarca şi Spania, cu al său binecunoscut rege Juan Carlos.

Dar toţi cei enumeraţi până acum nu reprezintă decât o singură spiţă din această vastă reţea reptiliană. Există şi altele care au legătură cu aceste nume şi merg înapoi în trecut, până în urmă cu câteva mii de ani î.Ch. Există atât de multe legături genealogice între aceşti descendenţi hibrizi, încât aceleaşi legături se pot face şi

prin alte rute. Pagina web care cuprinde genealogia familiei Piso este cea mai actualizată. Pe lângă cele două surse menţionate anterior, New England Historical Genealogy Society şi Burke's Peerage, de mare ajutor mi-a fost un genealog din

Statele Unite, care a studiat şi cartografiat descendenţii familiilor elitei timp de 26 de ani. Acesta doreşte să rămână anonim, iar motivele lui sunt lesne de înţeles.

Informaţii detaliate despre arborii genealogici ai familiilor sus-menţionate sunt disponibile pe Internet pe pagina web a familiei Piso şi la adresa vww.davidicke.com

ANEXA 2

Hitler a fost un Rothschild?

Istoria oficială nu este decât un văl care ascunde adevărul despre ceea ce s-a petrecut în realitate. Atunci când vălul este ridicat, vedem că versiunea oficială este deseori complet eronată.

Să luăm ca exemplu familia Rothschild. Linia genealogică a acestei familii a fost cunoscută sub numele de Bauer, unii dintre cei mai renumiţi ocultişti şi practicieni ai magiei negre din Germania medievală. Numele de Rothschild (scut-roşu sau rotes-schild în limba germană) a devenit cunoscut în secolul al XVIII-lea, când Mayer Amschel Rothschild a pus bazele unei puternice dinastii financiare în Frankfurt, cu sprijinul, în principal, al Casei Iluminaţilor de Hesse. Ideea acestui nume le-a venit de la “scutul” roşu sau hexagrama (Steaua lui David) din faţa casei lor din Frankfurt. Steaua lui David sau Pecetea lui Solomon este un vechi simbol ezoteric, ce a început să fie asociat cu poporul evreu după ce familia Rothschild l-a adoptat pentru sine. Aşa cum confirmă surse istorice evreieşti, aceasta nu are în realitate absolut nici-o legătură cu regii David sau Solomon. Familia Rothschild este una dintre marile familii

ce descind din rasa hibridă a Iluminaţilor şi sunt de fapt reptilieni care-şi schimbă forma. Astăzi, această dinastie a descendenţilor francezi este condusă de Guy de Rothschild. El este unul dintre cei mai groteşti exponenţi ai controlului mintal bazat pe traumă, ba mai mult, chiar vârful acestei operaţiuni după cum susţin victimele care au suferit torturile sale nemiloase. Guy de Rothschild a fost personal responsabil pentru tortura şi moartea a milioane de copii şi adulţi, în mod direct sau prin cei pe care îi controlează. El conduce ritualuri satanice, aşa cum au făcut dintotdeauna toţi aceşti descendenţi, şi nimeni nu ştie cu exactitate în cât de multe sacrificii umane a fost implicat.

Ştiu că sunt mulţi cei care mă vor considera antisemit, deoarece familia Rothschild pretinde că are origine evreiască. Organizaţii ca Liga Anti-Defăimare şi B'nai B'rith au făcut mari eforturi pentru a mă eticheta astfel pentru demascarea familiei Rothschild şi pentru a împiedica desfăşurarea conferinţelor mele publice. Dar, în caz că nu ştiai, ambele organizaţii au fost create şi sunt finanţate în continuare de familia Rothschild. B'nai B'rith se traduce aproximativ prin “Fii ai Alianţei”, organizaţie înfiinţată de familia Rothschild în anul 1843 pentru a-i defăima şi distruge pe cei prea curioşi, etichetându-i drept “antisemiţi.” Mulţi dintre reprezentanţii lor au susţinut deschis sclavia în timpul Războiului Civil American, iar astăzi caută să-i condamne pe unii lideri de culoare ca “antisemiţi” sau “rasişti”. În fiecare an Liga Anti-Defăimare acordă “Flacăra Libertăţii” (simbolul clasic al Iluminaţilor) celui care a servit cel mai bine cauza lor. Într-un an aceasta i-a fost acordată lui Morris Dalitz, apropiat al notoriului sindicat al crimei Meyer Lansky, care a terorizat America. Alegerea ideală!

Deci, cine a fost Hitler?

Desigur că furia pe care cineva o simte faţă de un “antisemit” este stârnită în primul rând de persecutarea

bolnavă la care evreii au fost supuşi de către naziştii lui Adolf Hitler. Demascarea sau punerea sub semnul îndoielii a acţiunilor familiei Rothschild sau ale vreunei persoane sau organizaţii evreieşti atrage după sine termenul de “nazist”. Aşa cum am arătat împreună cu alţi cercetători în...Şi adevărul vă va elibera şi Secretul suprem, naziştii au fost creaţi şi finanţaţi de familia Rothschild. Ei l-au propulsat pe Hitler la putere prin societăţile secrete germane ale Iluminaţilor, ca Societatea Thüle şi Societatea Vrii, create prin reţelele lor germane; tot familia Rothschild l-a finanţat pe Hitler prin Banca Angliei şi Banca Kuhn & Loeb, aceiaşi finanţatori ai Revoluţiei Ruse. Inima maşinii de război a lui Hitler a fost gigantul chimic I.G. Farben. Ramura sa americană era controlată de familia Rothschild prin lacheii lor din familia Warburg. Paul Warburg, care a înfiinţat “banca centrală” privată a Americii, Federal Reserve, în 1913, a făcut parte din consiliul I.C american. Într-adevăr, LG. Farben a lui Hitler, care conducea lagărele de concentrare de la Auschwitz, era de fapt o divizie a Standard Oii, proprietatea oficială a familiei Rockefeiler dar, de fapt, imperiul Rockefeller a luat naştere din finanţarea în primul rând a familiei Rothschild. În...Şi adevărul vă va elibera şi Secretul suprem toate aceste aspecte sunt prezentate în detaliu. Tot familia Rothschild deţinea agenţiile de ştiri germane din ambele războaie şi astfel controla fluxul de “informaţii” către germani şi spre lumea exterioară. La intrarea trupelor aliate în Germania, acestea au descoperit că fabricile LG. Farben, miezul operaţiunii de război a lui Hitler, precum şi fabricile Ford - alţi susţinători ai acestuia - rămăseseră intacte, ceea ce nu se putea spune despre celelalte fabrici din apropiere, care fuseseră pur şi simplu şterse de pe faţa pământului în urma atacurilor aeriene.

Susţinătorii lui Adolf Hitler, forţa ascunsă din spatele acestuia, a fost deci Casa de Rothschild, aceşti descendenţi “evrei” care pretind că sprijină şi protejează credinţa şi poporul iudaic. De fapt, ei se folosesc şi abuzează de evrei pentru a-şi atinge scopul lor grotesc. Familia Rothschild îi tratează cu dispreţ pe evrei. Aceştia, ca şi ceilalţi oameni de altfel, sunt priviţi de ei ca simple unelte necesare îndeplinirii planurilor de control şi stăpânire ale unei reţele de descendenţi hibrizi, cu cod genetic reptilian, cunoscută sub numele de Iluminaţi. Într-adevăr, Iluminaţii sunt atât de obsedaţi să menţină puritatea liniei lor, încât fac tot posibilul ca cei aleşi la putere să fie tot descendenţi reptilieni. Dar Hitler nu putea avea aceeaşi descendenţă, pentru că ştim că familia Rothschild sunt apărători ai evreilor, iar Hitler i-a măcelărit, ca şi pe comunişti, ţigani şi pe toţi ceilalţi care i s-au opus sau pe care a vrut pur şi simplu să-i îndepărteze din calea lui. Familia Rothschild sunt evrei, nu ar face una ca asta. Chiar aşa?

Nu numai că Hitler a fost susţinut de clanul Rothschild, dar, aşa cum sugerează cartea psihanalistului Walter Langer, numită The Mind of Hitler (n.tr. Mintea Ini Hitler), el ar fi putut fi un Rothschild. Această dezvăluire se potriveşte ca o mănuşă cu acţiunile clanului Rothschild şi ale celorlalţi descendenţi germani Iluminaţi care l-au propulsat pe Hitler ca dictator. El a fost susţinut de familia regală britanică, şi anume Casa de Windsor (de fapt Casa germană de Saxa-Coburg-Gotha), care îl includea pe “eroul de război” britanic Lordul Mountbatten, şi el un Rothschild şi satanist. Legăturile concrete dintre familia regală britanică şi nazişti încă nu au fost stabilite, dar vor ieşi cu siguranţă la lumină. În timp ce cartea de faţă se afla la tipar, am vorbit cu un cercetător care îl leagă fără urmă de îndoială pe Hitler de familia regală britanică. Rudele lor din Germania, de viţă regală, care nu ar fi putut fi în mod firesc susţinători ai

unui oarecare ca Hitler, au fost printre cei mai entuziaşti dintre aceştia. Langer scrie:

“Tatăl lui Adolf, Alois Hitler, a fost fiul nelegitim al Măriei Anna Schicklgruber. Presupusul tată al lui Alois Hitler (Schicklgruber) a fost Johann Georg Hiedler, dar unii au motive serioase să se îndoiască de faptul că Johann Georg Hiedler a fost tatăl lui Alois. Un document austriac arată că Maria Anna Schicklgruber locuia în Viena în momentul conceperii, în acea perioadă lucra ca servitoare la reşedinţa baronului Rothschild. De îndată ce familia a descoperit sarcina, ea a fost trimisă acasă... unde s-a născut Alois.”

Informaţiile lui Langer provin de la un ofiţer de rang înalt din Gestapo, Hansjurgen Koehler, şi au fost publicate în 1940 sub titlul în culisele Gestapo-ului. Acesta scrie despre investigarea trecutului lui Hitler făcută de cancelarul austriac Dolfuss, în dosarul despre familia lui Hitler. Koehler a văzut, de fapt, o copie a documentelor lui Dolfuss, înmânate acestuia de Heydrich, şeful Serviciilor Secrete naziste. El scria că “dosarul a stârnit atâta vâlvă, cum niciun altul nu a mai făcut vreodată”. (Inside Tlie Gestapo (n.tr. În culisele Gestapo-ului), pag. 143) Cancelarul austriac, scund dar energic, ştia că un astfel de dosar l-ar pune în şah pe Hitler. Sarcina sa nu era dificilă; cu o asemenea funcţie în stat, putea afla cu uşurinţă datele personale ale familiei lui Adolf Hitler, care se născuse pe teritoriu austriac. Din certificatele originale de naştere, fişele de înregistrare de la poliţie, din conţinutul dosarului original, cancelarul a reuşit să pună laolaltă piesele disparate de puzzle.

“O tânără fată (bunica lui Hitler)... a venit la Viena şi s-a angajat ca servitoare, lucrând cel mai adesea pentru familii bogate. Dar a fost ghinionistă; sedusă, avea să poarte un copil. A plecat acasă în satul său până a născut... Unde a fost servitoare în

Viena? Nu este greu de aflat. Viena avea un sistem obligatoriu de înregistrare la poliţie. Şi servitori şi angajatori erau taxaţi scump dacă uitau de această formalitate. Cancelarul Dolfuss a reuşit să descopere fişa de înregistrare. Servitoarea lucrase la reşedinţa Rothschild, iar bunicul necunoscut al lui Hitler trebuie căutat în acea casă frumoasă. Dosarul lui Dolfuss s-a oprit la această declaraţie."

Hotărârea lui Hitler de a anexa Austria avea oare legătură cu dorinţa sa de a distruge dovezile descendenţei sale? Un corespondent al paginii mele web care a cercetat îndelung acest subiect scrie:

"Sunt de părere că Hitler ştia despre originile sale cu mult înainte de a deveni cancelar. Ca şi tatăl său, în timpuri de restrişte, familia se retrăgea la Viena. Tatăl lui Hitler şi-a părăsit satul natal de timpuriu pentru a-şi încerca norocul la Viena. Când Hitler a rămas orfan, la moartea mamei sale în decembrie 1907, el a plecat la Viena, la puţin timp după înmormântare. Dar se pare că l-a înghiţit pământul timp de zece luni! Ce s-a întâmplat acolo în timpul şederii sale este un mister complet neelucidat de istorie. Însă capătă sens acum, când s-a stabilit că Hitler a fost un Rothschild şi că îşi cunoştea rudele, iar potenţialul său pus în slujba familiei a fost mult apreciat."

Urmaşii Iluminaţilor şi implict ai clanului Rothschild sunt cu mult mai numeroşi faţă de cât se ştie în mod oficial; ei dau naştere multor copii nelegitimi, care apoi sunt crescuţi sub alte nume de către alţi părinţi. Phillip Eugene de Rothschild afirmă că familia Rothschild a adus pe lume sute de mii de copii nelegitimi care ar urma să fie plasaţi în poziţii de conducere sub nume diferite. Ştiu că numărul sună fantastic, dar mulţi dintre ei sunt concepuţi prin băncile de spermă ale Iluminaţilor şi prin inseminări artificiale. Ca şi Bill Clinton, care este aproape sigur un Rockefeller, aceşti "copii obişnuiţi din medii

obişnuite” ajung să aibă un succes extraordinar în domeniile lor. Şi despre Hitler se spune că ar fi produs copii nelegitimi pentru a-şi menţine filonul de descendenţi şi în mod cert există descendenţi ai săi în viaţă chiar şi astăzi. Deci, care Rothschild a fost bunicul lui Hitler? Alois, tatăl lui Hitler, s-a născut în 1837 în perioada în care Salomon Mayer era singurul Rothschild care locuia la reşedinţa din Viena. Nici măcar soţia sa nu se afla acolo, întrucât mariajul lor mergea atât de prost, ea locuind în Frankfurt. Fiul lor, Anselm Salomon, şi-a petrecut cea mai mare parte a timpului la Paris şi Frankfurt, departe de Viena şi de tatăl său. Deci, Salomon Mayer Rothschild, care locuia singur la reşedinţa din Viena unde lucra bunica lui Hitler, este cel mai promiţător candidat.

Hermann von Goldschmidt, fiul funcţionarului principal al lui Salomon Mayer, a scris o carte publicată în 1917, în care spunea despre Salomon că “...până prin anii 1840 manifesta un entuzism cam nechibzuit pentru tinere” şi că “...avea o pasiune carnală pentru fete foarte tinere, cu care a şi avut aventuri pe care a trebuit să le ascundă cu ajutorul poliţiei.”

Bunica lui Hitler era tânără şi se aflau amândoi sub acelaşi acoperiş, putând fi clar o ţintă a dorinţei lui Salomon. Şi aceeaşi fată a rămas însărcinată în timp ce a lucrat acolo. Nepotul ei a devenit cancelar al Germaniei, finanţat de familia Rothschild, începând un al Doilea Război Mondial atât de important pentru planurile Rothschild-Iluminaţilor. Iluminaţii sunt obsedaţi de instalarea la putere a descendenţilor lor în toate “taberele” implicate într-un conflict, iar clanul Rothschild sunt printre cei mai importanţi descendenţi.

Şi totul este numai o coincidenţă? Această acumulare de dovezi arată clar o singură concluzie: Hitler a fost un Rothschild!

“Statul'' Rothschild

Al Doilea Război Mondial a fost incredibil de productiv pentru planul de control global al Iluminaţilor. A dus la o apariţie explozivă a instituţiilor centralizate global, ca Naţiunile Unite şi Comunitatea Europeană. Exact ceea ce se urmărea. De asemenea, Iluminaţii s-au asigurat ca toate ţările implicate în acest conflict să aibă şi mai mult de suferit, din cauza împrumuturilor uriaşe de care au avut nevoie pentru a se reabilita, acest "ajutor" venind de la nimeni alţii decât... familia Rothschild şi alţi Iluminaţi. În planul global al clanului Rothschild intra crearea unui fief pentru ei înşişi şi Iluminaţi în Palestina, care aducea cu sine manipularea evreilor, stabilind astfel "patria" lor.

Charles Taze Russell, un alt descendent Iluminat, a înfiinţat Societatea Watchtower, cunoscută mai ales sub numele de Martori ai lui Iehova. După cum a mărturisit chiar soţia sa, Russell era satanist şi pedofil şi, mai mult ca sigur, Iluminat. Noua sa "religie" (cultul controlului mental) a fost finanţată de familia Rothschild al cărei prieten era; la fel şi fondatorii mormonilor, finanţaţi şi ei prin banca Kuhn, Loeb & Co. de familia Rothschild. Russell şi fondatorii mormoni au fost cu toţii francmasoni şi descendenţi merovingieni. În 1880, Charles Taze Russell, prieten al familiei Rothschild, a prezis întoarcerea evreilor în patria lor. A fost singura profeţie a lui Russell care s-a împlinit. De ce? Deoarece el ştia că acesta era planul, de la bun început. El a scris familiei Rothschild lăudându-i pentru eforturile lor de a stabili o patrie a evreilor în Palestina.

În 1917 a apărut faimoasa Declaraţie Balfour, în care lordul Balfour, ministru de externe, susţinea sprijinul guvernului britanic în vederea creării unei patrii a evreilor în Palestina. "Declaraţia Balfour" sună foarte bine ca un fel de anunţ oficial. Dar nu e cazul. Este de fapt o scrisoare din partea lordului Balfour către... lordul Lionel Walter Rothschild. Mulţi sunt cei care susţin că

scrisoarea a fost scrisă de fapt de către lordul Rothschild şi angajatul său, bancherul Alfred Milner. Una dintre cele mai importante societăţi secrete mondiale ale secolului XX este Masa Rotundă, care îşi are sediul central în Marea Britanie şi sucursale în întreaga lume. Masa Rotundă este instanţa care orchestrează reţeaua grupului Bilderberg, Council on Foreign Relations, Comisia Trilaterală şi Institutul Regal de Afaceri Internaţionale. Alte lucruri uimitoare sunt următoarele: lordul Balfour era membrul unui cerc interior al Mesei Rotunde, Alfred Milner a devenit liderul oficial al Mesei Rotunde după moartea lui Cecil Rhodes, iar Masa Rotundă era finanţată de lordul Lionel Walter Rothschild. Aceştia au fost chiar cei trei oameni implicaţi în Declaraţia Balfour din 1917. Doi ani mai târziu, în 1919, a avut loc Conferinţa de Pace de la Versailles, din apropierea Parisului, unde elita Mesei Rotunde din Marea Britanie şi Statele Unite, precum Alfred Milner, Edward Mandel House şi Bernard Baruch, au fost numiţi reprezentanţi ai ţărilor lor la întâlnirile care au decis cum avea să se schimbe lumea în urma războiului creat chiar de aceştia. Ei au stabilit obligativitatea plăţilor compensatorii imposibile de către Germania, asigurând astfel sfârşitul Republicii postbelice de la Weimar printr-un colaps economic. Acest fapt a creat circumstanţele care l-au adus la putere pe reprezentantul Rothschild, nimeni altul decât Hitler, în timpul şederii lor la Paris, aceşti membri ai Mesei Rotunde a Iluminaţilor s-au întâlnit la Hotelul Majestic pentru a începe procesul creării reţelei Bilderberg-CFR-RIIA-TC. Tot la Versailles au hotărât să sprijine crearea unei patrii evreieşti în Palestina.

După cum am arătat în cărţile mele precedente, aceştia erau fie descendenţi Rothschild, fie erau controlaţi de acea familie. Preşedintele american Woodrow Wilson a fost “consiliat” la Versailles de către colonelul House şi Bernard Baruch, ambii “clone”

Rothschild şi lideri ai Mesei Rotunde din Statele Unite; prim-ministrul britanic Lloyd George a fost "consiliat" de Alfred Milner, angajatul Rothschild şi lider al Mesei Rotunde şi Sir Phillip Sassoon, descendent direct al lui Mayer Amschel Rothschild, fondatorul dinastiei; liderul francez, Georges Clemenceau, a fost "consiliat" de ministrul său de interne, Georges Mandel, pe numele său adevărat Jeroboam Rothschild.

Cine crezi că lua deciziile acolo? Din delegaţia americană făceau parte fraţii Dulles, John Foster Dulles, care avea să devină Secretar de Stat american, şi Allen Dulles, viitor şef al noului CIA după al Doilea Război Mondial. Fraţii Dulles făceau parte din aceeaşi linie genealogică atât de des menţionată până acum şi erau viitori susţinători ai lui Hitler. Ei au fost angajaţi de familia Rothschild la Kuhn, Loeb & Co., fiind de asemenea implicaţi în asasinarea lui John F. Kennedy. Allen Dulles a fost membru în Comisia Warren care "a investigat" asasinatul. Delegaţia americană de la Versailles a fost reprezentată de Paul Warburg de la Kuhn, Loeb şi sucursala americană LG. Farben controlată de Rothschild, în timp ce din delegaţia germană făcea parte fratele său, Max Warburg, care avea să devină bancherul lui Hitler! Gazda franceză din perioada conferinţei de "pace" a fost nimeni altul decât baronul Edmond de Rothschild, forţa conducătoare a momentului, care făcea presiuni pentru crearea unei patrii evreieşti în Israel. Pentru mai multe detalii, citeşte...Şi adevărul vă va face liberi.

Familia Rothschild sunt cei care au sprijinit întotdeauna din umbră Mişcarea Sionistă. Sion simbolizează Soarele, de aici numele societăţii secrete elitiste din spatele descendenţilor merovingieni, Prieuré de Sion. Contrar celor ştiute de majoritatea dintre noi, sionismul nu reprezintă interesele poporului evreu. Mulţi evrei nu sunt sionişti, pe când mulţi ne-evrei, da. Sionismul este o

mişcare politică, şi nu una rasială. Identificarea sionismului cu poporul evreu este ca şi cum am identifica Partidul Democrat cu poporul american.

Totuşi, evreii care se opun sionismului duc o viaţă grea. Manipulând guvernele lor marionetă pentru a susţine planul de organizare a unui fief personal în Orientul Mijlociu, familia Rothschild a început procesul de stabilire a evreilor în Palestina. Ca dintotdeauna, şi-a tratat conaţionalii cu dispreţ. Să-l analizăm încă o dată pe baronul Edmond de Rothschild, "Tatăl Israelului", care a murit în 1934, fiind totodată amfitrionul delegaţiilor de "pace" de la Versailles. Edmond aparţinea Casei franceze de Rothschild, ca şi Guy de Rothschild sau baronul Philippe de Rothschild. Edmond a început popularea cu evrei a Palestinei prin anii 1880 (când Charles Taze Russell a făcut această "profeţie"). El a finanţat evrei ruşi pentru ca aceştia să se stabilească în Palestina, fără a avea vreo legătură cu libertatea sau dreptul lor prin naştere, ci pentru a duce mai departe planurile Rothschild-Iluminaţilor. Edmond a finanţat de asemenea construirea de ferme şi fabrici, conducând întreaga operaţiune cu o mână de fier. Fermierilor evrei li se spunea ce să crească, iar ei au aflat curând cine este stăpânul în cazul în care puneau la îndoială ordinele. În 1901, aceştia s-au plâns lui Rothschild pentru dictatura asupra aşezării lor, numită "Yishuv". Ei i-au cerut:

"Dacă doreşti să salvezi Yishuv-ul, lasă-le coloniştilor posibilitatea să se îndrepte singuri acolo unde este nevoie..."

Răspunsul baronului Rothschild a fost:

"Eu am creat Yishuv-ul, de unul singur. De aceea nimeni, nici coloniştii, nici organizaţiile lor, nu au dreptul să se amestece în planurile mele..."

Iată deci adevărata atitudine a familiei Rothschild faţă de poporul evreu şi faţă de oameni, în general. Rothschild-zii nu sunt evrei, ci nişte descendenţi cu cod

genetic reptilian, care se ascund în spatele poporului evreu şi se folosesc de aceştia ca paravan şi mijloc de îndeplinire a propriului scop. După informaţiile din cartea lui Simon Schama, Two Rothschilds And The Land Of Israel (n.tr. Doi Rothschild-zi şi Pământul Israelului) (Collins, Londra, 1978), familia Rothschild a dobândit 80% din pământul Israelului. Edmond de Rothschild colabora îndeaproape cu Theodore Herzl, care "din întâmplare" este fondatorul sionismului, mişcarea politică necesară creării unei patrii "evreieşti" în Palestina. Un alt apropiat al lui Rothschild era Chaim Weizmann, tot un lider sionist, căruia îi spunea:

"Fără mine sionismul nu ar fi reuşit, dar fără sionism opera mea ar fi fost lovită de moarte."

Prin intensificarea finanţării aşezărilor evreieşti din Palestina şi cu ajutorul unor agenţi guvernamentali care sprijineau planurile lor de creare a unei patrii Rothschild, îmi cer scuze, evreieşti, era nevoie de un catalizator care să înlăture protestele arabilor la preluarea ţării lor. Acel catalizator a fost tratamentul groaznic al evreilor din Germania şi al ţărilor cucerite de naziştii finanţaţi de Rothschild şi de Adolf Hitler, el însuşi un Rothschild. Groaza faţă de lagărele de concentrare naziste a reprezentat impulsul vital şi crucial pentru planurile Rothschild-zilor. Ei au finanţat operaţiunile teroriste ca Stern Gang şi Irgun, care au adus crima şi haosul necesar înfiinţării statului Rothschild (Israel) în 1948. Aceste grupări teroriste care au ucis cu sânge rece atâţia evrei, au fost conduse chiar de cei care s-au ridicat mai apoi ca lideri ai noului Israel: Menachem Begin, David Ben-Gurion, Yitzhak Rabin şi Yitzhak Shamir. Aceste grupări controlate de Rothschild l-au asasinat pe mediatorul internaţional, contele Bernadotte, pe 17 septembrie 1948, doar pentru că intenţiona să prezinte Naţiunilor Unite o nouă rezoluţie de împărţire. Iar Rothschild-zii nu s-au mulţumit "doar" să producă suferinţe inimaginabile

evreilor de sub regimul nazist, ci le-au mai şi furat averea la sfârşitul războiului, la fel cum au făcut cu Rusia în timpul revoluţiei pe care chiar ei o finanţaseră.

La începutul lui 1998, în timpul unui turneu pe care l-am realizat în Africa de Sud, m-am întâlnit cu Winnie Mandela, care a participat la conferinţa mea din Johannesburg, iar mai târziu l-am întâlnit personal pe P.W. Botha, preşedintele sud-african din perioada apartheid din anii 1980. Invitaţia a apărut din senin în timp ce mă aflam la câţiva kilometri de reşedinţa sa. Am vorbit aproape o oră şi jumătate despre manipularea din Africa de Sud şi nu a trecut mult până când în discursul meu au apărut nume ca Henry Kissinger, lord Carrington şi familia Rothschild. “în timpul mandatului am avut nişte întâlniri stranii cu nişte Rothschild-zi englezi”, a început el şi mi-a relatat apoi o întâmplare care îi prezintă foarte exact pe aceştia. El afirma că Rothschild-zii ceruseră o întâlnire cu el şi cu ministrul său de Externe, agentul Iluminaţilor Pik Botha. La acea întâlnire, Rothschild-zii i-au spus că există o avere fabuloasă în nişte conturi bancare elveţiene care aparţinuse evreilor germani, disponibilă pentru investiţii în Africa de Sud, dacă se puteau înţelege la o dobândă. Aceasta este chiar averea furată de la evreii germani care au suferit din cauza naziştilor şi care a revenit în atenţia opiniei publice în urma unui scandal recent. Clanul Rothschild a multiplicat acea sumă de la război încoace. Botha a refuzat banii, dar a plecat de la întâlnire împreună cu acei Rothschild-zi fără a se şti dacă au ajuns sau nu la vreo înţelegere. Şocant de-a dreptul! Dar lumea nu este ceea ce credem că este. Chiar şi astăzi, clanul Rothschild continuă să controleze statul Israel, care are pe steagul său simbolul familiei lor. Ei se folosesc de acea ţară şi de locuitorii ei, evrei şi arabi, pentru a întreţine conflictul. Aceasta înseamnă război civil între graniţele sale şi cu ţările arabe din jur, care a permis Iluminaţilor-Rothschild să

controleze aşa-nu-mita “Arcă a Crizei” din Orientul Mijlociu prin separare, dominaţie şi cucerire. Le-a permis, nu în cele din urmă, să controleze ţările producătoare de petrol de la război încoace, când petrolul a devenit o marfă rară.

Evrei din Israel şi din întreaga lume, gândiţi-vă bine la toate acestea! Sunteţi jucaţi pe degete împotriva celorlalţi şi invers. Voi şi toţi ceilalţi cărora le pasă de libertatea fiecăruia şi a tuturor, trebuie să ne unim şi să neutralizăm forţa care manipulează toate rasele. Teama reciprocă, separaţia şi stăpânirea au fost dintotdeauna instrumentele de bază ale dictatorilor. Iar arabilor le spun că absolut niciodată clanul Rothschild şi Iluminaţii nu controlează numai o singură parte a conflictului. Dacă ar fi aşa, nu ar fi siguri de rezultat, iar ei nu joacă astfel.

Ştim deci cine controlează poporul evreu în frunte cu conducătorii acestora din Israel - clanul Rothschild. Atunci, întrebarea este: cine îl controlează pe Yasser Arafat? Aceiaşi oameni, aş sugera, care i-au controlat pe Menachim Begin din Israel şi pe preşedintele egiptean Anwar Sadat în timpul “acordului de pace” intermediat de administraţia Jimmy Carter, controlată de Rockefeller. Ce s-a făcut este bun făcut, iar populaţia din

Israel-Palestina trebuie să conlucreze în armonie şi respect reciproc. Nu există altă variantă decât moarte, suferinţă şi conflicte - exact ceea ce îşi doresc Rothschild-zii şi Iluminaţii. Planurile reale ale acestora cu privire la Israel sunt de-a dreptul abominabile, iar în urma lor toate părţile implicate au de suferit, nu doar o tabără sau alta. Oameni din Israel şi din întreaga lume, indiferent de rasă, culoare sau credinţă! Aici este în joc libertatea tuturor, iar orice scindare fabricată şi nesemnificativă este sortită eşecului.

ANEXA 3

Vocea evreiască a raţiunii

Un evreu curajos, ai cărui părinţi au fost victime ale lagărelor naziste de concentrare, dezvăluie adevărul despre grotesca exploatare la care au fost supuşi prizonierii din lagărele germane.

Norman Finkelstein arată în cartea sa, The Holocaust Industry (n.tr. Industria Holocaustului) (Verso Books, iulie 2000, disponibilă pe site-ul personal), modul în care Holocaustul a fost folosit ca mijloc pentru a extorca bani, faptul că majoritatea “supravieţuitorilor” sunt inexistenţi şi, de asemenea, că se cheltuie sume uriaşe pentru comemorarea genocidului nazist. Finkelstein susţine ceea ce mulţi cercetători ne-evrei au tot încercat să spună de mult timp, dar au fost imediat etichetaţi ca antisemiţi. La momentul respectiv, acestora li s-au închis multe uşi şi cărţile scrise de ei au fost interzise. Nu am negat niciodată că poporul evreu a suferit foarte mult în timpul Germaniei naziste. Ceea ce vreau să evidenţiez este faptul că elita evreiască - ce pretinde că reprezintă fiecare evreu de pe această planetă - a exploatat cu un inimaginabil sadism suferinţa poporului evreu, pentru a duce la îndeplinire planurile diabolice ale unor conducători “Iluminaţi” evrei, ca Rothschild sau Bronfman. Demascarea exploatării maselor de evrei de către cei puţini care fac parte din elita evreiască este, în opinia agenţilor din ierarhia interioară şi a servitorilor lor ne-evrei, antisemitism.

Bineînţeles că Norman Finkelstein nu poate fi acuzat de antisemitism deoarece este evreu, iar părinţii săi au fost victime ale regimului nazist, însă el a fost etichetat ca având “ură de sine”, atribut ce este aplicat oricărui evreu care îndrăzneşte să demaşte această escrocherie. Iată câteva citate din cartea sa Industria Holocaustului:

“Dacă toţi sunt supravieţuitori ai Holocaustului, se întreabă mama mea, atunci pe cine a omorât Hitler?”.

“Centrul (Simon Wiesen thai Centre) este renumit pentru exponatele sale de la Dachau şi Disneyland şi

pentru utilizarea cu succes a tacticilor senzaţionale de înspăimântare realizate în scopul colectării de fonduri.”

“Uneori cred că evreimea americană, care “a descoperit” Holocaustul nazist, este mai rea decât faptul de a uita totul.”

“Mie îmi pasă de amintirea persecuţiilor familiilor de evrei, însă politica actuală a făcut din Holocaust o adevărată industrie, un mijloc murdar de stors bani din Europa, în numele “victimelor sărace ale Holocaustului”."

“Holocaustul a apărut pe scena politicii americane după victoria Israelului în războiul împotriva arabilor. De atunci, au fost investite mult prea multe resurse publice şi private pentru comemorarea genocidului nazist. Această comemorare este, de fapt, un omagiu adus nu suferinţei evreilor, ci preamăririi acestora.”

“Holocaustul s-a dovedit o armă ideologică indispensabilă pentru elita evreiască. Prin desfăşurarea sa, una dintre cele mai mari puteri militare, având un dosar consistent la capitolul “drepturile omului”, şi-a alocat, fiind şi cel mai semnificativ grup etnic din America, titlul de “victimă”. De aici decurge şi creşterea considerabilă a “dividendelor” acestor persoane - mai ales imunitatea la critică, aplicată în mod aberant, chiar şi în cazurie în care aceasta este justificată.”

(vezi Congresul Evreiesc Canadian (familia Bronfman), B'nai B'rith (familia Rothschild), Liga Anti-Defăimare (familia Rothschild), Congresul Evreiesc Mondial (familia Bronfman), Consiliul Britanic al Deputaţilor Evrei sau alte organizaţii înfiinţate de nişte inconştienţi, cum ar fi Partidul Verzilor din Canada şi Marea Britanie, Liga Antinazistă, Searchlight.)

“Poveştile despre Holocaust au luat forme din ce în ce mai absurde, iar mama obişnuia să-l citeze ironic pe Henry Ford: Jstoria este o prostie'. Poveştile despre supravieţuitorii Holocaustului -deţinuţi în lagărele de

concentrare, toţi eroi ai rezistenţei - au fost la mine acasă o sursă de fals divertisment.”

“Holocaustul a fost folosit pentru justificarea acţiunilor politice criminale realizate în Israel cu sprijinul Statelor Unite.”

“Aceasta este lecţia pe care am învăţat-o de la mama: Niciodată nu am auzit-o să-mi spună:,Nu compara!' Ea făcea mereu comparaţii. În faţa suferinţelor afro-americanilor, vietnamezilor şi palestinienilor, credinţa mamei mele a fost întotdeauna aceeaşi:,Suntem toţi victime ale Holocaustului'/'

“Biroul prim-ministrului israelian a estimat recent numărul supravieţuitorilor' Holocaustului la aproape o jumătate de milion de oameni. Nu este greu să-ţi dai seama de ce cifra inflaţionistă este atât de mare. E mai dificil să faci presiuni pentru obţinerea unor compensări materiale în favoarea unui număr mic de supravieţuitori ai Holocaustului.”

Vorbind despre modul în care compensaţiile (în valoare de 60 de miliarde de dolari) plătite de către Germania victimelor Holocaustului au fost furate de conducătorii industriei Holocaustului şi de către,victimele' închipuite, Norman Finkelstein spune:

“Atunci când germanii sau elveţienii refuză să plătească aceste compensaţii fabuloase, indignarea evreimii americane nu are limite. Dar când elita evreiască fură de la supravieţuitorii evrei, se ignoră orice normă etică, pentru că, în realitate, este vorba numai de bani.”

“Alţii, implicaţi în procesul de compensare, s-au descurcat şi ei bine. Salariul oficial al lui Saul Kagan, secretar executiv al conferinţei, este de 105.000 de dolari. Kagan câştigă în 12 zile cât a primit mama mea în total pentru cei 6 ani de suferinţă din cauza persecuţiei naziste.”

“Industria Holocaustului a devenit o adevărată maşină de extorcare. Pretinzând că reprezintă evreii din lumea întreagă, vii şi morţi, se emit, mai nou, pretenţii asupra bunurilor evreieşti din perioada Holocaustului, din întreaga Europă.”

“între timp, conducătorii industriei Holocaustului care fac parte din elita evreiască, au forţat o înţelegere cu Elveţia - deoarece se pare că timpul îi presează - pe motiv că supravieţuitorii' Holocaustului mor zilnic din cauza sărăciei. Imediat ce elveţienii au dat banii, starea de urgenţă a trecut în mod miraculos. Însă la mai bine de un an de la primirea acestor bani, încă nu exista un plan de distribuire a lor. Până când se va realiza aşa-zisul plan de repartizare a banilor, toţi supravieţuitorii săraci ai Holocaustului vor muri de foame. După plata avocaţilor (suma totală cerută pentru acest caz a ajuns la 15 milioane de dolari), banii din Elveţia vor ajunge în conturile Semnelor' organizaţii evreieşti.”

Despre Elie Wiesel, laureat al premiului Nobel şi supravieţuitor al Holocaustului, Finkelstein scrie:

“Performanţa lui Elie Wiesel ca interpret' oficial al Holocaustului nu este întâmplătoare. De fapt, el nu a ajuns în această poziţie graţie devotamentului său umanitar sau a talentului său literar; Wiesel joacă rolul principal în această înscenare, deoarece el articulează perfect dogmele şi susţine corespunzător interesele de bază ale Holocaustului.”

Despre Deborah Lipstacht, “erudita” Holocaustului care a câştigat un proces de calomnie împotriva faimosului David Irving, Finkelstein spune:

“Pentru a argumenta negarea în masă a Holocaustului, Lipstacht citează câteva publicaţii de divertisment. Piesa ei de rezistenţă în acest sens aparţine lui Arthur Butz, o persoană nesemnificativă, care predă inginerie electrică.”

Despre David Irving, cităm din cartea lui Finkelstein:

“Irving, mare admirator al lui Hitler şi simpatizant al socialismului naţional german, a adus o contribuţie indispensabilă la cunoaşterea unor aspecte importante legate de cel de-al Doilea Război Mondial.”

“Industria Holocaustului a fost dintotdeauna falimentară. Mai rămâne doar să fie declarată ca atare. A trecut însă demult vremea când trebuia făcut acest lucru. Singurul gest nobil pe care-l mai putem face pentru cei care au murit în lagărele naziste este să le păstrăm vie amintirea, să învăţăm din suferinţa lor şi să-i lăsăm, în sfârşit, să se odihnească în pace.”